

Фінансується
Європейським Союзом

Реалізується консорціумом під
керівництвом
GFA Consulting Group

Огляд прецедентного права Суду Європейського Союзу у сферах, що регулюються Угодою про асоціацію між Україною та ЄС

Списки та резюме підготував Адам Лазовські

Передмова

Огляд практики Суду був розроблений як зручний інструмент для допомоги у повсякденній роботі українських правотворчих органів, зокрема у контексті наближення законодавства. Угода про асоціацію між ЄС, її державами-членами та Україною передбачає в додатках наявності довгих списків вторинного законодавства ЄС, з яким Україні необхідно узгоджувати своє національне законодавство. У практичній діяльності, це зобов'язання виходить за межі вторинного законодавства ЄС, але також поширюється на судову практику Суду. Роль Суду полягає в уточненні та тлумаченні законодавства ЄС, але це, зазвичай, відбувається у творчій манері. Цей огляд демонструє наскільки багата та важлива практика Суду.

Огляд був розроблений як робочий інструмент для державних службовців, перед якими стоїть завдання наближення законодавства. Огляд також може використовуватися як інструмент для навчання, проте, це не є його головною метою. Центр уваги приходить на судову практику, яка ґрунтується на вторинному законодавстві ЄС, наведено у додатках до Угоди про асоціацію або у пов'язаних з ними національних планах дій/дорожніх картах. Це не поширюється на більш загальну судову практику у розумінні цінностей ЄС або на юридичний характер угод про асоціацію в законодавстві ЄС, оскільки вони не є безпосередньо пов'язаними з жорстким контекстом наближення законодавства (але, загалом, з впровадженням асоціації як такої). Текст сформовано відповідно до структури Угоди про асоціацію. Якщо акт вторинного законодавства, наведений в Угоді про асоціацію, більше не є чинними в ЄС, він чітко позначається та супроводжується посиланням на новий законодавчий акт. Списки судових практик містять гіперпосилання на відповідні судові рішення, які надають читачам доступ до текстів простим кліком комп'ютерної миші. Огляд також пропонує резюме найбільш важливіших судових рішень Суду. Під час вибору судових рішень для списків та для резюме Автор керувався їх важливістю у контексті наближення законодавства. Судові рішення, які не були б корисними для українських правотворчих органів, були пропущені навмисно. Кожне резюме пропонує швидко зрозуміти обставини справи, рішення Суду та важливість даного судового рішення для українських державних органів.

Зміст

Частина 1. Вступ до прецедентного права Суду Європейського Союзу	5
1. Суд Європейського Союзу	5
2. Практика Суду	6
2.1. Справи про правопорушення	6
2.1.1. Вступ	6
2.1.2. Процедура розгляду справ про правопорушення (стаття 258 TFEU)	7
2.1.3. Процедура розгляду справ про правопорушення (стаття 260 TFEU)	7
2.2. Попередні рішення	8
2.2.1. Вступ	8
2.2.2. Хто може подавати звернення щодо ухвалення попереднього рішення?	9
2.2.3. Право та зобов'язання подавати звернення	10
2.2.4. Що може бути предметом звернення щодо ухвалення попереднього рішення?	10
2.3. Приклад	11
2.4. Коментар	19
Частина 2 — Огляд судової практики, що заслуговує на увагу українських державних органів	21
Глава 1 Технічні регламенти, стандарти та оцінювання відповідності	22
Глава 2 Санітарне та фітосанітарне законодавство, а також законодавство про благополуччя тварин	49
Глава 3 Митне законодавство	172
Глава 4 Фінансові послуги	179
Глава 5 Протидія відмиванню грошей	218
Глава 6 Електрозв'язок	223
Глава 7 Поштові та кур'єрські послуги	255
Глава 8 Морський транспорт	261
Глава 9 Державні закупівлі	267
Глава 10 Антимонопольне право (включно з Державною допомогою)	284
Глава 11 Енергетика	307
Глава 12 Оподаткування	318
Глава 13 Статистика	348
Глава 14 Довкілля	351
Глава 15 Транспорт	402
Глава 16 Корпоративне право	423

Глава 17 Політика у сфері аудіовізуальних послуг	434
Глава 18 Сільське господарство і сільськогосподарська політика.....	436
Глава 19 Захист прав споживачів	457
Глава 20 Зайнятість, соціальна політика та рівні можливості	478

Частина 1. Вступ до прецедентного права Суду Європейського Союзу

1. Суд Європейського Союзу

1.1. Вступ

Безсумнівно, Суд Європейського Союзу є однією з найважливіших установ ЄС. Це дуже впливова установа, що часто іде в авангарді європейської інтеграції. Відповідно до статті 19 Договору про Європейський Союз, Суд Європейського Союзу повинен забезпечувати дотримання закону у застосуванні установчих договорів.

Суд Європейського Союзу складається з таких судів (у порядку їх важливості та ієрархії):

- Суд;
- Загальний суд;
- спеціалізовані суди.

Суд розглядає більшість справ, включаючи всі справи про порушення (статті 258–260 TFEU), усі звернення щодо ухвалення попереднього рішення (стаття 263 TFEU) і позови про скасування, подані державами-членами проти установ ЄС (за винятком Європейської Комісії), а також позови про скасування, подані установами ЄС проти інших установ ЄС. Загальний суд має обмежену юрисдикцію, яка охоплює, між іншим, позови про скасування, подані фізичними особами проти установ ЄС, а також аналогічні позови, подані державами-членами проти Європейської Комісії. Це означає, що більшість справ, що розглядаються Загальним судом, стосуються антимонопольного права, державної допомоги та антидемпінгу. Він також розглядає апеляції на рішення Бюро з гармонізації внутрішнього ринку, яке відповідає за торговельні марки та промислові зразки Співтовариства. Єдиним спеціалізованим судом, створеним на сьогоднішній день, є Трибунал з питань державної служби Європейського Союзу, що компетентний розглядати справи працівників. Він припинить своє існування у 2016 році.

1.2. Склад і повноваження

Суд складається з 28 суддів та 11 генеральних адвокатів. Кожна держава-член Європейського Союзу має право бути представленою в Суді відповідним суддею. Діяльність генеральних адвокатів побудована на основі моделі Державної Ради (*Conseil d'Etat*) Франції, та вони надають незалежні консультації Суду (у більшості справ). Але судді не зобов'язані дотримуватися висновків, наданих генеральними адвокатами. Загальний суд також складається з 28 суддів (один суддя від кожної держави-члена), однак у найближчі роки їхня кількість буде збільшена удвічі до 56. Судді та генеральні адвокати (у Суді) призначаються за спільною згодою держав-членів на шість років.

Суд Європейського Союзу розглядає прямі позови, включаючи, між іншим, позови про правопорушення (статті 258–260 TFEU) і позови про скасування (стаття 263 TFEU). Він також розглядає звернення національних судів щодо ухвалення попереднього рішення (стаття 267 TFEU).

2. Практика Суду

Практика Суду Європейського Союзу має принципове значення у правопорядку ЄС, а отже, і для третіх країн, перед якими стоїть завдання наближення законодавства. У багатьох аспектах право ЄС є заснованою на прецедентному праві системою, і це нерідко дивує тих, хто має справу з правом ЄС. Рішення Суду роз'яснюють, коли держави-члени порушують законодавство ЄС, та як його необхідно тлумачити і застосовувати на національному рівні. У цьому розділі глави висвітлено дві основні категорії справ: про правопорушення та про ухвалення попередніх рішень. Справи першої категорії ініціюються за позовами Європейської Комісії проти держав-членів, які порушили законодавство ЄС. За певних обставин у таких справах на визнаних порушниках держав-членів навіть можуть бути накладені фінансові санкції. Справи другої категорії ініціюються за зверненнями, що подаються національними судами до Суду, коли вони розглядають справи за законодавством ЄС. Справи про правопорушення проаналізовано у секції 7.2, а справи про ухвалення попередніх рішень — у наступному секції 7.3. У секції 7.4 наведено зразок рішення Суду, щоб читачі могли краще зрозуміти аналітичну частину, представлену у наступних главах цього огляду.

2.1. Справи про правопорушення

2.1.1. Вступ

Існує три види позовів про правопорушення. Вони наведені у таблиці нижче:

ПРАВОВА ПІДСТАВА	ПОЗИВАЧ	ВІДПОВІДАЧ	ПРЕДМЕТ
Стаття 258 TFEU	Європейська Комісія	держава-член	Порушення законодавства ЄС
Стаття 259 TFEU	держава-член	держава-член	Порушення законодавства ЄС
Стаття 260 TFEU	Європейська Комісія	держави-члени	Невиконання судового рішення щодо порушення статті 258 TFEU

Ці види позовів про правопорушення розрізняються за категорією позивача і предметом позову. Найчастіше використовується процедура за позовами Європейської Комісії проти держав-членів. Її підставою є стаття 258 TFEU. Процедура другого виду передбачена статтею 259 TFEU. Такий позов може подаватися державою-членом проти іншої держави-члена. Це трапляється дуже рідко: на сьогодні ухвалено лише чотири таких рішення Суду (див., наприклад, справу 141/78 *French Republic v. United Kingdom*). Рішення, ухвалені Судом відповідно до передбачених статтями 258 та 259 TFEU процедур, мають виключно декларативний характер. Але є один виняток, запроваджений Лісабонським договором. Якщо держава-член не нотифікує положення, що імплементують директиву, Європейська Комісія може вимагати, щоб Суд наклав фінансову санкцію. У такому випадку Суд може встановити періодичні виплати та/або одноразовий платіж. Однак є одне застереження — Суд не може накласти санкцію, що перевищує суму, що її вимагає Європейська Комісія. Ухвалені відповідно до статей 258 та 259 TFEU рішення є зобов'язальними для держав-членів і породжують зобов'язання припинити правопорушення. Якщо ж цього не відбувається, можуть бути подані позови на підставі статті 260 TFEU. За таких обставин Європейська Комісія може вимагати

накладення фінансової санкції у будь-якому разі, коли держава-член не виконує рішення, ухвалене згідно зі статтею 258 TFEU.

Це необхідно пам'ятати

Існує три види справ про правопорушення, хоча найважливішими є справи за позовами за статтями 258 та 260 TFEU, коли Європейська Комісія є позивачем.

2.1.2. Процедура розгляду справ про правопорушення (стаття 258 TFEU)

Процедура розгляду справ про правопорушення в її основній формі є незамінним інструментом у руках Європейської комісії, що наділена повноваженнями бути гарантом Договорів. Одним із її завдань є жорсткий контроль застосування законодавства ЄС державами-членами. У цій сфері лише Європейська Комісія має право звертатися до Суду, однак багато її позовів зумовлені окремими скаргами, поданими фізичними та юридичними особами. Навіть якщо такі скарги є обґрунтованими, Європейська Комісія має широкий розсуд щодо порушення проваджень за ними. За жодних обставин вона не зобов'язана це робити.

Практика свідчить, що існує багато видів правопорушень, що становлять підставу для позову. Найбільш стандартні з них такі:

- нездійснення або часткове/неповне здійснення транспозиції директиви;
- нездійснення імплементації директив,
- дублювання у національних нормативно-правових актах норм регламентів, що фактично підриває їхню пряму дію;
- нездійснення імплементації рішень (особливо коли йдеться про ухвалені Європейською Комісією рішення щодо повернення державної допомоги);
- незастосування законодавства ЄС (зокрема до публічних закупівель),
- суперечність внутрішньодержавного законодавства Договору про функціонування Європейського Союзу (наприклад, принципу вільного руху товарів).

Процедура розгляду справ про правопорушення не завжди завершується у Суді. Відправною точкою є адміністративний етап, який проводиться виключно Європейською Комісією. На цьому етапі вона веде діалог з відповідною державою-членом. Він має подвійну мету. З одного боку, він дозволяє такій державі-члену припинити правопорушення. З іншого боку, він дозволяє їй підготуватися до захисту. Стосовно останнього важливо, щоб і на попередньому етапі, і в своєму позові до Суду Європейська Комісія використовувала той самий набір скарг та аргументів. Якщо скарги є обґрунтованими, Суд визнає, що держава-член порушує законодавство ЄС. Як уже зазначалося, з набуттям чинності Лісабонським договором Суд отримав повноваження накладати фінансові санкції у рамках цієї процедури, у разі якщо держава-член не нотифікує нормативно-правові акти, що імплементують директиву ЄС.

Це необхідно пам'ятати

Стаття 258 TFEU може застосовуватися, коли держави-члени порушують законодавство ЄС. Такі порушення можуть мати різні форми. У принципі, на цьому етапі на держави-члени фінансові санкції не накладаються.

2.1.3. Процедура розгляду справ про правопорушення (стаття 260 TFEU)

Після рішення Суду, яким визнається порушення законодавства ЄС, відповідна держава-член зобов'язана вжити усіх заходів для припинення правопорушення. Невиконання цього зобов'язання може призвести до наступного провадження у справі про правопорушення і до накладення фінансової санкції. Є два види санкцій, що можуть бути накладені Судом. Перший вид — це періодичні виплати, а другий — це одноразовий платіж. В обох випадках сума залежить від типу, серйозності і тривалості відповідного правопорушення. Наприклад, у справі C-387/97 *Commission of the European Communities v. Hellenic Republic* Суд призначив штраф у розмірі 20 000 євро на день. Одну з найвищих за весь час санкцій було накладено на Італію у 2011 році за неповернення незаконно наданої державної допомоги (справа C-496/09 *European Commission v. Republic of Italy*). Італія була зобов'язана одноразово сплатити 30 мільйонів євро, а також здійснювати періодичні виплати (30 мільйонів євро щопівроку, помножені на відсоток неповернутої допомоги).

Це необхідно пам'ятати

Якщо держава-член не виконує рішення, ухвалене на підставі статті 258 TFEU, Суд має повноваження накласти фінансову санкцію, коли Європейська Комісія подала позов за статтею 260 TFEU.

2.2. Попередні рішення

2.2.1. Вступ

Процедура ухвалення попередніх рішень є основним каналом комунікації між національними судами всіх держав-членів та Судом. Останній надає свої послуги за запитом національного суду, який стикається з проблемами тлумачення або чинності законодавства ЄС. Попередні рішення мають важливе значення у процесі наближення законодавства, оскільки вони містять тлумачення законодавства ЄС. Вони можуть бути дуже дієвим інструментом для формування українського законодавства у контексті його наближення до законодавства ЄС.

Необхідно пам'ятати, що на національні суди покладено завдання щоденного застосування законодавства ЄС відповідно до принципів першості, прямої дії, непрямої дії та державної відповідальності. Процедура ухвалення попередніх рішень регулюється статтею 267 TFEU. Крім того, детальніші положення містяться у Статуті Суду та його Регламенті. Нарешті, що не менш важливо, Суд підготував спеціальні роз'яснення для національних судів, що присвячені багатьом нюансам. Основні принципи процедури ухвалення попередніх рішень такі:

- всі національні суди або третейські суди можуть, а інколи — зобов'язані звертатися із зверненнями до Суду;
- такі звернення можуть бути прийняті до розгляду, лише якщо у національному судовому процесі розглядаються питання права ЄС і для вирішення справи потрібна допомога Суду. Іншими словами, питання не повинні бути теоретичними. Національний суд зобов'язаний довести, що йому дійсно необхідна відповідь Суду для вирішення справи;
- національні суди, після ухвалення рішення якими вичерпуються можливості для подальшого судового захисту, зобов'язані подавати звернення щоразу, коли суд має сумніви щодо тлумачення законодавства ЄС або чинності вторинного законодавства;
- питання можуть не стосуватися безпосередньо відповідності національного законодавства законодавству ЄС, однак існують обставини, що описані нижче, коли національний суддя може звернутися до Суду із запитом щодо тлумачення

законодавства ЄС для того, щоб встановити, чи відповідає національне законодавство законодавству ЄС;

- надане Судом тлумачення є зобов'язальним для суду, що звернувся із запитом.

Такі особливості процедури ухвалення попередніх рішень детальніше розглядаються у наступних розділах цього огляду.

2.2.2. Хто може подавати звернення щодо ухвалення попереднього рішення?

Стаття 267 TFEU не містить визначення слів «суд або третейський суд держави-члена». Але це поняття права ЄС, розроблене Судом протягом багатьох років. Хоча його практика не завжди цілком узгоджена, можна навести певні критерії, які Суд враховує для вирішення питання про те, чи звернення отримано від третейського суду або суду. В одній із класичних справ C-54/96 *Dorsch Consult Ingenieurgesellschaft mbH v. Bundesbaugesellschaft Berlin mbH*) Суд повинен був вирішити, чи є Федеральна рада з нагляду за публічними закупівлями Німеччини судом у значенні статті 267 TFEU. У ході справи було подано звернення щодо порядку визначення переможця публічних торгів. Через специфічний статус органу, що подав запит (що був квазісудовим і квазіадміністративним), Суд повинен був перед розглядом звернення по суті перевірити його прийнятність. Для цього він розробив тест із шістьма критеріями. Його сформульовано таким чином:

*«Щоб визначити, чи є орган, що подає звернення, судом або третейським судом для цілей статті 177 Договору [зараз це стаття 267 TFEU], що є питанням, яке регулюється виключно законодавством Співтовариства [зараз — законодавством Союзу], Суд враховує низку факторів, а саме, чи такий орган створено відповідно до закону, чи він діє постійно, чи його юрисдикція обов'язкова, чи він розглядає спори *inter partes*, чи він застосовує норми права, і чи він є незалежним» (параграф 23 рішення).*

З того часу цей тест є загальним стандартом, однак, зважаючи на фактичні обставини справи, Суд часто не дуже суворо дотримується усіх критеріїв.

На сьогодні практика показує, що звернення можуть робити такі види національних судів:

- цивільні суди (за винятком судів, що функціонують як реєстраційні суди, див. справу C-119/94 *Job Centre*), у тому числі суди або (незалежні!) арбітри, які розглядають трудові спори;
- кримінальні суди;
- адміністративні суди;
- верховні суди;
- конституційні суди.

Як правило, адміністративні органи не мають права подавати звернення. Проблеми виникають з «гібридними» органами, що мають ознаки як адміністративних органів, так і судів, а також виконують функції, подібні до функцій суду. Отримавши звернення від таких органів, Суд застосовує згадані шість критеріїв, щоб визначити, чи може орган, що надає запит, розглядатись як суд/третейський суд у значенні статті 267 TFEU. Наприклад, у справі C-53/03 *Syfait* Суд вирішив, що Антимонопольне управління Греції не є судом або третейським судом у значенні статті 267 TFEU.

Це необхідно пам'ятати

Законодавчого визначення «суду» або «третейського суду» для цілей попереднього рішення немає. Однак, Суд розробив низку критеріїв, за якими можна визначити статус національного органу.

2.2.3. Право та зобов'язання подавати звернення

Як правило, національні суди мають право подавати звернення. Однак у деяких випадках виникає зобов'язання. Перш за все, національні суди зобов'язані подавати звернення лише у тих випадках, коли після ухвалення ними рішення вичерпуються можливості для подальшого судового захисту, тобто вони є судами останньої інстанції. У справі C-99/00 *Lyckeskog* Суд вирішив, що суд, після ухвалення рішення яким вичерпуються можливості для подальшого судового захисту, є фактично судом останньої інстанції. У справі *Lyckeskog* це був Верховний суд Швеції, що перед розглядом касаційної скарги по суті зобов'язаний перевіряти її прийнятність і, відповідно до рішення Суду, на цьому етапі національного судового провадження може бути зобов'язаний направити звернення.

Чи означає це, що такі суди завжди зобов'язані направляти звернення? Висновок може бути саме таким, якщо буквально тлумачити статтю 267 TFEU. Проте Суд використовує реалістичний підхід, згідно з яким за певних обставин національні суди, після ухвалення рішення якими вичерпуються можливості для подальшого судового захисту, не зобов'язані направляти звернення. Вони звільнюються від зобов'язання направляти звернення у разі виконання однієї з таких умов:

1) тлумачення законодавства ЄС не викликає жодних сумнівів або, як визначив Суд, «є настільки очевидним, що виключає будь-які обґрунтовані сумніви» (так званий принцип *acte clair*, запроваджений Судом у справі 283/81 *Srl CILFIT and Lanificio di Gavardo SpA v Ministry of Health*, що з того часу залишився незмінним (див., наприклад, справу C-344/04 *The Queen, on the application of International Air Transport Association and European Low Fares Airline Association v Department for Transport*);

2) Суд уже давав відповіді на подібні питання, а тому немає потреби направляти звернення повторно (так званий принцип *acte éclairé*, запроваджений Судом в об'єднаній справі 28-30/62 *Da Costa en Schaake NV, Jacob Meijer NV, Hoechst-Holland NV v Netherlands Inland Revenue Administration*).

Це необхідно пам'ятати

Як правило, національні суди, після розгляду справи у яких існують подальші можливості для судового захисту на національному рівні, зобов'язані звертатися із зверненнями щодо ухвалення попереднього рішення. Усі інші суди мають право надсилати звернення.

2.2.4. Що може бути предметом звернення щодо ухвалення попереднього рішення?

Звернення щодо ухвалення попереднього рішення в основному стосуються тлумачення первинного законодавства або тлумачення та чинності вторинного законодавства. Як правило, звернення щодо відповідності національного законодавства законодавству ЄС не є прийнятними. Враховуючи текст відповідних договірних положень та практику Суду, прийнятними є такі звернення:

- тлумачення Договору про Європейський Союз, Договору про функціонування Європейського Союзу і Договору про заснування Європейського співтовариства з атомної енергії;
- тлумачення Хартії фундаментальних прав;
- тлумачення договорів про приєднання;
- тлумачення та чинність вторинного законодавства (регламентів, директив, рішень), а також актів м'якого права (тобто рекомендацій);
- тлумачення міжнародних договорів, укладених Європейським Союзом (наприклад, Угоди про асоціацію між Україною та ЄС), а також прийнятих на їхній основі правових актів (тобто рішень рад асоціації);
- тлумачення раніше ухвалених рішень Суду та встановлених у них загальних принципів права.

Фактично велика кількість звернень стосується опосередковано або навіть безпосередньо відповідності національного законодавства законодавству ЄС. Хоча такі звернення, у принципі, не є прийнятними, Суд зазвичай знаходить спосіб надати допомогу суду, що звертається із зверненням. Якщо національний суд стикається з такою проблемою, то йому необхідно подати офіційний запит на тлумачення законодавства ЄС, але помістити цей запит у контекст національного законодавства. Наприклад, у разі сумнівів щодо відповідності національного законодавства статті 34 TFEU про вільний рух товарів (заборона кількісних обмежень та заходів, що мають еквівалентний вплив), найкраще сформулювати питання таким чином: «Чи стаття 34 TFEU допускає/забороняє національне законодавство, яке ...»

Це необхідно пам'ятати

Предметом попередніх рішень є тлумачення законодавства ЄС та чинність вторинного законодавства.

2.3. Приклад

На цьому етапі читачам варто ознайомитися з прикладом рішення Суду. Для цього нижче наведено рішення про тлумачення Регламенту 261/2004/ЄС. Короткий коментар щодо формату судових рішень міститься у розділі 7.5 цієї глави, а зміст рішення аналізується у наступній главі.

РІШЕННЯ СУДУ (Третя палата)

4 жовтня 2012 року (*)

(Авіап перевезення — Регламент (ЄС) № 261/2004 — Компенсація пасажиром у разі відмови у перевезенні — Поняття «відмова у перевезенні» — Випадки, що не охоплюються поняттям «відмова у перевезенні» — Скасування рейса через страйк в аеропорту відправлення — Зміна графіка рейсів після скасування рейса — Право пасажирів таких рейсів на компенсацію)

У справі C-22/11-,

ЗВЕРНЕННЯ на ухвалення попереднього рішення, згідно зі статтею 267 TFEU, поданий Korkein oikeus (Фінляндія) на підставі рішення від 13 січня 2011 року, отриманого Судом 17 січня 2011 року, у провадженні

Finnair Oyj

v

Timu Lassooy,

СУД (Третя палата),

у складі голови палати К. Lenaerts, суддів J. Malenovský, E. Juhász, T. von Danwitz та D. Šváby (доповідач),

Генеральний адвокат: Y. Bot,

Секретар: адміністратор С. Strömholm,

беручи до уваги письмову процедуру і засідання від 1 березня 2012 року, після розгляду зауважень, поданих від імені:

- компанії Finnair Oyj, адвокатом Т. Väättäinen,
- пана Lassooy, адвокатом М. Wilska і юристами Р. Hannula та J. Suurla,
- уряду Фінляндії — Н. Leppo, що діє як агент,
- уряду Франції — G. de Bergues та М. Perrot, що діють як агенти,
- уряду Італії — G. Palmieri, що діє як агент, і адвокатом G. Aiello,
- уряду Австрії — А. Posch, що діє як агент,
- уряду Польщі — М. Szpunar, що діє як агент,
- Європейської Комісії — І. Koskinen та К. Simonsson, що діють як агенти,

заслухавши висновок генерального адвоката на засіданні 19 квітня 2012 року, ухвалює таке

Рішення

1. Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення стосується тлумачення статей 2(j), 4 та 5 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 261/2004 від 11 лютого 2004 року про спільні правила компенсації та допомоги пасажиром у разі відмови у перевезенні та скасування чи тривалої затримки рейсів, а також про скасування Регламенту (ЄЕС) № 295/91 (ОВ 2004 L 46, с. 1).

2 Звернення подано у справі між авіакомпанією Finnair Oyj («Finnair»), з одного боку, та паном Lassooy, з іншого боку, після відмови компанії Finnair компенсувати пану Lassooy збитки, завдані тим, що йому не було дозволено посадку на рейс із Барселони (Іспанія) до Гельсінкі (Фінляндія) 30 липня 2006 року.

Нормативно-правова база

Регламент (ЄЕС) № 295/91

3 У статті 1 Регламенту Ради (ЄЕС) № 295/91 від 4 лютого 1991 року про спільні правила щодо системи компенсації збитків унаслідок відмови у перевезенні регулярними авіарейсами (ОВ 1991 L 36, с. 5), що був чинним до 16 лютого 2005 року, зазначено:

«Цей Регламент встановлює мінімальні спільні правила, застосовні у разі відмови пасажиром у перевезенні регулярним рейсом, кількість бронювань на який перевищує наявну кількість місць та на який вони мають дійсний квиток і підтвержене бронювання, а також відправлення якого здійснюється з аеропорту на території держави-члена, на яку поширюється дія Договору [про заснування

Європейського Співтовариства], незалежно від держави реєстрації авіаперевізника, громадянства пасажирів та пункту призначення».

Регламент № 261/2004

4 У пунктах 1, 3, 4, 9, 10, 14 та 15 преамбули Регламенту № 261/2004 зазначено:

«(1) Діяльність Співтовариства у сфері авіаперевезень повинна, серед іншого, мати на меті забезпечення високого рівня захисту пасажирів. Крім того, необхідно враховувати потреби захисту споживачів у цілому.

...

(3) Незважаючи на запровадження [Регламентом № 295/91] основного захисту пасажирів, кількість пасажирів, яким проти їхньої волі відмовляють у перевезенні, залишається занадто високою, як і кількість пасажирів, що потерпають від скасування рейсів без попередження та від тривалих затримок рейсів.

(4) Тому Співтовариству належить підвищити стандарти захисту, встановлені згаданим Регламентом, як для посилення прав пасажирів, так і для забезпечення діяльності авіаперевізників у гармонізованих умовах на лібералізованому ринку.

...

(9) Необхідно зменшити кількість пасажирів, яким проти їхньої волі відмовлено у перевезенні, шляхом зобов'язання авіаперевізників закликати пасажирів добровільно відмовитися від свого бронювання в обмін на пільги, замість того щоб відмовляти пасажирів у перевезенні, а також шляхом виплати повної компенсації тим пасажирів, яким все-таки відмовлено у перевезенні.

(10) Пасажири, яким проти їхньої волі відмовлено у перевезенні, повинні мати можливість або скасувати свій рейс із відшкодуванням вартості свого квитка, або перенести рейс на задовільних умовах і при цьому отримати належне обслуговування протягом очікування пізнішого рейса.

...

(14) Як і відповідно до Монреальської конвенції, зобов'язання авіаперевізників повинні бути обмежені або скасовані, якщо подія спричинена надзвичайними обставинами, що їх неможливо було б уникнути навіть у разі вжиття всіх розумних заходів. Такі обставини можуть виникати, зокрема, у випадках політичної нестабільності, несумісних з виконанням відповідного рейса метеорологічних умов, пов'язаних із безпекою ризиків, здатних вплинути на безпеку рейса раптових несправностей, а також страйків, що впливають на діяльність авіаперевізника.

(15) Необхідно вважати, що надзвичайні обставини існують, якщо рішення керівництва повітряним рухом стосовно конкретного літака у конкретний день призводить до тривалої затримки рейса, перенесення рейса на наступний день або скасування одного чи кількох рейсів такого літака, навіть якщо авіаперевізник вжив усіх розумних заходів для уникнення затримок або скасувань».

5 Стаття 2 «Терміни та означення» Регламенту № 261/2004 передбачає:

«Для цілей цього Регламенту:

...

(j) «відмова у перевезенні» означає відмову здійснити перевезення пасажирів рейсом, незважаючи на те, що вони прибули на посадку відповідно до встановлених у статті 3(2) умов, окрім випадків коли відмова у перевезенні є обґрунтованою, наприклад через ризики для здоров'я, з міркувань безпеки або через неналежні проїзні документи;

...»

6 Параграф 2 статті 3 «Сфера застосування» згаданого Регламенту передбачає: «Параграф 1 застосовується за умови, що пасажирі:

(а) мають підтверджене бронювання на відповідний рейс і, за винятком зазначеного у статті 5 скасування рейса, прибувають на реєстрацію:

— як і коли зазначено заздалегідь і в письмовій формі (у тому числі за допомогою електронних засобів) авіаперевізником, туроператором або уповноваженим турагентом;

або, якщо час не зазначено,

— не пізніше ніж за 45 хвилин до оголошеного часу відправлення; або

...»

7 У статті 4 «Відмова у перевезенні» Регламенту № 261/2004 зазначено:

«1. Якщо авіаперевізник обґрунтовано очікує відмовити у перевезенні, він спочатку повинен закликати пасажирів добровільно відмовитися від свого бронювання в обмін на пільги на умовах, що підлягають узгодженню між відповідним пасажиром та авіаперевізником. На додаток до передбачених цим параграфом пільг, добровольці повинні отримувати допомогу згідно зі статтею 8.

2. Якщо кількість добровольців є недостатньою для того, щоб решта пасажирів із заброньованими місцями сіли на рейс, авіаперевізник може відмовити пасажиром у перевезенні проти їхньої волі.

3. Якщо авіаперевізник відмовляє пасажиром у перевезенні проти їхньої волі, він повинен негайно виплатити їм компенсацію відповідно до статті 7 і надати їм допомогу відповідно до статей 8 та 9».

8 Параграф 3 статті 5 «Скасування» Регламенту № 261/2004 передбачає:

«Авіаперевізник не зобов'язаний виплачувати передбачену статтею 7 компенсацію, якщо він може довести, що скасування спричинене надзвичайними обставинами, яких неможливо було б уникнути навіть у разі вжиття всіх розумних заходів».

9 Параграф 1 статті 7 «Право на компенсацію» Регламенту № 261/2004 передбачає:

«У випадках покликання на цю статтю пасажири повинні отримати компенсацію у розмірі:

...

(b) 400 євро стосовно всіх рейсів усередині Співтовариства дальністю понад 1 500 кілометрів і стосовно всіх інших рейсів дальністю від 1 500 до 3 500 кілометрів;

...»

10. Статті 8 та 9 згаданого Регламенту, з урахуванням його статті 4, надають пасажиром, яким відмовлено у перевезенні, право на відшкодування або зміну маршруту, а також право на отримання допомоги.

11 Стаття 13 «Право на відшкодування» Регламенту № 261/2004 передбачає:

«Якщо авіаперевізник виплачує компенсацію або виконує інші обов'язки, покладені на нього цим Регламентом, жодне з положень цього Регламенту не може тлумачитися як таке, що обмежує право авіаперевізника вимагати відшкодування збитків від будь-якої особи, у тому числі від третіх осіб, відповідно до застосовного законодавства. Зокрема, цей Регламент жодним чином не обмежує право авіаперевізника вимагати відшкодування збитків від туроператора або іншої особи, з якою авіаперевізник уклав договір. Так само, жодне з положень цього Регламенту не може тлумачитися як таке, що обмежує право туроператора або третьої особи (яка не є пасажиром), з якими авіаперевізник уклав договір, вимагати відшкодування збитків від авіаперевізника відповідно до застосовного законодавства».

Спір в основному провадженні та питання, направлені у зверненні на ухвалення попереднього рішення

12 Страйк працівників аеропорту Барселони 28 липня 2006 року призвів до скасування регулярного рейса об 11:40 із Барселони до Гельсінкі, оператором якого була компанія Finnair. Щоб пасажири скасованого рейса не чекали занадто довго, компанія Finnair вирішила змінити графік наступних рейсів.

13 У результаті пасажери скасованого рейса відлетіли до Гельсінкі рейсом об 11:40 наступного дня, 29 липня 2006 року, а також спеціальним рейсом об 21:40 того ж дня. Унаслідок таких змін графіка деякі пасажери, що купили квитки на рейс об 11:40 на 29 липня 2006 року, повинні були чекати до 30 липня 2006 року, щоб дістатися до Гельсінкі регулярним рейсом об 11:40 і спеціальним рейсом о 21:40. Так само, деякі пасажери, як і пан Lassoou, що купили квитки на рейс об 11:40 на 30 липня 2006 року і належним чином прибули на посадку, відправилися до Гельсінкі пізніше — спеціальним рейсом о 21:40 того ж дня.

14 Зважаючи на те, що компанія Finnair відмовила йому в перевезенні без вагомих причин у значенні статті 4 Регламенту № 261/2004, пан Lassoou подав позов до окружного суду м. Гельсінкі (Helsingin käräjäoikeus) проти компанії Finnair з вимогою сплатити йому компенсацію, передбачену статтею 7(1)(b) згаданого Регламенту. Рішенням від 19 грудня 2008 року Helsingin käräjäoikeus відхилив позов пана Lassoou про відшкодування на тій підставі, що Регламент передбачає право на компенсацію, тільки якщо відмова у перевезенні спричинена зумовленим економічними причинами овербукінгом. Цей суд постановив, що стаття 4 Регламенту № 261/2004 не застосовується у цій справі, оскільки авіаперевізник змінив графік рейсів унаслідок страйку в аеропорту Барселони, а такий страйк становить надзвичайні обставини, щодо яких компанія Finnair вжила всіх заходів, що могли від неї вимагатися.

15 Рішенням від 31 серпня 2009 року Апеляційний суд м. Гельсінкі (Helsingin hovioikeus) скасував рішення окружного суду м. Гельсінкі (Helsingin käräjäoikeus) і зобов'язав компанію Finnair сплатити пану Lassoou суму в розмірі 400 євро. Зокрема, Helsingin hovioikeus постановив, що Регламент № 261/2004 застосовується не тільки до зумовлених овербукінгом випадків відмови у перевезенні, але іноді й до зумовлених операційними причинами випадків, а тому пов'язані зі страйком причини не є підставою для звільнення авіаперевізника від обов'язку сплатити компенсацію.

16 Розглядаючи апеляцію компанії Finnair, Верховний суд (Korkein oikeus) пов'язує свої сумніви щодо сфери дії зобов'язання виплачувати компенсацію пасажиром, яким «відмовлено у перевезенні» згідно зі статтею 4 Регламенту № 261/2004, підстави, що можуть обґрунтовувати «відмову в перевезенні» у значенні статті 2(j) згаданого Регламенту, а також питання про те, чи може авіаперевізник обґрунтовувати її надзвичайними обставинами, зазначеними у статті 5(3) того самого Регламенту, стосовно рейсів, здійснених після рейсу, скасованого через такі надзвичайні обставини.

17 У цьому контексті Korkein oikeus вирішив зупинити провадження у справі і подати до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення з такими питаннями:

«1. Чи потрібно тлумачити Регламент № 261/2004 і зокрема його статтю 4 так, що їх застосування обмежується лише випадками, коли відмова у перевезенні спричинена зумовленим економічними причинами овербукінгом авіаперевізника, або [цей] Регламент застосовується також до ситуацій, коли відмова у перевезенні зумовлена іншими причинами, наприклад операційними?

2. Чи потрібно статтю 2(j) [Регламенту № 261/2004] тлумачити так, що наведені у ньому обґрунтовані причини обмежуються лише пов'язаними з пасажирами факторами, або ж відмова у перевезенні може бути обґрунтована іншими причинами? Якщо Регламент необхідно тлумачити так, що відмова у перевезенні може бути обґрунтована причинами, що не пов'язані з пасажирами, чи потрібно його тлумачити так, що така відмова також може бути обґрунтована зміною графіка рейсів унаслідок надзвичайних обставин, згаданих у пунктах 14 та 15?

3. Чи потрібно тлумачити [Регламент № 261/2004] так, що авіаперевізник може бути звільнений від відповідальності за статтею 5(3) у надзвичайних обставинах не тільки щодо рейса, який він скасував, але і щодо пасажирів наступних рейсів на тій

підставі, що своїми діями він намагається мінімізувати негативні наслідки надзвичайних обставин, з якими він стикається у своїй діяльності, наприклад страйку, поширивши такі наслідки на кількість пасажирів, більшу за кількість пасажирів скасованого рейсу, шляхом зміни графіка наступних рейсів, так що подорож жодного з пасажирів не була необґрунтовано затримана? Іншими словами, чи може авіаперевізник посилатися на надзвичайні обставини також щодо пасажирів пізнішого рейсу, на який такі надзвичайні обставини безпосередньо не вплинули? Чи є істотна відмінність між тим, коли ситуація пасажира та його право на компенсацію оцінюються згідно зі статтею 4 Регламенту, яка стосується відмови у перевезенні, або згідно зі статтею 5, яка стосується скасування рейса?»

Розгляд питань, що є предметом звернення

Перше питання

18 Своїм першим питанням суд, що звернувся із запитом, по суті, питає, чи повинне поняття «відмова у перевезенні» у значенні статей 2(j) та 4 Регламенту № 261/2004 тлумачитися як таке, що стосується виключно випадків, коли відмова у перевезенні зумовлена овербукінгом, або чи воно включає також випадки, коли відмова у перевезенні зумовлена іншими причинами, наприклад операційними.

19 Необхідно зазначити, що текст статті 2(j) Регламенту № 261/2004, де визначено поняття «відмова у перевезенні», не пов'язує це поняття із зумовленим економічними причинами «овербукінгом» відповідного рейсу авіаперевізником.

20 Якщо говорити про контекст цього положення та цілі законодавства, частиною якого воно є, то не лише з пунктів 3, 4, 9 та 10 преамбули Регламенту № 261/2004, але і з підготовчих матеріалів до цього регламенту — і зокрема з Пропозиції щодо регламенту Європейського Парламенту і Ради про спільні правила компенсації та допомоги пасажирам у разі відмови у перевезенні та скасування чи тривалої затримки рейсів, поданої Комісією європейських співтовариств 21 грудня 2001 року (COM(2001) 784 остаточна версія), — очевидним є те, що законодавець Європейського Союзу («ЄС») прийняттям цього регламенту прагнув скоротити занадто велику на той час кількість пасажирів, яким відмовляють у перевезенні проти їхньої волі. Цього можна досягти, заповнивши прогалини Регламенту № 295/91, мета якого, відповідно до його статті 1, обмежується запровадженням спільних мінімальних правил, застосовних до випадків, коли пасажирам відмовляють у доступі до регулярного рейса, на який заброньовано більшу за наявну кількість місць.

21 Саме з таких міркувань у статті 2(j) Регламенту № 261/2004 законодавець ЄС виключив з означення «відмови у перевезенні» будь-яку згадку підстави, на якій авіаперевізник відмовляється перевозити пасажира.

22 Тим самим законодавець ЄС розширив сферу застосування поняття «відмова у перевезенні», не обмежуючись згаданими раніше у статті 1 Регламенту № 295/91 ситуаціями, коли відмова у перевезенні зумовлена тільки овербукінгом, і широко тлумачив «відмову у перевезенні» як поняття, що охоплює всі обставини, за яких авіаперевізник може відмовити пасажиру у перевезенні.

23. Таке тлумачення підтверджується тим, що обмеження обсягу поняття «відмова у перевезенні» виключно випадками овербукінгу на практиці призвело б до суттєвого зменшення захисту, що надається пасажирам згідно з Регламентом № 261/2004, а тому таке обмеження суперечило б меті вказаного Регламенту, що її зазначено у пункті 1 його преамбули, тобто забезпеченню високого рівня захисту пасажирів. Отже, широке тлумачення прав, що надаються пасажирам, є обґрунтованим (стосовно цього див. справи C-344/04 IATA and ELFAA [2006] ECR I-403, параграф 69, та C-549/07 Wallentin-Hermann [2008] ECR I-11061, параграф 18).

24. Як зауважив генеральний адвокат у пункті 37 свого висновку, обмеження змісту поняття «відмова у перевезенні» лише ситуаціями овербукінгу, означало б відмову в захисті пасажирам, що, як і позивач в основному провадженні,

потрапили у ситуацію, за яку вони, як і в разі спричиненого економічними причинами овербукінгу, не несуть відповідальності, оскільки таке обмеження позбавляє їх можливості скористатися статтею 4 Регламенту № 261/2004; параграф 3 вказаної статті містить покликання на положення цього Регламенту, що стосуються прав на компенсацію, відшкодування або зміни графіка рейсів, а також допомоги, передбаченої статтями 7–9 згаданого Регламенту.

25 Таким чином, відмова авіаперевізника перевозити пасажирів, який прибув на посадку згідно з умовами статті 3(2) Регламенту № 261/2004, на тій підставі, що графік рейсів такого перевізника змінено, повинна вважатися «відмовою у перевезенні» у значенні статті 2(j) згаданого Регламенту.

26 З огляду на викладене вище, відповідь на перше питання полягає у тому, що поняття «відмова у перевезенні» у значенні статей 2(j) та 4 Регламенту № 261/2004 повинне тлумачитися як таке, що стосується не тільки випадків, коли відмова у перевезенні зумовлена овербукінгом, але й випадків, коли у перевезенні відмовлено з інших причин, наприклад операційних.

Друге і третє питання

27 Своїми другим і третім питаннями, які потрібно розглядати разом, суд, що звернувся із запитом, питає, по суті, чи може настання «надзвичайних обставин», що призводять до зміни графіка рейсів авіаперевізника після настання таких обставин, бути підставою для відмови у перевезенні пасажирів одним із пізніших рейсів і для звільнення цього перевізника від його зобов'язання за статтею 4(3) Регламенту № 261/2004 сплатити компенсацію пасажирів, якому він відмовляє у перевезенні таким рейсом.

28 По-перше, суд, що звернувся із запитом, прагне з'ясувати, чи можуть дії авіаперевізника не розглядатися як «відмова у перевезенні» у значенні статті 2(j) Регламенту № 261/2004 виключно на підставах, пов'язаних із самими пасажирів, або ж вони можуть не вважатися «відмовою у перевезенні» також на підставах, не пов'язаних із пасажирів, зокрема через зміну авіаперевізником графіка своїх рейсів унаслідок «надзвичайних обставин», що вплинули на нього.

29 У зв'язку з цим необхідно зазначити, що текст статті 2(j) Регламенту № 261/2004 передбачає два види підстав, що дозволяють не вважати дії авіаперевізника «відмовою у перевезенні». Перший стосується неявки пасажирів на посадку всупереч вимогам статті 3(2) згаданого Регламенту. Другий стосується випадків, коли існують обґрунтовані причини відмовити у перевезенні, «наприклад через ризики для здоров'я, з міркувань безпеки або через неналежні проїзні документи».

30 Перший вид підстав не стосується справи, що розглядалась в основному провадженні. Щодо другого виду підстав необхідно зазначити, що жодна з названих у статті 2(j) причин не має стосунку до основного провадження. Однак, використовуючи слово «наприклад», законодавець ЄС мав намір навести невичерпний перелік ситуацій, у яких існують обґрунтовані підстави для відмови у перевезенні.

31 Втім, з такого формулювання не можна зробити висновок, що існують обґрунтовані підстави для відмови у перевезенні з операційних причин, як, наприклад, причина, що розглядається в основному провадженні.

32 Ситуація, що розглядається в основному провадженні, є порівнянною з випадками, коли відмова у перевезенні зумовлена початковим овербукінгом, оскільки авіаперевізник виділив місце позивача для перевезення інших пасажирів, а тому на одне місце претендували кілька пасажирів.

33 Потрібно визнати, що метою такого перерозподілу місць було не допустити занадто довгого очікування пасажирів, чії рейси скасували через надзвичайні обставини. Але така підстава не є порівнянною з підставами, що прямо зазначені у статті 2(j) Регламенту № 261/2004, оскільки вона жодним чином не пов'язана з пасажиром, якому відмовлено у перевезенні.

34 Не можна погодитись із тим, що, керуючись інтересами інших пасажирів бути перевезеними у розумний строк, авіаперевізник може значно збільшити кількість ситуацій, у яких він матиме обґрунтовані підстави для відмови пасажиру у перевезенні. Необхідним наслідком цього було б позбавлення такого пасажирів будь-якого захисту, що суперечило б меті Регламенту № 261/2004, який спрямований на забезпечення високого рівня захисту пасажирів шляхом широкого тлумачення наданих їм прав.

35 По-друге, суд, що звернувся із запитом, питає у Суду, чи може авіаперевізник бути звільненим від його передбаченого статтями 4(3) та 7 Регламенту № 261/2004 зобов'язання відшкодувати пасажиру спричинені «відмовою у перевезенні» збитки на тій підставі, що відмова у перевезенні зумовлена зміною графіка рейсів такого перевізника унаслідок настання «надзвичайних обставин».

36 У зв'язку з цим необхідно зазначити, що, на відміну від статті 5(3) Регламенту № 261/2004, його статті 2(j) та 4 не передбачають, що у разі «відмови у перевезенні» унаслідок «надзвичайних обставин», яких не можна уникнути, навіть якщо вжити всіх розумних заходів, авіаперевізник звільняється від зобов'язання відшкодувати збитки пасажирам, яким відмовлено у перевезенні проти їхньої волі (див. аналогічну справу *IATA та ELFAA*, параграф 37). Це означає, що наміром законодавця ЄС не було звільнення від зобов'язання відшкодування збитків на підставах, пов'язаних із настанням «надзвичайних обставин».

37 Крім того, з пункту 15 преамбули Регламенту № 261/2004 зрозуміло, що «надзвичайні обставини» можуть стосуватися лише «конкретного літака у конкретний день», що не може застосовуватися до пасажирів, якому відмовлено у перевезенні через зміну графіка рейсів унаслідок надзвичайних обставин, що вплинули на раніший рейс. Поняття «надзвичайні обставини» має на меті обмежити зобов'язання авіаперевізника — або навіть звільнити його від таких зобов'язань, — коли відповідної події неможливо уникнути, навіть якщо вжити усіх розумних заходів. Як зауважив генеральний адвокат у пункті 53 свого висновку, якщо такий перевізник повинен скасувати регулярний рейс у день страйку працівників аеропорту і далі вирішує змінити графік своїх пізніших рейсів, він у жодному разі не може вважатися таким, що був змушений через відповідний страйк відмовити у перевезенні пасажирів, який належним чином з'явився для посадки через два дні після скасування цього рейса.

38 Отже, беручи до уваги вимогу вузько тлумачити відступи від положень, що надають права пасажирам, яка впливає з усталеної практики Суду (див. стосовно цього параграф 17 справи *Wallentin-Hermann* і прецеденти, що на них є покликання у цій справі), авіаперевізник не може бути звільнений від зобов'язання виплатити компенсацію у разі «відмови у перевезенні» на тій підставі, що графік його рейсів змінено через настання «надзвичайних обставин».

39 Крім того, необхідно підкреслити, що виконання авіаперевізниками зобов'язань відповідно до Регламенту № 261/2004 не обмежує їхнього права вимагати відшкодування збитків від будь-якої особи, з вини якої сталася «відмова у перевезенні», включаючи третіх осіб, як передбачає стаття 13 Регламенту. Відповідно, таке відшкодування збитків може зменшити або навіть повністю зняти фінансовий тягар, який несуть авіаперевізники унаслідок цих зобов'язань (параграф 90 справи *IATA and ELFAA*).

40 З огляду на викладене вище, відповідь на друге і третє питання полягає у тому, що статті 2(j) та 4(3) Регламенту № 261/2004 повинні тлумачитися так, що настання «надзвичайних обставин», через які авіаперевізник змінює графік рейсів після настання таких обставин, не може бути підставою для відмови у перевезенні такими пізнішими рейсами або для звільнення авіаперевізника за статтею 4(3) згаданого Регламенту від його зобов'язання виплатити компенсацію пасажирів, якому він відмовляє у перевезенні таким рейсом.

Витрати

41 Оскільки для сторін основного провадження це провадження є кроком у справі, що розглядається у національному суді, то ухвалення рішення стосовно витрат є компетенцією такого суду. Витрати, понесені у зв'язку з поданням зауважень до Суду, окрім витрат цих сторін, не підлягають відшкодуванню.

На наведених вище підставах Суд (Третя палата) ухвалює:

1. Поняття «відмова у перевезенні» у значенні статей 2(j) та 4 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 261/2004 від 11 лютого 2004 року про спільні правила компенсації та допомоги пасажиром у разі відмови у перевезенні та скасування чи тривалої затримки рейсів, а також про скасування Регламенту (ЄС) № 295/91 повинне тлумачитися як таке, що стосується не тільки випадків, коли відмова у перевезенні зумовлена овербукінгом, але й випадків, коли у перевезенні відмовлено з інших причин, наприклад операційних.

2. Статті 2(j) та 4(3) Регламенту № 261/2004 повинні тлумачитися так, що настання «надзвичайних обставин», через які авіаперевізник змінює графік рейсів після настання таких обставин, не може бути підставою для відмови у перевезенні такими пізнішими рейсами або для звільнення авіаперевізника за статтею 4(3) згаданого Регламенту від його зобов'язання виплатити компенсацію пасажиру, якому він відмовляє у перевезенні таким рейсом.

2.4. Коментар

Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення стосується тлумачення поняття відмови у перевезенні, що є ключовим у Регламенті 261/2004/ЄС, як пояснювалось вище. Однак зараз розглянемо форму, а не на зміст цього рішення. У багатьох аспектах воно є типовим рішенням Суду, особливо щодо його структури. Таким чином, цей коментар дає читачу короткі інструкції стосовно розуміння рішень Суду.

На початку рішень наводиться інформація про те, яка палата Суду розглядала справу та коли рішення було ухвалене. Якщо справа розглядалася Великою палатою, це означає, що вона є прецедентом, який заслуговує на особливу увагу. Наприклад, якщо українські державні органи готують проект національного нормативно-правового акта для імплементації регламенту ЄС або директиви ЄС, а список законодавства ЄС (складений відповідно до глави 3 цього огляду) містить багато справ (або час дуже обмежений), варто почати з вивчення справ Великої палати. Це рішення, що ми його взяли для прикладу, було ухвалене невеликою палатою, до складу якої входили 5 суддів, чії імена вказані на першій сторінці. Стосовно кожного рішення призначається суддя-доповідач, тобто суддя, чії палати є головними у відповідній справі.

Це необхідно пам'ятати

Склад Суду може бути різним. У контексті наближення законодавства рішення Великої палати мають особливо важливе значення.

Після дати рішення читачі побачать перелік ключових слів, що дозволяють швидко визначити, чи стосується певне рішення Суду нашої роботи з наближення. Також зазначається номер справи. Рішення Загального суду мають префікс «Т», а рішення Суду — префікс «С». За префіксом слідує номер справи та рік, у якому справу передано до Суду.

Після номера у короткому абзаці зазначаються тип провадження і сторони. Далі наводиться склад суддів, ім'я генерального адвоката і список держав-членів, що вступили у процес. У нашому прикладі ми бачимо, що рішення C-22/11 *Finner Ouj v. Timu Lassoou* привернуло увагу кількох держав-членів.

Це необхідно пам'ятати

Вступні розділи судових рішень дуже технічні і містять, між іншим, номер справи, дату ухвалення рішення, склад Суду, тип провадження.

Основна частина рішення завжди починається з короткого опису справи (див. пункти 1–2 рішення у справі *Lassooy*, наведеного вище). Після цього аналізується застосовне до справи законодавство. У цьому розділі наводяться норми відповідного законодавства ЄС та національного законодавства (див. пункти 3–11 рішення у справі *Lassooy*, наведеного вище).

Після вступних параграфів детально аналізуються фактичні обставини справи та основні правові питання (див. пункти 12–16 рішення у справі *Lassooy*, наведеного вище), а далі слідує аргументи Європейської Комісії (справи про правопорушення) або поставлені національними судами питання (справи за запитами на ухвалення попереднього рішення) (див. пункт 17 рішення у справі *Lassooy*, наведеного вище).

Після цього йде основна частина рішення, де Суд розглядає суть справи (див. пункти 18–40 рішення у справі *Lassooy*, наведеного вище). Варто відзначити, що у попередніх рішеннях Суд має право не відповідати на всі поставлені національними судами питання, наприклад коли деякі питання просто не стосуються справи. Суд також може давати відповідь одразу на декілька питань разом. Кожне рішення має висновок. У справах про правопорушення Суд визнає або не визнає державу-члена такою, що порушує законодавство ЄС. У попередньому рішенні Суд надає національному суду тлумачення відповідного нормативно-правового акта і, якщо таке прохання міститься у запиті, також рішення щодо чинності нормативно-правового акта. Тут варто зробити застереження. Рішення Суду не завжди супроводжуються вичерпною аргументацією. Оскільки судді не можуть висловлювати окрему думку, то судді, що засідають у палатах, змушені узгодити текст рішення. Іноді це дається взнаки, та аргументація не викладена очевидно.

Частина 2 — Огляд судової практики, що заслуговує на увагу українських державних органів

Глава 1 Технічні регламенти, стандарти та оцінювання відповідності

1.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Рішення Європейського Парламенту і Ради № 768/2008/ЄС від 9 липня 2008 року про спільні рамки для реалізації продуктів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 765/2008 від 9 липня 2008 року про вимоги щодо акредитації та ринкового нагляду стосовно реалізації продуктів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради № 2001/95/ЄС від 3 грудня 2001 року про загальну безпечність продуктів</u>	- C-132/08 <u>Lidl Magyarország Kereskedelmi bt v Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa</u> , ECLI:EU:C:2009:281
<u>Директива Ради 80/181/ЄЕС від 20 грудня 1979 року про наближення законодавства держав-членів щодо одиниць виміру</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 85/374/ЄЕС від 25 липня 1985 року про наближення законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень держав-членів щодо відповідальності за дефектну продукцію</u>	- C-621/15 <u>N. W and Others v Sanofi Pasteur MSD SNC and Others</u>, ECLI:EU:C:2017:484 - Об'єднані справи C-503/13 та C-504/13 <u>Boston Scientific Medizintechnik GmbH v AOK Sachsen-Anhalt - Die Gesundheitskasse (C-503/13) та Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)</u>, ECLI:EU:C:2015:148 - C-310/13 <u>Novo Nordisk Pharma GmbH v S.</u>, ECLI:EU:C:2014:2385 - C-495/10 <u>Centre hospitalier universitaire de Besançon v Thomas Dutrueux and Caisse primaire d'assurance maladie du Jura</u>, ECLI:EU:C:2011:869 - C-358/08 <u>Aventis Pasteur SA v OB</u>, ECLI:EU:C:2009:744

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради № 2006/42/ЄС від 17 травня 2006 року про машини і механізми та про внесення змін до Директиви 95/16/ЄС</u>	- C-258/08 <u>Moteurs Leroy Somer v Dalkia France and Ace Europe</u>, ECLI:EU:C:2009:351 - C-315/05 <u>Lidl Italia Srl v Comune di Arcole (VR)</u>, ECLI:EU:C:2006:736 - C-127/04 <u>Declan O'Byrne v Sanofi Pasteur MSD Ltd and Sanofi Pasteur SA</u>, ECLI:EU:C:2006:93 - C-402/03 <u>Skov Æg v Bilka Lavprisvarehus A/S and Bilka Lavprisvarehus A/S v Jette Mikkelsen and Michael Due Nielsen</u>, ECLI:EU:C:2006:6 - C-183/00 <u>María Victoria González Sánchez v Medicina Asturiana SA</u>, ECLI:EU:C:2002:255 - C-154/00 <u>Commission of the European Communities v Hellenic Republic</u>, ECLI:EU:C:2002:254 - C-52/00 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2002:252 - C-203/99 <u>Henning Veedfald v Århus Amtskommune</u>, ECLI:EU:C:2001:258 - C-300/95 <u>Commission of the European Communities v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:1997:255 - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради № 2014/30/ЄС від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно електромагнітної сумісності</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради № 2014/29/ЄС від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку простих посудин високого тиску</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради № 2014/68/ЄС від 15 травня 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку обладнання, що працює під тиском</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради № 2010/35/ЄС від 16 червня 2010 року про пересувне обладнання, що працює під тиском, і про скасування Директив Ради 76/767/ЄЕС, 84/525/ЄЕС, 84/526/ЄЕС, 84/527/ЄЕС та 1999/36/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 95/16/ЄС від 29 червня 1995 року про наближення законодавств держав-членів стосовно ліфтів (ПРИМІТКА: Цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2014/33/ЄС від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно ліфтів і запобіжних компонентів для ліфтів)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/48/ЄС від 18 червня 2009 року про безпечність іграшок</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/35/ЄС від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку електричного обладнання, призначеного для експлуатації у певних допустимих межах напруги</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 92/42/ЄЕС від 21 травня 1992 року про вимоги до ефективності нових водогрійних котлів на рідкому або газоподібному паливі (Примітка: ця Директива частково скасована Регламентом Комісії (ЄС) № 813/2013 від 2 серпня 2013 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/125/ЄС про вимоги до екодизайну для приладів опалення та комбінованих обігрівачів)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/142/ЄС від 30 листопада 2009 року стосовно приладів, що працюють на газоподібному паливі (Примітка: з 2018 року замінюється Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/426 від 9 березня 2016 року про прилади, що працюють на газоподібному паливі, і про скасування Директиви 2009/142/ЄС)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 643/2009 від 22 липня 2009 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/32/ЄС стосовно вимог до екодизайну побутових холодильних приладів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/31/ЄС від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку неавтоматичних зважувальних приладів</u> <u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/32/ЄС від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку вимірювальних приладів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 96/98/ЄС від 20 грудня 1996 року про морське обладнання (Примітка: з 17 вересня 2016 року замінена Директивою Європейського Парламенту і Ради 2014/90/ЄС від 23 липня 2014 року про морське обладнання і про скасування Директиви Ради 96/98/ЄС)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 93/42/ЄЕС від 14 червня 1993 року стосовно медичних виробів</u>	- C-329/16 <u>Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem) and Philips France v Premier ministre and Ministre des Affaires sociales et de la Santé</u>, ECLI:EU:C:2017:947 - C-662/15 <u>Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG v BIOS Medical Services GmbH</u>, ECLI:EU:C:2016:903 - C-219/15 <u>Elisabeth Schmitt v TÜV Rheinland LGA Products GmbH</u>, ECLI:EU:C:2017:128 - C-109/12 <u>Laboratoires Lyocentre v Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus and Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus</u>, ECLI:EU:C:2013:626 - C-219/11 <u>Brain Products GmbH v BioSemi VOF and Others</u>, ECLI:EU:C:2012:742 - C-288/08 <u>Kemikalieinspektionen v Nordiska Dental AB</u>, ECLI:EU:C:2009:718
<u>Директива Ради 90/385/ЄЕС від 20 червня 1990 року про наближення законодавств держав-членів щодо активних медичних виробів, які імплантують</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 98/79/ЄС від 27 жовтня 1998 року про медичні вироби для діагностики in vitro (ПРИМІТКА: цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/746 від 5 березня 2017 року про</u>	- C-277/15 <u>Servoprax GmbH v Roche Diagnostics Deutschland GmbH</u>, ECLI:EU:C:2016:770

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>медичні вироби для діагностики <i>in vitro</i> та скасування Директиви 98/79/ЄС та Рішення Комісії 2010/227/ЄС)</u>	
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/34/ЄС від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів щодо обладнання та захисних систем, призначених для експлуатації у потенційно вибухонебезпечних середовищах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/53/ЄС від 16 квітня 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку радіобладнання і про скасування Директиви 1999/5/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2000/9/ЄС від 20 березня 2000 року стосовно канатних установок для перевезення людей(Примітка: з 21 квітня 2018 року буде замінена Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/424 від 9 березня 2016 року про канатні установки і про скасування Директиви 2000/9/ЄС)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/53/ЄС від 20 листопада 2013 року про прогулянкові судна і гідроцикли та про скасування Директиви 94/25/ЄС</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 305/2011 від 9 березня 2011 року щодо гармонізованих умов реалізації будівельних продуктів та про скасування Директиви Ради 89/106/ЄЕС</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Імплементційний регламент Комісії (ЄС) № 1062/2013 від 30 жовтня 2013 року про формат Європейської технічної оцінки будівельних продуктів</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 94/62/ЄС від 20 грудня 1994 року про пакування та відходи пакування</u>	- Об'єднані справи C-313/15 та C-530/15 <u>Eco-Emballages SA and Others v Sphère France SAS and Others and Melitta France SAS and Others v Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie</u>, ECLI:EU:C:2016:859 - C-309/02 <u>Radlberger Getränkegesellschaft mbH & Co. and S. Spitz KG v Land Baden-Württemberg</u>, ECLI:EU:C:2004:799 - C-463/01 <u>Commission of the European Communities v Federal Republic of Germany</u>, ECLI:EU:C:2004:797 - C-341/01 <u>Plato Plastik Robert Frank GmbH v Caropack Handelsgesellschaft mbH</u>, ECLI:EU:C:2004:254 - C-444/00 <u>The Queen, on the application of Mayer Parry Recycling Ltd, v Environment Agency and Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, and Corus (UK) Ltd and Allied Steel and Wire Ltd (ASW)</u>, ECLI:EU:C:2003:356
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/28/ЄС від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку і контролю вибухових матеріалів для цивільного використання</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС від 19 травня 2010 року про позначення рівня споживання енергії та інших ресурсів пов'язаними з енергоспоживанням продуктами за допомогою маркування та стандартної інформації про продукт (ПРИМІТКА: ця Директива замінена Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/1369 від 4 липня 2017 року про встановлення вимог для енергетичного маркування та скасування Директиви 2010/30/ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2. Резюме вибраних рішень

1.2.1. Рішення 768/2008 про спільні рамки для реалізації продуктів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.2. Регламент (ЄС) № 765/2008 щодо вимог до акредитації та ринкового нагляду, пов'язаних із реалізацією продуктів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.3. Директива 2001/95 про загальну безпечність продуктів

Справа	Резюме справи
Справа C-132/08 <u>Lidl Magyarország Kereskedelmi bt v</u>	Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення було подано <i>Fővárosi Bíróság</i> (Угорщина) у справі між Lidl та Радою національного управління з питань зв'язку (Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa) стосовно заперечення останньої проти продажу Lidl в Угорщині радіообладнання виробництва компанії з головним офісом у Бельгії. Фактичні обставини спору такі: Lidl продає в Угорщині продукцію,

<u>Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa</u>	вироблену бельгійською компанією, яка маркує її знаком CE та видає декларації про відповідність. Продукт, що є предметом спору, використовує частоту, що не гармонізована. За результатами перевірки, проведеної в одному з магазинів Lidl, Рада Hatóság заявила, що обладнання не відповідає декларації про відповідність за законодавством Угорщини, а тому вона заборонила Lidl продавати відповідне обладнання до надання декларації про відповідність, виданої згідно із законодавством Угорщини. Hatóság заявила, що Lidl потрібно вважати виробником обладнання, оскільки вона ввела обладнання в обіг в Угорщині та не прийняла декларацію про відповідність, видану в Бельгії. Lidl оскаржила рішення Hatóság. Угорський суд, що розглядав спір, висловив сумніви щодо тлумачення декількох положень Директиви 2001/95 та Директиви 1999/5 (про радіоблабнання і телекомунікаційне термінальне обладнання та взаємне визнання його відповідності) і тому направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. точне формулювання питань у пункті 21 рішення). Рішення: Суд ухвалив рішення, згідно з яким держави-члени не можуть, згідно з Директивою 1999/5, вимагати надання декларації про відповідність від особи, яка вводить в обіг радіоблабнання, навіть якщо виробник такого обладнання, головний офіс якого розташований в іншій державі-члені, наніс знак CE на такий продукт та видав щодо нього декларацію про відповідність. Крім того, Суд вирішив, що Директива 2001/95 не поширюється на питання щодо обов'язку особи надавати декларацію про відповідність радіоблабнання. Судді додали, що особа, яка продає продукт, може розглядатися як виробник цього продукту лише за умов, визначених у самій Директиві 2001/95 у статті 2(e), а як дистриб'ютор цього продукту — лише за умов, визначених у статті 2(f). Виробник і дистриб'ютор можуть нести лише зобов'язання, які Директива 2001/95 накладає на кожного з них відповідно. Значення: Це рішення має обмежене значення для України, оскільки воно регулює переважно питання, що стосуються лише держав-членів. Проте його важливо знати, оскільки воно дає належний системний контекст і проливає світло на тлумачення вільного руху товарів на внутрішньому ринку.

1.2.4. Директива 80/181/ЄЕС про одиниці виміру

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.5. Директива 85/374/ЄЕС про відповідальність за дефектну продукцію

Справа	Резюме справи
Об'єднані справи C-503/13 та C-504/13 <u>Boston Scientific Medizintechnik GmbH v AOK Sachsen-Anhalt - Die Gesundheitskasse (C-503/13) та Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)</u>	Фактичні обставини: Два звернення щодо ухвалення попереднього рішення були подані <i>Bundesgerichtshof</i> (Німеччина) у ході справи між Boston Scientific Medizintechnik GmbH та AOK Sachsen-Anhalt — Die Gesundheitskasse (справа C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13). Спір стосувався вимоги про виплату компенсації, поданої двома пацієнтами, яким були імплантовані дефектні кардіостимулятори та кардіовертери-дефібрилятори. Оскільки у справі порушувалися питання щодо тлумачення Директиви 85/374, національний суд вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Зокрема, національний суд бажав з'ясувати, чи потрібно тлумачити статтю 6(1) Директиви 85/374 так, що продукт у вигляді медичного виробу, що імплантується в організм людини (у цьому разі — кардіостимулятор [та кардіовертер-дефібрилятор, що імплантується]), вже є дефектним, якщо [кардіостимулятори] у тій самій групі продуктів мають значно підвищений ризик поломки [або якщо поломка сталась у значній кількості дефібриляторів тієї самої серії], але дефект не був виявлений у конкретному імплантованому виробі? Якщо так, чи становлять витрати на операцію з видалення продукту та імплантації іншого кардіостимулятора [або іншого дефібрилятора] збиток, спричинений завданням шкоди здоров'ю, для цілей статті 1 та секції (а) першого параграфу статті 9 Директиви 85/374? Додаткова інформації про фактичні обставини цієї справи міститься у пунктах 12–28 рішення. Рішення: Суд вирішив, що відповідно до статті 6(1) Директиви 85/374 у разі виявлення того, що продукти, які належать до однієї групи або однієї виробничої серії, наприклад кардіостимулятори та кардіовертери-дефібрилятори, що імплантуються, мають потенційний дефект, такий продукт може бути віднесений до дефектних без необхідності підтвердження наявності у нього такого дефекту. Судді також ухвалили, що стаття 1 та секція (а) першого параграфу статті 9 Директиви 85/374 означають, що збиток, спричинений хірургічною операцією для заміни дефектного продукту, наприклад кардіостимулятора або кардіовертера-дефібрилятора, що імплантується, є «збитком, спричиненим смертю або завданням шкоди здоров'ю», за який відповідальність несе виробник, якщо така операція необхідна для усунення дефекту відповідного продукту.

Справа	Резюме справи
	Значення: Це рішення Суду роз'яснює зміст кількох положень Директиви 85/374 і тому має важливе значення для українських правотворчих органів. Його необхідно брати до уваги під час розроблення відповідних нормативно-правових актів для наближення українського законодавства до цієї Директиви.
C-310/13 <u>Novo Nordisk Pharma GmbH v S</u>	Фактичні обставини: Звернення щодо ухвалення попереднього рішення було подано <i>Bundesgerichtshof</i> (Німеччина) у національному судовому провадженні між Novo Nordisk Pharma GmbH та пані S. стосовно запиту про інформацію щодо побічної та іншої дії лікарського засобу, виготовленого цією компанією. У період з 2004 року по червень 2006 року пані S., яка страждає на діабет, призначали і вводили Levemir — лікарський засіб, виготовлений Novo Nordisk Pharma, що призвело у неї до ліподистрофії, тобто втрати підшкірної жирової тканини у місцях ін'єкцій. З огляду на це пані S. запитала інформацію про побічну дію відповідного лікарського засобу. Одним із ключових питань, що виникли під час розгляду справи у національному суді, стало тлумачення статті 13 Директиви 85/374. Вона передбачає: «Ця Директива не обмежує будь-які права, які потерпіла особа може мати згідно з правовими нормами, що встановлюють договірну або позадоговірну відповідальність, чи спеціальною системою відповідальності, що існували на момент нотифікації цієї Директиви». Іншими словами, питання полягало у тому, чи правові норми про спеціальну систему відповідальності, передбачені національним законодавством Німеччини, не суперечили Директиві 85/374 про відповідальність за дефектну продукцію. Рішення: Суд вирішив, що статтю 13 згаданої Директиви потрібно тлумачити так, що вона допускає застосування законодавства Німеччини, яке встановлює спеціальну систему відповідальності. Згідно з цією статтею, у разі внесення змін до такого законодавства після нотифікації цієї Директиви відповідній державі-члену споживач має право вимагати від виробника лікарського засобу надати йому інформацію про побічну дію такого продукту. Значення: Це рішення роз'яснює зв'язок між спеціальними режимами відповідальності, що існували раніше, та загальним режимом відповідальності, передбаченим Директивою 85/374. Воно свідчить про те, що у цьому відношенні держави-члени мають деяку гнучкість, і це також стосується України.
C-495/10 <u>Centre hospitalier universitaire de Besançon v Thomas</u>	Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення було подано Conseil d'Etat (Франція). Сторонами спору були (i) Centre hospitalier universitaire (університетська лікарня) міста Безансон (Besançon CHU) та (2) пан Duttrueux і Caisse primaire d'assurance maladie du Jura (Фонд первинного страхування

Справа	Резюме справи
<u>Dutruieux and Caisse primaire d'assurance maladie du Jura</u>	на випадок хвороби департаменту Юри), а предметом спору була компенсація за опіки, що їх пан Dutruieux отримав від матраца з підігрівом під час операції. Додаткову інформацію див. у пунктах 11–16 рішення. Одне з поставлених питань полягало у тому, чи може користувач дефектного обладнання, який не є його виробником, нести відповідальність згідно з Директивою 85/374 про відповідальність за дефектну продукцію. Рішення: Відповідальність постачальника послуг, який у процесі надання послуг, наприклад лікування у лікарні, використовує дефектне обладнання або продукти, виробником яких він не є у значенні статті 3 Директиви 85/374, і тим самим завдає шкоди одержувачу послуг, не підпадає під сферу застосування цієї Директиви. Отже, Директива 85/374 не перешкоджає державі-члену застосовувати правові норми, як-от відповідне законодавство Франції, згідно з якими такий постачальник послуг несе відповідальність за заподіяну таким чином шкоду, навіть за відсутності у нього будь-якої вини, але за умови що потерпіла особа та/або постачальник послуг зберігають за собою право вимагати у суді відшкодування збитків виробником на підставі Директиви, якщо визначені нею умови виконано. Значення: Це рішення також містить багато корисної інформації для тлумачення статті 13 Директиви 85/374 про відповідальність за дефектну продукцію. Воно додатково роз'яснює, як спеціальні системи відповідальності можуть застосовуватися паралельно з нормами Директиви.
C-358/08 <u>Aventis Pasteur SA v OB</u>	Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала Палата лордів (Велика Британія). Його було подано під час судового розгляду справи між Aventis Pasteur SA (APSA) — компанією, зареєстрованою у Франції, — та паном Declan O'Byrne після введення в обіг нібито дефектної вакцини (додаткові факти наведено у параграфах 13–32 рішення). Коротко кажучи, Палата лордів запитала, чи виключає Директива 85/374 застосування національного законодавства, яке, у контексті справи, порушеної на основі системи відповідальності, встановленої згаданою Директивою, дозволяє замінити одного відповідача іншим після завершення 10-річного строку, передбаченого статтею 11 Директиви, хоча на особу, яка була відповідачем у цій справі до закінчення такого строку, не поширювалась дія Директиви відповідно до її статті 3.

Справа	Резюме справи
	Рішення: Стаття 11 Директиви 85/374 не перешкоджає національному суду вирішити, що у провадженні, порушеному до завершення зазначеного у вказаній статті строку проти дочірньої компанії, що повністю належить «виробнику» у значенні статті 3(1) Директиви 85/374, такий виробник може бути замінений на відповідну дочірню компанію, якщо суд визнає, що рішення про введення в обіг відповідного продукту було фактично ухвалене таким виробником. Більш того, стаття 3(3) Директиви 85/374 повинна тлумачитись так, що коли особа, постраждала від нібито дефектного продукту, об'єктивно не була здатна визначити виробника такого продукту до здійснення своїх прав проти постачальника такого продукту, цей постачальник повинен розглядатися як «виробник» для цілей, зокрема, застосування статті 11 згаданої Директиви, якщо він за власною ініціативою та невідкладно не поінформував потерпілу особу про виробника або про свого постачальника — це визначає національний суд з урахуванням обставин справи (див. також пункти 34–64 рішення). Значення: Це рішення є важливим для українського законодавчого органу. Воно допомагає зрозуміти зв'язок між материнськими і дочірніми компаніями стосовно відповідальності за дефектну продукцію. Його потрібно враховувати для тлумачення відповідних норм українського права, а також його можна використовувати під час розроблення українського законодавства.
C-258/08 <u>Moteurs Leroy Somer v Dalkia France and Ace Europe</u>	Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав французький <i>Cour de cassation</i> у справі між Société Moteurs Leroy Somer та Société Dalkia France, Société Ace Europe. Обставини справи були такими. Генератор, встановлений у 1995 році в лікарні у місті Ліон компанією Wartsila, зайнявся через перегрів перетворювача напруги, що його виробила та ввела в обіг Moteurs Leroy Somer у 1994 році. Dalkia France, відповідальна за технічне обслуговування цієї установки, та її страховик Ace Europe виплатили компенсацію за матеріальну шкоду, завдану лікарні унаслідок цієї аварії, а пізніше, коли до них від лікарні перейшло право вимоги, подали позов проти Moteurs Leroy Somer про відшкодування сум виплаченої компенсації. Одним із основних правових питань було те, чи допускають статті 9 та 13 Директиви 85/374 таке тлумачення національного законодавства або усталеної національної судової практики, згідно з яким потерпіла особа може вимагати відшкодування збитків, завданих майну, призначеному для професійного використання та використовуваному відповідно до такого призначення, якщо така потерпіла особа просто довела факт завдання збитків, наявність дефекту продукту і причинно-наслідковий зв'язок між таким дефектом і збитками.

Справа	Резюме справи
	Рішення: Суд вирішив, що Директива 85/374 допускає застосування відповідного національного законодавства. Інакше кажучи, держави-члени можуть передбачати у своєму національному законодавстві або його тлумаченні, що потерпіла особа може вимагати відшкодування збитків, завданих майну, призначеному для професійного використання та використовуваному відповідно до такого призначення, якщо така потерпіла особа просто довела факт завдання збитків, наявність дефекту продукту і причинно-наслідковий зв'язок між таким дефектом і збитками. Значення: Як і більшість рішень, що стосуються Директиви 85/374, це рішення також проливає світло на питання розсуду держав-членів у регулюванні деяких питань у своєму національному законодавстві. Це рішення, як і інші у цьому розділі огляду, необхідно враховувати у процесі наближення національного законодавства України до Директиви 85/374.
C-127/04 <u>Declan O'Byrne v Sanofi Pasteur MSD Ltd and Sanofi Pasteur SA</u>	Фактичні обставини: Звернення було подано Судовою колегією королівської лави Високого суду Англії та Уельсу (Велика Британія) у справі між паном Declan O'Byrne та Sanofi Pasteur MSD Ltd, раніше Aventis Pasteur MSD Ltd (APMSD), і Sanofi Pasteur SA, раніше Aventis Pasteur SA (APSA), стосовно введення в обіг останньою нібито дефектної вакцини, використання якої, за твердженням позивача, завдало його здоров'ю серйозної шкоди (більше інформації про обставини справи у пунктах 9–18 рішення). Національний суд звернувся до Суду з проханням роз'яснити значення статті 11 Директиви 85/374 (див. інформацію про питання запиту у пункті 19). Рішення: Згідно з рішенням Суду, продукт вважається таким, що введений в обіг, коли він виводиться з виробничого процесу, що контролюється виробником, і вводиться у процес реалізації у формі, в якій він пропонується широкому загалу для використання або споживання. Крім того, Суд роз'яснив, що, коли позов подається проти компанії, яка помилково вважається виробником продукту, тоді як фактично цей продукт виготовлено іншою компанією, то, як правило, саме національним законодавством визначаються умови заміни однієї сторони іншою у справі за таким позовом. Однак національний суд, що розглядає умови такої заміни, повинен забезпечити належне врахування того, які особи підпадають під сферу застосування Директиви 85/374 згідно з її статтями 1 та 3 (див. обґрунтування у пунктах 20–39 рішення).

Справа	Резюме справи
	Значення: Це рішення роз'яснює значення фрази «вводити в обіг», що використовується у статті 11 Директиви 85/374. Тому воно може бути орієнтиром для українських правотворчих органів. Крім того, Суд роз'яснив повноваження національного законодавчого органу розробляти норми права, що застосовуються у випадках, коли подано позов проти підприємства, яке помилково вважається виробником продукту.
C-183/00 <u>María Victoria González Sánchez v Medicina Asturiana SA</u>	Фактичні обставини: <i>Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 5 de Oviedo</i> (Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення під час судового розгляду справи між пані María Victoria González Sánchez та Medicina Asturiana SA стосовно відшкодування шкоди, завданої, як стверджувалося, у ході переливання крові у приміщенні, що належить Medicina Asturiana. Національний суд вирішив, що доцільно звернутися до Суду із зверненням щодо тлумачення статті 13 Директиви 85/374. Зокрема, іспанський суд бажав з'ясувати, чи означає це положення, що права, надані відповідно до законодавства держави-члена особам, яким завдано шкоди дефектним продуктом, можуть бути обмежені внаслідок транспозиції Директиви до національного законодавства цієї держави (див. також пункти 9–13 рішення). Рішення: права, надані відповідно до законодавства держави-члена особам, яким завдано шкоди дефектним продуктом, у рамках загальної системи відповідальності, що має таке ж підґрунтя, як і система відповідальності, передбачена Директивою 85/374, можуть бути обмежені унаслідок транспозиції Директиви до національного законодавства цієї держави (див. обґрунтування у пунктах 23–34 рішення). Значення: як і інші рішення, резюме яких наведені у цьому секції огляду, це рішення роз'яснює сферу застосування та значення статті 13 Директиви 85/374. Тому воно є важливим доробком, що його українські державні органи повинні враховувати під час визначення прогалін національного законодавства та, отже, під час розроблення національних нормативно-правових актів, спрямованих на повне наближення до цієї Директиви.
C-154/00 <u>Commission of the European Communities v Hellenic Republic</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія подала проти Греції позов про правопорушення (стаття 258 ТФЕУ) і заявила, що Греція лише частково транспонувала статтю 9(b) Директиви 85/374, оскільки не передбачила поріг у розмірі 500 євро, встановлений у такій статті. Рішення: Суд вирішив, що Греція дійсно порушила статтю 9(b) Директиви 85/374 (див. також пункти 8–34 рішення).

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення чітко вказує, що національне законодавство повинне передбачати поріг у розмірі 500 євро для забезпечення його повної відповідності Директиві 85/374.
C-52/00 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія подала позов про скасування та заявила, що Франція порушила статті 9, 3(3) та 7 Директиви 85/374. Одним із головних питань були межі розсуду держав-членів стосовно транспозиції зазначеної Директиви та, отже, ступінь відповідності, досягнутий законодавчим органом Франції. Рішення: Суд вирішив, що: — передбачивши розмір шкоди, менший за 500 євро, у статті 1386-2 Цивільного кодексу Франції; — передбачивши у першому параграфі статті 1386-7 вказаного Кодексу, що постачальник дефектного продукту несе відповідальність у всіх випадках і на тих самих підставах, що й виробник; та — передбачивши у другому параграфі статті 1386-12 вказаного Кодексу, що виробник повинен довести, що він ужив належних заходів для запобігання наслідкам застосування дефектного продукту, щоб бути звільненим від відповідальності на підставах, зазначених у статті 7(d) та (e) Директиви Ради 85/374/ЄЕС; Французька Республіка не виконала своїх зобов'язань за статтями 9(b), 3(3) та 7 цієї Директиви (додатково див. пункти 26–48 рішення). Значення: це рішення, безумовно, має значення для українських правотворчих органів. Воно дуже добре інформує про рівень гармонізації, передбачений згаданою Директивою (див. пункти 13–25 рішення), а також рівень відповідності законодавства Франції законодавству ЄС. Це рішення уточнює, що саме не дозволяє Директива 85/374/ЄЕС.
Case C-621/15 N. W and Others v Sanofi Pasteur MSD SNC and Others	Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала French Cour de cassation у справі між N., L. та C.W і the Caisse primaire d'assurance maladie des Hauts-de-Seine та Carpinco, незалежним пенсійним та страховим фондом, стосовно потенційної відповідальності позивача за нібито дефектну вакцинацію, що була ним вироблена. Суд, що звернувся із запитом, подав декілька запитань щодо тлумачення Директиви 85/347/ЄЕС.

Справа	Резюме справи
	Рішення: Статтю 4 цієї Директиви необхідно тлумачити як таку, що не перешкоджає національним правилам доведення, як таким, що розглянуті в основному провадженні, згідно з якими, коли суд приймає рішення по суті позову, що передбачає відповідальність виробника вакцини внаслідок допущеного дефекту в цій вакцині, під час виконання своїх виключних повноважень для оцінки фактів, може вважати що, незважаючи на факт того, що медичне дослідження не встановлюють і не виключають існування зв'язку між введенням вакцини та виникненням хвороби жертви, окремі фактичні докази, на які посилається заявник, є серйозними, конкретними та послідовними фактами, які дозволяють йому зробити висновок про те, що існує дефект вакцини та також існує причинно-наслідковий зв'язок між цим дефектом та цією хворобою. Проте, національному суду необхідно забезпечити, щоб їх специфічне застосування цих правил доведення практики не призвело до того, що обов'язок доведення, введений статтею 4, був неврахований або була підірвана дієвість системи відповідальності, яка запроваджена цією Директивою. Крім того, стаття 4 цієї Директиви забороняє застосування правил доведення, які базуються на припущеннях, згідно яких, якщо медичні дослідження не встановлюють і не виключають існування зв'язку між введенням вакцини та виникненням хвороби жертви, існування причинно-наслідкового зв'язку між дефектом, який приписаний вакцині, і шкодою, понесеною жертвою, завжди вважатиметься встановленим, якщо буде представлений певний, заздалегідь визначений фактичний доказ, пов'язаний із причинно-наслідковим зв'язком. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно допомагає зрозуміти тлумачення зазначеної Директиви та роз'яснює простір для дії, залишений національним органам влади.

1.2.6. Директива 2006/42/ЄС про машини і механізми

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.7. Директива 2014/30/ЄС про електромагнітну сумісність

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.8. Директива 2014/29/ЄС про прості посудини високого тиску

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.9. Директива 2014/68/ЄС про обладнання, що працює під тиском

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.10. Директива 2010/35 про пересувне обладнання, що працює під тиском

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.11. Директива 95/16/ЄС про ліфти

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.12. Директива 2010/35 про пересувне обладнання, що працює під тиском

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.13. Директива 2009/48/ЄС про безпечність іграшок

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.14. Директива 2014/35/ЄС про електричне обладнання, призначене для експлуатації у певних допустимих межах напруги

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.15. Директива 92/42/ЄЕС про вимоги до ефективності нових водогрійних котлів на рідкому або газоподібному паливі

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.16. Директива 2009/142/ЄС про обладнання, що працює на газоподібному паливі

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.17. Регламент Комісії (ЄС) № 643/2009 про вимоги до екодизайну побутових холодильних приладів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.18. Директива 2014/31/ЄС про неавтоматичні зважувальні прилади

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.19. Директива 2014/32/ЄС про надання на ринку вимірювальних приладів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.20. Директива 2014/90/ЄС про морське обладнання

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.21. Директива 93/42/ЄЕС про медичні вироби

Справа	Резюме справи
C-109/12 <u>Laboratoires Lyocentre v Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus and Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення було подано <i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Фінляндія) у справі між Laboratoires Lyocentre — фармацевтичною компанією, що виробляє вагінальні капсули Gynocaps із вмістом живих лактобактерій, призначені для відновлення балансу вагінальної мікрофлори, — з одного боку, та Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus (Центром з питань безпеки та розвитку у фармацевтичних галузях) і Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto (Дозвільним та наглядовим органом у сфері соціального захисту та охорони здоров'я), з іншого боку, стосовно того, чи Gynocaps є лікарським засобом (див додаткову інформацію у пунктах 25–33 рішення). Рішення: Суд ухвалив рішення, згідно з яким віднесення продукту в одній державі-члені до категорії медичних виробів, що маркуються знаком CE, відповідно до Директиви Ради 93/42/ЄЕС від 14 червня 1993 року стосовно медичних виробів, не перешкоджає компетентним органам іншої держави-члена віднести той самий продукт на підставі його фармакологічної, імунологічної або метаболічної дії до категорії лікарських засобів у значенні статті 1(2)(b) Директиви 2001/83/ЄС про кодекс Співтовариства стосовно лікарських засобів для медичного застосування. Крім того, Суд додав, що для того, щоб згідно з Директивою 2001/83 віднести до категорії лікарських засобів продукт, вже віднесений в іншій державі-члені до категорії медичних виробів, що маркуються знаком CE, відповідно до Директиви 93/42, компетентні органи держави-члена повинні до застосування процедури класифікації згідно з Директивою 2001/83 застосувати передбачену статтею 18 Директиви 93/42 та, якщо доцільно, статтею 8 Директиви 93/42 процедуру. Нарешті, що не менш важливо, Суд визначив, що в одній державі-члені продукт, що хоч і не є ідентичним іншому продукту, віднесеному до

Справа	Резюме справи
	категорії лікарських засобів, але має ту саму субстанцію і той самий спосіб дії, як правило, не може реалізовуватись як медичний виріб згідно з Директивою 93/42, за винятком тих випадків, коли внаслідок іншої характеристики, що властива саме цьому продукту і має значення для цілей статті 1(2)(а) Директиви 93/42, такий продукт повинен бути визнаний медичним виробом та реалізовуватись як медичний виріб (див. також пункти 35–60 рішення). Значення: Це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює зв'язок між Директивою 93/42/ЄЕС та іншими законодавчими актами, що стосуються лікарських засобів.
C-219/11 <u>Brain Products GmbH v BioSemi VOF and Others</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Bundesgerichtshof</i> (Німеччина). Питання щодо тлумачення Директиви 93/42 виникли під час судового розгляду справи між (i) Brain Products GmbH та (2) BioSemi VOF і панами Kuiper, Honsbeek та Metting van Rijn стосовно застосування Директиви 93/42 до продукту, щодо якого його виробник визначив, що він має немедичне призначення, та який призначений для дослідження фізіологічного процесу. Німецький суд, що розглядав цей спір, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення та поставити таке питання: «Чи є продукт, що виробником призначений для застосування до людини для дослідження фізіологічного процесу, медичним виробом у значенні третього абзацу статті 1(2)(а) Директиви 93/42/ЄЕС, тільки якщо він призначений для медичних цілей?» Рішення: Суд вирішив, що відповідно до статті 1(2)(а) Директиви 93/42/ЄЕС поняття «медичний виріб» включає об'єкт, призначений його виробником для застосування до людини для дослідження фізіологічного процесу, тільки якщо він призначений для медичних цілей. Значення: Це рішення є важливим для правотворчих органів України, відповідальних за наближення національного законодавства до Директиви 93/42. Рішення може бути використане для уточнення значення терміна «медичний виріб», що використовується у згаданій Директиві.
C-288/08 <u>Kemikalieinspektionen v Nordiska Dental AB</u>	Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Svea hovrätt</i> (Швеція). Його було подано у справі між Kemikalieinspektionen (Інспекцією з хімічних речовин Швеції) та Nordiska Dental AB стосовно відхилення поданої Nordiska Dental заявки на тимчасове скасування заборони експорту ртуті або

Справа	Резюме справи
	хімічних сполук, що містять ртуть, у процесі реалізації амальгами для стоматологічного застосування на період з 1 січня 2007 року по 31 грудня 2009 року (див. також пункти 12–15 рішення). Рішення: Стаття 4(1) Директиви Ради 93/42/ЄЕС виключає законодавство держави-члена, як-от законодавство Фінляндії, що розглядалося в основному провадженні, відповідно до якого комерційний експорт зубних амальгам, що містять ртуть і марковані знаком «СЕ», передбачений статтею 17 цієї Директиви, забороняється з причин захисту довкілля і здоров'я. Значення: Українські правотворчі органи повинні взяти до уваги це рішення, оскільки воно пояснює зміст статті 4(1) Директиви 93/42/ЄЕС та її зв'язок із національним законодавством.
C-329/16 Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem) and Philips France v Premier ministre and Ministre des Affaires sociales et de la Santé,	Case C-329/16 Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem) and Philips France v Premier ministre and Ministre des Affaires sociales et de la Santé, Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Conseil d'État</i> (Франція) у ході судового процесу між Syndicat national de l'industrie des technologies médicales (Snitem) та Philips France, з одного боку, та the Premier ministre (Прем'єр Міністр, Франція) та the ministre des Affaires sociales et de la Santé (Міністр соціальних справ та охорони здоров'я, Франція), з іншого боку, щодо законності французького законодавства. Для розгляду скарги Французький суд вирішив звернутися за консультацією до Суду про тлумачення статті 1(1) та статті 1(2)(а) Директиви Ради 93/42/ЄЕС від 14 червня 1993 року стосовно медичних виробів (див. також пункти 17–20 рішення). Рішення: Статтю 1(1) та статтю 1(2)(а) Директиви Ради 93/42/ЄЕС необхідно тлумачити таким чином, що програмне забезпечення, з якого принаймні одна з функцій дає можливість використовувати дані конкретного пацієнта для цілей, виявлення протипоказань, між <i>іншим</i>, взаємодії ліків та надмірних доз, щодо цієї функції є медичним виробом у розумінні цих положень, навіть якщо це програмне забезпечення не діє безпосередньо в або на організм людини. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, і його необхідно враховувати під час розроблення та тлумачення положень національного законодавства.

1.2.22. Директива Ради 90/385/ЄЕС про активні медичні вироби, які імплантують

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.23. Директива 98/79/ЄЕС про медичні вироби для діагностики *in vitro*

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.24. Директива 2014/34/ЄС про обладнання та захисні системи, призначені для експлуатації у потенційно вибухонебезпечних середовищах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.25. Директива 2014/53/ЄС про надання на ринку радіоблабднання

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.26. Директива 2000/9/ЄС про канатні установки для перевезення людей

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.27. Директива 2013/53/ЄС про прогулянкові судна і гідроцикли

Справа	Резюме справи

	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.28. Регламент (ЄС) № 305/2011 щодо гармонізованих умов реалізації будівельних продуктів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.29. Імплементацийний регламент (ЄС) № 1062/2013 про формат Європейської технічної оцінки будівельних продуктів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.30. Директива 94/62/ЄС від 20 грудня 1994 року про пакування та відходи пакування

Справа	Резюме справи
C-309/02 <u>Radlberger Getränkegesellschaft mbH & Co. and S. Spitz KG v Land Baden-Württemberg</u>	Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Verwaltungsgericht Stuttgart</i> (Німеччина) стосовно тлумачення Директиви 94/62 і статті 28 Договору про заснування Європейського Співтовариства (зараз — стаття 34 TFEU). Для державних органів України інтерес становить лише перша частина, оскільки відповідна норма TFEU поширюється тільки на держав-членів Європейського Союзу. В основному провадженні позивачі подали до суду, що звернувся із запитом, позов проти землі Баден-Вюртемберг, у якому вони заявили, що встановлені законодавством Німеччини правила про квоти на пакування багаторазового використання та про відповідні зобов'язання щодо повторного використання пакування та повернення заставної вартості суперечать статтям 1(1) і (2), 5, 7 та 18 Директиви 94/62 та статті 28 Договору про заснування Європейського Співтовариства (зараз — стаття 34 TFEU) (див. також пункти 15–18 рішення). Рішення: Суд вирішив, що стаття 1(2) Директиви 94/62/ЄС від 20 грудня 1994 року про пакування та відходи пакування не перешкоджає державам-членам запроваджувати заходи щодо стимулювання систем повторного використання пакування. Крім того, Суд визначив, що хоча стаття 7 Директиви 94/62 не надає відповідним виробникам і дистриб'юторам будь-якого права продовжувати брати участь у певній системі управління відходами пакування, вона забороняє заміну глобальної системи збору відходів пакування на систему повторного

Справа	Резюме справи
	використання пакування та повернення заставної вартості, якщо нова система не є однаковою мірою придатною для досягнення цілей Директиви 94/62/ЄС або якщо перехід на нову систему не відбувається безперервно та погіршує здатність економічних операторів у відповідних галузях фактично брати участь у новій системі одразу після набуття нею чинності. Значення: Це рішення є важливим для українських правотворчих органів. Воно містить важливу інформацію про те, що саме держави-члени можуть зберегти у своєму національному законодавстві та як здійснювати наближення до вказаної Директиви.
C-341/01 <u>Plato Plastik Robert Frank GmbH v Caropak Handelsgesellschaft mbH</u>	Фактичні обставини: Landesgericht Korneuburg (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення під час розгляду справи між Plato Plastik Robert Frank GmbH, яка виробляє та розповсюджує пластикові пакети, та Caropak Handelsgesellschaft mbH, яка їх реалізує, стосовно відмови останньої підтвердити те, що вона приєдналася до системи збору та утилізації відходів пакування (див. також пункти 14–21 рішення). Суд, що звернувся із запитом, вважав, що Caropak не була зобов'язана надавати підтвердження, що його вимагала Plato Plastik, тому що пакети, про які йшлося в основному провадженні, не є пакуванням у значенні Директиви 94/62 або тому що Plato Plastik не вважається виробником пакування. У будь-якому разі, на думку національного суду, зобов'язання брати участь у системі АРА або вносити відповідну плату відсутнє, оскільки норми німецького законодавства суперечать законодавству ЄС. Для перевірки своїх висновків національний суд Німеччини поставив Суду сім запитань (див. пункт 23 рішення). Рішення: Суд вирішив, що статтю 3(1) Директиви 94/62 необхідно тлумачити таким чином, що пластикові пакети, що видаються (безкоштовно чи ні) клієнтам у магазинах, є пакуванням у значенні згаданої Директиви. Крім того, Суд визначив, що у контексті першого підпараграфу статті 3(1) Директиви 94/62 «виробник» означає виробника товарів, а не виробника пакувальної продукції. Значення: Це рішення Суду містить важливе роз'яснення щодо сфери застосування статті 3(1) Директиви 94/62. Воно також уточнює значення терміна «виробник», що використовується у цій Директиві. Обидва ці аспекти є важливими для українських правотворчих органів.
C-444/00 <u>The Queen, on the application of</u>	Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення було подано Судовою колегією королівської лави (Адміністративний суд) Високого суду Англії та Уельсу у ході розгляду справи між Mayer Parry

Справа	Резюме справи
<u>Mayer Parry Recycling Ltd, v Environment Agency and Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, and Corus (UK) Ltd and Allied Steel and Wire Ltd (ASW)</u>	Recycling Ltd та Агентством з охорони довкілля стосовно відмови останнього задовольнити заявку Mayer Parry на її акредитацію як «переробника», який визначається як особа, що проводить діяльність з утилізації чи переробки відходів. Одним із ключових правових питань було тлумачення терміна «переробка». Рішення: Суд вирішив, що термін «переробка» у значенні статті 3(7) Директиви 94/62/ЄС не включає переробку металевих відходів пакування, коли вони переробляються на вторинну сировину, як-от сировину, що відповідає специфікаціям класу 3B, але він включає переробку таких відходів, коли вони використовуються для виготовлення сталевих брусків, листів або рулонів. Значення: це рішення Суду, безумовно, має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює зміст терміна «переробка», що використовується у Директиві 94/62.
C-313/15 and C-530/15 Eco-Emballages SA and Others v Sphère France SAS and Others and Melitta France SAS and Others v Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie.	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення були направлені Tribunal de commerce de Paris (France) та <i>Conseil d'État</i> (France). У обох випадках французькі суди висловили бажання отримати допомогу Суду в тлумаченні статті 3 Директиви Європейського Парламенту і Ради 94/62/ЄС від 20 грудня 1994 року про пакування та відходи пакування (див. також пункти 11-20 рішення). Головним поставленим питанням була сумісність французького законодавства з відповідною Директивою, зокрема, зміст терміну «пакування», використаний в національному законодавстві. Рішення: Статтю 3(1) Директиви 94/62/ЄС про пакування та відходи пакування необхідно тлумачити таким чином, що втулка рулону у вигляді рулонів, трубок або циліндрів, навколо яких намотаний гнучкий матеріал та продається споживачам, представляє собою «пакування» в розумінні цього положення. Значення: це рішення Суду має значення для українських державних органів оскільки воно містить корисні настанови для юристів, які відповідають за наближення. Особливу увагу необхідно приділити тому факту, що, як підкреслив Суд у параграфі 24 рішення, термін «пакування» необхідно тлумачити в широкому розумінні.

1.2.31. Директива 2014/28/ЄС про надання на ринку і контроль вибухових матеріалів для цивільного використання

Справа	Резюме справи

	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

1.2.32. Директива 2010/30/ЄС про позначення рівня споживання енергії та інших ресурсів пов'язаними з енергоспоживанням продуктами за допомогою маркування та стандартної інформації про продукт

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 2. Санітарне та фітосанітарне законодавство, а також законодавство про благополуччя тварин

2.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 178/2002 щодо загальних принципів та вимог харчового законодавства, про Європейський орган із безпечності харчових продуктів та щодо процедур з питань безпечності харчових продуктів</u>	- Case C-111/16 <u>Кримінальне провадження проти Giorgio Fidenato and Others</u>, ECLI:EU:C:2017:676 - Case C-282/15 <u>Queisser Pharma GmbH & Co. KG v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2017:26 - Справа C-636/11 <u>Karl Berger v Freistaat Bayern</u>, ECLI:EU:C:2013:227
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 852/2004 від 29 квітня 2004 року про гігієну харчових продуктів</u>	- Справа C-381/10 <u>Astrid Preissl KEG v Landeshauptmann von Wien</u>, ECLI:EU:C:2011:638 - Справа C-382/10 <u>Erich Albrecht and Others v Landeshauptmann von Wien</u>, ECLI:EU:C:2011:639
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 854/2004 від 29 квітня 2004 року щодо спеціальних правил організації офіційного контролю продуктів тваринного походження, призначених для споживання людиною (ПРИМІТКА: цей Регламент замінить Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/625 від 15 березня 2017 року про офіційний контроль та іншу офіційну діяльність, що здійснюється для забезпечення перевірки відповідності законодавству про харчові продукти і корми та правилам щодо здоров'я та благополуччя тварин, здоров'я рослин та засобів захисту рослин, про внесення змін до Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 999/2001, (ЄС) № 396/2005, (ЄС) № 1069/2009, (ЄС) № 1107/2009, (ЄС) № 1151/2012, (ЄС) № 652/2014, (ЄС) 2016/429 та (ЄС) 2016/2031, Регламенти Ради (ЄС)</u>	- Справа C-402/13 <u>Cypra Ltd v Kypriaki Dimokratia</u>, ECLI:EU:C:2014:2333

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>№1/2005 та (ЄС) № 1099/2009 та Директиви Ради 98/58/ЄС, 1999/74/ЄС, 2007/43/ЄС, 2008/119/ЄС та 2008/120/ЄС, та скасування Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 854/2004 та (ЄС) № 882/2004, Директив Ради 89/608/ЄЕС, 89/662/ЄЕС, 90/425/ЄЕС, 91/496/ЄЕС, 96/23/ЄС, 96/93/ЄС та 97/78/ЄС та Рішення Комісії 92/438/ЄЕС)</u>	
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 16/2011 від 10 січня 2011 року щодо імплементаційних заходів стосовно системи швидкого попередження для харчових продуктів та кормів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементаційний регламент Комісії (ЄС) № 931/2011 від 19 вересня 2011 року про вимоги до простежуваності, встановлені Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 178/2002 для харчових продуктів тваринного походження</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементаційний регламент Комісії (ЄС) № 208/2013 від 11 березня 2013 року про вимоги до простежуваності для розсади і насіння, що призначені для виробництва розсади</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 669/2009 від 24 липня 2009 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 882/2004 стосовно підвищеного рівня офіційного контролю імпорту деяких видів кормів і харчових продуктів нетваринного походження та про внесення змін до Рішення 2006/504/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 853/2004 від 29 квітня 2004 року щодо спеціальних правил гігієни харчових продуктів тваринного походження</u>	- Справа C-453/13 <u>The Queen, on the application of Newby Foods Ltd v Food Standards Agency</u> , ECLI:EU:C:2014:2297

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 882/2004 від 29 квітня 2004 року про офіційний контроль, що здійснюється для забезпечення перевірки відповідності законодавству про харчові продукти і корми та правилам щодо здоров'я та благополуччя тварин (ПРИМІТКА: цей Регламент замінить Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/625 від 15 березня 2017 року про офіційний контроль та іншу офіційну діяльність, що здійснюється для забезпечення перевірки відповідності законодавству про харчові продукти і корми та правилам щодо здоров'я та благополуччя тварин, здоров'я рослин та засобів захисту рослин, про внесення змін до Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 999/2001, (ЄС) № 396/2005, (ЄС) № 1069/2009, (ЄС) № 1107/2009, (ЄС) № 1151/2012, (ЄС) № 652/2014, (ЄС) 2016/429 та (ЄС) 2016/2031, Регламенти Ради (ЄС) №1/2005 та (ЄС) № 1099/2009 та Директиви Ради 98/58/ЄС, 1999/74/ЄС, 2007/43/ЄС, 2008/119/ЄС та 2008/120/ЄС, та скасування Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 854/2004 та (ЄС) № 882/2004, Директив Ради 89/608/ЄЕС, 89/662/ЄЕС, 90/425/ЄЕС, 91/496/ЄЕС, 96/23/ЄС, 96/93/ЄС та 97/78/ЄС та Рішення Комісії 92/438/ЄЕС (Регламент офіційного контролю)</u>	- Case C-519/16 <u>Superfoz - Supermercados Lda v Fazenda Pública</u>, ECLI:EU:C:2017:601 - Справа C-112/15 <u>Kødbranchens Fællesråd v Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri and Fødevarestyrelsen</u>, ECLI:EU:C:2016:185 - Справа C-636/11 <u>Karl Berger v Freistaat Bayern</u>, ECLI:EU:C:2013:227 - Справа C-523/09 <u>Rakvere Piim AS and Maag Piimatööstus AS v Veterinaar- ja Toiduamet</u>, ECLI:EU:C:2011:460
<u>Директива Ради (ЄС) № 97/78/ЄС від 18 грудня 1997 року щодо принципів організації ветеринарних перевірок продуктів, що ввозяться у Співтовариство з третіх країн (ПРИМІТКА: цей Регламент замінить Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/625 від 15 березня 2017 року про офіційний контроль та іншу офіційну діяльність, що здійснюється для забезпечення перевірки відповідності законодавству про харчові продукти і корми та правилам щодо здоров'я та благополуччя тварин, здоров'я рослин та засобів захисту рослин, про внесення змін до Регламентів</u>	- Об'єднані справи C-129/05 та C-130/05 <u>NV Raverco (C-129/05) and Coxon & Chatterton Ltd (C-130/05) v Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit</u>, ECLI:EU:C:2006:613

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 999/2001, (ЄС) № 396/2005, (ЄС) № 1069/2009, (ЄС) № 1107/2009, (ЄС) № 1151/2012, (ЄС) № 652/2014, (ЄС) 2016/429 та (ЄС) 2016/2031, Регламенти Ради (ЄС) №1/2005 та (ЄС) № 1099/2009 та Директиви Ради 98/58/ЄС, 1999/74/ЄС, 2007/43/ЄС, 2008/119/ЄС та 2008/120/ЄС, та скасування Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 854/2004 та (ЄС) № 882/2004, Директив Ради 89/608/ЄЕС, 89/662/ЄЕС, 90/425/ЄЕС, 91/496/ЄЕС, 96/23/ЄС, 96/93/ЄС та 97/78/ЄС та Рішення Комісії 92/438/ЄЕС (Регламент офіційного контролю)</u>	
<u>Директива Ради (ЄС) № 91/496/ЄЕС від 15 липня 1991 року щодо принципів організації ветеринарних перевірок тварин, що ввозяться у Співтовариство з третіх країн (ПРИМІТКА: цей Регламент замінить Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/625 від 15 березня 2017 року про офіційний контроль та іншу офіційну діяльність, що здійснюється для забезпечення перевірки відповідності законодавству про харчові продукти і корми та правилам щодо здоров'я та благополуччя тварин, здоров'я рослин та засобів захисту рослин, про внесення змін до Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 999/2001, (ЄС) № 396/2005, (ЄС) № 1069/2009, (ЄС) № 1107/2009, (ЄС) № 1151/2012, (ЄС) № 652/2014, (ЄС) 2016/429 та (ЄС) 2016/2031, Регламенти Ради (ЄС) №1/2005 та (ЄС) № 1099/2009 та Директиви Ради 98/58/ЄС, 1999/74/ЄС, 2007/43/ЄС, 2008/119/ЄС та 2008/120/ЄС, та скасування Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 854/2004 та (ЄС) № 882/2004, Директив Ради 89/608/ЄЕС, 89/662/ЄЕС, 90/425/ЄЕС, 91/496/ЄЕС, 96/23/ЄС, 96/93/ЄС та 97/78/ЄС та Рішення Комісії 92/438/ЄЕС (Регламент офіційного контролю)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 2002/99/ЄС від 16 грудня 2002 року щодо ветеринарних правил, що регулюють виробництво, переробку, розповсюдження та запровадження продуктів тваринного походження, призначених для споживання людиною (ПРИМІТКА: цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2002/99/ЄС від 25 жовтня 2011 року про надання споживачам інформації про харчові продукти (ПРИМІТКА: цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2011/91 від 13 грудня 2011 року про позначення або маркування для ідентифікації партії, до якої належить харчовий продукт</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент 1924/2006 від 20 грудня 2006 року про твердження стосовно харчової цінності та користі для здоров'я, які зазначаються на пакованні харчових продуктів</u>	- C-177/15 <u>Nelsons GmbH v Ayonnax Nutripharm GmbH and Bachblütentreff Ltd</u>, ECLI:EU:C:2016:888 - C-19/15 <u>Verband Sozialer Wettbewerb eV v Innova Vital GmbH</u>, ECLI:EU:C:2016:563 - C-157/14 <u>Société Neptune Distribution v Ministre de l'Économie et des Finances</u>, ECLI:EU:C:2015:823 - C-137/13 <u>Herbaria Kräuterparadies GmbH v Freistaat Bayern</u>, ECLI:EU:C:2014:2335

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент 432/2011 від 4 травня 2011 року про відмову видавати дозволи на певні твердження стосовно користі для здоров'я, які зазначаються на пакованні харчових продуктів, окрім тверджень стосовно зменшення ризику захворювання та стосовно розвитку і здоров'я дітей</u>	- C-609/12 <u>Ehrmann AG v Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV.</u>, ECLI:EU:C:2014:252 - C-299/12 <u>Green - Swan Pharmaceuticals CR, a.s. v Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát</u>, ECLI:EU:C:2013:501 - C-544/10 <u>Deutsches Weintor eG v Land Rheinland-Pfalz</u>, ECLI:EU:C:2012:526 - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1925/2006 від 20 грудня 2006 року про додавання вітамінів і мінералів та деяких інших речовин до харчових продуктів</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 1170/2009 від 30 листопада 2009 року про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/46/ЄС і Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1925/2006 стосовно списків вітамінів і мінералів та їхніх форм, що можуть бути додані до харчових продуктів, у тому числі дієтичні добавки</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 432/2012 від 16 травня 2012 року про список дозволених тверджень стосовно користі для здоров'я, які зазначаються на пакованні харчових продуктів, окрім тверджень стосовно зменшення ризику захворювання та стосовно розвитку і здоров'я дітей</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1047/2012 від 8 листопада 2012 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1924/2006 стосовно списку тверджень про харчову цінність</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементативне рішення Комісії 2013/63/ЄС від 24 січня 2013 року про затвердження настанов щодо запровадження спеціальних умов використання тверджень стосовно користі для здоров'я, визначених статтею 10 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1924/2006</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 37/2005 від 12 січня 2005 року про контроль температур у транспортних засобах, сховищах і на складах харчових продуктів швидкої заморозки, призначених для споживання людиною</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2002/226 від 15 березня 2002 року про спеціальні ветеринарні перевірки щодо збору і переробки деяких двостулкових молюсків, рівень амнестичної отрути молюсків (ASP) у яких, перевищує граничний рівень, визначений у Директиві Ради 91/492/ЄЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2001/110/ЄС від 20 грудня 2001 року стосовно меду</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 1331/2008 від 16 грудня 2008 року про спільну процедуру видачі дозволів на харчові добавки, харчові ферменти і харчові ароматизатори</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1333/2008 від 16 грудня 2008 року про харчові добавки</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 231/2012 від 9 березня 2012 року щодо специфікацій для харчових добавок, зазначених у додатках II і III до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1333/2008</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 234/2011 від 10 березня 2011 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1331/2008 про спільну процедуру видачі дозволів на харчові добавки, харчові ферменти та харчові ароматизатори</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент 1334/2008 від 10 березня 2011 року про ароматизатори і деякі харчові інгредієнти з властивостями ароматизаторів, що застосовуються у харчових продуктах (Примітка: цей Регламент був частково скасований Регламентом 1169/2011)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементаційний регламент Комісії (ЄС) № 872/2012 від 1 жовтня 2012 року про ухвалення списку ароматизаторів відповідно до положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2232/96, про його викладення у додатку I до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1334/2008 та про скасування Регламенту Комісії (ЄС) № 1565/2000 та Рішення Комісії 1999/217/ЄС</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 2065/2003 від 10 листопада 2003 року про копильні ароматизатори, що використовуються або призначені для використання у харчових продуктах</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 873/2012 від 1 жовтня 2012 року про перехідні заходи щодо списку ароматизаторів та вихідних матеріалів Союзу згідно з додатком I до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1334/2008</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент (ЄС) № 1332/2008 від 16 грудня 2008 року про харчові ферменти та про внесення змін до Директиви Ради 83/417/ЄЕС, Регламенту Ради (ЄС) № 1493/1999, Директиви 2000/13/ЄС, Директиви Ради 2001/112/ЄС та Регламенту (ЄС) № 258/97 (частково скасованого Регламентом 1169/2011) про харчові ферменти</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1935/2004 від 27 жовтня 2004 року про матеріали та вироби, призначені для контакту з харчовими продуктами, та про скасування Директив 80/590/ЄЕС і 89/109/ЄЕС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 2023/2006 від 22 грудня 2006 року про належну практику виробництва матеріалів і виробів, призначених для контакту з харчовими продуктами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради № 82/711 від 18 жовтня 1982 року щодо основних правил, необхідних для перевірки міграції компонентів пластмасових матеріалів та виробів, призначених для контакту з харчовими продуктами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 85/572 від 19 грудня 1985 року щодо списку замінників, що повинні використовуватися для перевірки міграції компонентів пластмасових матеріалів та виробів, призначених для контакту з харчовими продуктами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 78/142 від 30 січня 1978 року про наближення законодавств держав-членів стосовно матеріалів і виробів, що містять вінілхлоридний мономер і призначені для контакту з харчовими продуктами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Рішення 2010/169 від 19 березня 2010 року стосовно невиключення 2,4,4'-трихлор-2'-гідроксидифенілового ефіру до списку добавок Союзу, що можуть застосовуватись у виробництві пластмасових матеріалів і виробів, призначених для контакту з харчовими продуктами згідно з Директивою 2002/72/ЄС (ПРИМІТКА: це Рішення було скасовано Загальним судом у випадку <u>T-262/10 Microban International Ltd and Microban (Europe) Ltd v European Commission</u>)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 84/500 від 15 жовтня 1984 року про наближення законодавств держав-членів стосовно виробів з кераміки, призначених для контакту з харчовими продуктами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2007/42 від 29 червня 2007 року про матеріали і вироби, виготовлені з плівки регенованої целюлози, призначені для контакту з харчовими продуктами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1895/2005 від 18 листопада 2005 року про обмеження застосування деяких епоксидних похідних у матеріалах і виробках, призначених для контакту з харчовими продуктами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 450/2009 від 29 травня 2009 року про активні та розумні матеріали і вироби, призначені для контакту з харчовими продуктами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 10/2011 від 14 січня 2011 року про пластмасові матеріали та вироби, призначені для контакту з харчовими продуктами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 93/11/ЄЕС від 15 березня 1993 року стосовно вивільнення Н-нітрозамінів та речовин, що перетворюються на Н-</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>нітрозаміни, із сосок та пустушок, виготовлених з еластомерів або гуми</u>	
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 284/2011 від 22 березня 2011 року щодо спеціальних умов і детальних процедур імпорту пластикового посуду з поліаміду та меламіну, виготовленого у Китайській Народній Республіці та Спеціальному адміністративному районі Гонконг, Китай, або відправленого з цих територій</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 282/2008 від 17 березня 2008 року про перероблені пластмасові матеріали та вироби, призначені для контакту з харчовими продуктами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 28/2012 від 11 січня 2012 року щодо вимог до сертифікації імпорту в Союз і транзиту через Союз деяких композитних продуктів та про внесення змін до Рішення 2007/275/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1162/2009</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2007/275 від 11 квітня 2007 року стосовно списків тварин і продуктів, що підлягають контролю на прикордонних інспекційних постах, відповідно до Директив Ради 91/496/ЄЕС та 97/78/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент 641/2004 від 6 квітня 2004 року про детальні правила імплементування Регламенту 1829/2003 стосовно заявок на видачу дозволу на нові генетично модифіковані харчові продукти і корми, а також стосовно повідомлення про наявні продукти і випадкову або технічно невідворотну присутність генетично модифікованого матеріалу, щодо якого існує позитивна оцінка ризику</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент 1829/2003 від 22 вересня 2003 року про генетично модифіковані харчові продукти і корми</u>	- C-111/16 Кримінальне провадження проти Giorgio Fidenato та Інших, ECLI:EU:C:2017:676 -C-313/11 <u>Commission v Poland</u>, ECLI:EU:C:2013:481 -C-36/11 <u>Pioneer Hi Bred Italia</u>, ECLI:EU:C:2012:534 -C-58/10 <u>Monsanto and Others</u>, ECLI:EU:C:2011:553 -C-442/09 <u>Bablok and Others</u>, ECLI:EU:C:2011:541
<u>Регламент 1830/2003 від 22 вересня 2003 року стосовно простежуваності та маркування генетично модифікованих організмів, а також простежуваності харчових продуктів і кормів, вироблених із використанням генетично модифікованих організмів</u> <u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 396/2005 від 23 лютого 2005 року про максимальні рівні залишкового вмісту пестицидів у харчових продуктах і кормах рослинного і тваринного походження та про внесення змін до Директиви Ради 91/414/ЄЕС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року -C-229/09 <u>Hogan Lovells International</u>, ECLI:EU:C:2010:673
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1881/2006 від 19 грудня 2006 року про максимальні рівні вмісту певних забруднювачів у харчових продуктах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент 401/2006 від 23 лютого 2006 року щодо методів відбору та аналізу зразків для офіційного контролю рівнів мікотоксинів у харчових продуктах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент 333/2007 від 28 березня 2007 року щодо методів відбору та аналізу зразків для офіційного контролю рівнів свинцю, кадмію, ртуті, неорганічного олова, 3-МХПД і бензопірену в харчових продуктах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 589/2014 від 2 червня 2014 року щодо методів відбору та аналізу зразків для офіційного контролю рівнів діоксинів, діоксиноподібних поліхлорованих біфенілів та недіоксиноподібних поліхлорованих біфенілів у деяких харчових продуктах та про скасування Регламенту (ЄС) № 252/2012 (ПРИМІТКА: цей Регламент замінено Регламентом Комісії (ЄС) 2017/644 від 5 квітня 2017 року щодо методів відбору та аналізу зразків для офіційного контролю рівнів діоксинів, діоксиноподібних поліхлорованих біфенілів та недіоксиноподібних поліхлорованих біфенілів у деяких харчових продуктах та про скасування Регламенту (ЄС) № 589/2014)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент 1882/2006 від 19 грудня 2006 року щодо методів відбору та аналізу зразків для офіційного контролю рівнів нітратів у деяких харчових продуктах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії № 2002/63 від 11 липня 2002 року про методи відбору зразків Співтовариства для офіційного контролю залишків пестицидів у продуктах рослинного і тваринного походження та про скасування Директиви 79/700/ЄЕС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 37/2010 від 22 грудня 2009 року про фармакологічно активні речовини та їх класифікацію стосовно максимальних рівнів їх залишкового вмісту у харчових продуктах тваринного походження</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 96/23 від 29 квітня 1996 року про заходи щодо контролю вмісту деяких речовин та їх залишкового вмісту в живих тваринах і продуктах тваринного походження та про скасування</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директив 85/358/ЄЕС і 86/469/ЄЕС та Рішень 89/187/ЄЕС і 91/664/ЄЕС</u>	
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 258/97 від 27 січня 1997 року стосовно нових харчових продуктів і нових харчових інгредієнтів (наразі питання клонування регулюється положеннями про нові харчові продукти) (ПРИМІТКА: цей Регламент замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2283 від 25 травня 2015 року про нові харчові продукти, про внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1169/2011 і про скасування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 258/97 та Регламенту Комісії (ЄС) № 1852/2001)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 1999/2/ЄС від 22 лютого 1999 року про наближення законодавств держав-членів стосовно харчових продуктів та харчових інгредієнтів, оброблених іонізуючим випроміненням</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 1999/3/ЄС від 22 лютого 1999 року про визначення на рівні Співтовариства списку харчових продуктів та харчових інгредієнтів, оброблених іонізуючим випроміненням</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2010/57 від 3 лютого 2010 року щодо гарантій у сфері охорони здоров'я стосовно транзиту коньячих через території, зазначені у додатку I до Директиви Ради 97/78/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Рішення Комісії 2009/712 від 18 вересня 2009 року про імплементацію Директиви Ради № 2008/73/ЄС стосовно інформаційних інтернет-сторінок, що містять списки установ і лабораторій, затверджених державами-членами відповідно до ветеринарного та зоотехнічного законодавства Співтовариства</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2009/156 від 30 листопада 2009 року про ветеринарні умови, що регулюють транспортування та імпорт конячих із третіх країн (ПРИМІТКА: цей Регламент буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2004/211 від 6 січня 2004 року про список третіх країн і частин їхньої території, з яких держави-члени дозволяють імпорт живих конячих і сперми, яйцеклітин та ембріонів конячих, та про внесення змін до Рішень 93/195/ЄЕС і 94/63/ЄЕС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 93/197 від 5 лютого 1993 року про ветеринарні умови та ветеринарну сертифікацію для імпорту зареєстрованих конячих та конячих, призначених для племінних та користувальних цілей</u> <u>Рішення Комісії 2010/471 від 26 серпня 2001 року про імпорт до Союзу сперми, яйцеклітин та ембріонів конячих щодо списків центрів збирання і зберігання сперми та підрозділів зі збирання та виробництва ембріонів, а також стосовно вимог до сертифікації</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива 64/432 від 26 червня 1964 року про вплив проблем здоров'я тварин на торгівлю великою рогатою худобою та свинями у межах Співтовариства (ПРИМІТКА: цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 89/556 від 25 листопада 1989 року про ветеринарні умови, що регулюють торгівлю ембріонами свійської великої рогатої худоби у межах Співтовариства та їх імпорт із третіх країн (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 86/474 від 11 вересня 1986 року про запровадження перевірок на місці стосовно імпорту великої рогатої худоби, свиней та свіжого м'яса із третіх країн</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 90/429 від 26 червня 1990 року щодо ветеринарних вимог до торгівлі спермою свійських свиней у межах Співтовариства</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>та її імпорту (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	
<u>Рішення Комісії 2008/185 від 21 лютого 2008 року про додаткові гарантії щодо торгівлі свинями у межах Співтовариства стосовно хвороби Ауєскі та критеріїв надання інформації про цю хворобу</u> <u>Директива 2009/158 від 30 листопада 2009 року про ветеринарні умови, що регулюють торгівлю свійською птицею та інкубаційними яйцями у межах Співтовариства та їх імпорт із третіх країн (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент 798/2008 від 8 серпня 2008 року щодо списку третіх країн, територій, зон або ділянок, з яких птиця та продукти з птиці можуть імпортуватися до Співтовариства або перевозитися транзитом через його територію, та щодо вимог до ветеринарної сертифікації</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2006/605 від 6 вересня 2006 року про деякі захисні заходи щодо торгівлі свійською птицею у межах Співтовариства, призначеною для поповнення запасів дичини</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 1251/2008 від 12 грудня 2008 року про імплементацію Директиви Ради 2006/88/ЄС стосовно умов і вимог до сертифікації</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>для введення в обіг та імпорту до Співтовариства аквакультурних тварин і продуктів з них та щодо списку видів-носіїв</u>	
<u>Директива 2006/88 від 24 жовтня 2006 року про ветеринарні вимоги до аквакультурних тварин і продуктів із них, а також про профілактику та контроль деяких захворювань у водних тварин (ця Директива буде замінена Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2006/767/ЄС від 6 листопада 2006 року про внесення змін до Рішень Комісії 2003/804/ЄС і 2003/858/ЄС стосовно вимог до сертифікації живих моллюсків та живої риби аквакультурного походження, а також продуктів з них, призначених для споживання людиною</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2006/88 від 24 жовтня 2006 року про ветеринарні вимоги до аквакультурних тварин і продуктів із них, а також про профілактику та контроль деяких захворювань у водних тварин (ця Директива буде замінена Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 1251/2008 від 12 грудня 2008 року про імплементацію Директиви Ради 2006/88/ЄС стосовно умов і вимог до сертифікації для введення в обіг та імпорту до Співтовариства аквакультурних тварин і продуктів з них та щодо списку видів-носіїв</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент № 853/2004 від 24 квітня 2004 року щодо спеціальних правил гігієни харчових продуктів тваринного походження (глава VII)</u>	- C-453/13 The Queen, on the application of: Newby Foods Ltd v Food Standards Agency, ECLI:EU:C:2014:2297
<u>Регламент № 1251/2008 від 12 грудня 2008 року про імплементацію Директиви Ради 2006/88/ЄС стосовно умов і вимог до сертифікації для введення в обіг та імпорту до Співтовариства аквакультурних тварин і продуктів з них та щодо списку видів-носіїв</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2009/158 від 30 листопада 2009 року про ветеринарні умови, що регулюють торгівлю свійською птицею та інкубаційними яйцями у межах Співтовариства та їх імпорт із третіх країн (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 88/407 від 14 червня 1988 року щодо ветеринарних вимог до торгівлі спермою глибокої заморозки свійської великої рогатої худоби у межах Співтовариства та її імпорту (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- Case C-301/98 KVS International BV v Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, ECLI:EU:C:2000:269
<u>Директива 92/65 від 13 липня 1992 року щодо ветеринарних вимог до торгівлі у Співтоваристві тваринами, спермою, яйцеклітинами та ембріонами, на які не поширюються ветеринарні вимоги, встановлені у спеціальних правилах Співтовариства, зазначених у додатку А (I) до Директиви 90/425/ЄЕС (цю Директиву буде замінено</u>	- C-314/95 <u>Commission v Italy</u> , ECLI:EU:C:1997:36

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	
<u>Рішення Комісії 2004/211 від 6 січня 2004 року про список третіх країн і частин їхньої території, з яких держави-члени дозволяють імпорт живих конячих і сперми, яйцеклітин та ембріонів конячих, та про внесення змін до Рішень 93/195/ЄЕС і 94/63/ЄЕС</u> <u>Імплементативне рішення Комісії 2011/630/ЄС від 20 вересня 2011 року про імпорт до Союзу сперми свійської великої рогатої худоби</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 90/429 від 26 червня 1990 року щодо ветеринарних вимог до торгівлі спермою свійських свиней у межах Співтовариства та її імпорту (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементативне рішення Комісії 2012/137/ЄС від 1 березня 2012 року про імпорт до Союзу сперми свійських свиней</u> <u>Рішення Комісії 2010/471 від 30 серпня 2010 року про імпорт до Союзу сперми, яйцеклітин та ембріонів конячих щодо списків центрів збирання і зберігання сперми та підрозділів зі збирання та виробництва ембріонів, а також стосовно вимог до сертифікації</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Рішення 2010/472 від 26 серпня 2010 року про імпорт до Союзу сперми, яйцеклітин та ембріонів овець і кіз (це Рішення буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 89/556 від 25 вересня 1989 року про ветеринарні умови, що регулюють торгівлю ембріонами свійської великої рогатої худоби у межах Співтовариства та їх імпорт із третіх країн (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2006/168 від 4 січня 2006 року про ветеринарні вимоги та вимоги до ветеринарної сертифікації для імпорту до Співтовариства ембріонів великої рогатої худоби</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент 1739/2005 від 21 жовтня 2005 року щодо ветеринарних вимог до перевезення циркових тварин між державами-членами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Ради (ЄС) № 338/97 від 9 грудня 1996 року про захист видів дикої фауни і флори шляхом регулювання торгівлі ними</u>	- Case C-532/13 Sofia Zoo v Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség, ECLI:EU:C:2014:2140 - Case C-344/08 <u>Кримінальне провадження проти Tomasz Rubach</u>, ECLI:EU:C:2009:482
<u>Рішення Комісії 2010/270/ЄС від 6 травня 2010 року про внесення змін до частин 1 і 2 додатка Е до Директиви Ради 92/65/ЄЕС стосовно типових ветеринарних сертифікатів для тварин, що</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>походять з господарств, а також для бджіл і джмелів (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	
<u>Директива 92/119 від 17 грудня 1992 року про запровадження загальних заходів у межах Співтовариства з контролю деяких захворювань тварин та спеціальних заходів стосовно везикулярної хвороби свиней (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2000/428 від 4 липня 2000 року про діагностичні процедури, методи відбору зразків та критерії оцінювання результатів лабораторних випробувань для підтвердження і диференційного діагнозу везикулярної хвороби свиней</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 82/894 від 21 грудня 1982 року про повідомлення про випадки захворювань тварин у межах Співтовариства (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 92/35 від 29 квітня 1992 року щодо правил контролю та заходів з боротьби з африканською чумою коней (цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	
<u>Рішення Комісії 2009/3/ЄС від 18 березня 2009 року про запаси вакцини проти африканської чуми коней у Співтоваристві</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2000/75/ЄС від 12 березня 2000 року щодо спеціальних положень щодо контролю та ліквідації блутангу</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 789/2009 від 28 серпня 2009 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1266/2007 стосовно захисту від переносників інфекції та мінімальних вимог до програм моніторингу і контролю блутангу</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення 2008/855 від 3 листопада 2008 року стосовно заходів ветеринарного контролю щодо класичної чуми свиней у деяких державах-членах (ПРИМІТКА: втратила чинність, замінена Імплементативним рішенням Комісії 2013/764/ЄС від 13 грудня 2013 року стосовно заходів ветеринарного контролю щодо класичної чуми свиней у деяких державах-членах)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2001/89 від 23 жовтня 2001 року про заходи у межах Співтовариства щодо контролю класичної чуми свиней</u>	-C-501/01 <u>Netherlands v Commission</u> , ECLI:EU:C:2003:603 -C-293/00 <u>Netherlands v Commission</u> , ECLI:EU:C:2003:593
<u>Директива 92/119 від 17 грудня 1992 року про запровадження загальних заходів у межах Співтовариства з контролю деяких захворювань тварин та спеціальних заходів стосовно везикулярної хвороби свиней (ПРИМІТКА: цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	
<u>Рішення Комісії 2005/217/ЄС від 9 березня 2005 року про ветеринарні вимоги та вимоги до ветеринарної сертифікації для імпорту до Співтовариства ембріонів великої рогатої худоби</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 92/260/ЄЕС від 10 квітня 1992 року про ветеринарні умови та ветеринарну сертифікацію для тимчасового ввезення зареєстрованих коней</u> <u>Рішення Комісії 93/197 від 5 лютого 1993 року про ветеринарні умови та ветеринарну сертифікацію для імпорту зареєстрованих конячих та конячих, призначених для племінних та користувальних цілей</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2002/60 від 27 червня 2002 року щодо спеціальних положень щодо контролю африканської чуми свиней і про внесення змін до Директиви 92/119/ЄЕС стосовно хвороби Тешена та африканської чуми свиней (ПРИМІТКА: цю Директиву буде замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2003/634 від 28 серпня 2002 року про затвердження програм для отримання статусу затверджених зон та затверджених фермерських господарств у незатверджених зонах стосовно вірусної геморагічної септицемії (VHS) та інфекційного некрозу гемопоетичної тканини (IHN) у риб</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Рішення Комісії 2003/466 від 13 червня 2003 року про критерії зонування та офіційного нагляду в разі підозри або підтвердження наявності інфекційної анемії лососевих (ISA) (ПРИМІТКА: це Рішення замінено Імплементативним рішенням Комісії (ЄС)2015/1554 від 11 вересня 2015 року щодо правил застосування Директиви 2006/88/ЄС стосовно вимог до нагляду та методів діагностики)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементативний регламент Комісії (ЄС) 2015/262 від 17 лютого 2015 року щодо правила згідно з Директивами Ради 90/427/ЄЄС та 2009/156/ЄС стосовно методів ідентифікації конячих</u> <u>Регламент № 1760/2000 від 17 липня 2000 року про систему ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби і стосовно маркування яловичини та продуктів з яловичини</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року -C-45/05 <u>Maatschap Schonewille-Prins</u>, ECLI:EU:C:2007:296
<u>Регламент № 911/2004 від 29 квітня 2004 року про імплементативний Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1760/2000 стосовно вушних бирок, паспортів та реєстрів зберігання</u> <u>Рішення Комісії 2006/28 від 18 січня 2006 року про збільшення максимального строку використання вушних бирок щодо деякої великої рогатої худоби</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 494/98 від 27 лютого 1998 року щодо детальних правил імплементування Регламенту Ради (ЄС) № 820/97 щодо</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>застосування мінімальних адміністративних санкцій у рамках системи ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби</u> <u>Регламент (ЄС) № 1082/2003 від 23 червня 2003 року щодо детальних правил імплементування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1760/2000 стосовно мінімального рівня контролю, що повинен здійснюватися у рамках системи ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 1505/2006 від 11 жовтня 2006 року про імплементацию Регламенту Ради (ЄС) № 21/2004 щодо мінімального рівня перевірок, що повинні проводитись стосовно ідентифікації та реєстрації овець і кіз</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 21/2004 від 17 грудня 2003 року про систему ідентифікації та реєстрації овець і кіз</u> <u>Рішення Комісії від 15 грудня 2006 року про імплементацию Регламенту Ради (ЄС) № 21/2004 стосовно настанов і процедур електронної ідентифікації овець і кіз</u>	- C-101/12 <u>Herbert Schaible v Land Baden-Württemberg</u>, ECLI:EU:C:2013:661 - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2008/71 від 15 липня 2008 року про ідентифікацію та реєстрацію свиней (ПРИМІТКА: цю Директиву замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/429 від 9 березня 2016 року про інфекційні хвороби тварин та внесення змін і скасування окремих актів у сфері ветеринарії («Закон про ветеринарію»))</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Рішення Комісії 2000/678 від 23 жовтня 2000 року щодо детальних правил реєстрації господарств у національних базах даних свиней згідно з Директивою Ради 64/432/ЄЕС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 1069/2009 від 21 жовтня 2009 року щодо ветеринарно-санітарних вимог до побічних і похідних продуктів тваринного походження, не призначених для споживання людиною</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 142/2011 від 25 лютого 2011 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1069/2009 щодо ветеринарно-санітарних вимог до побічних і похідних продуктів тваринного походження, не призначених для споживання людиною, та про імплементацію Директиви Ради 97/78/ЄС стосовно деяких зразків і виробів, які не підлягають ветеринарним перевіркам на кордоні згідно зі згаданою Директивою</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 749/2011 від 29 липня 2011 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) №. 142/2011 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) №. 1069/2009 щодо ветеринарно-санітарних вимог до побічних і похідних продуктів тваринного походження, не призначених для споживання людиною, та про імплементацію Директиви Ради 97/78/ЄС стосовно деяких зразків і виробів, які не підлягають ветеринарним перевіркам на кордоні згідно зі згаданою Директивою.</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 2160/2003 від 17 листопада 2003 року про контроль сальмонели та інших зоонозних інфекцій, що передаються через харчові продукти</u>	C-443/13 <u>Ute Reindl v Bezirkshauptmannschaft Innsbruck</u>, ECLI:EU:C:2014:2370

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/99 від 17 листопада 2003 року про моніторинг зоонозів і збудників зоонозних інфекцій</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 183/2005 від 12 січня 2005 року щодо вимог до гігієни кормів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1831/2003 від 22 вересня 2003 року про добавки, призначені для використання у харчуванні тварин</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 16/2011 від 10 січня 2011 року щодо імплементаційних заходів стосовно системи швидкого попередження для харчових продуктів та кормів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 429/2008 від 25 квітня 2008 року про детальні правила імплементації Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1831/2003 стосовно підготування і подання заявок, а також оцінювання кормових добавок і видавання дозволів на них</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1876/2006 від 19 грудня 2006 року про тимчасові та постійні дозволи на деякі види кормових добавок</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 378/2005 від 4 березня 2005 року про детальні правила імплементації Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1831/2003 щодо обов'язків і функцій контрольної лабораторії Співтовариства стосовно заявок на видачу дозволів на кормові добавки</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 1270/2009 від 21 грудня 2009 року стосовно постійних дозволів на деякі кормові добавки</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 892/2010 від 8 жовтня 2010 року про статус деяких продуктів стосовно кормових добавок відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1831/2003</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 767/2009 від 13 липня 2009 року про введення в обіг і використання кормів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2008/38 від 5 березня 2008 року про список спеціальних призначень кормів для особливих дієтичних потреб тварин</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рекомендація 2011/25/ЄС від 14 січня 2011 року про розмежування таких категорій, як кормові матеріали, кормові добавки, біоцидні продукти і ветеринарні лікарські засоби</u>	судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 68/2013 від 16 січня 2013 року про Каталог кормових матеріалів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент 767/2009 від 13 липня 2009 року про введення в обіг і використання кормів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рекомендація 2004/704 від 11 жовтня 2004 року про контроль фонового вмісту діоксину і діоксиноподібних поліхлорованих біфенілів у кормах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 90/167 від 26 березня 1990 року щодо умов, що регулюють приготування, введення в обіг та використання лікувальних кормів у Співтоваристві</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/82/ЄС від 6 листопада 2001 року про кодекс Співтовариства стосовно ветеринарних лікарських засобів</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/28/ЄС від 31 березня 2004 року про внесення змін до Директиви № 2001/82/ЄС про кодекс Співтовариства стосовно ветеринарних лікарських засобів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 37/2010 від 22 грудня 2009 року про фармакологічно активні речовини та їх класифікацію стосовно максимальних рівнів їх залишкового вмісту у харчових продуктах тваринного походження</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) № 470/2009 від 6 травня 2009 року щодо процедур Співтовариства для визначення рівнів залишкового вмісту фармакологічно активних речовин у харчових продуктах тваринного походження та про скасування Регламенту Ради (ЄЕС) № 2377/90 і внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради № 2001/82/ЄС та Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 726/2004</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Ради (ЄС) № 1099/2009 від 24 вересня 2009 року про захист тварин під час забою</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементативне рішення Комісії 2013/188/ЄС від 18 квітня 2013 року про щорічні звіти про проведення недискримінаційних перевірок відповідно до Регламенту Ради (ЄС) № 1/2005 про захист тварин під час транспортування і пов'язаних операцій, а також про внесення змін до Директив 64/432/ЄЕС і 93/119/ЄС та Регламенту (ЄС) № 1255/97</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2006/778/ЄС від 14 листопада 2006 року стосовно мінімальних вимог до збирання інформації під час перевірок</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>виробничих об'єктів, на яких утримуються деякі тварини для сільськогосподарських потреб</u>	
<u>Директива Ради 1999/74/ЄС від 19 липня 1999 року щодо мінімальних стандартів захисту курей-несучок</u> <u>Директива Комісії 2002/4/ЄС від 30 січня 2002 року про реєстрацію підприємств, які утримують курей-несучок і до яких застосовується Директива Ради 1999/74/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2007/43/ЄС від 28 лютого 2007 року щодо мінімальних правил захисту курей, що утримуються для виробництва м'яса</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2008/119/ЄС від 18 грудня 2008 року про мінімальні стандарти захисту телят</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2008/120/ЄС від 18 грудня 2008 року про мінімальні стандарти захисту свиней</u> <u>Директива 2000/29 від 8 травня 2000 року про захисні заходи проти занесення до Співтовариства організмів, шкідливих для рослин або продуктів рослинного походження, та проти їх розповсюдження на території Співтовариства (ПРИМІТКА: частково скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/2031 від 26 жовтня 2016 року про захисні заходи, спрямовані проти шкідників рослин і про внесення змін до Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 228/2013, (ЄС) № 652/2014 та (ЄС) № 1143/2014, та про скасування Директив Ради № 69/464/ЄЕС,</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС та 2007/33/ЄС</u>	
<u>Директива Комісії 98/22 від 15 квітня 1998 року щодо мінімальних умов для проведення у Співтоваристві фітосанітарних перевірок рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів, що походять з третіх країн, на контрольних пунктах, розташованих не у місці призначення</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 92/90 від 3 листопада 1992 року про зобов'язання виробників та імпортерів рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів та про порядок їх реєстрації</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 93/51 від 24 червня 1993 року про правила перевезення деяких рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів через зону, що охороняється, та перевезення таких рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів, що походять із такої зони, що охороняється, та перевозяться у її межах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 92/105 від 3 грудня 1992 року про рівень стандартизації фітосанітарних паспортів, призначених для перевезення деяких рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів у межах Співтовариства, а також про детальні процедури видавання таких фітосанітарних паспортів та умови і детальні процедури їх заміни</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2004/102/ЄС від 5 жовтня 2004 року про внесення змін до додатків II, III, IV та V до Директиви Ради 2000/29/ЄС про захисні заходи проти занесення до Співтовариства організмів,</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>шкідливих для рослин або продуктів рослинного походження, та проти їх розповсюдження на території Співтовариства</u>	
<u>Директива Комісії 94/3 від 21 січня 1994 року про процедуру повідомлення про перехоплення вантажу або шкідливого організму із третіх країн, що становить безпосередню фітосанітарну небезпеку</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2004/103/ЄС від 7 жовтня 2004 року про перевірки для ідентифікації та фітосанітарного контролю рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів, зазначених у частині В додатка V до Директиви Ради 2000/29/ЄС, що можуть здійснюватися не у пункті ввезення до Співтовариства або поблизу такого пункту, а також про визначення умов проведення цих перевірок</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2004/105 від 15 жовтня 2004 року про зразки офіційних фітосанітарних сертифікатів або фітосанітарних сертифікатів на реекспорт, що супроводжують рослини, продукти рослинного походження або інші об'єкти з третіх країн та зазначені у Директиві Ради 2000/29/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 69/464/ЄЕС від 8 грудня 1969 року про боротьбу з раком картоплі (ПРИМІТКА цю Директиву буде скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/2031 від 26 жовтня 2016 року про захисні заходи, спрямовані проти шкідників рослин і про внесення змін до Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 228/2013, (ЄС) № 652/2014 та (ЄС) № 1143/2014, та про скасування Директив Ради № 69/464/ЄЕС, 74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС та 2007/33/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 93/85/ЄЕС від 4 жовтня 1993 року про боротьбу з кільцевою гниллю картоплі (ПРИМІТКА цю Директиву буде скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/2031 від 26 жовтня 2016 року про захисні заходи, спрямовані проти шкідників рослин і про внесення змін до Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 228/2013, (ЄС) № 652/2014 та (ЄС) № 1143/2014, та про скасування Директив Ради № 69/464/ЄЕС, 74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС та 2007/33/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 98/57/ЄС від 20 липня 1998 року про боротьбу із бурою бактеріальною гниллю картоплі (ПРИМІТКА: Цю Директиву буде скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/2031 від 26 жовтня 2016 року про захисні заходи, спрямовані проти шкідників рослин і про внесення змін до Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 228/2013, (ЄС) № 652/2014 та (ЄС) № 1143/2014, та про скасування Директив Ради № 69/464/ЄЕС, 74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС та 2007/33/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2007/33 від 11 червня 2007 року про боротьбу з картопляними нематодами (ПРИМІТКА цю Директиву буде скасовано HYPERLINK "http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32016R2031" Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/2031 від 26 жовтня 2016 року про захисні заходи, спрямовані проти шкідників рослин і про внесення змін до Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 228/2013, (ЄС) № 652/2014 та (ЄС) № 1143/2014, та про</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>скасування Директив Ради № 69/464/ЄЕС, 74/647/ЄЕС, 93/85/ЄЕС, 98/57/ЄС, 2000/29/ЄС, 2006/91/ЄС та 2007/33/ЄС</u>	
<u>Імплементційне рішення Комісії 2011/787/ЄС від 29 листопада 2011 року про тимчасовий дозвіл державам-членам вживати надзвичайних заходів проти розповсюдження бурі бактеріальної гнилі картоплі стосовно Єгипту</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементційне рішення Комісії 2012/535/ЄС від 26 вересня 2012 року про надзвичайні заходи для запобігання розповсюдженню у межах Союзу стовбурової соснової нематоди</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементційне рішення Комісії 2012/138/ЄС від 1 березня 2012 року стосовно надзвичайних заходів для запобігання занесенню до Союзу та розповсюдженню у Союзі китайського жука-вусача</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент 1756/2004/ЄС від 11 жовтня 2004 року про визначення детальних умов щодо необхідних доказів та визначення критеріїв для типу і рівня скорочення фітосанітарних перевірок деяких рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів, зазначених у частині В додатка V до Директиви Ради 2000/29/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2008/61/ЄС від 17 червня 2008 року про умови, за яких деякі шкідливі організми, рослини, продукти рослинного походження та інші об'єкти, зазначені у додатках з I по V до Директиви Ради 2000/29/ЄС, можуть заноситися до Співтовариства або його окремих охоронних зон чи перевозитися у межах Співтовариства або таких зон для дослідницьких або наукових цілей і для селекційної роботи</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Комісії № 97/46/ЄС від 25 липня 1997 року про імпорт та обіг шкідливих організмів і продуктів рослинного походження</u> <u>(ПРИМІТКА: цю Директиву цілковито скасовано Регламентом Комісії (ЄС) № 1664/2006 від 6 листопада 2006 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 2074/2005 стосовно імплементаційних заходів для деяких продуктів тваринного походження, призначених для споживання людиною, та скасування певних імплементаційних заходів)</u> <u>Регламент Ради (ЄС) № 2100/94 від 27 липня 1994 року про права на сорти рослин Співтовариства</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - C-481/14 <u>Hansson</u>, ECLI:EU:C:2016:419 - C-242/14 <u>Saatgut-Treuhandverwaltung</u>, ECLI:EU:C:2015:422 - C-546/12 P <u>Schräder v CPVO</u>, ECLI:EU:C:2015:332 - C-56/11 <u>Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main</u>, ECLI:EU:C:2012:713 - C-534/10 P <u>Brookfield New Zealand and Elaris v CPVO and Schniga</u>, ECLI:EU:C:2012:813 - C-509/10 <u>Geistbeck</u>, ECLI:EU:C:2012:416 - C-140/10 <u>Greenstar-Kanzi Europe</u>, ECLI:EU:C:2011:677 - C-38/09 P <u>Schräder v CPVO</u>, ECLI:EU:C:2010:196 - C-478/07 <u>Budějovický Budvar</u>, ECLI:EU:C:2009:521 - C-7/05 <u>Saatgut-Treuhandverwaltung</u>, ECLI:EU:C:2006:376 - C-336/02 <u>Brangewitz</u>, ECLI:EU:C:2004:622 - C-182/01 <u>Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft</u>, ECLI:EU:C:2004:135 - C-305/00 <u>Schulin</u>, ECLI:EU:C:2003:218

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Ради (ЄС) № 2506/95 від 25 жовтня 1995 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 2100/94 про права на сорти рослин Співтовариства</u>	- C-534/10 P <u>Brookfield New Zealand and Elaris v CPVO and Schniga</u>, ECLI:EU:C:2012:813 - C-38/09 P <u>Schräder v CPVO</u>, ECLI:EU:C:2010:196
<u>Регламент Ради (ЄС) № 2470/96 від 17 грудня 1996 року про розширення умов права на сорти рослин Співтовариства стосовно картоплі</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1238/95 від 31 травня 1995 року про імплементаційні правила щодо застосування Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 стосовно плати, що підлягає внесенню до Бюро сортів рослин Співтовариства</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1768/95 від 24 липня 1995 року про імплементацію правил щодо застосування у сільському господарстві винятків, передбачених статтею 14(3) Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 про права на сорти рослин Співтовариства</u>	- C-242/14 <u>Saatgut-Treuhandverwaltung</u>, ECLI:EU:C:2015:422 - C-56/11 <u>Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main</u>, ECLI:EU:C:2012:713 - C-509/10 <u>Geistbeck</u>, ECLI:EU:C:2012:416 - C-7/05 <u>Saatgut-Treuhandverwaltung</u>, ECLI:EU:C:2006:376 - C-336/02 <u>Brangewitz</u>, ECLI:EU:C:2004:622 - C-182/01 <u>Saatgut-Treuhandverwaltungsgesellschaft</u>, ECLI:EU:C:2004:135 - C-305/00 <u>Schulin</u>, ECLI:EU:C:2003:218
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 874/2009 від 17 вересня 2009 року про імплементаційні правила щодо застосування Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 стосовно процедур Бюро сортів рослин Співтовариства</u>	- C-546/12 P <u>Schräder v CPVO</u>, ECLI:EU:C:2015:332
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 2605/98 від 3 грудня 1998 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1768/95 про імплементацію</u>	- C-7/05 <u>Saatgut-Treuhandverwaltung</u>, ECLI:EU:C:2006:376

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>правил щодо застосування у сільському господарстві винятків, передбачених статтею 14(3) Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 про права на сорти рослин Співтовариства</u>	
<u>Регламент № 188/2011/ЄС від 25 лютого 2011 року щодо детальних правил імплементування Директиви Ради 91/414/ЄЕС стосовно процедури оцінювання активних речовин, яких не було на ринку протягом 2 років після дати нотифікації вказаної Директиви</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 540/2011 від 25 травня 2011 року про імплементування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно списку затверджених активних речовин</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 541/2011 від 1 червня 2011 року про внесення змін до Імплементативного регламенту (ЄС) № 540/2011 про імплементування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно списку затверджених активних речовин</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 544/2011 від 10 червня 2011 року про імплементування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно вимог до даних про активні речовини (ПРИМІТКА: цей Регламент було замінено Регламентом Комісії (ЄС) №283/2013 від 1 березня 2013 року про встановлення вимог до даних про активні речовини відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 545/2011 від 10 червня 2011 року про імплементування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно вимог до даних про продукти захисту рослин (ПРИМІТКА:</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>цей Регламент було замінено Регламентом Комісії (ЄС) №284/2013 від 1 березня 2013 року про встановлення вимог до даних про продукти захисту рослин відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин</u>	
<u>Регламент № 546/2011 від 10 червня 2011 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно єдиних принципів оцінювання продуктів захисту рослин та видавання дозволів на них</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 547/2011 від 8 червня 2011 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно вимог до маркування продуктів захисту рослин</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 702/2011 від 20 липня 2011 року про затвердження активної речовини прогексадіон згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементаційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 703/2011 від 20 липня 2011 року про затвердження активної речовини азоксистробін згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 704/2011 від 20 липня 2011 року про затвердження активної речовини азимсульфурон згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Імплементційний регламент Комісії (ЄС) № 705/2011 від 20 липня 2011 року про затвердження активної речовини імазаліл згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 706/2011 від 20 липня 2011 року про затвердження активної речовини профоксідім згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 736/2011 від 26 липня 2011 року про затвердження активної речовини флуороксіпір згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 740/2011 від 27 липня 2011 року про затвердження активної речовини біспірибак згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 786/2011 від 5 серпня 2011 року про затвердження активної речовини 1-нафтилацетамід згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/941/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент № 787/2011 від 5 серпня 2011 року про затвердження активної речовини 1-нафтилуксусна кислота згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементативного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/941/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 788/2011 від 5 серпня 2011 року про затвердження активної речовини флуазифоп-П згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементативного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/934/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 797/2011 від 9 серпня 2011 року про затвердження активної речовини спіроксамін згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементативного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 798/2011 від 9 серпня 2011 року про затвердження активної речовини оксифлуорфен згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементативного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/934/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент № 800/2011 від 11 серпня 2011 року про затвердження активної речовини тefлутрин згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин, про внесення змін до додатка до Імплементатiйного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та про внесення змін до Рішення Комісії 2008/934/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 807/2011 від 10 серпня 2011 року про затвердження активної речовини тріазоксид згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементатiйного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементатiйний регламент Комісії (ЄС) № 810/2011 від 11 серпня 2011 року про затвердження активної речовини кресексим-метіл згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементатiйний регламент Комісії (ЄС) № 974/2011 від 29 вересня 2011 року про затвердження активної речовини акринатрин згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементатiйного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/934/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 993/2011 від 6 жовтня 2011 року про затвердження активної речовини 8-гідроксиквінолін згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементатiйного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент № 1143/2011 від 10 листопада 2011 року про затвердження активної речовини прохлораз згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент № 359/2012 від 25 квітня 2012 року про затвердження активної речовини метем згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 882/2004 від 29 квітня 2004 року про офіційний контроль, що здійснюється для забезпечення перевірки відповідності законодавству про харчові продукти і корми та правилам щодо здоров'я та благополуччя тварин (ПРИМІТКА: цей Регламент скасований Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/625 від 15 березня 2017 року про офіційний контроль та іншу офіційну діяльність, що здійснюється для забезпечення перевірки відповідності законодавству про харчові продукти і корми та правилам щодо здоров'я та благополуччя тварин, здоров'я рослин та засобів захисту рослин, та про внесення змін до Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 999/2001, (ЄС) № 396/2005, (ЄС) № 1069/2009, (ЄС) № 1107/2009, (ЄС) № 1151/2012, (ЄС) № 652/2014, (ЄС) 2016/429 та (ЄС) 2016/2031, Регламенти Ради (ЄС) №1/2005 та (ЄС) № 1099/2009 та Директиви Ради 98/58/ЄС, 1999/74/ЄС, 2007/43/ЄС, 2008/119/ЄС та 2008/120/ЄС, та скасування Регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 854/2004 та (ЄС) № 882/2004, Директив Ради 89/608/ЄЕС, 89/662/ЄЕС,</u>	- Case C-519/16 <u>Superfoz - Supermercados Lda v Fazenda Pública</u>, ECLI:EU:C:2017:601 - Справа C-112/15 <u>Kødbranchens Fællesråd v Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri and Fødevarestyrelsen</u>, ECLI:EU:C:2016:185 - Справа C-636/11 <u>Karl Berger v Freistaat Bayern</u>, ECLI:EU:C:2013:227 - Справа C-523/09 <u>Rakvere Piim AS and Maag Piimatööstus AS v Veterinaar- ja Toiduamet</u>, ECLI:EU:C:2011:460

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>90/425/ЄЕС, 91/496/ЄЕС, 96/23/ЄС, 96/93/ЄС та 97/78/ЄС та Рішення Комісії 92/438/ЄЕС</u>	
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/128/ЄС від 21 жовтня 2009 року про правові рамки щодо заходів Співтовариства для досягнення сталого використання пестицидів</u> <u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 від 21 жовтня 2009 року стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про скасування Директив Ради 79/117/ЄЕС і 91/414/ЄЕС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - C-442/14 Bayer CropScience SA-NV and Stichting De Bijenstichting v College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, ECLI:EU:C:2016:890 - C-108/13 <u>Mac</u>, ECLI:EU:C:2014:2346 - C-11/13 <u>Bayer CropScience</u>, ECLI:EU:C:2014:2010
<u>Імплементційний регламент Комісії (ЄС) № 582/2012 від 2 липня 2012 року про затвердження активної речовини біфентрин згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементційний регламент Комісії (ЄС) № 589/2012 від 4 липня 2012 року про затвердження активної речовини флуксапіроксад згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Імплементційний регламент Комісії (ЄС) № 595/2012 від 5 липня 2012 року про затвердження активної речовини фенпіразамін згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктівзахисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементційний регламент Комісії (ЄС) № 746/2012 від 16 серпня 2012 року про затвердження активної речовини адоксофіс орана грануловірус згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементційний регламент Комісії (ЄС) № 571/2014 від 26 травня 2014 року про затвердження активної речовини іпконазол згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементційний регламент Комісії (ЄС) № 632/2014 від 13 травня 2014 року про затвердження активної речовини флубендіамід згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 396/2005 від 25 лютого 2005 року про максимальні рівні залишкового вмісту</u>	C-229/09 <u>Hogan Lovells International</u>, ECLI:EU:C:2010:673

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>пестицидів у харчових продуктах і кормах рослинного і тваринного та про внесення змін до Директиви Ради 91/414/ЄЕС</u>	
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2003/2003 від 13 жовтня 2003 року стосовно добрив</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1829/2003 від 22 вересня 2003 року про генетично модифіковані харчові продукти і корми</u>	- C-111/16 Criminal proceedings against Giorgio Fidenato and Others, ECLI:EU:C:2017:676 - C-313/11 <u>Commission v Poland</u>, ECLI:EU:C:2013:481 - C-36/11 <u>Pioneer Hi Bred Italia</u>, ECLI:EU:C:2012:534 - C-58/10 <u>Monsanto and Others</u>, ECLI:EU:C:2011:553 - C-442/09 <u>Bablok and Others</u>, ECLI:EU:C:2011:541
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1830/2003 від 22 вересня 2003 року стосовно простежуваності та маркування генетично модифікованих організмів, а також простежуваності харчових продуктів і кормів, вироблених з використанням генетично модифікованих організмів, та про внесення змін до Директиви 2001/18/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементативний регламент Комісії (ЄС) № 485/2013 від 24 травня 2013 року про внесення змін до Імплементативного регламенту (ЄС) № 540/2011 стосовно умов затвердження активних речовин клотіанідин, тіаметоксам та імідаклоприд, а також про заборону використання та продажу насіння, обробленого продуктами захисту рослин, що містять такі активні речовини</u>	-судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 66/401/ЄЕС від 14 червня 1966 року про реалізацію насіння кормових культур</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 66/402/ЄЕС від 14 червня 1966 року про реалізацію насіння зернових культур</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 98/56/ЄС від 20 липня 1998 року про реалізацію розмножувального матеріалу декоративних рослин</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2002/54/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насіння буряків</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2002/55/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насіння овочів</u>	- C-59/11 <u>Association Kokopelli</u> , ECLI:EU:C:2012:447
<u>Директива Ради 2002/56/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насінневої картоплі</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2002/57/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насіння олійних і волокнистих культур</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2008/72/ЄС від 15 липня 2008 року про реалізацію рослинного розмножувального і садивного матеріалу, що не є насінням</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2008/90/ЄС від 29 вересня 2008 року про реалізацію розмножувального матеріалу плодкових рослин і саджанців плодкових рослин, призначених для виробництва фруктів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементативна директива Комісії 2014/20/ЄС від 6 лютого 2014 року про визначення класів базової та сертифікованої насінневої картоплі Союзу та умов і позначень, застосованих до таких класів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Імплементційна директива Комісії 2014/21/ЄС від 6 лютого 2014 року про визначення мінімальних умов і класів Союзу стосовно добазової насінневої картоплі</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементційна директива Комісії 2014/96/ЄС від 15 жовтня 2014 року про вимоги до маркування, пломбування та пакування розмножувального матеріалу плодкових рослин і саджанців плодкових рослин, призначених для виробництва фруктів, що підпадають під сферу застосування Директиви Ради 2008/90/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементційна директива Комісії 2014/97/ЄС від 15 жовтня 2014 року про імплементцію Директиви Ради 2008/90/ЄС стосовно реєстрації постачальників та сортів і стосовно спільного списку сортів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементційна директива Комісії 2014/98/ЄС від 15 жовтня 2014 року про імплементцію Директиви Ради 2008/90/ЄС стосовно спеціальних вимог до родів і видів плодкових рослин, зазначених у додатку I до неї, спеціальних вимог до постачальників, а також детальних правил щодо офіційних інспекцій</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементційне рішення Комісії 2012/340/ЄС від 25 червня 2012 року про організацію тимчасового експерименту згідно з Директивами Ради 66/401/ЄЕС, 66/402/ЄЕС, 2002/54/ЄС, 2002/55/ЄС і 2002/57/ЄС стосовно польових перевірок під офіційним наглядом щодо базового насіння та селекційного насіння поколінь, що передують базовому насінню</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 217/2006 від 8 лютого 2006 року щодо правил застосування Директив Ради 66/401/ЄЕС, 66/402/ЄЕС, 2002/54/ЄС, 2002/55/ЄС і 2002/57/ЄС стосовно дозволу державам-</u>	судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>членам тимчасово дозволяти реалізацію насіння, що не відповідає вимогам до мінімального проростання</u>	
<u>Імплементативне рішення Комісії 2014/367/ЄС від 16 червня 2014 року про внесення змін до Директиви Ради 2002/56/ЄС стосовно визначеної у статті 21(3) дати, до настання якої державам-членам дозволено подовжити строк дії рішень щодо еквівалентності насінневої картоплі з третіх країн (оприлюднено під номером С(2014) 3877</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Імплементативне рішення Комісії 2014/362/ЄС: Імплементативне рішення Комісії від 13 червня 2014 року про внесення змін до Рішення 2009/109/ЄС про організацію тимчасового експерименту, що передбачає певні відступи щодо реалізації сумішей насіння, призначених для використання як кормові рослини згідно з Директивою Ради 66/401/ЄЕС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Ради 2003/17/ЄС від 16 грудня 2002 року про еквівалентність проведених у третіх країнах польових перевірок насінневих культур та про еквівалентність насіння, виробленого у третіх країнах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рекомендація 2010/2001/01 від 13 липня 2010 року про настанови щодо розробки національних заходів співіснування для уникнення випадкової присутності ГМО в культурах, вирощених традиційним або органічним способом</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Рішення Комісії 2008/495 від 7 травня 2008 року про тимчасову заборону використання та продажу в Австрії генетично модифікованої кукурудзи (Zea mays L. line MON 810) згідно з Директивою 2001/18/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2009/244 від 16 березня 2009 року про введення в обіг, згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2001/18/ЄС, гвоздики (Dianthus caryophyllus L., line 123.8.12), генетично модифікованої для поліпшення кольору квітки</u> <u>Директива 2009/41 про обмежене використання генетично модифікованих мікроорганізмів у замкненій системі</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - C-281/11 <u>Commission v. Poland</u>, ECLI:EU:C:2013:855
<u>Рішення Комісії 2009/770 від 13 жовтня 2009 року про стандартні формати звітності про результати контролю навмисного випуску у довкілля генетично модифікованих організмів як продуктів або у продуктах для введення в обіг, згідно з Директивою 2001/18/ЄС</u>	- судова практика відсутня станом на 31 липня 2016 року
<u>Рішення Комісії 2010/135 від 2 березня 2010 року про введення в обіг, згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2001/18/ЄС, картопляного продукту (Solanum tuberosum L. line EH92-527-1), генетично модифікованого для цілей введення в обіг, згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2001/18/ЄС (оприлюднено під номером С(2009) 7680</u>	- Справа T-240/10 <u>Hungary v. European Commission</u>, ECLI:EU:T:2013:645 ПРИМІТКА: відповідно до цього судового рішення скасовано Рішення 2010/135.

2.2. Резюме вибраних рішень

2.2.1. Регламент (ЄС) № 178/2002 щодо загальних принципів та вимог харчового законодавства, про Європейський орган із безпеки харчових продуктів та щодо процедур з питань безпеки харчових продуктів

Справа	Резюме справи
<u>Справа C-636/11 Karl Berger v Freistaat Bayern</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Landgericht München I</i> (Німеччина) у ході розгляду справи між паном Karl Berger та Freistaat Bayern стосовно адміністративної відповідальності останньої за оприлюднення інформації про продукти пана Karl Berger (див. також пункти 15–26 рішення). Питання стосувалося тлумачення статті 10 Регламенту 179/2002. Вона передбачає таке: «Без обмеження застосовних положень Співтовариства та національного законодавства щодо доступу до документів, якщо є обґрунтовані підстави підозрювати, що харчові продукти або корми можуть становити ризик для здоров'я людей або тварин, то залежно від характеру, серйозності та ступеня такого ризику органи влади повинні вжити відповідних заходів для інформування громадськості про характер ризику для здоров'я з максимально точним описом харчових продуктів чи кормів або їхнього типу, пов'язаного з ними ризику, а також заходів, що були або будуть вжиті для запобігання такому ризику, його зменшення або усунення». Рішення: Стаття 10 Регламенту 178/2002 не виключає національне законодавство, що дозволяє оприлюднювати інформацію, що містить найменування харчового продукту та найменування або торговельну назву виробника, переробника або дистриб'ютора, якщо такий харчовий продукт, хоча і не є шкідливим для здоров'я, є непридатним для споживання людиною. Другий підпараграф статті 17(2) Регламенту 178/2002 дозволяє національним органам влади публікувати таку інформацію відповідно до вимог статті 7 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 882/2004 про офіційний контроль, що здійснюється для перевірки відповідності законодавству про харчові продукти і корми та нормам щодо здоров'я та благополуччя тварин. Значення: це рішення, безумовно, має значення для українських державних органів. Воно роз'яснює, що державам-членам (та <i>mutatis mutandis</i> Україні) дозволяється передбачити у своєму національному законодавстві систему, за допомогою якої національні органи влади можуть інформувати громадськість про харчові продукти, непридатні для споживання людиною.

2.2.2. Регламент (ЄС) № 852/2004 про гігієну харчових продуктів

Справа	Резюме справи
Справа C-381/10 <u>Astrid Preissl KEG v Landeshauptmann von Wien</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Unabhängiger Verwaltungssenat Wien</i> (Австрія) щодо тлумачення параграфу 4 глави 1 додатка II до Регламенту (ЄС) № 852/2004. Його подано у справі між Astrid Preissl KEG та Landeshauptmann von Wien стосовно рішення щодо встановлення умивальника в туалеті закладу, яким керує позивач (в основному провадженні) та в якому продаються харчові продукти. Рішенням від 10 березня 2010 року Landeshauptmann von Wien наказав позивачу встановити умивальник з гарячою та холодною проточною водою, мильним дозатором і тримачем для паперових рушників у штатному туалеті закладу, яким керує позивач. Однією з вимог було встановлення кранів, що не повинні вмикатися та вимикатися вручну. Коротко кажучи, суд, звернувся із запитом, поставив питання про те, чи потрібно тлумачити параграф 4 як такий, що вимагає, щоб умивальник — у значенні цього положення — використовувався виключно для миття рук і щоб була забезпечена можливість використовувати водопровідний кран і тримач для паперових рушників, не торкаючись їх. Рішення: Регламент 852/2004 не вимагає, щоб умивальник — у значенні цього положення — використовувався виключно для миття рук або щоб була забезпечена можливість використовувати водопровідний кран або тримач для паперових рушників, не торкаючись їх. Значення: це рішення, хоча і здається тривіальним на перший погляд, має значення для вжиття заходів в Україні щодо виконання Регламенту 852/2004 та його імплементації у сотнях національних продовольчих магазинів. Тому його потрібно врахувати під час розроблення проектів національних нормативно-правових актів та їх застосування.
Справа C-382/10 <u>Erich Albrecht and Others v Landeshauptmann von Wien</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Unabhängiger Verwaltungssenat Wien</i> (Австрія). Воно стосувалося тлумачення параграфу 3 глави IX додатка II до Регламенту (ЄС) № 852/2004. Позов подали пани Albrecht, Neumann, Sundara, Svoboda і Toth проти Landeshauptmann von Wien (голови уряду землі Відень), яким вони оспорили рішення, ухвалені стосовно будівництва контейнерів для роздрібної торгівлі хлібом та хлібобулочними виробами за системою самообслуговування. Австрійські органи влади доручили вищезгаданим особам, що здійснюють торгівлю, побудувати контейнери для роздрібної торгівлі зазначеними виробами за системою самообслуговування таким чином, щоб ці вироби можна було

Справа	Резюме справи
	діставати лише технічними засобами, наприклад щипцями або за допомогою засувного механізму, а вироби, що їх уже дістали з контейнера, не могли бути замінені на інші (див. також пункти 9–13 рішення). Рішення: Суд вирішив, що стосовно контейнерів, що використовуються для роздрібної торгівлі хлібом та хлібобулочними виробами за системою самообслуговування, один лише той факт, що потенційний покупець може торкнутися рукою продуктів, що пропонуються для продажу, або чхнути на них, не є підставою вважати, що ці харчові продукти не захищені від будь-якого забруднення, яке може зробити їх непридатними для споживання людиною, шкідливими для здоров'я або забрудненими настільки, що очікувати їх споживання у такому стані було б нерозумно. Значення: Подібно до попереднього рішення, значення цього рішення може здаватися другорядним. Утім, українські державні органи повинні його врахувати, оскільки воно містить корисну інформацію для тлумачення Регламенту 852/2004.

2.2.3. Регламент (ЄС) № 854/2004 щодо спеціальних правил організації офіційного контролю продуктів тваринного походження, призначених для споживання людиною

Справа	Резюме справи
Справа C-402/13 <u>Cypra Ltd v Kyriaki Dimokratia</u>	Фактичні обставини: Anotato Dikastirio Kipro (Кіпр) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення стосувалось тлумачення Регламенту 854/2004. Його було подано під час провадження у справі між Cypra Limited, власником бійні для свиней, овець і кіз у районі Нікосії (Кіпр), та Kyriaki Dimokratia (Республікою Кіпр), в особі Міністра сільського господарства, природних ресурсів і довкілля та директора ветеринарної служби, стосовно відмови другої сторони відправити посадовців ветеринарної служби до бійні для нагляду за забоєм у певні дні та у певний час (див. також пункти 9–13). Маючи сумніви щодо тлумачення Регламенту 854/2004, національний суд звернувся до Суду з такими питаннями: «1. Чи дозволяють положення Регламенту (ЄС) № 854/2004 компетентному органу на свій розсуд встановлювати час забою тварин з огляду на обов'язок такого органу призначати офіційного ветеринара для

Справа	Резюме справи
	здійснення нагляду за забоєм тварин, або ж такий орган зобов'язаний призначити такого ветеринара на встановлений бійнею час забою? 2. Чи дозволяють положення Регламенту (ЄС) № 854/2004 компетентному органу на свій розсуд відмовляти у призначенні офіційного ветеринара для проведення ветеринарного нагляду за законним забоєм тварин, якщо такому органу повідомлено, що забій тварин відбудеться у певний час на ліцензованій бійні?» Рішення: Суд ухвалив рішення, згідно з яким Регламент 854/2004 не забороняє компетентному органу визначити час, коли відбувається забій тварин, для призначення офіційного ветеринара для нагляду за забоєм та відмовляти у наданні такого ветеринара у день і час, визначений бійнею, за винятком випадків, коли забій у певний день є об'єктивно необхідним для бійні. Остання умова підлягає перевірці національним судом. Значення: це рішення проливає світло на тлумачення Регламенту 854/2004 і як таке повинне враховуватися законодавчим органом України під час розроблення національних нормативно-правових актів на виконання цього Регламенту.

2.2.4. Регламент (ЄС) № 16/2011 щодо імплементаційних заходів стосовно системи швидкого попередження для харчових продуктів та кормів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.5. Імплементаційний регламент Комісії (ЄС) про вимоги до простежуваності, встановлені Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 178/2002 для харчових продуктів тваринного походження

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.6. Імплементаційний регламент Комісії (ЄС) 931/2011 про вимоги до простежуваності для розсади і насіння, що призначені для виробництва розсади

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.7. Регламент (ЄС) № 669/2009 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 882/2004 стосовно підвищеного рівня офіційного контролю імпорту деяких видів кормів і харчових продуктів нетваринного походження та про внесення змін до Рішення 2006/504/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.8. Регламент (ЄС) № 853/2004 щодо спеціальних правил гігієни харчових продуктів тваринного походження

Справа	Резюме справи
Справа C-453/13 <u>The Queen, on the application of Newby Foods Ltd v Food Standards Agency</u>	Фактичні обставини: Високий суд (Англії та Уельсу) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення під час провадження у справі між Newby Foods Ltd («Newby Foods») та Агентством зі стандартизації харчових продуктів («FSA») стосовно рішення FSA, опублікованого 4 квітня 2012 року під назвою «Мораторій на виробництво жилованого м'яса». Звернення стосувалось тлумачення пунктів 1.14 та 1.15 додатка I до Регламенту (ЄС) № 853/2004 (більше інформації про фактичні обставини цієї справи наведено у пунктах 18–27 рішення). Рішення: Пункти 1.14 та 1.15 додатка I до Регламенту (ЄС) № 853/2004 означають, що продукт, отриманий механічним зняттям м'яса з кісток після обвалювання туш або з туш птиці, повинен класифікуватися як «механічно відокремлене м'ясо» у значенні згаданого пункту 1.14, оскільки використовуваний процес призводить до втрати або модифікації структури м'язового волокна, яка є більшою за структуру, чітко обмежену точкою різання, незалежно від того, що використовуваний метод не змінює структуру задіяних кісток. Такий продукт не можна класифікувати як «м'ясний препарат» у значенні згаданого пункту 1.15 (див. також пункти 40–67 рішення).

	Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, відповідальних за наближення національного законодавства до Регламенту 853/2004. Воно роз'яснює значення пунктів 1.14 та 1.15 додатка I до вказаного Регламенту.

2.2.9. Регламент (ЄС) № 882/2004 про офіційний контроль, що здійснюється для забезпечення перевірки відповідності законодавству про харчові продукти і корми та правилам щодо здоров'я та благополуччя тварин

Справа	Резюме справи
Справа C-112/15 <u>Kødbranchens Fællesråd v Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri and Fødevarestyrelsen</u>	Фактичні обставини: Østre Landsret (Східний окружний суд, Данія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у справі між Kødbranchens Fællesråd (торговельною організацією галузі тваринництва), що виступала уповноваженим представником семи боень, а саме: Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S et Vejle Eksportslagteri A/S, та Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Міністерством продовольства, сільського господарства та рибальства) і Fødevarestyrelsen (Адміністрацією із санітарно-епідеміологічних та продовольчих питань Данії) стосовно сплати зборів за офіційний контроль кормів та харчових продуктів (див. також пункти 21–26 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Регламенту 882/2004 та поставив Суду таке питання: «Чи повинні стаття 27(4)(a) та пункти 1 і 2 додатка VI до Регламенту № 882/2004 тлумачитися у тому значенні, що державам-членам під час визначення розміру плати, що стягується з підприємств харчової галузі, заборонено включати до такої плати витрати на оплату праці та навчання персоналу публічного сектора, який наймається для проходження навчання на виконання вимог до «офіційного помічника» згідно з Регламентом № 854/2004, але який до прийняття на таке навчання або під час нього не здійснює перевірок м'яса?»

Справа	Резюме справи
	Рішення: Згідно зі статтею 27(4)(а) Регламенту (ЄС) № 882/2004 та пунктами (1) і (2) додатка VI до нього державам-членам під час визначення розміру плати, що стягується з підприємств харчової галузі, заборонено включати до такої плати витрати, пов'язані з обов'язковим базовим навчанням офіційних помічників. Значення: це рішення роз'яснює зміст і сферу застосування статті 27(4)(а) Регламенту (ЄС) № 882/2004 та пунктів (1) і (2) додатка VI до нього, а тому українські державні органи можуть скористатися ним для розробки національного законодавства на виконання згаданого Регламенту.
Справа C-523/09 Rakvere Piim AS and Maag Piimatööstus AS v Veterinaar- ja Toiduamet	Фактичні обставини: Tartu ringkonnakohtus (Естонія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між Rakvere Piim AS та Maag Piimatööstus AS, компаніями, створеними відповідно до законодавства Естонії, та Veterinaar- ja Toiduamet (Службою ветеринарного і продовольчого нагляду) стосовно розрахунку зборів за проведення санітарно-епідеміологічних перевірок та заходів контролю щодо виробництва молока. Суд, що звернувся із зверненням, хотів отримати роз'яснення змісту статей 27(3), (4)(а) та (6) Регламенту (ЄС) № 882/2004 (див. також пункти 9–14 рішення). Рішення: Стаття 27(3) та (4) Регламенту (ЄС) № 882/2004 дозволяє державі-члену стягувати збори за мінімальними ставками, встановленими у секції В додатка IV до цього Регламенту, без обов'язкового ухвалення національних законодавчих актів для застосування Регламенту, навіть коли витрати компетентних органів у зв'язку з санітарно-епідеміологічними перевірками та заходами контролю, передбаченими цим Регламентом, є нижчими за такі ставки, якщо визначені умови застосування статті 27(6) цього Регламенту не виконуються (детальніше щодо аргументації Суду див. пункти 16–29 рішення). Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, що відповідають за розробку національного законодавства для забезпечення повної відповідності Регламенту 882/2004. Воно роз'яснює сферу дії статі 27(3–4) Регламенту 882/2004.

2.2.10. Директива № 97/78/ЄС щодо принципів організації ветеринарних перевірок продуктів, що ввозяться у Співтовариство з третіх країн

Справа	Резюме справи

Об'єднані справи C-129/05 та C-130/05 <u>NV Raverco (C-129/05) та nd Coxon & Chatterton Ltd (C-130/05) v Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit</u>	Фактичні обставини: College van Beroep voor het bedrijfsleven (Нідерланди) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення були пов'язані зі справами, по-перше, між NV Raverco («Raverco») і, по-друге, між Coxon & Chatterton Ltd («Coxon») та Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Міністром сільського господарства, природних ресурсів та якості харчових продуктів) стосовно рішень останнього про відхилення як необґрунтованих скарг Raverco та Coxon на рішення від 1 і 22 березня 2002 року, якими вимагалось знищити забраковані імпортовані партії м'яса з Китаю (див. також пункти 6–11 рішення). Рішення: Відповідно до статті 17(2)(а) Директиви Ради 97/78/ЄС заперечення проти повторного відправлення вантажу, що не відповідає умовам імпорту, повинне ґрунтуватися на невиконанні вимог Співтовариства (Союзу). Крім того, статтю 22(2) Директиви 97/78 у поєднанні зі статтею 5 Регламенту Ради (ЄЕС) № 2377/90 від 26 червня 1990 року щодо процедури Співтовариства для встановлення максимальних рівнів залишкового вмісту ветеринарних лікарських засобів у харчових продуктах тваринного походження необхідно тлумачити як таку, що імперативно вимагає від компетентних ветеринарних органів вилучати і знищувати продукти, що за результатами ветеринарних перевірок, проведених згідно з Директивою 97/78, містять речовини, перелічені у додатку IV до згаданого Регламенту. Значення: Державним органам України потрібно взяти до уваги це рішення під час підготовки національного законодавства на виконання Директиви 97/78. Воно роз'яснює сферу дії та зміст статей 17(2)а та 22(2) Директиви 97/78/ЄС.

2.2.11. Директива 91/496/ЄЕС щодо принципів організації ветеринарних перевірок тварин, що ввозяться у Співтовариство з третіх країн

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.12. Директива Ради 2002/99/ЄС від 16 грудня 2002 року щодо ветеринарних правил, що регулюють виробництво, переробку, розповсюдження та запровадження продуктів тваринного походження, призначених для споживання людиною

Справа	Резюме справи

Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.13. Регламент 1169/2011 про надання споживачам інформації про харчові продукти

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.14. Регламент 1924/2006 про твердження стосовно харчової цінності та користі для здоров'я, які зазначаються на пакованні харчових продуктів

Справа	Резюме справи
C-157/14 <u>Société Neptune Distribution v Ministre de l'Économie et des Finances</u>	Фактичні обставини: <i>Conseil d'État</i> (Державна Рада, Франція) подала звернення щодо ухвалення попереднього рішення у справі між Neptune Distribution SNC та Міністром економіки і фінансів стосовно законності імплементаційного рішення начальника підрозділу департаменту Алье Регіонального директорату з питань конкуренції, споживання та боротьби з шахрайством (регіон Овернь) від 5 лютого 2009 року, а також рішення Міністра економіки, промисловості та зайнятості від 25 серпня 2009 року про відхилення апеляції за допомогою відповідних каналів, використаних Neptune Distribution. Звернення стосувалось, між іншим, тлумачення додатка до Регламенту (ЄС) № 1924/2006, а також законності статті 2(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/13/ЄС від 20 березня 2000 року про наближення законодавств держав-членів стосовно маркування, представлення та рекламування харчових продуктів, статті 9(1) та (2) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/54/ЄС від 18 червня 2009 року про використання та реалізацію природних мінеральних вод і додатка III до неї у контексті додатка до Регламенту № 1924/2006 (див. також пункти 21–32 рішення). Рішення: Стаття 8(1) Регламенту 1924/2006 забороняє використання фрази «з дуже низьким вмістом натрію/солі» та будь-якої іншої фрази, що може мати те саме значення для споживача, стосовно природних мінеральних вод та інших вод. Крім того, стаття 9(2) Директиви 2009/54/ЄС про використання та реалізацію натуральних мінеральних вод, що розглядається у поєднанні з додатком III до неї, повинна тлумачитися у тому значенні, що вона забороняє розміщувати на пакованні, етикетці або рекламі природних мінеральних вод твердження або позначки, що дають споживачеві зрозуміти, що відповідні води мають низький вміст натрію чи солі або придатні для дієти, що передбачає харчування продуктами із низьким вмістом натрію, якщо загальний

Справа	Резюме справи
	вміст натрію у всіх присутніх хімічних формах дорівнює або перевищує 20 мг/л. Суд відхилив подані у зверненні скарги щодо законності вторинного законодавства ЄС. Значення: Це рішення роз'яснює тлумачення Регламенту 1924/2006, а тому державні органи України, відповідальні за наближення національного законодавства до <i>законодавства ЄС</i>, повинні взяти його до уваги.

Справа	Резюме справи
C-137/13 <u>Herbaria Kräuterparadies GmbH v Freistaat Bayern</u>	Фактичні обставини: <i>Bayerisches Verwaltungsgericht München</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення під час розгляду справи між <i>Herbaria Kräuterparadies GmbH</i> і <i>Freistaat Bayern</i> щодо можливості згадки про органічне виробництво на маркованні, у рекламі та під час реалізації фруктового нектару з екстрактами трав, який містить, окрім органічних інгредієнтів, вітаміни неорганічного походження та глюконат заліза (див. також пункти 19–23 рішення). Рішення: Суд вирішив, що статтю 27(1)(f) Регламенту Комісії (ЄС) № 889/2008 від 5 вересня 2008 року щодо детальних правил імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 834/2007 про органічне виробництво і маркування органічних продуктів необхідно тлумачити у тому значенні, що закон вимагає використання однієї із зазначених речовин, тільки якщо норма законодавства ЄС або відповідна їй норма національного законодавства містить пряму вимогу про додавання зазначеної речовини до харчового продукту для введення цього продукту в обіг. Суд додав, що закон не вимагає використання такої речовини у значенні згаданої норми, якщо харчовий продукт реалізується як дієтична добавка, яку супроводжує твердження про харчову цінність або користь для здоров'я, або як харчовий продукт для особливих дієтичних потреб, хоча це і передбачає, що для дотримання положень, що регулюють додавання речовин до продуктів харчування, а саме положень: — Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/46/ЄС від 10 червня 2002 року про наближення законодавств держав-членів стосовно дієтичних добавок, зі змінами і доповненнями, внесеними Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1137/2008 від 22 жовтня 2008 року; — Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1924/2006 від 20 грудня 2006 року про твердження стосовно харчової цінності та користі для здоров'я, які зазначаються на пакованні харчових продуктів, і Регламенту Комісії (ЄС) № 432/2012 від 16 травня 2012 року про список дозволених тверджень стосовно користі для здоров'я, які зазначаються на пакованні харчових продуктів, окрім тверджень стосовно зменшення ризику захворювання та стосовно розвитку і здоров'я дітей; та — Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/39/ЄС від 6 травня 2009 року про харчові продукти для особливих дієтичних потреб і Регламенту Комісії (ЄС) № 953/2009 від 13 жовтня 2009 року про речовини, що можна додавати до харчових продуктів для особливих дієтичних потреб для забезпечення таких потреб; такий харчовий продукт повинен містити визначену кількість відповідної речовини.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення повинне враховуватися державними органами України, відповідальними за наближення національного законодавства до Регламенту 889/2008, оскільки воно роз'яснює сферу застосування статті 27 цього Регламенту.
C-299/12 <u>Green - Swan Pharmaceuticals CR, a.s. v Státní</u>	Фактичні обставини: Nejvyšší správní soud (Чехія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення під час розгляду справи між Green – Swan Pharmaceuticals CR, a.s. та Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát (Державною інспекцією з питань сільського господарства та продовольства, центральна

Справа	Резюме справи
<u>zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát</u>	інспекція) стосовно класифікації повідомлення на пакованні дієтичної добавки (див. також пункти 11–19 рішення). Рішення: Суд ухвалив таке рішення: Стаття 2(2)(6) Регламенту (ЄС) № 1924/2006 означає, що для того, щоб вважатися «твердженням про зменшення ризику захворювання» у значенні згаданого положення, у твердженні про користь для здоров'я не обов'язково повинно бути прямо заявлено, що споживання відповідної категорії харчових продуктів, відповідного харчового продукту або одного з його компонентів, «значно» зменшує ризик розвитку захворювання у людини. Стаття 28(2) Регламенту № 1924/2006 повинна тлумачитися у тому значенні, що комерційне повідомлення на пакованні харчового продукту може являти собою торговельну марку або торговельну назву у значенні згаданого положення, за умови що така торговельна марка або торговельна назва охороняється чинним законодавством. Національний суд, беручи до уваги всі правові та фактичні обставини справи, що ним розглядається, повинен визначити, чи дійсно таке повідомлення є охоронюваною законом торговельною маркою або торговельною назвою. Стаття 28(2) Регламенту № 1924/2006 повинна тлумачитися як така, що стосується лише харчових продуктів, що містять торговельну марку або торговельну назву, які повинні розглядатися як твердження про харчову цінність або користь для здоров'я у значенні згаданого Регламенту та які існували у такому вигляді до 1 січня 2005 року. Значення: це рішення повинно бути враховане державними органами України, відповідальними за наближення національного законодавства до Регламенту 1924/2006. Воно роз'яснює сферу дії та зміст статей 2(2)(6) та 28(2) Регламенту 1924/2006.
C-544/10 <u>Deutsches Weintor eG v Land Rheinland-Pfalz</u>	Фактичні обставини: <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Його подано під час судового розгляду спору між Deutsches Weintor eG, німецьким виноградарським кооперативом, та відомством, відповідальним за нагляд за торгівлею алкогольними напоями у землі Рейнланд-Пфальц, стосовно опису вина як «легко засвоюваного» («bekömmlich») із зазначенням низького рівня кислотності. Орган, відповідальний за нагляд за реалізацією алкогольних напоїв у землі Рейнланд-Пфальц, заперечив проти використання фрази «легко засвоюваний» на тій підставі, що вона є «твердженням про

Справа	Резюме справи
	користь для здоров'я» у значенні статті 2(2)(5) Регламенту № 1924/2006, яке відповідно до першого підпараграфу статті 4(3) цього Регламенту заборонено розміщувати на алкогольних напоях (див. також пункти 13–25). Рішення: перший підпараграф статті 4(3) Регламенту (ЄС) № 1924/2006 означає, що слова «твердження про користь для здоров'я» поширюються на фразу «легко засвоюваний», що супроводжується зазначенням про знижений вміст речовин, які часто сприймаються споживачем як шкідливі. Крім того, той факт, що виробнику або дистриб'ютору вина згідно з Регламентом № 1924/2006 заборонено без жодних винятків вживати твердження такого роду, як те, що розглядається в основному провадженні, навіть якщо таке твердження є по суті правильним, узгоджується з першим підпараграфом статті 6(1) Договору про Європейський Союз. Значення: це рішення є важливим для державних органів України. Воно роз'яснює зміст статті 4(3) Регламенту 1924/2006. Його потрібно враховувати українським правотворчим органам, а також органам, відповідальним за імплементацію відповідних норм.
C-19/15 Verband Sozialer Wettbewerb eV v Innova Vital GmbH	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала Landgericht München I (Регіональний суд, Мюнхен I, Німеччина) у ході судового процесу Verband Sozialer Wettbewerb eV, німецька асоціація захисту конкуренції та Innova Vital GmbH щодо застосовності Регламенту № 1924/2006 до твердження стосовно харчової цінності або користі для здоров'я у письмовому документі, адресованому виключно для фахівців в області охорони здоров'я (див. також пункти 13–20 рішення). Рішення: Стаття 1(2) Регламенту (ЄС) № 1924/2006 про твердження стосовно харчової цінності та користі для здоров'я, які зазначаються на пакованні харчових продуктів, необхідно тлумачити таким чином, що твердження стосовно харчової цінності та користі для здоров'я, зроблені в комерційному повідомленні про харчові продукти, які призначені для доставки як такі до кінцевого споживача, якщо це повідомлення адресоване не кінцевому споживачеві, а виключно медичним працівникам, тоді воно підпадає під сферу застосування цього регламента.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Оскільки воно роз'яснює сферу застосування Регламенту та, таким чином, його потрібно взяти до уваги, коли державні органи України розпочнуть працювати у контексті наближення законодавства.

2.2.15. Регламент 432/2011 про відмову видавати дозволи на певні твердження стосовно користі для здоров'я, які зазначаються на пакованні харчових продуктів, окрім тверджень стосовно зменшення ризику захворювання та стосовно розвитку і здоров'я дітей

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.16. Регламент (ЄС) № 1925/2006 про додавання вітамінів і мінералів та деяких інших речовин до харчових продуктів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.17. Регламент (ЄС) № 1170/2009 про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/46/ЄС і Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1925/2006 стосовно списків вітамінів і мінералів та їхніх форм, що можуть бути додані до харчових продуктів, у тому числі дієтичні добавки

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.18. Регламент (ЄС) № 432/2012 про список дозволених тверджень стосовно користі для здоров'я, які зазначаються на пакованні харчових продуктів, окрім тверджень стосовно зменшення ризику захворювання та стосовно розвитку і здоров'я дітей

Справа	Резюме справи
C-137/13 <u>Herbaria Kräuterparadies</u>	Дивись секцію 2.2.14 вище.

<u>GmbH v Freistaat Bayern</u>	

2.2.19. Регламент Комісії (ЄС) № 1047/2012 від 8 листопада 2012 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1924/2006 стосовно списку тверджень про харчову цінність

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.20. Рішення 2013/63/ЄС про затвердження настанов щодо запровадження спеціальних умов використання тверджень стосовно користі для здоров'я, визначених статтею 10 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1924/2006

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.21. Регламент (ЄС) № 37/2005 про контроль температур у транспортних засобах, сховищах і на складах харчових продуктів швидкої заморозки, призначених для споживання людиною

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.22. Рішення 2002/226 про спеціальні ветеринарні перевірки щодо збору і переробки деяких двостулкових молюсків, рівень амністичної отрути молюсків (ASP) у яких, перевищує граничний рівень, визначений у Директиві Ради 91/492/ЄЕС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.23. Директива Ради 2001/110/ЄС від 20 грудня 2001 року стосовно меду

Справа	Резюме справи

	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.24. Регламент (ЄС) № 1331/2008 про спільну процедуру видачі дозволів на харчові добавки, харчові ферменти і харчові ароматизатори

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.25. Регламент (ЄС) № 1333/2008 про харчові добавки

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.26. Регламент Комісії (ЄС) № 231/2012 щодо специфікацій для харчових добавок, зазначених у додатках II і III до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1333/2008

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.27. Регламент (ЄС) № 234/2011 від 10 березня 2011 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1331/2008 про спільну процедуру видачі дозволів на харчові добавки, харчові ферменти та харчові ароматизатори

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.28. Регламент 1334/2008 про ароматизатори і деякі харчові інгредієнти з властивостями ароматизаторів, що застосовуються у харчових продуктах

Справа	Резюме справи

	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.29. Імплементацийний регламент Комісії (ЄС) № 872/2012 від 1 жовтня 2012 року про ухвалення списку ароматизаторів відповідно до положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2232/96, про його викладення у додатку I до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1334/2008 та про скасування Регламенту Комісії (ЄС) № 1565/2000 та Рішення Комісії 1999/217/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.30. *Регламент (ЄС) № 2065/2003 про коптільні ароматизатори, що використовуються або призначені для використання у харчових продуктах*

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.31. *Регламент (ЄС) № 873/2012 про перехідні заходи щодо списку ароматизаторів та вихідних матеріалів Союзу згідно з додатком I до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1334/2008*

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.32. *Регламент (ЄС) № 1332/2008 про харчові ферменти*

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.33. *Регламент (ЄС) № 1935/2004 про матеріали та вироби, призначені для контакту з харчовими продуктами, та про скасування Директив 80/590/ЄЕС і 89/109/ЄЕС*

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.34. Регламент (ЄС) № 2023/2006 про належну практику виробництва матеріалів і виробів, призначених для контакту з харчовими продуктами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.35. Директива № 82/711 щодо основних правил, необхідних для перевірки міграції компонентів пластмасових матеріалів та виробів, призначених для контакту з харчовими продуктами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.36. Директива 85/572 від 22 грудня 1985 року щодо списку замінників, що повинні використовуватися для перевірки міграції компонентів пластмасових матеріалів та виробів, призначених для контакту з харчовими продуктами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.37. Директива 78/142 про наближення законодавств держав-членів стосовно матеріалів і виробів, що містять вінілхлоридний мономер і призначені для контакту з харчовими продуктами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.38. Рішення 2010/169 стосовно невключення 2,4,4'-триклозану 2'-гідроксидифенілу до списку добавок Союзу, що можуть застосовуватись у виробництві пластмасових матеріалів і виробів, призначених для контакту з харчовими продуктами згідно з Директивою 2002/72/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.39. Директива 84/500 про наближення законодавств держав-членів стосовно виробів з кераміки, призначених для контакту з харчовими продуктами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.40. Директива 2007/42 від 29 червня 2007 року про матеріали і вироби, виготовлені з плівки регенованої целюлози, призначені для контакту з харчовими продуктами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.41. Регламент (ЄС) № 1895/2005 про обмеження застосування деяких епоксидних похідних у матеріалах і výroбах, призначених для контакту з харчовими продуктами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.42. Регламент (ЄС) № 450/2009 про активні та розумні матеріали і вироби, призначені для контакту з харчовими продуктами

Справа	Резюме справи

	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.43. Регламент (ЄС) № 10/2011 від 14 січня 2011 року про пластмасові матеріали та вироби, призначені для контакту з харчовими продуктами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.44. Директива 93/11 стосовно вивільнення Н-нітрозамінів та речовин, що перетворюються на Н-нітрозаміни, із сосок та пустушок, виготовлених з еластомерів або гуми

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.45. Регламент Комісії (ЄС) № 284/2011 від 22 березня 2011 року щодо спеціальних умов і детальних процедур імпорту пластикового посуду з поліаміду та меламіну, виготовленого у Китайській Народній Республіці та Спеціальному адміністративному районі Гонконг, Китай, або відправленого з цих територій

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.46. Регламент (ЄС) № 282/2008 від 17 березня 2008 року про перероблені пластмасові матеріали та вироби, призначені для контакту з харчовими продуктами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.47. Регламент (ЄС) № 28/2012 щодо вимог до сертифікації імпорту в Союз і транзиту через Союз деяких композитних продуктів та про внесення змін до Рішення 2007/275/ЄС і Регламенту (ЄС) № 1162/2009

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.48. Рішення 2007/275 стосовно списків тварин і продуктів, що підлягають контролю на прикордонних інспекційних постах, відповідно до Директив Ради 91/496/ЄЕС та 97/78/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.49. Регламент 641/2004 про детальні правила імплементації Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1829/2003 стосовно заявок на видачу дозволу на нові генетично модифіковані харчові продукти і корми, а також стосовно повідомлення про наявні продукти і випадкову або технічно невідворотну присутність генетично модифікованого матеріалу, щодо якого існує позитивна оцінка ризику

Справа	Резюме справи
C-36/11 <u>Pioneer Hi Bred Italia</u>	Фактичні обставини: Consiglio di Stato (Італія) подала звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового розгляду справи між Pioneer Hi Bred Italia Srl та Ministero delle Politiche agricole alimentari e forestali (Міністерством політики у сфері сільського господарства, продовольства і лісового господарства) щодо законності повідомлення останнього, яким Pioneer поінформовано про те, що до ухвалення регіонами правил для забезпечення співіснування звичайних, органічних і генетично модифікованих культур воно не могло розглянути заявку цієї компанії на видачу дозволу на вирощування гібридів генетично модифікованої кукурудзи, отриманої з MON 810, які вже були включені до спільного каталогу сортів сільськогосподарських видів рослин (див. також пункти 43–53). Рішення: стосовно Регламенту 641/2004 Суд вирішив, що вирощування генетично модифікованих організмів (як-от сорти кукурудзи MON 810) не може підпадати під дію національної процедури видавання дозволів, якщо використання і реалізація таких сортів дозволені відповідно до статті 20 Регламенту (ЄС) № 1829/2003 про генетично модифіковані харчові продукти і корми і такі сорти були прийняті для включення до спільного каталогу, передбаченого Директивою Ради 2002/53/ЄС про спільний каталог сортів сільськогосподарських

	видів рослин. Суд також вирішив, що стаття 26а Директиви 2001/18/ЄС про навмисний випуск у довкілля генетично модифікованих організмів не надає державі-члену права забороняти у цілому вирощування на її території таких генетично модифікованих організмів до ухвалення заходів щодо співіснування для уникнення непередбаченої наявності генетично модифікованих організмів у інших культурах (див. також пункти 43–75). Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, відповідальних за наближення законодавства України до Регламенту 641/2004. Крім того, воно становитиме інтерес для тих, хто має справу з Директивою 2001/18/ЄС. Воно роз'яснює тлумачення декількох положень цих правових актів.

2.2.50. Регламент 1829/2003 від 22 вересня 2003 року про генетично модифіковані харчові продукти і корми

Справа	Резюме справи
C-36/11 <u>Pioneer Hi Bred Italia</u>	Дивись секцію 2.2.49 вище.
C-442/09 <u>Bablok and Others</u>	Фактичні обставини: <i>Bayerischer Verwaltungsgerichtshof</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у справі між панами Bablok, Egeter, Stegmeier, Müller і пані Klimesch, бджолярами, з однієї сторони, та Freistaat Bayern (вільною державою Баварія), з іншої сторони, з компаніями Monsanto Technology LLC, Monsanto Agrar Deutschland GmbH та Monsanto Europe SA/NV як сторонами, що вступили у процес, стосовно наявності у продуктах бджільництва пилку з генетично модифікованої кукурудзи (див. також пункти 28–52 рішення). Хоча суд, що звернувся із запитом, подав до Суду 3 питання (див. пункт 53 рішення), перше з них було надзвичайно важливим, оскільки його метою було з'ясувати, чи повинен термін [ГМО], визначений у статті 2.5 [Регламенту № 1829/2003], тлумачитися так, що він включає також матеріал з генетично модифікованих рослин (у цьому разі — пилки з генетично модифікованого штаму кукурудзи MON 810), який, хоча і містить генетично модифіковану ДНК і генетично модифіковані білки (у цьому разі — Bt-токсин) на момент його поєднання з харчовим продуктом (у цьому разі — медом) або призначений для споживання як харчовий продукт/дієтична добавка, не має (або більше не має) специфічної та індивідуальної здатності до відтворення? Рішення: Суд вирішив, що поняття генетично модифікованого організму у значенні статті 2.5 Регламенту (ЄС) № 1829/2003 повинне тлумачитися так, що речовина, наприклад пилки сорту генетично модифікованої

кукурудзи, яка втратила здатність до відтворення і повністю нездатна перенести генетичний матеріал, що міститься у ній, виходить за межі змісту цього поняття.   Крім того, статті 2.1, 2.10 і 2.13 та стаття 3(1)(с) Регламенту № 1829/2003, стаття 2 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 178/2002 від 28 січня 2002 року щодо загальних принципів та вимог харчового законодавства, про Європейський орган із безпеки харчових продуктів та щодо процедур у сфері безпеки харчових продуктів, а також стаття 6(4)(а) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/13/ЄС від 20 березня 2000 року про наближення законодавств держав-членів стосовно маркування, представлення та рекламування харчових продуктів повинні тлумачитись так, що, якщо речовина, як-от пилок, що містить генетично модифіковану ДНК і генетично модифіковані білки, не може розглядатись як генетично модифікований організм, то продукти, як-от мед, і дієтичні добавки, що містять таку речовину, є «харчовим продуктом ... що містить інгредієнти, вироблені з [генетично модифікованих організмів]» у значенні статті 3(1)(с) Регламенту № 1829/2003. Така класифікація не залежить від того, чи забруднення відповідною речовиною відбулося навмисно або випадково.   Нарешті, що не менш важливо, за рішенням Суду, статті 3(1) та 4(2) Регламенту № 1829/2003 повинні тлумачитись так, що коли вони передбачають зобов'язання видавати дозволи на харчові продукти і здійснювати нагляд за ними, таке граничне значення, що передбачене статтею 12(2) цього Регламенту стосовно маркування, не може застосовуватись до такого зобов'язання за аналогією.   Значення: це рішення проливає світло на дуже суперечливе питання, а саме тлумачення Регламенту 1829/2003 про генетично модифіковані продукти харчування і корми. Українські органи державної влади повинні врахувати його під час розроблення національних нормативно-правових актів на виконання згаданого Регламенту.

2.2.51. Регламент (ЄС) № 1830/2003 стосовно простежуваності та маркування генетично модифікованих організмів, а також простежуваності харчових продуктів і кормів, вироблених із використанням генетично модифікованих організмів

Справа	Резюме справи
C-58/10 <u>Monsanto and Others</u>	Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Conseil d'État</i> (Франція) у ході судового розгляду справи між Monsanto SAS, Monsanto Agriculture France SAS, Monsanto International SARL, Monsanto Technology LLC, Monsanto Europe SA та різними іншими позивачами, у тому числі фізичними та юридичними особами, з однієї сторони, та <i>Ministre de l'Agriculture et de la Pêche</i> (Міністром сільського та рибного господарства Франції), з іншої сторони, а також <i>Association France Nature Environnement</i> і <i>Confédération paysanne</i> як сторонами, що вступили у процес, стосовно законності двох тимчасових національних заходів, які один за одним призупинили передачу та використання насіння кукурудзи MON 810, що є генетично модифікованим організмом («ГМО»), а в подальшому заборонили посадку сортів насіння, отриманого з лінії цієї кукурудзи. Повний аналіз фактичних обставин цієї справи наведено у пунктах 25–37 рішення. Рішення: використання або продаж генетично модифікованих організмів, як-от кукурудза MON 810, які були дозволені як, між іншим, насіння для цілей посадки згідно з Директивою Ради 90/220/ЄЕС про навмисний випуск у довкілля генетично модифікованих організмів та про які було повідомлено як про наявні продукти відповідно до умов, зазначених у статті 20 Регламенту (ЄС) № 1829/2003 про генетично модифіковані продукти харчування та корми, і після цього щодо них було подано заявку на продовження строку дії дозволу, яка перебувала на стадії розгляду, не можуть бути тимчасово призупинені або заборонені державою-членом за статтею 23 Директиви 2001/18/ЄС про навмисний випуск у довкілля генетично модифікованих організмів; однак такі заходи можуть бути вжиті відповідно до статті 34 Регламенту № 1829/2003. Суд також додав, що стаття 34 Регламенту № 1829/2003 дозволяє державі-члену вживати надзвичайних заходів лише згідно з процедурними умовами, передбаченими статтею 54 Регламенту (ЄС) № 178/2002 щодо загальних принципів та вимог харчового законодавства, про Європейський орган із безпеки харчових продуктів та щодо процедур у сфері безпеки харчових продуктів, відповідність яким повинен визначати національний суд. Нарешті, для того щоб вжити надзвичайних заходів, держави-члени повинні згідно зі статтею 34 Регламенту № 1829/2003 довести, на додаток до терміновості, наявність ситуації, що може становити явний та серйозний ризик для здоров'я людей, здоров'я тварин або для довкілля.

Справа	Резюме справи
	Значення: Це рішення є важливим для державних органів України. Воно роз'яснює повноваження держав-членів щодо вжиття надзвичайних заходів згідно зі статтею 34 Регламенту 1829/2003, а тому воно повинне враховуватися правотворчими та правоохоронними органами.

2.2.52. Регламент (ЄС) № 396/2005 про максимальні рівні залишкового вмісту пестицидів у харчових продуктах і кормах рослинного і тваринного та про внесення змін до Директиви Ради 91/414/ЄЕС

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.53. Регламент (ЄС) № 1881/2006 про максимальні рівні вмісту певних забруднювачів у харчових продуктах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.54. Регламент 401/2006 щодо методів відбору та аналізу зразків для офіційного контролю рівнів мікотоксинів у харчових продуктах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.55. Регламент 333/2007 від 28 березня 2007 року щодо методів відбору та аналізу зразків для офіційного контролю рівнів свинцю, кадмію, ртуті, неорганічного олова, 3-МХПД і бензопірену в харчових продуктах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.56. Регламент 589/2014 щодо методів відбору та аналізу зразків для офіційного контролю рівнів діоксинів, діоксиноподібних поліхлорованих біфенілів та недіоксиноподібних поліхлорованих біфенілів у деяких харчових продуктах та про скасування Регламенту (ЄС) № 252/2012

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.57. Регламент 1882/2006 щодо методів відбору та аналізу зразків для офіційного контролю рівнів нітратів у деяких харчових продуктах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.58. Директива Комісії 2002/63 про методи відбору зразків Співтовариства для офіційного контролю залишків пестицидів у продуктах рослинного і тваринного походження та про скасування Директиви 79/700/ЄЕС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.59. Регламент (ЄС) № 37/2010 про фармакологічно активні речовини та їх класифікацію стосовно максимальних рівнів їх залишкового вмісту у харчових продуктах тваринного походження

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.60. Директива Ради 96/23 про заходи щодо контролю вмісту деяких речовин та їх залишкового вмісту в живих тваринах і продуктах тваринного походження

Справа	Резюме справи

2.2.61. Регламент 258/97 стосовно нових харчових продуктів і нових харчових інгредієнтів (наразі питання клонування регулюється положеннями про нові харчові продукти)

Справа	Резюме справи
C-383/07 <u>М-К Europa</u>	Фактичні обставини: Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у справі між М-К Europa GmbH & Co. KG та Stadt Regensburg (містом Регенсбург) стосовно рішення останнього про заборону реалізації харчового продукту з Японії під назвою «Man-Koso-3000». Man-Koso — це харчовий продукт, отриманий із більше ніж 50 рослинних інгредієнтів шляхом процесу бродіння. Він містить, серед іншого, коричневі та червоні водорості, коріння лопуха, коріння лотоса та акебі або листя шизо. М-К Europa описує цей продукт як корисний для здоров'я харчовий продукт високого класу. Man-Koso був представлений громадськості на німецькій телевізійній програмі, внаслідок чого німецькі органи влади стали вивчати його склад. За результатами наукового аналізу Man-Koso місто Регенсбург своїм рішенням від 24 жовтня 2002 року заборонило продаж цього харчового продукту (див. також пункти 8–12 рішення). Рішення: Суд вирішив, що той факт, що всі окремі інгредієнти харчового продукту відповідають вимогам, передбаченим статтею 1(2) Регламенту № 258/97, або мають історію безпечного споживання, не може вважатися достатнім для незастосування вказаного Регламенту до відповідного харчового продукту. Щоб вирішити, чи такий харчовий продукт є новим харчовим продуктом у значенні Регламенту № 258/97, компетентний національний орган повинен розглядати окремо кожний випадок з урахуванням усіх характеристик харчового продукту і виробничого процесу. Той факт, що всі водорості, що містяться у харчовому продукті у значенні статті 1(2)(d) Регламенту № 258/97, значною мірою відповідають вимогам до харчових продуктів, призначених для споживання людиною, у межах Європейського Союзу у значенні статті 1(2) згаданого Регламенту, не є достатньою підставою для того, щоб цей Регламент не застосовувався до такого продукту. Крім того, досвід безпечного споживання харчового продукту, наявний виключно за межами Європи, є недостатнім для того, щоб відповідний продукт був віднесений до категорії харчових продуктів, які «мають історію безпечного споживання» у значенні статті 1(2)(e) Регламенту № 258/97.

Справа	Резюме справи
	Нарешті, що не менш важливо, підприємство не було зобов'язане розпочинати процедуру, передбачену статтею 13 Регламенту № 258/97 (див. також пункти 14–44 рішення). Значення: це рішення є важливим для українських правотворчих органів та повинне залишатися в полі його уваги. Його необхідно брати до уваги під час розроблення/змінення відповідних актів українського законодавства.
C-236/01 <u>Monsanto Agricoltura Italia and Others</u>	Фактичні обставини: <i>Tribunale amministrativo regionale del Lazio</i> (Італія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між рядом компаній, що займалися розробкою генетично модифікованих продовольчих рослин, призначених для використання у сільському господарстві, та Associazione Nazionale per lo Sviluppo delle Biotecnologie (Assobiotec) (Національною асоціацією з розвитку біотехнологій), з однієї сторони, і рядом італійських органів влади, з іншої сторони, стосовно заходу, що призупиняв торгівлю деякими трансгенними продуктами в Італії та їх використання (див. також пункти 17–47). Рішення: Стаття 3(4) Регламенту (ЄС) № 258/97 передбачає, що сама наявність у нових харчових продуктах певних рівнів залишкового вмісту трансгенних білків не перешкоджає розглядати такі харчові продукти як суттєво еквівалентні наявним харчовим продуктам і, отже, використовувати спрощену процедуру введення таких харчових продуктів в обіг. Однак ця норма не діє у випадках, коли існування ризику потенційно небезпечного впливу на здоров'я людини можна визначити на основі наукових знань, наявних на момент первісного оцінювання. У принципі, питання обґрунтованості використання спрощеної процедури, передбаченої статтею 5 Регламенту № 258/97 для введення в обіг нових харчових продуктів, не впливає на повноваження держав-членів вживати заходів відповідно до статті 12 Регламенту. Значення: це рішення є важливим для державних органів України, відповідальних за наближення національного законодавства до цього Регламенту. Воно роз'яснює сферу повноважень, наданих національним органам влади, а також містить настанови щодо тлумачення статті 3(4) Регламенту 258/97.

2.2.62. Директива 1999/2/ЄС про наближення законодавств держав-членів стосовно харчових продуктів та харчових інгредієнтів, оброблених іонізуючим випроміненням

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.63. Директива 1999/3/ЄС про визначення на рівні Співтовариства списку харчових продуктів та харчових інгредієнтів, оброблених іонізуючим випроміненням

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.64. Рішення 2010/57 щодо гарантій у сфері охорони здоров'я стосовно транзиту конячих через території, зазначені у додатку I до Директиви Ради 97/78/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.65. Рішення 2009/712 про імплементацію Директиви Ради № 2008/73/ЄС стосовно інформаційних інтернет-сторінок, що містять списки установ і лабораторій, затверджених державами-членами відповідно до ветеринарного та зоотехнічного законодавства Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.66. Директива 2009/156 про ветеринарні умови, що регулюють транспортування та імпорт конячих із третіх країн

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.67. Рішення 2004/211 від 6 січня 2004 року про список третіх країн і частин їхньої території, з яких держави-члени дозволяють імпорт живих конячих і сперми, яйцеклітин та ембріонів конячих, та про внесення змін до Рішень 93/195/ЄЕС і 94/63/ЄЕС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.68. Рішення 93/197 про ветеринарні умови та ветеринарну сертифікацію для імпорту зареєстрованих конячих та конячих, призначених для племінних та користувальних цілей

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.69. Рішення 2010/471 про імпорт до Союзу сперми, яйцеклітин та ембріонів конячих щодо списків центрів збирання і зберігання сперми та підрозділів зі збирання та виробництва ембріонів, а також стосовно вимог до сертифікації

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.70. Директива 64/432 про вплив проблем здоров'я тварин на торгівлю великою рогатою худобою та свинями у межах Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.71. Директива 89/556 про ветеринарні умови, що регулюють торгівлю ембріонами свійської великої рогатої худоби у межах Співтовариства та їх імпорт із третіх країн

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.72. Рішення 86/474 про запровадження перевірок на місці стосовно імпорту великої рогатої худоби, свиней та свіжого м'яса із третіх країн

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.73. Директива 64/432 про вплив проблем здоров'я тварин на торгівлю великою рогатою худобою та свинями у межах Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.74. Директива 90/429 щодо ветеринарних вимог до торгівлі спермою свійських свиней у межах Співтовариства та її імпорту

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.75. Рішення 2008/185 від 21 лютого 2008 року про додаткові гарантії щодо торгівлі свинями у межах Співтовариства стосовно хвороби Ауєскі та критеріїв надання інформації про цю хворобу

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.76. Директива 2009/158 від 30 листопада 2009 року про ветеринарні умови, що регулюють торгівлю свійською птицею та інкубаційними яйцями у межах Співтовариства та їх імпорт із третіх країн

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.77. Регламент 798/2008 від 8 серпня 2008 року щодо списку третіх країн, територій, зон або ділянок, з яких птиця та продукти з птиці можуть імпортуватися до Співтовариства або перевозитися транзитом через його територію, та щодо вимог до ветеринарної сертифікації

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.78. Рішення 2006/605 від 6 вересня 2006 року про деякі захисні заходи щодо торгівлі свійською птицею у межах Співтовариства, призначеною для поповнення запасів дичини

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.79. Регламент № 1251/2008 про імплементацію Директиви Ради 2006/88/ЄС стосовно умов і вимог до сертифікації для введення в обіг та імпорту до Співтовариства аквакультурних тварин і продуктів з них та щодо списку видів-носіїв

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.80. Директива 2006/88 про ветеринарні вимоги до аквакультурних тварин і продуктів із них, а також про профілактику та контроль деяких захворювань у водних тварин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.81. Рішення 2006/767/ЄС від 6 листопада 2006 року про внесення змін до Рішень Комісії 2003/804/ЄС і 2003/858/ЄС стосовно вимог до сертифікації живих молюсків та живої риби аквакультурного походження, а також продуктів з них, призначених для споживання людиною

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.82. Директива 2006/88 від 24 жовтня 2006 року про ветеринарні вимоги до аквакультурних тварин і продуктів із них, а також про профілактику та контроль деяких захворювань у водних тварин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.83. Регламент № 1251/2008 про імплементацію Директиви Ради 2006/88/ЄС стосовно умов і вимог до сертифікації для введення в обіг та імпорту до Співтовариства аквакультурних тварин і продуктів з них та щодо списку видів-носіїв

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.84. Регламент № 853/2004 від 24 квітня 2004 року щодо спеціальних правил гігієни харчових продуктів тваринного походження (глава VII)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.85. Регламент № 1251/2008 про імплементацію Директиви Ради 2006/88/ЄС стосовно умов і вимог до сертифікації для введення в обіг та імпорту до Співтовариства аквакультурних тварин і продуктів з них та щодо списку видів-носіїв

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.86. Директива 2009/158 про ветеринарні умови, що регулюють торгівлю свійською птицею та інкубаційними яйцями у межах Співтовариства та їх імпорт із третіх країн

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.87. Директива 88/407 від 14 червня 1988 року щодо ветеринарних вимог до торгівлі спермою глибокої заморозки свійської великої рогатої худоби у межах Співтовариства та її імпорту

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.88. Директива 92/65 щодо ветеринарних вимог до торгівлі у Співтоваристві тваринами, спермою, яйцеклітинами та ембріонами, на які не поширюються ветеринарні вимоги, встановлені у спеціальних правилах Співтовариства, зазначених у додатку А (I) до Директиви 90/425/ЄЕС, і щодо ветеринарних вимог до їх імпорту до Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.89. Рішення 2004/211 про список третіх країн і частин їхньої території, з яких держави-члени дозволяють імпорт живих конячих і сперми, яйцеклітин та ембріонів конячих

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.90. Рішення 2011/630 про імпорт до Союзу сперми свійської великої рогатої худоби

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.91. Директива 90/429 щодо ветеринарних вимог до торгівлі спермою свійських свиней у межах Співтовариства та її імпорту

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.92. Імплементційне рішення Комісії 2012/137/ЄС про імпорт до Союзу сперми свійських свиней

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.93. Рішення 2010/471 про імпорт до Союзу сперми, яйцеклітин та ембріонів конячих щодо списків центрів збирання і зберігання сперми та підрозділів зі збирання та виробництва ембріонів, а також стосовно вимог до сертифікації

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.94. Рішення 2010/472 про імпорт до Союзу сперми, яйцеклітин та ембріонів овець і кіз

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.95. Директива 89/556 про ветеринарні умови, що регулюють торгівлю ембріонами свійської великої рогатої худоби у межах Співтовариства та їх імпорт із третіх країн

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.96. Рішення 2006/168 про ветеринарні вимоги та вимоги до ветеринарної сертифікації для імпорту до Співтовариства ембріонів великої рогатої худоби

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.97. Регламент 1739/2005 щодо ветеринарних вимог до перевезення циркових тварин між державами-членами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.98. Регламент Ради (ЄС) № 338/97 про захист видів дикої фауни і флори шляхом регулювання торгівлі ними

Справа	Резюме справи
Case C-344/08 <u>Кримінальне провадження проти Tomasz Rubach</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Sąd Rejonowy w Kościanie (Poland) у ході кримінального провадження проти Tomasz Rubach (див. також пункти 12–18 рішення). У ході розгляду таких проваджень польський суд висловив сумніви щодо тлумачення Регламенту 338/97, зокрема її статті 8(5) (див. пункт 19 рішення). Рішення: Статтю 8(5) Регламенту Ради (ЄС) № 338/97, про захист видів дикої фауни і флори шляхом регулювання торгівлі ними, необхідно тлумачити таким чином, що у контексті кримінального провадження, порушеного проти особи яку обвинувачують в порушенні цього положення, будь-який тип доказів прийнятий відповідно до процесуального законодавства відповідної держави-члена в аналогічному провадженні, є в принципі прийнятним для цілей встановлення того, чи були набуті законним чином представники видів тварин, які перелічені у додатку В до цього регламенту. З огляду на принцип презумпції невинності, така особа може навести будь-які такі докази, які підтверджують, що ці представники тварин на законних умовах увійшли в його володіння згідно з умовами, встановленими у цьому положенні. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює тлумачення відповідного Регламенту. Це особливо важливо, оскільки це стосується положення, яке

	вимагає додаткових національних інструментів (навіть якщо це регламент, який в державах-членах має переваги від прямого застосування).

2.2.99. Рішення Комісії 2010/270/ЄС про внесення змін до частин 1 і 2 додатка Е до Директиви Ради 92/65/ЄЕС стосовно типових ветеринарних сертифікатів для тварин, що походять з господарств, а також для бджіл і джмелів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.100. Директива 92/119 про запровадження загальних заходів у межах Співтовариства з контролю деяких захворювань тварин та спеціальних заходів стосовно везикулярної хвороби свиней

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.101. Рішення 2000/428 про діагностичні процедури, методи відбору зразків та критерії оцінювання результатів лабораторних випробувань для підтвердження і диференційного діагнозу везикулярної хвороби свиней

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.102. Директива 82/894 про повідомлення про випадки захворювань тварин у межах Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.103. Директива 92/35 щодо правил контролю та заходів з боротьби з африканською чумою коней

Справа	Резюме справи

	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.104. Рішення Комісії 2009/3/ЄС про запаси вакцини проти африканської чуми коней у Співтоваристві

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.105. Директива Ради 2000/75/ЄС щодо спеціальних положень щодо контролю та ліквідації блутангу

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.106. Регламент Комісії № 789/2009 про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1266/2007 стосовно захисту від переносників інфекції та мінімальних вимог до програм моніторингу і контролю блутангу

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.107. Рішення 2008/855 стосовно заходів ветеринарного контролю щодо класичної чуми свиней у деяких державах-членах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.108. Директива 2001/89 про заходи у межах Співтовариства щодо контролю класичної чуми свиней

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.109. Директива 92/119 про запровадження загальних заходів у межах Співтовариства з контролю деяких захворювань тварин та спеціальних заходів стосовно везикулярної хвороби свиней

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.110. Рішення Комісії 2005/217/ЄС про ветеринарні вимоги та вимоги до ветеринарної сертифікації для імпорту до Співтовариства ембріонів великої рогатої худоби

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.111. Рішення Комісії 92/260/ЄЕС про ветеринарні умови та ветеринарну сертифікацію для тимчасового ввезення зареєстрованих коней

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.112. Рішення 93/197 про ветеринарні умови та ветеринарну сертифікацію для імпорту зареєстрованих конячих та конячих, призначених для племінних та користувальних цілей

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.113. Директива 2002/60 щодо спеціальних положень щодо контролю африканської чуми свиней і про внесення змін до Директиви 92/119/ЄЕС стосовно хвороби Тешена та африканської чуми свиней

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.114. Рішення 2003/634 про затвердження програм для отримання статусу затверджених зон та затверджених фермерських господарств у незатверджених зонах стосовно вірусної геморагічної септицемії (VHS) та інфекційного некрозу гемопоетичної тканини (IHN) у риб

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.115. Рішення 2003/466 про критерії зонування та офіційного нагляду в разі підозри або підтвердження наявності інфекційної анемії лососевих (ISA)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.116. Імплементційний регламент Комісії (ЄС) 2015/262 щодо правила згідно з Директивами Ради 90/427/ЄЕС та 2009/156/ЄС стосовно методів ідентифікації конячих

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.117. Регламент № 1760/2000 про систему ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби і стосовно маркування яловичини та продуктів з яловичини

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.118. Регламент № 911/2004 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1760/2000 стосовно вушних бирок, паспортів та реєстрів зберігання

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.119. Рішення 2006/28 про збільшення максимального строку використання вушних бирок щодо деякої великої рогатої худоби

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.120. Регламент № 494/98 щодо детальних правил імплементування Регламенту Ради (ЄС) № 820/97 щодо застосування мінімальних адміністративних санкцій у рамках системи ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.121. Регламент 1082/2003 щодо детальних правил імплементування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1760/2000 стосовно мінімального рівня контролю, що повинен здійснюватися у рамках системи ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.122. Регламент № 1505/2006 про імплементування Регламенту Ради (ЄС) № 21/2004 щодо мінімального рівня перевірок, що повинні проводитись стосовно ідентифікації та реєстрації овець і кіз

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.123. Регламент № 21/2004 про систему ідентифікації та реєстрації овець і кіз

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.124. Рішення 2006/968 про імплементацію Регламенту Ради (ЄС) № 21/2004 стосовно настанов і процедур електронної ідентифікації овець і кіз

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.125. Директива 2008/71 від 15 липня 2008 року про ідентифікацію та реєстрацію свиней

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.126. Рішення 2000/678 щодо детальних правил реєстрації господарств у національних базах даних свиней згідно з Директивою Ради 64/432/ЄЕС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.127. Регламент № 1069/2009 щодо ветеринарно-санітарних вимог до побічних і похідних продуктів тваринного походження, не призначених для споживання людиною

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.128. Регламент № 142/2011 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1069/2009 щодо ветеринарно-санітарних вимог до побічних і похідних продуктів тваринного походження, не призначених для споживання людиною, та про імплементацію Директиви Ради 97/78/ЄС стосовно деяких зразків і виробів, які не підлягають ветеринарним перевіркам на кордоні згідно зі згаданою Директивою

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.129. Регламент (ЄС) № 749/2011 про внесення змін до Регламенту (ЄС) №. 142/2011 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) №. 1069/2009 щодо ветеринарно-санітарні вимог до побічних і похідних продуктів тваринного походження, не призначених для споживання людиною, та про імплементацію Директиви Ради 97/78/ЄС стосовно деяких зразків і виробів, які не підлягають ветеринарним перевіркам на кордоні згідно зі згаданою Директивою

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.130. Регламент (ЄС) № 2160/2003 про контроль сальмонели та інших зоонозних інфекцій, що передаються через харчові продукти

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.131. Директива 2003/99 про моніторинг зоонозів і збудників зоонозних інфекцій

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.132. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 183/2005 від 12 січня 2005 року щодо вимог до гігієни кормів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.133. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1831/2003 від 22 вересня 2003 року про добавки, призначені для використання у харчуванні тварин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.134. Регламент Комісії (ЄС) № 16/2011 від 10 січня 2011 року щодо імплементаційних заходів стосовно системи швидкого попередження для харчових продуктів та кормів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.135. Регламент Комісії (ЄС) № 429/2008 від 25 квітня 2008 року про детальні правила імплементації Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1831/2003 стосовно підготування і подання заявок, а також оцінювання кормових добавок і видавання дозволів на них

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.136. Регламент Комісії (ЄС) № 1876/2006 від 19 грудня 2006 року про тимчасові та постійні дозволи на деякі види кормових добавок

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.137. Регламент Комісії (ЄС) № 378/2005 від 4 березня 2005 року про детальні правила імплементації Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1831/2003 щодо обов'язків і функцій контрольної лабораторії Співтовариства стосовно заявок на видачу дозволів на кормові добавки

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.138. Регламент Комісії (ЄС) № 1270/2009 від 21 грудня 2009 року стосовно постійних дозволів на деякі кормові добавки

Справа	Резюме справи

	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.139. Регламент Комісії (ЄС) № 892/2010 від 8 жовтня 2010 року про статус деяких продуктів стосовно кормових добавок відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1831/2003

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.140. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 767/2009 від 13 липня 2009 року про введення в обіг і використання кормів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.141. Директива 2008/38 від 5 березня 2008 року про список спеціальних призначень кормів для особливих дієтичних потреб тварин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.142. Рекомендація 2011/25/ЄС від 14 січня 2011 року про розмежування таких категорій, як кормові матеріали, кормові добавки, біоцидні продукти і ветеринарні лікарські засоби

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.143. Регламент Комісії (ЄС) № 68/2013 від 16 січня 2013 року про Каталог кормових матеріалів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.144. Регламент 767/2009 від 13 липня 2009 року про введення в обіг і використання кормів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.145. Рекомендація 2004/704 від 11 жовтня 2004 року про контроль фонового вмісту діоксину і діоксиноподібних поліхлорованих біфенілів у кормах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.146. Директива 90/167 від 26 березня 1990 року щодо умов, що регулюють приготування, введення в обіг та використання лікувальних кормів у Співтоваристві

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.147. Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/82/ЄС від 6 листопада 2001 року про кодекс Співтовариства стосовно ветеринарних лікарських засобів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.148. Директива 2004/28/ЄС про внесення змін до Директиви № 2001/82/ЄС про кодекс Співтовариства стосовно ветеринарних лікарських засобів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.149. Регламент (ЄС) № 37/2010 про фармакологічно активні речовини та їх класифікацію стосовно максимальних рівнів їх залишкового вмісту у харчових продуктах тваринного походження

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.150. Регламент (ЄС) № 470/2009 щодо процедур Співтовариства для визначення рівнів залишкового вмісту фармакологічно активних речовин у харчових продуктах тваринного походження

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.151. Регламент (ЄС) № 1099/2009 про захист тварин під час забою

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.152. Імплементційне рішення 2013/188/ЄС про щорічні звіти про проведення недискримінаційних перевірок відповідно до Регламенту Ради (ЄС) № 1/2005 про захист тварин під час транспортування і пов'язаних операцій

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.153. Рішення 2006/778/ЄС стосовно мінімальних вимог до збирання інформації під час перевірок виробничих об'єктів, на яких утримуються деякі тварини для сільськогосподарських потреб

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.154. Директива 1999/74/ЄС щодо мінімальних стандартів захисту курей-несучок

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.155. Директива 2002/4/ЄС про реєстрацію підприємств, які утримують курей-несучок і до яких застосовується Директива Ради 1999/74/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.156. Директива 2007/43/ЄС щодо мінімальних правил захисту курей, що утримуються для виробництва м'яса

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.157. Директива 2008/119/ЄС про мінімальні стандарти захисту телят

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.158. Директива 2008/120/ЄС про мінімальні стандарти захисту свиней

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.159. Директива 2000/29/ЄС від 8 травня 2000 року про захисні заходи проти занесення до Співтовариства організмів, шкідливих для рослин або продуктів рослинного походження, та проти їх розповсюдження на території Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.160. Директива 98/22 щодо мінімальних умов для проведення у Співтоваристві фітосанітарних перевірок рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів, що походять з третіх країн, на контрольних пунктах, розташованих не у місці призначення

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.161. Директива 92/90 про зобов'язання виробників та імпортерів рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів та про порядок їх реєстрації

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.162. Директива 93/51 про правила перевезення деяких рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів через зону, що охороняється, та перевезення таких рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів, що походять із такої зони, що охороняється, та перевозяться у її межах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.163. Директива 92/105 про рівень стандартизації фітосанітарних паспортів, призначених для перевезення деяких рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів у межах Співтовариства, а також про детальні процедури видавання таких фітосанітарних паспортів та умови і детальні процедури їх заміни

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.164. Директива 2004/102/ЄС про внесення змін до додатків II, III, IV та V до Директиви Ради 2000/29/ЄС про захисні заходи проти занесення до Співтовариства організмів, шкідливих для рослин або продуктів рослинного походження, та проти їх розповсюдження на території Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.165. Директива 94/3 про процедуру повідомлення про перехоплення вантажу або шкідливого організму із третіх країн, що становить безпосередню фітосанітарну небезпеку

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.166. Директива 2004/103/ЄС про перевірки для ідентифікації та фітосанітарного контролю рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів, зазначених у частині В додатка V до Директиви Ради 2000/29/ЄС, що можуть здійснюватися не у пункті ввезення до Співтовариства або поблизу такого пункту, а також про визначення умов проведення цих перевірок

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.167. Директива 2004/105 про зразки офіційних фітосанітарних сертифікатів або фітосанітарних сертифікатів на реекспорт, що супроводжують рослини, продукти рослинного походження або інші об'єкти з третіх країн та зазначені у Директиві Ради 2000/29/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.168. Директива 69/464 про боротьбу з раком картоплі

Справа	Резюме справи

	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.169. Директива 93/85 про боротьбу з кільцевою гниллю картоплі

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.170. Директива 98/57/ЄС про боротьбу з бурою бактеріальною гниллю картоплі

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.171. Директива 2007/33 про боротьбу з картопляними нематодами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.172. Імплементційне рішення 2011/787/ЄС про тимчасовий дозвіл державам-членам вживати надзвичайних заходів проти розповсюдження бруї бактеріальної гнилі картоплі стосовно Єгипту

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.173. Імплементційне рішення 2012/535/ЄС про надзвичайні заходи для запобігання розповсюдженню у межах Союзу стовбурової соснової нематоди

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.174. Рішення 2012/138 стосовно надзвичайних заходів для запобігання занесенню до Союзу та розповсюдженню у Союзі китайського жука-вусака

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.175. Регламент 1756/2004 про визначення детальних умов щодо необхідних доказів та визначення критеріїв для типу і рівня скорочення фітосанітарних перевірок деяких рослин, продуктів рослинного походження або інших об'єктів, зазначених у частині В додатка V до Директиви Ради 2000/29/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.176. Директива 2008/61 про умови, за яких деякі шкідливі організми, рослини, продукти рослинного походження та інші об'єкти, зазначені у додатках з I по V до Директиви Ради 2000/29/ЄС, можуть заноситися до Співтовариства або його окремих охоронних зон чи перевозитися у межах Співтовариства або таких зон для дослідницьких або наукових цілей і для селекційної роботи

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.177. Директива № 97/46 про імпорт та обіг шкідливих організмів і продуктів рослинного походження

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.178. Регламент (ЄС) № 2100/94 про права на сорти рослин Співтовариства

Справа	Резюме справи
C-481/14 <u>Hansson</u>	Фактичні обставини: <i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Вищий регіональний суд, Дюссельдорф, Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між паном Jørn Hansson

Справа	Резюме справи
	та Jungpflanzen Grünewald GmbH стосовно компенсації за шкоду, завдану внаслідок порушення права на сорти рослин Співтовариства (див. також пункти 12–24 рішення). Німецький суд, що розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення Регламенту 2100/94 та направив до Суду 8 запитань (див. пункт 25 рішення). Коротко кажучи, суд хотів отримати роз'яснення щодо принципів обчислення компенсації. Рішення: Суд вирішив, що відповідно до статті 94 Регламенту 2100/94 право на компенсацію, належне власнику порушеного права на сорти рослин, передбачає компенсацію усієї понесеної таким власником шкоди, хоча ця стаття не може слугувати підставою для накладення фіксованого «додаткового стягнення з порушника» або, зокрема, для повернення отриманих порушником прибутків. Крім того, Суд вирішив, що поняття «справедлива компенсація» повинне тлумачитись так, що воно включає, на додаток до плати, яка зазвичай сплачується за ліцензоване виробництво, всі збитки, тісно пов'язані з несплатою такої плати, що може включати, між іншим, сплату пені. Суд, що звертається із запитом, повинен визначити обставини, за яких така плата повинна бути збільшена, при цьому кожна з таких обставин може бути врахована лише один раз для визначення суми справедливої компенсації. Суд також додав, що стаття 94(2) Регламенту № 2100/94 передбачає, що розмір зазначених у ній збитків повинен визначатися на основі конкретних претензій власника порушеного права на сорти рослин, за потреби з використанням методу розрахунку єдиної грошової суми, якщо такі претензії не піддаються кількісному оцінюванню. Згадана стаття дає можливість не включати до суми збитків витрати, понесені у зв'язку з невдалим розглядом поданих до початку судового процесу заяв, або витрати на позасудове врегулювання, понесені стосовно основного судового провадження. Але такі витрати не враховуються за умови, що сума відшкодування судових витрат, яку може бути присуджено потерпілому від правопорушення, не є, з огляду на понесені ним витрати на позасудове врегулювання у зв'язку з основним судовим провадженням щодо відшкодування збитків, такою, що перешкоджає потерпілому ініціювати судовий процес для захисту своїх прав. Значення: Це рішення має вкрай важливе значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює фундаментальне питання, що, як правило, віддане на вирішення самих держав-членів. Таким чином, воно допомагає зрозуміти, як цю прогалину можна заповнити у національному законодавстві.

Справа	Резюме справи
C-242/14 <u>Saatgut-Treuhandverwaltung</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Landgericht Mannheim</i> (Німеччина) у справі між Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH, яка представляє інтереси власника прав на сорти рослин Співтовариства стосовно сорту озимого ячменю Finita, та сільськогосподарською компанією Gerhard und Jürgen Vogel GbR і партнерами з особистою відповідальністю цієї компанії паном G. Vogel та паном J. Vogel стосовно посадки цього сорту панами Vogel. Суд, що звернувся із запитом, у принципі, хотів дізнатися, чи повинен фермер, що посадив розмножувальний матеріал, отриманий з охоронюваного сорту рослин (власне насіння з попереднього врожаю), не уклавши договору на такі дії з власником права на відповідний сорт рослин, дотриматися вимоги про сплату справедливої винагороди відповідно до четвертого абзацу статті 14(3) Регламенту № 2100/94 для того, щоб такий фермер зміг скористатися звільненням від передбаченого у статті 14 зобов'язання отримувати дозвіл власника. Рішення: Суд вирішив, що для того, щоб мати можливість скористатися передбаченим статтею 14 Регламенту (ЄС) № 2100/94 звільненням від зобов'язання отримувати дозвіл власника відповідного права на сорт рослин, фермер, що посадив розмножувальний матеріал, отриманий з охоронюваного сорту рослин (власне насіння з попереднього врожаю), не уклавши договору на такі дії з власником, зобов'язаний сплатити справедливу винагороду відповідно до четвертого абзацу статті 14(3) згаданого Регламенту протягом строку, що спливає наприкінці господарського року, у якому відбулася така посадка, тобто не пізніше 30 червня після дати повторного посіву. Значення: це рішення є важливим для наближення українського законодавства до Регламенту 2100/94, оскільки воно роз'яснює сферу застосування та зміст статті 14 цього нормативно-правового акта. Його необхідно брати до уваги у процесі розроблення/оновлення відповідних правових норм.
C-509/10 <u>Geistbeck</u>	Фактичні обставини: <i>Bundesgerichtshof</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між двома фермерами Josef і Thomas Geistbeck та компанією Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH, яка представляє інтереси власників прав на охоронювані сорти рослин Kuras, Quarta, Solara і Marabel, стосовно посадки таких сортів фермерами Geistbeck у такий спосіб, який не повністю відповідав зробленій заяві (див. також пункти 13–18 рішення). Одним із головних питань,

Справа	Резюме справи
	порушених судом, що звернувся із запитом, була сума належної до сплати компенсації (див. також пункти 13–18 рішення). Рішення: Суд вирішив, що для визначення «справедливої компенсації», що підлягає сплаті згідно зі статтею 94(1) Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 фермером, який використав розмножувальний матеріал охоронюваного сорту, отриманий шляхом посадки, та не виконав своїх зобов'язань за статтею 14(3) згаданого Регламенту з урахуванням статті 8 Регламенту Комісії (ЄС) № 1768/95, доцільно у розрахунку виходи із суми плати за ліцензоване виробництво розмножувального матеріалу охоронюваних сортів відповідних видів рослин на тій же території. Крім того, сума компенсації витрат на контроль за дотриманням прав власника сорту рослин не може враховуватися у розрахунку «справедливої компенсації», передбаченої статтею 94(1) Регламенту № 2100/94 (див. також пункти 20–51 рішення). Значення: це рішення є ще одним прикладом того, коли національний суд звернувся до Суду по допомогу щодо тлумачення статті 94 Регламенту 2100/94. Воно дозволяє краще зрозуміти, які національні нормативно-правові акти потрібно ухвалити, щоб заповнити прогалини законодавства ЄС у сфері виплати компенсації за порушення Регламенту 2100/94.
C-140/10 <u>Greenstar-Kanzi Europe</u>	Фактичні обставини: <i>Hof van Cassatie</i> (Бельгія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між Greenstar-Kanzi Europe NV, з однієї сторони, та паном Hustin і паном Goossens, з іншої сторони, стосовно заявленого порушення паном Hustin та паном Goossens прав на торговельну марку Kanzi та сорт яблук Nicoter і пов'язану торговельну марку, а також прав на сорти рослин Співтовариства, внаслідок продажу яблук паном Hustin і паном Goossens під торговельною маркою Kanzi (див. також пункти 10–19). Суд, що звернувся із запитом, поставив перед Судом 2 питання щодо тлумачення статті 94 Регламенту 2100/94 (див. пункт 20 рішення). Рішення: Стаття 94 Регламенту 2100/94 означає, що власник або особа, що має право на користування, може подати позов про правопорушення проти третьої особи, що отримала матеріал через іншу особу, що має право на користування та порушила умови чи обмеження, передбачені у ліцензійному договорі, укладеному раніше такою іншою особою з власником, якщо відповідні умови чи обмеження стосуються

Справа	Резюме справи
	безпосередньо істотних ознак відповідного права на сорти рослин Співтовариства. Крім того, для оцінки правопорушення не має значення, чи третя особа, що вчинила дії щодо проданого або відчуженого матеріалу, знала про встановлені у ліцензійному договорі умови чи обмеження або вважалася такою, що знає про них. Значення: це рішення повинно враховуватися українськими державними органами, відповідальними за наближення національного законодавства до Регламенту 2100/94. Воно проливає світло на тлумачення цього вкрай важливого положення, а також на те, що необхідно передбачити у національному законодавстві, щоб повністю врегулювати питання виплати компенсації.

2.2.179. Регламент (ЄС) № 2506/95 про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 2100/94 про права на сорти рослин Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.180. Регламент (ЄС) № 2470/96 про розширення умов права на сорти рослин Співтовариства стосовно картоплі

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.181. Регламент (ЄС) № 1238/95 про імплементаційні правила щодо застосування Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 стосовно плати, що підлягає внесенню до Бюро сортів рослин Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.182. Регламент (ЄС) № 1768/95 про імплементацію правил щодо застосування у сільському господарстві винятків, передбачених статтею 14(3) Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 про права на сорти рослин Співтовариства

Справа	Резюме справи
C-242/14 <u>Saatgut-Treuhandverwaltung</u>	Див. секцію 2.2.178 вище.
C-509/10 <u>Geistbeck</u>	Див. секцію 2.2.178 вище.

2.2.183. Регламент (ЄС) № 874/2009 про імплементаційні правила щодо застосування Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 стосовно процедур Бюро сортів рослин Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.184. Регламент (ЄС) № 2605/98 про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1768/95 про імплементацію правил щодо застосування у сільському господарстві винятків, передбачених статтею 14(3) Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 про права на сорти рослин Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.185. Регламент (ЄС) № 188/2011/ЄС щодо детальних правил імplementування Директиви Ради 91/414/ЄЕС стосовно процедури оцінювання активних речовин, яких не було на ринку протягом 2 років після дати нотифікації вказаної Директиви

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.186. Регламент № 540/2011 від 25 травня 2011 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно списку затверджених активних речовин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.187. Регламент № 541/2011 про внесення змін до Імплементційного регламенту (ЄС) № 540/2011 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно списку затверджених активних речовин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.188. Регламент № 544/2011 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно вимог до даних щодо активних речовин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.189. Регламент № 545/2011 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно вимог до даних щодо продуктів захисту рослин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.190. Регламент № 546/2011 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно єдиних принципів оцінювання продуктів захисту рослин та видавання дозволів на них

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.191. Регламент № 547/2011 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно вимог до маркування продуктів захисту рослин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.192. Регламент № 702/2011 про затвердження активної речовини прогексадіон згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.193. Регламент № 703/2011 про затвердження активної речовини азоксистробін згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.194. Регламент № 704/2011 про затвердження активної речовини азимсульфурон згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.195. Регламент № 705/2011 про затвердження активної речовини імазаліл згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.196. Регламент № 706/2011 від 20 липня 2011 року про затвердження активної речовини профоксидим згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.197. Регламент № 736/2011 про затвердження активної речовини флуроксипір згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.198. Регламент № 740/2011 про затвердження активної речовини біспірибак згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.199. Регламент № 786/2011 від 5 серпня 2011 року про затвердження активної речовини 1-нафтилацетамід згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/941/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.200. Регламент № 787/2011 про затвердження активної речовини 1-нафтилуксусна кислота згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/941/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.201. Регламент № 788/2011 про затвердження активної речовини флуазифоп-П згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/934/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.202. Регламент № 797/2011 про затвердження активної речовини спіроксамін згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.203. Регламент № 798/2011 про затвердження активної речовини оксифлуорфен згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/934/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.204. Регламент № 800/2011 про затвердження активної речовини тефлутрин згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин, про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та про внесення змін до Рішення Комісії 2008/934/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.205. Регламент № 807/2011 про затвердження активної речовини тріазоксид згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.206. Регламент № 810/2011 про затвердження активної речовини крезоксим-метил згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.207. Регламент № 974/2011 про затвердження активної речовини акринатрин згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/934/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.208. Регламент № 993/2011 про затвердження активної речовини 8-гідроксиквінолін згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементативного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.209. Регламент № 1143/2011 про затвердження активної речовини прохлораз згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементативного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011 та Рішення Комісії 2008/934/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.210. Регламент № 359/2012 про затвердження активної речовини метам згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементативного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.211. Регламент (ЄС) № 882/2004 про офіційний контроль, що здійснюється для забезпечення перевірки відповідності законодавству про харчові продукти і корми та правилам щодо здоров'я та благополуччя тварин

Справа	Резюме справи
Справа C-112/15 <u>Kødbranchens Fællesråd v Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri and Fødevarestyrelsen</u>	Фактичні обставини: Østre Landsret (Східний окружний суд, Данія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між Kødbranchens Fællesråd (торговельною організацією тваринницької галузі) та Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fisker (Міністерством продовольства, сільського господарства та рибальства) і Fødevarestyrelsen (Управлінням ветеринарного і продовольчого контролю Данії) стосовно сплати зборів за офіційний контроль кормів та харчових продуктів (див. також

Справа	Резюме справи
	пункти 21–26 рішення). Суд, що звернувся із запитом, хотів з'ясувати межі повноважень держав-членів у сфері встановлення зборів, пов'язаних із перевітками м'яса (див. пункт 27 рішення). Рішення: Згідно зі статтею 27(4)(а) Регламенту (ЄС) № 882/2004 та пунктами (1) і (2) додатка VI до нього державам-членам під час визначення розміру плати, що стягується з підприємств харчової галузі, заборонено включати до такої плати витрати, пов'язані з обов'язковим базовим навчанням офіційних помічників. Значення: це рішення повинно бути враховане державними органами України, відповідальними за наближення національного законодавства у цій галузі законодавства ЄС. Воно роз'яснює важливий аспект встановлення зборів за проведення перевірок м'яса відповідними національними органами.
Справа C-523/09 Rakvere Piim AS and Maag Piimatööstus AS v Veterinaar- ja Toiduamet	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Tartu ringkonnakohtus (Естонія) у справі між Rakvere Piim AS та Maag Piimatööstus AS, створеними відповідно до законодавства Естонії компаніями, та Veterinaar- ja Toiduamet (Службою ветеринарного та продовольчого контролю) стосовно розрахунку зборів за проведення санітарно-епідеміологічних перевірок та контролю щодо виробництва молока (див. також пункти 9–14 рішення). Рішення: Стаття 27(3) та (4) Регламенту (ЄС) № 882/2004 дозволяє державі-члену стягувати збори за мінімальними ставками, встановленими у секції В додатка IV до цього Регламенту, без обов'язкового ухвалення національних законодавчих актів для застосування Регламенту, навіть коли витрати компетентних органів у зв'язку з санітарно-епідеміологічними перевітками та заходами контролю, передбаченими цим Регламентом, є нижчими за такі ставки, якщо визначені умови застосування статті 27(6) цього Регламенту не виконуються. Значення: це рішення повинно бути враховане українськими правотворчими органами, відповідальними за наближення національного законодавства до Регламенту 882/2004.

2.2.212. Директива 2009/128/ЄС про правові рамки щодо заходів Співтовариства для досягнення сталого використання пестицидів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.213. Регламент (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про скасування Директив Ради 79/117/ЄЕС і 91/414/ЄЕС

Справа	Резюме справи
	Відповідна практика Суду відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.214. Імплементацийний регламент Комісії (ЄС) № 582/2012 про затвердження активної речовини біфентрин згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементацийного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.215. Імплементацийний регламент (ЄС) № 589/2012 про затвердження активної речовини флуксапіроксад згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементацийного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.216. Імплементацийний регламент (ЄС) № 595/2012 про затвердження активної речовини фенпіразамін згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементацийного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.217. Імплементційний регламент (ЄС) № 746/2012 про затвердження активної речовини адоксофіс орана грануловірус згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.218. Імплементційний регламент (ЄС) № 571/2014 про затвердження активної речовини іпконазол згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.219. Імплементційний регламент (ЄС) № 632/2014 про затвердження активної речовини флубендіамід згідно з Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1107/2009 стосовно введення в обіг продуктів захисту рослин та про внесення змін до додатка до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 540/2011

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.220. Регламент (ЄС) № 396/2005 про максимальні рівні залишкового вмісту пестицидів у харчових продуктах і кормах рослинного і тваринного та про внесення змін до Директиви Ради 91/414/ЄЕС

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.221. Регламент (ЄС) № 2003/2003 стосовно добрив

Справа	Резюме справи

	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.222. Регламент (ЄС) № 1829/2003 про генетично модифіковані харчові продукти і корми

Справа	Резюме справи
C-58/10 <u>Monsanto and Others</u>	Див. секцію 2.2.51 вище.
C-442/09 <u>Bablok and Others</u>	Див. секцію 2.2.50 вище

2.2.223. Імплементційний регламент (ЄС) № 485/2013 від 24 травня 2013 року про внесення змін до Імплементційного регламенту (ЄС) № 540/2011 стосовно умов затвердження активних речовин клотіанідин, тіаметоксам та імідаклоприд, а також про заборону використання та продажу насіння, обробленого продуктами захисту рослин, що містять такі активні речовини

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.224. Директива 66/401/ЄЕС від 14 червня 1966 року про реалізацію насіння кормових культур

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.225. Директива 66/402/ЄЕС від 14 червня 1966 року про реалізацію насіння зернових культур

Справа	Резюме справи
C-58/10 <u>Monsanto and Others</u>	Див. секцію 2.2.51 вище.

2.2.226. Директива 98/56/ЄС від 20 липня 1998 року про реалізацію розмножувального матеріалу декоративних рослин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.227. Директива 2002/54/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насіння буряків

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.228. Директива 2002/55/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насіння овочів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.229. Директива 2002/56/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насінневої картоплі

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.230. Директива 2002/57/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насіння олійних і волокнистих культур

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.231. Директива 2008/72/ЄС від 15 липня 2008 року про реалізацію рослинного розмножувального і садивного матеріалу, що не є насінням

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.232. Директива 2008/90/ЄС від 29 вересня 2008 року про реалізацію розмножувального матеріалу плодкових рослин і саджанців плодкових рослин, призначених для виробництва фруктів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.233. Імплементційна директива 2014/20/ЄС від 6 лютого 2014 року про визначення класів базової та сертифікованої насінневої картоплі Союзу та умов і позначень, застосованих до таких класів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.234. Імплементційна директива 2014/21/ЄС від 6 лютого 2014 року про визначення мінімальних умов і класів Союзу стосовно до базової насінневої картоплі

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.235. Імплементційна директива 2014/96/ЄС від 15 жовтня 2014 року про вимоги до маркування, пломбування та пакування розмножувального матеріалу плодкових рослин і саджанців плодкових рослин, призначених для виробництва фруктів, що підпадають під сферу застосування Директиви Ради 2008/90/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.236. Імплементційна директива 2014/97/ЄС від 15 жовтня 2014 року про імплементцію Директиви Ради 2008/90/ЄС стосовно реєстрації постачальників та сортів і стосовно спільного списку сортів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.237. Імплементційна директива 2014/98/ЄС від 15 жовтня 2014 року про імплементацію Директиви Ради 2008/90/ЄС стосовно спеціальних вимог до родів і видів плодових рослин, зазначених у додатку I до неї, спеціальних вимог до постачальників, а також детальних правил щодо офіційних інспекцій

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.238. Імплементційне рішення 2012/340/ЄС від 25 червня 2012 року про організацію тимчасового експерименту згідно з Директивами Ради 66/401/ЄЕС, 66/402/ЄЕС, 2002/54/ЄС, 2002/55/ЄС і 2002/57/ЄС стосовно польових перевірок під офіційним наглядом щодо базового насіння та селекційного насіння поколінь, що передують базовому насінню

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.239. Регламент (ЄС) № 217/2006 від 8 лютого 2006 року щодо правил застосування Директив Ради 66/401/ЄЕС, 66/402/ЄЕС, 2002/54/ЄС, 2002/55/ЄС і 2002/57/ЄС стосовно дозволу державам-членам тимчасово дозволяти реалізацію насіння, що не відповідає вимогам до мінімального проростання

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.240. Імплементційне рішення 2014/367/ЄС про внесення змін до Директиви Ради 2002/56/ЄС стосовно визначеної у статті 21(3) дати, до настання якої державам-членам дозволено подовжити строк дії рішень щодо еквівалентності насінневої картоплі з третіх країн

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.241. Імплементційне рішення 2014/362/ЄС від 13 червня 2014 року про внесення змін до Рішення 2009/109/ЄС про організацію тимчасового експерименту, що передбачає певні відступи щодо реалізації сумішей насіння, призначених для використання як кормові рослини згідно з Директивою Ради 66/401/ЄЕС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.242. Рішення 2003/17/ЄС від 16 грудня 2002 року про еквівалентність проведених у третіх країнах польових перевірок насінневих культур та про еквівалентність насіння, виробленого у третіх країнах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.243. Рекомендація 2010/2001/01 від 13 липня 2010 року про настанови щодо розробки національних заходів співіснування для уникнення випадкової присутності ГМО в культурах, вирощених традиційним або органічним способом

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.244. Рішення 2008/495 про тимчасову заборону використання та продажу в Австрії генетично модифікованої кукурудзи (*Zea mays L. line MON 810*) згідно з Директивою 2001/18/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.245. Рішення 2009/244 про введення в обіг, згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2001/18/ЄС, гвоздики (*Dianthus caryophyllus L., line 123.8.12*), генетично модифікованої для поліпшення кольору квітки

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.246. Директива 2009/41 про обмежене використання генетично модифікованих мікроорганізмів у замкненій системі

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.247. Рішення 2009/770 про стандартні формати звітності про результати контролю навмисного випуску у довкілля генетично модифікованих організмів як продуктів або у продуктах для введення в обіг, згідно з Директивою 2001/18/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

2.2.248. Рішення 2010/135 про введення в обіг, згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2001/18/ЄС, картопляного продукту (*Solanum tuberosum* L. line EH92-527-1), генетично модифікованого для збільшення вмісту амілопектинового компонента крохмалю

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 3. Митне законодавство

3.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 450/2008 від 23 квітня 2008 року про Митний кодекс Співтовариства (ПРИМІТКА: замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 9 жовтня 2013 року про Митний кодекс Союзу)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Ради (ЄС) № 1186/2009 від 16 листопада 2009 року про систему Співтовариства для звільнення від сплати мита</u>	- C-528/14 <u>X v Staatssecretaris van Financiën</u> , ECLI:EU:C:2016:304 - C-250/11 <u>Lietuvos geležinkeliai AB v Vilniaus teritorinė muitinė and Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos</u> , ECLI:EU:C:2012:496
<u>Регламент Ради (ЄС) № 1383/2003 від 22 липня 2003 року стосовно митних заходів проти товарів, щодо яких існує підозра у порушенні певних прав інтелектуальної власності, і заходів, які необхідно вжити проти товарів, що їх визнано такими, що порушили такі права (ПРИМІТКА: замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 608/2013 від 12 червня 2013 року стосовно захисту прав інтелектуальної власності митними органами та про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 1383/2003)</u>	- C-98/13 <u>Martin Blomqvist v Rolex SA and Manufacture des Montres Rolex SA</u> , ECLI:EU:C:2014:55 - C-583/12 <u>Sintax Trading OÜ v Maksu- ja Tolliamet</u> , ECLI:EU:C:2014:244 - Об'єднані справи C-446/09 та C-495/09 <u>Koninklijke Philips Electronics NV (C-446/09) v Lucheng Meijing Industrial Company Ltd and Others та Nokia Corporation (C-495/09) v Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs</u> , ECLI:EU:C:2011:796 - C-302/08 <u>Zino Davidoff SA v Bundesfinanzdirektion Südost</u> , ECLI:EU:C:2009: - C-93/08 <u>Schenker SIA v Valsts ienēmumu dienests</u> , ECLI:EU:C:2009:93
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1891/2004 від 21 жовтня 2004 року щодо правил імплементування Регламенту Ради (ЄС) № 1383/2003 стосовно митних заходів проти товарів, щодо яких існує підозра у</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>порушенні певних прав інтелектуальної власності, і заходів, які необхідно вжити проти товарів, що їх визнано такими, що порушили такі права</u> (ПРИМІТКА: замінено <u>Імплементативним регламентом Комісії (ЄС) № 1352/2013 від 4 грудня 2013 року про форми, передбачені Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 608/2013 стосовно захисту прав інтелектуальної власності митними органами</u>)	

3.2. Резюме вибраних рішень

3.2.1. Регламент (ЄС) № 952/2013 про Митний кодекс Союзу

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

3.2.2. Регламент Ради (ЄС) № 1186/2009 про систему Співтовариства для звільнення від сплати мита

Справа	Резюме справи
C-528/14 <u>X v Staatssecretaris van Financiën</u>	Фактичні обставини: Hoge Raad der Nederlanden (Верховний суд Нідерландів) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між X та Staatssecretaris van Financiën (Міністром фінансів) стосовно відмови останнього дозволити X перевезти його особисту власність із Катару до Нідерландів без сплати ввізного мита. Фактичні обставини цього спору були такими: до 1 березня 2008 року позивач проживав та працював у Нідерландах. З 1 березня 2008 року по 1 серпня 2011 року він працював у Катарі, де отримав житло від свого роботодавця. Позивач мав як професійні, так і особисті зв'язки з цією третьою країною. Його дружина продовжувала жити і працювати в Нідерландах. Вона відвідала його шість разів, загальна тривалість відвідувань становила 83 дні. Протягом зазначеного періоду позивач провів 281 день за межами Катару: відвідував свою дружину, своїх дорослих дітей і родину у Нідерландах та у відпустці їздив до інших країн. Плануючи повернення до Нідерландів, позивач звернувся з проханням видати йому дозвіл на імпорт особистого майна до Європейського Союзу з Катару без стягнення ввізного

	мита відповідно до статті 3 Регламенту № 1186/2009. Це прохання було відхилено рішенням податкового інспектора на тій підставі, що не було переміщення звичайного місця проживання до Нідерландів у значенні цієї статті. Вважалося, що протягом усього часу перебування у Катарі він зберігав своє звичайне місце проживання у цій державі-члені, тому така третя країна ніколи не була його звичайним місцем проживання (див. також пункти 15–19 рішення). Рішення: Суд вирішив, що стаття 3 Регламенту 1186/2009/ЄС означає, що для цілей застосування цього положення фізична особа не може одночасно мати звичайне місце проживання у державі-члені та у третій країні. Під час проведення загального оцінювання відповідних фактів за таких обставин, як в основному провадженні, коли особа одночасно має особисті і професійні зв'язки у третій країні та особисті зв'язки у державі-члені, для визначення того, чи така особа має звичайне місце проживання у значенні статті 3 Регламенту 1186/2009/ЄС у третій країні, необхідно звернути особливу увагу на тривалість перебування такої особи у третій країні (див. також пункти 21–41 рішення). Значення: це рішення є важливим для українських правотворчих органів, відповідальних за наближення національного законодавства до Регламенту 1186/2009. Воно роз'яснює важливе практичне питання, що виникло у процесі застосування згаданого Регламенту у Нідерландах.

3.2.3. Регламент Ради (ЄС) № 1383/2003 стосовно митних заходів проти товарів, щодо яких існує підозра у порушенні певних прав інтелектуальної власності, і заходів, які необхідно вжити проти товарів, що їх визнано такими, що порушили такі права (замінено Регламентом (ЄС) № 608/2013 стосовно захисту прав інтелектуальної власності митними органами)

Справа	Резюме справи
C-98/13 <u>Martin Blomqvist v Rolex SA and Manufacture des Montres Rolex SA</u>	Фактичні обставини: <i>Højesteret</i> (Данія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у справі між Rolex SA та Manufacture des Montres Rolex SA, з однієї сторони, та паном Blomqvist, з іншої сторони, стосовно знищення фальсифікованого годинника, що його пан Blomqvist купив через китайський інтернет-магазин і що був вилучений митними органами (див. також пункти 16–21 рішення). Суд, що звернувся із запитом, поставив питання щодо тлумачення Регламенту 1383/2003, а також інших актів вторинного законодавства ЄС (див. пункт 22 рішення). Рішення: Регламент 1383/2003 передбачає, що власник права інтелектуальної власності на товари, що продані особі, яка проживає на території держави-члена, через інтернет-магазин у країні, що не є членом ЄС, користується захистом, гарантованим такому власнику згаданим Регламентом, на момент ввезення таких товарів на територію такої

Справа	Резюме справи
	держави-члена внаслідок самого факту придбання таких товарів. Крім того, відповідні товари не обов'язково до продажу повинні бути предметом пропозиції про продаж або предметом реклами, що орієнтовані на споживачів такої держави (див. також пункти 23–35 рішення). Значення: це рішення роз'яснює обсяг захисту, передбаченого Регламентом 1383/2003, а тому українські правотворчі органи, відповідальні за наближення національного законодавства до законодавства ЄС у цій галузі права, повинні враховувати його. Воно може використовуватися для розробки нових або перегляду наявних нормативно-правових актів чи просто застосовуватися у практичній діяльності українських митних органів.
C-583/12 <u>Syntax Trading OÜ v Maksu- ja Tolliamet</u>	Фактичні обставини: <i>Riigikohus</i> (Естонія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між Syntax Trading OÜ та Maksu- ja Tolliamet (Податковим та митним управлінням) стосовно відмови останньої звільнити товари, затримані за підозрою в порушенні права інтелектуальної власності, хоча правовласник не ініціював провадження для визначення того, чи мало місце порушення такого права (див. також пункти 24–28). Верховний суд Естонії висловив сумніви щодо тлумачення Регламенту 1383/2003, а тому звернувся до Суду із звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 29 рішення). Рішення: Стаття 13(1) Регламенту Ради (ЄС) № 1383/2003 не забороняє митним органам, за відсутності ініціативи з боку власника права інтелектуальної власності, самостійно розпочинати і вести провадження, передбачене згаданою статтею, за умови що відповідні рішення, ухвалені такими органами, можуть бути оскаржені для забезпечення захисту прав, наданих фізичним особам законодавством ЄС та, зокрема, зазначеним Регламентом. Значення: це рішення пропонує важливе роз'яснення змісту застосовних норм права, передусім стосовно того, що митні органи можуть діяти <i>ex officio</i> та самостійно ініціювати провадження відповідно до Регламенту 1383/2003. Його необхідно брати до уваги під час розроблення українських нормативно-правових актів на виконання Регламенту 1383/2003.
Об'єднані справи C-446/09 та C-495/09 <u>Koninklijke Philips Electronics NV (C-446/09) v Lucheng</u>	Фактичні обставини: <i>Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen</i> (Бельгія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у справі між багатьма підприємствами стосовно ввезення на митну територію Європейського Союзу товарів, що, як було заявлено, порушували права на промислові зразки та авторські права, належні Philips (C-446/09), та, по-друге, між Nokia Corporation («Nokia») та Податковими і митними комісарами її Величності («HMRC») стосовно ввезення на цю митну територію товарів, що, як було заявлено, порушували права на торговельну

Справа	Резюме справи
<u>Meijing Industrial Company Ltd and Others та Nokia Corporation (C-495/09) v Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs</u>	марку, власником якої є Nokia (C-495/09) (див. також пункти 32–46). Голландський суд, що розглядав справу, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення і поставив таке питання: «Чи можуть товари, що походять не з Європейського Співтовариства, на які нанесено торговельну марку Співтовариства та які підлягають митному нагляду у державі-члені та перевозяться транзитом із третьої країни до іншої третьої країни, становити «фальсифіковані товари» у значенні статті 2(1)(а) Регламенту [№ 1383/2003], якщо немає підстав вважати, що такі товари будуть введені в обіг у [Європейському Співтоваристві] відповідно до митної процедури або незаконним шляхом?» Рішення: Відповідно до Регламенту 1383/2003: — товари, що надходять із третьої країни та є імітацією товарів, охоронюваних у Європейському Союзі правом на торговельну марку, або копіями товарів, охоронюваних у Європейському Союзі авторським правом, суміжним правом або правом на промисловий зразок, не можуть вважатись «фальсифікованими товарами» або «піратськими товарами» у значенні вказаних правових норм лише на підставі того факту, що вони ввезені на митну територію Європейського Союзу відповідно до суспензивної процедури; — ці товари, з іншого боку, можуть порушувати відповідне право і тому можуть вважатися «фальсифікованими товарами» або «піратськими товарами», якщо буде доведено, що вони призначені для продажу в Європейському Союзі, причому це вважається доведеним, між іншим, якщо виявиться, що такі товари були продані споживачу в Європейському Союзі або їх пропонували для продажу чи рекламували споживачам у Європейському Союзі, або якщо на підставі документів або кореспонденції, що стосуються таких товарів, очевидно, що вони призначені для незаконної реалізації споживачам у Європейському Союзі; — для того, щоб орган, уповноважений ухвалювати рішення по суті, мав можливість ефективно перевірити існування таких доказів та інших елементів, що становлять порушення відповідного права інтелектуальної власності, митний орган, до якого подано заяву про вжиття заходів, повинен призупинити митне оформлення таких товарів або затримати їх, як тільки він виявить свідчення, що дають підстави підозрювати, що таке правопорушення має місце; та — такі свідчення можуть включати, між іншим: те, що пункт призначення товарів не заявлено, тоді як запитана суспензивна процедура вимагає його зазначення; відсутність точної або достовірної інформації про особу чи адресу виробника або відправника товарів; відсутність співпраці з митними органами або виявлення документів чи кореспонденції, що стосуються відповідних товарів і свідчать про те, що ці товари можуть бути незаконно реалізовані споживачам у Європейському Союзі.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення є дуже важливим для державних органів України, відповідальних за наближення національного законодавства до Регламенту 1383/2003 та виконання національних законодавчих актів. Воно містить тлумачення двох важливих термінів, використовуваних законодавчим органом ЄС: «фальсифіковані товари» та «піратські товари». Тому це рішення Суду повинне залишатись у полі уваги державних органів України.
C-93/08 <u>Schenker SIA v Valsts ieņēmumu dienests</u>	Фактичні обставини: <i>Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments</i> (Латвія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Schenker SIA та Valsts ieņēmumu dienests (Державною податковою службою) стосовно штрафу, накладеного на Schenker після знищення товарів, підозрюваних у порушенні деяких прав інтелектуальної власності. Рішення: Ініціювання передбаченої статтею 11 Регламенту Ради (ЄС) № 1383/2003 спрощеної процедури за згодою власника прав інтелектуальної власності -та імпортера не позбавляє компетентні національні органи права накладати на сторони, відповідальні за імпорт таких товарів на митну територію Співтовариства, «штраф» у значенні статті 18 згаданого Регламенту, наприклад адміністративний штраф. Значення: це рішення роз'яснює повноваження національних органів, відповідальних за забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності, а тому має значення для українських державних органів. Наприклад, його можуть використати правотворчі органи під час розроблення відповідних актів національного законодавства для його наближення до Регламенту 1383/2003.

3.2.4. Регламент (ЄС) № 1891/2004 щодо правил імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 1383/2003 стосовно митних заходів проти товарів, щодо яких існує підозра у порушенні певних прав інтелектуальної власності, і заходів, які необхідно вжити проти товарів, що їх визнано такими, що порушили такі права (замінено Імплементаційним регламентом (ЄС) № 1352/2013 від 4 грудня 2013 року про форми, передбачені Регламентом (ЄС) № 608/2013 стосовно захисту прав інтелектуальної власності митними органами)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 4. Фінансові послуги

4.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради № 2006/48/ЄС від 14 червня 2006 року стосовно зачаткування та ведення діяльності кредитних установ (ПРИМІТКА: цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ та пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними компаніями, і про внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС та скасування Директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/44/ЄС від 5 вересня 2007 року про внесення змін до Директиви Ради 92/49/ЄЕС і Директив 2002/83/ЄС, 2004/39/ЄС, 2005/68/ЄС та 2006/48/ЄС стосовно процедурних правил та критеріїв пруденційного оцінювання придбання та збільшення активів у фінансовому секторі (ПРИМІТКА: цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2014/65/ЄС від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів, та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС)</u>	- C-18/14 <u>CO Sociedad de Gestión y Participación and Others</u> , ECLI:EU:C:2015:419
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради № 2006/49/ЄС від 14 червня 2006 року про достатність капіталу інвестиційних фірм та кредитних установ (ПРИМІТКА: цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ та пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>компаніями, і про внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС та скасування Директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС)</u>	
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими підприємствами та інвестиційними фірмами у фінансовому конгломераті і про внесення змін до Директив Ради 73/239/ЄЕС, 79/267/ЄЕС, 92/49/ЄЕС, 92/96/ЄЕС, 93/6/ЄЕС та 93/22/ЄЕС і Директив Європейського Парламенту і Ради 98/78/ЄС та 2000/12/ЄС</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/110/ЄС від 16 вересня 2009 року про започаткування, ведення діяльності установ, що працюють з електронними грошима, та пруденційний нагляд за такою діяльністю, про внесення змін до Директив 2005/60/ЄС та 2006/48/ЄС і про скасування Директиви 2000/46/ЄС</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 94/19/ЄС від 30 травня 1994 року про схеми гарантування депозитів (ПРИМІТКА: ця Директива скасована Директивою Європейського Парламенту і Ради 2014/49/ЄС від 16 квітня 2014 року про схеми гарантування депозитів)</u>	- C-76/15 <u>Paul Vervloet and Others v Ministerraad</u>, ECLI:EU:C:2016:975 - C-127/14 <u>Surmačs</u>, ECLI:EU:C:2015:522 - C-671/13 <u>Indėlių ir investicijų draudimas and Nėmaniūnas</u>, ECLI:EU:C:2015:418 - C-222/02 <u>Paul and Others</u>, ECLI:EU:C:2004:606
<u>Директива Ради 86/635/ЄЕС від 8 грудня 1986 року про річну звітність та консолідовану звітність банків та інших фінансових установ</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/65/ЄС від 27 вересня 2001 року про внесення змін до Директив 78/660/ЄЕС, 83/349/ЄЕС та 86/635/ЄЕС стосовно правил оцінювання для річної та консолідованої звітності компаній деяких видів, а також банків та інших фінансових установ (ПРИМІТКА: цю Директиву частково скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти підприємств деяких видів, про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС і про скасування Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/51/ЄС від 18 червня 2003 року про внесення змін до Директив 78/660/ЄЕС, 83/349/ЄЕС, 86/635/ЄЕС та 91/674/ЄЕС про річну та консолідовану звітність компаній деяких видів, банків та інших фінансових установ і страхових підприємств</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/46/ЄС від 14 червня 2006 року про внесення змін до Директив Ради 78/660/ЄЕС про річну звітність компаній деяких видів, 83/349/ЄЕС про консолідовану звітність, 86/635/ЄЕС про річну звітність і консолідовану звітність банків та інших фінансових установ та 91/674/ЄЕС про річну звітність і консолідовану звітність страхових підприємств (ПРИМІТКА: цю Директиву частково скасовано Імплементційним регламентом Комісії (ЄС) № 1352/2013 від 4 грудня 2013 року про форми, передбачені Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 608/2013 стосовно здійснення прав інтелектуальної власності митними органами)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 89/117/ЄЕС від 13 лютого 1989 року про зобов'язання щодо публікування річних бухгалтерських документів філіями, що є резидентами держави-члена, кредитних та фінансових установ, що їхні головні офіси розташовані за межами такої держави-члена</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/24/ЄС від 4 квітня 2001 року про реорганізацію і ліквідацію кредитних установ</u>	- C-526/14 <u>Tadej Kotnik and Others v Državni zbor Republike Slovenije</u>, ECLI:EU:C:2016:570 - C-85/12 <u>LBI hf v Kepler Capital Markets SA and Frédéric Giraux</u>, ECLI:EU:C:2013:697
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради № 2009/138/ЄС від 25 листопада 2009 року про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування та перестраховання (Платоспроможність II)</u> <u>Директива Європейського Парламенту і Ради № 2009/103/ЄС від 16 вересня 2009 року стосовно страхування цивільної відповідальності у зв'язку з використанням автотранспортних засобів та забезпечення виконання зобов'язання щодо страхування такої відповідальності</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - C-503/16 <u>Luís Isidro Delgado Mendes v Crédito Agrícola Seguros - Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA</u>, ECLI:EU:C:2017:681 - C-334/16 <u>José Luís Núñez Torreiro v AIG Europe Limited, Sucursal en España and Unión Española de Entidades Aseguradoras y Reaseguradoras (UNESPA)</u>, ECLI:EU:C:2017:1007 - C-587/15 <u>Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras v Gintaras Dockeyvičius and Jurgita Dockeyvičienė</u>, ECLI:EU:C:2017:463 - Об'єднані справи C-359/14 та C-475/14 <u>"ERGO Insurance" SE v "If P&C Insurance" AS and "Gjensidige Baltic" AAS v "PZU Lietuva" UAB DK</u>, ECLI:EU:C:2016:40 - C-371/12 <u>Enrico Petillo and Carlo Petillo v Unipol Assicurazioni SpA</u>, ECLI:EU:C:2014:26 - C-306/12 <u>Spedition Welter GmbH v Avanssur SA</u>, ECLI:EU:C:2013:650

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-409/11 <u>Gábor Csonka and Others v Magyar Állam</u>, ECLI:EU:C:2013:512 - C-442/10 <u>Churchill Insurance Company Limited v Benjamin Wilkinson and Tracy Evans v Equity Claims Limited</u>, ECLI:EU:C:2011:799 - C-484/09 <u>Manuel Carvalho Ferreira Santos v Companhia Europeia de Seguros SA</u>, ECLI:EU:C:2011:158
<u>Директива Ради 91/674/ЄЕС від 19 грудня 1991 року про річну та консолідовану звітність страхових підприємств</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>92/48/ЄЕС: Рекомендація Комісії від 18 грудня 1991 року про страхових посередників</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/92/ЄС від 9 грудня 2002 року про страхове посередництво (ПРИМІТКА: цю Директиву замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/97 від 20 січня 2016 року про страхову дистрибуцію (нова редакція)</u>	- C-555/11 <u>Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE) and Others v Ypourgos Anaptyxis and Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados</u>, ECLI:EU:C:2013:668
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС від 3 червня 2003 року про діяльність установ пенсійного забезпечення та нагляд за ними(ПРИМІТКА: ця Директива скасована Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/2341 від 14 грудня 2016 року про діяльність установ пенсійного забезпечення та нагляд за ними (IORPs))</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС від 21 квітня 2004 року про ринки фінансових інструментів, про внесення змін до Директив Ради 85/611/ЄЕС та 93/6/ЄЕС і Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/12/ЄС, та про скасування Директиви Ради 93/22/ЄЕС</u> <u>ПРИМІТКА: ця Директива скасована Директивою Європейського Парламенту і Ради 2014/65/ЄС від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів, та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС)</u>	- C-678/15 <u>Mohammad Zadeh Khorassani v Kathrin Pflanz</u>, ECLI:EU:C:2017:451 - C-658/15 <u>Robeco Hollands Bezit NV and Others v Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)</u>, ECLI:EU:C:2017:870 - C-321/14 <u>Banif Plus Bank Zrt. v Márton Lantos and Mártonné Lantos</u>, ECLI:EU:C:2015:794 - C-671/13 <u>«Indėlių ir investicijų draudimas» VĮ and Virgilijus Vidutis Nemaniūnas</u>, ECLI:EU:C:2015:418 - C-140/13 <u>Annett Altmann and Others v Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht</u>, ECLI:EU:C:2014:2362 - C-604/11 <u>Genil 48 SL and Comercial Hosteleria de Grandes Vinos SL v Bankinter SA and Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA</u>, ECLI:EU:C:2013:344 - C-248/11 <u>Кримінальне провадження проти Rareş Doralin Nilaş та Others</u>, ECLI:EU:C:2012:166
<u>Директива Комісії 2006/73/ЄС від 10 серпня 2006 року про імплементацію Директиви 2004/39/ЄС стосовно організаційних вимог та операційних умов для інвестиційних фірм і стосовно означених термінів для цілей вказаної Директиви</u>	- C-604/11 <u>Genil 48 SL and Comercial Hosteleria de Grandes Vinos SL v Bankinter SA and Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA</u>, ECLI:EU:C:2013:344
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1287/2006 від 10 серпня 2006 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС стосовно обов'язків інвестиційних фірм вести облік, звітування про транзакції, прозорість ринку, допуск фінансових інструментів до торгівлі, а також означених термінів для цілей вказаної Директиви</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС від 4 листопада 2003 року про проспект емісії, що підлягає опублікуванню, коли цінні папери пропонуються публічно або допускаються до торгів, і про внесення змін до та про внесення змін до Директиви 2001/34/ЄС(ПРИМІТКА: цю Директиву скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/1129 від 14 липня 2017 року про проспект емісії, що підлягає опублікуванню, коли цінні папери пропонуються публічно або допускаються до торгів на регульованому ринку, і про внесення змін до Директиви 2003/71/ЄС)</u> <u>Регламент Комісії (ЄС) № 809/2004 від 29 квітня 2004 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС стосовно інформації, що міститься у проспектах емісії, а також формату, включення шляхом покликання та опублікування таких проспектів і поширення оголошень</u>	- C-441/12 <u>Almer Beheer BV and Daedalus Holding BV v Van den Dungen Vastgoed BV and Oosterhout II BVBA</u>, ECLI:EU:C:2014:2226 - C-359/12 <u>Michael Timmel v Aviso Zeta AG</u>, ECLI:EU:C:2014:325 - C-174/12 <u>Alfred Hirmann v Immofinanz AG</u>, ECLI:EU:C:2013:856 - C-430/05 <u>Ntionik Anonymi Etaireia Emporias H/Y, Logismikou kai Paroxis Ypiresion Michanografisis and Ioannis Michail Pikoulas v Epitropi Kefalalaiagoras</u>, ECLI:EU:C:2007:410
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1787/2006 від 4 грудня 2006 року про внесення змін до Регламенту Комісії (ЄС) 809/2004 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС стосовно інформації, що міститься у проспектах емісії, а також формату, включення шляхом покликання та опублікування таких проспектів і поширення оголошень</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/109/ЄС від 15 грудня 2004 року про гармонізацію вимог до прозорості стосовно інформації про емітентів, чиї цінні папери допущені до торгів на регульованому ринку, та про внесення змін до</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Комісії 2007/14/ЄС від 8 березня 2007 року щодо детальних правил імплементування деяких положень Директиви 2004/109/ЄС про гармонізацію вимог до прозорості стосовно інформації про емітентів, чиї цінні папери допущені до торгів на регульованому ринку</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 97/9/ЄС від 3 березня 1997 року про схеми компенсацій інвесторам</u> <u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС від 28 січня 2003 року про інсайдерські операції та ринкові маніпуляції (зловживання на ринку) (ПРИМІТКА: замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 596/2014 від 16 квітня 2014 року про зловживання на ринку (регулювання зловживання на ринку) та скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС і Директив Комісії 2003/124/ЄС, 2003/125/ЄС та 2004/72/ЄС)</u>	- C-671/13 <u>Провадження, ініційоване VJ „Indėlių ir investicijų draudimas“ and Virgilijus Vidutis Nemaniūnas</u>, ECLI:EU:C:2015:418 Прецедентне право на основі Директиви 59/ЄС, що може бути важливим для: - C-628/13 <u>Jean-Bernard Lafonta v Autorité des marchés financiers</u>, ECLI:EU:C:2015:162 - C-174/12 <u>Alfred Hirmann v Immofinanz AG</u>, ECLI:EU:C:2013:856 - C-19/11 <u>Markus Gettl v Daimler AG</u>, ECLI:EU:C:2012:397 - C-445/09 <u>IMC Securities BV v Stichting Autoriteit Financiële Markten</u>, ECLI:EU:C:2011:459 - C-45/08 <u>Spector Photo Group NV and Chris Van Raemdonck v Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA)</u>, ECLI:EU:C:2009:806
<u>Директива Комісії 2004/72/ЄС від 29 квітня 2004 року про імплементацию Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС стосовно загальноприйнятих ринкових практик, означення інсайдерської інформації щодо товарних деривативів, складання списків інсайдерів, повідомлення про операції керівників і повідомлення про підозрілі операції (ПРИМІТКА: замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 596/2014 від 16 квітня 2014 року про зловживання на ринку (регулювання</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>зловживання на ринку) та скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС і Директив Комісії 2003/124/ЄС, 2003/125/ЄС та 2004/72/ЄС)</u> <u>Директива Комісії 2003/124/ЄС від 22 грудня 2003 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС стосовно означення і публічного розкриття інсайдерської інформації та означення ринкових маніпуляцій(ПРИМІТКА: замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 596/2014 від 16 квітня 2014 року про зловживання на ринку (регулювання зловживання на ринку) та скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС і Директив Комісії 2003/124/ЄС, 2003/125/ЄС та 2004/72/ЄС)</u>	- C-628/13 <u>Jean-Bernard Lafonta v Autorité des marchés financiers</u>, ECLI:EU:C:2015:162 - C-19/11 <u>Markus Gettl v Daimler AG</u>, ECLI:EU:C:2012:397
<u>Директива Комісії 2003/125/ЄС від 22 грудня 2003 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС стосовно справедливого представлення інвестиційних рекомендацій та повідомлення про конфлікти інтересів (ПРИМІТКА: замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 596/2014 від 16 квітня 2014 року про зловживання на ринку (регулювання зловживання на ринку) та скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС і Директив Комісії 2003/124/ЄС, 2003/125/ЄС та 2004/72/ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 2273/2003 від 22 грудня 2003 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС стосовно винятків для програм зворотного викупу і стабілізації фінансових інструментів (ПРИМІТКА: замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 596/2014 від 16 квітня 2014 року про зловживання на ринку (регулювання зловживання на ринку) та скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС і Директив Комісії 2003/124/ЄС, 2003/125/ЄС та 2004/72/ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1060/2009 від 16 вересня 2009 року про рейтингові агентства</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2000/64/ЄС від 7 листопада 2000 року про внесення змін до Директив Ради 85/611/ЄЕС, 92/49/ЄЕС, 92/96/ЄЕС та 93/22/ЄЕС стосовно обміну інформацією з третіми країнами (ПРИМІТКА: ця Директива втратила чинність).</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/34/ЄС від 28 травня 2001 року про допуск цінних паперів на фондову біржу та про інформацію про такі цінні папери, яка повинна бути опублікована</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/31/ЄС від 5 квітня 2006 року про внесення змін до Директиви 2004/39/ЄС про ринки фінансових інструментів стосовно певних строків (ПРИМІТКА: ця Директива втратила чинність, її термін дії був продовжений до 2 січня 2018 року Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>2016/1034 від 23 червня 2016 року про внесення змін до Директиви 2014/65/ЄС про ринки фінансових інструментів)</u>	
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 211/2007 від 27 лютого 2007 року про внесення змін до Регламенту Комісії (ЄС) № 809/2004 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС стосовно фінансової інформації у проспектах емісії, коли емітент має складну фінансову історію або взяв на себе значні фінансові зобов'язання</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1569/2007 від 21 грудня 2007 року про механізм для визначення еквівалентності стандартів бухгалтерського обліку, що застосовуються емітентами цінних паперів третіх країн відповідно до Директив Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС та 2004/109/ЄС</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/10/ЄС від 11 березня 2008 року про внесення змін до Директиви 2004/39/ЄС про ринки фінансових інструментів стосовно виконавчих повноважень, наданих Комісії (ПРИМІТКА: чинність подовжено Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/1034 від 23 червня 2016 року про внесення змін до Директиви 2014/65/ЄС про ринки фінансових інструментів станом на 2 січня 2018 року, скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2014/65/ЄС від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів, та про внесення змін до Директиви 2002/92/ЄС та Директиви 2011/61/ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/11/ЄС від 11 березня 2008 року про внесення змін до Директиви 2003/71/ЄС про проспект емісії, що підлягає опублікуванню, коли цінні папери пропонуються публічно або допускаються до торгів, стосовно виконавчих повноважень, наданих Комісії(цю Директиву цілковито скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2008/11/ЄС від 11 березня 2008 року про внесення змін до Директиви 2003/71/ЄС про проспект емісії, що підлягає опублікуванню, коли цінні папери пропонуються публічно або допускаються до торгів, стосовно виконавчих повноважень, наданих Комісії</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/26/ЄС від 11 березня 2008 року про внесення змін до Директиви 2003/6/ЄС про інсайдерські операції та ринкові маніпуляції (зловживання на ринку) стосовно виконавчих повноважень, наданих Комісії</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1289/2008 від 12 грудня 2008 року про внесення змін до Регламенту Комісії (ЄС) № 809/2004 про імплементацію</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень, що стосуються підприємств колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) (нова редакція)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Комісії 2010/43/ЄС від 1 липня 2010 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС стосовно організаційних вимог, конфліктів інтересів, ведення бізнесу, управління ризиками та змісту угоди між депозитарієм та керуючою компанією</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2010/42/ЄС від 1 липня 2010 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС стосовно деяких положень щодо злиття фондів, мастер-фідер-структур і процедури повідомлення</u> <u>Регламент Комісії (ЄС) № 583/2010 від 1 липня 2010 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС стосовно ключової інформації для інвестора та умов, що повинні бути виконані під час надання ключової інформації для інвестора або проспекту емісії на довговічному носії, який не є паперовим, або за допомогою веб-сайту</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 584/2010 від 1 липня 2010 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС стосовно форми та змісту стандартного листа-повідомлення та атестації підприємств колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS), використання електронного зв'язку між компетентними органами для здійснення нотифікації, а також стосовно процедур здійснюваних на місці перевірок і розслідувань та обміну інформацією між компетентними органами</u> <u>Директива Комісії 2007/16/ЄС від 19 березня 2007 року про імплементацію Директиви Ради 85/611/ЄЕС про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>положень щодо підприємств колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) стосовно роз'яснення деяких означень</u>	
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/47/ЄС від 6 червня 2002 року про фінансове забезпечення</u>	- C-156/15 <u>Private Equity Insurance Group SIA v Swedbank AS</u>, ECLI:EU:C:2016:586
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/44/ЄС від 6 травня 2009 року про внесення змін до Директиви 98/26/ЄС про остаточність розрахунків у платіжних системах та системах розрахунків цінними паперами і Директиви 2002/47/ЄС про засоби фінансового забезпечення стосовно пов'язаних систем і кредитних вимог</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 98/26/ЄС від 19 травня 1998 року про остаточність розрахунків у платіжних системах та системах розрахунків цінними паперами</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/64/ЄС від 13 листопада 2007 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до Директив 97/7/ЄС, 2002/65/ЄС, 2005/60/ЄС і 2006/48/ЄС та про скасування Директиви 97/5/ЄС (ПРИМІТКА: цю Директиву замінено HYPERLINK "http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1474792898971&uri=CELEX:32015L2366" Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2366 від 25 листопада 2015 року про платіжні послуги на внутрішньому ринку, про внесення змін до Директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС і 2013/36/ЄС та Регламенту (ЄС) № 1093/2010 та про скасування Директиви 2007/64/ЄС</u>	- C-375/15 <u>BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG v Verein für Konsumenteninformation</u>, ECLI:EU:C:2017:38 - C-235/14 <u>Safe Interenvios, SA v Liberbank, SA and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:154 - C-616/11 <u>T-Mobile Austria GmbH v Verein für Konsumenteninformation</u>, ECLI:EU:C:2014:242

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/26/ЄС від 11 березня 2008 року про внесення змін до Директиви 2003/6/ЄС про інсайдерські операції та ринкові маніпуляції (зловживання на ринку) стосовно виконавчих повноважень, наданих Комісії</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1289/2008 від 12 грудня 2008 року про внесення змін до Регламенту Комісії (ЄС) № 809/2004 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС стосовно елементів, пов'язаних із проспектами емісії та оголошеннями</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень, що стосуються підприємств колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) (нова редакція)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2. Резюме вибраних рішень

4.2.1. Директива 2006/48/ЄС стосовно започаткування та ведення діяльності кредитних установ

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.2. Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/44/ЄС від 5 вересня 2007 року про внесення змін до Директиви Ради 92/49/ЄЕС і Директив 2002/83/ЄС, 2004/39/ЄС, 2005/68/ЄС та 2006/48/ЄС стосовно процедурних правил та критеріїв пруденційного оцінювання придбання та збільшення активів у фінансовому секторі

Справа	Резюме справи
C-18/14 <u>CO Sociedad de Gestión y Participación and Others</u>	Фактичні обставини: <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Нідерланди) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між CO Sociedad de Gestión y Participación та іншими, з однієї сторони, та De Nederlandsche Bank NV (Центральним банком Нідерландів), з іншої сторони, стосовно вимог, що від їх виконання останній поставив у залежність схвалення пропонованих придбань кваліфікованої частки участі у капіталі Atradius NV (детальніше про фактичні обставини справи див. пункти 13–23 рішення). Голландський суд, що розглядав цей спір, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення і поставити декілька питань щодо тлумачення Директиви 92/49 (зі змінами, внесеними Директивою 2007/44) (див. пункт 24 рішення). Основним порушенням питанням були повноваження національних органів, зокрема повноваження встановлювати обмеження або вимоги щодо схвалення придбань. Рішення: Суд вирішив, що у ситуації, коли компетентний національний орган може законно заперечувати проти запропонованого придбання відповідно до статті 15b(2) Директиви 92/49, законодавство ЄС не перешкоджає державі-члену дозволяти такому органу відповідно до її національного законодавства встановлювати обмеження або вимоги щодо схвалення запропонованого придбання за її власною ініціативою або шляхом юридичного закріплення взятих на себе запропонованим набувачем зобов'язань, за умови що передбачені вказаною директивою права такого запропонованого набувача не будуть обмежені. Суд також зазначив, що компетентний національний орган не зобов'язаний встановлювати обмеження або вимоги щодо запропонованого набувача до того, як він зможе заперечити проти запропонованого придбання. Він роз'яснив, що якщо такий орган вирішить встановити обмеження або вимоги щодо схвалення запропонованого придбання, такі вимоги не можуть ані ґрунтуватися на не передбаченому статтею 15b(1) Директиви 92/49 критерії, ані виходити за межі необхідного для забезпечення відповідності придбання таким критеріям. Нарешті, Суд вирішив, що згадана Директива не перешкоджає компетентному національному органу встановлювати вимогу до корпоративного управління стосовно, як у цій справі, складу наглядових рад страхових компаній, що їх стосується запропоноване придбання (детальніше щодо обґрунтування див. пункти 25–56 рішення). Значення: Це рішення містить дуже корисну інформацію щодо повноважень національних органів та ступеня гнучкості, доступного державам-членам під час транспонування Директиви 92/49 (зі змінами, внесеними

Справа	Резюме справи
	Директивою 2007/44). Український законодавець повинен враховувати це рішення під час розроблення (або внесення змін до) національного законодавства на виконання цих законодавчих актів ЄС.

4.2.3. Директива 2006/49/ЄС про достатність капіталу інвестиційних фірм та кредитних установ

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.4. Директива 2002/87/ЄС про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими підприємствами та інвестиційними фірмами у фінансовому конгломераті

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.5. Директива 2009/110/ЄС про започаткування, ведення діяльності установ, що працюють з електронними грошима, та пруденційний нагляд за такою діяльністю

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.6. Директива 94/19/ЄС від 30 травня 1994 року про схеми гарантування депозитів

Справа	Резюме справи
C-127/14 <u>Surmačs</u>	Фактичні обставини: <i>Augstākā Tiesa</i> (Латвія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у справі між паном <i>Surmačs</i> та <i>Finanšu un kapitāla tirgus komisija</i> (Комісією з фінансового та капітального ринків) стосовно її відмови визнати пана <i>Surmačs</i> вкладником, який має право на передбачену Директивою 94/19 гарантію. Відмову було обґрунтовано тим, що позивач виконував ряд посадових функцій у банку, що припинив діяльність (між іншим, займав посаду віце-президента з питань міжнародного та фінансового права) (див. також пункти 11–15). Верховний суд Латвії, що розглядав цей спір, вирішив направити Суду звернення щодо

Справа	Резюме справи
	ухвалення попереднього рішення. Звернення містило ряд питань щодо тлумачення Директиви 94/19 (див. пункт 16 рішення). Рішення: Суд вирішив, що список депозитів, виключених із гарантійної схеми відповідно до пункту 7 додатка I до Директиви 94/19/ЄС, є вичерпним. Інакше кажучи, держави-члени не можуть передбачити у своєму національному законодавстві інші категорії вкладників, що на них, з огляду на їхні посадові обов'язки, не поширюються норми такого пункту, щоб виключити їх із схеми гарантування депозитів. Суд також зазначив, що згідно з пунктом 7 додатка I до Директиви 94/19 держави-члени можуть виключати з гарантійних схем керівників, тобто осіб, які через виконувани ними посадові функції у кредитній установі, незалежно від назви такої функції, мають такий рівень поінформованості і компетентності, що дозволяє їм оцінити фактичну фінансову ситуацію та ризики, пов'язані з діяльністю цієї кредитної установи. Значення: Це рішення роз'яснює зміст додатка I до Директиви 94/19 і списку наведених у ньому виключень. Український законодавець повинен брати його до уваги під час розроблення/внесення змін до національних законодавчих актів для наближення відповідного національного законодавства до законодавства ЄС.
C-671/13 <u>Indėlių ir investicijų draudimas and Nėmaniūnas</u>	Фактичні обставини: <i>Lietuvos Aukščiausiasis Teismas</i> (Литва) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між «Indėlių ir investicijų draudimas» VĮ та паном Nėmaniūnas стосовно законності угоди про придбання депозитного сертифіката і ряду угод про підписку на облігації (див. пункти 19–29). Литовський суд, що розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення декількох положень Директиви 94/19/ЄС, а тому вирішив звернутися до Суду із зверненням щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 30 рішення). Рішення: Суд вирішив, що стаття 7(2) Директиви 94/19/ЄС означає, що держави-члени можуть виключати з гарантійних схем, передбачених згаданою Директивою, депозитні сертифікати, випущені кредитною установою, якщо такі сертифікати є оборотними, причому вони не зобов'язані перевіряти, чи такі сертифікати мають усі характеристики фінансового інструмента у значенні Директиви 2004/39/ЄС. Крім того, Директива 94/14/ЄС означає, що, коли претензії до кредитної установи підпадають як під поняття «депозиту» у значенні Директиви 94/19, так і під поняття «інструмента» у значенні Директиви 97/9, а національний законодавчий орган скористався можливістю, передбаченою у пункті 12 додатка I до Директиви 94/19, для

Справа	Резюме справи
	виключення таких претензій із гарантійної схеми, передбаченої Директивою 94/19, це виключення не може призводити також до виключення таких претензій із гарантійної схеми, передбаченої Директивою 97/9, окрім як за вказаних у статті 4(2) такої Директиви умов. Суд також вирішив, що статті 2(2) та 4(2) Директиви 97/9 виключають національне законодавство (як, наприклад, те, що розглядалося в основному провадженні), яке обумовлює право на компенсацію за передбаченою згаданою Директивою схемою перерахуванням або використанням відповідною кредитною установою відповідних коштів або цінних паперів без згоди інвестора. Значення: це рішення, безумовно, має важливим для українських правотворчих органів. Він роз'яснює, між іншим, що національне законодавство не може обумовлювати право на компенсацію за передбаченою згаданою Директивою схемою перерахуванням або використанням відповідною кредитною установою відповідних коштів або цінних паперів без згоди інвестора. Це рішення Суду необхідно брати до уваги під час наближення національного законодавства України до зазначеної Директиви.
C-222/02 <u>Paul and Others</u>	Фактичні обставини: <i>Bundesgerichtshof</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у справі між паном Paul, пані Sonnen-Lütte та пані Mörkens, з однієї сторони, та Федеративною Республікою Німеччина, з іншої сторони, стосовно позову зазначених осіб про компенсацію за запізнілу транспозицію Директиви 94/19 та за недостатній нагляд за банком з боку Bundesaufsichtsamt für das Kreditwesen (Федерального відомства з нагляду за кредитними установами). Щоб винести рішення у цій справі, німецький суд потребував допомоги щодо тлумачення законодавства ЄС, а тому направив до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Для ознайомлення з детальним викладом обставин справи див. пункти 11–22 рішення. Рішення: Якщо передбачена Директивою 94/19/ЄС компенсація вкладникам забезпечена, стаття 3(2)–(5) цієї Директиви не може тлумачитися як така, що виключає національну правову норму про те, що функції національного органу, відповідального за нагляд за кредитними установами, повинні здійснюватися лише у публічних інтересах, що відповідно до національного законодавства перешкоджає фізичним особам вимагати компенсацію за шкоду, спричинену недостатнім наглядом з боку такого органу.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює ряд питань стосовно тлумачення цієї Директиви. Його необхідно враховувати у процесі розроблення/змінення відповідних правових норм.

4.2.7. Директива 86/635/ЄЕС про річну звітність та консолідовану звітність банків та інших фінансових установ

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.8. Директива 2001/65/ЄС про внесення змін до Директив 78/660/ЄЕС, 83/349/ЄЕС та 86/635/ЄЕС стосовно правил оцінювання для річної та консолідованої звітності компаній деяких видів, а також банків та інших фінансових установ

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.9. Директива 2003/51/ЄС про внесення змін до Директив 78/660/ЄЕС, 83/349/ЄЕС, 86/635/ЄЕС та 91/674/ЄЕС про річну та консолідовану звітність компаній деяких видів, банків та інших фінансових установ і страхових підприємств

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.10. Директива 2006/46/ЄС про внесення змін до Директив Ради 78/660/ЄЕС про річну звітність компаній деяких видів, 83/349/ЄЕС про консолідовану звітність, 86/635/ЄЕС про річну звітність і консолідовану звітність банків та інших фінансових установ та 91/674/ЄЕС про річну звітність і консолідовану звітність страхових підприємств

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.11. Директива Ради 89/117/ЄЕС про зобов'язання щодо публікування річних бухгалтерських документів філіями, що є резидентами держави-члена, кредитних та фінансових установ, що їхні головні офіси розташовані за межами такої держави-члена

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.12. Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/24/ЄС від 4 квітня 2001 року про реорганізацію і ліквідацію кредитних установ

Справа	Резюме справи
C-85/12 <u>LBI hf v Kepler Capital Markets SA and Frédéric Giraux</u>	Фактичні обставини: Cour de cassation (Франція) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між ісландською кредитною установою LBI hf, колишньою Icelandbankes Landshf, з однієї сторони, та Kepler Capital Markets SA і паном Giraux, з іншої сторони, стосовно двох наказів про арешт майна, ініційованих у Франції паном Giraux проти LBI, у той час, коли на LBI поширювався мораторій на виплату в Ісландії (детальніше див. пункти 15–19 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо відповідності французького законодавства Директиві 2001/24, а тому направив до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення (щодо поставлених питань див. пункт 20 рішення). Рішення: Статті 3 та 9 Директиви 2001/24/ЄС означають, що заходи з реорганізації або ліквідації стосовно фінансової установи, як-от заходи згідно з перехідними положеннями пункту II Закону № 44/2009, повинні розглядатися як заходи, що їх вживає адміністративний або судовий орган для цілей згаданих статей Директиви 2001/24, якщо такі перехідні положення вступають у силу тільки на підставі судових рішень, що надають мораторій кредитній установі. Крім того, стаття 32 Директиви 2001/24 повинна тлумачитися як така, що не призводить до недійсності національної правової норми, як-от стаття 98 Закону № 161/2002 про фінансові установи, що забороняє або призупиняє будь-який судовий процес проти фінансової установи після встановлення мораторію щодо неї, стосовно вжитих в іншій державі-члені до оголошення мораторію тимчасових захисних заходів, як-от заходи, що розглядалися в основному провадженні.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для органів державної влади України, оскільки містить тлумачення декількох положень Директиви 2001/24/ЄС, яке може мати практичну користь. З огляду на це, його потрібно враховувати у процесі наближення національного законодавства України до законодавства ЄС.

4.2.13. Директива 2009/138/ЄС про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування та перестраховання (Платоспроможність II)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.14. Директива 2009/103/ЄС стосовно страхування цивільної відповідальності у зв'язку з використанням автотранспортних засобів та забезпечення виконання зобов'язання щодо страхування такої відповідальності

Справа	Резюме справи
C-306/12 <u>Spedition Welter GmbH v Avanssur SA.</u>	Фактичні обставини: Звернення щодо ухвалення попереднього рішення направив <i>Landgericht Saarbrücken</i> (Німеччина). Звернення було подано у справі між зареєстрованою у Німеччині транспортною компанією Spedition Welter GmbH та зареєстрованою у Франції страховою компанією Avanssur SA стосовно врегулювання претензії. 24 червня 2011 року вантажну машину, що належить Spedition Welter, було пошкоджено в автокатастрофі на околиці Парижа іншим транспортним засобом, застрахованим Avanssur. Spedition Welter звернулася до німецького суду першої інстанції з позовом про відшкодування збитків у розмірі 2 382,89 євро. Повідомлення про таке провадження було вручене не Avanssur, а її призначеному представнику в Німеччині, тобто AXA Versicherungs AG. Зазначений суд визнав позов неприйнятним, оскільки повідомлення про нього не було належним чином вручене AXA, яка не була уповноважена його отримувати. Spedition Welter оскаржила це рішення в Landgericht Saarbrücken. Суд, що звернувся із запитом, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення, щоб отримати допомогу щодо тлумачення статі 21(5) Директиви 2009/103/ЄС. Рішення: Стаття 21(5) Директиви 2009/103/ЄС повинна тлумачитись так, що достатні повноваження представника з урегулювання претензій повинні включати повноваження отримувати процесуальні документи, необхідні для подання позовної заяви до компетентного суду для врегулювання претензії.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює зміст статті 21(5) Директиви 2009/103/ЄС. Отже, його необхідно брати до уваги під час розроблення/змінення відповідних положень українського законодавства.
C-334/16 José Luís Núñez Torreiro v AIG Europe Limited, Sucursal en España and Unión Española de Entidades Aseguradoras y Reaseguradoras (UNESPA)	Фактичні обставини: Audiencia Provincial de Albacete (Провінційний суд Альбасете, Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Воно охоплює питання щодо тлумачень статей 3 та 5 Директиви 2009/103, які виникли у ході судового процесу між паном José Luís Núñez Torreiro та AIG Europe Limited, Sucursal en España, колишнім Chartis Europe Limited, Sucursal en España ('AIG') та Unión Española de Entidades Aseguradoras y Reaseguradoras (Unespa) стосовно виплати компенсації за обов'язкове страхування цивільної відповідальності стосовно використання транспортних засобів («обов'язкове страхування»), після аварії, яка сталася в районі військової підготовки (див. далі факти в пунктах 11–17 рішення). Рішення: перший параграф статті 3 Директиви 2009/103/ЄС стосовно страхування цивільної відповідальності щодо використання транспортних засобів та виконання зобов'язання щодо страхування від такої відповідальності необхідно тлумачити як такий, що виключають застосування національного законодавства, як розглядається в основному провадженні, що надає можливість виключити з обов'язкового страхового покриття від травм та шкоди, які виникають внаслідок руху транспортних засобів на дорогах або місцевості, які не є «придатними для використання транспортних засобів», за винятком доріг або місцевості, які хоча і не підходять для цієї мети, але тим не менш «зазвичай використовуються». Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює можливість для маневрування, залишену національним державним органам під час транспонування вказаної Директиви. У даній справі відповідне іспанське законодавство суперечило Директиві 2009/103/ЄС.

4.2.15. Директива Ради 91/674/ЄЕС про річну та консолідовану звітність страхових підприємств

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.16. Рекомендація Комісії 92/48/ЄЕС про страхових посередників

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.17. Директива (ЄС) 2016/97 про страхову дистрибуцію (нова редакція)

Справа	Резюме справи
C-555/11 <u>Enosi Epangelmaton Asfaliston Ellados (EEAE) and Others v Ypourgos Anaptyxis and Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados</u>	Фактичні обставини: <i>Simvoulio tis Epikratias</i> (Греція) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між рядом професійних асоціацій галузі страхового посередництва, з однієї сторони, та <i>Ipourgos Anaptyxis</i> (Міністром розвитку) і <i>Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados</i> (Федерацією страхових асоціацій Греції), з іншої сторони, стосовно позову про часткове скасування рішення КЗ-8010 Державного секретаря з питань розвитку від 8 серпня 2007 року, в якому визначено вимоги, що їх повинні виконувати страхові посередники, щоб довести свій досвід, навички та загальні комерційні і професійні знання (див. також пункти 15–16 рішення). Суд, що звернувся із запитом, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення, щоб з'ясувати тлумачення статті 2(3) Директиви 2002/92/ЄС (зараз — Директива 2016/97). Рішення: Другий підпараграф статті 2(3) у поєднанні зі статтею 4(1) Директиви 2002/92/ЄС забороняє працівнику страхової компанії, який не має необхідної відповідно до статті 4(i) кваліфікації, здійснювати страхове посередництво як додаткову діяльність, а не як основну професійну діяльність, якщо такий працівник не діє як підлеглий такої компанії, навіть якщо остання у будь-якому разі веде нагляд за діяльністю такої особи. Значення: Це рішення є важливим для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює сферу дії статті 2(3) Директиви 2002/92/ЄС. Його необхідно враховувати для цілей розробки національного законодавства на виконання згаданої Директиви.

4.2.18. Директива 2003/41/ЄС про діяльність установ пенсійного забезпечення та нагляд за ними

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.19. Директива 2004/39/ЄС про ринки фінансових інструментів

Справа	Резюме справи
C-321/14 <u>Banif Plus Bank Zrt. v Márton Lantos and Mártonné Lantos</u>	Фактичні обставини: <i>Ráckevei járásbírószág</i> (окружний суд м. Рацкеве, Угорщина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у справі між Banif Plus Bank Zrt. і паном та пані Lantos стосовно споживчого кредиту в іноземній валюті (див. пункти 20–25 рішення). Рішення: Стаття 4(1)(2) Директиви 2004/39/ЄС повинна тлумачитись так, що за умови перевірки національним судом інвестиційна послуга або діяльність у значенні згаданої статті не включає деякі валютні операції, здійснювані кредитною установою згідно з умовами кредитного договору в іноземній валюті, як-от договір, що розглядається в основному провадженні, які полягають у фіксації суми кредиту на основі ціни купівлі валюти на момент надання коштів та у визначенні сум щомісячних платежів на основі ціни продажу такої валюти на момент розрахунку кожного щомісячного платежу. Значення: це рішення є важливим для українських правотворчих органів, і вони мають його враховувати, розробляючи відповідні національні нормативно-правові акти для наближення українського законодавства до Директиви 2004/39/ЄС.
C-140/13 <u>Annett Altmann and Others v Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht</u>	Фактичні обставини: <i>Verwaltungsgericht Frankfurt am Main</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між декількома фізичними особами та <i>Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht</i> (Федеральним бюро з нагляду за фінансовими послугами) стосовно рішення останнього від 9 жовтня 2012 року про відмову надати доступ до певних документів та інформації щодо <i>Phoenix Kapitaldienst GmbH Gesellschaft für die Durchführung und Vermittlung von Vermögensanlagen</i>. Суд, що звернувся із запитом, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення, щоб з'ясувати тлумачення Директиви 2004/39/ЄС. Рішення: Стаття 54(1) і (2) Директиви 2004/39/ЄС повинна тлумачитись так, що в адміністративному провадженні національний наглядовий орган може покладатись на обов'язок зберігати професійну

Справа	Резюме справи
	таємницю, коли особа, яка у справі, що не регулюється кримінальним правом, та не у цивільному або господарському провадженні просить його надати доступ до інформації щодо інвестиційної фірми, що ліквідується за рішенням суду, навіть якщо основна модель діяльності такої фірми полягала у шахрайстві в особливо великих розмірах та у навмисному завданні шкоди інтересам інвесторів, а декілька керівних посадових осіб такої фірми були засуджені до тюремного ув'язнення. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, і його необхідно враховувати у процесі розроблення національних законодавчих актів, орієнтованих на наближення до законодавства ЄС.
C-604/11 <u>Genil 48 SL and Comercial Hosteler de Grandes Vinos SL v Bankinter SA and Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA</u>	Фактичні обставини: Juzgado de Primera Instancia № 12 de Madrid (Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення під час судового розгляду справи між Genil 48 SL та Bankinter SA, з однієї сторони, та Comercial Hosteler de Grandes Vinos SL та Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA, з іншої сторони, стосовно договорів про свопи для захисту Genil 48 та CHGV від ризику коливань процентних ставок за фінансовими продуктами, на які вони підписались у цих двох банках. Договори мали на меті захистити Genil 48 та CHGV від коливань змінних процентних ставок, у цьому разі — міжбанківських ставок пропозиції в євро (Euribor), за фінансовими продуктами, на які вони підписались у цих двох банках (див. також пункти 13–21). У ході розгляду справи іспанський суд вирішив подати до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення щодо тлумачення декількох положень Директиви 2004/39/ЄС (детальніше стосовно питань див. пункт 22). Рішення: Стаття 19(9) Директиви 2004/39/ЄС означає, що, по-перше, інвестиційна послуга пропонується як частина фінансового продукту, лише якщо вона становить її невід'ємну частину на момент, коли цей фінансовий продукт пропонується клієнту, і, по-друге, що положення законодавства Європейського Союзу та зазначені у статті 19(9) спільні європейські стандарти повинні робити можливим оцінювання ризику клієнтів та/або містити вимоги до інформації, які також включають інвестиційну послугу, що є невід'ємною частиною відповідного фінансового продукту, для того щоб на таку послугу більше не поширювалися встановлені у статті 19 зобов'язання. Крім того, стаття 4(1)(4) Директиви 2004/39/ЄС повинна тлумачитись так, що пропонування клієнту укласти договір про свопи для покриття ризику зміни процентних ставок за фінансовим продуктом, на який цей клієнт підписався, становить інвестиційну

Справа	Резюме справи
	консультацію, як визначено у вказаній статті, за умови що рекомендація підписатися на такий договір про свопи надається клієнту як інвестору, вона характеризується як доцільна для такої особи або як така, що враховує поточні обставини такої особи, і вона не надається виключно через канали розповсюдження або не призначена для громадськості. Нарешті, що не менш важливо, саме національний правопорядок кожної держави-члена визначає договірні наслідки у разі, коли інвестиційна фірма, що пропонує інвестиційну послугу, не відповідає вимогам оцінювання, викладеним у статті 19(4) та (5) Директиви 2004/39/ЄС, за умови дотримання принципів еквівалентності та ефективності. Значення: це рішення важливе для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює декілька важливих питань, що регулюються Директивою 2004/39/ЄС. Його необхідно враховувати для наближення українського законодавства до законодавства ЄС у сфері фінансових послуг.
C-248/11 <u>Кримінальне провадження проти Rares Doralin Nilaş та Others</u>	Фактичні обставини: Curtea de Apel Cluj (Румунія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у кримінальній справі проти панів Nilaş, Gânscă, Dascăl, Baboş та пані Oprean, яких обвинувачено у маніпулюванні цінами на акції публічної акціонерної компанії на ринку фінансових інструментів Rasdaq. Рішення: Стаття 4(1)(14) Директиви 2004/39/ЄС означає, що на ринок фінансових інструментів, що не відповідає викладеним у розділі III згаданої Директиви вимогам, не поширюється визначене у цьому положенні поняття «регульований ринок», незважаючи на те, що його оператор об'єднався шляхом злиття з оператором такого регульованого ринку. Крім того, відповідно до статті 47 Директиви 2004/39/ЄС включення ринку до списку регульованих ринків, зазначених у цій статті, не є необхідною умовою для віднесення такого ринку до категорії регульованих ринків у значенні цієї Директиви. Значення: це рішення роз'яснює тлумачення статті 4(1)(14), а також статті 47 Директиви 2004/39/ЄС, а тому українські правотворчі органи повинні його враховувати. Наприклад, його можна використати для уточнення положень національного законодавства.
C-678/15 Mohammad Zadeh Khorassani v Kathrin Pflanz	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Bundesgerichtshof</i> (Німеччина). Його було подано в процесі судової справи між паном Mohammad Zadeh Khorassani та пані Kathrin Pflanz стосовно посередницької діяльності останньої у зв'язку з угодою про управління

Справа	Резюме справи
	активами, укладеної між паном Khorassani та третьою стороною. Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 4 Директиви 2004/39 (див. також пункти 13–22 рішення). Рішення: Статтю 4(1)(2) Директиви 2004/39/ЄС, розглядати у поєднанні з пунктом 1 секції А додатку I до цієї Директиви, необхідно тлумачити у тому значенні, що інвестиційна послуга, яка полягає у прийнятті та передачі замовлень по відношенню до одного чи декількох фінансових інструментів, не включає посередницьку діяльність з метою забезпечення укладення договору, що стосується послуг з управління інвестиційним портфелем. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування Директиви 2004/39/ЄС і, таким чином, повинно бути орієнтиром для українських державних службовців, відповідальних за наближення законодавства до цього законодавчого акта.
C-658/15 Robeco Hollands Bezit NV and Others v Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення направив College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апеляційний адміністративний суд з питань торгівлі та промисловості, Нідерланди). Його було надано в процесі судової справи між Robeco Hollands Bezit NV та 10 іншими компаніями, з одного боку, та Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM) (Financial Markets Authority), з іншого боку, стосовно накладення податків і зборів на ці компанії, щодо витрат понесених AFM при виконанні своїх наглядових обов'язків (див. також пункти 11–22 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 4 Директиви 2004/39/ЄС, і таким чином, вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 23 рішення). Рішення: Статтю 4(1)(14) Директиви 2004/39/ЄС необхідно тлумачити у тому значенні, що поняття «регульований ринок», у розумінні цього положення, охоплює торгову систему, в якій численні агенти фонду та брокери представляють, відповідно, «відкриті» інвестиційні фонди та інвесторів, єдиною метою яких – це сприяння цим інвестиційним фондам у їх зобов'язанні щодо виконання замовлень на придбання та продаж акцій, розміщених цими інвесторами.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування Директиви 2004/39/ЄС. Таким чином, його необхідно вважати орієнтиром при проведенні роботи з наближення законодавства.

4.2.20. Директива Комісії 2006/73/ЄС про імплементацію Директиви 2004/39/ЄС стосовно організаційних вимог та операційних умов для інвестиційних фірм і стосовно означених термінів для цілей вказаної Директиви

Справа	Резюме справи
C-604/11 <u>Genil 48 SL and Comercial Hostelera de Grandes Vinos SL v Bankinter SA and Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA</u>	Дивись секцію 4.2.19 вище.

4.2.21. Регламент Комісії (ЄС) № 1287/2006 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС стосовно обов'язків інвестиційних фірм вести облік, звітування про транзакції, прозорість ринку, допуск фінансових інструментів до торгівлі, а також означених термінів для цілей вказаної Директиви

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.22. Директива 2003/71/ЄС про проспект емісії, що підлягає опублікуванню, коли цінні папери пропонуються публічно або допускаються до торгів, і про внесення змін до Директиви 2001/34/ЄС

Справа	Резюме справи
C-441/12 <u>Almer Beheer BV and Daedalus Holding BV v</u>	Фактичні обставини: <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Нідерланди) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було подано у справі між Almer Beheer BV та Daedalus Holding BV, з однієї сторони, та Van den Dungen Vastgoed BV та Oosterhout II BVBA, з іншої сторони, стосовно позову Almer and Daedalus з вимогою

Справа	Резюме справи
<u>Van den Dungen Vastgoed BV and Oosterhout II BVBA</u>	про те, що на примусовий продаж належних їм цінних паперів повинне поширюватися зобов'язання публікувати проспект емісії (див. також пункти 12–22 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 3(1) Директиви 2003/71 і тому вирішив подати звернення до Суду. Рішення: Стаття 3(1) Директиви 2003/71/ЄС означає, що зобов'язання публікувати проспект емісії перед публічним розміщенням цінних паперів не поширюється на примусовий продаж цінних паперів. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює сферу дії статті 3(1) Директиви 2003/71/ЄС. Тому його можна брати до уваги у відповідних випадках.
C-174/12 <u>Alfred Hirmann v Immofinanz AG</u>	Дивись секцію 16.2.2 цього огляду.
C-430/05 <u>Ntioni Anonymi Etaireia Emporias H/Y, Logismikou kai Paroxis Ypiresion Michanografisis and Ioannis Michail Pikoulas v Eritropi Kefalaiaogoras</u>	Фактичні обставини: Simvoulio tis Epikratias (Греція) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між грецькою компанією та Eritropi Kefalaiaogoras (Комісією ринку капіталу) стосовно штрафів, накладених на компанію Комісією внаслідок неточності певної інформації у лістингових відомостях (проспекті емісії), опублікованих у зв'язку зі збільшенням капіталу згаданої компанії (див. також пункти 24–35 рішення). Рішення: Стаття 21 Директиви 2003/71/ЄС не перешкоджає національному законодавчому органу, у разі якщо інформація, включена до лістингових відомостей, опублікованих для допуску цінних паперів на фондову біржу, є неточною або хибною, встановлювати адміністративні штрафи, що можуть бути накладені не тільки на осіб, що прямо зазначені у таких відомостях як відповідальні, але і на емітента цінних паперів та всіх членів правління емітента незалежно від того, чи були такі члени правління визначені як відповідальні особи у лістингових відомостях. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно містить тлумачення статті 21 Директиви 2003/71/ЄС. Його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень.

4.2.23. Регламент (ЄС) № 809/2004 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС стосовно інформації, що міститься у проспектах емісії, а також формату, включення шляхом покликання та опублікування таких проспектів і поширення оголошень

Справа	Резюме справи
C-359/12 <u>Michael Timmel v Aviso Zeta AG</u>	Фактичні обставини: <i>Handelsgericht Wien</i> (Австрія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Це звернення щодо було подано у справі між паном Timmel та Aviso Zeta AG стосовно розірвання договору, згідно з яким пан Timmel підписався на 40 000 одиниць цінних паперів Dragon FG Garant, запропонованих для продажу через Aviso Zeta (див. також пункти 20–25 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Регламенту 809/2004, зокрема його статті 22. Рішення: необхідна згідно зі статтею 22(1) інформація, що хоча і не була відома на момент публікації основного проспекту емісії, але відома на момент публікації додатка до такого проспекту, повинна бути опублікована у такому додатку, якщо ця інформація містить відомості про значну нову обставину, суттєву помилку або неточність, що здатні вплинути на оцінку цінних паперів, у значенні статті 16(1) Директиви 2003/71/ЄС. Крім того, вимоги статті 22 Регламенту № 809/2004 не виконані шляхом публікації основного проспекту емісії, що не включає необхідну згідно зі статтею 22(1) інформацію, зокрема зазначену у додатку V до Регламенту інформацію, якщо така публікація не доповнюється публікацією остаточних умов. Для того щоб до остаточних умов можна було включити інформацію, що повинна міститися в основному проспекті емісії відповідно до статті 22(1) Регламенту № 809/2004, в основному проспекті емісії потрібно вказувати інформацію, яка буде включена до таких остаточних умов, і така інформація повинна відповідати умовам, викладеним у статті 22(4) Регламенту. Суд також додав, що стаття 29(1)(1) Регламенту № 809/2004 означає, що вимога про те, що проспект емісії повинен бути легко доступним на веб-сайті, на якому його опубліковано, не виконується, якщо існує зобов'язання зареєструватися на такому веб-сайті, що передбачає надання згоди на застереження про обмеження відповідальності та на зобов'язання надати електронну адресу, якщо стягується плата за такий електронний доступ або якщо безкоштовний перегляд частин проспекту емісії обмежений двома документами на місяць. Нарешті, що не менш важливо, Суд також визначив, що стаття 14(2)(b) Директиви 2003/71 повинна тлумачитись як така, що вимагає забезпечення можливості відкритого доступу до основного проспекту емісії як у зареєстрованому офісі емітента, так і в офісах фінансових посередників.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює ряд питань стосовно тлумачення Регламенту 809/2004/ЄС. Тому його необхідно брати до уваги у процесі розроблення та ухвалення відповідних нормативно-правових актів.

4.2.24. Регламент Комісії (ЄС) № 1787/2006 про внесення змін до Регламенту Комісії (ЄС) № 809/2004 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС стосовно інформації, що міститься у проспектах емісії, а також формату, включення шляхом покликання та опублікування таких проспектів і поширення оголошень

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.25. Директива 2004/109/ЄС про гармонізацію вимог прозорості інформації про емітентів, чиї цінні папери допущені до торгів на регульованому ринку, і внесення змін до Директиви 2001/34/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.26. Директива Комісії 2007/14/ЄС щодо детальних правил імplementування деяких положень Директиви 2004/109/ЄС про гармонізацію вимог до прозорості стосовно інформації про емітентів, чиї цінні папери допущені до торгів на регульованому ринку

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.27. Директива 97/9/ЄС про схеми компенсацій інвесторам

Справа	Резюме справи
C-671/13 <u>Proceedings brought by VJ „Indėliu</u>	Дивись секцію 4.2.6 вище.

<u>ir investiciju draudimas“ and Virgilijus Vidutis Nemaniūnas</u>	

4.2.28. Регламент (ЄС) № 596/2014 про зловживання на ринку (регулювання зловживання на ринку), який замінив Директиву Європейського Парламенту і Ради 2003/6/ЄС від 28 січня 2003 року про інсайдерські операції та ринкові маніпуляції (зловживання на ринку)

Справа	Резюме справи
C-628/13 Jean-Bernard Lafonta v Autorité des marchés financiers	Фактичні обставини: Cour de cassation (Франція) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між паном Lafonta та Autorité des marchés financiers (Французький орган з питань фінансових ринків) щодо рішення від 13 грудня 2010 року, згідно з яким Комісія з питань штрафних санкцій (Penalties Commission) від AMF наказала пану Lafonta виплатити фінансовий штраф за те, що він, зокрема, не оприлюднив інформацію про фінансову операцію, яка дозволила Wendel SA придбати значний пакет акцій у групі Saint-Gobain. Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 1 Директиви 2003/6/ЄС і тому подав звернення (див. також пункти 12–20 рішення). Рішення: За належного тлумачення статті 1(1) Директиви 2003/6/ЄС про інсайдерські операції та ринкові маніпуляції (зловживання на ринку) та статті 1(1) Директиви Комісії 2003/124/ЄС згідно розглянутої інформації та враховуючи конкретний характер для цілей цих положень, з тієї інформації, з достатнім ступенем ймовірності, не повинно бути висновку про те, що після її оприлюднення потенційний вплив на ціни відповідних фінансових інструментів буде розвиватися у певному напрямку. Значення: це рішення має важливе значення для українських державних органів, оскільки роз'яснює тлумачення статті 1 зазначеної Директиви (та Директиви 2003/124, що її впроваджує). Необхідно взяти його до уваги, коли українські правотворчі органи розпочнуть наближення законодавства.
Case C-19/11 Markus Geltl v Daimler AG	Фактичні обставини: Bundesgerichtshof (Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між паном Geltl та Daimler AG стосовно втрат, як він стверджує, що зазнав

	внаслідок нібито пізнього публічного розкриття інформації цією компанією, стосовно дострокового від'їзду Голови його Правління (див. також пункти 12–22 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення положень Директиви 2003/6 та Директиви 2003/124 і вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 23 рішення). Рішення: Статтю 1(1) Директиви 2003/6/ЄС про інсайдерські операції та ринкові маніпуляції (зловживання на ринку) та статтю 1(1) Директиви 2003/124/ЄС необхідно тлумачити у тому значенні, що у випадку тривалого процесу, спрямованого на спричинення конкретної обставини або створення конкретної події, не тільки може бути зазначено, що майбутня обставина або майбутня подія буде розглядатися як точна інформація у розумінні цих положень, але також і проміжні кроки цього процесу, які пов'язані з досягненням цієї майбутньої обставини або події. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування відповідної директиви. З огляду на це, його потрібно враховувати правотворчим органам у процесі наближення у цій сфері.

4.2.29. Регламент (ЄС) № 1060/2009 про рейтингові агентства

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.30. Директива 2000/64/ЄС про внесення змін до Директив Ради 85/611/ЄЕС, 92/49/ЄЕС, 92/96/ЄЕС та 93/22/ЄЕС стосовно обміну інформацією з третіми країнами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.31. Директива 2001/34/ЄС про допуск цінних паперів на фондову біржу та про інформацію про такі цінні папери, яка повинна бути опублікована

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.32. Директива 2006/31/ЄС про внесення змін до Директиви 2004/39/ЄС про ринки фінансових інструментів стосовно певних строків

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.33. Регламент (ЄС) № 211/2007 про внесення змін до Регламенту Комісії (ЄС) № 809/2004 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС стосовно фінансової інформації у проспектах емісії, коли емітент має складну фінансову історію або взяв на себе значні фінансові зобов'язання

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.34. Регламент (ЄС) № 1569/2007 про механізм для визначення еквівалентності стандартів бухгалтерського обліку, що застосовуються емітентами цінних паперів третіх країн відповідно до Директив Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС та 2004/109/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.35. Директива 2008/10/ЄС про внесення змін до Директиви 2004/39/ЄС про ринки фінансових інструментів стосовно виконавчих повноважень, наданих Комісії

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.36. Директива 2008/11/ЄС про внесення змін до Директиви 2003/71/ЄС про проспект емісії, що підлягає опублікуванню, коли цінні папери пропонуються публічно або допускаються до торгів, стосовно виконавчих повноважень, наданих Комісії

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.37. Директива 2008/26/ЄС про внесення змін до Директиви 2003/6/ЄС про інсайдерські операції та ринкові маніпуляції (зловживання на ринку) стосовно виконавчих повноважень, наданих Комісії

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.38. Регламент Комісії (ЄС) № 1289/2008 від 12 грудня 2008 року про внесення змін до Регламенту Комісії (ЄС) № 809/2004 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень, що стосуються підприємств колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) (нова редакція)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.39. Директива 2009/65/ЄС про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень, що стосуються підприємств колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) (нова редакція)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.40. Директива 2010/43/ЄС про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС стосовно організаційних вимог, конфліктів інтересів, ведення бізнесу, управління ризиками та змісту угоди між депозитарієм та керуючою компанією

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.41. Директива 2010/42/ЄС про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС стосовно деяких положень щодо злиття фондів, мастер-фідер-структур і процедури повідомлення

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.42. Регламент (ЄС) № 583/2010 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС стосовно ключової інформації для інвестора та умов, що повинні бути виконані під час надання ключової інформації для інвестора або проспекту емісії на довговічному носії, який не є паперовим, або за допомогою веб-сайту

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.43. Регламент (ЄС) № 584/2010 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС стосовно форми та змісту стандартного листа-повідомлення та атестації підприємств колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS), використання електронного зв'язку між компетентними органами для здійснення нотифікації, а також стосовно процедур здійснюваних на місці перевірок і розслідувань та обміну інформацією між компетентними органами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.44. Директива 2007/16/ЄС про імплементацію Директиви Ради 85/611/ЄЕС про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо підприємств колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) стосовно роз'яснення деяких означень

Справа	Резюме справи

Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.45. Директива 2002/47/ЄС про фінансове забезпечення

Справа	Резюме справи
C-156/15 <u>Private Equity Insurance Group SIA v Swedbank AS</u>	Фактичні обставини: <i>Augstākā tiesas Civillietu departaments</i> (Верховний Суд Латвії, підрозділ із цивільних справ) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи між Private Equity Insurance Group SIA та Swedbank AS стосовно поданого першою компанією позову про відшкодування збитків проти другої компанії (див. також пункти 12–19 рішення). Рішення: Суд вирішив, що Директива 2002/47/ЄС надає держателю фінансового забезпечення, шляхом якого грошові кошти на банківському рахунку передаються у заставу банку як забезпечення всіх боргів власника рахунку перед банком, право звернення стягнення на предмет забезпечення, незважаючи на порушення справи про банкрутство проти заставодавця, лише якщо, по-перше, грошові кошти, що є предметом забезпечення, розміщені на відповідному рахунку до порушення чи у день порушення такої справи, і при цьому банк довів, що не знає та не повинен був знати про порушення такої справи, і, по-друге, власник рахунку позбавлений можливості розпоряджатися цими грошовими коштами після їх розміщення на такому рахунку. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки проливає світло на тлумачення Директиви 2002/47/ЄС. З огляду на це, його необхідно враховувати у процесі розроблення відповідних національних законодавчих актів.

4.2.46. Директива 2009/44/ЄС про внесення змін до Директиви 98/26/ЄС про остаточність розрахунків у платіжних системах та системах розрахунків цінними паперами і Директиви 2002/47/ЄС про засоби фінансового забезпечення стосовно пов'язаних систем і кредитних вимог

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.47. Директива 98/26/ЄС про остаточність розрахунків у платіжних системах та системах розрахунків цінними паперами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.48. Директива (ЄС) 2015/2366 про платіжні послуги на внутрішньому ринку, внесення змін до Директив 2002/65/ЄС, 2009/110/ЄС і 2013/36/ЄС та Регламенту (ЄС) № 1093/2010, і про скасування Директиви 2007/64/ЄС

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.49. Директива 2008/26/ЄС про внесення змін до Директиви 2003/6/ЄС про інсайдерські операції та ринкові маніпуляції (зловживання на ринку) стосовно виконавчих повноважень, наданих Комісії

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.50. Регламент (ЄС) № 1289/2008 про внесення змін до Регламенту Комісії (ЄС) № 809/2004 про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/71/ЄС стосовно елементів, пов'язаних із проспектами емісії та оголошеннями

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

4.2.51. Директива 2009/65/ЄС про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень, що стосуються підприємств колективного інвестування в обігові цінні папери (UCITS) (нова редакція)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 5. Протидія відмиванню грошей

5.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС від 26 жовтня 2005 року про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей або фінансування тероризму</u> (ПРИМІТКА: цю Директиву замінено <u>Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей або фінансування тероризму</u> , про внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 та про скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС і Директиви Комісії 2006/70/ЄС)	- C-676/16 <u>CORPORATE COMPANIES s.r.o. v Ministerstvo financí ČR</u> , ECLI:EU:C:2018:13 - C-235/14 <u>Safe Interenvios, SA v Liberbank, SA and Others</u> , ECLI:EU:C:2016:154 - C-212/11 <u>Jyske Bank Gibraltar Ltd v Administración del Estado</u> , ECLI:EU:C:2013:270
<u>Директива Комісії 2006/70/ЄС від 1 серпня 2006 року щодо заходів для імплементації Директиви Європейського парламенту і Ради 2005/60/ЄС стосовно визначення терміна «впливова політична особа» і технічних критеріїв проведення спрощених процедур перевірки клієнтів та звільнення від них на підставі здійснення фінансової діяльності на нерегулярній основі або в дуже обмежених обсягах</u> (ПРИМІТКА: цю Директиву замінено <u>Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/849 від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей або фінансування тероризму</u> , про внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 та про скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС і Директиви Комісії 2006/70/ЄС)	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1781/2006 від 15 листопада 2006 року про інформацію про платника, яка супроводжує переказ грошових коштів</u> (ПРИМІТКА: цей	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Регламент замінено <u>Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/847 від 20 травня 2015 року про інформацію, що супроводжує грошові перекази, та скасування Регламенту (ЄС) № 1781/2006</u>	

5.2. Резюме вибраних рішень

5.2.1. Директива 2005/60/ЄС про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей та фінансування тероризму

Справа	Резюме справи
C-235/14 <u>Safe Interenvios, SA v Liberbank, SA and Others</u>	Фактичні обставини: Audiencia Provincial de Barcelona (Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення під час розгляду спору між Safe Interenvíos SA (платіжною установою) і трьома кредитними установами (Liberbank SA, Banco de Sabadell і Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA) стосовно закриття банками рахунків Safe через підозру у відмиванні грошей. Safe є компанією, що переказує кошти клієнтів до держав-членів, які не є державою-членом, що її резидентом вона є, а також до третіх країн через її рахунки у кредитних установах. Після виявлення невідповідностей щодо агентів, які переказували кошти через рахунки Safe у банках, останні запитали інформацію у Safe згідно з національним законодавством. Після відмови Safe надати їм таку інформацію банки закрили її рахунки у них (детальніше див. пункти 39–55 рішення). Суть спору полягала у тому, чи забороняє Директива 2005/60 державі-члену дозволяти кредитній установі вживати заходів з перевірки клієнтів щодо платіжної установи. Необхідно зазначити, що стаття 13 вимагає проведення поглибленої перевірки клієнтів у ситуаціях, що характеризуються підвищеним ризиком відмивання грошей або фінансування тероризму. Крім того, стаття 5 дозволяє державам-членам накладати суворіші зобов'язання, ніж ті, що встановлені іншими положеннями зазначеної Директиви. Під час розгляду справи іспанський суд вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення щодо тлумачення Директиви 2005/60/ЄС, зокрема статті 11(1), з урахуванням статей 5, 7 і 13 (детальніше стосовно питань див. пункт 56 рішення). Рішення: Суд вирішив, що статті 5, 7, 11(1) та 13 Директиви 2005/60/ЄС не виключають національне законодавство, яке:

Справа	Резюме справи
	- дозволяє проводити стандартні перевірки клієнтів, якщо клієнти є фінансовими установами, дотримання вимог якими контролюється у разі наявності підозри у відмиванні грошей або фінансуванні тероризму у значенні статті 7(с) вказаної Директиви; та - вимагає, щоб установи та особи, що підпадають під сферу дії Директиви 2005/60/ЄС, проводили, з урахуванням чутливості до ризику, поглиблені перевірки клієнтів у ситуаціях, що за своїм характером можуть становити підвищений ризик відмивання грошей або фінансування тероризму у значенні статті 13(1) Директиви 2005/60, як-от переказ грошових коштів. Навіть за відсутності такої підозри або такого ризику стаття 5 Директиви 2005/60 дозволяє державам-членам ухвалювати або зберігати у силі суворіші вимоги, якщо такі вимоги спрямовані на посилення боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму. Судді також зазначили, що Директива 2005/60 повинна тлумачитись так, що установи та особи, що підпадають під її дію, не можуть ставити під загрозу завдання нагляду за платіжними установами, покладене на компетентні органи відповідно до статті 21 Директиви 2007/64/ЄС про платіжні послуги на внутрішньому ринку, а також не можуть виконувати функції таких органів. Крім того, Директива 2005/60 повинна тлумачитись так, що хоча фінансова установа, виконуючи зобов'язання з нагляду щодо своїх клієнтів, може враховувати перевірки, що їх проводить платіжна установа щодо власних клієнтів, усі перевірки, які вона здійснює, повинні бути відповідними ризику відмивання грошей та фінансування тероризму. Нарешті, Суд роз'яснив питання відповідності іспанського законодавства зазначеній Директиві. Суд визначив, що статті 5 та 13 Директиви 2005/60 повинні тлумачитись так, що національне законодавство, ухвалене на підставі повноважень, наданих державам-членам за статтею 13 або статтею 5 цієї Директиви, повинне відповідати законодавству ЄС, зокрема фундаментальним свободам, гарантованим Договорами. Хоча таке національне законодавство, призначене для боротьби з відмиванням грошей або фінансуванням тероризму, переслідує законну мету, що може виправдати обмеження фундаментальних свобод, і хоча припускати, що перекази грошових коштів установою, що підпадає під дію цієї Директиви, до держав, що не є державою, резидентом якої є така установа, завжди становлять підвищений ризик відмивання грошей або фінансування тероризму, є доцільним для забезпечення досягнення цієї мети, однак таке законодавство виходить за межі необхідного для досягнення переслідуваної ним мети. Це тому, що таке припущення стосується будь-якого переказу грошових коштів і не передбачає можливості спростування цього припущення щодо переказів грошових коштів, які об'єктивно не становлять такого ризику.

Справа	Резюме справи
	Значення: Це рішення Суду роз'яснює тлумачення Директиви 2005/60 і розсуд, що його має національний законодавчий орган під час її транспонування до національного законодавства. Воно може бути дуже корисним для українських правотворчих органів у процесі розроблення національних нормативно-правових актів та внесення подальших змін до них. Крім того, варто ознайомитись із <u>висновком генерального адвоката Sharpston у цій справі</u>.
C-212/11 <u>Jyske Bank Gibraltar Ltd v Administración del Estado</u>	Фактичні обставини: <i>Tribunal Supremo</i> (Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення під час розгляду спору між Jyske Bank Gibraltar Ltd, розташованою у Гібралтарі кредитною установою, що працює в Іспанії відповідно до правил про свободу надання послуг, та <i>Administración del Estado</i> (Державною адміністрацією) стосовно рішення <i>Consejo de Ministros</i> (Ради міністрів Іспанії). В оскаржуваному рішенні іспанські органи влади відхилили заяву про перегляд рішення Ради міністрів від 17 квітня 2009 року про накладення на Jyske двох фінансових санкцій на загальну суму 1 700 000 євро та двох публічних доган; вказане рішення було зумовлене відмовою надати інформацію на вимогу іспанської виконавчої служби для запобігання відмиванню грошей або відсутністю дбайливості у її наданні (детальніше стосовно фактичних обставин справи див. пункти 22–30 рішення). Іспанський суд вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення щодо тлумачення статті 22(2) Директиви 2005/60 (див. пункт 31 рішення). Рішення: Директива 2005/60 не виключає законодавство держави-члена, яке вимагає від кредитних установ надавати інформацію, необхідну для боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, безпосередньо підрозділам фінансової розвідки тієї держави-члена, де ці установи проводять свою діяльність, користуючись свободою надання послуг. Але тільки за умови, що таке законодавство не ставить під загрозу дієвість Директиви 2005/60 та Рішення Ради 2000/642/ЖНА від 17 жовтня 2000 року стосовно заходів щодо співпраці між підрозділами фінансової розвідки держав-членів у сфері обміну інформацією. Значення: Це рішення допомагає зрозуміти, яким розсудом наділені держави-члени під час транспонування Директиви 2005/60 до національного законодавства, а отже, це рішення повинне залишатися у полі уваги українських правотворчих органів.

5.2.2. Директива (ЄС) 2015/849 про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей або фінансування тероризму

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

5.2.3. Регламент (ЄС) 2015/847 про інформацію, що супроводжує грошові перекази

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 6 Електрозв'язок

6.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/21/ЄС від 7 березня 2002 року про спільні регулятивні рамки для мереж та послуг електронного зв'язку (Рамкова Директива) зі змінами, внесеними Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/140/ЄС від 25 листопада 2009 року</u>	- C-112/16 <u>Persidera SpA v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni and Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti</u>, ECLI:EU:C:2017:597- C-560/15 <u>Europa Way Srl and Persidera SpA v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni and Others</u>, ECLI:EU:C:2017:593- C-424/15 <u>Xabier Ormaetxea Garai and Bernardo Lorenzo Almendros v Administración del Estado</u>, ECLI:EU:C:2016:780- C-240/15 <u>Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni v Istituto Nazionale di Statistica - ISTAT and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:608- C-231/15 <u>Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej and Petrotel sp. z o.o. w Płocku v Polkomtel sp. z o.o.</u>, ECLI:EU:C:2016:769- C-28/15 <u>Koninklijke KPN NV and Others v Autoriteit Consument en Markt (ACM)</u>, ECLI:EU:C:2016:692- C-416/14 <u>Fratelli De Pra SpA and SAIV SpA v Agenzia Entrate - Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno and Agenzia Entrate - Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza</u>, ECLI:EU:C:2015:617- C-395/14 <u>Vodafone GmbH v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2016:9- C-3/14 <u>Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej and Telefonía Dialog sp. z o.o. v T-Mobile Polska SA</u>, ECLI:EU:C:2015:232- C-282/13 <u>T-Mobile Austria GmbH v Telekom-Control-Kommission</u>, ECLI:EU:C:2015:24- C-475/12 <u>UPC DTH Sàrl v Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese</u>, ECLI:EU:C:2014:285

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-518/11 <u>UPC Nederland BV v Gemeente Hilversum</u>, ECLI:EU:C:2013:709 - C-410/09 <u>Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. v Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</u>, ECLI:EU:C:2011:294 - C-522/08 <u>Telekommunikacja Polska SA w Warszawie v Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</u>, ECLI:EU:C:2010:135 - C-192/08 <u>TeliaSonera Finland Oyj</u>, ECLI:EU:C:2009:696 - C-424/07 <u>European Commission v Federal Republic of Germany</u>, ECLI:EU:C:2009:749 - C-262/06 <u>Deutsche Telekom AG v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2007:703 - C-64/06 <u>Telefónica O2 Czech Republic a.s. v Czech On Line a.s.</u>, ECLI:EU:C:2007:348 - C-380/05 <u>Centro Europa 7 Srl v Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le garanzie nelle comunicazioni and Direzione generale per le concessioni e le autorizzazioni del Ministero delle Comunicazioni</u>, ECLI:EU:C:2008:59
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/20/ЄС від 7 березня 2002 року про авторизацію мереж та послуг електронного зв'язку (Директива про авторизацію) зі змінами, внесеними Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/140/ЄС від 25 листопада 2009 року</u>	- C-112/16 <u>Persidera SpA v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni and Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti</u>, ECLI:EU:C:2017:597 - C-560/15 <u>Europa Way Srl and Persidera SpA v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni and Others</u>, ECLI:EU:C:2017:593 - C-240/15 <u>Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni v Istituto Nazionale di Statistica - ISTAT and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:608 - C-416/14 <u>Fratelli De Pra SpA and SAIV SpA v Agenzia Entrate - Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno and Agenzia Entrate - Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza</u>, ECLI:EU:C:2015:617 - C-397/14 <u>Polkomtel sp. z o.o. v Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</u>, ECLI:EU:C:2016:256

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-85/14 <u>KPN BV v Autoriteit Consument en Markt (ACM)</u>, ECLI:EU:C:2015:610 - C-517/13 <u>Proximus SA v Province de Namur</u>, ECLI:EU:C:2015:820 - C-454/13 <u>Proximus SA v Commune d'Etterbeek</u>, ECLI:EU:C:2015:819 - C-346/13 <u>Ville de Mons v Base Company, anciennement KPN</u>, ECLI:EU:C:2015:649 - Об'єднані Справи C-256/13 та C-264/13 <u>Provincie Antwerpen v Belgacom NV van publiek recht (C-256/13) and Mobistar NV (C-264/13)</u>, ECLI:EU:C:2014:2149 - C-375/11 <u>Belgacom SA and Others v Belgian State</u>, ECLI:EU:C:2013:185 - Об'єднані справи Об'єднані справи з C-228/12 до C-232/12 та з C-254/12 до C-258/12, <u>Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 та C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 та C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 та C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 та C-256/12) and Sky Italia srl (C-257/12) v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni Presidenza del Consiglio dei Ministri (з C-228/12 до C-232/12, C-255/12 та C-256/12), Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 та C-257/12) and Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)</u>, ECLI:EU:C:2013:495 - Об'єднані справи з C-55/11 до C-58/11 <u>Vodafone España SA v Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11) та Ayuntamiento de Tudela (C-57/11) та France Telecom España SA v Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)</u>, ECLI:EU:C:2012:446 - C-71/12 <u>Vodafone Malta Ltd. and Mobisle Communications Ltd. v Avukat Ġenerali and Others</u>, ECLI:EU:C:2013:431
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/19/ЄС від 7 березня 2002 року про доступ до мереж електронного зв'язку,</u>	- C-227/16 <u>Polkomtel sp. z o.o. v Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</u>, ECLI:EU:C:2017:989

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>супутнього устаткування та їх взаємоз'єднання (Директива доступу), зі змінами, внесеними Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/140/ЄС від 25 листопада 2009 року</u>	- C-397/14 <u>Polkomtel sp. z o.o. v Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</u>, ECLI:EU:C:2016:256 - C-556/12 <u>TDC A/S v Teleklagenævnet</u>, ECLI:EU:C:2014:2009 - C-227/07 <u>Commission of the European Communities v Republic of Poland</u>, ECLI:EU:C:2008:620
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/22/ЄС від 7 березня 2002 року про універсальні послуги та права користувачів щодо мереж та послуг електронного зв'язку (Універсальна Директива послуг) зі змінами, внесеними Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/136/ЄС від 25 листопада 2009 року</u>	- C-536/15 <u>Tele2 (Netherlands) BV and Others v Autoriteit Consument en Markt (ACM)</u>, ECLI:EU:C:2017:214 - C-327/15 <u>TDC A/S v Teleklagenævnet and Erhvervs- og Vækstministeriet</u>, ECLI:EU:C:2016:974 - C-508/14 <u>Český telekomunikační úřad v T-Mobile Czech Republic a.s. and Vodafone Czech Republic a.s.</u>, ECLI:EU:C:2015:657 - C-397/14 <u>Polkomtel sp. z o.o. v Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</u>, ECLI:EU:C:2016:256 - C-326/14 <u>Verein für Konsumenteninformation v A1 Telekom Austria AG</u>, ECLI:EU:C:2015:782 - C-85/14 <u>KPN BV v Autoriteit Consument en Markt (ACM)</u>, ECLI:EU:C:2015:610 - C-1/14 <u>Base Company NV and Mobistar NV v Ministerraad</u>, ECLI:EU:C:2015:378 - Справа C-134/10 <u>European Commission v Kingdom of Belgium</u>, ECLI:EU:C:2011:117 - Справа C-16/10 <u>The Number Ltd and Conduit Enterprises Ltd v Office of Communications and British Telecommunications plc.</u>, ECLI:EU:C:2011:92 - C-543/09 <u>Deutsche Telekom AG v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2011:279 - C-99/09 <u>Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. v Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</u>, ECLI:EU:C:2010:395 - - C-389/08 <u>Base NV and Others v Ministerraad</u>, ECLI:EU:C:2010:584

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- Об'єднані справи C-317/08, C-318/08, C-319/08 та C-320/08, <u>Rosalba Alassini v Telecom Italia SpA (C-317/08), Filomena Califano v Wind SpA (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono v Telecom Italia SpA (C-319/08) and Multiservice Srl v Telecom Italia SpA (C-320/08)</u>, ECLI:EU:C:2010:146 - C-222/08 <u>European Commission v Kingdom of Belgium</u>, ECLI:EU:C:2010:583 - C-336/07 <u>Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG v Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk</u>, ECLI:EU:C:2008:765 - C-274/07 <u>Commission of the European Communities v Lithuania</u>, ECLI:EU:C:2008:497 - C-438/04 <u>Mobistar SA v Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)</u>, ECLI:EU:C:2006:463
<u>Рішення Європейського Парламенту і Ради 676/2002/ЄС від 7 березня 2002 року про регулятивні рамки для політики щодо радіочастотного спектру в Європейському Співтоваристві</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2002/77/ЄС від 16 вересня 2002 року про конкуренцію на ринках мереж та послуг електронного зв'язку</u>	- C-112/16 <u>Persidera SpA v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni and Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti</u>, ECLI:EU:C:2017:597 - C-560/15 <u>Europa Way Srl and Persidera SpA v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni and Others</u>, ECLI:EU:C:2017:593 - C-380/05 <u>Centro Europa 7 Srl v Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le garanzie nelle comunicazioni and Direzione generale per le concessioni e le autorizzazioni del Ministero delle Comunicazioni</u>, ECLI:EU:C:2008:59
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 98/84/ЄС від 20 листопада 1998 року про правовий захист послуг, які базуються на умовному доступі або складаються з нього</u>	- Об'єднані справи <u>C-403/08 та C-429/09 Football Association Premier League Ltd and Others v QC Leisure and Others (C-403/08)</u>

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	<u>and Karen Murphy v Media Protection Services Ltd (C-429/08), ECLI:EU:C:2011:631</u>
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2000/31/ЄС від 8 червня 2000 року про деякі правові аспекти послуг інформаційного суспільства, зокрема електронну комерцію на внутрішньому ринку (Директива про електронну комерцію)</u>	- C-339/15 <u>Кримінальне провадження проти Luc Vanderborght, ECLI:EU:C:2017:335</u> - C-484/14 <u>Tobias Mc Fadden v Sony Music Entertainment Germany GmbH, ECLI:EU:C:2016:689</u> - C-291/13 <u>Sotiris Papasavvas v O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd and Others, ECLI:EU:C:2014:2209</u> - C-657/11 <u>Belgian Electronic Sorting Technology NV v Bert Peelaers and Visys NV, ECLI:EU:C:2013:516</u> - C-360/10 <u>Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM) v Netlog NV, ECLI:EU:C:2012:85</u> - C-292/10 <u>G v Cornelius de Visser, ECLI:EU:C:2012:142</u> - C-70/10 <u>Scarlet Extended SA v Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM), ECLI:EU:C:2011:771</u> - Об'єднані справи C-509/01 та C-161/1 <u>eDate Advertising GmbH v X (C-509/09) та Olivier Martinez та Robert Martinez v MGN Limited (C-161/10), ECLI:EU:C:2011:685</u> - C-324/09 <u>L'Oréal SA and Others v eBay International AG and Others, ECLI:EU:C:2011:474</u> - C-108/09 <u>Ker-Optika bt v ÀNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézete, ECLI:EU:C:2010:725</u> - Об'єднані справи C-585/08 та C-144/09 <u>Peter Pammer v Reederei Karl Schlüter GmbH & Co. KG (C-585/08) та Hotel Alpenhof GesmbH v Oliver Heller (C-144/09), ECLI:EU:C:2010:740</u> - Об'єднані справи з C-236/08 до C-238/08 <u>Google France SARL and Google Inc. v Louis Vuitton Malletier SA (C-236/08), Google France SARL v Viaticum SA and Luteciel SARL (C-237/08) and Google France</u>

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	<u>SARL v Centre national de recherche en relations humaines (CNRRH) SARL and Others (C-238/08)</u>, ECLI:EU:C:2010:159 - C-557/07 <u>LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH v Tele2 Telecommunication GmbH</u>, ECLI:EU:C:2009:107 - C-298/07 <u>Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband eV v deutsche internet versicherung AG</u>, ECLI:EU:C:2008:54 - C-275/06 <u>Productores de Música de España (Promusicae) v Telefónica de España SAU</u>, ECLI:EU:C:2008:54
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 1999/93/ЄС від 13 грудня 1999 року про страхове посередництво (ПРИМІТКА: цю Директиву замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 910/2014 від 23 липня 2014 року про електронну ідентифікацію та довірчі послуги для електронних транзакцій в межах внутрішнього ринку і скасування Директиви 1999/93/ЄС)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

6.2. Резюме вибраних рішень

6.2.1. Директива 2002/21 про спільні регулятивні рамки для мереж та послуг електронного зв'язку

Справа	Резюме справи
C-28/15 <u>Koninklijke KPN NV and Others v Autoriteit Consument en Markt (ACM)</u>	Фактичні обставини: <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Апеляційний адміністративний суд з питань торгівлі та промисловості, Нідерланди) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Його було подано у ході судового процесу між кількома операторами мобільних телефонів та Autoriteit Consument en Markt (Орган для клієнтів та ринків) щодо рішення про встановлення верхніх граничних цін на завершення з'єднань мобільного зв'язку в мережах фіксованого та мобільного зв'язку (для ознайомлення з фактичними обставинами справ див. пункти 19–26 рішення). Звернення стосувалось тлумачення декількох положень Директиви 2002/21 (див. пункт 27 рішення). Рішення: Стаття 4(1) Директиви 2002/21/ЄС, яка розглядається разом зі статтями 8 та 13 Директиви 2002/19/ЄС, передбачає, що національний суд, під час розгляду спору щодо законності тарифного зобов'язання, встановленого національним регуляторним органом для надання послуг із завершення з'єднань в мережах фіксованого та мобільного зв'язку, може відрізнитися від Рекомендації Комісії 2009/396/ЄС від 7 травня 2009 року про режим регулювання ставок за завершення з'єднань в мережах фіксованого та мобільного зв'язку в ЄС, підтримуючи модель витрат «чистий Bulric» (Bottom-Up Long-Run Incremental Costs («знизу вгору» збільшення витрат у довгостроковій перспективі), як відповідну міру регулювання цін на ринку послуг з завершення з'єднань, лише коли вважається, що це є необхідним на підставах, пов'язаних з фактами окремого випадку, зокрема зі специфічними характеристиками ринку відповідної держави-члена. Крім того, національний суд під час розгляду спору щодо законності тарифного зобов'язання, встановленого національним регуляторним органом для надання послуг із завершення з'єднань в мережах фіксованого та мобільного зв'язку, може оцінити пропорційність такого зобов'язання на основі цілей, визначених у статті 8 Директиви 2002/21 і статті 13 Директиви 2002/19, та врахувати той факт, що зобов'язання сприяє просуванню інтересів кінцевих споживачів на роздрібному ринку, який не був призначений для регулювання. Національний суд, під час проведення судового перегляду рішення національного регуляторного органу, не може вимагати, щоб такий орган доводив, що це зобов'язання фактично досягає цілей визначених у статті 8 Директиви 2002/21.

Справа	Резюме справи
C-395/14 <u>Vodafone GmbH v Bundesrepublik Deutschland</u>	Значення: це важливе рішення, яке повинно бути враховано українськими державними органами, коли вони візьмуться за наближення українського законодавства до обговорюваної Директиви. Воно роз'яснює ряд важливих питань, пов'язаних із застосуванням національними судами Директиви 2002/21. Фактичні обставини: <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Федеральний адміністративний Суд, Німеччина) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення, поданий у ході судового процесу між Vodafone GmbH та Bundesrepublik Deutschland (Федеративна Республіка Німеччина) щодо рішення Федеральної мережевої агенції, яке, на тимчасовій основі, надає право Vodafone стягувати оплату за послуги завершення з'єднань мобільного зв'язку (див. далі пункти 22–28 рішення). Національний суд продовжив звернення щодо ухвалення попереднього рішення, щоб роз'яснити тлумачення статті 7(3) Директиви 2002/21. Рішення: Суд ухвалив, що стаття 7(3) Директиви 2002/21/ЄС означає те, що коли національний регуляторний орган вимагає від оператора, який був офіційно визнаним таким, що має значну ринкову владу, надання послуг із завершення з'єднань мобільного зв'язку, та встановив відповідні податки і збори для отримання дозволу відповідно до процедури, встановленої в такому положенні, зазначений національний регуляторний орган повинен проводити процедуру знову перед кожним дозволом на стягнення плати для цього оператора, якщо такий дозвіл може вплинути на торгівлю між державами-членами у розумінні зазначеного положення. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки надає корисне тлумачення статті 7(3) Директиви 2002/21/ЄС. Воно роз'яснює обов'язки національних регуляторних органів, і, таким чином, повинно бути враховано, коли українські правотворчі органи здійснюватимуть розробку проектів та ухвалення національних положень, що наближаються до Директиви 2002/21/ЄС.
C-282/13 <u>T-Mobile Austria GmbH v Telekom-Control-Kommission</u>	Фактичні обставини: <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Австрія) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між T-Mobile Austria GmbH та Telekom-Control-Kommission (Комісія з контролю за електрозв'язком) щодо відмови ТСК надати T-Mobile Austria статус «сторони» в процедурі отримання дозволу на зміну структури власності, яка виникла внаслідок передачі Orange Austria Telecommunication GmbH компанією Hutchison 3G Austria GmbH, відтепер Hutchison Drei Austria GmbH, та можливості подання апеляції проти рішення ухваленого ТСК в кінці такої процедури (див. далі пункти 12–25 рішення). Суд, що звернувся із запитом, вирішив подати звернення для того, щоб роз'яснити тлумачення статей 4 та 9b Директиви 2002/21/ЄС, а також Директиви 2002/20/ЄС про авторизацію мереж та послуг електронного зв'язку (див. пункт 26 рішення)

Справа	Резюме справи
	Рішення: Статті 4 та 9b Директиви 2002/21, так само, як і стаття 5(6) Директиви 2002/20 передбачають, що підприємство, за обставин подібних до тих, що були розглянуті у справі до суду, що звертається із запитом, може бути розглянуто як «постраждала особа», відповідно до цілей статті 4(1) Директиви 2002/21, якщо зазначене підприємство, що надає мережі та послуги електронного зв'язку, є конкурентом підприємства або підприємств, що беруть участь у процедурі надання дозволу на передачу прав на користування радіочастотами, які передбачені статтею 5(6), та адресатами рішення національного регуляторного органу, коли таке рішення ймовірно зможе вплинути на позицію першого підприємства на ринку. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки роз'яснює тлумачення Директив 2002/21 та 2002/20. Його потрібно враховувати під час розробки проектів відповідних українських положень, які наближують національне законодавство до законодавства ЄС у секторі електрозв'язку.
C-475/12 <u>UPC DTH Sàrl v Nemzeti Média-és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese</u>	Фактичні обставини: Fővárosi Törvényszék (Угорщина) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між UPC DTH Sàrl, компанією, яка регулюється законодавством Люксембургу, та Nemzeti Médiaes Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese (заступник голови Національного органу з питань засобів масової інформації та зв'язку) щодо процедур нагляду за ринком, пов'язаних з угорським ринком електронного зв'язку, які було направлено проти UPC (див. далі пункти 19–29 рішення). Суд, що звернувся із запитом, направив ряд питань щодо тлумачення Директиви 2002/21, а також положень TFEU. Для українських державних органів мають значення лише питання, які пов'язані з першим, і тому цей висновок обмежується лише таким аспектом судового рішення. Рішення: Суд ухвалив рішення, що стаття 2(c) Директиви 2002/21/ЄС означає, що послуга, яка полягає у наданні для розгляду умовного доступу до пакету програм, які містять послуги трансляції радіо та телевізійних передач, та ретранслюються супутником, підпадає під визначення «послуга електронного зв'язку» у розумінні зазначеного положення. Той факт, що така послуга включає систему умовного доступу у розумінні статей 2(ea) та (f) Директиви 2002/21, не має значення у цьому питанні. Крім того, оператор, який надає таку послугу, як розглядається в основному провадженні, повинен розглядатися як провайдер послуг електронного зв'язку відповідно до Директиви 2002/21. Значення: це рішення має значення для українських державних органів та повинно бути враховано під час наближення національного законодавства до Директиви 2002/21/ЄС. Як зазначено вище, Суд роз'яснив значення терміну «послуга електронного зв'язку», яка встановлена у відповідному законодавчому акті.

Справа	Резюме справи
C-518/11 <u>UPC Nederland BV v Gemeente Hilversum</u>	Фактичні обставини: <i>Gerechtshof te Amsterdam</i> (Нідерланди) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Він був направлений у ході судового процесу між UPC Nederland BV та Gemeente Hilversum (муніципалітет Хільверсум) щодо контракту, який стосується продажу зазначеним муніципалітетом підприємства кабельного телебачення, яке є його власністю (див. пункти 16–33 рішення). Суд, що звернувся із запитом, направив вісім питань, що стосуються різних аспектів законодавства ЄС, включно з тлумачення Директиви 2002/21/ЄС (див. пункт 34 рішення). Рішення: Статтю 2(с) Директиви 2002/21/ЄС необхідно тлумачити у тому значенні, що послуга, яка полягає в постачанні базового пакету радіо та телевізійних передач через кабель, плата за яку включає витрати на передачу, а також плату організаціям, що здійснюють трансляцію, та доходи від продажу, які сплачують товариствам з охорони авторських і суміжних прав, у зв'язку з передачею програмного контенту, підпадає під визначення «послуга електронного зв'язку». Таким чином, вона підпадає під дію Директиви 2002/21, а також інших законодавчих актів, наведених Судом. Крім того, ці директиви перешкоджають такому суб'єкту, як розглядається в основному провадженні, який не є національним регуляторним органом, прямо втручатися у роздрібні тарифи стосовно постачання базового пакету радіо та телевізійних передач через кабель. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування Директиви 2002/21/ЄС та інших законодавчих актів у цій галузі права. Таким чином, воно повинно бути враховано українськими правотворчими органами, коли вони здійснюватимуть наближення національного законодавства до законодавства ЄС в цій сфері.
C-522/08 <u>Telekomunikacja Polska SA w Warszawie v Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</u>	Фактичні обставини: <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Польща) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Telekomunikacja Polska SA w Warszawie та Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (президент Офісу з електронного зв'язку) про заборону, накладену на TP, щодо укладання договору про надання послуг, що залежить від укладання кінцевим користувачем договору про надання інших послуг (див. далі пункти 15–16 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив бажання з'ясувати, чи дозволяє/забороняє законодавство ЄС національному законодавству укласти договір про надання послуг, що залежить від рішення кінцевого користувача щодо укладання договору на надання інших послуг (див. пункт 17 рішення).

Справа	Резюме справи
	Рішення: Директива 2002/21 не виключає можливості національного законодавства забороняти укладення договорів про надання послуг, що залежать від рішення кінцевого користувача щодо договору про надання інших послуг. Водночас, Директива 2005/29/ЄС про недобросовісну комерційну практику бізнесу стосовно споживачів на внутрішньому ринку повинна тлумачитися як та, що виключає національне законодавство, яке, за певних винятків та без урахування специфічних обставин, встановлює загальну заборону на поєднані пропозиції, зроблені продавцем споживачеві. Значення: це рішення Суду має, безумовно, важливе значення для українських правотворчих органів, оскільки роз'яснює, що держави-члени (та <i>mutatis mutandis</i> Україна) можуть постановити в національному законодавстві. Таким чином, це рішення необхідно бути враховано під час наближення українського законодавства до законодавства ЄС.
C-424/07 <u>European Commission v Federal Republic of Germany</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія направила справу до Суду, стверджуючи, що нещодавно ухвалене німецьке законодавство порушує декілька директив про електрозв'язок. Зокрема, заявник стверджував, що Німеччина, порушуючи статті 8(1) та (2), 15 та 16 Директиви 2002/21/ЄС, статтю 8(4) Директиви 2002/19/ЄС та статтю 17(2) Директиви 2002/22/ЄС, обмежила право NRAs, через визначення поняття «нові ринки» у нових положеннях ТKG, шляхом встановлення в них принципу не регулювання таких ринків, а більшої кількості обмежувальних умов у них, ніж ті, які передбачені спільними регулятивними рамками, якщо, у виняткових випадках, зазначені ринки можуть бути об'єктом регулювання, та через надання пріоритету конкретній регулятивній меті під час аналізу таких ринків. Друга скарга посилається на невиконання процедур консультації та консолідації, встановлених у статтях 6 та 7 Рамкової директиви (див. далі пункти 25–30 рішення). Рішення: Суд ухвалив рішення, що Німеччина дійсно порушила ці Директиви. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки роз'яснює, що державам-членам не дозволено робити в рамках відповідних директив. Таким чином, це рішення повинне залишатися у полі уваги українських правотворчих органів.
C-262/06 <u>Deutsche Telekom AG v</u>	Фактичні обставини: <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Німеччина) направили це звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Deutsche Telekom AG та німецькими державними органами щодо рішення від 8 червня 2004 року, згідно з яким, регуляторний орган постановив, що тарифи,

Справа	Резюме справи
<u>Bundesrepublik Deutschland</u>	встановлені Deutsche Telekom, та відповідні положення їхніх загальних термінів та умов стосовно «пакетів пропозицій» належать до вимог про авторизацію, у розумінні параграфа 25(1) Закону про електрозв'язок (Telekommunikationsgesetz) від 25 липня 1996 року. У ході зазначеного судового процесу німецький суд висловив сумніви щодо тлумачення статті 27 Директиви 2002/21/ЄС та статті 16(1)(а) Директиви 2002/22/ЄС і тому вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. далі пункти 12–17 рішення). Рішення: Статтю 27(1) Директиви 2002/21/ЄС та статтю 16(1)(а) Директиви 2002/22/ЄС необхідно тлумачити як такі, що означають законодавчу вимогу до затвердження тарифів на постачання послуг роздрібного телефонного зв'язку, надані підприємствами з домінуючим становищем на такому ринку, як це передбачено в параграфі 25 Закону про електрозв'язок (Telekommunikationsgesetz) від 25 липня 1996 року, введеним у дію національним законодавством і перед регулятивними рамками, що впливають з зазначених директив, разом із адміністративними заходами, які підтверджують таку вимогу. Значення: це рішення повинно бути враховано, коли українські державні органи здійснюватимуть наближення національного законодавства до законодавства ЄС.
C-112/16 Persidera SpA v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni and Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti	Фактичні обставини: Consiglio di Stato (Державна рада, Італія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Persidera SpA, з одного боку, та Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Наглядний орган зв'язку, Італія) та Ministero dello Sviluppo economico, delle Infrastrutture e dei Trasporti (Міністерство економічного розвитку, інфраструктури і транспорту, Італія), з іншого, щодо передачі прав на використання радіочастот для цифрового наземного телевізійного мовлення. У ході цих процесів суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви стосовно тлумачення законодавства ЄС, включно з Директивою 2002/21 та вирішив направити зазначене звернення (див. також пункти 12–21 рішення). Рішення: Стаття 9 Директиви 2002/21/ЄС про спільні регулятивні рамки для мереж та послуг електронного зв'язку (Рамкова Директива), статті 3, 5 та 7 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/20/ЄС від 7 березня 2002 року про авторизацію мереж та послуг електронного зв'язку та статті 2 та 4 Директиви 2002/77/ЄС про конкуренцію на ринках мереж та послуг електронного зв'язку необхідно тлумачити у тому сенсі, що вони виключають національне положення, що для цілей перетворення існуючих аналогових каналів у цифрові мережі, враховує незаконно керовані аналогові канали, якщо це призводить до недобросовісної конкурентної переваги, яка продовжується або навіть посилюється.

Справа	Резюме справи
	Крім того, Суд додав, що принципи недискримінації та пропорційності необхідно тлумачити у тому сенсі, що вони виключають національне положення, яке на основі того ж самого критерію конверсії призводить до пропорційно більшого скорочення кількості призначених цифрових мереж, порівняно з кількістю аналогових каналів, які працюють на шкоду одному оператору у порівнянні з його конкурентами, коли це не є об'єктивно обґрунтованим та пропорційним його меті. За твердженням Суду, безперервність виробництва телевізійних програм є законною метою, яка може виправдовувати таку різницю в ставленні. Проте, таке положення призводить до того, що операторам, які вже присутні на ринку, призначають ряд цифрових радіочастот, який перевищує ту кількість, якої достатньо для забезпечення безперервності їх виведення на телеекрани, та виходить за межі необхідного для досягнення таких цілей, і таким чином, буде непропорційним. Значення: це рішення має значення для державних органів України, оскільки воно роз'яснює сферу застосування зобов'язань, що походять з Директиви 2002/21/ЄС та інших вибраних директив, які застосовні у відповідній сфері. Його необхідно враховувати українським правотворчим органам, коли вони розпочнуть наближення.
C-231/15 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku v Polkomtel sp. z o.o.	Фактичні обставини: Sąd Najwyższy (Верховний суд, Польща) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між (i) the Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Президент Управління з електронних комунікацій) та Petrotel sp. z o.o. w Płocku та (ii) Polkomtel sp. z o.o., щодо рішення, прийнятого Президентом УКЕ в контексті спору між цими двома підприємствами стосовно ставок за завершення з'єднань, що застосовуються Polkomtel у його мобільній телефонній мережі (див. також пункти 4-13 рішення). У ході розгляду таких проваджень Верховний суд Польщі висловив сумніви щодо повноважень національних судів та скасував рішення національного регуляторного органу. Рішення: Статтю 4(1), перший підпараграф, перше і третє речення та другий підпараграф Директиви 2002/21/ЄС від 7 березня 2002 року про спільні регулятивні рамки для мереж та послуг електронного зв'язку у поєднанні зі статтею 47 Хартії фундаментальних прав Європейського Союзу необхідно тлумачити таким чином, що національний суд, який розглядає оскарження проти рішення національного регуляторного органу, повинен мати можливість для скасування цього рішення зі зворотною дією, якщо він вважає це необхідним для забезпечення ефективного захисту для прав компаній, які подали апеляцію.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських державних органів відповідальних за наближення до європейських директив у сфері електрозв'язку. Воно надає корисне уточнення повноважень, якими наділені національні суди, і, таким чином, його необхідно враховувати, коли українські державні органи працюють над дотриманням відповідних законодавчих актів.

6.2.2. Директива 2002/20 про авторизацію мереж та послуг електронного зв'язку

Справа	Резюме справи
Об'єднані справи C-256/13 та C-264/13 <u>Provincie Antwerpen v Belgacom NV van publiek recht (C-256/13) та Mobistar NV (C-264/13)</u>	Фактичні обставини: <i>Hof van beroep te Antwerpen</i> (Бельгія) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду спору між провінцією Антверпен та двома підприємствами. Предметом судового розгляду була легальність рішень, згідно з якими обидві компанії зобов'язані сплачувати загальний провінційний податок стосовно закладів цих компаній у провінції Антверпен. Вони встановили декілька комунікаційних щогл для мобільних телефонів, пілонів та антен, які необхідні для забезпечення електронного зв'язку. Суть звернення в тому, чи статті 6 і 13 Директиви 2002/20 дозволяють сплачувати податок, як у обговорюваній справі. Рішення: Статті 6 і 13 Директиви 2002/20 не перешкоджають операторам, які забезпечують мережі та послуги електронного зв'язку, бути суб'єктом загального податку на підприємства через наявність в державній або приватній власності щогл для мобільних телефонів, пілонів або антен, які є необхідними для їх діяльності. Значення: Це рішення має значення для українських правотворчих органів. Воно роз'яснює, що є дозволеним стосовно оподаткування компаній, які надають електронний зв'язок.
C-454/13 <u>Proximus SA v Commune d'Etterbeek</u>	Фактичні обставини: <i>tribunal de première instance de Bruxelles</i> (Суд першої інстанції, Брюссель, Бельгія) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Proximus SA, колишньою Belgacom SA, та комуною d'Etterbeek (муніципалітет Еттербек, Бельгія) стосовно звинувачення щодо антен мобільних телефонів, встановлених у зазначеному муніципалітеті (пункти 11–15). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви стосовно тлумачення статей 12 та 13 Директиви 2002/20/ЄС і тому вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 16).

Справа	Резюме справи
	Рішення: Статті 12 та 13 Директиви 2002/20/ЄС не перешкоджають стягненню таких податків і зборів, як розглядаються в основному провадженні, з будь-яких фізичних або юридичних осіб, які володіють абсолютним правом на мобільну телефонну антену або правом на експлуатацію. Значення: Це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно описує важливе питання, яке не чітко врегульоване Директивою 2002/20/ЄС. Воно повинно бути враховано під час розробки та ухвалення відповідного законодавства.
C-346/13 <u>Ville de Mons v Base Company, anciennement KPN</u>	Фактичні обставини: <i>Cour d'appel de Mons</i> (Бельгія) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Його було направлено у ході судового процесу між Base Company SA, колишньою KPN Group Belgium SA, та ville de Mons (місто Монс) щодо податку на пілони та щогли мобільного зв'язку, розташовані у зазначеному місті (див. пункти 10-11). Рішення: Стаття 13 не перешкоджає тому, щоб податок, як у даному випадку, накладався на власника незалежних структур, таких як передавальні пілони або щогли, призначені для підтримки антен, необхідних для функціонування мобільної мережі електрозв'язку, та які не було можливо розмістити на існуючому сайті. Значення: Це рішення має важливе значення для українських державних органів, оскільки роз'яснює зміст регуляторної самостійності держав-членів. Його можна застосовувати <i>mutatis mutandis</i> для України.
C-375/11 <u>Belgacom SA and Others v Belgian State</u>	Фактичні обставини: <i>Cour constitutionnelle</i> (Бельгія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Belgacom SA, Mobistar SA та KPN Group Belgium SA, з одного боку, та бельгійською державою, з іншого, щодо узгодження зборів, сплачених зазначеними операторами мобільного зв'язку, відповідно до національного законодавства (див. далі пункти 16–27 рішення). У національного суду виникло декілька сумнівів щодо тлумачення Директиви 2002/20, і тому він вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 28 рішення). Рішення: Суд вирішив, що статті 12 та 13 Директиви 2002/20/ЄС не перешкоджають державі-члену стягувати з операторів мобільного зв'язку, що володіють правами на використання радіочастот, одноразової комісії, яка підлягає сплаті як для нового придбання прав на користування для радіочастот, так і для продовження таких прав, на додаток до щорічного внеску за доступність частот, спрямованого на заохочення оптимально використовувати ресурси, а також плати, що покриває витрати на управління авторизацією. Це обумовлено тим, що зазначені платежі дійсно призначені для забезпечення оптимального використання ресурсу, який

Справа	Резюме справи
	складається зі згаданих радіочастот, і є об'єктивно обґрунтованими, прозорими, не-дискримінаційними та пропорційними щодо їх призначенням та враховують цілі статті 8 Директиви 2002/21/ЄС. Значення: це рішення, безумовно, має значення для українських державних органів. Воно є прикладом важелів впливу, які національні державні органи мають в цій сфері. Таким чином, воно повинно бути враховано для цілей наближення законодавства.
Об'єднані справи Об'єднані справи з C-228/12 до C-232/12 та з C-254/12 до C-258/12, <u>Vodafone Omnitel NV (C-228/12, C-231/12 та C-258/12), Fastweb SpA (C-229/12 та C-232/12), Wind Telecomunicazioni SpA (C-230/12 та C-254/12), Telecom Italia SpA (C-255/12 та C-256/12) and Sky Italia srl (C-257/12) v Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni Presidenza del Consiglio dei Ministri (з C-228/12 до C-232/12, C-255/12 та C-256/12), Commissione di</u>	Фактичні обставини: <i>Tribunale amministrativo regionale per il Lazio</i> (Італія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між кількома підприємствами та Ministero dell'Economia e delle Finanze (Міністерство економіки та фінансів) щодо скасування рішень, що вимагають виплати внесків операторами, які надають послуги або електронний мережевий зв'язок, для покриття всіх витрат національного регуляторного органу, які не покриваються бюджетом держави-члена (див. далі пункти 15–21 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви стосовно сумісності національного законодавства з Директивою 2002/20 і тому подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Стаття 12 Директиви 2002/20/ЄС не перешкоджає такому законодавству держави-члена, як розглядається в основному провадженні, за умови якого підприємства, що надають послуги електронного зв'язку або мережі, зобов'язані сплачувати збір, призначений для покриття всіх витрат, понесених NRA, які не фінансуються державою, сума яких визначається відповідно до доходу, отриманого такими підприємствами, за умови, що такий збір призначений виключно для покриття витрат, пов'язаних із діяльністю, зазначеною в статті 12(1)(а), що сукупний дохід, отриманий згідно з таким збором, не перевищує загальних витрат, пов'язаних із зазначеною діяльністю, та що такий збір накладається на окремі підприємства об'єктивним, прозорим та пропорційним чином, що повинен з'ясувати національний суд. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки роз'яснює важелі впливу, які держави-члени мають, щоб накладати різні податки і збори на підприємства. З огляду на це, рішення повинно бути враховано українським законодавчим органом.

Справа	Резюме справи
<u>Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali (C-229/12, C-232/12 та C-257/12) та Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-230/12)</u>	
Об'єднані справи з C-55/11 до C-58/11 <u>Vodafone España SA v Ayuntamiento de Santa Amalia (C-55/11) та Ayuntamiento de Tudela (C-57/11) та France Telecom España SA v Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11)</u>	Фактичні обставини: Tribunal Supremo (Іспанія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між, по-перше, Vodafone España SA та Ayuntamientos de Santa Amalia (C-55/11) та de Tudela (C-57/11), і, по-друге, France Telecom España SA та Ayuntamiento de Torremayor (C-58/11), щодо зборів, під які підпадали Vodafone España та France Telecom España, за приватне користування та особливе право користування в районі, що входить до муніципальних земель загального користування або розташований на них. Суд, що звернувся із запитом, хотів дізнатися, чи перешкоджає Директива 2002/20 національному законодавству надавати дозвіл на такі збори (див. далі пункти 13–20 рішення). Рішення: Суд вирішив, що стаття 13 Директиви 2002/20/ЄС перешкоджає накладенню збору за право встановлювати об'єкти на, над або під державною чи приватною власністю на діючих підприємствах, які, не будучи власниками таких об'єктів, використовують їх для надання послуг мобільного зв'язку. Значення: рішення є доцільним, оскільки воно демонструє різновиди податків і зборів, яке не дозволені в рамках права ЄС. Таким чином, це рішення повинне залишатися у полі уваги українських державних органів.
C-71/12 <u>Vodafone Malta Ltd. and Mobisle Communications Ltd. v Avukat Ġenerali and Others</u>	Фактичні обставини: <i>Qorti Kostituzzjonali</i> (Мальта) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між операторами мобільних телефонів та кількома мальтійськими державними органами щодо накладення акцизного збору (див. далі пункти 10–16 рішення). Суд, що звернувся із запитом, хотів з'ясувати, чи національні податки і збори були дозволені в рамках законодавства ЄС. Рішення: Стаття 12 Директиви 2002/20/ЄС не перешкоджає законодавству держави-члена, згідно з яким оператори, що надають послуги мобільного зв'язку, зобов'язані платити «акцизний» збір, розрахований як

Справа	Резюме справи
	відсоток зборів, сплачених користувачами зазначених послуг, за умови, що привід для такого збору не пов'язаний із загальною процедурою дозволу на доступу до ринку послуг електронного зв'язку, але пов'язаний із використанням послуг мобільного зв'язку, що надаються операторами, а збір, в остаточному підсумку, покривається користувачем таких послуг. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки роз'яснює важелі впливу, які є у національних органів для встановлення таких податків і зборів. Таким чином, воно повинно бути враховано українськими правотворчими органами, відповідальними за законодавче наближення.

6.2.3. Директива 2002/19/ЄС про доступ до мереж електронного зв'язку, супутнього устаткування та їх взаємоз'єднання

Справа	Резюме справи
C-556/12 <u>TDC A/S v Teleklagenævnet</u>	Фактичні обставини: <i>Østre Landsret</i> (Данія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення в ході спору між TDC A/S (оператор електрозв'язку) та Teleklagenævnet (Датська рада з розгляду скарг щодо електрозв'язку) щодо зобов'язання встановлювати відгалужувальні кабелі, на вимогу іншого оператора зв'язку, для надання доступу кінцевим користувачам до волоконної-оптичної мережі. Позивач оскаржив рішення Teleklagenævnet, звинувачуючи його в перевищенні повноважень, встановлених Директивою 2002/19, тобто поняття надання «доступу», встановлене в ній, не включає в себе установку інфраструктури, згідно з рішенням, що оскаржується. Крім того, позивач заявив, що виконання відповідного судового рішення становитиме значний фінансовий тягар, який перевищить межі принципу пропорційності. Застосування останнього необхідно згідно зі статтею 8(1) Директиви 2002/19. Рішення: Статті 2(а), 8 та 12 Директиви 2002/19 необхідно тлумачити як такі, що надають національному регуляторному органу повноваження накладати на оператора електронного зв'язку, який має значну ринкову владу, згідно із зобов'язанням відповідати обґрунтованим запитам про доступ до специфічного мережевого елемента та супутнього устаткування та їх використання, зобов'язання встановлювати, на вимогу конкуруючих операторів, відгалужувальний кабель довжиною не більше 30 метрів, який з'єднує розподільчий щит мережі доступу з кінцевою точкою мережі на території користувача. Це стосується таких застережень: — зобов'язання ґрунтується на характері визначеної проблеми, — зобов'язання є пропорційним,

Справа	Резюме справи
	— зобов'язання є виправданим, враховуючи цілі, встановлені у статті 8(1) Директиви 2002/19. Значення: Це рішення дуже важливе для українських керівників, які здійснюють нагляд за законодавчим наближенням до Директиви 2002/19. По-перше, воно роз'яснює зміст терміна «доступ», який використовується в статті 2(а) Директиви, про яку йде мова. По-друге, воно урівнює фінансовий бік таких рішень національних регуляторних органів, які надають рішення про доступ та взаємоз'єднання мереж. По-третє, воно свідчить про те, що Суд часто виходить за межі буквального тлумачення законодавства ЄС та наважується на телеологічне тлумачення застосовних правил. Доцільно, щоб це рішення було розглянуто українськими правотворчими органами.
C-227/07 <u>Commission of the European Communities v Republic of Poland</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія заявила, що Польща не повністю виконує вимоги статей 4(1) та 5(1) Директиви 2002/19. Перша стаття встановлює зобов'язання для операторів мереж громадського електрозв'язку проводити переговори про взаємоз'єднання і про те, що стосується взаємоз'єднання мереж. Крім того, Комісія стверджувала, що національний регуляторний орган повинен втручатися лише у виняткових випадках. Зобов'язання, встановлене у польському законодавстві, було занадто загальним. Див. далі пункти 23–34 рішення. Європейська Комісія також стверджувала, що польські положення, про які йде мова, були занадто загальними для імплементації статті 5(1) Директиви 2002/19 (див. далі пункти 50–60 рішення). Рішення: Суд ухвалив рішення, що накладаючи на операторів громадських мереж електрозв'язку загальне зобов'язання проводити переговори щодо угод для доступу до мережі електрозв'язку, Польщі не вдалося правильно транспонувати статтю 4(1) Директиви 2002/19. Див. далі пункти 35–49 рішення. Суд відхилив частину позов, що залишилася, у зв'язку з порушенням норм процесуального права. Значення: Це рішення важливе для наближення українського законодавства до Директиви 2002/19. Воно роз'яснює сферу застосування статті 4(1) та повноваження, якими національний законодавчий орган повинен забезпечити національний регуляторний орган.
C-277/16 Polkomtel sp. z o.o. v Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	Фактичні обставини: Sąd Najwyższy (Верховний суд, Польща) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Petrotel sp. z o.o. та Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej щодо рішення, прийнятого останнім стосовно ставок за голосові дзвінки в громадській телефонній мережі Polkomtel. У ході цих процесів суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви стосовно тлумачення статі 8(4)

Справа	Резюме справи
	та статті 13 Директиви 2002/19/ЄС і, таким чином вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 14–25 рішення). Рішення: Статтю 8(4) та статтю 13 Директиви 2002/19/ЄС необхідно тлумачити таким чином, якщо зобов'язання стосовно цінової орієнтації цін застосовується національним регуляторним органом для оператора, що визначений як такий, що має значну ринкову владу на специфічний ринок, тоді національний регуляторний орган може, з метою підвищення ефективності та стабільної конкуренції, встановлювати ціни на послуги, що підпадають під дію такого зобов'язання, нижче рівня витрат понесених оператором, який їх надає, і якщо ці витрати перевищують витрати ефективного оператора, тоді це необхідно перевірити суду, що звернувся із запитом. Крім того, статті 8(4) та статті 13(3) Директиви 2002/19, які читаються у поєднанні зі статтею 16 Хартія фундаментальних прав Європейського Союзу, необхідно тлумачити таким чином, що національний регуляторний орган може вимагати від оператора, що визначений як такий, що має значну ринкову владу на специфічний ринок та має зобов'язання в рамках цінової орієнтації цін, встановлювати свої ціни щорічно на основі найновіших даних та подавати ці ціни для перевірки разом з обґрунтуванням, перш ніж вони стануть застосовними, за умови того, що такі зобов'язання базуються на характері виявленої проблеми є пропорційними та виправданими з врахуванням цілей, викладених у статті 8 Директиви 2002/21/ЄС. Нарешті, статтю 13(3) Директиви 2002/19 необхідно тлумачити як таку, що якщо зобов'язання стосовно цінової орієнтації цін було застосовано до оператора на підставі статті 13(1) цієї Директиви, цей оператор може вимагати коригування своєї ціни перед або після того, як він почав їх застосовувати. Значення: ця Директива має значення для державних органів України, оскільки вона роз'яснює сферу застосування повноважень, що має національний регуляторний орган відповідно до Директиви 2002/19/ЄС.

6.2.4. Директива 2002/22 про універсальні послуги та права користувачів щодо мереж та послуг електронного зв'язку

Справа	Резюме справи
C-508/14 <u>Český telekomunikační úřad v T-Mobile Czech Republic a.s. and</u>	Фактичні обставини: "Nejvyšší správní soud" (Чеська Республіка) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення в ході спору між чеським регуляторним органом з питань електрозв'язку та кількома операторами мобільного зв'язку. Підприємства ставили під сумнів законність рішення, ухваленого регуляторним органом, що встановлює суму збитків, пов'язаних із наданням універсальної послуги за

Справа	Резюме справи
<u>Vodafone Czech Republic a.s.</u>	2004 рік іншим оператором мобільного зв'язку (нині O2 Чеська Республіка). Суттю спору була не сама втрата, а скоріше метод розрахунку, який застосовувався регуляторним органом. Основними положеннями, що ставилися під сумнів, були статті 12 та 13 Директиви 2002/22, які стосувались вартості зобов'язань за універсальними послугами та фінансування зобов'язань за універсальними послугами (відповідно). Рішення: Суд вирішив, що хоча Директива 2002/22 не містить прямих вказівок про можливість включення вартості власного капіталу або «розумного прибутку» в розрахунок собівартості, яка покривається підприємством, яке надає універсальну послугу, проте телеологічне тлумачення, застосоване судом, дозволяє такий варіант (див. далі пункти 33–45 рішення). Значення: Це рішення роз'яснює тлумачення одного з вирішальних положень, встановлених у Директиві 2002/22. Отже, його неодмінно потрібно буде враховувати в ході наближення українського законодавства до законодавства ЄС.
Об'єднані справи C-317/08, C-318/08, C-319/08 та C-320/08, <u>Rosalba Alassini v Telecom Italia SpA (C-317/08), Filomena Califano v Wind SpA (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono v Telecom Italia SpA (C-319/08) та Multiservice Srl v Telecom Italia SpA (C-320/08)</u>	Фактичні обставини: <i>Giudice di Pace di Ischia</i> (Італія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення в ході декількох спорів між фізичними особами та постачальниками телефонних послуг. Предметом спору було заявлено порушення договорів між сторонами та надання відповідних послуг. Звернення до Суду стосувались тлумачення декількох законодавчих актів ЄС, зокрема Директиви 2002/22, а також Рекомендації 98/275/ЄС про принципи, які застосовуються до органів, що відповідають за позасудове врегулювання спорів між споживачами. Суть спору полягала в тому, чи було італійське законодавство, яке передбачало обов'язкове звернення до механізму позасудового врегулювання перед поданням справи до суду, сумісним із зазначеними законодавчими актами, так само як і з принципом ефективного судового захисту. Стаття 34 Директиви 2002/22 була в основі судового рішення. У ній передбачено, що держави-члени повинні забезпечити прозорі, прості та недорогі позасудові процедури для спорів, пов'язаних із цією Директивою. Такі спори повинні бути врегульовані неупереджено та негайно, та можуть ухвалити систему відшкодування та/або компенсацій. Рішення: Статтю 34 Директиви 2002/22 потрібно тлумачити як таку, що не перешкоджає національному законодавству за умови, що прийнятність дій перед судами, які розглядають спори між кінцевими користувачами та постачальниками послуг електронного зв'язку, залежить від спроби врегулювати спір поза межами суду. Крім того, вона не суперечить принципу дієвого судового захисту, проте за умови таких застережень:

Справа	Резюме справи
	— процедура веде до прийняття рішення, яке є зобов'язальним для сторін, — вона не спричиняє суттєвої затримки з метою здійснення судового розгляду, — вона призупиняє – для сторін – період часових обмежень для висування претензій, — вона не призводить до збільшення витрат (або призводить до низьких витрат), — електронні засоби не є єдиним способом дії для отримання доступу до процедури розрахунків, — проміжні заходи можливі у виняткових випадках, коли це терміново необхідно. Значення: Це рішення важливе для українського законодавчого органу з кількох причин. По-перше, воно стосується типу положення, яке зазвичай турбує національні правотворчі органи. Відповідно до принципу процедурної самостійності держав-членів, законодавство ЄС стосується матеріальних прав та обов'язків, а <i>modi operandi</i> для їх виконання забезпечується національним законодавством. Отже, вторинне законодавство ЄС часто містить положення, схожі на статтю 34 Директиви 2002/22. Це рішення роз'яснює, що може передбачати національне законодавство держав-членів та, <i>mutatis mutandis</i>, України. Як постановив Суд у пункті 35, процедури вирішення спорів, згідно з цією Директивою, не повинні лише включати спробу для об'єднання сторін, щоб переконати їх знайти рішення за спільною згодою, але повинні також вести до вирішення спору шляхом активного втручання третьої сторони, яка пропонує або накладає рішення. По-друге, це рішення роз'яснює роль рекомендацій та в ширшому розумінні — поняття м'якого права в законодавчому наближенні, як і застосування законодавства ЄС. Суд роз'яснив, що вони повинні розглядатися національними суддями під час застосування права ЄС. Те ж саме стосується і законодавчих органів. У випадку України вельми доцільно приймати рекомендації з метою наближення національного законодавства до законодавства ЄС, включно — у цьому випадку — з Директивою 2002/22.
Справа C-134/10 <u>European Commission</u> <u>v Kingdom of Belgium</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія заявила, що Бельгія не змогла правильно транспонувати статтю 31 Директиви 2002/22 (див. пункти 27–34 рішення). Зазначене положення передбачає, що держави-члени можуть покладати обґрунтовані «must carry» обов'язки, для передачі певних радіо і телевізійних каналів та послуг, на підприємства, які знаходяться під їх юрисдикцією, забезпечуючи мережі електронного зв'язку, що використовують для розповсюдження радіо чи телевізійних передач громадськості, де значна частина кінцевих користувачів таких мереж використовує їх як основний засіб для прийому радіо та телевізійних передач. Європейська Комісія заявила, що критерії, використані національними державними органами для вибору телевізійних передач, які матимуть перевагу від статусу «must carry», не були достатньо чітко визначені у бельгійському законодавстві. Крім того, заявник стверджував, що процедура, якою керувалися

Справа	Резюме справи
	національні державні органи, не була прозорою. На завершення, Європейська Комісія зазначила, що сфера застосування статті 31 Директиви 2002/22 не була врахована. Рішення: Суд підтвердив, що згідно з Директивою 2002/22 обов'язки «must carry» можуть застосовуватися лише там, де вони є необхідними для задоволення чітко визначеної цілі загального інтересу і відповідають перевірці пропорційності та прозорості. Суд вирішив, що Бельгія порушила Директиву 2002/22, не повною мірою транспонувавши її статтю 31. Значення: Це важливе рішення, яке роз'яснює сферу застосування статті 31 Директиви 2002/22. Воно також свідчить, наскільки важливим є розгляд не тільки положень, які включає в себе основна частина вторинного законодавства ЄС, але також декларації преамбули, що часто роз'яснюють значення положень.
Справа C-16/10 <u>The Number Ltd and Conduit Enterprises Ltd v Office of Communications and British Telecommunications plc.</u>	Фактичні обставини: Апеляційний Суд (Англія та Уельс) (Цивільне відділення) (Велика Британія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між двома постачальниками телефонних довідкових служб та довідників у Великій Британії, та British Telecommunications plc щодо суми, яка стягується компанією ВТ за надання інформації з бази даних, що містить відомості про абонентів служби електрозв'язку, яку ВТ повинен зберігати як постачальник універсальних послуг (див. далі пункти 16–23 рішення). Рішення: Стаття 8(1) Директиви 2002/22/ЄС дозволяє державам-членам, за умови, якщо вони вирішують визначити одне чи більше підприємств відповідно до такого положення, щоб гарантувати надання універсальної послуги або різних елементів універсальної послуги, як це визначено у статтях 4–7 та 9(2) тієї самої Директиви, накладати на такі підприємства лише конкретні зобов'язання, передбачені в Директиві, які пов'язані з наданням зазначеної послуги або її елементів кінцевим-користувачам самими призначеними підприємствами. Значення: це рішення має значення, оскільки роз'яснює сферу застосування статті 8(1) Директиви 2002/22/ЄС. Таким чином, воно повинно враховуватись українськими правотворчими органи, які відповідають за законодавче наближення.
C-543/09 <u>Deutsche Telekom AG v</u>	Фактичні обставини: Bundesverwaltungsgericht (Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Deutsche Telekom AG та Німеччиною щодо зобов'язання, накладеного Telekommunikationsgesetz (німецький закон про електрозв'язок) на підприємства, які

Справа	Резюме справи
<u>Bundesrepublik Deutschland</u>	визначають доступні телефонні номери, для інших підприємств, діяльність яких полягає в забезпеченні загальнодоступних телефонних довідкових служб та довідників, для того щоб зробити доступними дані, що знаходяться в їхньому розпорядженні, та відносяться до абонентів інших підприємств (див. далі пункти 19–26 рішення). Рішення: Стаття 25(2) Директиви 2002/22/ЄС не перешкоджає національному законодавству, згідно з яким підприємства, які призначають телефонні номери кінцевим споживачам, повинні надавати підприємствам, діяльність яких полягає в забезпеченні загальнодоступності телефонних довідкових служб та довідників, не лише дані, які стосуються їх власних абонентів, а також дані, які знаходяться у їх розпорядженні, що стосуються абонентів інших підприємств. Значення: Це рішення має значення для українських державних органів та повинно бути враховано з метою наближення українського законодавства до <i>законодавства ЄС</i>.
C-99/09 <u>Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. v Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej</u>	Фактичні обставини: <i>Sąd Najwyższy</i> (Польща) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. та Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (президент Офісу електронного зв'язку) щодо рішення від 1 серпня 2006 року, згідно з яким, президент УКЕ наклав штраф 100 000 злотих (приблизно 24 350 євро) на РТС (див. пункти 9–11 рішення). Суд, що звернувся із запитом, вирішив відкрити звернення щодо ухвалення попереднього рішення для отримання допомоги в тлумаченні статті 30 Директиви 2002/22/ЄС (див. пункт 12 рішення). Рішення: Стаття 30(2) Директиви 2002/22/ЄС зобов'язує національний регуляторний орган враховувати витрати, понесені операторами мобільних телефонних мереж у впровадженні послуги перенесення номерів, коли визначається, чи конкретний абонентський збір за користування такою послугою є гальмівною силою. Проте, вона залишає повноваження встановлювати максимальну суму такого збору, яку стягують оператори, на рівні нижчому від понесених витрат, коли збір, розрахований лише на основі зазначених витрат, може змусити користувачів відмовитись від використання портативних пристроїв. Значення: це важливе рішення Суду, яке роз'яснює тлумачення статті 30(2) Директиви 2002/22/ЄС. З огляду на це, його необхідно взяти до уваги, коли Україна здійснюватиме наближення її національного законодавства до законодавства ЄС у цій сфері.

Справа	Резюме справи
C-389/08 <u>Base NV and Others v Ministerraad</u>	Фактичні обставини: Grondwettelijk Hof (Бельгія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення в ході провадження, яке було подане Base NV and Others, про скасування кількох положень бельгійського законодавства (див. пункти 17–18 рішення). Суд, що звернувся із запитом, вирішив звернутися за допомогою в тлумаченні статті 12 Директиви 2002/22/ЄС до Суду і тому вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 19 рішення). Рішення: Суд ухвалив рішення, що Директива 2002/22/ЄС в принципі сама по собі не виключає того, щоб національне законодавство функціонувало як національний регуляторний орган, у розумінні Директиви 2002/21/ЄС, за умови, що під час виконання такої функції він відповідатиме вимогам компетенції, незалежності, неупередженості та прозорості, які встановлені зазначеними директивами, і що його рішення, прийняті під час виконання такої функції, можуть бути об'єктом ефективного звернення до органу, незалежного від залучених сторін. Крім того, стаття 12 Директиви 2002/22 не перешкоджає національному регуляторному органу визначати, взагалі та на підставі розрахунку собівартості постачальника універсальної послуги, який раніше був єдиним постачальником такої послуги, що надання універсальної послуги може представляти «несправедливий тягар» для тих підприємств, які визначені постачальниками універсальних послуг. Нарешті, що не менш важливо, Суд вирішив, що стаття 13 Директиви 2002/22 перешкоджає такому органу прийняти таке ж рішення та на підставі того ж самого розрахунку, що й тим підприємствам, на які дійсно накладено несправедливий тягар через зазначене положення, без проведення конкретного дослідження ситуації для кожного з них. Значення: це рішення роз'яснює декілька важливих питань, пов'язаних з Директивою 2002/22 та регуляторною самостійністю держав-членів. Його потрібно взяти до уваги, коли українські державні органи здійснюватимуть наближення національного законодавства до законодавства ЄС у відповідній сфері.
Об'єднані справи C-317/08, C-318/08, C-319/08 та C-320/08, <u>Rosalba Alassini v Telecom Italia SpA (C-317/08)</u>, <u>Filomena Califano v Wind SpA (C-318/08)</u>, <u>Lucia</u>	Фактичні обставини: Giudice di Pace di Ischia (Італія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між, з одного боку, Ms Alassini, Ms Iacono та Multiservice Srl проти Telecom Italia SpA, а з іншого боку, Ms Califano проти Wind SpA щодо заявлених порушень контрактів, що пов'язують сторони з основним провадженням, та щодо надання телефонних послуг заявникам основного провадження компаніями Telecom Italia SpA або Winds SpA, провайдерами таких послуг (див. далі пункти 18–20 рішення). Для винесення свого рішення національний суд вирішив спочатку здійснити звернення щодо ухвалення попереднього рішення.

Справа	Резюме справи
<u>Anna Giorgia Iacono v Telecom Italia SpA (C-319/08)</u> та <u>Multiservice Srl v Telecom Italia SpA (C-320/08)</u>	Рішення: Стаття 34 Директиви 2002/22/ЄС перешкоджає національному законодавству, згідно з яким прийнятність перед судом дій, які стосуються послуг електронного зв'язку між кінцевими користувачами та провайдерами зазначених послуг, щодо прав, наданих такою директивою, є обумовлена спробою врегулювати спір поза судом. Ні принципи еквівалентності та дієвості, ні принцип дієвого судового захисту не перешкоджають національному законодавству, яке передбачає стосовно таких спорів попереднє застосування процедури позасудового врегулювання, за умови, що така процедура не буде результатом рішення, яке є зобов'язальним для сторін, що вона не викликає суттєвої затримки для здійснення процесуальних дій, що вона призупиняє строк для виключення претензій і не призводить до зростання витрат для сторін, чи призводить до незначного зростання витрат, і тільки в тому випадку, якщо електронні засоби не є єдиним способом доступу до процедури врегулювання, а тимчасові заходи можливі у виняткових випадках, якщо цього вимагає терміновість ситуації. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Хоча воно не стосується основних правил, передбачених у Директиві 2002/22, проте воно охоплює сумісність національного законодавства з ключовими принципами ЄС, які регулюють виконання закону. Отже, воно повинно бути враховано українськими державними органами.
C-336/07 <u>Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG v Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk</u>	Фактичні обставини: Verwaltungsgericht Hannover (Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG та Niedersächsische Landesmedienanstalt für Private Rundfunk (медіа-орган приватної радіо компанії Нижньої Саксонії) стосовно зобов'язання, накладеного NLM на Kabel Deutschland для трансляції через його аналогову кабельну мережу телевізійних каналів певних мовних каналів, призначених NLM (див. далі пункти 12–17 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо узгодженості національного законодавства з законодавством ЄС і тому вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 18). Рішення: Стаття 31(1) Директиви 2002/22/ЄС не перешкоджає національному законодавству, яке вимагає від кабельного оператора забезпечувати доступ до своєї аналогової кабельної мережі телевізійним каналам та послугам, які вже транслюються наземним шляхом, таким чином призводячи до використання більше ніж половини каналів, доступних у такій мережі, і яке надає у випадку нестачі доступних каналів, згідно з порядком пріоритету заявників, що призводить до повного використання каналів, доступних у такій мережі,

Справа	Резюме справи
	за умови, що зазначені зобов'язання не спричинять необґрунтованих економічних наслідків, що є питанням для визначення національним судом. Крім того, концепція «телевізійних послуг» у значенні статті 31(1) Директиви 2002/22, включає в себе послуги організацій, що здійснюють трансляцію телевізійних програм, або провайдерів медіа послуг, таких як телепродажі, якщо встановлені в такому положенні умови задовольняється, що є питанням для визначення національним судом. Значення: це рішення має велике значення для українських державних органів та повинно бути враховано під час розробки проектів відповідних національних положень.

6.2.5. Рішення Європейського Парламенту і Ради 676/2002/ЄС від 7 березня 2002 року про регулятивні рамки для політики щодо радіочастотного спектру в Європейському Співтоваристві

Справа	Резюме справи
	Відповідні рішення відсутні станом на 31 грудня 2017 року

6.2.6. Директива 2002/77/ЄС від 16 вересня 2002 року про конкуренцію на ринках мереж та послуг електронного зв'язку

Справа	Резюме справи
	Відповідні рішення відсутні станом на 31 грудня 2017 року

6.2.7. Директива 98/84 про юридичний захист послуг, що ґрунтуються на умовному доступі або складаються з нього

Справа	Резюме справи
	Відповідна практика Суду відсутня станом на 31 грудня 2017 року

6.2.8. Директива 2000/31 про деякі правові аспекти послуг інформаційного суспільства (Директива про електронну комерцію)

Справа	Резюме справи
C-484/14 <u>Tobias Mc Fadden v Sony Music</u>	Фактичні обставини: Landgericht München I (Регіональний Суд, Мюнхен I, Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Mr Tobias Mc Fadden та Sony Music

Справа	Резюме справи
<u>Entertainment Germany GmbH</u>	Entertainment Germany GmbH щодо потенційної відповідальності Mr Mc Fadden за використання бездротової локальної мережі (WLAN) третьою стороною, під керівництвом Mr Mc Fadden, щоб зробити фонограму, створену компанією Sony Music, доступною широкій громадськості без дозволу (див. далі пункти 22–32 рішення). Суди, що звертаються із запитом, висловили сумніви щодо тлумачення Директиви 2000/31/ЄС та вирішили зробити звернення щодо ухвалення попереднього рішення, в якому було поставлено 10 питань (див. пункт 33 рішення). Рішення: Стаття 12(1), що розглядається у поєднанні зі статтею 2(a) зазначеної директиви та статтею 1(2) Директиви 98/34/, означає, що послуга, як така, що підлягає вирішенню в суді по основному провадженню, надана оператором мережі зв'язку, і яка полягає в тому, щоб зробити зазначену мережу доступною для широкої громадськості безоплатно, є «послугою інформаційного суспільства» у розумінні статті 12(1) Директиви 2000/31, в якій діяльність здійснюється відповідним провайдером послуг з метою реклами товарів, проданих таким провайдером послуг, або послуг, наданих ним. Крім того, стаття 12(1) Директиви 2000/31 означає, що для послуги, зазначеної в такій статті, яка полягає в наданні доступу до мережі зв'язку, що повинна вважатися наданою, такий доступ не повинен виходити за межі технічного, автоматичного та пасивного процесу для передачі необхідної інформації, без жодних додаткових умов, які потрібно задовольнити. Суд також додав, що стаття 12(1) Директиви 2000/31 означає, що умови, встановлені у статті 14(1)(b) зазначеної директиви, не застосовують <i>mutatis mutandis</i> до статті 12(1) Директиви 2000/31. Статтю 12(1) Директиви 2000/31, яка розглядається у поєднанні зі статтею 2(b) зазначеної директиви, необхідно тлумачити у тому значенні, що немає жодних інших умов, окрім зазначених у такому положенні, яким підпорядковується провайдер послуг, що надає доступ до мережі зв'язку. Суд також постановив, що статтю 12(1) Директиви 2000/31 необхідно тлумачити у тому значенні, що людина, яка постраждала внаслідок порушення своїх прав на твір, не може вимагати від провайдера доступу компенсацію на підставі того, що підключення до такої мережі було використано третьою стороною для порушення її прав, та відшкодування витрат на надання офіційного повідомлення або понесених судових витрат, пов'язаних із її вимогою щодо компенсації. Однак, зазначену статтю необхідно тлумачити як таку, що не перешкоджає такій особі вимагати судової заборони на продовження такого порушення та оплату витрат на надання офіційного повідомлення та судових витрат від провайдера доступу до мережі зв'язку, чії послуги були використані в зазначеному порушенні, коли було подано вимогу для одержання судової

Справа	Резюме справи
	заборони або після її надання національним державним органом або судом, щоб запобігти тому, щоб такий провайдер послуг дозволяв продовжувати порушення. Беручи до уваги вимоги, які впливають із захисту фундаментальних прав, та правила, встановлені у Директивах 2001/29 та 2004/48, статтю 12(1) Директиви 2000/31, яка розглядається у поєднанні зі статтею 12(3) зазначеної директиви, необхідно тлумачити як таку, що в принципі, не виключає накладення такої судової заборони, як розглядається в основному провадженні, що вимагає, під загрозою сплати штрафу, від провайдера доступу до мережі зв'язку, що дозволяє громадськості підключитись до Інтернету, щоб треті сторони не могли зробити доступними широкій громадськості твори, які захищені авторським правом, чи їхні частини, через онлайн платформу обміну (однорангова пірінгова мережа) через Інтернет зв'язок, де такий провайдер може вибрати, які технічні заходи використати для виконання судової заборони, навіть якщо такий вибір обмежений одним варіантом, що полягає в захищенні паролем підключення до Інтернету, за умови, що такі користувачі повинні розкрити свою особу для того, щоб отримати необхідний пароль, а отже, не можуть діяти анонімно, це питання, яке повинен з'ясувати суд, що звертається із запитом. Значення: це рішення має велике значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює ряд належних питань, пов'язаних з цією Директивою. Таким чином, воно повинно бути враховано, коли правотворчі органи здійснюватимуть наближення українського законодавства.
C-291/13 <u>Sotiris Papasavvas v O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd and Others</u>	Фактичні обставини: Eparkhiako Dikastirio Lefkosias (Κίπρ) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між паном Papasavvas, з одного боку, та O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, паном Kounnafi і паном Sertis, з іншого, щодо позову про стягнення збитків, за позовом пана Papasavvas, внаслідок шкоди, завданої йому через дії, що розглядаються як наклеп. Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення декількох положень Директиви 2000/31 і тому вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (для детального опису фактичних обставин та питань, поданих до Суду, див. пункти 17–20 рішення). Рішення: поняття «послуги інформаційного суспільства», у значенні статті 2(а) Директиви 2000/31/ЄС зазначеного положення, охоплює надання інформаційних послуг онлайн, за які провайдер послуг отримує відшкодування, але не від одержувача, а завдяки прибутку, отриманого від розміщення реклами на веб-сайті. У такій справі, як розглядається в основному провадженні, Директива 2000/31 не перешкоджає застосуванню норм цивільно-правової відповідальності за наклеп. Крім того, обмеження цивільно-правової

Справа	Резюме справи
	відповідальності, зазначені у статтях 12–14 Директиви 2000/31, не застосовуються у випадку компанії з видавництва газет, яка керує веб-сайтом, на якому розміщується онлайн-версія газети, така компанія, крім того, отримує відшкодування за рахунок доходів, отриманих завдяки комерційній рекламі, опублікованій на зазначеному веб-сайті, оскільки вона знає, що за інформацію розміщено на веб-сайті, та здійснює контроль за такою інформацією, незалежно від того, чи є доступ до такого веб-сайту безкоштовним. Зрештою, обмеження цивільно-правової відповідальності, зазначені у статтях 12–14 Директиви 2000/31, можуть бути використані в контексті проваджень між фізичними особами стосовно цивільно-правової відповідальності за наклеп, якщо задовольняються умови, зазначені у таких статтях. Значення: це рішення стосується ряду цікавих питань щодо проваджень з наклепу, як це передбачено національним законодавством. Воно роз'яснює те, що допускається в рамках національних правил держав-членів, і таким чином, його потрібно враховувати, коли Україна здійснюватиме законодавче наближення до обговорюваної Директиви.
C-298/07 <u>Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband eV v deutsche internet versicherung AG</u>	Фактичні обставини: <i>Bundesgerichtshof</i> (Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV та deutsche internet versicherung AG щодо того, чи зобов'язаний провайдер послуг, який працює виключно в Інтернеті, повідомляти свій телефонний номер клієнтам ще до укладення договору (див. пункти 6–11 рішення). У ході зазначеного судового процесу суд, що звернувся із запитом, вирішив зробити звернення щодо ухвалення попереднього рішення Суду (див. пункт 12 рішення). Рішення: Стаття 5(1)(c) Директиви 2000/31/ЄС означає, що провайдер послуг зобов'язаний забезпечити одержувачів послуги перед укладанням контракту з ними, на додаток до електронної поштової адреси, іншою інформацією, яка дозволить зв'язуватись із провайдером послуги швидко та зробити спілкування з ним прямим та зручним. Зазначена інформація не обов'язково повинна бути телефонним номером. Така інформація може бути у формі електронного шаблону запиту, через який одержувачі послуг можуть звертатися до провайдера послуг через Інтернет, яким провайдер послуг відповідає через електронну пошту, окрім випадків, коли одержувач послуг, який після звернення до провайдера електронним шляхом, знаходиться без доступу до електронної мережі, вимагає від останнього надати доступ до іншого, не електронного, засобу зв'язку.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює значення статті 5(1)(с) Директиви 2000/31, і тому повинно бути враховано, коли українські правотворчі органи здійснюватимуть наближення національного законодавства до законодавства ЄС.

6.2.9. Директива 1999/93/ЄС про рамки Співтовариства для електронних підписів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 7 Поштові та кур'єрські послуги

7.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 97/67/ЄС від 15 грудня 1997 року про спільні правила розвитку внутрішнього ринку поштових послуг Співтовариства та вдосконалення якості послуг</u>	- C-368/15 <u>Провадження, ініційоване Ilves Jakelu Oy</u>, ECLI:EU:C:2017:462- C-2/15 <u>DHL Express (Austria) GmbH v Post-Control-Kommission and Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie</u>, ECLI:EU:C:2016:880- C-185/14 <u>"EasyPay" AD and "Finance Engineering" AD v Ministerski savet na Republika Bulgaria and Natsionalen osiguritelen institute</u>, ECLI:EU:C:2015:716- C-340/13 <u>bpost SA v Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)</u>, ECLI:EU:C:2015:77- C-148/10 <u>DHL International NV, formerly Express Line NV v Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie</u>, ECLI:EU:C:2011:654- Об'єднані Справи з C-287/06 до C-292/06 <u>Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 and C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06) and Vedat Deniz (C-292/06) v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2008:141- C-162/06 <u>International Mail Spain SL v Administración del Estado and Correos</u>, ECLI:EU:C:2007:681- C-240/02 <u>Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (Asempre) and Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería v Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos and Administración General del Estado</u>, ECLI:EU:C:2004:140

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/39/ЄС від 10 червня 2002 року про внесення змін до Директиви 97/67/ЄС щодо подальшого відкриття для конкуренції поштових послуг Співтовариства</u>	Дивись наведену вище судову практику, яка ґрунтується на Директиві 97/67/ЄС.
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/6/ЄС від 20 лютого 2008 року про внесення змін до Директиви 97/67/ЄС щодо повного завершення формування внутрішнього ринку поштових послуг Співтовариства</u>	Дивись наведену вище судову практику, яка ґрунтується на Директиві 97/67/ЄС.

7.2. Резюме вибраних рішень

7.2.1. Директива 97/67/ЄС про спільні правила для розвитку внутрішнього ринку поштових послуг Співтовариства та вдосконалення якості послуг

Справа	Резюме справи
<u>C-2/15 DHL Express (Austria) GmbH v Post-Control-Kommission and Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie</u>	Фактичні обставини: Verwaltungsgerichtshof (Адміністративний Суд, Австрія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Кілька питань щодо тлумачення Директиви 97/67 були подані до Суду у ході судового процесу між DHL Express (Австрія) GmbH та Post-Control-Kommission (Комісія з моніторингу поштових послуг, Австрія) стосовно рішення останнього, яке вимагає від DHL зробити фінансовий внесок на експлуатаційні витрати Rundfunk und Telekom Regulierungs-GmbH (регуляторний орган поштового сектору). Щодо фактичних обставин справи див. далі пункти 12–16 рішення. Головне питання полягає в тому, чи Директива 97/67, зокрема її стаття 9, забороняє або дозволяє національні правила, згідно з якими постачальники поштових послуг зобов'язані робити внески у фінансування експлуатаційних витрат національного регуляторного органу, незалежно від того, чи надають вони універсальні послуги. Рішення: Суд ухвалив рішення, що стаття 9 Директиви 97/67 не перешкоджає національним правилам, які накладають на всіх постачальників поштових послуг, включно з тими, які не забезпечують поштові послуги, що підпадають під сферу застосування універсальної послуги, зобов'язання робити внесок у фінансування національних регуляторних органів, відповідальних за зазначений сектор.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українського законодавчого органу, оскільки воно визначає межі регуляторної самостійності національного законодавчого органу. Воно дає зрозуміти, що держави-члени (та <i>mutatis mutandis</i> треті країни, які мають зобов'язання наблизити своє національне законодавство до Директиви 97/67) можуть встановити систему, згідно з якою від постачальників поштових послуг може вимагатися робити внески у фінансування регуляторного органу. Таким чином, схожа модель може бути використана в Україні (якщо це обґрунтовано).
C-185/14 <u>"EasyPay" AD and "Finance Engineering" AD v Ministerski savet na Republika Bulgaria and Natsionalen osiguritelene institute</u>	Фактичні обставини: Varhoven administrativen sad (Вищий адміністративний суд, Болгарія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Він був направлений у ході судового процесу між «EasyPay» AD та «Finance Engineering» AD та Ministerski savet na Republika Bulgaria (Рада Міністрів Республіки Болгарія) та Natsionalen osiguritelene institut (Національний інститут соціального забезпечення) з вимогою скасувати або відкликати конкретні статті Наказу про пенсії та періоди страхування (Naredba za pensii i osiguritelni stazh). Болгарський суд звернувся до Суду з двома головними питаннями. Хоча в центрі уваги була стаття 107 TFEU щодо державної допомоги, суд, що звернувся із запитом, також торкнувся тлумачення Директиви 97/67. Рішення: Суд вирішив, що служба грошового переказу, через яку відправник, у даному випадку Болгарська держава, переказує грошові кошти бенефіціару через поштового оператора, якому дорученого забезпечення універсальної поштової служби, не підпадає під сферу застосування зазначеної Директиви. Значення: Це рішення має значення для українських державних органів, оскільки роз'яснює сферу застосування Директиви 97/67. З огляду на це, воно повинно бути враховано українськими правотворчими органами.
C-340/13 <u>bpost SA v Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)</u>	Фактичні обставини: Cour d'appel de Bruxelles (Бельгія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між bpost SA, постачальником універсальних поштових послуг у Бельгії, та Institut belge des services postaux et des télécommunications (національний регуляторний орган поштових послуг у Бельгії), стосовно рішення IBPT про накладення штрафу на bpost SA, у зв'язку з порушенням принципу недискримінації під час імплементації контрактних тарифів на 2010 рік (див. далі пункти 9–21). Спірним питанням була сфера дії п'ятого абзацу статті 12 Директиви 97/67 та щодо тлумачення, яке зробив Суд із зазначеного положення у судовому рішенні в об'єднаних справах <u>з C-287/06 до C-292/06 Deutsche Post and Others</u> (див. нижче). Рішення: Суд ухвалив рішення, що п'ятий абзац статті 12 Директиви 97/67/ЄС виключає відмову звертатися до підприємств, які об'єднують на комерційній основі та на правах свого власного імені поштові відправлення від

Справа	Резюме справи
	різних відправників за спеціальними тарифами, які національний постачальник універсальних поштових послуг надає в межах своєї ексклюзивної ліцензії бізнес-клієнтам за збереження мінімального розміру попередньо відсортованої пошти у своїх сортувальних відділеннях. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно роз'яснює сферу застосування Директиви 97/67/ЄС, зокрема її статтю 12. Воно повинно бути враховано правотворчими органами під час підготовки українських положень, що наблизитимуть національне законодавство до законодавства ЄС.
C-148/10 <u>DHL International NV, formerly Express Line NV v Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie</u>	Фактичні обставини: Hof van beroep te Brussel (Бельгія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Ряд питань було передано до Суду у ході спору між DHL International NV, колишньою Express Line NV, та Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (Бельгійський інститут поштових послуг та електрозв'язку) щодо сплати комісії на фінансування служби поштового сектору омбудсмена, яку повинна сплатити Express Line (див. далі пункти 18–22 рішення). Одне з головних питань, порушених судом, що звертається із запитом, полягає в тому, перешкоджає чи дозволяє Директива 97/67/ЄС (зі змінами та доповненнями) державам-членам встановлювати обов'язкову схему зовнішніх скарг на постачальників не-універсальних поштових послуг (див. далі пункт 23 рішення). Рішення: Суд ухвалив рішення, що Директива 97/67/ЄС (зі змінами та доповненнями) не перешкоджає національному законодавству, яке накладає на постачальників поштових послуг, що не входять до сфери застосування універсальної послуги, обов'язкову зовнішню процедуру для розгляду скарг від користувачі таких послуг. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно роз'яснює сферу застосування Директиви та повноваження держав-членів щодо встановлення національного режиму для розгляду скарг. З огляду на це, рішення повинно бути враховано українським законодавчим органом.
Об'єднані справи з C-287/06 до C-292/06 <u>Deutsche Post AG (C-287/06, C-288/06 та C-291/06), Magdeburger Dienstleistungs- und</u>	Фактичні обставини: <i>Verwaltungsgericht Köln</i> (Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Його було направлено під час судової справи між кількома німецькими компаніями, включно з державною поштою (Deutsche Post) та Bundesrepublik Deutschland, щодо рішень Bundesnetzagentur (Федеральне мережеве агентство) стосовно надання доступу та умов доступу зазначених посередників до часткових послуг поштової мережі Deutsche Post (див. пункти 13–23).

Справа	Резюме справи
<u>Verwaltungs GmbH (MDG) (C-289/06), Marketing Service Magdeburg GmbH (C-290/06) та Vedat Deniz (C-292/06) v Bundesrepublik Deutschland</u>	Рішення: Суд ухвалив рішення, що стаття 12 Директиви 97/67/ЄС забороняє відмову звертатися до підприємств, які об'єднують на комерційній основі та на правах свого власного імені поштові відправлень від різних відправників за спеціальними тарифами, які національний постачальник універсальних поштових послуг надає в межах своєї ексклюзивної ліцензії бізнес-клієнтам за збереження мінімального розміру попередньо відсортованої пошти у своїх сортувальних відділеннях. Значення: це рішення має значення для українських державних органів та повинно бути враховано під час наближення українського законодавства до законодавства ЄС. Воно наводить практичний приклад того, що не дозволено Директивою 97/67/ЄС.
C-162/06 <u>International Mail Spain SL v Administración del Estado and Correos</u>	Фактичні обставини: Tribunal Supremo (Іспанія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між International Mail Spain та Administración del Estado та Correos, стосовно рішення від 16 червня 1999 року Secretaría General de Comunicaciones (Ministerio de Fomento) (Генеральний секретар зв'язку Міністерство розвитку), який наклав штраф на International Mail за надання поштових послуг, зарезервованих для постачальника універсальних поштових послуг, без отримання дозволу останнього. Питання, порушене національним судом, по суті полягало в тому, чи потрібно статтю 7(2) Директиви 97/67 тлумачити як таку, що дозволяє державам-членам резервувати міжнародну пошту для постачальника універсальних поштових послуг лише в тому випадку, якщо вони встановлюють, що за відсутності такого резервування фінансовій рівновазі такого постачальника загрожує небезпека, або, чи інші міркування щодо загального стану поштового сектору, включно з простою доцільністю, є достатніми для виправдання такого резервування (див. далі фактичні обставини справи в пунктах 12–16). Рішення: Стаття 7(2) Директиви 97/67/ЄС дозволяє державам-членам резервувати міжнародну пошту для постачальника універсальних поштових послуг лише у тому випадку, якщо вони встановлюють, — що за відсутності такого резервування, виконання зазначеної універсальної послуги буде порушено, або — що таке резервування необхідно для забезпечення того, щоб така послуга виконувалась на економічно прийнятних умовах. Значення: це рішення надає важливе тлумачення статті 7(2) Директиви 97/67/ЄС та повинно бути враховано українськими правотворчими органами під час наближення українського законодавства.

7.2.2. Директива 2002/39/ЄС про внесення змін до Директиви 97/67/ЄС, щодо подальшого відкриття для конкуренції поштових послуг Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Дивись прецедентне право наведене вище в секції 7.2.1.

7.2.3. Директива 2008/6/ЄС про внесення змін до Директиви 97/67/ЄС щодо повного завершення формування внутрішнього ринку поштових послуг Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Дивись прецедентне право наведене вище в секції 7.2.1.

Глава 8 Морський транспорт

8.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 94/57/ЄС від 22 листопада 1994 року про спільні правила та стандарти щодо організацій з інспектування та огляду суден і про відповідні діяльності морських адміністрацій (ПРИМІТКА: ця Директива була замінена Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/15/ЄС від 23 квітня 2009 року про спільні правила та стандарти щодо організацій з інспектування та огляду суден і про відповідні діяльності морських адміністрацій)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 336/2006 від 15 лютого 2006 року про імплементацію Міжнародного кодексу з управління безпекою в межах Співтовариства та скасування Регламенту Ради (ЄС) № 3051/95</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 95/21/ЄС від 19 червня 1995 року щодо забезпечення дотримання міжнародних стандартів безпеки суден, запобігання забрудненню та умов життя та праці на борту судна стосовно суден, що використовують порти Співтовариства та ходять у водах, які перебувають під юрисдикцією держав-членів (контроль державою порту) (ПРИМІТКА: ця Директива була замінена Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/16/ЄС від 23 квітня 2009 року про контроль державою порту)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/59/ЄС від 27 червня 2002 року про встановлення системи моніторингу та інформування про рух суден Співтовариства та скасування Директиви Ради 93/75/ЄЕС</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 98/18/ЄС від 17 березня 1998 року про правила та стандарти безпеки для пасажирських суден (ПРИМІТКА: ця Директива була замінена Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/45/ЄС від 6 травня 2009 року про правила та стандарти безпеки для пасажирських суден)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 1999/35/ЄС від 29 квітня 1999 року про систему обов'язкового нагляду за безпекою роботи регулярних поромів типу ро-ро та високошвидкісних пасажирських суден (ПРИМІТКА: Цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/2110 від 15 листопада 2017 року про систему перевірок на регулярній основі для безпечної експлуатації пасажирських суден типу го-го та швидкісних пасажирських суден та про внесення змін до Директиви 2009/16/ЄС)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/25/ЄС від 14 квітня 2003 року про специфічні вимоги щодо стабільності для пасажирських суден типу ро-ро</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 417/2002 від 18 лютого 2002 року про прискорене запровадження вимог щодо подвійного корпусу або еквівалентних конструкцій для нафтових танкерів з одинарним корпусом та скасування Регламенту Ради (ЄС) № 2978/94 (ПРИМІТКА: цей Регламент було замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 530/2012 від 13 червня 2012 року про прискорене запровадження вимог щодо подвійного корпусу або еквівалентних конструкцій для нафтових танкерів з одинарним корпусом)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/96/ЄС від 4 грудня 2001 року про встановлення гармонізованих вимог та</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>процедур для безпечного завантаження та розвантаження навалювальних суден</u>	
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/25/ЄС від 4 квітня 2001 року про мінімальний рівень підготовки моряків (ПРИМІТКА: ця Директива була замінена Директивою Європейського Парламенту і Ради 2008/106/ЄС від 19 листопада 2008 року про мінімальний рівень підготовки моряків)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2000/59/ЄС від 27 листопада 2000 року про портове приймальне обладнання для корабельних відходів та залишків вантажу</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 782/2003 від 14 квітня 2003 року про заборону оловоорганічних сполук на судах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/6/ЄС від 18 лютого 2002 року про облікові формальності для суден, що прибувають та/або відбувають з портів держав-членів Співтовариства (ПРИМІТКА: ця Директива була скасована Директивою Європейського Парламенту і Ради 2010/65/ЄС від 20 жовтня 2010 року про облікові формальності для суден, що прибувають та/або відбувають з портів держав-членів Співтовариств та скасування Директиви 2002/6/ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 92/29/ЄЕС від 31 березня 1992 року про мінімальні вимоги до безпеки та охорони здоров'я для поліпшення медичного обслуговування на борту суден</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 1999/63/ЄС від 21 червня 1999 року щодо Угоди про організацію робочого часу моряків, укладену Асоціацією судновласників Європейського Співтовариства (ECSA) та Федерацією профспілок працівників транспорту в Європейському Союзі (FST) — Додаток: Європейська угода про організацію робочого часу моряків, за виключенням статті 16</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 1999/95/ЄС від 13 грудня 1999 року про виконання положень стосовно годин праці моряків на борту суден, що заходять до портів Співтовариства</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2005/65/ЄС від 26 жовтня 2005 року про посилення безпеки у портах</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 725/2004 від 31 березня 2004 року про посилення засобів безпеки на судах та у портах</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2. Резюме вибраних рішень

8.2.1. Директива 94/57/ЄС про спільні правила та стандарти для організацій, що здійснюють інспекцію та огляд суден, та для відповідної діяльності морських адміністрацій

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.2. Регламент (ЄС) № 336/2006 про імплементацію Міжнародного кодексу з управління безпекою в межах Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.3. Директива 95/21/ЄС щодо забезпечення дотримання міжнародних стандартів безпеки суден, запобігання забрудненню та умов життя та праці на борту судна стосовно суден, що використовують порти Співтовариства та ходять у водах, які перебувають під юрисдикцією держав-членів (контроль державою порту)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.4. Директива 2002/59/ЄС про встановлення системи моніторингу та інформування про рух суден Співтовариства та скасування Директива Ради 93/75/ЄЕС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.5. Директива 98/18/ЄС про правила та стандарти безпеки для пасажирських суден

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.6. Директива 1999/35/ЄС про систему обов'язкових оглядів для безпечного здійснення регулярних перевезень поромами типу ро-ро та високошвидкісними пасажирськими суднами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.7. Директива 2003/25/ЄС про спеціальні вимоги до остійності пасажирських суден типу ро-ро

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.8. Регламент (ЄС) № 417/2002 про прискорене запровадження вимог щодо подвійного корпусу або еквівалентних конструкцій для нафтових танкерів з одинарним корпусом та скасування Регламенту Ради (ЄЕС) № 2978/94

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.9. Директива 2001/96/ЄС про встановлення гармонізованих вимог та процедур для безпечного завантаження та розвантаження навалювальних суден

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.10. Директива 2001/25/ЄС про мінімальний рівень підготовки моряків

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.11. Директива 2000/59/ЄС про портове приймальне обладнання для корабельних відходів та залишків вантажу

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.12. Регламент (ЄС) № 782/2003 про заборону оловоорганічних сполук на суднах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.13. Директива 2002/6/ЄС про облікові формальності для суден, що прибувають та/або відбувають з портів держав-членів Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.14. Директива 92/29/ЄЕС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для поліпшення якості медичного обслуговування на борту суден

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.15. Директива 1999/63/ЄС щодо Угоди про організацію робочого часу моряків, укладену Асоціацією судновласників Європейського Співтовариства (ECSA) та Федерацією профспілок працівників транспорту в Європейському Союзі (FST) — Додаток: Європейська угода про організацію робочого часу моряків, за виключенням статті 16

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.16. Директива 1999/95/ЄС про виконання положень стосовно годин праці моряків на борту суден, що заходять до портів Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.17. Директива 2005/65/ЄС про посилення безпеки у портах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

8.2.18. Регламент (ЄС) № 725/2004 про посилення безпеки суден та портового обладнання

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 9 Державні закупівлі

9.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/24/ЄС від 26 лютого 2014 року про державні закупівлі та скасування Директиви 2004/18/ЄС</u>	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/25/ЄС від 26 лютого 2014 року про закупівлі організаціями, що працюють у секторах водного господарства, енергетики, транспорту та поштових послуг та скасування Директиви 2004/17/ЄС</u>	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/23/ЄС від 26 лютого 2014 року про укладання договорів концесії</u>	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 89/665/ЄЕС від 21 грудня 1989 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо застосування процедур перевірки укладання контрактів на державне постачання та виконання громадських робіт</u>	- C-131/16 <u>Archus sp. z o.o. and Gama Jacek Lipik v Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.</u>, ECLI:EU:C:2017:358 - C-76/16 <u>INGSTEEL spol. sro and Metrostav as v Úrad pre verejné obstarávanie</u>, ECLI:EU:C:2017:549 - C-391/15 <u>Marina del Mediterráneo SL and Others v Agencia Pública de Puertos de Andalucía</u>, ECLI:EU:C:2017:268 - C-335/15 <u>Bietergemeinschaft Technische Gebäudebetreuung GesmbH und Caverion Österreich GmbH v Universität für Bodenkultur Wien and VAMED Management und Service GmbH & Co KG</u>, ECLI:EU:C:2016:988 - C-171/15 <u>Connexion Taxi Services BV v Staat der Nederlanden (Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport) and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:948 - Об'єднані Справи C-439/14 та C-488/14 <u>SC Star Storage SA and Others v Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:688 - C-166/14 <u>MedEval - Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH</u>, ECLI:EU:C:2015:779

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-61/14 <u>Orizzonte Salute - Studio Infermieristico Associato v Azienda Pubblica di Servizi alla persona San Valentino – Città di Levico Terme and Others</u>, ECLI:EU:C:2015:655 - C-689/13 <u>Puligienica Facility Esco SpA (PFE) v Airgest SpA</u>, ECLI:EU:C:2016:199 - C-538/13 <u>eVigilo Ltd v Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos</u>, ECLI:EU:C:2015:166 - C-19/13 <u>Ministero dell'Interno v Fastweb SpA.</u>, ECLI:EU:C:2014:2194 - C-120/12 <u>Fastweb SpA v Azienda Sanitaria Locale di Alessandria</u>, ECLI:EU:C:2013:448 - C-314/09 <u>Stadt Graz v Strabag AG and Others</u>, ECLI:EU:C:2010:567 - C-570/08 <u>Symvoulio Apochetefseon Lefkosias v Anatheoritiki Archi Prosforon</u>, ECLI:EU:C:2010:621 - C-568/08 <u>Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie and Others v Provincie Drenthe</u>, ECLI:EU:C:2010:751 - C-456/08 <u>European Commission v Ireland</u>, ECLI:EU:C:2010:46 - C-406/05 <u>Uniplex (UK) Ltd v NHS Business Services Authority</u>, ECLI:EU:C:2010:45 - C-492/06 <u>Consorzio Elisoccorso San Raffaele v Elilombarda Srl and Azienda Ospedaliera Ospedale Niguarda Ca' Granda di Milano</u>, ECLI:EU:C:2007:583 - C-450/06 <u>Varec SA v Belgian State</u>, ECLI:EU:C:2008:91 - C-444/06 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2008:190 - C-241/06 <u>Lämmerzahl GmbH v Freie Hansestadt Bremen</u>, ECLI:EU:C:2007:597 - C-129/04 <u>Espace Trianon SA and Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) v Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM)</u>, ECLI:EU:C:2005:521

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-15/04 <u>Koppensteiner GmbH v Bundesimmobiliengesellschaft mbH</u>, ECLI:EU:C:2005:345 - C-26/03 <u>Stadt Halle and RPL Recyclingpark Lochau GmbH v Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna</u>, ECLI:EU:C:2005:5 - C-230/02 <u>Grossmann Air Service, Bedarfsluftfahrtunternehmen GmbH & Co. KG v Republik Österreich</u>, ECLI:EU:C:2004:93 - C-424/01 <u>CS Communications & Systems Austria GmbH v Allgemeine Unfallversicherungsanstalt</u>, ECLI:EU:C:2003:213 - C-410/01 <u>Fritsch, Chiari & Partner, Ziviltechniker GmbH and Others v Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (Asfinag)</u>, ECLI:EU:C:2003:362 - C-315/01 <u>Gesellschaft für Abfallentsorgungs-Technik GmbH (GAT) v Österreichische Autobahnen und Schnellstraßen AG (ÖSAG)</u>, ECLI:EU:C:2003:360 - C-314/01 <u>Siemens AG Österreich and ARGE Telekom & Partner v Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger</u>, ECLI:EU:C:2004:159 - C-249/01 <u>Werner Hackermüller v Bundesimmobiliengesellschaft mbH (BIG) and Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH für den Donauraum AG (WED)</u>, ECLI:EU:C:2003:359 - C-448/01 <u>EVN AG and Wienstrom GmbH v Republik Österreich</u>, ECLI:EU:C:2003:651 - C-410/01 <u>Fritsch, Chiari & Partner, Ziviltechniker GmbH and Others v Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (Asfinag)</u>, ECLI:EU:C:2003:362 - C-315/01 <u>Gesellschaft für Abfallentsorgungs-Technik GmbH (GAT) v Österreichische Autobahnen und Schnellstraßen AG (ÖSAG)</u>, ECLI:EU:C:2003:360

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-314/01 <u>Siemens AG Österreich and ARGE Telekom & Partner v Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger</u>, ECLI:EU:C:2004:159 - C-249/01 <u>Werner Hackermüller v Bundesimmobiliengesellschaft mbH (BIG) and Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH für den Donauraum AG (WED)</u>, ECLI:EU:C:2003:359 - C-57/01 <u>Makedoniko Metro and Michaniki AE v Elliniko Dimosio</u>, ECLI:EU:C:2003:47 - C- 327/00 <u>Santex SpA v Unità Socio Sanitaria Locale n. 42 di Pavia, and Sca Mölnlycke SpA, Artsana SpA and Fater SpA.</u>, ECLI:EU:C:2003:109 - C-214/00 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2003:276 - C-92/00 <u>Hospital Ingenieure Krankenhaus-Planungs-Gesellschaft mbH (HI) v Stadt Wien</u>, ECLI:EU:C:2002:379 -
<u>Директива Ради 92/13/ЄЕС від 25 лютого 1992 року про узгодження законів, нормативно-правових актів та адміністративних положень, які стосуються застосування правил Співтовариства щодо закупівельних процедур організацій, що працюють у секторах водного господарства, енергетики, транспорту та електрозв'язку</u>	- C-131/16 <u>Archus sp. z o.o. and Gama Jacek Lipik v Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.</u>, ECLI:EU:C:2017:358 - Об'єднані справи C-439/14 та C-488/14 <u>SC Star Storage SA and Others v Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:688 - C-161/13 <u>Idrodinamica Spurgo Velox srl and Others v Acquedotto Pugliese SpA</u>, ECLI:EU:C:2014:307 - C-348/10 <u>Norma-A SIA and Dekom SIA v Latgales plānošanas regions</u>, ECLI:EU:C:2011:721 - C-199/07 <u>Commission of the European Communities v Hellenic Republic</u>, ECLI:EU:C:2009:693 - Об'єднані справи C-21/03 та C-34/03 <u>Fabricom SA v Belgian State</u>, ECLI:EU:C:2005:127 - C-394/02 <u>Commission of the European Communities v Hellenic Republic</u>, ECLI:EU:C:2005:336

9.2. Резюме вибраних рішень

9.2.1. Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/24/ЄС від 26 лютого 2014 року про державні закупівлі та скасування Директиви 2004/18/ЄС

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

9.2.2. Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/25/ЄС від 26 лютого 2014 року про закупівлі організаціями, що працюють у секторах водного господарства, енергетики, транспорту та поштових послуг та скасування Директиви 2004/17/ЄС

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

9.2.3. Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/23/ЄС від 26 лютого 2014 року про укладання договорів концесії

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

9.2.4. Директива Ради 89/665/ЄЕС від 21 грудня 1989 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо застосування процедур перевірки укладання контрактів на державне постачання та виконання громадських робіт

Справа	Резюме справи
C-166/14 <u>MedEval - Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH</u>	Фактичні обставини: <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Адміністративний суд, Австрія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між MedEval — Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH проти рішення Bundesvergabebamt (Федеральне відомство з питань державних закупівель), через яке останній відхилив подану заяву MedEval про визнання незаконності процедури державних закупівель, яка була проведена Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger, та про імплементацію електронної системи управління медичними рецептами, державний контракт на впровадження якої був укладений із Pharmazeutische

Справа	Резюме справи
	Gehaltskasse für Österreich (див. далі пункти 15–24 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 89/665 і тому подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Суд ухвалив рішення, що законодавство ЄС, зокрема принцип дієвості, перешкоджає національному законодавству, яке передбачає подання позову про відшкодування збитків через порушення правил закону про державні закупівлі, за умови попереднього рішення про те, що процедура державних закупівель для згаданого контракту була незаконною через відсутність попередньої публікації повідомлення про контракт, коли позов про оголошення неправомірності підлягає шестимісячному строку давності, який починається на наступний день після дати укладення відповідного державного контракту, незалежно від того, чи може заявник у такому позові дізнатись про неправомірність, яка впливає на рішення органу замовника. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Рекомендовано враховувати його під час проведення перевірки відповідності українського законодавства до законодавства ЄС та під час планування його наближення.
C-61/14 <u>Orizzonte Salute - Studio Infermieristico Associato v Azienda Pubblica di Servizi alla persona San Valentino – Città di Levico Terme and Others</u>, ECLI:EU:C:2015:655	Фактичні обставини: <i>Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento</i> (Італія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Orizzonte Salute — Studio Infermieristico Associato та кількома італійськими державними органами стосовно (i) продовження контракту на надання медсестринських послуг та оголошення про проведення тендеру, виданого на більш пізньому етапі, а також (ii) судових зборів за подання адміністративних судових викликів, пов'язаних із державними закупівлями (див. пункти 15–27 рішення). Суди, що звернулись із запитом, висловили сумніви щодо дотримання італійськими положеннями законодавства ЄС, які встановлюють високі суми стандартної комісії за доступ до адміністративних проваджень, що стосуються державних контрактів. Рішення: Суд ухвалив рішення, що ні Директива 665/89, ні принципи еквівалентності та ефективності не перешкоджають національному законодавству, яке вимагає сплати судових зборів, таких як стандартний збір, як розглядається в основному провадженні, якщо позов щодо державних закупівель було порушено в адміністративних судах. Крім того, вони не перешкоджають стягненню численних судових зборів фізичною особою, яка висуває декілька судових позовів щодо того самого укладення

Справа	Резюме справи
	державного контракту, або необхідності сплачувати додаткові судові збори такою фізичною особою для того, щоб мати можливість подати додаткові заперечення стосовно того самого укладення державного контракту в рамках триваючих судових проваджень. Проте, у випадку виникнення заперечень з боку заінтересованої сторони, національний суд повинен розглянути предмет позову, поданого фізичною особою, або заперечення, висунуті такою фізичною особою в рамках того самого провадження. Суд додав, що якщо національний суд з'ясує, що предмет зазначених позовів фактично не є окремим або суттєвим розширенням предмета спору, який вже подано на розгляд, тоді необхідно звільнити таку фізичну особу від зобов'язання сплачувати сукупні судові збори. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює важливий аспект виконання правил державних закупівель, які, проте, залишаються під управлінням національних органів. Рекомендовано враховувати його під час проведення перевірки відповідності українського законодавства до законодавства ЄС та під час планування його наближення.
C-538/13 <u>eVigilo Ltd v Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos</u>	Фактичні обставини: <i>Lietuvos Aukščiausiasis Teismas</i> (Литва) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між eVigilo Ltd та the Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos (Генеральний департамент пожежної та рятувальної справи Міністерства внутрішніх справ) щодо оцінювання тендерів під час процедури державних закупівель. У ході цієї судової справи суд, що звернувся із запитом, вирішив подати звернення та звернутися за допомогою щодо тлумачення Директиви 89/665/ЄЕС (див. пункти 14–29 рішення). Рішення: Суд вирішив, між іншим, що третій підпараграф статті 1(1) Директиви 89/665 та статті 2, 44(1) і 53(1)(а) Директиви 2004/18 (втратила чинність) необхідно тлумачити як такі, що вимагають права подавати позов стосовно законності відкриття тендерної процедури, після закінчення встановленого національним законодавством строку, для достатньо обізнаних та зазвичай добросовісних учасників тендеру, які змогли зрозуміти умови тендеру лише тоді, коли державний замовник, після оцінювання тендерних пропозицій, надав вичерпну інформацію про причини свого рішення. Таке право на подання позову може бути використано до закінчення строку подання проваджень проти рішення про укладання контракту.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно дає корисне тлумачення Директиви 89/665 і, отже, може бути використане для наближення національного законодавства до законодавства ЄС щодо державних закупівель.
C-120/12 <u>Fastweb SpA v Azienda Sanitaria Locale di Alessandria</u>	Фактичні обставини: <i>Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte</i> (Італія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Fastweb SpA і, з іншої сторони, Azienda Sanitaria Locale di Alessandria (ASL), Telecom Italia SpA та однієї з її дочірніх компаній, Path-Net SpA, щодо укладання контракту про державні закупівлі з Path-Net (див. далі пункти 10–17 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 89/665 і тому вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 18 рішення). Рішення: Статтю 1(3) Директиви 89/665/ЄЕС необхідно тлумачити у тому сенсі, що якщо під час розгляду справи переможець тендеру, який отримав контракт та подав зустрічний позов, подає попереднє клопотання про невідповідність вимогам, на підставі того, що учасник тендера, який прагне перегляду, не здатен оскаржити рішення, оскільки його тендерна пропозиція повинна була бути відхилена державним замовником через невідповідність технічним вимогам у тендерній специфікації, зазначене положення перешкоджає оголошенню такого позову про перегляд як невідповідного до вимог внаслідок вивчення такого попереднього позову, за відсутності висновку про те, чи відповідають таким технічним вимогам як тендерна заявка, подана переможцем тендеру, який отримав контракт, так і тендерна заявка, подана учасником тендеру, який подав на розгляд основний позов. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює тлумачення Директиви 89/665 та сфери застосування її статті 1(3). Рекомендовано враховувати його під час проведення перевірки відповідності українського законодавства до законодавства ЄС та під час планування його наближення.

Справа	Резюме справи
C-314/09 <u>Stadt Graz v Strabag AG and Others</u>	Фактичні обставини: <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austria) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Stadt Graz та Strabag AG, Teerag-Asdag AG та Bauunternehmung Granit GesmbH, після того, як Stadt Graz незаконного укладав контракт про державні закупівлі. Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 89/665 і тому вирішив подати звернення до Суду щодо ухвалення попереднього рішення. Зокрема, він хотів дізнатись, чи було сумісне відповідне німецьке законодавство з цією Директивою (див. пункти 10–29 рішення). Рішення: Директива 89/665 перешкоджає національному законодавству, яке передбачає, що право на відшкодування збитків через порушення законодавства про державні закупівлі державним замовником залежить від того, чи таке порушення має склад злочину, включно з тим, коли застосування такого законодавства ґрунтується на презумпції того, що державний замовник винен, і на факті того, що останній не може спиратися на брак індивідуальних здібностей, а отже на аргументи захисту, що він не може бути притягнутим до відповідальності за ймовірне порушення. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, та його рекомендовано враховувати під час проведення перевірки відповідності українського законодавства до <i>законодавства</i> ЄС та під час планування його наближення.
C-570/08 <u>Symvoulio Apochetefseon Lefkosias v Anatheoritiki Archi Prosforon</u>	Фактичні обставини: <i>Anotato Dikastirio tis Kipriakis Dimokratias</i> (Кіпр) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Він був поданий у ході судового процесу між Simvoulio Apokhetefseon Lefkosias (Рада з питань стічних вод Нікосії), юридичною особою публічного права, на правах організатора тендеру, та Anatheoritiki Arkhi Prosforon (Орган, відповідальний за перевірку тендерів), адміністративним органом, який розглядає оскарження рішень, прийнятих організаторами тендера у питаннях закупівель, стосовно права Simvoulio на звернення до судового органу проти рішення, ухваленого Anatheoritiki Arkhi Prosforon. Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 89/665, зокрема її статті 2(8). Питання полягало в тому, чи передбачає відповідне положення визнання організаторів тендера як таких, що мають право на судовий перегляд скасування рішень органами, відповідальними за процедури перегляду, які не є судовими органами. Рішення: відповідне положення не вимагає від держав-членів забезпечити, а також для організаторів тендера, право вимагати судового перегляду рішень несудових органів, відповідальних за процедури перегляду щодо укладення державних контрактів. Суд також вирішив, що таке положення не

Справа	Резюме справи
	перешкоджає державам-членам у своїй юридичній системі забезпечувати таку процедуру перегляду на користь організаторів тендеру. Значення: це рішення сприяє розумінню Директиви 89/665 і, таким чином, повинно бути враховано під час наближення українського законодавства до законодавства ЄС.
C-406/05 <u>Uniplex (UK) Ltd v NHS Business Services Authority</u>	Фактичні обставини: High Court of Justice (Англія та Уельс), Queen’s Bench Division (Велика Британія) направили звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Uniplex (UK) Ltd та NHS Business Services Authority щодо висновку про рамкову угоду (див. пункти 7–23). Рішення: Суд ухвалив рішення, що Директива 89/665 вимагає того, щоб термін подання провадження про порушення встановлених правил державних закупівель або про стягнення збитків за порушення зазначених правил повинен починатися з дати, коли заявник знав, або повинен був знати, про таке порушення. У той же час, Директива 89/665 перешкоджає національному положенню, яке дозволяє національному суду закривати провадження, в яких закінчується термін, та в яких прагнуть встановити порушення правил державних закупівель, або відшкодувати збитки за порушення таких правил на основі критерію, який розраховується самостійно, щоб таке провадження було негайно виконано. Нарешті, що не менш важливо, Директива 89/665 вимагає від національного суду, на підставі наданих йому повноважень, продовжити граничний термін в такий спосіб, щоб гарантувати позивачу період, еквівалентний тому, що він мав би, якби період, передбачений відповідним національним законодавством, починався з тієї дати, коли заявник знав, або повинен був знати, про порушення правил державних закупівель. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз’яснює деякі загальні принципи, встановлені в ньому, і те, що вони вимагають від національного законодавства стосовно кінцевих термінів для подання зауважень до рішень державних замовників.
C-492/06 <u>Consorzio Elisoccorso San Raffaele v Elilombarda Srl and Azienda Ospedaliera Ospedale Niguarda Ca’ Granda di Milano</u>	Фактичні обставини: <i>Consiglio di Stato</i> (Італія) направили звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Consorzio Elisoccorso San Raffaele та Elilombarda Srl, лідером консорціуму в процесі створення, щодо процедури укладання державного контракту. Італійський суд висловив сумніви щодо тлумачення статті 1 Директиви 89/665 та сфери застосування <i>locus standi</i>, яку вона передбачає (див. пункти 8–16 рішення).

Справа	Резюме справи
	Рішення: Стаття 1 Директиви 89/665/ЄЕС не виключає можливості в рамках національного законодавства для окремого члена консорціуму без правосуб'єктності, який брав участь як такий у процедурі укладання державного контракту та не уклав такий контракт, подати позов проти рішення про укладення зазначеного контракту. Значення: це важливе рішення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування <i>locus standi</i>, визначену в статті 1 Директиви 89/665/ЄЕС. Воно повинно бути враховано під час проведення перевірки на відповідність як частини процесу наближення законодавства.
C-26/03 <u>Stadt Halle and RPL Recyclingpark Lochau GmbH v Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna</u>	Фактичні обставини: Oberlandesgericht Naumburg (Вищий окружний суд, Наумбург, Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Stadt Halle та RPL Recyclingpark Lochau GmbH та Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna щодо законності, з позиції правил ЄС, того, що місто Галле уклало без публічної тендерної процедури контракт на послуги, що стосуються поводженням з відходами, RPL Lochau, більша частина капіталу якого утримується містом Галле, а менша частина — приватною компанією (див. пункти 14–19 рішення). Рішення: зобов'язання держав-членів забезпечити наявність дієвих та швидких захисних засобів проти рішень, прийнятих державними замовниками, встановленими у статті 1 Директиви 89/665, поширюється також на рішення, прийняті поза межами офіційної процедури укладення, та рішення, які приймаються перед офіційним проведенням тендеру, зокрема, рішення про те, чи підпадає конкретний контракт під особисту та матеріальну сферу застосування Директиви 92/50, зі змінами та поправками. Зазначена можливість перегляду доступна будь-якій особі, яка зацікавлена або була зацікавлена в отриманні відповідного контракту, яка постраждала або ризикує постраждати через ймовірне порушення з того моменту, коли державний замовник висловив свої вимоги таким чином, що може привести до правових наслідків. Таким чином, держави-члени не вповноважені надавати можливість перегляду, за умови фактично того, що відповідна процедура державних закупівель формально досягла конкретного етапу. Значення: це важливе рішення, яке роз'яснює сферу застосування Директиви 89/665 та, з огляду на це, повинно залишатися у полі уваги українських правотворчих органів. Воно може бути використане як

Справа	Резюме справи
C-315/01 <u>Gesellschaft für Abfallentsorgungs-Technik GmbH (GAT) v Österreichische Autobahnen und Schnellstraßen AG (ÖSAG)</u>	орієнтир під час перегляду/перевірки відповідних положень українського законодавства на сумісність із законодавством ЄС. Фактичні обставини: <i>Bundesvergabeamt</i> (Австрія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між рядом австрійських компаній та Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG щодо укладання контракту про комунальне обслуговування, на який Fritsch and Others подали заявку на тендер (див. далі пункти 16–21). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви стосовно тлумачення Директиви 89/665 та вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Директива 89/665 не перешкоджає суду, відповідальному за розгляд процедури перегляду у позові, поданому учасником тендеру з кінцевою метою отримання відшкодування збитків, визнати, що рішення про укладення державного контракту є незаконним, заявити з власної ініціативи про неправомірність рішення державного замовника, відмінне від того рішення, яке оскаржує учасник тендеру. Крім того, Директива 89/665 перешкоджає національному суду відхилити заявку, яка подана учасником тендеру, спираючись на те, що у зв'язку з неправомірністю, заявленою за його власною ініціативою, процедура укладення була у будь-якому разі незаконною, а збитки, які учасник тендеру міг отримати, були б спричинені навіть за відсутності неправомірності, про яку стверджує учасник тендеру. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки роз'яснює, що відповідно до Директиви 89/665 дозволено стосовно повноважень національних судів. Рекомендовано враховувати його під час ретельного вивчення відповідних положень українського законодавства на відповідність до законодавства ЄС.
C-249/01 <u>Werner Hackermüller v Bundesimmobiliengesellschaft mbH (BIG) and Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH für den Donauraum AG (WED)</u>	Фактичні обставини: <i>Bundesvergabeamt</i> (Австрія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між паном Hackermüller, архітектором та кваліфікованим інженером, та компаніями Bundesimmobiliengesellschaft mbH та Wiener Entwicklungsgesellschaft mbH für den Donauraum AG щодо рішення обвинувачених не приймати тендерну пропозицію, подану паном Hackermüller для контракту на комунальне обслуговування (див. пункти 8–15). Суд, що звернувся із запитом, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення та просити тлумачення статі 1(3) Директиви 89/665.

Справа	Резюме справи
	Рішення: Стаття 1(3) Директиви 89/665/ЄЕС не виключає, що процедури перегляду, встановлені директивою, є доступні особам, які бажають отримати конкретний державний контракт, тільки в тому випадку, якщо вони зазнали чи ризикують зазнати шкоди через порушення, про яке вони стверджують. Стаття 1(3) Директиви 89/665 не дозволяє відмовити учаснику тендера у доступі до процедур перегляду, встановлених цією Директивою, щоб оскаржити законність рішення державного замовника не розглядати його заявку як найкращу заявку на підставі того, що його заявка повинна була бути ліквідована державним замовником з самого початку з інших причин, і тому він не зазнав та не ризикує зазнати шкоди через неправомірність, про яку він стверджує. У процедурі розгляду, таким чином відкритій для учасника тендеру, йому повинні дозволити оскаржити причини виключення, на підставі яких орган, що здійснює перегляд, має намір зробити висновок, що він не зазнав і не ризикує зазнати шкоди через рішення, яке він вважає незаконним. Значення: це рішення надає важливе тлумачення статті 1(3) Директиви 89/665 і, з огляду на це, його потрібно враховувати під час перегляду/перевірки українського законодавства на його відповідність законодавству ЄС щодо державних закупівель.
C-448/01 <u>EVN AG and Wienstrom GmbH v Republik Österreich</u>	Фактичні обставини: <i>Bundesvergabeamt</i> (Австрія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між групою підприємств, включно з EVN AG та Wienstrom GmbH, з одного боку, та Republik Österreich як державного замовника, з другого, щодо укладення державного контракту на поставку, стосовно якого заявники по основному провадженню подали заявку на тендер (див. далі пункти 15–25 рішення). Суд, що звернувся із запитом, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення для того, щоб отримати допомогу в тлумаченні декількох законодавчих актів, включно зі статтею 2(1)(b) Директиви 89/665/ЄЕС. Рішення: Законодавство ЄС вимагає, щоб державний замовник скасував запрошення на участь в тендері, якщо під час перегляду провадження відповідно до статті 1 Директиви 89/665 з'ясується, що рішення, яке стосується одного з критеріїв оцінювання в тендері, встановлених таким органом, є незаконним, і тому скасовується органом, який здійснює перегляд. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки надає корисне тлумачення статті 2(1)(b) Директиви 89/665/ЄЕС. Воно повинно бути враховано під час перевірки

Справа	Резюме справи
	українськими правотворчими органами відповідності національного законодавства до зазначеної директиви.
C-92/00 <u>Hospital Ingenieure Krankenhaustechnik Planungs-Gesellschaft mbH (HI) v Stadt Wien</u>	Фактичні обставини: <i>Vergabekontrollsenat des Landes Wien</i> (Австрія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Він був направлений у ході судового процесу між німецькою компанією Hospital Ingenieure Krankenhaustechnik Planungs-GmbH та містом Відень стосовно відкликання запрошення останнього на тендер щодо контракту на державні послуги, на який HI подав тендерну заявку (див. пункти 12–22 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 1 Директиви 89/665 і тому вирішив подати звернення до Суду щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 23 рішення). Рішення: Стаття 1(1) Директиви 89/665 вимагає, щоб рішення державного замовника відкликати запрошення на участь в тендері щодо контракту на державні послуги було відкритим для процедури перегляду і могло бути скасованим за потреби, на підставі того, що воно порушує законодавство ЄС стосовно державних контрактів або національних правил, які реалізують таке законодавство. Крім того, Директива 89/665 перешкоджає національному законодавству обмежувати перегляд законності відкликання запрошення на участь у тендері, лише для перевірки того, чи було воно довільним. Нарешті, що не менш важливо, визначення часу, який потрібно враховувати для оцінки законності рішення державного замовника щодо відкликання запрошення на участь у тендері, є питанням національного законодавства. Це, однак, підпадає під дію вимоги, щоб відповідні національні правила були не менш сприятливими, ніж ті, що регулюють подібні національні дії, та щоб вони не робили практично неможливим або надмірно складним здійснення прав, наданих законодавством ЄС. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, відповідальних за наближення законодавства. Воно надає корисне тлумачення статті 1(1) Директиви 89/665, і таким чином, його необхідно взяти до уваги під час розробки відповідних положень українського законодавства. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно охоплює практичні проблеми, які можуть виникнути під час наближення директив ЄС про державні закупівлі. З огляду на це, рекомендовано це рішення залишати у сфері уваги українських правотворчих органів.

9.2.5. Директива Ради 92/13/ЄЕС від 25 лютого 1992 року про узгодження законів, нормативно-правових актів та адміністративних положень, які стосуються застосування правил Співтовариства щодо закупівельних процедур організацій, що працюють у секторах водного господарства, енергетики, транспорту та електрозв'язку

Справа	Резюме справи
Об'єднані справи C-439/14 та C-488/14 <u>SC Star Storage SA and Others v Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) and Others</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення були направлені двома румунськими судами: Curtea de Apel București (Апеляційний суд, Бухарест) та the Curtea de Apel Oradea (Апеляційний суд, Орадя) під час національного судового провадження щодо тендерів на державні закупівлі (див. пункти 9–20 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 92/13 (та Директиви 89/665) і тому подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Суд ухвалив рішення, що ні Директива 92/13, ні Директива 89/665 не перешкоджають національному законодавству, згідно з яким прийнятність будь-якого позову проти акту державного замовника підпадає під зобов'язання заявника скласти належне поручительство, яке надають державному замовнику, якщо таке поручительство повинне бути повернено заявнику, незалежно від результату позову. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно надає корисне тлумачення обох директив щодо засобів правового захисту в державних закупівлях та роз'яснює зміст регуляторної самостійності держав-членів.
C-161/13 <u>Idrodinamica Spurgo Velox srl and Others v Acquedotto Pugliese SpA</u>	Фактичні обставини: <i>Tribunale amministrativo regionale per la Puglia</i> (Італія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Idrodinamica Spurgo Velox srl та ще чотирма заявниками, з одного боку, та Acquedotto Pugliese SpA, державним замовником, з іншого, щодо законності процедури укладення контракту зазначеним органом із консорціумом, що брав участь у тендері, ad hoc під керівництвом підприємства Giovanni XXIII Soc. coop. arl. Італійський суд, який розглядав справу, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення для перевірки того, чи національні правила щодо часових строків були сумісними з директивами ЄС про засоби правового захисту державних закупівель. Рішення: Суд вирішив, що Директиву 92/13 необхідно тлумачити так, що час, виділений на подачу позову про скасування рішення стосовно укладання контракту, починається знову, якщо державний замовник ухвалює нове рішення, вже після ухвалення рішення про укладання, але до того, як підписано такий

Справа	Резюме справи
	договір, що може вплинути на законність рішення про зазначене укладання контракту. Такий період починається з повідомлення попереднього рішення учасникам тендеру або, у разі їх відсутності, з моменту, коли вони дізнаються про таке рішення. Значення: це рішення, безумовно, має значення для українських державних органів. Воно роз'яснює запутане юридичне питання, тобто національні правила щодо строків подання позовів до національних державних органів. Це питання, як таке, не регулюється Директивою 92/13, проте загальні положення, що містяться в ньому, є важливим показником.

Глава 10 Антимонопольне право (включно з Державною допомогою)

10.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Ради (ЄС) №1/2003 від 16 грудня 2002 року про імплементацію правил конкуренції, встановлених у статтях 81 та 82 Договору (відповідно до статті 256 АА тільки стаття 30 Регламенту 1/2003 має значення)</u>	- C-162/15P <u>Evonik Degussa GmbH v European Commission</u>, ECLI:EU:C:2017:205 - T-465/12 <u>AGC Glass Europe and Others v European Commission</u>, ECLI:EU:T:2015:505 - T-462/12 <u>Pilkington Group Ltd v European Commission</u>, ECLI:EU:T:2015:508 - T-345/12 <u>Akzo Nobel NV and Others v European Commission</u>, ECLI:EU:T:2015:50 - T-341/12 <u>Evonik Degussa GmbH v European Commission</u>, ECLI:EU:T:2015:51 - T-534/11 <u>Schenker AG v European Commission</u>, ECLI:EU:T:2014:854
<u>Регламент Ради (ЄС) № 139/2004 від 20 січня 2004 року про контроль за концентрацією між підприємствами (відповідно до статті 256 АА тільки статті 1, 5(1–2) та 20 мають значення)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року (існуюча судова практика поширюється на положення Регламенту, які не стосуються наближення).
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 330/2010 від 20 квітня 2010 року про застосування статті 101(3) Договору про функціонування Європейського Союзу до категорій вертикальних угод та узгоджених дій (відповідно до статті 256 АА тільки статті 1–8 мають значення)</u>	- C-230/16 <u>Coty Germany GmbH v Parfümerie Akzente GmbH</u>, ECLI:EU:C:2017:941
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 772/2004 від 27 квітня 2004 року про застосування статті 81(3) Договору до категорій договорів про передачу технологій (відповідно до статті 256 АА тільки статті 1–8 мають значення) ПРИМІТКА: цей Регламент втратив чинність.</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Статті 106–107 TFEU</u>	- C-449/14P <u>DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA v European Commission</u>, ECLI:EU:C:2016:848

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-185/14 <u>"EasyPay" AD and "Finance Engineering" AD v Ministerski savet na Republika Bulgaria and Natsionalen osiguriteln institute</u>, ECLI:EU:C:2015:716 - C-327/12 <u>Ministero dello Sviluppo economico and Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori, servizi e forniture v SOA Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione SpA</u>, ECLI:EU:C:2013:827 - C-437/09 <u>AG2R Prévoyance v Beaudout Père et Fils SARL</u>, ECLI:EU:C:2011:112
<u>Стаття 93 TFEU</u> <u>Регламент Комісії (ЄС) № 2015/1589 від 13 липня 2015 року про детальні правила для застосування статті 108 Договору про функціонування Європейського Союзу</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Ради (ЄС) № 734/2013 від 22 липня 2013 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 659/1999 про детальні правила для застосування статті 93 Договору про заснування Європейського Співтовариства (ПРИМІТКА скасована Регламентом Ради (ЄС) 2015/1589 від 13 липня 2015 року про детальні правила для застосування статті 108 Договору про функціонування Європейського Союзу)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 794/2004 від 21 квітня 2004 року про імплементацію Регламенту Ради (ЄС) № 659/1999 про детальні правила для застосування статті 93 Договору про заснування Європейського Співтовариства</u>	- C-467/15P <u>Commission v Italy</u>, ECLI:EU:C:2017:799 - C-519/14P <u>Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) v European Commission</u>, ECLI:EU:C:2016:797 - C-89/14 <u>A2A SpA v Agenzia delle Entrate</u>, ECLI:EU:C:2015:537 - C-690/13 <u>Trapeza Eurobank Ergasias AE v Agrotiki Trapeza tis Ellados AE (ATE) and Pavlos Sidiropoulos</u>, ECLI:EU:C:2015:235 - C-269/09P <u>ISD Polska sp. z o.o. and Others v European Commission</u>, ECLI:EU:C:2011:175

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 372/2014 від 9 квітня 2014 року про внесення змін до Регламенту Ради (ЄС) № 794/2004 про імплементацію Регламенту Ради (ЄС) № 659/1999 про детальні правила для застосування статті 93 Договору про заснування Європейського Співтовариства</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії про спрощену процедуру розгляду певних видів державної допомоги</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії про Кодекс найкращих практик з проведення процедур контролю за державною допомогою</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії — Стосовно ефективної імплементації рішень Комісії, що вимагають від держав-членів повернути незаконну та несумісну державну допомогу</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії про визначення застосовних правил оцінювання незаконної державної допомоги</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії щодо дотримання законодавства про державну допомогу національними судами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії від 1 грудня 2003 року про професійну таємницю в рішеннях про державну допомогу</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Ради (ЄС) № 994/98 від 7 травня 1998 року про застосування статей 92 та 93 (зараз 87 та 88 відповідно) Договору про Європейське Співтовариство до окремих категорій горизонтальної державної допомоги (ПРИМІТКА: замінено Регламентом Ради (ЄС) 2015/1588 від 13 липня 2015 року про застосування статей 107 та 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до окремих категорій горизонтальної державної допомоги)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1407/2013 від 18 грудня 2013 року про застосування статей 107 та 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до мінімальної допомоги</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 800/2008 від 6 серпня 2008 року про визнання певних категорій допомоги сумісними із спільним ринком під час застосування статей 87 та 88 Договору (ПРИМІТКА: скасовано та замінено Регламентом Комісії (ЄС) № 651/2014 від 17 червня 2014 року про визнання певних категорій допомоги сумісними із внутрішнім ринком під час застосування статей 107 та 108 Договору)</u>	- C-245/16 <u>Nerea SpA v Regione Marche</u> , ECLI:EU:C:2017:521 - C-493/14 <u>Dilly's Wellnesshotel GmbH v Finanzamt Linz</u> , ECLI:EU:C:2016:577 - T-671/14 <u>Bayerische Motoren Werke AG v European Commission</u> , ECLI:EU:T:2017:599
<u>Рекомендація Комісії від 6 травня 2003 року щодо визначення мікро, малих та середніх підприємств</u>	- C-110/13 <u>HaTeFo GmbH v Finanzamt Haldensleben</u> , ECLI:EU:C:2014:114
<u>Повідомлення Комісії — Типова декларація про інформацію стосовно кваліфікації підприємства як SME</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії Рекапіталізація фінансових установ у нинішній фінансовій кризі: обмеження допомоги до необхідного мінімуму та гарантії від надмірних викривлень конкуренції</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії про поводження з проблемними активами в банківському секторі Співтовариства</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії про повернення до рентабельності та оцінювання заходів реструктуризації у фінансовому секторі в умовах нинішньої кризи відповідно до правил державної допомоги</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії про застосування з 1 січня 2011 року правил державної допомоги для підтримки заходів на користь банків у контексті фінансової кризи</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Повідомлення від Комісії про застосування з 1 січня 2012 року правил державної допомоги для підтримки заходів на користь фінансових установ у контексті фінансової кризи</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії про застосування з 1 серпня 2013 року правил державної допомоги для підтримки заходів на користь банків у контексті фінансової кризи</u>	- C-526/14 Tadej Kotnik and Others v Državni zbor Republike Slovenije, ECLI:EU:C:2016:570
<u>Повідомлення від Комісії — Критерії для аналізу сумісності навчальних випадків державної допомоги, що підлягають індивідуальному повідомленню</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії — Критерії для аналізу сумісності державної допомоги малозабезпеченим та працівникам з особливими потребами, що підлягають індивідуальному повідомленню</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Настанови про регіональну державну допомогу на 2014–2020 роки</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії про критерії поглибленого оцінювання регіональної допомоги великим інвестиційним проектам</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рамки Співтовариства для державної допомоги для досліджень, розробок та інновацій</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Настанови Співтовариства про державну допомогу для захисту довкілля</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії — Настанови щодо певних заходів державної допомоги у контексті схеми торгівлі квотами на викиди парникових газів після 2012 року</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Настанови Співтовариства про державну допомогу для підтримки інвестицій в ризиковий капітал малих та середніх підприємств (ПРИМІТКА ці Настанови більше не застосовні)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії про внесення змін до настанов Співтовариства про державну допомогу для підтримки ризикового капіталу</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії — Настанови про державну допомогу для підтримки інвестицій у фінансування ризиків</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії — Настанови Співтовариства про державну допомогу для порятунку та реструктуризації підприємств у складних умовах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії про державну допомогу для фільмів та інших аудіовізуальних творів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії про застосування правил державної допомоги до громадського мовлення</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії щодо методології для аналізу державної допомоги, пов'язаної з некупними витратами</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії про застосування правил конкуренції до поштового сектору та про оцінювання певних державних заходів, що стосуються поштових послуг</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Переглянуті правила оцінювання державної допомоги суднобудуванню (ПРИМІТКА: більше не застосовні)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії: Допомога з порятунку та реструктуризації допомоги у закритті металургійного сектору (ПРИМІТКА: більше не застосовна)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Повідомлення від Комісії: Мультисекторальні рамки регіональної допомоги для великих інвестиційних проектів(ПРИМІТКА: замінено Повідомленням від Комісії: Мультисекторальні рамки регіональної допомоги для великих інвестиційних проектів)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії: Настанови Співтовариства для застосування правил державної допомоги стосовно швидкого впровадження широкосмугових мереж</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії — Настанови Співтовариства про державну допомогу для залізничних підприємств</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Настанови Співтовариства про державну допомогу морському транспорту</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії, що містить рекомендації про державну допомогу, додатково до фінансування Співтовариства, для запуску морських автомагістралей</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії щодо настанови про державну допомогу підприємствам, що керують судноплавством</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення від Комісії — Настанови про державну допомогу аеропортам та авіалініям</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії від 10 грудня 2010 року про державну допомогу для сприяння закриттю неконкурентних вугільних шахт</u>	- T-176/11 <u>Federación Nacional de Empresarios de Minas de Carbón (Carbunión) v Council of the European Union</u> , ECLI:EU:T:2013:686
<u>Повідомлення Комісії про застосування статей 87 та 88 Договору про заснування Європейського Співтовариства до державної допомоги у вигляді гарантій</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії про елементи державної допомоги у продажі земельних ділянок та будівель органами державної влади</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
(ПРИМІТКА: замінено <u>Повідомленням Комісії про поняття державної допомоги, як зазначено у статті 107(1) Договору про функціонування Європейського Союзу</u>)	
<u>Повідомлення від Комісії державам-членам про застосування статей 107 та 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до короткострокового страхування експортних кредитів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії про застосування правил державної допомоги до заходів, пов'язаних з прямим оподаткуванням бізнесу</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Нове повідомлення від Комісії про перегляд метода для встановлення довідкових та облікових ставок</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Повідомлення Комісії державам-членам: Застосування статей 92 та 93 [зараз 87 та 88] Договору про створення ЄЕС та статті 5 Директиви Комісії 80/723/ЄЕС до державних підприємств у виробничому секторі</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2006/111/ЄС від 16 листопада 2006 року про прозорість фінансових відносин між державою-членом та державними підприємствами, а також про фінансову прозорість в рамках окремих підприємств</u>	- C-284/12 <u>Deutsche Lufthansa AG v Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH</u> , ECLI:EU:C:2013:755
<u>Повідомлення від Комісії про застосування правил державної допомоги Європейського Союзу до компенсації, наданої для забезпечення послуг загального економічного інтересу</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії від 20 грудня про застосування статті 106(2) Договору про функціонування Європейського Союзу до державної допомоги у формі компенсації за державну службу, яка надається окремим підприємствам, які несуть відповідальність за надання послуг загального економічного інтересу</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Повідомлення від Комісії — Рамки Європейського Союзу для державної допомоги у формі компенсації за державні послуги (2011 рік)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

10.2. Резюме вибраних рішень

10.2.1. Регламент № 1/2003 про імплементацію правил конкуренції, встановлених у статтях 81 та 82 Договору

Справа	Резюме справи
C-162/15P <u>Evonik Degussa GmbH v European Commission</u>	Фактичні обставини: це було оскарження рішення Загального суду у справі T-341/12, в якій зазначений суд відхилив позов про скасування Рішення Комісії C(2012) 3534 від 24 травня 2012 року про відхилення заяви щодо забезпечення конфіденційності, поданий заявником відповідно до статті 8 Рішення 2011/695/ЄС Президента Європейської Комісії від 13 жовтня 2011 року щодо функцій та повноважень посадової особи, яка слухає справу, в певних провадженнях щодо конкуренції (див. далі пункти 16–32 рішення). Рішення: Суд відхилив рішення Загального суду Європейського Союзу від 28 січня 2015 року, Evonik Degussa v Commission (T-341/12, EU:T:2015:51), оскільки, відповідно до зазначеного рішення, Загальний суд вирішив, що посадова особа, яка слухає справу, правильно відмовилась від повноваження відповідати на заперечення, висунуті Evonik Degussa GmbH, на основі дотримання принципів захисту правомірних сподівань та однакового ставлення до запропонованого видання детальної, неконфіденційної версії Рішення Комісії C(2006) 1766 від 3 травня 2006 року. Крім того, Суд скасував рішення Комісії C(2012) 3534 від 24 травня 2012 року, відхиливши заяву щодо забезпечення конфіденційності, подану Evonik Degussa GmbH, оскільки в зазначеному рішенні посадова особа, яка слухає справу, відмовилась від повноваження відповідати на заперечення, зазначені в пункті 1 резолютивної частини цього рішення. Значення: це рішення має обмежене значення для українських державних органів, оскільки стосується тлумачення положень, які застосовуються лише в контексті ЄС. Однак на нього варто звернути увагу для загальноосвітніх цілей.

10.2.2. Регламент (ЄС) № 139/2004 про контроль за концентрацією між підприємствами

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

10.2.3. Регламент (ЄС) № 330/2010 про застосування статті 101(3) Договору про функціонування Європейського Союзу до категорій вертикальних угод та узгоджених дій

Справа	Резюме справи
C-230/16 <u>Coty Germany GmbH v Parfümerie Akzente GmbH</u>	Фактичні обставини:

10.2.4. Регламент (ЄС) № 772/2004 про застосування статті 81(3) Договору до категорій договорів про передачу технологій

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.5. Статті 106–107 TFEU

Справа	Резюме справи
C-185/14 <u>"EasyPay" AD and "Finance Engineering" AD v Ministerski savet na Republika Bulgaria and Natsionalen osiguritelен institute</u>	Фактичні обставини: Varhoven administrativen sad (Вищий адміністративний суд, Болгарія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між «EasyPay» AD та «Finance Engineering» AD та Ministerski savet na Republika Bulgaria (Рада Міністрів Республіки Болгарія) та Natsionalen osiguritelен institute (Національний інститут соціального забезпечення) з вимогою скасувати або відкликати певні статі Наказу про пенсії та періоди страхування (див. далі пункти 23–26 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення, між іншим, статей 106–107 TFEU і тому вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 27 рішення). Рішення: Стаття 107(1) TFEU означає, що якщо здійснення операцій з грошових переказів, яке дозволяє виплати пенсій за віком, є економічною діяльністю, то надання державою-членом виключного права на виплату пенсій за віком шляхом грошового переказу такому підприємству, як розглядається в основному провадженні, при

Справа	Резюме справи
	цьому, не підпадає під зазначене положення, оскільки така послуга являє собою послугу загального економічного значення, оплата якої є компенсацією за послуги, які здійснюються зазначеним підприємством для виконання своїх зобов'язань з комунального обслуговування. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює тлумачення статті 107 TFEU. Його необхідно взяти до уваги під час тлумачення відповідних положень Угоди про асоціацію та українського законодавства.
C-437/09 <u>AG2R</u> <u>Prévoyance v</u> <u>Beaudout Père et Fils</u> <u>SARL</u>	Фактичні обставини: Tribunal de grande instance de Périgueux (Франція) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між AG2R Prévoyance, спільноти взаємодопомоги, під керуванням Французького кодексу соціального забезпечення, та Beaudout Père et Fils SARL щодо відмови останнього приєднатися до системи додаткового відшкодування витрат на охорону здоров'я, якою керує AG2R, для традиційного французького хлібопекарського комплексу (див. далі пункти 17–21 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 101–102 TFEU і тому вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 22 рішення). Рішення: Статтю 101 TFEU, яка розглядається у поєднанні зі статтею 4(3) ЄС, необхідно тлумачити як таку, що не перешкоджає рішенню, прийнятому органами державної влади, зробити обов'язковою угоду, на вимогу організацій, що представляють працедавців та працівників у певному професійному секторі, яка є результатом колективних переговорів та яка передбачає обов'язкове приєднання до системи додаткової компенсації витрат на охорону здоров'я для всіх підприємств у відповідному секторі без можливості звільнення від сплати. Оскільки діяльність, яка полягає в управлінні схемою додаткової компенсації витрат на охорону здоров'я, як це розглядається в основному провадженні, повинна бути класифікована як економічна, що є питанням для визначення національним судом, то статті 102 TFEU та 106 TFEU необхідно тлумачити як ті, що не перешкоджають, за таких обставин як у справах по основному провадженню, органам державної влади у наданні спільноті взаємодопомоги виняткового права керувати такою схемою, без будь-якої можливості для підприємств у межах відповідного професійного сектора звільнитися від приєднання до зазначеної схеми. Значення: це рішення має загальне освітнє значення для українських державних органів, але як таке, воно не повинно бути предметом наближення. В основному воно застосовується лише до держав-членів ЄС.

10.2.6. Регламент (ЄС) № 372/2014 про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 794/2004 про імплементацію Регламенту Ради (ЄС) № 659/1999 про детальні правила для застосування статті 93 Договору про заснування Європейського Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.7. Повідомлення Комісії про спрощену процедуру розгляду певних видів державної допомоги

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.8. Повідомлення Комісії про Кодекс найкращих практик з проведення процедур контролю за державною допомогою

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.9. Повідомлення від Комісії — Стосовно ефективної імплементації рішень Комісії, що вимагають від держав-членів повернути незаконну та несумісну державну допомогу

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.10 Повідомлення Комісії про визначення застосовних правил оцінювання незаконної державної допомоги

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.11. Повідомлення Комісії щодо дотримання законодавства про державну допомогу національними судами

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.12. Повідомлення Комісії від 1 грудня 2003 року про професійну таємницю в рішеннях про державну допомогу

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.13. Регламент (ЄС) 2015/1588 про застосування статей 107 та 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до окремих категорій горизонтальної державної допомоги

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.14. Регламент (ЄС) № 1407/2013 про застосування статей 107 та 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до мінімальної допомоги

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.15. Регламент (ЄС) № 651/2014 від 17 червня 2014 року про визнання певних категорій допомоги сумісними із внутрішнім ринком під час застосування статей 107 та 108 Договору

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.16. Рекомендація Комісії від 6 травня 2003 року щодо визначення мікро, малих та середніх підприємств

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.17. Повідомлення Комісії — Типова декларація про інформацію стосовно кваліфікації підприємства як SME

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.18. Повідомлення Комісії Рекапіталізація фінансових установ у нинішній фінансовій кризі: обмеження допомоги до необхідного мінімуму та гарантії від надмірних викривлень конкуренції

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.19. Повідомлення від Комісії про поведження з проблемними активами в банківському секторі Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.20. Повідомлення Комісії про повернення до рентабельності та оцінювання заходів реструктуризації у фінансовому секторі в умовах нинішньої кризи відповідно до правил державної допомоги

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.21. Повідомлення від Комісії про застосування з 1 січня 2011 року правил державної допомоги для підтримки заходів на користь банків у контексті фінансової кризи

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.22. Повідомлення від Комісії про застосування з 1 січня 2012 року правил державної допомоги для підтримки заходів на користь фінансових установ у контексті фінансової кризи

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.23. Повідомлення від Комісії про застосування з 1 серпня 2013 року правил державної допомоги для підтримки заходів на користь банків у контексті фінансової кризи

Справа	Резюме справи
C-526/14 <u>Tadej Kotnik and Others v Državni zbor Republike Slovenije</u>	Фактичні обставини: <i>Ustavno sodišče</i> (Конституційний суд, Словенія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Питання до Суду були подані під час розгляду запиту, який було зроблено у ході провадження з перегляду конституційності деяких положень <i>Zakon o bančništvu</i> (закону про банківський сектор) від 23 листопада 2006 року, які передбачають виняткові заходи, розроблені для забезпечення відновлення банківської системи (див. далі пункти 23–29). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення декількох положень законодавства ЄС та у зв'язку з цим подав сім питань до Суду (див. пункт 30). Між іншим, вони стосувалися правового характеру Повідомлення про правила державної допомоги щодо підтримки банків у контексті фінансової кризи. Рішення: Суд вирішив, що Повідомлення не є зобов'язальним для держав-членів. Статті 107–109 TFEU необхідно тлумачити як такі, що не виключають пункти 40–46 Банківського повідомлення, оскільки зазначені пункти встановлюють умови розподілу тягаря між акціонерами та власниками субординованих прав як передумову для отримання дозволу на державну допомогу. Крім того, Банківське повідомлення необхідно тлумачити так, що заходи для перетворення гібридного капіталу та субординованого боргу, або зменшення їхньої загальної суми, як передбачено в пункті 44 зазначеного Повідомлення, не повинні перевищувати того, що необхідно для подолання невеликого падіння капіталу відповідного банку. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює правовий характер інструментів «м'якого права» ЄС та їхнє застосування. Також воно надає корисну інформацію щодо суті Повідомлення а тому повинно бути враховано, коли українські державні органи здійснюватимуть наближення законодавства.

10.2.24. Повідомлення від Комісії — Критерії для аналізу сумісності навчальних випадків державної допомоги, що підлягають індивідуальному повідомленню

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.25. Повідомлення від Комісії — Критерії для аналізу сумісності державної допомоги малозабезпеченим та працівникам з особливими потребами, що підлягають індивідуальному повідомленню

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.26. Настанови про регіональну державну допомогу на 2014–2020 роки

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.27. Повідомлення від Комісії про критерії поглибленого оцінювання регіональної допомоги великим інвестиційним проектам

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.28. Рамки Співтовариства для державної допомоги для досліджень, розробок та інновацій

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.29. Настанови Співтовариства про державну допомогу для захисту довкілля

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.30. Повідомлення від Комісії — Настанови щодо певних заходів державної допомоги у контексті схеми торгівлі квотами на викиди парникових газів після 2012 року

Справа	Резюме справи

	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.31. Настанови Співтовариства про державну допомогу для підтримки інвестицій в ризиковий капітал малих та середніх підприємств

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.32. Повідомлення від Комісії про внесення змін до настанов Співтовариства про державну допомогу для підтримки ризикового капіталу

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.33. Повідомлення від Комісії — Настанови про державну допомогу для підтримки інвестицій у фінансування ризиків

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.34. Повідомлення від Комісії — Настанови Співтовариства про державну допомогу для порятунку та реструктуризації підприємств у складних умовах

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.35. Повідомлення від Комісії про державну допомогу для фільмів та інших аудіовізуальних творів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.36. Повідомлення від Комісії про застосування правил державної допомоги до громадського мовлення

Справа	Резюме справи

	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.37. Повідомлення Комісії щодо методології для аналізу державної допомоги, пов'язаної з неокупними витратами

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.38. Повідомлення від Комісії про застосування правил конкуренції до поштового сектору та про оцінювання певних державних заходів, що стосуються поштових послуг

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.39. Переглянуті правила оцінювання державної допомоги суднобудуванню

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.40. Повідомлення від Комісії: Допомога з порятунку та реструктуризації допомоги у закритті металургійного сектору

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.41. Повідомлення від Комісії: Мультисекторальні рамки регіональної допомоги для великих інвестиційних проектів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.42. Повідомлення від Комісії: Настанови Співтовариства для застосування правил державної допомоги стосовно швидкого впровадження широкосмугових мереж

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.43. Повідомлення від Комісії — Настанови Співтовариства про державну допомогу для залізничних підприємств

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.44. Настанови Співтовариства про державну допомогу морському транспорту

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.45. Повідомлення від Комісії, що містить рекомендації про державну допомогу, додатково до фінансування Співтовариства, для запуску морських автомагістралей

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.46. Повідомлення від Комісії щодо настанови про державну допомогу підприємствам, що керують судноплавством

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.47. Повідомлення від Комісії — Настанови про державну допомогу аеропортам та авіалініям

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.48. Рішення Комісії від 10 грудня 2010 року про державну допомогу для сприяння закриттю неконкурентних вугільних шахт

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.49. Повідомлення Комісії про застосування статей 87 та 88 Договору про заснування Європейського Співтовариства до державної допомоги у вигляді гарантій

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.50. Повідомлення Комісії про застосування статей 87 та 88 Договору про заснування Європейського Співтовариства до державної допомоги у вигляді гарантій

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.51. Повідомлення Комісії про поняття державної допомоги, як зазначено у статті 107(1) Договору про функціонування Європейського Союзу)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.52. Повідомлення від Комісії державам-членам про застосування статей 107 та 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до короткострокового страхування експортних кредитів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.53. Повідомлення Комісії про застосування правил державної допомоги до заходів, пов'язаних з прямим оподаткуванням бізнесу

Справа	Резюме справи

	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.54. Нове повідомлення від Комісії про перегляд метода для встановлення довідкових та облікових ставок

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.55. Повідомлення Комісії державам-членам: Застосування статей 92 та 93 [зараз 87 та 88] Договору про створення ЄЕС та статті 5 Директиви Комісії 80/723/ЄЕС до державних підприємств у виробничому секторі

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.56. Директива Комісії 2006/111/ЄС від 16 листопада 2006 року про прозорість фінансових відносин між державою-членом та державними підприємствами, а також про фінансову прозорість в рамках окремих підприємств

Справа	Резюме справи
C-284/12 <u>Deutsche Lufthansa AG v Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH</u>	Фактичні обставини: <i>Oberlandesgericht Koblenz</i> (Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Питання були передані у ході судового процесу між Lufthansa та Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH, оператором аеропорту Франкфурт-Хан (Німеччина), щодо припинення та відшкодування державної допомоги, яку FFH нібито надає бюджетній авіакомпанії Ryanair (див. далі пункти 10–17 рішення). Для того, щоб винести рішення у цій справі, німецький суд вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду і, у зв'язку з цим, подав 3 питання (див. пункт 18 рішення). Вони включали питання щодо тлумачення Директиви 2006/111. Рішення: Суд ухвалив рішення, що у випадку, якщо відповідно до статті 108(3) TFEU Європейська Комісія ініціювала формальну експертну процедуру згідно зі статтею 108(2) TFEU щодо застосування інструменту, про який не було повідомлено, але який було реалізовано, національний суд, який розглядає клопотання про припинення імплементації зазначеного інструмента та відшкодування вже здійснених платежів, повинен ухвалити всі необхідні заходи, щоб зробити відповідні висновки через порушення зобов'язання призупинити виконання зазначеного інструмента. Для цього національний суд може вирішити призупинити імплементацію

Справа	Резюме справи
	зазначеного інструмента та зобов'язати відшкодувати вже здійснені платежі. Він також може вирішити вжити тимчасові заходи з метою захисту, як інтересів заінтересованих сторін, так і дієвості рішення Європейської Комісії ініціювати формальну експертну процедуру. Суд також постановив, що у випадку, коли національний суд висловлює сумніви щодо того, чи є заходи, що розглядаються, державною допомогою у розумінні статті 107(1) TFEU, або щодо правомірності або тлумачення рішення для ініціювання формальної експертної процедури, він може вимагати роз'яснення з боку Європейської комісії і, відповідно до другого та третього параграфів статті 267 TFEU, може або повинен подати звернення до Суду Європейського Союзу для отримання попереднього рішення. Значення: це рішення має дуже обмежене значення для цілей наближення законодавства. Загалом воно стосується питань, які стосуються тільки держав-членів Європейського Союзу. Необхідно зазначити, що Суд не надав відповідь на питання щодо Директиви 2006/111.

10.2.57. Повідомлення від Комісії про застосування правил державної допомоги Європейського Союзу до компенсації, наданої для забезпечення послуг загального економічного інтересу

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.58. Рішення Комісії від 20 грудня про застосування статті 106(2) Договору про функціонування Європейського Союзу до державної допомоги у формі компенсації за державну службу, яка надається окремим підприємствам, які несуть відповідальність за надання послуг загального економічного інтересу

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

10.2.59. Повідомлення від Комісії — Рамки Європейського Союзу для державної допомоги у формі компенсації за державні послуги (2011 рік)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2016 року.

Глава 11 Енергетика

11.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива 2003/54/ЄС про спільні правила для внутрішнього ринку електроенергії</u> (ПРИМІТКА: втратила чинність, замінена <u>Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/72/ЄС від 13 липня 2009 року про спільні правила для внутрішнього ринку електроенергії</u>)	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) 1228/2003 про умови доступу до мережі для транскордонного обміну електроенергією, зі змінами та доповненнями, внесеними Рішенням Комісії 2006/770/ЄС</u> (ПРИМІТКА: втратив чинність, замінено <u>Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 714/2009 від 13 липня 2009 року про умови доступу до мережі для транскордонного обміну електроенергією</u>)	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2005/89/ЄС про заходи для забезпечення безпеки електропостачання та інвестицій в інфраструктуру</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2003/55/ЄС про спільні правила для внутрішнього ринку газу</u> (ПРИМІТКА: втратила чинність, замінена <u>Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/73/ЄС від 13 липня 2009 року про спільні правила для внутрішнього ринку природного газу</u>)	- C-596/13P <u>European Commission v Moravia Gas Storage a.s.</u> , ECLI:EU:C:2015:203 - C-510/13 <u>E.ON Földgáz Trade Zrt v Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal</u> , ECLI:EU:C:2015:189
<u>Регламент (ЄС) № 1775/2005 про умови доступу до мереж природного газу</u> (ПРИМІТКА: втратив чинність, замінено <u>Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 715/2009 від 13 липня 2009 року про умови доступу до мереж транспортування природного газу</u>)	- C-51/13 <u>E.ON Földgáz Trade Zrt v Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal</u> , ECLI:EU:C:2015:189

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива 2004/67/ЄС про заходи для забезпечення безпеки постачання природного газу</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2006/67/ЄС про підтримку мінімального рівня резервів сирої нафти та/або нафтопродуктів (ПРИМІТКА: втратила чинність, замінена Директивою Ради 2009/119/ЄС від 14 вересня 2009 року про накладення зобов'язання на держави-члени підтримувати мінімальний рівень резервів сирої нафти та/або нафтопродуктів</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 94/22/ЄС про умови надання та використання дозволів на пошук, розвідування та видобуток вуглеводнів</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2004/8/ЄС про сприяння когенерації (ПРИМІТКА: скасована Директивою Європейського Парламенту і Ради енергоефективність 2012/27/ЄС від 25 жовтня 2012 року про енергоефективність)</u>	- C-195/12 <u>Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA v Région wallonne</u> , ECLI:EU:C:2013:598
<u>Директива 2002/91/ЄС про енергетичну ефективність будівель (ПРИМІТКА: скасована Директивою Європейського Парламенту і Ради 2010/31/ЄС від 19 травня 2010 року про енергетичну ефективність будівель)</u>	- C-67/12 <u>European Commission v Kingdom of Spain</u> , ECLI:EU:C:2014:5
<u>Директива 2006/32/ЄС про ефективність кінцевого використання енергії та енергетичні послуги (ПРИМІТКА: замінена Директивою Європейського Парламенту і Ради 2012/27/ЄС від 25 жовтня 2012 року про енергоефективність, і про внесення змін до Директив 2009/125/ЄС та 2010/30/ЄС та скасування Директив 2004/8/ЄС та 2006/32/ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2005/32/ЄС про рамки для встановлення вимог до екодизайну для продуктів, пов'язаних із енергоспоживанням (ПРИМІТКА: скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/125/ЄС від 21 жовтня 2009 року про рамки для</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>встановлення вимог до екодизайну для продуктів, пов'язаних із використанням енергії</u>	
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 278/2009 про вимоги до екодизайну для споживання електроенергії в режимі холостого ходу та середній активній ефективності зовнішніх джерел живлення</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 245/2009 про вимоги до екодизайну для люмінесцентних ламп без вбудованого баласту, для високоінтенсивних розрядних ламп та для баластів і освітлювальних приладів, які можуть обслуговувати такі лампи</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 244/2009 про вимоги до екодизайну для побутових ламп з ненаправленим світловипромінюванням</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 107/2009 про вимоги до екодизайну для простих декодерів</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1275/2008 про вимоги до екодизайну для режиму очікування та вимкнення споживання електроенергії електричним та електронним побутовим та офісним обладнанням</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 92/42/ЄЕС про вимоги до ефективності нових водогрійних котлів на рідкому або газоподібному паливі</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 96/57/ЄС про вимоги щодо енергоефективності для побутових електричних холодильників, морозильних камер та їх поєднань (ПРИМІТКА: замінено Регламентом Комісії (ЄС) № 643/2009 від 22 липня 2009 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/32/ЄС про вимоги до екодизайну для побутових холодильних пристроїв)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива 2000/55/ЄС про вимоги до енергоефективності баластів для люмінесцентного освітлення (ПРИМІТКА: скасовано Регламентом Комісії (ЄС) № 245/2009 від 18 березня 2009 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/32/ЄС про вимоги до екодизайну для люмінесцентних ламп без вбудованого баласту, для високоінтенсивних розрядних ламп та для баластів і освітлювальних приладів, які можуть обслуговувати такі лампи, та скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/55/ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 92/75/ЄЕС про позначення рівня споживання побутовою технікою енергії та інших ресурсів за допомогою маркування та стандартної інформації про продукт (ПРИМІТКА: замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС від 19 травня 2010 року про позначення рівня споживання енергоспоживчими продуктами енергії та інших ресурсів за допомогою маркування та стандартної інформації про продукт)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2003/66/ЄС про енергомаркування побутових електричних холодильників, морозильних камер та їх поєднань (ПРИМІТКА: непрямо скасовано Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) № 1060/2010 від 28 вересня 2010 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС про енергомаркування побутових холодильних пристроїв)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2002/40/ЄС про енергомаркування побутових електричних плит (ПРИМІТКА: замінено Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) № 65/2014 від 1 жовтня 2013 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС щодо енергомаркування побутових печей і витяжок)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Комісії 2002/31/ЄС про енергомаркування побутових кондиціонерів (ПРИМІТКА: скасовано Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) № 626/2011 від 4 травня 2011 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС про енергомаркування кондиціонерів)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 98/11/ЄС про енергомаркування побутових ламп (ПРИМІТКА: скасовано Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) № 874/2012 від 12 липня 2012 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС про енергомаркування електричних ламп та освітлюваних приладів)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 97/17/ЄС про енергомаркування побутових посудомийних машин зі змінами, внесеними Директивою Комісії 1999/9/ЄС про енергомаркування побутових посудомийних машин (ПРИМІТКА: замінено Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) № 1059/2010 від 28 вересня 2010 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС про енергомаркування побутових посудомийних машин)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 96/60/ЄС про енергомаркування побутових комбінованих прально-сушильних машин</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 95/13/ЄС про енергомаркування побутових електричних барабанних сушарок (ПРИМІТКА: замінено Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) № 392/2012 від 1 березня 2012 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС про енергомаркування побутових барабанних сушарок)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Комісії 95/12/ЄС про енергомаркування побутових пральних машин</u> (ПРИМІТКА: замінено <u>Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) № 1061/2010 від 28 вересня 2010 року про доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2010/30/ЄС про енергомаркування побутових пральних машин</u>)	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 96/29/Євратом про основні стандарти безпеки для захисту здоров'я працівників та громадськості від небезпек, що виникають від іонізуючого випромінювання</u> (ПРИМІТКА: замінено <u>Директивою Ради 2013/59/Євратом від 5 грудня 2013 року про основні стандарти безпеки для захисту від небезпек, що виникають від впливу іонізуючого випромінювання, та скасування Директив 89/618/Євратом, 90/641/Євратом, 96/29/Євратом, 97/43/Євратом та 2003/122/Євратом</u>)	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2. Резюме вибраних рішень

11.2.1. Директива 2003/54/ЄС про спільні правила для внутрішнього ринку електроенергії

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.2. Регламент (ЄС) 1228/2003 про умови доступу до мережі для транскордонного обміну електроенергією

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.3. Директива 2005/89/ЄС про заходи для забезпечення безпеки електропостачання та інвестицій в інфраструктуру

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.4. Директива 2003/55/ЄС про спільні правила для внутрішнього ринку газу

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.5. Регламент (ЄС) № 1775/2005 про умови доступу до мереж природного газу

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.6. Директива 2004/67/ЄС про заходи для забезпечення безпеки постачання природного газу

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.7. Директива 2006/67/ЄС про підтримку мінімального рівня резервів сирої нафти та/або нафтопродуктів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.8. Директива 94/22/ЄС про умови надання та використання дозволів на пошук, розвідування та видобуток вуглеводнів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.9. Директива 2004/8/ЄС про сприяння когенерації

Справа	Резюме справи
C-195/12 Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA v	Фактичні обставини: Cour constitutionnelle (Бельгія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA та Валлійським регіоном щодо відмови останнього дозволити йому мати переваги від посиленої схеми підтримки, яка передбачає надання грантів для додаткових «зелених сертифікатів» (див. також пункти 24-33 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив

Валлонський регіон	сумніви щодо тлумачення статі 7 Директиви 2004/8, і тому вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 34 рішення). Рішення: Суд вирішив, що стаття 7 Директиви 2004/8/ЄС не обмежується виключно теплоелектростанціями, які є високоефективними теплоелектростанціями у розумінні цієї Директиви. Крім того, принцип однакового ставлення та недискримінації, який, зокрема, встановлений у статтях 20 і 21 Хартії фундаментальних прав Європейського Союзу, не перешкоджає державам-членам при введенні національних схем для підтримки когенерації та виробництва електроенергії з відновлюваних джерел енергії, таких як ті, що зазначені у статті 7 Директиви 2004/8 та статті 4 Директиви 2001/77/ЄС, надавати допомогу для підтримки інструменту, який розглядається в основному провадженні, що може бути виграшним для всіх теплоелектростанцій, які використовують виключно енергетичну сировину з біомаси, окрім теплоелектростанцій, які використовують виключно деревину та/або відходи з деревини.

11.2.10. Директива 2002/91/ЄС про енергетичну ефективність будівель

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.11. Директива 2006/32/ЄС про ефективність кінцевого використання енергії та енергетичні послуги

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.12. Директива 2005/32/ЄС про рамки для встановлення вимог до екодизайну для продуктів, пов'язаних із енергоспоживанням

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.13. Регламент (ЄС) № 278/2009 про вимоги до екодизайну для споживання електроенергії в режимі холостого ходу та середній активній ефективності зовнішніх джерел живлення

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.14. Регламент (ЄС) № 245/2009 про вимоги до екодизайну для люмінесцентних ламп без вбудованого баласту, для високоінтенсивних розрядних ламп та для баластів і освітлювальних приладів, які можуть обслуговувати такі лампи

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.15. Регламент (ЄС) № 244/2009 про вимоги до екодизайну для побутових ламп з ненаправленим світловипромінюванням

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.16. Регламент (ЄС) № 107/2009 про вимоги до екодизайну для простих декодерів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.17. Регламент (ЄС) № 1275/2008 про вимоги до екодизайну для режиму очікування та вимкнення споживання електроенергії електричним та електронним побутовим та офісним обладнанням

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.18. Директива 92/42/ЄЕС про вимоги до ефективності нових водогрійних котлів на рідкому або газоподібному паливі

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.19. Директива 96/57/ЄС про вимоги до енергоефективності для побутових електричних холодильників, морозильних камер та їх поєднань

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.20. Директива 2000/55/ЄС про вимоги до енергоефективності баластів для люмінесцентного освітлення

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.21. Директива 92/75/ЄЕС про позначення рівня споживання побутовою технікою енергії та інших ресурсів за допомогою маркування та стандартної інформації про продукт

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.22. Директива 2003/66/ЄС про енергомаркування побутових електричних холодильників, морозильних камер та їх поєднань

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.23. Директива 2002/40/ЄС про енергомаркування побутових електричних плит

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.24. Директива 2002/31/ЄС про енергомаркування побутових кондиціонерів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.25. Директива 98/11/ЄС про енергомаркування побутових ламп

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.26. Директива 97/17/ЄС про енергомаркування побутових посудомийних машин зі змінами, внесеними Директивою Комісії 1999/9/ЄС про енергомаркування побутових посудомийних машин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.27. Директива 96/60/ЄС про енергомаркування побутових комбінованих прально-сушильних машин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.28. Директива 95/13/ЄС про енергомаркування побутових електричних барабанних сушарок

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.29. Директива 95/12/ЄС про енергомаркування побутових пральних машин

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

11.2.30. Директива 96/29/Євратом про основні стандарти безпеки для захисту здоров'я працівників та громадськості від небезпек, що виникають від іонізуючого випромінення

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 12 Оподаткування

12.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 року про спільну систему податку на додану вартість*</u>	- C-552/16 „Wind Inovation 1“ EOOD v Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia, ECLI:EU:C:2017:849- C-534/16 BB construct, ECLI:EU:C:2017:820- C-507/16 Entertainment Bulgaria System EOOD v Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia, ECLI:EU:C:2017:864- C-499/16 AZ v Minister Finansów, ECLI:EU:C:2017:846- C-462/16 Finanzamt Bingen-Alzey v Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG, ECLI:EU:C:2017:1006- C-441/16 SMS group GmbH v Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, ECLI:EU:C:2017:712- C-404/16 Lombard Ingatlan Lízing Zrt. v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság, ECLI:EU:C:2017:759- C-392/16 Marcu Dumitru v Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) and Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, ECLI:EU:C:2017:519- C-386/16 ‘Toridas’ UAB v Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, ECLI:EU:C:2017:599- Об’єднані справи C-374/16 та C-375/16 Rochus Geissel v Finanzamt Neuss and Finanzamt Bergisch Gladbach v Igor Butin, ECLI:EU:C:2017:867

* Декілька судових рішень, наведених у таблиці, ґрунтуються на шостій Директиві Ради 77/388/ЄЕС від 17 травня 1977 року про гармонізацію законодавства держав-членів щодо податків з обороту. Однак, вони зберігають свою значення відповідно до Директиви Ради 2006/112/ЄС.

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-308/16 <u>Kozuba Premium Selection sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie v Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie</u>, ECLI:EU:C:2017:869 - C-305/16 <u>Avon Cosmetics Ltd v The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</u>, ECLI:EU:C:2017:970 - C-288/16 <u>'L.Č.' IK v Valsts ieņēmumu dienests</u>, ECLI:EU:C:2017:502 - C-273/16 <u>Agenzia delle Entrate v Federal Express Europe Inc</u>, ECLI:EU:C:2017:733 - C-262/16 <u>Shields & Sons Partnership v The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</u>, ECLI:EU:C:2017:756 - C-254/16 <u>Glencore Agriculture Hungary Kft., formerly Glencore Grain Hungary Kft. v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság</u>, ECLI:EU:C:2017:522 - C-164/16 <u>Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v Mercedes-Benz Financial Services UK Ltd</u>, ECLI:EU:C:2017:734 - C-154/16 <u>„Latvijas Dzelzceļš” VAS v Valsts ieņēmumu dienests</u>, ECLI:EU:C:2017:392 - C-132/16 <u>Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” - Sofia v „Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments” EOOD</u>, ECLI:EU:C:2017:683 - C-101/16 <u>SC Paper Consult SRL v Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca and Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud</u>, ECLI:EU:C:2017:775 - C-90/16 <u>The English Bridge Union Limited v Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs</u>, ECLI:EU:C:2017:814 - C-37/16 <u>Minister Finansów v Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP (SAWP)</u>, ECLI:EU:C:2017:22 - C-36/16 <u>Minister Finansów v Posnania Investment SA</u>, ECLI:EU:C:2017:361

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-33/16 <u>Провадження, ініційоване А Оу</u>, ECLI:EU:C:2017:339 - C-26/16 <u>Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda v Autoridade Tributária e Aduaneira</u>, ECLI:EU:C:2017:453 - C-21/16 <u>Euro Tyre BV – Sucursal em Portugal v Autoridade Tributária e Aduaneira</u>, ECLI:EU:C:2017:106 - C-699/15 <u>Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v Brockenhurst College</u>, ECLI:EU:C:2017:344 - C-624/15 <u>UAB „Litdana“ v Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos</u>, ECLI:EU:C:2017:389 - C-616/15 <u>European Commission v Federal Republic of Germany</u>, ECLI:EU:C:2017:721 - C-605/15 <u>Minister Finansów v Aviva Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A. w Warszawie</u>, ECLI:EU:C:2017:718 - C-592/15 <u>Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v British Film Institute</u>, ECLI:EU:C:2017:117 - C-576/15 <u>ET „Maya Marinova“ v Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</u>, ECLI:EU:C:2016:740 - C-573/15 <u>État belge v Oxycure Belgium SA</u>, ECLI:EU:C:2017:189 - C-564/15 <u>Tibor Farkas v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága</u>, ECLI:EU:C:2017:302 - C-435/15 <u>Кримінальне провадження проти А та В</u>, ECLI:EU:C:2016:933 - C-432/15 <u>Odvolačí finanční ředitelství v Pavlína Baštová</u>, ECLI:EU:C:2016:855 - C-412/15 <u>TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH v Finanzamt Kassel II – Hofgeismar</u>, ECLI:EU:C:2016:738

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-390/15 <u>Провадження, ініційоване Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)</u>, ECLI:EU:C:2017:174 - C-263/15 <u>Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft. and Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft. v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)</u>, ECLI:EU:C:2016:392 - C-40/15 <u>Minister Finansów v Aspiro SA</u>, ECLI:EU:C:2016:172 - C-607/14 <u>Bookit, Ltd v Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</u>, ECLI:EU:C:2016:355 - C-550/14 <u>Envirotec Denmark ApS v Skatteministeriet</u>, ECLI:EU:C:2016:354 - C-546/14 <u>Proceedings brought by Degano Trasporti Sas di Ferruccio Degano & C</u>, ECLI:EU:C:2016:206 - C-520/14 <u>Gemeente Borsele v Staatssecretaris van Financiën and Staatssecretaris van Financiën v Gemeente Borsele</u>, ECLI:EU:C:2016:334 - C-463/14 <u>Asparuhovo Lake Investment Company OOD v Direktor na Direktsia 'Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika' Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</u>, ECLI:EU:C:2015:542 - C-419/14 <u>WebMindLicenses Kft. v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság</u>, ECLI:EU:C:2015:832 - C-335/14 <u>Les Jardins de Jouvence SCRL v État belge</u>, ECLI:EU:C:2016:36 - C-276/14 <u>Gmina Wrocław v Minister Finansów</u>, ECLI:EU:C:2015:635 - C-264/14 <u>Skatteverket v David Hedqvist</u>, ECLI:EU:C:2015:718 - C-256/14 <u>Lisboagás GDL - Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA v Autoridade Tributária e Aduaneira</u>, ECLI:EU:C:2015:387

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- Об'єднані справи C-226/14 та C-228/14 <u>Eurogate Distribution GmbH v Hauptzollamt Hamburg-Stadt та DHL Hub Leipzig GmbH v Hauptzollamt Braunschweig</u>, ECLI:EU:C:2016:405 - C-209/14 <u>NLB Leasing d.o.o. v Republika Slovenija</u>, ECLI:EU:C:2015:440 - C-187/14 <u>Skatteministeriet v DSV Road A/S</u>, ECLI:EU:C:2015:421 - C-183/14 <u>Radu Florin Salomie and Nicolae Vasile Oltean v Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj</u>, ECLI:EU:C:2015:454 - C-174/14 <u>Saudaçor – Sociedade Gestora de Recursos e Equipamentos da Saúde dos Açores SA v Fazenda Pública</u>, ECLI:EU:C:2015:733 - C-161/14 <u>European Commission v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:2015:355 - C-144/14 <u>Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei v Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administratia Județeană a Finanțelor Publice Maramures</u>, ECLI:EU:C:2015:452 - C-126/14 <u>UAB "Sveda" v Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos</u>, ECLI:EU:C:2015:712 - C-114/14 <u>European Commission v. Kingdom of Sweden</u>, ECLI:EU:C:2015:249 - C-111/14 <u>GST – Sarviz AG Germania v Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite</u>, ECLI:EU:C:2015:267 - C-108/14 та C-109/14 <u>Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG and Finanzamt Hamburg-Mitte v Finanzamt Nordenham and Marenave Schiffahrts AG</u>, ECLI:EU:C:2015:496 - C-105/14 <u>Criminal proceedings against Ivo Taricco and Others</u>, ECLI:EU:C:2015:555

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-97/14 <u>SMK kft v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága and Nemzeti Adó- és Vámhivatal</u>, ECLI:EU:C:2015:290 - C-55/14 <u>Régie communale autonome du stade Luc Varenne v État belge</u>, ECLI:EU:C:2015:29 - C-42/14 <u>Minister Finansów v Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie</u>, ECLI:EU:C:2015:229 - C-16/14 <u>Property Development Company NV v Belgische Staat</u>, ECLI:EU:C:2015:265 - C-662/13 <u>Surgicare</u>, ECLI:EU:C:2015:89 - C-595/13 <u>Fiscale Eenheid X</u>, ECLI:EU:C:2015:801 - C-594/13 <u>«go fair» Zeitarbeit</u>, ECLI:EU:C:2015:164 - C-526/13 <u>Fast Bunkering Klaipėda</u>, ECLI:EU:C:2015:536 - C-502/13 <u>Commission v Luxembourg</u>, ECLI:EU:C:2015:143 - C-499/13 <u>Macikowski</u>, ECLI:EU:C:2015:201 - C-492/13 <u>Traum</u>, ECLI:EU:C:2014:2267 - C-479/13 <u>Commission v France</u>, ECLI:EU:C:2015:141 - C-446/13 <u>Fonderie 2A</u>, ECLI:EU:C:2014:2252 - C-438/13 <u>BCR Leasing</u>, ECLI:EU:C:2014:2093 - C-337/13 <u>Almos Agrárkülkereskedelmi</u>, ECLI:EU:C:2014:328 - C-272/13 <u>Equoland</u>, ECLI:EU:C:2014:2091 - C-219/13 <u>K</u>, ECLI:EU:C:2014:2207 - C-204/13 <u>Malburg</u>, ECLI:EU:C:2014:147 - C-151/13 <u>Le Rayon d'Or</u>, ECLI:EU:C:2014:185 - C-144/13 <u>VDP Dental Laboratory</u>, ECLI:EU:C:2015:116 - C-107/13 <u>FIRIN</u>, ECLI:EU:C:2014:151 - C-92/13 <u>Gemeente 's-Hertogenbosch</u>, ECLI:EU:C:2014:2188

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-18/13 <u>Maks Pen</u>, ECLI:EU:C:2014:69 - C-7/13 <u>Skandia America (USA)</u>, ECLI:EU:C:2014:2225 - C-606/12 <u>Dresser Rand</u>, ECLI:EU:C:2014:125 - C-605/12 <u>Welmory</u>, ECLI:EU:C:2014:2298 - C-599/12 <u>Jetair and BTWE Travel4you</u>, ECLI:EU:C:2014:144 - C-563/12 <u>BDV Hungary Trading</u>, ECLI:EU:C:2013:854 - C-495/12 <u>Bridport and West Dorset Golf Club</u>, ECLI:EU:C:2013:861 - C-494/12 <u>Dixons Retail</u>, ECLI:EU:C:2013:758 - C-454/12 <u>Pro Med Logistik</u>, ECLI:EU:C:2014:111 - C-440/12 <u>Metropol Spielstätten</u>, ECLI:EU:C:2013:687 - C-431/12 <u>Rafinăria Steaua Română</u>, ECLI:EU:C:2013:686 - C-424/12 <u>Fatorie Principles</u>, objectives and tasks of the Treaties, ECLI:EU:C:2014:50 - C-323/12 <u>E. ON Global Commodities</u>, ECLI:EU:C:2014:53 - C-319/12 <u>MDDP</u>, ECLI:EU:C:2013:778 - C-283/12 <u>Serebryannay vek</u>, ECLI:EU:C:2013:599 - C-273/12 <u>Harry Winston</u>, ECLI:EU:C:2013:466 - C-259/12 <u>Rodopi-M 91</u>, ECLI:EU:C:2013:414 - C-249/12 <u>Tulică</u>, ECLI:EU:C:2013:722 - C-169/12 <u>TNT Express Worldwide (Poland)</u>, ECLI:EU:C:2013:314 - C-155/12 <u>RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland</u>, ECLI:EU:C:2013:434 - C-142/12 <u>Marinov</u>, ECLI:EU:C:2013:292 - C-138/12 <u>Rusedespred</u>, ECLI:EU:C:2013:233 - C-125/12 <u>Promociones y Construcciones BJ 200</u>, ECLI:EU:C:2013:392 - C-124/12 <u>AES-3C Maritza East 1</u>, ECLI:EU:C:2013:488 - C-91/12 <u>PFC Clinic</u> ECLI:EU:C:2013:198

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-78/12 <u>Evita-K</u>, ECLI:EU:C:2013:486 - C-62/12 <u>Kostov</u>, ECLI:EU:C:2013:391 - C-18/12 <u>Město Žamberk</u>, ECLI:EU:C:2013:95 - C-643/11, <u>LVK – 56</u>, ECLI:EU:C:2013:55 - C-642/11 <u>Stroy trans</u>, ECLI:EU:C:2013:54 - C-618/11 <u>TVI</u>, ECLI:EU:C:2013:789 - C-557/11 <u>Kozak</u>, ECLI:EU:C:2012:672 - C-550/11 <u>PIGI</u>, ECLI:EU:C:2012:614 - C-549/11 <u>Orfey Bulgaria</u>, ECLI:EU:C:2012:832 - C-543/11 <u>Woningstichting Maasdriel</u>, ECLI:EU:C:2013:20 - C-532/11 <u>Leichenich</u>, ECLI:EU:C:2012:720 - C-527/11 <u>Alessio</u>, ECLI:EU:C:2013:168 - C-525/11 <u>Mednis</u>, ECLI:EU:C:2012:652 - C-424/11 <u>Wheels Common Investment Fund Trustees and Others</u>, ECLI:EU:C:2013:144 - C-392/11 <u>Field Fisher Waterhouse</u>, ECLI:EU:C:2012:597 - C-360/11 <u>Commission v Spain</u>, ECLI:EU:C:2013:17 - C-324/11 <u>Tóth</u>, ECLI:EU:C:2012:549 - C-318/11, <u>Daimler</u>, ECLI:EU:C:2012:666 - C-299/11 <u>Gemeente Vlaardingen</u>, ECLI:EU:C:2012:698 - C-285/11 <u>Bonik</u>, ECLI:EU:C:2012:774 - C-284/11 <u>EMS-Bulgaria Transport</u>, ECLI:EU:C:2012:458 - C-273/11 <u>Mecsek-Gabona</u>, ECLI:EU:C:2012:547 - C-263/11 <u>Rēdlihs</u>, ECLI:EU:C:2012:497 - C-257/11 <u>Gran Via Moinesti</u>, ECLI:EU:C:2012:759 - C-234/11 <u>TETS Haskovo</u>, ECLI:EU:C:2012:644 - C-225/11 <u>Able UK</u>, ECLI:EU:C:2012:252

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-224/11 <u>BGŻ Leasing</u>, ECLI:EU:C:2013:15 - C-189/11 <u>Commission v Spain</u>, ECLI:EU:C:2013:587 - C-160/11 <u>Bawaria Motors</u>, ECLI:EU:C:2012:492 - C-153/11 <u>Klub</u>, ECLI:EU:C:2012:163 - C-118/11 <u>Eon Aset Menidjunt</u>, ECLI:EU:C:2012:97 - C-85/11 <u>Commission v Ireland</u>, ECLI:EU:C:2013:217 - C-80/11 <u>Mahagében</u>, ECLI:EU:C:2012:373 - C-44/11 <u>Deutsche Bank</u>, ECLI:EU:C:2012:484 - C-621/10 <u>Balkan and Sea Properties</u>, ECLI:EU:C:2012:248 - C-617/10 <u>Åkerberg Fransson</u>, ECLI:EU:C:2013:105 - C-588/10 <u>Kraft Foods Polska</u>, ECLI:EU:C:2012:40 - C-524/10 <u>Commission v Portugal</u>, ECLI:EU:C:2012:129 - C-504/10 <u>Tanoarch</u>, ECLI:EU:C:2011:707 - C-480/10 <u>Commission v Sweden</u>, ECLI:EU:C:2013:263 - C-414/10 <u>Véleclair</u>, ECLI:EU:C:2012:183 - C-351/10 <u>Laki</u>, ECLI:EU:C:2011:406 - C-280/10 <u>Polski Trawertyn</u>, ECLI:EU:C:2012:107 - C-274/10 <u>Commission v Hungary</u>, ECLI:EU:C:2011:530 - C-203/10, <u>Auto Nikolovi</u>, ECLI:EU:C:2011:118 - C-180/10 <u>Słaby</u>, ECLI:EU:C:2011:589 - C-107/10 <u>Enel Maritsa Iztok 3</u>, ECLI:EU:C:2011:298 - C-106/10 <u>Lidl & Companhia</u>, ECLI:EU:C:2011:526 - C-546/09 <u>Aurubis Bulgaria</u>, ECLI:EU:C:2011:199 - C-539/09 <u>Commission v Germany</u>, ECLI:EU:C:2011:733 - C-530/09 <u>Inter-Mark Group</u>, ECLI:EU:C:2011:697 - C-497/09 <u>Bog</u>, ECLI:EU:C:2011:135 - C-395/09 <u>Oasis East</u>, ECLI:EU:C:2010:570

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-392/09 <u>Uszodaépítő</u>, ECLI:EU:C:2010:569 - C-385/09 <u>Nidera Handelscompagnie</u>, ECLI:EU:C:2010:627 - C-368/09 <u>Pannon Gép Centrum</u>, ECLI:EU:C:2010:441 - C-270/09 <u>Macdonald Resorts</u>, ECLI:EU:C:2010:780 - C-222/09 <u>Kronospan Mielec</u>, ECLI:EU:C:2010:593 - C-97/09 <u>Schmelz</u>, ECLI:EU:C:2010:632 - C-94/09 <u>Commission v France</u>, ECLI:EU:C:2010:253 - C-86/09 <u>Future Health Technologies</u>, ECLI:EU:C:2010:334 - C-84/09 <u>X</u>, ECLI:EU:C:2010:693 - C-58/09 <u>Leo-Libera</u>, ECLI:EU:C:2010:333 - C-53/09 <u>Loyalty Management UK</u>, ECLI:EU:C:2010:590 - C-49/09 <u>Commission v Poland</u>, ECLI:EU:C:2010:644 - C-41/09 <u>Commission v Netherlands</u>, ECLI:EU:C:2011:108 - C-582/08 <u>Commission v United Kingdom</u>, ECLI:EU:C:2010:429 - C-581/08 <u>EMI Group</u>, ECLI:EU:C:2010:559 - C-492/08 <u>Commission v France</u>, ECLI:EU:C:2010:348 - C-29/08 <u>AB SKE</u>, ECLI:EU:C:2009:665 - C-488/07 <u>Royal Bank of Scotland</u>, ECLI:EU:C:2008:750 - C-371/07 <u>Danfoss and AstraZeneca</u>, ECLI:EU:C:2008:711 - C-357/07 <u>TNT Post UK</u>, ECLI:EU:C:2009:248 - C-291/07 <u>Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet</u>, ECLI:EU:C:2008:609
<u>Директива Ради 2007/74/ЄС від 20 грудня 2007 року про звільнення від сплати податку на додану вартість та акцизного збору товарів, ввезених особами, які подорожують з третіх країн</u>	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 92/83/ЄЕС від 19 жовтня 1992 року про гармонізацію структур акцизних зборів на алкоголь та алкогольні напої</u>	- C-306/14 <u>Direktor na Agentzia "Mitnitsi" v Biovet AD</u>, ECLI:EU:C:2015:689 - C-285/14 <u>Directeur général des douanes et droits indirects and Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne v Brasserie Bouquet SA</u>, ECLI:EU:C:2015:353 - C-503/10 <u>Evroetil AD v Direktor na Agentzia "Mitnitsi"</u>, ECLI:EU:C:2011:872 - C-163/09 <u>Repertoire Culinaire Ltd v The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs</u>, ECLI:EU:C:2010:752 - C-83/08 <u>Glückauf Brauerei GmbH v Hauptzollamt Erfurt</u>, ECLI:EU:C:2009:228 - C-458/06 <u>Skatteverket v Gourmet Classic Ltd</u>, ECLI:EU:C:2008:338 - C-63/06 <u>UAB Profisa v Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos</u>, ECLI:EU:C:2007:233 - C-475/01 <u>Commission of the European Communities v Hellenic Republic</u>, ECLI:EU:C:2004:585 - C-428/98 <u>Italian Republic v Commission of the European Communities</u>, ECLI:EU:C:2000:672 - C-455/98 <u>Tullihallitus v Kaupo Salumets and others</u>, ECLI:EU:C:2000:352 - C-166/98 <u>Société Critouridienne de Distribution (Socridis) and Receveur Principal des Douanes</u>, ECLI:EU:C:1999:316 - C-434/97 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2000:98
<u>Директива Ради 2003/96/ЄС від 27 жовтня 2003 року про реструктуризацію рамок Співтовариства для оподаткування енергопродуктів та електроенергії</u>	- Об'єднані справи C-215/16, C-216/16, C-220/16 та C-221/16 <u>Elecdev Carcelen SA and Others v Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha</u>, ECLI:EU:C:2017:705

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-56/16 <u>„Vakary Baltijos laivų statykla“ UAB v Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos</u>, ECLI:EU:C:2017:537 - C-465/15 <u>Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH v Hauptzollamt Duisburg</u>, ECLI:EU:C:2017:640 - C-189/15 <u>Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) - Fondazione Santa Lucia v Cassa conguaglio per il settore elettrico and Others</u>, ECLI:EU:C:2017:17 - C-64/15 <u>BP Europa</u>, ECLI:EU:C:2016:62 - C-418/14 <u>ROZ-ŚWIT</u>, ECLI:EU:C:2016:400 - C-355/14 <u>Polihim-SS</u>, ECLI:EU:C:2016:403 - C-5/14 <u>Kernkraftwerke Lippe-Ems</u>, ECLI:EU:C:2015:354 - C-606/13 <u>OKG</u>, ECLI:EU:C:2015:636 - C-349/13 <u>Oil Trading Poland</u>, ECLI:EU:C:2015:84 - C-152/13 <u>Holger Forstmann Transporte</u>, ECLI:EU:C:2014:2184 - C-43/13 <u>Kronos Titan</u>, ECLI:EU:C:2014:216 - C-426/12 <u>X</u>, ECLI:EU:C:2014:2247 - C-272/12 P, <u>Commission v Ireland and Others</u>, ECLI:EU:C:2013:812 - C-503/10 <u>Evroetil</u>, ECLI:EU:C:2011:872 - C-366/10, <u>Air Transport Association of America and Others</u>, ECLI:EU:C:2011:864 - C-79/10 <u>Systeme Helmholz</u>, ECLI:EU:C:2011:797 - C-201/08 <u>Plantanol</u>, ECLI:EU:C:2009:539 - C-517/07 <u>Afton Chemical</u>, ECLI:EU:C:2008:751 - C-226/07 <u>Flughafen Köln v Bonn</u>, ECLI:EU:C:2008:429 - C-145/06 <u>Fendt Italiana</u>, ECLI:EU:C:2007:411

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальні домовленості щодо акцизного збору та скасування Директиви 92/12/ЄЕС</u>	- Об'єднані справи C-215/16, C-216/16, C-220/16 та C-221/16 <u>Elecdedy Carcelen SA and Others v Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha</u>, ECLI:EU:C:2017:705 - C-189/15 <u>Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) - Fondazione Santa Lucia v Cassa conguaglio per il settore elettrico and Others</u>, ECLI:EU:C:2017:17 - C-126/15 <u>European Commission v Portuguese Republic</u>, ECLI:EU:C:2017:504 - C-64/15 <u>BP Europa SE v Hauptzollamt Hamburg-Stadt</u>, ECLI:EU:C:2016:62 - C-402/14 <u>Viamar – Elliniki Aftokiniton kai Genikon Epicheiriseon AE v Elliniko Dimosio</u>, ECLI:EU:C:2015:830 - C-355/14 <u>„Polihim-SS" EOOD v Mitnitsa – Svishtov</u>, ECLI:EU:C:2016:403
<u>Директива Ради 2011/64/ЄС від 21 червня 2001 року про структури та ставки акцизного збору, що застосовуються до виготовлених тютюнових виробів</u> <u>Тринадцята Директива Ради 86/560/ЄЕС від 17 листопада 1986 року про гармонізацію законодавства держав-членів щодо податків з обороту — Порядок відшкодування податку на додану вартість платникам податку, не зареєстрованим на території Співтовариства</u>	- C-638/15 <u>Eko-Tabak s.r.o. v Generální ředitelství cel</u>, ECLI:EU:C:2017:277 - C-221/15 <u>Кримінальне провадження проти Etablissements Fr. Colruyt NV</u>, ECLI:EU:C:2016:704 - C-428/13 <u>Yesmoke Tobacco</u>, ECLI:EU:C:2014:2263 - C-388/11 <u>Le Crédit Lyonnais</u>, ECLI:EU:C:2013:541 - C-421/10 <u>Stoppelkamp</u>, ECLI:EU:C:2011:640 - C-582/08 <u>Commission v United Kingdom</u>, ECLI:EU:C:2010:429 - C-433/08 <u>Yaesu Europe</u>, ECLI:EU:C:2009:750 - C-1/08 <u>Athesia Druck</u>, ECLI:EU:C:2009:108 - C-73/06 <u>Planzer Luxembourg</u>, ECLI:EU:C:2007:397 - C-335/05 <u>Řízení Letového Provozu</u>, ECLI:EU:C:2007:321 - C-452/03 <u>RAL (Channel Islands) and Others</u>, ECLI:EU:C:2005:289

12.2. Резюме вибраних рішень

12.2.1. Директива Ради 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 року про спільну систему податку на додану вартість

Справа	Резюме справи
C-390/15 <u>Провадження,</u> <u>ініційоване Rzecznik</u> <u>Praw Obywatelskich</u> <u>(RPO)</u>	Фактичні обставини: Trybunał Konstytucyjny (Конституційний Суд, Польща) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу, направленого омбудсменом (Комісар з громадянських прав, Польща). Заявник звернувся з проханням постановити, що національні положення, які перешкоджають застосуванню зниженої ставки податку на додану вартість (ПДВ) на постачання книг та інших цифрових публікацій в електронному вигляді, не відповідають Польській конституції. Під час розгляду зазначеного провадження суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо правомірності Директиви 2006/112/ЄС і вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. далі пункти 16–21 рішення). У першому питанні суд, що звернувся із запитом, звернувся з питанням, чи пункт 6 додатка III Директиви 2006/112 був недійсний на підставі того, що під час законодавчої процедури не була виконана суттєва формальна вимога щодо консультації з Європейським Парламентом. У другому питанні суд, що звернувся із запитом, поставив питання про те, чи стаття 98(2) Директиви 2006/112/ЄС у поєднанні з пунктом 6 додатка III до зазначеної Директиви, була недійсною на підставі того, що вона порушує принцип податкової нейтральності в тій мірі, в якій це виключає застосування знижених податкових ставок до електронних книг та інших електронних публікацій. Рішення: Директива 2006/112/ЄС є дійсною. Різниця у поводженні між постачанням електронних книг в електронному вигляді та постачанням книг на всіх фізичних носіях повинна бути розглянута з належним обґрунтуванням. Стаття 98(2) Директиви 2006/112 зі змінами та доповненнями, яка розглядається разом із пунктом 6 додатку III до неї та виключає можливість застосування державами-членами зниженої ставки ПДВ до постачання електронних книг в електронному вигляді, однак дозволяє їм застосовувати знижену ставку ПДВ до постачання електронних книг на всіх фізичних носіях, не порушує принцип однакового ставлення. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно підтвердило, що національне податкове законодавство може відрізнити оподаткування постачання електронних книг в електронному вигляді та на всіх інших носіях.
C-276/14 <u>Gmina</u> <u>Wrocław v Minister</u> <u>Finansów</u>	Фактичні обставини: Naczelny Sąd Administracyjny (Польща) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Його було подано у ході судового процесу між Gmina Wrocław та Minister Finansówта щодо того, чи можна муніципальну бюджетну установу розглядати як платника податку для цілей податку на додану вартість. Оскільки

Справа	Резюме справи
	польський суд висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2006/112/ЄС, він подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. далі пункти 8–21 рішення). Рішення: Статтю 9(1) Директиви 2006/112/ЄС необхідно тлумачити у такому значенні, що органи, які регулюються публічним правом, такі як муніципальні бюджетні установи, що розглядаються в основному провадженні, не можуть розглядатися як платники податку для цілей податку на додану вартість, оскільки вони не задовольняють критерій незалежності, визначений у зазначеному положенні. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів та податкових органів. У ньому роз'яснюється, що відповідно до Директиви 2006/112/ЄС муніципалітети не оподатковуються до цілей ПДВ, оскільки вони не відповідають критерію незалежності, встановленому в ньому.
C-520/14 <u>Gemeente Borsele v Staatssecretaris van Financiën and Staatssecretaris van Financiën v Gemeente Borsele</u>	Фактичні обставини: <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Вищий суд, Нідерланди) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Geemete Borsele (муніципалітет Борселе) та Staatssecretaris van Financiën (Державний секретар з фінансів) щодо права на відрахування податку на додану вартість, заявленого зазначеним муніципалітетом (див. далі пункти 11–15 рішення). Голландський суд вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення для отримання роз'яснення щодо тлумачення Директиви 2006/112/ЄС. Рішення: Статтю 9(1) Директиви 2006/112/ЄС необхідно тлумачити у такому значенні, що регіональний або місцевий орган, який надає послуги з перевезення школярів на таких умовах, як описано в основному провадженні, не здійснює економічну діяльність і тому не є платником податку. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно надає роз'яснення щодо статусу ПДВ в муніципалітеті. Хоча його було прийнято у контексті ЄС, рішення залишається актуальним <i>mutatis mutandis</i> для України, яка має зобов'язання наблизити свої закони до Директиви 2006/112/ЄС.
C-607/14 <u>Bookit, Ltd v Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</u>	Фактичні обставини: First-tier Tribunal (Податкова палата) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Bookit Ltd та Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs щодо відмови надати звільнення від сплати податку на додану вартість для конкретного постачання послуг, наданих Bookit (див. далі пункти 8–20). Англійський суд, що розглядав спір, висловив сумніви щодо тлумачення декількох положень Директиви 2006/112/ЄС, а також до попередніх рішень Суду. З огляду на це, він вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 21).

Справа	Резюме справи
	Рішення: Статтю 135(1)(d) Директиви 2006/112/ЄС необхідно тлумачити як таку, яка значить, що звільнення від сплати податку на додану вартість, передбачене для операцій щодо платежів та переказів, не застосовується до послуги «обробка картки», надану платником податку, постачальником зазначеної послуги, якщо фізична особа купує через такого постачальника послуг квиток в кіно, який постачальник послуг продає для іншої установи та від імені іншої установи, та за який фізична особа сплачує дебетовою карткою або кредитною карткою. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює значення статті 135(1) Директиви 2006/112/ЄС. У ньому чітко вказано, що звільнення від сплати ПДВ, передбачене у згаданому положенні, не застосовуються до послуг щодо обробки картки як у даній справі.
C-209/14 <u>NLB Leasing d.o.o. v Republika Slovenija</u>	Фактичні обставини: Vrhovno sodišče (Словенія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Його було подано у ході судового процесу між NLB Leasing d.o.o. та Republika Slovenija, представленою Ministrstvo za finance, щодо відмови останнього дозволити NLB відкоригувати суму податку на додану вартість, сплачену після завершення двох угод про оренду (див. далі пункти 13–22 рішення). Рішення: Статті 2(1), 14 та 24(1) Директиви 2006/112/ЄС необхідно тлумачити у такому значення, що якщо угода про оренду щодо нерухомого майна передбачає, що або право власності на зазначене майно підлягає передачі орендарю після закінчення терміну дії такої угоди, або всі суттєві повноваження, що стосуються власності на таке майно, повинні бути використані орендарем, і, зокрема, загалом всі переваги та ризики, пов'язані з законною власністю такого майна, передаються орендарю, а нинішня вартість суми орендних платежів є практично ідентичною ринковій вартості майна, то операцію, що впливає з зазначеного договору, необхідно розглядати як придбання основних фондів. Крім того, Суд постановив, що стаття 90(1) Директиви 2006/112 не дозволяє платнику податку зменшити суму, яка підлягає оподаткуванню, якщо така особа фактично отримала всі платежі за послугу, яку вона надала, або якщо без відмови або скасування угоди одержувач такої послуги більше не відповідає перед платником податку за узгоджену ціну. Зрештою, Суд ухвалив рішення, що принцип податкової нейтральності не виключає, по-перше, лізингову послугу щодо нерухомого майна і, по-друге, продаж такої власності особі, яка є третьою стороною угоди про оренду та підлягає оподаткуванню окремо для цілей податку на додану вартість, якщо такі операції не можуть бути розглянуті як утворення єдиної пропозиції. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки роз'яснює значення декількох положень, встановлених у Директиві 2006/112/ЄС. Таким чином, податковим органам та судам необхідно враховувати його під час розробки, ухвалення та застосування на практиці відповідних національних правил.

Справа	Резюме справи
C-126/14 <u>UAB "Sveda" v Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos</u>	Фактичні обставини: <i>Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas</i> (Вищий адміністративний суд, Литва) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між «Sveda» UAB та Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos щодо рішення про відмову в утриманні податку на додану вартість, який був сплачений компанією Sveda, що пов'язано зі створенням Балтійського міфологічного розважального та ознайомчого маршруту (див. пункти 8–13 рішення). У ході цього провадження литовський суд висловив сумніви щодо тлумачення статті 168 Директиви 2006/112/ЄС та вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. пункт 14 рішення). Рішення: Стаття 168 Директиви 2006/112/ЄС надає за таких обставин як в основному провадженні платнику податку право на утримання податку на додану вартість, сплаченого за придбання або виробництво основних фондів для цілей планової економічної діяльності, пов'язаної з сільським та рекреаційним туризмом, які (i) безпосередньо призначені для безкоштовного використання громадянською і можуть (ii) забезпечити реалізацію операцій з оподаткування, за умови, що встановлюється прямий та безпосередній зв'язок між витратами, пов'язаними з вхідними операціями, та вихідною операцією чи операціями, результатом чого є право на відрахування, або з економічною діяльністю платника податку в цілому, що є справою для визначення судом, що звертається із запитом, на основі об'єктивних доказів. Значення: це рішення важливе для українських правотворчих органів. Воно роз'яснює значення статті 168 Директиви 2006/112/ЄС і тому повинно враховуватись під час розробки проектів відповідних національних положень.
C-114/14 <u>European Commission v. Kingdom of Sweden</u>	Фактичні обставини: це позов про порушення був поданий Європейською комісією до Суду відповідно до статті 258 ТФЕУ. Заявник просив Суд визнати, що через те, що від податку на додану вартість не було звільнено: — постачання громадськими поштовими службами інших послуг, окрім послуг пасажирського транспорту та електрозв'язку, — постачання пов'язаних з цим товарів, — постачання по номінальній вартості поштових марок, дійсних для використання для поштових послуг на території країни, Швеції не вдалося виконати свої зобов'язання згідно зі статтями 132(1)(а) та 135(1)(h) Директиви 2006/112/ЄС. Рішення: Суд постановив, що Швеція порушила Директиву 2006/112/ЄС (див. пункти 26–45 рішення).

Справа	Резюме справи
C-97/14 <u>SMK kft v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága and Nemzeti Adó- és Vámhivatal</u>	Значення: це рішення важливе для українських правотворчих органів. Воно свідчить про те, що не дозволено робити державам-членам, коли мова йде про оподаткування деяких типів поштових послуг. Фактичні обставини: <i>Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Угорщина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між SMK kft, компанією, заснованою в Угорщині, та Nemzeti Adóés Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (Регіональний податковий директорат Національної податкової та митної адміністрації Dél-Alföld) та Nemzeti Adóés Vámhivatal (Національна податкова та митна адміністрація) щодо рішення, яке передбачає сплату податку на додану вартість (ПДВ) SMK kft з 2007 по 2009 роки, та з січня по березень 2010 року (див. далі пункти 10–25 рішення). Угорський суд, що розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2006/112/ЄС і тому направив до Суду п'ять питань щодо її тлумачення (див. пункт 26 рішення). Рішення: Стаття 55 Директиви 2006/112/ЄС не застосовується за таких обставин, як такі, що розглядаються в основному провадженні, за яких одержувач поставки послуг був визначений для цілей ПДВ як у тій державі-члені, де послуги були фізично здійснені, так і в іншій державі-члені, а згодом лише в іншій державі-члені, і матеріальне рухоме майно, з яким пов'язані зазначені послуги, було відправлене чи перевезене за межі держави-члена, в якій послуги були фізично здійснені, не після надання послуг, але після останнього продажу товарів. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування статті 55 Директиви 2006/112/ЄС. Хоча саме по собі воно не повинне бути відображене в редакції українських положень, проте його потрібно взяти до уваги під час застосування положень про ПДВ.
C-438/13 <u>BCR Leasing</u>	Фактичні обставини: <i>Curtea de Apel București</i> (Румунія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між BCR Leasing IFN SA проти Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de administrare a marilor contribuabili and the Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția generală de soluționare a contestațiilor щодо сплати податку на додану вартість на товари, здані в оренду за договором фінансового лізингу, але які вважаються зниклими після того, як їх не було повернуто лізинговій компанії (щодо докладного викладу фактів див. пункти 13–20 рішення). Румунський суд, що розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2006/112/ЄС та подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 21 рішення). Рішення: Статті 16 та 18 Директиви Ради 2006/112/ЄС необхідно тлумачити у тому значенні, що для лізингової компанії неможливість відшкодування орендарем товарів, переданих за умовами договору фінансового лізингу після його розірвання, в результаті порушення орендаря, незважаючи на заходи, здійснені такою компанією для вилучення

Справа	Резюме справи
	зазначених товарів, і незважаючи на відсутність будь-якої компенсації після такого розірвання, не може бути розглянута як постачання товарів для компенсації в цілях зазначених статей. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює тлумачення статей 16 та 18 Директиви 2006/112/ЄС.
C-85/11 <u>Commission v Ireland</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія подала позов про порушення до Суду відповідно до статті 258 TFEU. Вона просила Суд визнати, що дозволивши особам, які не підлягають оподаткуванню, бути членами групи осіб, які розглядаються як єдиний платник податку для цілей податку на додану вартість, Ірландія не виконала своїх зобов'язань відповідно до статей 9 та 11 Директиви 2006/112/ЄС (див. далі пункти 20–34 рішення). Рішення: Суд відхилив позов. Він вирішив, що Ірландія не порушила Директиви 2006/112/ЄС. Судді постановили, що з формулювання статті 11 Директиви 2006/112/ЄС не є очевидним, що особи, які не підлягають оподаткуванню, не можуть бути включені до групи ПДВ. Варто відзначити, що Суд зробив буквальне та контекстне тлумачення зазначеного положення. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, і його потрібно враховувати під час розробки проектів відповідних положень національного законодавства.
C-552/16 'Wind Inovation 1' EOOD, in liquidation, v Direktor na Direktsia 'Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika' — Sofia,	Фактичні обставини: Administrativen sad Sofia- grad (Адміністративний суд міста Софія, Болгарія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між 'Wind Inovation 1' EOOD, у стані ліквідації та Direktor na Direktsia 'Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika' — Sofia щодо рішення вилучення цієї компанії з реєстру податку на додану вартість (ПДВ) (див. також пункти 14-23 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 176 Директиви ПДВ і тому вирішив звернутися за допомогою до Суду. Рішення: Директива Ради 2006/112/ЄС не виключає національне законодавство, згідно з яким примусове вилучення з реєстра податку на додану вартість (ПДВ) компанії, рішення про ліквідацію якої було винесено рішенням суду, призводить до зобов'язання обчислювати ПДВ на виробничі витрати, що підлягає сплаті або сплачений за наявні активи на дату ліквідації цієї компанії, та сплатити його державі за умови того, що ця компанія більше не здійснює господарські операції з моменту її ліквідації. Крім того, Директива Ради 2006/112, зокрема її стаття 168 не виключає національне законодавство, як розглядається в основному провадженні, згідно з яким примусове вилучення з реєстра податку на додану вартість (ПДВ) компанії, рішення про ліквідацію якої було винесено рішенням суду, навіть якщо ця компанія продовжує здійснювати господарські операції, поки вона знаходиться в стадії ліквідації, призводить до зобов'язання обчислювати ПДВ на виробничі витрати, що підлягає сплаті або сплачений за наявні активи на дату

Справа	Резюме справи
	ліквідації цієї компанії, та сплатити його державі та, отже, надає право на відрахування з урахуванням виконання цього зобов'язання. Значення: це є одне з багатьох рішень Суду щодо дотримання Директиви 2006/112/ЄС. Предмет рішення стосується важливого питання, такого як вилучення компаній із реєстру ПДВ та повноваження національних органів у зв'язку з цим. З огляду на це, правотворчим органам необхідно взяти його до уваги, коли вони розпочнуть наближення українського законодавства до відповідної Директиви.
C-374/16 and C-375/16 Rochus Geissel v Finanzamt Neuss and Finanzamt Bergisch Gladbach v Igor Butin, ECLI:EU:C:2017:867	Фактичні обставини: ці звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Bundesfinanzhof (Федеральний фінансовий суд, Німеччина). Через схожість піднятих питань вони були об'єднані для розгляду Судом. Ці запити були подані в ході судового процесу між перший Rochus Geissel, як ліквідатора RGEX GmbH i.L., та Finanzamt Neuss (Tax Office, Neuss, Німеччина) та, другий Finanzamt Bergisch Gladbach (Tax Office, Bergisch Gladbach, Німеччина) та Igor Butin, про відмову цих податкових органів дозволити утримання податку на додану вартість (ПДВ) на підставі рахунків-фактур, які містять адресу, за якою емітенту цих рахунків-фактур можуть бути доставлені поштою, але за цією адресою він не здійснює будь-якої господарської діяльності (див. також пункти 13-27 рішення). Рішення: Статті 168(a) та статті 178(a) Директиви Ради 2006/112/ЄС, розглядаються у поєднанні зі статтею 226(5), виключають національне законодавство, яке розглядається в основному провадженні, що передбачає здійснення права на утримання податку на додану вартість, за умови, що адреса, за якою емітент рахунка-фактури здійснює свою господарську діяльність, повинна бути вказана на рахунку-фактурі. Значення: це важливе рішення роз'яснює значення статті 168(a) та 178(a) Директиви 2006/112/ЄС. Необхідно взяти його до уваги, коли українські державні органи розпочнуть наближення національного законодавства до зазначеної Директиви.
C-37/16 Minister Finansów v Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów	Фактичні обставини: Naczelny Sąd Administracyjny (Вищий адміністративний суд, Польща) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Minister Finansów (Міністр фінансів, Польща) та Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP (SAWP) (Суспільство для виконавців музичних творів зі словами чи без них (SAWP), заснованого у Варшаві (Польща)) стосовно того, чи стягується податок на авторські права з пристроїв для запису або відтворення, або предмета суміжних прав та засобів масової інформації для запису, або копіювання таких творів, або предметів, які підлягають стягненню податку на додану

Справа	Резюме справи
Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP (SAWP)	вартість (ПДВ) (див. також пункти 14-17 рішення). Вищий адміністративний суд висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2006/112/ЄС та подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 18 рішення). Рішення: Директиву Ради 2006/112/ЄС необхідно тлумачити таким чином, що власники прав на відтворення не пропонують постачання послуг виробникам та імпортерам чистих носіїв та пристроїв запису та відтворення, у розумінні цієї Директиви, з яких організації колективного управління авторськими та суміжними правами, які діють на імені цих правовласників, але на своє власне ім'я, стягують податки від продажу цих пристроїв та засобів масової інформації. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування Директиви 2006/112/ЄС. З огляду на це, його потрібно враховувати коли українські державні органи розпочнуть наближення національного законодавства України до <i>законодавства ЄС</i>.

12.2.2. Директива 2007/74/ЄС про звільнення від сплати податку на додану вартість та акцизного збору товарів, ввезених особами, які подорожують з третіх країн

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 липня 2016 року

12.2.3. Директива Ради 92/83/ЄЕС від 19 жовтня 1992 року про гармонізацію структур акцизних зборів на алкоголь та алкогольні напої

Справа	Резюме справи
C-306/14 <u>Direktor na Agentsia "Mitnitsi" v Biovet AD</u>	Фактичні обставини: <i>Varhoven administrativen sad</i> (Болгарія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між <i>Direktor na Agentsia «Mitnitsi»</i> та <i>Biovet AD</i> щодо підпорядкування етилового спирту, який використовується компанією <i>Biovet</i> для очищення та дезінфекції, гармонізованому акцизному збору (див. пункти 9–14 рішення). Болгарський суд подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення та направив 3 питання до Суду (див. пункт 15 рішення). Рішення: Стаття 27(1)(d) Директиви 92/83/ЄЕС означає, що зобов'язання про звільнення від сплати, встановлене у зазначеному положенні, застосовується до етилового спирту, який використовується підприємством для очищення або дезінфекції обладнання та устаткування, що використовуються для виробництва лікарських засобів.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування статті 27(1)(d) Директиви 92/83/ЄЕС. Його необхідно враховувати під час розробки відповідних національних положень.
C-285/14 <u>Directeur général des douanes et droits indirects and Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne v Brasserie Bouquet SA</u>	Фактичні обставини: <i>Cour de cassation</i> (Франція) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між <i>Directeur général des douanes et droits indirects, the Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne</i> та <i>Brasserie Bouquet SA</i> щодо застосування зниженої ставки акцизного збору на пиво, вироблене останнім протягом 2007–2010 років (див. пункти 6–12 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 4(2) Директиви 92/83/ЄЕС і тому подав звернення до Суду щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Для застосування зниженої ставки акцизного збору на пиво умови, встановлені в статті 4(2) Директиви 92/83/ЄЕС, згідно з якими броварня не повинна працювати за ліцензією, не задоволено, якщо відповідна броварня виробляє своє пиво відповідно до угоди, згідно з якою вона має право використовувати торговельні марки та виробничий процес третьої сторони. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює тлумачення статті 4(2) Директиви 92/83/ЄЕС. З огляду на це, рішення повинно враховувати з метою наближення українського законодавства до цієї Директиви.
C-503/10 <u>Evroetil AD v Direktor na Agentsia "Mitnitsi"</u>	Фактичні обставини: <i>Varhoven administrativen sad</i> (Болгарія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Його було подано у ході судового процесу між <i>Evroetil AD</i> та <i>Direktor na Agentsia «Mitnitsi»</i> (директор, Митна служба) щодо законності наказу про відновлення акцизних зборів за листопад і грудень 2006 року, а також січень, березень та травень 2007 року (див. далі пункти 24–30 рішення). Суди, що звернулись із запитом, висловили сумніви щодо тлумачення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/30/ЄС від 8 травня 2003 року про сприяння використанню біопалива або іншого відновлювального палива для транспорту, а також Директиви 92/83/ЄС. Рішення: продукт, який містить більш ніж 98,5% етилового спирту та не був денатурований за спеціальною процедурою денатурації, повинен підлягати акцизному збору, передбаченому в статті 19(1) Директиви 92/83, навіть якщо він був отриманий з біомаси шляхом використання технології, яка відрізняється від технології виробництва сільськогосподарського етилового спирту, містить речовини, що роблять його непридатним для споживання людиною, відповідає вимогам, встановленим у Європейському стандарті prEN 15376 для біоетанолу, який використовується як паливо і потенційно відповідає означенню біоетанолу в статті 2(2)(а) Директиви 2003/30.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення надає корисне роз'яснення щодо сфери дії статті 19(1) Директиви 92/83. Отже, його потрібно враховувати, коли українські державні органи візьмуться за наближення національного законодавство до цієї Директиви.
<u>C-163/09 Repertoire Culinaire Ltd v The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs</u>	Фактичні обставини: First-tier Tribunal (Податкова палата) (Велика Британія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Repertoire Culinaire Ltd та the Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs щодо податкових домовленостей, застосовних до алкоголю, який міститься в кулінарному вині, кулінарному портвейні та кулінарному коньяку (див. далі пункти 10–21 рішення). Суд, що звернувся із запитом, надіслав чотири питання до Суду, з метою роз'яснення Директиви 92/83 (див. пункт 22 рішення). Рішення: Перший абзац статті 20 Директиви 92/83/ЄЕС означає, що означення «етилового спирту», передбачене в ньому, стосується кулінарного вина та кулінарного портвейну. За таких обставин, як ті, що розглянуто в основному провадженні, звільнення від сплати гармонізованого акцизного збору на кулінарне вино, кулінарний портвейн та кулінарний коньяк підпадає під дію статті 27(1)(f) Директиви 92/83. Якщо продукти, такі як кулінарне вино, кулінарний портвейн та кулінарний коньяк, що розглянуто в основному провадженні, розглядаються як ті, що не підлягають акцизному збору або як звільнені від такого збору відповідно до Директиви 92/83 та вільні для споживання в країні-члені виробництва, призначені для випуску на ринок в іншій державі-члені, то вона повинна так само ставитись до зазначених продуктів на своїй території. Тобто, якщо не існує конкретних, об'єктивних та перевірених доказів того, що перша держава-член не змогла правильно застосувати положення Директиви 92/83 або, що відповідно до її статті 27(1) цілком виправдано ухвалити інструменти для боротьби з будь-яким ухиленням, униканням або зловживанням, що може виникнути в області звільнення від сплати збору, і забезпечити правильне та пряме застосування таких звільнень від сплати. Статтю 27(1)(f) Директиви 92/83 необхідно тлумачити у тому значенні, що звільнення від сплати збору, зазначене в такому положенні, може бути обумовлено виконанням таких умов, як встановлені національним законодавством, що розглядається в основному провадженні, тобто, обмеженням осіб, уповноважених подавати позов на відшкодування, чотиримісячним періодом для подання такого позову та встановленням мінімальної суми повернення, тільки якщо з конкретних, об'єктивних та перевірених доказів очевидно, що зазначені умови є необхідними для забезпечення правильного та прямого застосування звільнення від сплати, про яке йде мова, а також для запобігання будь-яким ухиленням, униканням або зловживанням. Значення: це важливе рішення, яке роз'яснює значення статей 20 та 27 Директиви 92/83. З огляду на це, українські державні органи повинні його врахувати під час здійснення наближення до цієї частини законодавства ЄС.

12.2.4. Директива Ради 2003/96/ЄС від 27 жовтня 2003 року про реструктуризацію рамок Співтовариства для оподаткування енергопродуктів та електроенергії

Справа	Резюме справи
C-418/14 <u>ROZ-ŚWIT</u>	Фактичні обставини: Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Регіональний адміністративний суд, Вроцлав, Польща) направив це звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Його було подано у ході судового процесу між польською компанією ROZ-ŚWIT Zakład Produkcyjno-Handlowo-Uługowy Henryk Ciurko, Adam Pawłowski spółka jawna та Dyrektor Izby Celnej we Wrocławiu (директор Вроцлавської митної палати) про відмову директора надавати ROZ-ŚWIT прибуток від ставки акцизного збору, яка застосовна до палива для опалення, через відмову подати список заяв протягом зазначеного періоду про те, що придбане паливо було для цілей опалення. Польський суд висловив сумніви щодо тлумачення статей 2(3) та 21(4) Директиви 2003/96 і звернувся з проханням про допомогу до Суду. Суть проблеми полягала у тому, чи були вибрані положення польського законодавства сумісними з відповідною Директивою (див. далі пункти 11–18 рішення). Рішення: Суд вирішив, що Директиву 2003/96/ЄС та принцип пропорційності необхідно тлумачити як такі, що: — не перешкоджають національному законодавству, згідно з яким продавці палива для опалення повинні подавати у встановлений термін щомісячний список заяв від покупців про те, що придбані продукти призначені для опалення, та — перешкоджають національному законодавству, згідно з яким, якщо список заяв від покупців не буде поданий протягом встановленого терміну, то акцизний збір, застосовний до моторного палива, застосовується до проданого палива для опалення, навіть якщо було встановлено, що призначене використання такого продукту для опалювальних цілей не викликає сумнівів. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно визначає можливість для маневру, залишеного державам-членам, коли вони транспонують цю Директиву до національного законодавства. Вона застосовується, <i>mutatis mutandis</i>, до України, яка має зобов'язання наблизити своє національне законодавство до відповідної Директиви. Таким чином, це рішення повинне залишатися у полі уваги українських державних органів.
C-355/14 <u>Polihim-SS</u>	Дивись секцію 12.2.5 цієї глави.
C-5/14 <u>Kernkraftwerke</u> <u>Lippe-Ems</u>	Фактичні обставини: <i>Finanzgericht Hamburg</i> (Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Kernkraftwerke Lippe-Ems GmbH, оператором Емсландської атомної електростанції в Лінгені (Німеччина), та Hauptzollamt Osnabrück (Головне митне управління, Оснабрюк) щодо стягнення податку на

Справа	Резюме справи
	ядерне паливо, за яке KLE несе відповідальність перед Kernbrennstoffsteuergesetz (Закон про акцизний збір на ядерне паливо) від 8 грудня 2010 року (BGB1. 2010 I, с. 1804) щодо використання у червні 2011 року зазначеною компанією тепловиділяючих збірок у ядерному реакторі такої електростанції (див. далі пункти 17–27 рішення). Німецький суд, що розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення декількох положень законодавства ЄС і тому подав звернення до Суду щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 28 рішення). Рішення: Статтю 14(1)(a) Директиви Ради 2003/96/ЄС та статтю 1(1) та (2) Директиви Ради 2008/118/ЄС необхідно тлумачити як такі, що не перешкоджають національному законодавству, яке накладає податок на використання ядерного палива для комерційного виробництва електроенергії. Інші відповіді, подані Судом, не є значущими для України, тому вони не розглядаються в цьому посібнику. Значення: частини цього рішення мають значення для українських державних органів. Суд надав корисне тлумачення Директив 2003/96 та 2008/118, роз'яснюючи, що держава-член може накладати податок на використання ядерного палива для комерційного виробництва електроенергії. Цей висновок застосовується, <i>mutatis mutandis</i>, до України, і тому це рішення необхідно взяти до уваги під час розробки проекту національних положень.
C-606/13 <u>OKG</u>	Фактичні обставини: <i>Kammarrätten i Sundsvall</i> (Швеція) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між OKG AB та Skatteverket (Шведське податкове агентство) щодо рішення останнього про оподаткування OKG через податок на теплову енергію ядерних реакторів (див. далі пункти 16–21 рішення). Шведський суд, який розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2003/96/ЄС та Директиви 2008/118 і тому вирішив подати звернення до Суду щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 22 рішення). Рішення: Статті 4(2) та 21(5) Директиви 2003/96/ЄС не перешкоджають такому національному правилу як те, що розглядається в основному провадженні, яке передбачає стягнення податку на теплову енергію ядерних реакторів, оскільки такий податок не підпадає під дію зазначеної директиви. Крім того, Директиву 92/12/ЄЕС необхідно тлумачити у тому значенні, що податок на теплову енергію ядерного реактора не є акцизним збором відповідно до цілей такої Директиви. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Хоча це рішення не повинно бути безпосередньо відображено в українському законодавстві, його необхідно враховувати під час розробки проекту та застосуванні відповідних положень.

12.2.5. Директива Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальні домовленості щодо акцизного збору та скасування Директиви 92/12/ЄЕС

Справа	Резюме справи
C-64/15 <u>BP Europa SE v Hauptzollamt Hamburg-Stadt</u>	Фактичні обставини: Bundesfinanzhof (Федеральний фінансовий суд, Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між BP Europa SE та Hauptzollamt Hamburg-Stadt щодо сплати податку, який вимагається від BP Europa, як податку на електроенергію на кількість газойлі, відсутньої під час доставки зазначеного продукту до податкового складу в Німеччині (див. далі пункти 16–19 рішення). Німецький суд висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2008/118/ЄС і тому подав звернення до Суду щодо ухвалення попереднього рішення (питання наведено в пункті 20 рішення). Рішення: Статтю 20(2) необхідно тлумачити у тому значенні, що рух акцизних товарів відповідно до домовленості про призупинення дії закінчується для цілей зазначеного положення у такому випадку, як це було в основному провадженні, коли товароодержувач зазначених товарів під час повного вивантаження товарів з транспортного засобу, що перевозить вказані товари, виявив, що брак товарів у порівнянні з кількістю, яку йому повинні були доставити. Крім того, поєднані положення статей 7(2)(а) та 10(2) Директиви 2008/118 необхідно тлумачити у тому значенні, що якщо: — ситуації, які вони регулюють, знаходяться поза межами, зазначеними в статті 7(4) такої Директиви, та — факт, що положення національного законодавства, яке транспонує статтю 10(2) Директиви 2008/118, як те, що розглядається в основному провадженні, прямо не стверджує, що порушення, регульоване таким положенням директиви, повинно було призвести до зростання випуску для споживання відповідних товарів, то таке упущення не може перешкоджати застосуванню зазначеного національного положення до виявлення браку, який за необхідності спричиняє такий випуск для споживання. Суд також постановив, що стаття 10(4) Директиви 2008/118 застосовується не тільки коли загальна кількість товарів, що переміщуються в рамках домовленості про призупинення дії, не була доставлена до місця їх призначення, але також, коли лише частина таких товарів не була доставлена до місця їх призначення. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки роз'яснює значення декількох положень, що містяться у Директиві 2008/118. Таким чином, його необхідно враховувати під час розробки/переробки відповідних положень українського законодавства для повного їх наближення до законодавства ЄС.
C-402/14 <u>Viamar – Elliniki Aftokiniton</u>	Фактичні обставини: <i>Dioikitiko Efeteio Athinon</i> (Апеляційний адміністративний суд, Афіни, Греція) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Його було передано у ході судового процесу між Viamar — Elliniki Aftokiniton

Справа	Резюме справи
<u>kai Genikon Epicheiriseon AE v Elliniko Dimosio</u>	kai Genikon Epicheiriseon AE та Elliniko Dimosio (Грецька держава), представленою директором Афінського митного офісу (Telonio Athinon), щодо відмови Viamar у відшкодуванні реєстраційних податків, сплачених ним після імпорту пасажирських транспортних засобів на грецьку територію (див. далі пункти 12–21 рішення). Суд, що звернувся із запитом, звернувся до Суду з проханням допомоги в тлумаченні статті 1(3) Директиви 2008/118. Рішення: Суд ухвалив рішення, що стаття 1(3) Директиви 2008/118 відповідає умовам для здійснення прямої дії, що дозволяє фізичним особам покладатися на неї перед національним судом у спорах між ними та державою-членом. Значення: це рішення має обмежене значення для українських державних органів. Доктрина прямої дії права ЄС застосовується лише в державах-членах Європейського Союзу.
<u>C-355/14 „Polihim-SS“ EOOD v Mitnitsa – Svishtov</u>	Фактичні обставини: <i>Administrativen sad Pleven</i> (Адміністративний суд, Плевен, Болгарія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Його було подано у ході судового процесу між «Polihim-SS» EOOD та Nachalnik на Mitnitsa Svishtov щодо штрафів, накладених на Polihim за виключення енергетичних продуктів з податкового товарного складу без оплати відповідних акцизних зборів (див. далі пункти 29–36 рішення). Болгарський суд, який розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення кількох положень, встановлених у Директиві 2003/96 та Директиві 2008/118. Рішення: Суд ухвалив рішення, що стаття 7(2) Директиви Ради 2008/118/ЄС означає, що продаж акцизних товарів, які зберігаються уповноваженим власником складу на податковому складі, не веде до їх випуску для споживання до тих пір, доки зазначені товари фізично не перенесені з такого податкового складу. Крім того, стаття 14(1)(а) Директиви Ради 2003/96/ЄС, яка розглядається у поєднанні зі статтею 7 Директиви 2008/118, виключає відмову національними органами влади звільняти від сплати акцизного збору енергетичні продукти, які, після продажу уповноваженим власником складу покупцю-посереднику, продаються таким покупцем кінцевому користувачеві, який відповідає всім вимогам, передбаченим національним законодавством, щодо користування звільненням від сплати акцизного збору на зазначені товари та до якого зазначені продукти були безпосередньо доставлені уповноваженим власником складу зі свого податкового складу на підставі того, що покупець-посередник, названий таким власником складу як товароодержувач зазначених продуктів, не має статусу кінцевого користувача, уповноваженого відповідно до національного законодавства одержувати енергетичні товари, звільнені від сплати акцизного збору.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення важливе для українських правотворчих органів. Воно роз'яснює сферу застосування цієї Директиви, і тому його потрібно враховувати, або під час розробки відповідних правил національного законодавства, або вони повинні враховуватися під час підготовки посібників для податкових органів.

12.2.6. Директива Ради 2011/64/ЄС від 21 червня 2001 року про структури та ставки акцизного збору, що застосовуються до виготовлених тютюнових виробів

Справа	Резюме справи
C-428/13 <u>Yesmoke Tobacco</u>	Фактичні обставини: <i>Consiglio di Stato</i> (Італія) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між, з одного боку, Ministero dell'Economia e delle Finanze (Міністерство економіки та фінансів) та Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (Незалежний орган з управління державними монополіями) та, з іншого боку, Yesmoke Tobacco SpA щодо рішення Генерального директора AAMS під назвою «Ripartizione dei Prezzi delle sigarette — Tabella A» (Розбивка цін на сигарети — Таблиця А) від 11 січня 2012 року (GURI № 16 від 20 січня 2012 року), яке вводить мінімальний акцизний збір лише на сигарети з роздрібною продажною ціною, нижчою від ціни на сигарети в найпопулярнішій цінній категорії (див. далі пункти 14–18 рішення). Італійський суд, що розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення статті 8(2) Директиви 95/59 та статті 7(2) Директиви 2011/64 і тому подав звернення до Суду щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Статті 7(2) та 8(6) Директиви Ради 2011/64/ЄС необхідно тлумачити як такі, що перешкоджають застосуванню національного законодавства як у випадку, що розглядається в основному провадженні, де замість встановлення тотожного мінімального акцизного збору, що застосовується до всіх сигарет, встановлюють мінімальний акцизний збір, що застосовується тільки до сигарет з роздрібною продажною ціною нижчою від ціни на сигарети в найпопулярнішій цінній категорії. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки роз'яснює, що державам-членам не дозволяється постановляти в своєму національному законодавстві. Це, <i>mutatis mutandis</i>, поширюється на Україну, яка відповідно до Угоди про асоціацію має зобов'язання наблизити своє національне законодавство до Директиви 2011/64/ЄС. З огляду на це, рішення повинно бути враховано національними державними органами.
C-638/15 Eko-Tabak s. r. o. Generální ředitelství cel	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Nejvyšší správní soud (Верховний адміністративний суд Чеської Республіки) у ході судового процесу між Eko-Tabak s. r. o. та Generální ředitelství cel (Головне Митне управління, Чеська Республіка) щодо конфіскації товарів, які вважаються тютюновими виробами та

Справа	Резюме справи
	підлягають акцизному збору (див. пункти 8-14 рішення). Німецький Верховний суд висловив сумніви щодо тлумачення зазначеної Директиви та прийняв рішення направити два запитання до Суду. Рішення: Статтю 2(1)(с) та статтю 5(1) Директиви Ради 2011/64/ЄС необхідно тлумачити таким чином, що сухий, плоский, неправильний, частково обдертий лист тютюну та/або його частини, які зазнали первинної сушки та контрольованого зволоження, що містять гліцерин і які можна коптити після простої обробки шляхом подрібнення або ручного розрізання, підпадають під визначення «тютюн для паління» для цілей цих положень. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Він уточнює зміст терміну «тютюн для паління», що має суттєве значення для належного розуміння та застосування Директиви 2011/64/ЄС. Тому це повинно бути враховано українським законодавчим органом, коли розпочнеться процес наближення національного законодавства до положень зазначеної Директиви.

12.2.7. Тринадцята Директива Ради 86/560/ЄЕС від 17 листопада 1986 року про гармонізацію законодавства держав-членів щодо податків з обороту — Порядок відшкодування податку на додану вартість платникам податку, не зареєстрованим на території Співтовариства

Справа	Резюме справи
C-73/06 <u>Planzer Luxembourg</u>	Фактичні обставини: <i>Finanzgericht Köln</i> (Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході судового процесу між Planzer Luxembourg Sàrl, компанією, зареєстрованою відповідно до законодавства Люксембургу, та Bundeszentralamt für Steuern (німецький податковий орган) щодо відхилення останнім заявок про відшкодування податку на додану вартість, який був сплачений компанією за постачання палива в Німеччині (див. далі пункти 17–31 рішення). Німецький суд, який розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення декількох законодавчих актів ЄС та подав звернення до Суду щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 32 рішення). Рішення: Статтю 1(1) Директиви 86/560/ЄЕС необхідно тлумачити у тому значенні, що місцем діяльності компанії є місце, де приймаються суттєві рішення щодо її загального управління та де виконуються функції центральної адміністрації. Інші частини рішення не мають значення для українських державних органів.

Справа	Резюме справи
	Значення: тлумачення Директиви 89/560/ЄС має значення для українських державних органів і повинно враховуватися під час розробки проекту національних положень. З огляду на це, рішення повинне залишатися у полі уваги українських правотворчих органів.
C-335/05 <u>Řízení Letového Provozu</u>	Фактичні обставини: <i>Finanzgericht Köln</i> (Німеччина) направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Питання щодо тлумачення статті 2(2) Директиви 89/560/ЄС було передано до Суду у ході судового процесу між <i>Řízení Letového Provozu ČR, s.p.</i>, компанією, яка зареєстрована відповідно до чеського права, проти <i>Bundesamt für Finanzen</i> (Федеральний Фінансовий офіс), який відповідальний за збір податку на додану вартість у Німеччині, щодо повернення ПДВ, сплаченого <i>ŘLP</i> у Німеччині (див. далі пункти 8–13 рішення). Рішення: Стаття 2(2) Директиви 86/560/ЄЕС означає, що «треті держави», зазначені в такому положенні, включають в себе всі треті держави та що таке положення не обмежує здатність та відповідальність держав-членів виконувати свої зобов'язання за міжнародними угодами, такими як Генеральна угода про торгівлю послугами. Значення: це рішення має обмежене значення для українських державних органів, тим не менш, воно повинне залишатися у полі уваги правотворчих органів, оскільки дає розуміння про загальніший контекст Директиви 86/560/ЄС.

Глава 13 Статистика

13.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 223/2009 від 11 березня 2009 року про європейську статистику</u>	- Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2015/759 від 29 квітня 2015 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 223/2009 про європейську статистику</u>	- Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2012/504/ЄС від 17 вересня 2012 року про Евростат</u>	- Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 99/2013 від 15 січня 2013 року про Європейську статистичну програму на 2013–2017 роки</u>	- Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1383/2013 від 17 грудня 2013 року про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 99/2013 про Європейську статистичну програму на 2013–2017 роки</u>	- Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 557/2013 від 17 червня 2013 року про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 223/2009 про європейську статистику щодо доступу до конфіденційних даних у наукових цілях</u>	- Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 89/130/ЄЕС, Євратом від 13 лютого 1989 року про гармонізацію складення валового національного продукту за ринковими цінами (стаття 6, Комітет з ВВП)</u>	- Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

13.2. Резюме вибраних рішень

13.2.1. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 223/2009 від 11 березня 2009 року про європейську статистику

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

13.2.2. Регламент (ЄС) № 2015/759 про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 223/2009 про європейську статистику про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 223/2009 про європейську

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

13.2.3. Рішення 2012/504/ЄС про Евростат

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

13.2.4. Регламент (ЄС) № 99/2013 про Європейську статистичну програму на 2013–2017 роки

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

13.2.5. Регламент (ЄС) № 1383/2013 про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 99/2013 про Європейську статистичну програму на 2013–2017 роки

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

13.2.6. Регламент (ЄС) № 557/2013 про імплементацію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 223/2009 про європейську статистику щодо доступу до конфіденційних даних у наукових цілях

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

13.2.7. Директива 89/130/ЄЕС, Євратом від 13 лютого 1989 року про гармонізацію складення валового національного продукту за ринковими цінами (стаття 6, Комітет з ВНП)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 14 Довкілля

14.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива 2011/92 про оцінювання впливу на довкілля деяких державних та приватних проектів</u>	- Об'єднані справи C-196/16 та C-197/16 <u>Comune di Corridonia and Others v Provincia di Macerata and Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente</u>, ECLI:EU:C:2017:589- C-645/15 <u>Bund Naturschutz in Bayern e.V. and Harald Wilde v Freistaat Bayern</u>, ECLI:EU:C:2016:898- C-348/15 <u>Stadt Wiener Neustadt v Niederösterreichische Landesregierung</u>, ECLI:EU:C:2016:882- C-141/14 <u>Commission v. Bulgaria</u> ECLI:EU:C:2016:8- C-137/14 <u>Commission v. Germany</u>, ECLI:EU:C:2015:683- C-570/13 <u>Karoline Gruber v Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten and Others</u>, ECLI:EU:C:2015:231
<u>Директива 2001/42/ЄС про оцінювання впливів на довкілля деяких планів і програм</u>	- C-444/15 <u>Associazione Italia Nostra Onlus v Comune di Venezia and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:978- C-379/15 <u>Association France Nature Environnement v Premier ministre and Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie</u>, ECLI:EU:C:2016:603- C-290/15 <u>Patrice D'Oultremont and Others v Région wallonne</u>, ECLI:EU:C:2016:816- C-473/14 <u>Dimos Kropias Attikis v Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis</u>, ECLI:EU:C:2015:582- C-463/11 <u>L v M</u>, ECLI:EU:C:2013:247- C-177/11 <u>Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton v Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias & Dimosion Ergon and Others</u>, ECLI:EU:C:2012:378

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-41/11 <u>Inter-Environnement Wallonie ASBL and Terre wallonne ASBL v Région wallonne</u>, ECLI:EU:C:2012:103 - C-567/10 <u>Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL and Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL v Région de Bruxelles-Capitale</u>, ECLI:EU:C:2012:159 - C-474/10 <u>Department of the Environment for Northern Ireland v Seaport (NI) Ltd and Others</u>, ECLI:EU:C:2011:681 - C-295/10 <u>Genovaitė Valčiukienė and Others v Pakruojo rajono savivaldybė and Others</u>, ECLI:EU:C:2011:608 - C-43/10 <u>Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias and Others v Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion ergon and Others</u>, ECLI:EU:C:2012:560 - Об'єднані справи C-105/09 та C-110/09 <u>Terre wallonne ASBL (C-105/09) та Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09) v Région wallonne</u>, ECLI:EU:C:2010:355
<u>Директива 2003/4/ЄС про доступ громадськості до інформації про довкілля</u>	- C-442/14 <u>Bayer CropScience SA-NV and Stichting De Bijenstichting v College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden</u>, ECLI:EU:C:2016:890 - C-71/14 <u>East Sussex County Council v Information Commissioner and Others</u>, ECLI:EU:C:2015:656 - C-279/12 <u>Fish Legal and Emily Shirley v Information Commissioner and Others</u>, ECLI:EU:C:2013:853 - C-515/11 <u>Deutsche Umwelthilfe eV v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2013:523 - C-416/10 <u>Jozef Križan and Others v Slovenská inšpekcia životného prostredia</u>, ECLI:EU:C:2013:8 - C-71/10 <u>Office of Communications v Information Commissioner</u>, ECLI:EU:C:2011:525

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-524/09 <u>Ville de Lyon v Caisse des dépôts et consignations</u>, ECLI:EU:C:2010:822 - C-266/09 <u>Stichting Natuur en Milieu and Others v College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden</u>, ECLI:EU:C:2010:779 - C-240/09 <u>Lesoochránárske zoskupenie VLK v Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky</u>, ECLI:EU:C:2011:125 - C-204/09 <u>Flachglas Torgau GmbH v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2012:71 - C-552/07 <u>Commune de Sausheim v Pierre Azelvandre</u>, ECLI:EU:C:2009:96
<u>Директива 2003/35/ЄС про участь громадськості в розробленні деяких планів і програм, пов'язаних з довкіллям</u>	- C-137/14 <u>European Commission v Germany</u>, ECLI:EU:C:2015:683 - C-570/13 <u>Karoline Gruber v Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten and Others</u>, ECLI:EU:C:2015:231 - C-72/12 <u>Gemeinde Altrip and Others v Land Rheinland-Pfalz</u>, ECLI:EU:C:2013:712 - C-530/11 <u>European Commission v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:2014:67
<u>Директива 2008/50/ЄС про якість атмосферного повітря і чистіше повітря для Європи</u>	- C-404/13 <u>The Queen, on the application of ClientEarth v The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs</u>, ECLI:EU:C:2014:2382
<u>Директива 2004/107/ЄС щодо вмісту миш'яку, кадмію, ртуті, нікелю та поліциклічних ароматичних вуглеводнів в атмосферному повітрі</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 98/70/ЄС щодо якості бензину і дизельного палива</u>	- C-251/14 <u>György Balázs v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága</u>, ECLI:EU:C:2015:687

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-26/11 <u>Belgische Petroleum Unie VZW and Others v Belgische Staat</u>, ECLI:EU:C:2013:44 - C-343/09 <u>Afton Chemical Limited v Secretary of State for Transport</u>, ECLI:EU:C:2010:419
<u>Директива 1999/32/ЄС про зменшення вмісту сірки в деяких видах рідкого палива</u>(ПРИМІТКА: цю Директиву замінено на <u>Директиву Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/802 від 11 травня 2016 року про зменшення вмісту сірки в деяких видах рідкого палива</u>)	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 94/63/ЄС про обмеження викидів летючих органічних сполук (ЛОС), що виникають у результаті зберігання моторного палива та його транспортування з терміналів до автозаправних станцій</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2004/42/ЄС про обмеження викидів летючих органічних сполук через використання органічних розчинників у деяких фарбах, лаках і продуктах для остаточного фарбування транспортних засобів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2008/98/ЄС про відходи</u>	- C-335/16 <u>VG Čistoća d.o.o. v Đuro Vladika and Ljubica Vladika</u>, ECLI:EU:C:2017:242 - C-129/16 <u>Túrkevei Tejtermelő Kft. v Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség</u>, ECLI:EU:C:2017:547 - C-147/15 <u>Città Metropolitana di Bari, formerly Provincia di Bari v Edilizia Mastrodonato Srl</u>, ECLI:EU:C:2016:606 - C-584/14 <u>European Commission v Hellenic Republic</u>, ECLI:EU:C:2016:636 - C-551/13 <u>Società Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR) SpA v Comune di Quartu S. Elena</u>, ECLI:EU:C:2014:2467 - C-292/12 <u>Ragn-Sells AS v Sillamäe Linnavalitsus</u>, ECLI:EU:C:2013:820

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-358/11 <u>Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue v Lapin luonnonsuojelupiiri ry</u>, ECLI:EU:C:2013:142
<u>Директива 1999/31/ЄС про звалища відходів</u>	- C-225/13 <u>Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve and Others v Région wallonne</u>, ECLI:EU:C:2014:245 - C-121/11 <u>Pro-Braine ASBL and Others v Commune de Braine-le-Château, intervenier: Veolia es treatment SA</u>, ECLI:EU:C:2012:225 - C-172/08 <u>Pontina Ambiente Srl v Regione Lazio</u>, ECLI:EU:C:2010:87 - C-442/06 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:2008:216 - C-6/03 <u>Deponiezweckverband Eiterköpfe v Land Rheinland-Pfalz</u>, ECLI:EU:C:2005:222
<u>Директива 2006/21/ЄС про управління відходами видобувної промисловості</u>	- C-147/15 <u>Città Metropolitana di Bari, formerly Provincia di Bari v Edilizia Mastrodonato Srl</u>, ECLI:EU:C:2016:606
<u>Директива 2000/60/ЄС про рамки діяльності Співтовариства у сфері водної політики</u>	- C-686/15 <u>Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. v Željka Klafurić</u>, ECLI:EU:C:2016:927 - C-346/14 <u>European Commission v Republic of Austria</u>, ECLI:EU:C:2016:322 - C-348/13 <u>European Commission v Republic of Poland</u>, ECLI:EU:C:2016:490 - C-461/13 <u>Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2015:433 - C-525/12 <u>European Commission v Federal Republic of Germany</u>, ECLI:EU:C:2014:2202 - C-151/12 <u>European Commission v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2013:690 - C-43/10 <u>Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias and Others v Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion ergon and Others</u>, ECLI:EU:C:2012:560

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-32/05 <u>Commission of the European Communities v Grand Duchy of Luxemburg</u>, ECLI:EU:C:2006:749 - C-239/03 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2004:598
<u>Директива 2007/60/ЄС про оцінювання ризиків повеней та управління ними</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2008/56/ЄС про рамки діяльності Співтовариства у сфері екологічної політики щодо морського середовища</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 91/271/ЄС про очищення міських стічних вод</u>	- C-398/14 <u>European Commission v Portuguese Republic</u>, ECLI:EU:C:2016:61 - C-395/13 <u>European Commission v Kingdom of Belgium</u>, ECLI:EU:C:2014:2347 - C-301/10 <u>European Commission v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:2012:633 - C-188/08 <u>Commission of the European Communities v Ireland</u>, ECLI:EU:C:2009:670 - C-348/07 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Sweden</u>, ECLI:EU:C:2009:613 - C-335/07 <u>Commission of the European Communities v Republic of Finland</u>, ECLI:EU:C:2009:612 - C-252/05 <u>The Queen on the application of Thames Water Utilities Ltd v South East London Division, Bromley Magistrates' Court</u>, ECLI:EU:C:2007:276 - C-416/02 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2005:511 - C-280/02 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2004:548 - C-419/01 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2003:285

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-396/00 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:2002:261
<u>Директива 98/83/ЄС про якість води, призначеної для споживання людиною</u>	- C-32/05 <u>Commission of the European Communities v Grand Duchy of Luxemburg</u>, ECLI:EU:C:2006:749 - C-316/00 <u>Commission of the European Communities v Ireland</u>, ECLI:EU:C:2002:657
<u>Директива 91/676/ЄС щодо захисту вод від забруднення, спричиненого нітратами із сільськогосподарських джерел</u>	- C-237/12 <u>European Commission v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2014:2152 - C-41/11 <u>Inter-Environnement Wallonie ASBL and Terre wallonne ASBL v Région wallonne</u>, ECLI:EU:C:2012:103 - Об'єднані справи C-105/09 та C-110/09 <u>Terre wallonne ASBL (C-105/09) and Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09) v Région wallonne</u>, ECLI:EU:C:2010:355 - C-526/08 <u>European Commission v Grand Duchy of Luxemburg</u>, ECLI:EU:C:2010:379 - C-390/07 <u>European Commission v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:2009:765 - C-239/03 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2004:598 - C-221/03 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Belgium</u>, ECLI:EU:C:2005:573 - C-396/01 <u>Commission of the European Communities v Ireland</u>, ECLI:EU:C:2004:136 - C-322/00 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of the Netherlands</u>, ECLI:EU:C:2003:532 - C-266/00 <u>Commission of the European Communities v Grand Duchy of Luxemburg</u>, ECLI:EU:C:2001:152 - C-258/00 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2002:400

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-161/00 <u>Commission of the European Communities v Federal Republic of Germany</u>, ECLI:EU:C:2002:170 - C-127/99 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:2001:597 - C-69/99 <u>Commission of the European Communities v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:2000:675 - C-274/98 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2000:206 - C-293/97 <u>The Queen v Secretary of State for the Environment and Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte H.A. Standley and Others and D.G.D. Metson and Others</u>, ECLI:EU:C:1999:215 - C-195/97 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:1999:100 - C-71/97 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:1998:455
<u>Директива 2009/147/ЄС про збереження диких птахів</u>	- C-502/15 <u>European Commission v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:2017:334 - C-461/14 <u>European Commission v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2016:895 - C-414/14 <u>European Commission v Republic of Bulgaria</u>, ECLI:EU:C:2016:8
<u>Директива 92/43/ЄС про збереження природних оселищ та дикої фауни і флори</u>	- C-281/16 <u>Vereniging Hoekschewaards Landschap v Staatssecretaris van Economische Zaken</u>, ECLI:EU:C:2017:774 - C-142/16 <u>European Commission v Federal Republic of Germany</u>, ECLI:EU:C:2017:301 - C-664/15 <u>Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation v Bezirkshauptmannschaft Gmünd</u>, ECLI:EU:C:2017:987

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-502/15 <u>European Commission v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:2017:334 - C-444/15 <u>Associazione Italia Nostra Onlus v Comune di Venezia and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:978 - Об'єднані Справи C-387/15 та C-388/15 <u>Hilde Orleans and Others v Vlaams Gewest</u>, ECLI:EU:C:2016:583 - C-243/15 <u>Lesoochránárske zoskupenie VLK v Obvodný úrad Trenčín</u>, ECLI:EU:C:2016:838 - C-461/14 <u>European Commission v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2016:895 - C-399/14 <u>Grüne Liga Sachsen eV and Others v Freistaat Sachsen</u>, ECLI:EU:C:2016:10 - C-141/14 <u>European Commission v Republic of Bulgaria</u>, ECLI:EU:C:2016:8 - C-521/12 <u>T. C. Briels and Others v Minister van Infrastructuur en Milieu</u>, ECLI:EU:C:2014:330 - C-301/12 <u>Cascina Tre Pini Ss v Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare and Others</u>, ECLI:EU:C:2014:214 - C-258/11 <u>Peter Sweetman and Others v An Bord Pleanála</u>, ECLI:EU:C:2013:220 - C-340/10 <u>European Commission v Republic of Cyprus</u>, ECLI:EU:C:2012:143 - C-182/10 <u>Marie-Noëlle Solvay and Others v Région wallonne</u>, ECLI:EU:C:2012:82 - C-43/10 <u>Nomarchiaki Aftodioikisi Aitolokarnanias and Others v Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion ergon and Others</u>, ECLI:EU:C:2012:560 - C-2/10 <u>Azienda Agro-Zootecnica Franchini sarl and Eolica di Altamura Srl v Regione Puglia</u>, ECLI:EU:C:2011:502

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-538/09 <u>European Commission v Kingdom of Belgium</u>, ECLI:EU:C:2011:349 - C-404/09 <u>European Commission v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2011:768 - C-383/09 <u>European Commission v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2011:369 - C-308/08 <u>European Commission v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2010:281 - C-241/08 <u>European Commission v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2010:114 - C-226/08 <u>Stadt Papenburg v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2010:10 - C-535/07 <u>European Commission v Republic of Austria</u>, ECLI:EU:C:2010:602 - C-179/06 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:2007:578 - C-388/05 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:2007:533 - C-342/05 <u>Commission of the European Communities v Republic of Finland</u>, ECLI:EU:C:2007:341 - C-304/05 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:2007:532 - C-244/05 <u>Bund Naturschutz in Bayern eV and Others v Freistaat Bayern</u>, ECLI:EU:C:2006:579 - C-183/05 <u>Commission of the European Communities v Ireland</u>, ECLI:EU:C:2007:14 - C-508/04 <u>Commission of the European Communities v Republic of Austria</u>, ECLI:EU:C:2007:274 - C-418/04 <u>Commission of the European Communities v Ireland</u>, ECLI:EU:C:2007:780 - C-239/04 <u>Commission of the European Communities v Portuguese Republic</u>, ECLI:EU:C:2006:665

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-221/04 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2006:329 - C-209/04 <u>Commission of the European Communities v Republic of Austria</u>, ECLI:EU:C:2006:195 - C-6/04 <u>Commission of the European Communities v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:2005:626 - C-441/03 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of the Netherlands</u>, ECLI:EU:C:2005:233 - C-117/03 <u>Società Italiana Dragaggi SpA and Others v Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti and Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia</u>, ECLI:EU:C:2005:16 - C-98/03 <u>Commission of the European Communities v Federal Republic of Germany</u>, ECLI:EU:C:2006:3 - C-209/02 <u>Commission of the European Communities v Republic of Austria</u>, ECLI:EU:C:2004:61 - C-143/02 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:2003:178 - C-127/02 <u>Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee and Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels v Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij</u>, ECLI:EU:C:2004:482 - C-72/02 <u>Commission of the European Communities v Portuguese Republic</u>, ECLI:EU:C:2003:369 - C-434/01 <u>Commission of the European Communities v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:2003:601 - C-324/01 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Belgium</u>, ECLI:EU:C:2002:729 - C-75/01 <u>Commission of the European Communities v Grand Duchy of Luxemburg</u>, ECLI:EU:C:2003:95 - C-117/00 <u>Commission of the European Communities v Ireland</u>, ECLI:EU:C:2002:366

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-103/00 <u>Commission of the European Communities v Hellenic Republic</u>, ECLI:EU:C:2002:60 - C-220/09 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2001:434 - C-71/99 <u>Commission of the European Communities v Federal Republic of Germany</u>, ECLI:EU:C:2001:433 - C-67/99 <u>Commission of the European Communities v Ireland</u>, ECLI:EU:C:2001:432 - C-374/98 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2000:670 - C-371/98 <u>The Queen v Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte First Corporate Shipping Ltd, interveners: World Wide Fund for Nature UK (WWF) and Avon Wildlife Trust</u>, ECLI:EU:C:2000:600 - C-256/98 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2000:192 - C-96/98 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:1999:580 - C-166/97 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:1999:149 - C-44/95 <u>Regina v Secretary of State for the Environment, ex parte: Royal Society for the Protection of Birds</u>, ECLI:EU:C:1996:297
<u>Директива 2010/75/ЄС про промислові викиди (комплексне запобігання забрудненню та його контроль)</u>	- C-137/14 <u>European Commission v Federal Republic of Germany</u> , ECLI:EU:C:2015:683
<u>Директива 96/82/ЄС про обмеження ризиків великих аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами (ПРИМІТКА: цю Директиву замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради 2012/18/ЄС від 04 липня 2012 року про обмеження ризиків великих аварій, пов'язаних з небезпечними</u>	- C-53/10 <u>Land Hessen v Franz Mücksch OHG</u> , ECLI:EU:C:2011:585

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>речовинами, внесення змін до Директиви Ради 96/82/ЄС та наступне її скасування)</u>	
<u>Директива 2003/87/ЄС про систему торгівлі квотами на викиди парникових газів у межах Співтовариства</u>	- C-80/16 <u>ArcelorMittal Atlantique et Lorraine SASU v Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie</u>, ECLI:EU:C:2017:588 - C-461/15 <u>E.ON Kraftwerke GmbH v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2016:648 - C-460/15 <u>Schaefer Kalk GmbH & Co. KG v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2017:29 - C-457/15 <u>Vattenfall Europe Generation AG v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2016:613 - C-272/15 <u>Swiss International Air Lines AG v The Secretary of State for Energy and Climate Change and Environment Agency</u>, ECLI:EU:C:2016:993 - C-180/15 <u>Borealis AB and Others v Naturvårdsverket</u>, ECLI:EU:C:2016:647 - C-158/15 <u>Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV v Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit</u>, ECLI:EU:C:2016:422 - C-506/14 <u>Yara Suomi Oy and Others v Työ-ja elinkeinoministeriö</u>, ECLI:EU:C:2016:799 - C-148/14 <u>Bundesrepublik Deutschland v Nordzucker AG</u>, ECLI:EU:C:2015:287 - C-43/14 <u>ŠKO–Energó s. r. o. v Odvolací finanční ředitelství</u>, ECLI:EU:C:2015:120 - C-203/12 <u>Billerud Karlsborg AB and Billerud Skärblacka AB v Naturvårdsverket</u>, ECLI:EU:C:2013:664 – Об'єднані Справи C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 та C-640/11 <u>Iberdrola, SA and Others v Administración del Estado and Others</u>, ECLI:EU:C:2013:660 - C-366/10 <u>Air Transport Association of America and Others v Secretary of State for Energy and Climate Change</u>, ECLI:EU:C:2011:864

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-524/09 <u>Ville de Lyon v Caisse des dépôts et consignations</u>, ECLI:EU:C:2010:822 - C-127/07 <u>Société Arcelor Atlantique et Lorraine and Others v Premier ministre, Ministre de l'Écologie et du Développement durable and Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie</u>, ECLI:EU:C:2008:728
<u>Регламент 842/2006 про деякі фторовані парникові гази (ПРИМІТКА: цей Регламент замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 517/2014 від 16 квітня 2014 року про фторовані парникові гази та про скасування Регламенту (ЄС) № 842/2006)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент (ЄС) 2037/2000 про речовини, які руйнують озоновий шар (ПРИМІТКА: цей Регламент замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1005/2009 від 16 вересня 2009 року про речовини, які руйнують озоновий шар)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/18/ЄС про навмисне вивільнення в довкілля генетично модифікованих організмів</u>	- C-36/11 <u>Pioneer Hi Bred Italia Srl v Ministero delle Politiche agricole alimentari e forestali</u>, ECLI:EU:C:2012:534 - Об'єднані справи C-58/10 з C-68/10 <u>Monsanto SAS and Others v Ministre de l'Agriculture et de la Pêche</u>, ECLI:EU:C:2011:553 - C-442/09 <u>Karl Heinz Bablok and Others v Freistaat Bayern</u>, ECLI:EU:C:2011:541 - C-165/08 <u>Commission of the European Communities v Republic of Poland</u>, ECLI:EU:C:2009:473 - C-552/07 <u>Commune de Sausheim v Pierre Azelvandre</u>, ECLI:EU:C:2009:96 - C-121/07 <u>Commission of the European Communities v French Republic</u>, ECLI:EU:C:2008:695

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1946/2003 від 15 липня 2003 року про транскордонне переміщення генетично модифікованих організмів</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/41/ЄС від 6 травня 2009 року про використання генетично модифікованих мікроорганізмів у замкненій системі</u>	- C-281/11 <u>European Commission v Republic of Poland</u> , ECLI:EU:C:2013:855

14.2. Резюме вибраних рішень

14.2.1. Директива 2011/92 про оцінювання впливу на довкілля деяких державних та приватних проектів

Справа	Резюме справи
C-141/14 <u>Commission v. Bulgaria</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія порушила провадження проти Болгарії та заявила, що в ряді випадків держава-член не дотрималася Директиви 2011/92 (див. пункти 1 і 9-16 рішення). Рішення: Суд вирішив, що Болгарія діяла в порушення Директиви 2011/92. По-перше, органи державної влади Болгарії не включили всі території важливих орнітологічних районів до зони особливої охорони, що охоплює регіон Каліакра. Вони не класифікували як зони особливої охорони найбільш придатні з точки зору кількості й розміру території для збереження, по-перше, біологічних видів, перелічених у додатку I до Директиви 2009/147/ЄС про збереження диких птахів і, по-друге, мігруючих видів, які не перелічено в зазначеному додатку, але які регулярно з'являються в географічній морській та материковій зоні, де застосовується зазначена директива, результатом чого стало невиконання цієї державою-членом обов'язків відповідно до статті 4(1) і (2) зазначеної директиви. По-друге, органи державної влади Болгарії порушили статтю 4(4) Директиви 2009/147, затвердивши імплементацію проектів «AES Geo Energy», «Disib» і «Longman Investment» на території важливого орнітологічного району, що охоплює регіон Каліакра, який не було класифіковано як зону особливої охорони, хоча його необхідно було класифікувати саме так. По-третє, затвердивши імплементацію проектів «Kaliakra Wind Power, «EVN Enertrag Kavarna' and 'Vertikal — Petkov & Cie» і «Thracian Cliffs Golf & Spa Resort» на території зони особливої охорони, що охоплює регіони Каліакра і Беліте

Справа	Резюме справи
	Скалі відповідно, Республіка Болгарія не виконала обов'язки згідно зі статтею 6(2) Директиви 92/43/ЄЕС про збереження природних оселищ та дикої фауни і флори. По-четверте, не оцінивши належним чином сукупний ефект таких проектів, як «Windtech», «Brestiom», «Eco Energy» і «Longman Investment» на території важливого орнітологічного району, що охоплює регіон Каліакра, який не було класифіковано як зону особливої охорони, хоча його необхідно було класифікувати як таку зону, і, тим не менш, дозволивши імплементацію проекту «Longman Investment», Республіка Болгарія не виконала свої обов'язки відповідно до статті 4(2) і (3) Директиви 2011/92/ЄС. Значення: це рішення має обмежене значення для українських правотворчих органів. Хоча це рішення не дуже впливає на тлумачення відповідних директив ЄС, однак воно демонструє особливості застосування законодавства ЄС державами-членами. Отже, це рішення повинно слугувати загальним освітнім цілям.
C-137/14 <u>Commission v. Germany</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія подала на розгляд провадження щодо правопорушення відповідно до статті 258 TFEU проти Німеччини. Європейська Комісія заявила, що Німеччина порушила законодавство ЄС, зокрема Директиву 2011/92/ЄС (див. пункт 1 та пункти 16–19 рішення). Рішення: Суд вирішив, що, обмежуючи: — відповідно до параграфа 46 Закону про адміністративний процес (Verwaltungsverfahrensgesetz), скасування рішень на підставі процесуальних порушень у випадках, коли не було здійснено оцінювання або попереднє оцінювання впливу на довкілля, та у випадках, коли заявник установлює наявність причинно-наслідкового зв'язку між процесуальним порушенням і наслідком рішення; — відповідно до параграфа 2(3) Закону про додаткові положення, що регулюють дії з екологічних питань відповідно до Директиви 2003/35/ЄС (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz) від 7 грудня 2006 року, зі змінами та доповненнями, внесеними Законом від 21 січня 2013 року, право розпочинати провадження і сферу перегляду судами заперечень, які вже було висунуто в строк, установлений під час адміністративного процесу, що призвів до ухвалення рішення; — відповідно до параграфа 5(1) Закону про додаткові положення, що регулюють дії з екологічних питань відповідно до Директиви 2003/35/ЄС (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz) від 7 грудня 2006 року, зі змінами та доповненнями, внесеними Законом від 21 січня 2013 року, у процесах, розпочатих після 25 червня 2005 року і закритих до 12 травня 2011 року, право екологічних асоціацій розпочинати провадження до правових положень, які надають індивідуальні публічно-правові права;

Справа	Резюме справи
	— відповідно до параграфа 2(1), що його розглядають у поєднанні з параграфом 5(4), із Законом про додаткові положення, які регулюють дії з екологічних питань відповідно до Директиви 2003/35/ЄС (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz) від 07 грудня 2006 року, зі змінами та доповненнями, внесеними Законом від 21 січня 2013 року, у процесах, розпочатих після 25 червня 2005 року і закритих до 12 травня 2011 року, сферу перегляду судами позовів, поданих екологічними асоціаціями, до правових положень, які надають індивідуальні публічно-правові права, і — виключаючи, відповідно до параграфа 5(1) і (4) Закону про додаткові положення, що регулюють дії з екологічних питань відповідно до Директиви 2003/35/ЄС (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz) від 07 грудня 2006 року, зі змінами та доповненнями, внесеними Законом від 21 січня 2013 року, зі сфери національного законодавства адміністративні процеси, розпочаті до 25 червня 2005 року, Німеччина порушила статтю 11 Директиви 2011/92/ЄС і статтю 25 Директиви 2010/75/ЄС про промислові викиди (комплексне запобігання забрудненню та його контроль). Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Його необхідно проаналізувати та врахувати як орієнтир під час розроблення відповідних положень національного законодавства.
C-570/13 <u>Karoline Gruber v Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten and Others</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Австрія) у ході судового процесу між пані Gruber, з одної сторони, і Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, the EMA Beratungs- und Handels GmbH і Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend (Федеральним Міністром економіки, питань сім'ї та молоді), з іншої сторони, щодо рішення про надання дозволу на будівництво і експлуатацію ритейл-парку на території, що межує з власністю пані Gruber (див. також пункти 16-24 рішення). Австрійський суд, який розглядав справу, подав звернення і два питання до Суду (див. пункт 25 рішення). Рішення: Суд вирішив, що стаття 11 Директиви 2011/92/ЄС виключає національне законодавство, як-от те, що розглядається в основному провадженні, згідно з яким адміністративне рішення, у якому стверджується, що для конкретного проекту не потрібне оцінювання впливу на довкілля, і яке є зобов'язальним для сусідів, що їм не дали змогу подати позов проти зазначеного адміністративного рішення, якщо зазначені сусіди, які є частиною «заінтересованої громадськості» в розумінні статті 1(2) вказаної директиви, відповідають критеріям, установленим національним законодавством, щодо «достатньої заінтересованості» або «порушення права».

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Хоча воно не повинно бути прямо відображено в тексті українських положень, воно повинно, тим не менш, слугувати важливим орієнтиром для правотворчих органів.

14.2.2. Директива 2001/42/ЄС про оцінювання впливів на довкілля деяких планів і програм

Справа	Резюме справи
C-473/14 <u>Dimos Kropias Attikis v Ypourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Simvoulio tis Epikratias (Греція) у ході судового процесу між Dimos Kropias Attikis (муніципалітетом Кропії, Аттіка) і Ipourgos Perivallontos, Energeias kai Klimatikis Allagis (Міністром довкілля, енергетики та зміни клімату) щодо скасування указу президента № 187/2011 від 14 червня 2011 року про охоронні заходи щодо гірського району Нуметтус і міських парків Goudi та Ilissia (див. також пункти 24-40 рішення). Суд Греції, що розглядав спір, направив 4 питання до Суду (див. пункт 41 рішення). Рішення: Статті 2(а) і 3(2)(а) Директиви 2001/42/ЄС необхідно тлумачити так, що ухвалення інструмента, що містить план або програму щодо планування міської чи сільської місцевості та землекористування, що підпадають під сферу застосування Директиви 2001/42, який змінює чинний план або програму, не може бути звільнено від обов'язку проводити екологічне оцінювання відповідно до зазначеної директиви на підставі того, що цей інструмент має на меті точніше виразити та впровадити генеральний план, установлений ієрархічно вищим інструментом, що сам не був предметом екологічного оцінювання. Значення: це рішення є важливим для українських правотворчих органів. Воно роз'яснює значення статей 2(а) і 3(2)(а) Директиви 2001/42/ЄС а отже, його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства. Це рішення не потрібно відображати <i>expressis verbis</i>, однак воно може слугувати орієнтиром.
C-463/11 <u>L v M</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg</i> (Німеччина) у ході судового процесу між L і M, муніципалітетом, щодо законності будівельного плану, підготовленого M без проведення екологічного оцінювання, як цього вимагає Директива 2001/42/ЄС (див. також пункти 14-24 рішення).

Справа	Резюме справи
	Рішення: Статтю 3(5) Директиви 2001/42/ЄС, що її розглядають у поєднанні зі статтею 3(4) цієї директиви, необхідно тлумачити як таку, що виключає національне законодавство, про яке йде мова в основному провадженні, згідно з яким порушення якісної умови, установленної імплементаційним положенням зазначеної директиви, щоб звільнити ухвалення певного виду будівельного плану від екологічного оцінювання відповідно до зазначеної директиви, не має значення для законності цього плану. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює сферу дії статті 3 Директиви 2001/42/ЄС. Його необхідно враховувати під час перевірки відповідних положень українського законодавства на відповідність цьому акту законодавства ЄС, а також під час його перегляду.
C-177/11 <u>Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton v Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias & Dimosion Ergon and Others</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Simvoulis tis Epikrateias (Греція) у ході судового процесу, розпочатого асоціацією Sillogos Ellinon Poleodomon kai Khorotakton (Грецькою асоціацією міських і регіональних планувальників), осідок якої знаходиться в Афінах, що вимагала скасування Міністерського Рішення № 107017 від 28 серпня 2006 року про транспозицію Директиви про стратегічне екологічне оцінювання (SEA Directive) у грецьке законодавство (див. пункти 14-15 рішення). Рішення: Статтю 3(2)(b) Директиви 2001/42/ЄС необхідно тлумачити так, що обов'язок проводити екологічне оцінювання для певного плану залежить від того, чи задовольняються щодо цього плану попередні умови, що вимагають таке оцінювання відповідно до Директиви Ради 92/43/ЄЕС про збереження природних оселищ та дикої фауни і флори, у тому числі умова про те, що план може мати значний вплив на відповідну місцевість. Перевірка, яку проводять для визначення того, чи задовольняється ця остання умова, неминуче зводиться до питання про те, чи можна виключити, на основі об'єктивної інформації, що цей план чи проект матимуть значний вплив на відповідну місцевість. Значення: це рішення Суду є важливим для українських державних органів. Хоча це рішення, можливо, не потрібно прямо відтворювати в національному законодавстві, проте, воно може слугувати орієнтиром.
C-567/10 <u>Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL and Atelier de Recherche et d'Action</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Cour constitutionnelle</i> (Бельгія). Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL і Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL, які є неприбутковими організаціями, що регулюються законодавством Бельгії, розпочали провадження проти Région de Bruxelles-Capitale (Брюссельського-столичного регіону) щодо скасування деяких положень Наказу від 14 травня 2009 року, що вносить зміни і доповнення до Наказу від 13 травня 2004 року про ратифікацію Брюссельського кодексу міського і регіонального планування (<i>ordonnance du 14 mai 2009 modifiant</i>

Справа	Резюме справи
<u>Urbaines ASBL v Région de Bruxelles-Capitale</u>	l'ordonnance du 13 mai 2004 portant ratification du code bruxellois de l'aménagement du territoire; Moniteur belge of 27 May 2009, p. 38913; «Наказ 2009 року») (див. також пункти 12–18 рішення). Бельгійський суд, що розглядав спір, направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення, щоб отримати допомогу в тлумаченні статті 2а Директиви 2001/42/ЄС (див. пункт 19 рішення). Рішення: Суд вирішив, що поняття планів і програм, «що їх вимагають законодавчі, нормативні або адміністративні положення», зазначене в статті 2(а) Директиви 2001/42/ЄС, необхідно тлумачити як таке, що також стосується конкретних планів землеустрою, як-от той, що підпадає під дію національного законодавства, про яке йде мова в основному провадженні. Статтю 2(а) Директиви 2001/42 необхідно тлумачити так, що процедура повного або часткового скасування плану землекористування, як-от процедура, встановлена в статтях 58–63 Брюссельського кодексу міського і сільського планування, зі змінами і доповненнями, внесеними Наказом від 14 травня 2009 року, підпадає по суті під дію зазначеної директиви, тому до неї застосовуються правила щодо оцінювання впливів на довкілля, встановлені в зазначеній директиві. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно роз'яснює значення і сферу дії статті 2(а) Директиви 2001/42, і тому правотворчі органи повинні взяти його до уваги.
<u>C-474/10 Department of the Environment for Northern Ireland v Seaport (NI) Ltd and Others</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Апеляційний суд Північної Ірландії (Велика Британія) у ході судового процесу між Департаментом екології Північної Ірландії, з одного боку, та Seaport (NI) Ltd and Magherafelt District Council, F P McCann (Developments) Ltd, Younger Homes Ltd, Heron Brothers Ltd, G Small Contracts and Creagh Concrete Products Ltd, з іншого боку, щодо законності проектів планів для Північної Ірландії під назвою «Draft Northern Area Plan 2016» і «Draft Magherafelt Area Plan 2015» (див. також пункти 15-30 рішення). Рішення: Стаття 6(3) Директиви 2001/42/ЄС не вимагає створення або призначення іншого органу для консультацій, як передбачено в зазначеному положенні, за умови, що в межах органу, який зазвичай відповідає за проведення консультацій з екологічних питань, функціональний поділ організовано таким чином, що внутрішня адміністративна одиниця має реальну автономію, що означає, зокрема, що їй надано власні адміністративні та кадрові ресурси, і, таким чином, вона здатна виконувати завдання, покладені на органи для консультацій, як передбачено в статті 6(3), і, зокрема, надавати об'єктивний висновок щодо плану або програми, передбачених органом, до якого така внутрішня адміністративна одиниця приєднана. Крім того, стаття 6(2) Директиви 2001/42 не вимагає, щоб у національному законодавстві, у яке транспонують цю

Справа	Резюме справи
	директиву, було точно встановлено строки, протягом яких призначені органи та громадськість, яка зазнала або може зазнати негативного впливу, для цілей статті 6(3) і (4) повинна мати змогу висловити думку щодо конкретного проекту плану або програми і щодо відповідного екологічного звіту про такий проект. Отже, стаття 6(2) не виключає встановлення таких строків у кожному окремому випадку органом, який готує план або програму. Проте, у такій ситуації стаття 6(2) вимагає, щоб з метою консультування зазначених органів і громадськості щодо запропонованого проекту плану або програми фактично встановлений строк був достатнім, щоб надати їм дієву можливість висловити свою думку своєчасно щодо цього проекту плану або програми, а також щодо відповідного екологічного звіту про цей проект. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює сферу дії статті 6 Директиви 2001/42/ЄС. Крім того, воно стосується зв'язку цієї директиви з національним законодавством. З цієї причини це рішення повинне залишатися в полі уваги українських правотворчих органів.
C-295/10 <u>Genovaitė Valčiukienė and Others v Pakruojo rajono savivaldybė and Others</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Vyriausiasis administracinis teismas</i> (Литва). Звернення було подано в ході судового процесу між пані Valčiukienė і пані Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas (Литовським зеленим рухом), паном Girinskis і паном Arimantas Lašas, з одного боку, та Pakruojo rajono savivaldybė (Районною радою міста Пакруойс), Šiaulių visuomenės sveikatos centras (Шяуляйським центром охорони здоров'я) і Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas (Шяуляйським регіональним департаментом охорони довкілля), з іншого боку, щодо, між іншим, двох рішень від 23 березня і 20 квітня 2006 року Pakruojo rajono savivaldybė про затвердження двох детальних планів будівництва комплексу інтенсивного вирощування свиней потужністю 4 000 голів і належного використання земельних ділянок, де будуть знаходитись комплекси (див. також пункти 22–33 рішення). Рішення: Статтю 3(5) Директиви 2001/42/ЄС, з урахуванням статті 3(3) цієї директиви, необхідно тлумачити як таку, що виключає національне законодавство, що про нього йде мова в основному провадженні, яке передбачає в досить загальних термінах і без оцінювання кожного випадку, що оцінювання відповідно до зазначеної директиви не повинно проводитися, якщо в документах щодо земельного планування, що застосовуються до малих земельних ділянок на місцевому рівні, згадано лише одного суб'єкта господарювання. Статтю 11(1) і (2) Директиви 2001/42 необхідно тлумачити так, що екологічне оцінювання, виконане відповідно до Директиви Ради 85/337/ЄЕС, не звільняє від зобов'язання проводити таке оцінювання відповідно до Директиви 2001/42. Проте суд, що звертається із запитом, повинен визначити, чи оцінювання, яке було виконано відповідно до Директиви 85/337 зі змінами і доповненнями, можна вважати результатом

Справа	Резюме справи
	скоординованої або спільної процедури, і чи воно відповідає вимогам Директиви 2001/42. Якщо суд установив би, що ситуація є саме такою, зобов'язання проводити нове оцінювання відповідно до Директиви 2001/42 уже не існувало б. Зрештою, статтю 11(2) Директиви 2001/42 необхідно тлумачити таким чином, що вона не покладає на держав-членів зобов'язання передбачати в національному законодавстві спільні або скоординовані процедури відповідно до вимог Директиви 2001/42 і Директиви 85/337 зі змінами і доповненнями. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно проливає світло на тлумачення Директиви 2001/42/ЄС. Воно роз'яснює, які види заходів не дозволено відповідно до цієї директиви. Це рішення необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства.
C-43/10 <u>Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias and Others v Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion ergon and Others</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення направив <i>Simvoulio tis Epikratias</i> (Греція). Його подано в ході судового процесу між Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias (Префектурою Етолії і Акарнанії) та іншими юридичними особами, з одного боку, проти Ipourgos Perivallontos, Khorotaxias kai Dimosion Ergon (Міністра екології, регіонального планування та житлово-комунального господарства) та інших міністрів, з іншого боку, з вимогою скасувати заходи, пов'язані з проектом часткового відводу верхніх вод річки Ахелоос (Західна Греція) до річки Піньюс, у Фессалії (див. також пункти 30-40 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення декількох частин законодавства ЄС з екології та подав загалом 14 питань до Суду (див. пункт 41 рішення). Рішення: щодо Директиви 2001/42/ЄС Суд вирішив, що проект часткового відводу вод річки, як-от той, що розглядається в основному провадженні, не повинен уважатися планом або програмою, що підпадають під дію Директиви 2001/42/ЄС. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. По-перше, воно роз'яснює сферу дії Директиви 2001/42/ЄС. По-друге, воно досить добре демонструє складнощі, пов'язані із застосуванням вторинного законодавства ЄС у сфері охорони довкілля. Без сумніву, це рішення необхідно вважати орієнтиром для українських правотворчих органів.
Об'єднані справи C-105/09 та C-110/09 <u>Terre wallonne ASBL</u>	Фактичні обставини: ці два звернення щодо ухвалення попереднього рішення, які Суд об'єднав для спільного розгляду, були направлені <i>Conseil d'État</i> (Бельгія). Ці звернення направили (i) <i>Terre wallonne ASBL</i> та (ii) <i>Inter-Environnement Wallonie ASBL</i> проти <i>Région wallonne</i> (земля Валлонія) для скасування наказу уряду Валлонії від

Справа	Резюме справи
(C-105/09) та <u>Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09) v Région wallonne</u>	15 лютого 2007 року про внесення змін і доповнень до Книги II Екологічного кодексу, яка формує Кодекс про воду, щодо сталого управління азотом у сільському господарстві (див. обставини справи у пунктах 25–29 рішення). Бельгійський суд висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 91/676, а отже, звернувся до Суду із зверненнями щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Програма дій, ухвалена відповідно до статті 5(1) Директиви Ради 91/676/ЄЕС про захист вод від забруднення, спричиненого нітратами з сільськогосподарських джерел, є в принципі планом або програмою, які охоплює стаття 3(2) Директиви 2001/42/ЄС, оскільки вона є «планом» або «програмою» в розумінні статті 2(a) Директиви 2001/42/ЄС і містить інструменти, відповідність яким є вимогою для надання згоди, яку може бути надано для виконання проектів, перелічених у додатках I та II до Директиви Ради 85/337/ЄЕС про оцінювання впливів деяких громадських і приватних проектів на довкілля. Значення: Це рішення є важливим для українських державних органів. Воно роз'яснює тлумачення Директиви 91/676/ЄЕС і її взаємодію з Директивою 2001/42/ЄС. Враховуючи обидва моменти, це рішення необхідно враховувати українським державним органам під час наближення внутрішнього законодавства до відповідного законодавства ЄС.

14.2.3. Директива 2003/4/ЄС про доступ громадськості до інформації про довкілля

Справа	Резюме справи
C-71/14 <u>East Sussex County Council v Information Commissioner and Others</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Трибунал першого рівня (Генеральна регуляторна палата, інформаційні права) у ході судового процесу між радою графства Східний Сассекс та Інформаційним комісаром щодо повідомлення про рішення Комісара, яке оголошує незаконним збір, накладений Радою графства за надання екологічної інформації про стан довкілля PSG Eastbourne, компанії з пошуку нерухомості (див. також пункти 17-25 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 5(2) Директиви 2003/4 і направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду. Рішення: Статтю 5(2) Директиви 2003/4/ЄС необхідно тлумачити так, що збір за надання певного виду екологічної інформації не може включати будь-яку частину витрат на ведення бази даних, як-от та, що розглядається в основному провадженні, що її використовує для такої мети орган державної влади, але

Справа	Резюме справи
	може включати накладні витрати, пов'язані з часом, витраченим працівниками державного органу влади на надання відповідей на індивідуальні запити на інформацію, належним чином враховані під час встановлення розміру збору, за умови, що загальна сума збору не перевищує обґрунтовану суму. Крім того, статтю 6 Директиви 2003/4 необхідно тлумачити як таку, що не виключає національного законодавства, відповідно до якого обґрунтованість збору за надання певного виду екологічної інформації підлягає обмеженому адміністративному й судовому перегляду, як це передбачено в англійському законодавстві, за умови, що перегляд здійснено об'єктивно, і що, відповідно до принципів рівності та дієвості, він стосується питання, чи орган державної влади, що накладає збір, дотримався умов статті 5(2) зазначеної директиви, що й повинен установити суд, що звертається із запитом. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки роз'яснює сферу дії статті 5(2) Директиви 2003/4/ЄС. З огляду на це, його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства. Крім того, це рішення також роз'яснює можливість для маневрування, залишену державам-членам. З огляду на це, воно повинне залишатися в полі уваги українських державних органів.
C-279/12 <u>Fish Legal and Emily Shirley v Information Commissioner and Others</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав подав Верхній трибунал (Апеляційна адміністративна палата) (Велика Британія). Його було подано в ході судового процесу між Fish Legal та пані Shirley, з одного боку, та Інформаційним комісаром та United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd and Southern Water Services Ltd, з іншого боку, щодо відмови вказаних компаній відповісти на запит, який подали Fish Legal і пані Shirley на доступ до певної інформації щодо каналізації та водопостачання (див. також пункти 15–25 рішення). Англійський суд, що розглядав спір, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2003/4 і направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 26 рішення). Рішення: Суд вирішив, що для того, щоб визначати, чи можна такі компанії, як United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd та Southern Water Services Ltd класифікувати як юридичні особи, що виконують «публічні адміністративні функції» відповідно до національного законодавства, у розумінні статті 2(2)(b) Директиви 2003/4/ЄС, необхідно дослідити, чи зазначені компанії наділені відповідно до національного законодавства, яке застосовне до них, особливими повноваженнями, крім тих, що впливають зі звичайних правил, застосовних у відносинах між особами, що регулюються приватним правом. Крім того, Суд вирішив, що такі підприємства, як-от United Utilities Water plc, Yorkshire Water

Справа	Резюме справи
	Services Ltd та Southern Water Services Ltd, які надають публічні послуги щодо охорони довкілля, підконтрольні органу або особі, що підпадають під дію статті 2(2)(a) або (b) Директиви 2003/4 і, отже, повинні класифікуватися як «органи публічної влади» на підставі статті 2(2)(c) зазначеної директиви, якщо вони не визначають цілком самостійно спосіб, у який вони надають такі послуги, оскільки орган публічної влади, зазначений в статті 2(2)(a) або (b) цієї директиви, може чинити вирішальний вплив на їхню діяльність в екологічній сфері. Крім того, Суд вирішив, що статтю 2(2)(b) Директиви 2003/4 необхідно тлумачити так, що особа, що підпадає під дію зазначеного положення, є органом публічної влади стосовно всієї екологічної інформації, якою вона володіє. Отже, такі комерційні компанії, як United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd та Southern Water Services Ltd, які можуть бути, коли вони надають публічні послуги в екологічній сфері, органом публічної влади на підставі статті 2(2)(c) згаданої директиви тільки через те, що вони підконтрольні органу або особі, що підпадає під дію статті 2(2)(a) або (b) зазначеної директиви, не зобов'язані надавати екологічну інформацію, якщо не підлягає сумніву, що ця інформація не стосується надання таких послуг. Значення: це рішення важливе для українських правотворчих органів. Воно роз'яснює важливі принципи, які регулюють застосування цієї директиви до окремих видів компаній. З огляду на це, його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень українського законодавства, а також під час застосування їх на практиці після ухвалення.
C-515/11 <u>Deutsche Umwelthilfe eV v Bundesrepublik Deutschland</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Verwaltungsgericht Berlin</i> (Німеччина). Його було подано в ході судового процесу між Deutsche Umwelthilfe eV та Bundesrepublik Deutschland щодо запиту першого на доступ до інформації, якою володіє Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie, і яка міститься в листуванні Міністерства з представниками німецької автомобільної промисловості під час консультувань, що відбувалося до ухвалення законодавства про маркування енергоспоживання (детальний виклад фактичних обставин справи див. у пунктах 13–16 рішення). Німецький суд, що розглядав спір, висловив сумніви щодо тлумачення статті 2(2) Директиви 2003/4/ЄС і направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 17 рішення). Рішення: Перше речення другого підпараграфу статті 2(2) Директиви 2003/4/ЄС означає, що можливість, що її надає державам-членам указане положення, не вважати «органи та установи, які здійснюють ... законодавчі повноваження» органами публічної влади, що повинні надавати доступ до екологічної

Справа	Резюме справи
	інформації, якою вони володіють, не може бути застосовано до міністерств, коли вони готують та ухвалюють нормативні положення нижчого рівня, ніж закон. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює сферу дії статті 2(2) Директиви 2003/4/ЄС. Його однозначно необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства, а також під час застосування їх на практиці після ухвалення.
C-71/10 <u>Office of Communications v Information Commissioner</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Верховний суд Великої Британії. Звернення було подано в ході судового процесу між Управлінням зв'язку та Інформаційним комісаром щодо заяви про надання інформації стосовно точного місцезнаходження базових станцій мобільного зв'язку на території Великої Британії (див. пункти 8–19 рішення). Верховний суд висловив сумніви щодо тлумачення статті 4 Директиви 2003/4/ЄС, і тому він вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду. Рішення: Стаття 4(2) Директиви 2003/4/ЄС означає, що якщо орган публічної влади володіє екологічною інформацією, або така інформація зберігається за його дорученням, він може, зважуючи суспільні інтереси, що вимагають розголошення такої інформації та інтереси, що вимагають відмови в розголошенні, щоб оцінити, чи можна задовольнити звернення фізичної або юридичної особи на таку інформацію, узяти до уваги сукупну кількість підстав для відмови, викладених у зазначеному положенні. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки роз'яснює сферу застосування статті 4(2) Директиви 2003/4/ЄС. Його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства.
C-266/09 <u>Stichting Natuur en Milieu and Others v College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав College van Beroep voor het bedrijfsleven (Нідерланди). Його було подано в ході судового процесу, розпочатого Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie та Vereniging Goede Waar & Co. щодо скасування рішення College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, у минулому — College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, про відмову надати їм певні дослідження та звіти про польові випробування щодо залишків і дієвості активної речовини пропамокарбу на або в салаті (див. також пункти 14–24 рішення).

Справа	Резюме справи
	Рішення: Термін «екологічна інформація» в статті 2 Директиви 2003/4/ЄС включає інформацію, що подається в рамках національної процедури надання дозволу або подовження дозволу на продукт захисту рослин з метою встановлення максимальної кількості пестициду, його компонентів або продуктів реакції, які можуть бути присутніми в їжі або напоях. Крім того, статтю 4 Директиви 2003/4 необхідно тлумачити так, що встановлення балансу, яке вона передбачає, між суспільними інтересами, що вимагають розголошення екологічної інформації, та певними інтересами, що вимагають відмови в розголошенні, необхідно здійснювати в кожному окремому випадку, поданому на розгляд до компетентних органів, навіть якщо національний законодавець повинен був би повинен через загальне положення визначити критерії для полегшення такого порівняльного оцінювання пов'язаних інтересів. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів з кількох причин. По-перше, воно уточнює термін «екологічна інформація», який використовується в статті 2 цієї директиви. По-друге, воно роз'яснює значення її статті 4. З огляду на це, це рішення необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень українського законодавства.
C-204/09 <u>Flachglas Torgau GmbH v Bundesrepublik Deutschland</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Німеччина) у ході судового процесу між Flachglas Torgau GmbH та Федеративною республікою Німеччина щодо відхилення останньою запиту Flachglas Torgau для доступу до інформації стосовно Закону про національний план розподілу квот на викиди парникових газів на період розподілу 2005–2007 роки (Gesetz über den nationalen Zuteilungsplan für Treibhausgas Emissionsberechtigungen in der Zuteilungsperiode 2005 bis 2007) (детальний виклад фактичних обставин справи див. у пунктах 22–28 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення, між іншим, терміна «орган публічної влади» та вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду. Рішення: Перше речення другого підпараграфу статті 2(2) Директиви 2003/4/ЄС означає, що можливість, що її надає державам-членам указане положення, не вважати «органи та установи, які здійснюють ... законодавчі повноваження» органами публічної влади, може застосовуватись до міністерств тією мірою, якою вони беруть участь у законодавчому процесі, зокрема шляхом подання законопроектів або надання висновків, і ця можливість не залежить від умов, викладених у другому реченні другого підпараграфу статті 2(2) зазначеної директиви. Відповідно до того ж положення можливість, що її надає державам-членам указане положення, не вважати «органи та установи, які здійснюють ... законодавчі

Справа	Резюме справи
	повноваження» органами публічної влади, може застосовуватись до міністерств тією мірою, якою вони беруть участь у законодавчому процесі, зокрема шляхом подання законопроектів або надання висновків, і ця можливість не залежить від умов, викладених у другому реченні другого підпараграфа статті 2(2) зазначеної директиви. Зрештою, абзац (а) першого підпараграфа статті 4(2) Директиви 2003/4 необхідно тлумачити так, що умова, що конфіденційність процесуальних дій органів публічної влади повинна бути передбачена законодавством, може вважатися виконаною в разі наявності в національному законодавстві відповідної держави-члена правової норми, яка передбачає загалом, що конфіденційність процесуальних дій органів публічної влади є підставою для відмови в доступі до екологічної інформації, якою володіють такі органи, якщо національне законодавство дає чітке означення поняття «процесуальні дії», що і повинен визначити національний суд. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює сферу дії Директиви 2003/4/ЄС та сферу її застосування. Його необхідно враховувати під час наближення національного законодавства до Директиви, про яку йде мова.

14.2.4. Директива 2003/35/ЄС про участь громадськості в розробленні деяких планів і програм, пов'язаних з довкіллям

Справа	Резюме справи
C-570/13 <u>Karoline Gruber v Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten and Others</u>	Фактичні обставини: Звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Австрія) у ході судового процесу між пані Gruber, з одної сторони, та <i>Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten</i>, ЕМА <i>Beratungs- und Handels GmbH</i> та <i>Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend</i> (Федеральним Міністром економіки, питань сім'ї та молоді) щодо рішення про надання дозволу на будівництво і експлуатацію ритейл-парку на території, що межує з власністю пані Gruber (див. також пункти 16–24 рішення). Під час розгляду справи австрійський суд висловив сумніви щодо сумісності національного законодавства з Директивою 2003/35/ЄС і вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. пункт 25 рішення). Рішення: Стаття 11 Директиви 2011/92/ЄС виключає національне законодавство, згідно з яким адміністративне рішення, у якому стверджується, що для конкретного проекту не потрібно оцінювання впливу на довкілля, що є зобов'язальним для сусідів, яким не дали змогу подати позов проти зазначеного адміністративного рішення, якщо зазначені сусіди, які є частиною «заінтересованої громадськості» в розумінні статті 1(2) вказаної

Справа	Резюме справи
	директиви, відповідають критеріям, установленим національним законодавством, щодо «достатньої заінтересованості» або «порушення права». Національні суди повинні перевіряти виконання цієї умови. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно надає корисне тлумачення статті 11 Директиви 2011/92/ЄС і його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства.
C-530/11 <u>European Commission v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія подала позов про порушення, стверджуючи, що Велика Британія діяла в порушення Директиви 2003/35/ЄС, не транспонувавши її повністю. Зокрема, Європейська Комісія заявила, що Велика Британія не дотрималась своїх зобов'язань відповідно до статей 3(7) і 4(4) зазначеної Директиви, оскільки ці положення вимагають, щоб судові провадження не були неприйнятно дорогими (див. також пункти 12–32 рішення). Рішення: Суд погодився з Європейською Комісією та постановив, що Велика Британія дійсно порушила Директиву 2003/35/ЄС. Згідно з рішенням Суду положення національного законодавства передбачали судові провадження, які були неприйнятно дорогими і, таким чином, не відповідали Директиві 2003/35/ЄС. Значення: це рішення разом із супровідним висновком Генерального адвоката необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства.

14.2.5. Директива 2008/50/ЄС про якість атмосферного повітря і чистіше повітря для Європи

Справа	Резюме справи
	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.6. Директива 2004/107/ЄС щодо вмісту миш'яку, кадмію, ртуті, нікелю та поліциклічних ароматичних вуглеводнів в атмосферному повітрі

Справа	Резюме справи
	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.7. Директива 98/70/ЄС щодо якості бензину і дизельного палива

Справа	Резюме справи
C-251/14 <u>György Balázs v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Адміністративний та трудовий суд, Кечкемет, Угорщина). Його було подано в ході судового процесу між паном Balász та Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (Регіональним митним та податковим управлінням Південного Великого Альфельда, що є частиною Державного казначейства та митної служби), щодо правомірності адміністративного рішення, що накладає на нього, <i>між іншим</i>, податковий штраф за несплату акцизних зборів, які він заборгував за свої запаси дизельного палива (див. також пункти 19–23 рішення). Угорський суд, який розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 98/70/ЄС і вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення відповідно до статті 267 TFEU (див. пункт 24 рішення). Рішення: Статті 4(1) та 5 Директиви 98/70/ЄС не перешкоджають державі-члену встановлювати в своєму національному законодавстві вимоги щодо якості, які доповнюють ті, що містяться в зазначеній директиві для реалізації дизельного палива, як-от вимога щодо температури спалаху, що розглядається в основному провадженні, оскільки вона не становить технічну специфікацію дизельного палива, яка стосується охорони здоров'я та довкілля, для цілей зазначеної директиви. Статтю 1(6) та (11) Директиви 98/34/ЄС необхідно тлумачити так, що державі-члену не заборонено, щоб національний стандарт, як-от угорський стандарт MSZ EN 590:2009, що розглядається в основному провадженні, був обов'язковим. Нарешті, що не менш важливо, статтю 1(6) Директиви 98/34/ЄС необхідно тлумачити так, що вона не містить вимог щодо того, щоб національний стандарт у розумінні вказаного положення був доступний офіційною мовою відповідної держави-члена. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно містить важливе тлумачення Директиви 98/70/ЄС. Його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень українського законодавства, щоб привести їх у відповідність до <i>законодавства ЄС</i>.
C-26/11 <u>Belgische Petroleum Unie VZW and Others v Belgische Staat</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Grondwettelijk Hof</i> (Бельгія). Його було подано в ході судового процесу між декількома бельгійськими компаніями та Belgische Staat щодо Закону від 22 липня 2009 року про зобов'язання змішувати викопне паливо, видобуте для споживання, з біопаливом (див. пункти 20–21 рішення).

Справа	Резюме справи
	Рішення: Статті 3–5 Директиви 98/70/ЄС не виключають національне законодавство, як-от те, що розглядається в основному провадженні, яке відповідно до цілі сприяти використанню біопалива в транспорті, установленій для кожної держави-члена Директивами 2003/30/ЄС та 2009/28/ЄС, передбачає, щоб нафтові компанії, які вводять в обіг бензин та/або дизельне паливо, також вводили в обіг у тому ж календарному році певну кількість біопалива шляхом змішування його з указаними продуктами, якщо ця кількість розраховується як відсоток від загальної кількості зазначених продуктів, які вони щорічно реалізують, і якщо вказані відсотки відповідають максимальним лімітам, установленим Директивою 98/70. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює сферу дії статей 3–5 Директиви 98/70/ЄС. Його необхідно враховувати під час наближення національного законодавства до Директиви, про яку йде мова. Це рішення роз'яснює можливість для маневрування, надану державам-членам, яка <i>mutatis mutandis</i> застосовується до України.

14.2.8. Директива 1999/32/ЄС про зменшення вмісту сірки в деяких видах рідкого палива

Справа	Резюме справи
	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.9. Директива 94/63/ЄС про обмеження викидів летючих органічних сполук (ЛОС), що виникають у результаті зберігання моторного палива та його транспортування з терміналів до автозаправних станцій

Справа	Резюме справи
	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.10. Директива 2004/42/ЄС про обмеження викидів летючих органічних сполук через використання органічних розчинників у деяких фарбах, лаках і продуктах для остаточного фарбування транспортних засобів

Справа	Резюме справи
	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.11. Директива 2008/98/ЄС про відходи

Справа	Резюме справи
C-551/13 <u>Società Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR) SpA v Comune di Quartu S. Elena</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Commissione tributaria provinciale di Cagliari</i> (Італія). Питання було направлено до Суду в ході судового процесу між Società Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR) SpA, власником готельного комплексу в S'Oru e Mari (Італія) в Comune di Quartu S. Elena, щодо відмови SETAR сплатити муніципальний податок на утилізацію твердих міських відходів. Італійський суд висловив сумніви щодо відповідності національного законодавства законодавству ЄС та направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Суд вирішив, що стаття 15(1) Директиви 2008/98, що її розглядають у поєднанні зі статтями 4 і 13 указаної директиви, не виключає національне законодавство, у якому не передбачено, щоб виробнику відходів або власнику відходів дозволялося утилізувати ці відходи самостійно і, таким чином, бути звільненим від зобов'язання сплачувати муніципальний податок на утилізацію відходів, за умови, що зазначене законодавство відповідає вимогам, що впливають з принципу пропорційності. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно роз'яснює можливість для маневрування, надану державам-членам, а також <i>mutatis mutandis</i> — Україні.

14.2.12. Директива 1999/31/ЄС про звалища відходів

Справа	Резюме справи
C-121/11 <u>Pro-Braine ASBL and Others v Commune de Braine-le-Château, interveners: Veolia es treatment SA</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Conseil d'État (Бельгія). Його було подано в ході спору між Pro-Braine ASBL and Others та місцевим органом влади міста Брен-ле-Шато щодо позову Pro-Braine про скасування рішення про надання дозволу продовжувати експлуатацію звалища «Cour-au-Bois Nord» до закінчення строку дії дозволу, тобто до 27 грудня 2009 року, про скасування попередніх умов експлуатації та встановлення нових умов (див. також пункти 10–17 рішення). Суд, що звернувся із запитом, вирішив звернутися до Суду по допомогу в тлумаченні Директиви 1999/31 разом з Директивою 85/337/ЄЕС від 27 червня 1985 року про оцінювання впливів певних державних і приватних проектів на довкілля. Рішення: Суд вирішив, що остаточне рішення щодо продовження експлуатації існуючого звалища, ухвалене на основі плану узгодження, відповідно до статті 14(b) Директиви Ради 1999/31/ЄС не є «згодою» в розумінні статті 1(2) Директиви Ради 85/337/ЄЕС, якщо це рішення не дозволяє змінювати або розширювати вказану

Справа	Резюме справи
	установку або ділянку шляхом виконання робіт або втручання, що вимагають зміни його фізичного аспекту, які можуть мати суттєвий шкідливий вплив на довкілля в розумінні пункту 13 додатка II до Директиви 85/337, і, таким чином, є «проектом» у розумінні статті 1(2) вказаної директиви. Значення: це рішення є важливим для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює тлумачення терміну «згода» та його зв'язок з Директивою 85/337/ЄЕС. Його необхідно враховувати під час розроблення/ухвалення положень національного законодавства як елемент процесу наближення законодавства.
C-172/08 <u>Pontina Ambiente Srl v Regione Lazio</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> (Італія). Його було подано в ході судового процесу між Pontina Ambiente Srl та Regione Lazio щодо двох податкових перевірок, які виявили, що Pontina Ambiente невчасно сплатила спеціальний збір на утилізацію твердих побутових відходів на сміттєзвалищах за третій і четвертий квартали 2004 року, та наклали на неї штраф разом з відсотками (див. також пункти 18–23 рішення). Суд, що звернувся із запитом, подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення, однак, оскільки питання не були підготовлені відповідно до формальних вимог, Суд їх переформулював (див. пункти 25–31 рішення). Рішення: Стаття 10 Директиви 1999/31/ЄС не виключає положення національного законодавства, згідно з яким оператор звалища підлягає стягненню збору, який відшкодовується місцевим органом влади з депонування відходів, і передбачає застосування фінансових санкцій до такого оператора за несвоєчасну сплату збору, за умови що ці правила супроводжуються заходами, що забезпечують фактичне відшкодування суми збору протягом короткого часу та проведення всіх витрат на відшкодування, і, зокрема, витрат, пов'язаних з несвоєчасною сплатою сум, які зазначений орган винен оператору звалища, включно з витратами, понесеними для запобігання будь-якої фінансової санкції, яку могло би бути накладено на оператора звалища, у сумі, яку зазначений орган повинен сплатити вказаному оператору звалища. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює можливість для маневрування, надану національним державним органам. Його необхідно враховувати у процесі розробки відповідних положень українського законодавства.
C-6/03 <u>Deponiezweckverband</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Verwaltungsgericht Koblenz</i> (Німеччина) у ході судового процесу між асоціацією Deponiezweckverband Eiterköpfe та Land Rheinland-Pfalz (земля Рейнланд-Пфальц) щодо надання дозволу на експлуатацію звалища. Суд, що звернувся із запитом,

Справа	Резюме справи
<u>Eiterköpfe v Land Rheinland-Pfalz</u>	висловив сумніви щодо сумісності німецького законодавства з Директивою 1999/31 і тому вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. пункти 21–22 рішення). Рішення: Статтям 5(1) і (2) Директиви 1999/31/ЄС не суперечить те, що інструмент національного законодавства повинен: — установлювати ліміти щодо прийняття біорозкладних відходів для сміттєзвалищ, нижчі ніж ті, які визначені цією директивою, навіть якщо такі ліміти настільки низькі, що вони вимагають оброблення механічними та біологічними процесами або спалювання таких відходів перед їх розміщенням на звалищі, — установлювати раніші терміни, ніж ті, що передбачені цією директивою, щоб зменшити кількість відходів, що збираються на звалищі, — застосовуватися не тільки до біорозкладних відходів, але також до небіорозкладних органічних речовин, і — застосовуватися не тільки до муніципальних відходів, але й до відходів, які можуть бути утилізовані як муніципальні відходи. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює можливість для маневрування, надану національним органам державної влади. Судді пояснили, що національне законодавство може передбачати суворіші вимоги, ніж Директива 1999/31/ЄС. Його необхідно враховувати під час розроблення та ухвалення положень українського законодавства, спрямованих на наближення до законодавства ЄС.

14.2.13. Директива 2006/21/ЄС про управління відходами видобувної промисловості

Справа	Резюме справи
C-147/15 <u>Città Metropolitana di Bari, formerly Provincia di Bari v Edilizia Mastrodonato Srl</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Consiglio di Stato</i> (Державна рада, Італія) у ході судового процесу між Città Metropolitana di Bari (столичним містом Барі, Італія), у минулому — Provincia di Bari (провінція Барі, Італія) та Edilizia Mastrodonato Srl щодо режиму надання дозволу, якому повинні підлягати операції засипання закинутих кар'єрів (пункти 18–23 рішення). Італійський суд висловив сумніви щодо тлумачення статті 10(2) Директиви 2006/21/ЄС і подав до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення.

	Рішення: Стаття 10(2) Директиви 2006/21/ЄС не зобов'язує, щоб здійснення операції, що передбачає засипання кар'єру з використанням відходів, інших ніж видобувні відходи, відповідало вимогам Директиви Ради 1999/31/ про звалища відходів, якщо зазначена операція є рівнозначною подальшому використанню відходів, що повинно бути визначено національним судом. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів. Хоча воно не повинно бути прямо відображено в українському законодавстві, воно висвітлює взаємозв'язок між двома різними актами екологічного законодавства ЄС. Таким чином, це рішення повинно залишатися в полі уваги українських правотворчих органів.

14.2.14. Директива 2000/60/ЄС про рамки діяльності Співтовариства у сфері водної політики

Справа	Резюме справи
C-686/15 <u>Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. v Željka Klafurić</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Općinski sud u Velikoj Gorici</i> (Муніципальний суд, Велика Гориця, Хорватія). Його було надано в процесі судової справи між <i>Vodoopskrba i odvodnja d.o.o.</i> та <i>Ms Željka Klafurić</i> щодо відмови останньої сплатити фіксовану частину, що входить у вартість споживання води. Хорватський суд висловив сумніви щодо існування/застосовності норм ЄС, що регулюють обчислення рахунків за споживання води і тому вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункти 11–15 рішення). Рішення: Директива 2000/60/ЄС не виключає національне законодавство, як-от те, що розглядається в основному провадженні, яке передбачає, що ціна водних послуг, яку повинен сплатити споживач, включає не тільки змінну складову, що обчислюється відповідно до об'єму води, який фактично використала відповідна особа, але й фіксовану складову, яка не пов'язана з використанням об'ємом води. Значення: це рішення має значення для українських органів державної влади, оскільки воно роз'яснює сферу дії Директиви 2006/21/ЄС і можливість для маневрування, надану Європейським Союзом державам-членам. Воно застосовується, <i>mutatis mutandis</i>, до українських державних органів.
C-461/13 <u>Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. v</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Німеччина). Його було подано в ході судового процесу між <i>Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland eV</i> (Німецькою федерацією з охорони довкілля та збереження природи) та Німеччиною щодо схеми поглиблення різних частин річки Везер на півночі Німеччини, яка мала на меті дозволити великим контейнерним суднам

Справа	Резюме справи
<u>Bundesrepublik Deutschland</u>	заходиться в німецькі порти Бремергафен, Браке і Бремен (див. пункти 16–27 рішення). Німецький суд, що розглядав спір, висловив сумніви щодо тлумачення статті 4 Директиви 2000/60/ЄС і вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення (питання наведено в пункті 28 рішення). Рішення: Стаття 4(1)(а)(і) – (ііі) Директиви 2000/60/ЄС означає, що держави-члени зобов'язані — якщо їм не надано права відступу від цього положення — відмовити в наданні дозволу для індивідуального проекту, якщо він може спричинити погіршення статусу поверхневого водного тіла, або якщо він ставить під загрозу досягнення доброго статусу поверхневих вод або доброго екологічного потенціалу та доброго хімічного статусу поверхневих вод, до дати, встановленої зазначеною директивою. Крім того, поняття «погіршення статусу» поверхневого водного тіла в статті 4(1)(а)(і) Директиви 2000/60 необхідно тлумачити так, що погіршення відбувається, як тільки статус щонайменше одного з якісних елементів у розумінні додатка V до цієї директиви падає на один клас, навіть якщо це не призведе до падіння в класифікації поверхневого водного тіла в цілому. Проте, якщо відповідний якісний елемент у розумінні вказаного додатка вже належить до найнижчого класу, будь-яке погіршення такого елемента є «погіршенням статусу» поверхневого водного тіла в розумінні статті 4(1)(а)(і). Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно роз'яснює значення статті 4 Директиви 2006/21/ЄС і тому його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень українського законодавства. Зокрема, тлумачення фрази «погіршення статусу» необхідно проаналізувати та, за можливості, відтворити в національному законодавстві.
C-43/10 <u>Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias and Others v Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion ergon and Others</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Simvoulia tis Epikratias</i> (Греція). Його подано в ході судового процесу між Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias (Префектурою Етолії та Акарнанії) та іншими юридичними особами, з одного боку, та Ipourgos Perivallontos, Khorotaxias kai Dimosion Ergon (Міністра екології, регіонального планування та житлово-комунального господарства) та інших міністрів, з іншого боку, з вимогою скасувати заходи, пов'язані з проектом часткового відводу верхніх вод річки Ахелоос (Західна Греція) до річки Піньюос, у Фессалії (див. пункти 30-40 рішення). Грецький суд висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2006/21/ЄС, а також інших актів вторинного законодавства. З огляду на це він направив 14 питань до Суду (див. пункт 41 рішення). Рішення: Директиву 2000/60 необхідно тлумачити таким чином:

Справа	Резюме справи
	— вона, по суті, не виключає положення національного законодавства, згідно з яким надано згоду до 22 грудня 2009 року на переміщення води з одного річкового басейну в інший або з одного району річкового басейну в інший у тих випадках, коли план управління для відповідних районів річкового басейну ще не був ухвалений компетентними національними органами; — таке переміщення не повинно ставити під серйозну загрозу реалізацію цілей, поставлених у зазначеній директиві; — проте, якщо таке переміщення води може мати несприятливий вплив на воду, зазначений в статті 4(7) указаної директиви, згоду на це може бути надано, якщо, як мінімум, дотримано умов, установлених у статті 4(7) (a) – (d), і — той факт, що річковий басейн або район річкового басейну, до якого переміщують воду, не може задовольнити з власних водних ресурсів свої потреби в питній воді, виробництві електроенергії або зрошенні, не є обов’язковим для того, щоб таке переміщення води відповідало зазначеній директиві, якщо дотримано умов, наведених вище. Крім того, той факт, що національний парламент ухвалює плани управління для річкових басейнів, як-от той, що розглядається в основному провадженні, тоді, коли не було впроваджено жодної процедури для інформування громадськості, її участі або консультування з нею, не підпадає під дію статті 14 Директиви 2000/60, зокрема, статті 14(1). Значення: це рішення має обмежене значення для українських державних органів, проте його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства.

14.2.15. Директива 2007/60/ЄС про оцінювання ризиків повеней та управління ними

Справа	Резюме справи
	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.16. Директива 2008/56/ЄС про рамки діяльності Співтовариства у сфері екологічної політики щодо морського середовища

Справа	Резюме справи
	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.17. Директива 91/271/ЄС про очищення міських стічних вод

Справа	Резюме справи
C-252/05 <u>The Queen on the application of Thames Water Utilities Ltd v South East London Division, Bromley Magistrates' Court</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Високий суд Англії та Уельсу, Відділення королівської лави (Адміністративний суд)</i>. Його було надано в процесі судової справи між Thames Water Utilities Ltd проти South East London Division, Магістратським судом Бромлі (див. також пункти 20–21 рішення). Рішення: Стічні води, які витікають з каналізаційної мережі, що перебуває в розпорядженні комунального каналізаційного підприємства відповідно до Директиви Ради 91/271/ЄЕС, є відходами в розумінні Директиви Ради 75/442/ЄЕС від 15 липня 1975 року про відходи. Крім того, Директива 91/271 не є «іншим законодавством» у розумінні статті 2(1)(b) Директиви 75/442. Національний суд повинен встановити, чи можна положення національного законодавства вважати «іншим законодавством» у розумінні вказаного положення. Так є в тому випадку, якщо норми національного законодавства містять точні положення щодо організації управління відходами, про які йде мова, і якщо вони забезпечують рівень охорони довкілля, еквівалентний рівню, гарантованому Директивою 75/442, зокрема, статтями 4, 8 і 15. Директиву 91/271 не можна вважати, щодо управління стічними водами, які витікають з каналізаційної мережі, спеціальним законодавством (a lex specialis) відносно Директиви 75/442, і тому її не можна застосовувати відповідно до статті 2(2) Директиви 75/442. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, і воно повинне залишатися в полі уваги під час наближення національного законодавства до Директиви 91/271/ЄС. Воно роз'яснює взаємозв'язок між Директивою, про яку йде мова, і Директивою 75/442.

14.2.18. Директива 98/83/ЄС про якість води, призначеної для споживання людиною

Справа	Резюме справи
	Відповідна практика Суду відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.19. Директива 91/676/ЄС щодо захисту вод від забруднення, спричиненого нітратами із сільськогосподарських джерел

Справа	Резюме справи
Об'єднані справи C-105/09 та C-110/09 <u>Terre wallonne ASBL (C-105/09) та Inter-Environnement Wallonie ASBL (C-110/09) v Région wallonne</u>	Дивись вище розділ 14.2.2 цієї глави.
C-293/97 <u>The Queen v Secretary of State for the Environment and Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte H.A. Standley and Others and D.G.D. Metson and Others</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала Судова колегія королівської лави Високого суду Англії та Уельсу. Ці питання були порушені в двох позовах, поданих Messrs Standley та Others and Metson and Others про скасування рішень, якими Державний секретар з довкілля та Міністр сільськогосподарства, рибного господарства та продовольства визначили річки Вейвні, Блеквотер і Челмер і їхні притоки як води, які можуть зазнати забруднення в розумінні статті 3(1) Директиви, та позначили ділянки землі, з яких вода стікає в зазначені води, як уразливі зони в розумінні статті 3(2) (див. також пункти 14–19 рішення). Англійський суд, що розглядав спір, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 91/676/ЄЕС і направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. пункт 20 рішення). Рішення: Статті 2(j) та 3(1) Директиви 91/676/ЄЕС необхідно тлумачити як такі, що вимагають визначення поверхневих прісних вод як «вод, що зазнали забруднення», а отже, позначення як «уразливих зон» відповідно до статті 3(2) вказаної директиви всіх відомих ділянок землі, з яких вода стікає в ті води і сприяє їх забрудненню, якщо такі води містять концентрацію нітратів більше 50 мг/л, і відповідна держава-член вважає, що скидання азотних сполук із сільськогосподарських джерел робить «значний внесок» у загальну концентрацію нітратів. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно наводить тлумачення статей 2–3 Директиви 91/676/ЄЕС, і його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень українського законодавства.

14.2.20. Директива 2009/147/ЄС про збереження диких птахів

Справа	Резюме справи

C-461/14 <u>European Commission v Kingdom of Spain</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія порушила провадження щодо правопорушення (відповідно до статті 258 TFEU) проти Іспанії . Позивач заявив, що Іспанія не повністю дотрималася положень Директиви 2009/147/ЄС (див. також пункти 14–21 рішення). Рішення: Суд вирішив, що не вживши відповідних кроків, щоб уникнути в зоні особливої охорони «Campiñas de Sevilla» погіршення стану природних оселищ та оселищ видів, а також порушення балансу видів, для яких призначено цю територію, Іспанія не виконала, стосовно періоду до 29 липня 2008 року, своїх зобов'язань відповідно до статті 4(4) Директиви 2009/147/ЄС, а також, стосовно періоду після вказаної дати, своїх зобов'язань відповідно до статті 6(2) Директиви Ради 92/43/ЄЕС від 21 травня 1992 року про збереження природних оселищ та дикої фауни і флори. Значення: це рішення має обмежене значення для українських правотворчих органів, проте може слугувати прикладом того, як законодавство ЄС застосовується в державах-членах.

14.2.21. Директива 92/43/ЄС про збереження природних оселищ та дикої фауни і флори

Справа	Резюме справи
Об'єднані справи C-387/15 та C-388/15 <u>Hilde Orleans and Others v Vlaams Gewest</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення направив <i>Raad van State</i> (Нідерланди). Його було подано в ході судового процесу між пані Hilde Orleans, паном Rudi Van Buel та пані Marina Apers у першій справі та паном Denis Malcorps, паном Myriam Rijssens і паном Guido Van De Walle в другій справі та Vlaams Gewest (Фламандським регіоном, Бельгія) щодо сумнівів щодо законності рішень про План реалізації регіонального розвитку для «Демаркації морського портового району Антверпена — Розвитку портів на лівому березі» (див. також пункти 11-27 рішення). Рішення: Статтю 6(3) Директиви 92/43/ЄЕС необхідно тлумачити так, що заходи, передбачені в плані або проекті, які безпосередньо не стосуються управління місцевістю, що має значення для Співтовариства, або не є необхідними для такого управління, які до виникнення несприятливого впливу на тип природного оселища, що там існує, передбачають майбутнє створення зони такого типу, але завершення якого відбудеться після оцінювання значущості будь-якого несприятливого впливу на цілісність цієї місцевості, можна не враховувати в такому оцінюванні. Такі заходи можна класифікувати як «компенсаційні заходи» в розумінні статті 6(4), лише якщо дотримано умови, що містяться в цій статті.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських державних органів України, оскільки воно роз'яснює тлумачення статті 6(3) Директиви 92/43/ЄЕС. Отже, його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень українського законодавства.
C-399/14 <u>Grüne Liga Sachsen eV and Others v Freistaat Sachsen</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Федеральний адміністративний суд, Німеччина). Його було подано в ході судового процесу між <i>Grüne Liga Sachsen eV and Others</i>, з одної сторони, та <i>Freistaat Sachsen</i>, з іншої, щодо рішення, ухваленого органами влади <i>Freistaat Sachsen</i>, про затвердження будівництва мосту через річку Ельбу в Дрездені (див. також пункти 17-28 рішення). У запиті на ухвалення попереднього рішення суд, що звернувся із запитом, порушив кілька питань щодо тлумачення Директиви 92/43/ЄЕС (див. пункт 29 рішення). Рішення: Стаття 6(2) Директиви 92/43/ЄЕС означає, що план або проект, який безпосередньо не стосується управління місцевістю або не є необхідним для такого управління, і який було затверджено за результатами дослідження, яке не відповідало вимогам статті 6(3) вказаної директиви, до того, як місцевість, про яку йде мова, було включено до списку місцевостей, що мають значення для Співтовариства, повинен підлягати подальшому аналізу компетентними органами його впливів на цю місцевість, якщо такий аналіз є єдиним належним заходом для уникнення того, що впровадження зазначеного плану або проекту призвело б до погіршення або порушення балансу, яке може бути значним з огляду на цілі вказаної директиви. Статтю 6(2) цієї директиви необхідно тлумачити так, що, якщо за обставин, як-от ті, що розглядаються в основному провадженні, подальший аналіз наслідків для відповідної місцевості плану або проекту, який почали реалізовувати після того, як цю місцевість було включено до списку місцевостей, що мають значення для Співтовариства, є необхідним, такий аналіз повинен проводитися відповідно до вимог статті 6(3) зазначеної директиви. Такий аналіз повинен враховувати всі фактори, що існують на дату включення, і всі наслідки, що виникають або можуть виникнути після часткового або повного впровадження плану або проекту на місцевості, про яку йде мова, після вказаної дати. Крім того, цю директиву необхідно тлумачити так, що у випадку, коли нове оцінювання наслідків для місцевості, проведено з метою виправлення помилок, виявлених у зв'язку з попереднім оцінюванням, проведеним до включення цієї місцевості до списку місцевостей, що мають значення для Співтовариства, або у зв'язку з подальшим аналізом відповідно до статті 6(2), навіть якщо план або проект вже впроваджено, вимоги перевірки, проведеної в контексті такого аналізу, не може бути змінено на підставі того факту, що рішення про затвердження цього плану чи проекту підлягало негайному виконанню, що заявку на тимчасові заходи було відхилено, і що рішення про відхилення такої заявки більше не могло бути оскаржено. Крім того, такий аналіз повинен враховувати ризики погіршення або порушення балансу, які можуть бути

Справа	Резюме справи
	значними, у розумінні статті 6(2) вказаної директиви, які могли б виникнути внаслідок впровадження плану чи проекту. Зрештою, статтю 6(4) директиви необхідно тлумачити так, що вимоги перевірки, проведеної в контексті аналізу альтернативних рішень, не може бути змінено на підставі того факту, що план або проект вже було впроваджено. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно надає дуже корисне тлумачення Директиви 92/43/ЄЕС, яке може бути використано під час розроблення відповідних положень національного законодавства. З огляду на це, рішення повинне залишатися в полі уваги українських державних органів.
C-43/10 <u>Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias and Others v Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion ergon and Others</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Simvoulia tis Epikratias</i> (Греція). Фактичні обставини наведено вище в секції 14.2.14. Рішення: Директиву 92/43, зокрема її статті 6(3) та (4), необхідно тлумачити як такі, що виключають надання згоди на розроблення проекту для відводу води, який безпосередньо не стосується збереження зони особливої охорони або не є необхідним для її збереження, але може мати значний вплив на таку зону особливої охорони, за відсутності інформації або надійних та оновлених даних щодо птахів у цій зоні. Крім того, Директиву 92/43, зокрема статтю 6(4), необхідно тлумачити так, що підстави, пов'язані, з одного боку, зі зрошенням, а з іншого боку — з постачанням питної води, на які спираються для обґрунтування проекту відводу води, можуть становити важливі причини, пов'язані із суспільними інтересами, здатні виправдати впровадження проекту, який негативно впливає на цілісність відповідних місцевостей. Якщо такий проект негативно впливає на цілісність місцевості, що має значення для Співтовариства, де знаходяться пріоритетний тип природного оселища та/або пріоритетні види, його впровадження може, в принципі, бути виправдано підставами, що стосуються постачання питної води. У деяких випадках воно може бути виправдано посиланням на корисні наслідки першорядної важливості, які зрошення має для довкілля. З іншого боку, зрошення в принципі не може вважатися підставою, що стосується охорони здоров'я людини та громадської безпеки, яка виправдовує впровадження проекту, як-от той, що розглядається в основному провадженні. Суд також додав, що відповідно до Директиви 92/43, зокрема першого речення першого підпараграфу статті 6(4), з метою визначення адекватності компенсаційних заходів необхідно враховувати ступінь відводу води та масштаб робіт, пов'язаних з цим відводом води. Зрештою, Директива 92/43, зокрема перший підпараграф статті 6(4), яку тлумачать з урахуванням цілі сталого розвитку, закріпленої в статті 6 Договору про заснування Європейського Співтовариства, дозволяє щодо місцевостей, які належать до мережі Natura 2000, перетворення природної

Справа	Резюме справи
	річкової екосистеми на велику штучно-створену річкову та озерну екосистему в разі дотримання умов, зазначених у вказаному положенні. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює декілька положень, які містить Директива 92/43/ЄС. Українські правотворчі органи повинні вирішити, чи це рішення необхідно відобразити в положеннях національного законодавства, що розробляються/повторно розробляються або, можливо, буде достатньо включити його в інформаційні/навчальні матеріали для державних службовців і практиків.
C-127/02 <u>Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee and Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels v Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Raad van State</i> (Нідерланди). Його було подано в ході судового процесу між <i>Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee</i> (Національною асоціацією збереження Ваттового моря) та <i>Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels</i> (Нідерландською асоціацією охорони птахів), з однієї сторони, та <i>Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij</i> (Державним секретарем з сільського господарства, охорони природи та рибальства), з іншої сторони, щодо ліцензій, які Держсекретар видав <i>Coöperatieve Producentenorganisatie van de Nederlandse Kokkelvisserij UA</i> (Кооперативній виробничій асоціації Нідерландського промислу молюсків) на механічний промисел їстівних молюсків у зоні особливої охорони Ваттового моря (див. також пункти 11–18 рішення). Голландський суд висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 92/43/ЄС і тому вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (питання наведено в пункті 19 рішення). Рішення: Суд вирішив, що механічний промисел їстівних молюсків, який триває багато років, але для якого ліцензію надають щорічно на обмежений строк, при цьому кожна нова ліцензія передбачає нове оцінювання як можливості здійснення такої діяльності, так і місцевості, де її можуть здійснювати, підпадає під поняття «план» або «проект» у розумінні статті 6(3) Директиви 92/43/ЄС. Це положення встановлює процедуру, призначену, для забезпечення за допомогою попередньої експертизи того, щоб план або проект, який безпосередньо не стосується управління відповідною місцевістю або не є необхідним для такого управління, але може мати значний вплив на неї, був дозволений лише тією мірою, якою він не чинить негативного впливу на цілісність цієї місцевості, хоча стаття 6(2) вказаної директиви встановлює зобов'язання загальної охорони, яка полягає в запобіганні погіршенню та порушенню балансу, що може мати значні наслідки з огляду на цілі цієї директиви, і не може бути застосовна одночасно зі статтею 6(3). Суд додав, що перше речення статті 6(3) Директиви 92/43 необхідно тлумачити так, що будь-який план або проект, який безпосередньо не стосується управління відповідною місцевістю або не є необхідним для такого управління, повинен підлягати належному

Справа	Резюме справи
	оцінюванню наслідків для місцевості з огляду на цілі збереження місцевості, якщо не можна виключити, на основі об'єктивної інформації, що він матиме суттєвий вплив на відповідну місцевість окремо або в поєднанні з іншими планами або проектами. Судді наголосили на тому, що, відповідно до першого речення статті 6(3) Директиви 92/43, якщо план або проект, який безпосередньо не стосується управління місцевістю або не є необхідним для такого управління, може перешкоджати цілям збереження місцевості, його необхідно вважати таким, що може мати значний вплив на цю місцевість. Оцінювання такого ризику необхідно здійснювати з урахуванням, <i>між іншим</i>, характеристик та специфічних екологічних умов на місцевості, про яку йдеться в такому плані або проекті. Згідно зі статтею 6(3) Директиви 92/43 належне оцінювання впливу на відповідну місцевість плану або проекту означає, що до його затвердження всі аспекти плану або проекту, які можуть окремо або в поєднанні з іншими планами чи проектами впливати на цілі збереження місцевості, повинні бути визначені з урахуванням найкращих наукових знань у цій галузі. Компетентні національні органи, беручи до уваги належне оцінювання наслідків механічного промислу істівних молюсків для відповідної місцевості з урахуванням цілей збереження місцевості, повинні надавати дозвіл на проведення такої діяльності, лише якщо вони переконалися, що це не матиме негативного впливу на цілісність цієї місцевості. Так є в тому випадку, коли не залишається жодних наукових сумнівів щодо відсутності такого впливу. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування та значення статті 6(3) Директиви 92/43/ЄС. Рекомендовано взяти його до уваги як елемент наближення законодавства. Наприклад, воно може бути відображено в тексті національних положень або застосовано в інформаційних матеріалах, які повинні супроводжувати нове законодавство.

14.2.22. Директива 2010/75/ЄС про промислові викиди (комплексне запобігання забрудненню та його контроль)

Справа	Резюме справи
	Відповідна практика Суду відсутня станом на 31 грудня 2017 року.

14.2.23. Директива 96/82/ЄС про обмеження ризиків великих аварій, пов'язаних з небезпечними речовинами

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.24. Директива 2003/87/ЄС про систему торгівлі квотами на викиди парникових газів у межах Співтовариства

Справа	Резюме справи
C-457/15 <u>Vattenfall Europe Generation AG v Bundesrepublik Deutschland</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Verwaltungsgericht Berlin</i> (Адміністративний суд, Берлін, Німеччина). Його було подано в ході судового процесу між Vattenfall Europe Generation AG та Федеративною Республікою Німеччина щодо визначення часу, коли установка, яка виробляє електроенергію, починає підлягати зобов'язанням щодо звітування та передачі квот на викиди парникових газів, передбачених Директивою 2003/87 (див. також пункти 19–24 рішення). Німецький суд висловив сумніви щодо тлумачення цієї директиви, а отже, він вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду. Рішення: Оскільки додаток I до Директиви 2003/87/ЄС включає «спалювання палива в установках із загальною номінальною вхідною тепловою потужністю понад 20 МВт» у переліку категорій діяльності, до яких застосовується зазначена директива, його необхідно тлумачити так, що зобов'язання з торгівлі квотами для генераторів електроенергії починаються з дати перших викидів парникових газів, а отже, потенційно до дати першої генерації електроенергії. Значення: це судове рішення є важливим, оскільки воно роз'яснює, коли починаються зобов'язання з торгівлі квотами. З огляду на це, воно повинно бути відображено в українському законодавстві.
C-180/15 <u>Borealis AB and Others v Naturvårdsverket</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Nacka tingsrätt — Mark- och miljödomstolen</i> (Суд першої інстанції Нака — Палата з майнових та екологічних питань, Швеція). Його було подано в ході судового процесу між декількома операторами установок, що викидають парниковий газ, та Naturvårdsverket (Шведським агентством із охорони довкілля) щодо законності рішення, ухваленого цим агентством 21 листопада 2013 року, про остаточний розподіл квот на викиди парникових газів на період 2013–2020 років після застосування єдиного міжсекторального коефіцієнта коригування, зазначеного в статті 10а(5) Директиви 2003/87 (див. також пункти 21-29 рішення). Шведський суд, який розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення і законності Директиви 2003/87/ЄС та направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. питання, наведені в пункті 30 рішення). Рішення: Суд вирішив, серед іншого, що статтю 10а Директиви 2003/87/ЄС необхідно тлумачити як таку, що дозволяє, щоб уникнути подвійного розподілу, нерозподілення квот для теплової еталонної підстанції, якщо вона експортує приватним домогосподарствам тепло, яке вона отримала з паливної еталонної

Справа	Резюме справи
	підустановки. Крім того, статтю 10а(1) і (4) Директиви 2003/87 необхідно тлумачити як таку, що дозволяє нерозподілення додаткових квот на викиди парникових газів, пов'язаних з виробництвом вимірюваного тепла шляхом спалювання відпрацьованих газів, що виробляються еталонною установкою для плавлення металу, коли кількість квот на викиди парникових газів, визначена на підставі показника тепла, нижча ніж середньорічні історичні викиди, пов'язані з виробництвом цього тепла. Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно роз'яснює значення статті 10а Директиви 2003/87/ЄС, а також деяких інших законодавчих актів. З огляду на це, його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень.
C-158/15 <u>Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV v Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Raad van State</i> (Державна рада, Нідерланди). Його було подано в ході судового процесу між <i>Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV</i> та <i>Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit</i> (адміністрацією органу Нідерландів з викидів) щодо включення викидів парникових газів внаслідок самонагрівання вугілля під час зберігання. Голландський суд, що розглядав спір, вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення, щоб роз'яснити, між іншим, значення терміну «установка», встановленого в статті 3(е) Директиви 2003/87 (див. також пункти 18–23 рішення). Рішення: Суд вирішив, що місце зберігання палива вугільної електростанції є частиною «установки» в розумінні статті 3(е) Директиви 2003/87/ЄС. Крім того, перший підпараграф статті 27(2) Регламенту (ЄС) № 601/2012 означає, що вугілля, втрачене в результаті процесу, у ході якого воно природно самонагрівається під час зберігання в місці, яке є частиною установки в розумінні статті 3(е) Директиви 2003/87, не може вважатися вугіллям, експортованим з такої установки. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює значення терміна «установка», встановленого в Директиві 2003/87/ЄС. Його можна застосовувати під час розроблення/перероблення відповідних положень українського законодавства як елемент процесу наближення.
C-148/14 <u>Bundesrepublik Deutschland v Nordzucker AG</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Німеччина). Його було подано в ході судового процесу між Німеччиною, яку представляв <i>Deutsche Emissionshandelsstelle im Umweltbundesamt</i> (Німецький орган з торгівлі квотами на викиди у Федеральному агентстві з охорони довкілля) та <i>Nordzucker AG</i> щодо рішення про накладення штрафу в розмірі 106 920 євро

Справа	Резюме справи
	на Nordzucker AG за порушення зобов'язання щодо передачі достатньої кількості квот на викиди парникових газів, щоб покрити викиди протягом попереднього року (див. також пункти 14–21 рішення). Німецький суд, що розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення статті 16(3) та (4) Директиви 2003/87 і направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду. Рішення: Статтю 16(3) Директиви 2003/87/ЄС необхідно тлумачити так, що вона не застосовується до оператора, який передає деяку кількість квот на викиди парникових газів, що дорівнюють викидам за попередній рік, про які було повідомлено, і які було верифіковано відповідно до статті 15 цієї директиви, у випадках, коли за результатами додаткової верифікації, проведеної компетентним національним органом після закінчення строку для передачі квот, встановлено, що такі викиди були занижені, і, таким чином, кількість переданих квот недостатня. Суд додав, що держави-члени повинні визначати штрафні санкції, які може бути накладено в такій ситуації, відповідно до статті 16(1) Директиви 2003/87. Значення: це рішення важливе для українських правотворчих органів. По-перше, воно роз'яснює значення статті 16 Директиви 2003/87. Крім того, воно роз'яснює, що держави-члени (<i>mutatis mutandis</i> для України) повинні визначати штрафні санкції за порушення цього законодавства.
C-43/14 <u>ŠKO–Energó s. r. o. v Odvolací finanční ředitelství</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Nejvyšší správní soud</i> (Верховний адміністративний суд Чеської Республіки). Його було подано в ході судового процесу між ŠKO-Energó s. r. o. та Odvolací finanční ředitelství (Апеляційною радою з питань оподаткування) щодо сплати податку на розподіл квот на викиди парникових газів на 2011–2012 роки (див. також пункти 12–15 рішення). Чеський суд висловив сумніви щодо того, чи стаття 10 Директиви 2003/87 запобігає застосуванню положень національного законодавства, які передбачають, що безкоштовний розподіл квот на викиди за відповідний період обкладається податком на дарування. З огляду на це, він подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду. Рішення: Суд вирішив, що стаття 10 Директиви 2003/87/ЄС виключає обкладення податком на дарування, якщо він не враховує граничний розмір 10 % для розподілу квот на викиди на платній основі, установлений у цій статті.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно роз'яснює, що не дозволено відповідно до статті 10 Директиви 2003/87/ЄС. Його необхідно враховувати під час перевірки національного законодавства на сумісність з цією Директивою або під час розроблення нових положень.
C-203/12 <u>Billerud Karlsborg AB and Billerud Skärblacka AB v Naturvårdsverket</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Högsta domstolen</i> (Швеція). Звернення було подано в ході судового процесу між Billerud Karlsborg AB та Billerud Skärblacka AB, з одного боку, та Naturvårdsverket, з іншого боку, який наклав штрафні санкції на ці компанії за те, що вони не передали вчасно еквівалентні квоти на викиди двоокису вуглецю, що дорівнюють їхнім фактичним викидам у 2006 році (див. також пункти 17–19 рішення). Шведський суд висловив сумніви щодо тлумачення статті 16 Директиви 2003/87/ЄС і тому направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. пункт 20 рішення). Рішення: Стаття 16(3) і (4) Директиви 2003/87/ЄС виключає уникнення операторами, які не передали до 30 квітня поточного року еквівалентні квоти на викиди двоокису вуглецю, що дорівнюють їхнім викидам за попередній рік, накладення штрафних санкцій за перевищення викидів, які вона передбачає, навіть якщо вони мають достатню кількість квот станом на цю дату. Значення: це рішення є важливим для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює значення статті 16 (3–4) Директиви 2003/87/ЄС. Його можна застосовувати в цілях наближення законодавства, особливо для національних інструментів, які є підставою для застосування українського законодавства, наближеного до директиви, про яку йдеться.
Об'єднані справи C-566/11, C-567/11, C-580/11, C-591/11, C-620/11 та C-640/11 <u>Iberdrola, SA and Others v Administración del Estado and Others</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Tribunal Supremo</i> (Іспанія). Його було подано в ході судового процесу між декількома виробниками електроенергії та <i>Administración del Estado</i> (національною адміністрацією) щодо зменшення винагороди за виробництво електроенергії (див. також пункти 19–23 рішення). У ході цих процесів Іспанський Верховний суд висловив сумніви щодо тлумачення статті 10 Директиви 2003/87/ЄС і направив питання до Суду. Рішення: Стаття 10 Директиви 2003/87/ЄС не виключає застосування національних законодавчих інструментів, ціль і наслідок яких полягають у зменшенні винагороди за виробництво електроенергії на суму, що дорівнює збільшенню такої винагороди через додавання до цін продажу, запропонованих на оптовому ринку електроенергії, вартості квот на викиди, розподілених безкоштовно.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має загальне значення для українських державних органів. Воно роз'яснює можливість для маневрування, надану державам-членам відповідно до Директиви 2003/87/ЄС, зокрема статті 10.

14.2.25. Регламент 842/2006 про деякі фторовані парникові гази

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.26. Регламент (ЄС) 2037/2000 про речовини, які руйнують озоновий шар

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.27. Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/18/ЄС про навмисне вивільнення в довкілля генетично модифікованих організмів

Справа	Резюме справи
C-36/11 <u>Pioneer Hi Bred Italia Srl v Ministero delle Politiche agricole alimentari e forestali</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Consiglio di Stato</i> (Італія). Його було подано в ході судового процесу між Pioneer Hi Bred Italia Srl та Ministero delle Politiche agricole alimentari e forestali (Міністерством сільськогосподарської, продовольчої та лісової політик) щодо законності повідомлення Міністерства, яке інформує Pioneer про те, що до ухвалення регіонами правил для забезпечення співіснування звичайних, органічних і генетично модифікованих культур, воно не могло розглянути заявку цієї компанії на надання дозволу на вирощування гібридів генетично модифікованої кукурудзи, отриманих з MON 810, які вже було включено до загального каталогу сортів сільськогосподарських видів рослин (див. також пункти 43-53 рішення). Рішення: Суд вирішив, <i>між іншим</i>, що стаття 26а Директиви 2001/18/ЄС не надає права державі-члену забороняти в цілому вирощування на її території таких генетично модифікованих організмів до ухвалення заходів для забезпечення співіснування, щоб уникнути випадкової присутності генетично модифікованих організмів у інших культурах.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно визначає можливість для маневрування держав-членів відповідно до статті 26а Директиви 2001/18/ЄС. Воно застосовується <i>mutatis mutandis</i> до України, тому його необхідно враховувати під час розгляду відповідних положень національного законодавства.
C-552/07 <u>Commune de Sausheim v Pierre Azelvandre</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Conseil d'État</i> (Франція). Його було подано в ході судового процесу між Commune de Sausheim та паном Azelvandre щодо відмови надати останньому інформацію, що міститься в префектурному листуванні та записах щодо вирощування рослин, пов'язаних з навмисними пробними вивільненнями генетично модифікованих організмів (див. також пункти 15–21 рішення). Французький суд, що розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення законодавства ЄС і направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. пункт 22 рішення). Рішення: «місцезнаходження вивільнення» в розумінні першого абзацу статті 25(4) Директиви 2001/18/ЄС визначається всією інформацією щодо місцезнаходження вивільнення, наданою повідомником компетентним органам держав-членів, на території яких повинно відбуватися таке вивільнення в контексті процедур, зазначених у статтях 6, 7, 8, 13, 17, 20 або 23 цієї директиви. Крім того, виняток, що стосується охорони громадського порядку або інших інтересів, захищених законом, не може бути підставою для відмови в розкритті інформації, зазначеної в статті 25(4) Директиви 2001/18. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює тлумачення Директиви 2001/18/ЄС а отже, його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства.

14.2.28. Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1946/2003 від 15 липня 2003 року про транскордонне переміщення генетично модифікованих організмів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

14.2.29. Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/41/ЄС від 6 травня 2009 року про використання генетично модифікованих мікроорганізмів у замкненій системі

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 15 Транспорт

15.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 92/6/ЄЕС від 10 лютого 1992 року про встановлення й використання обмежувачів швидкості в моторних транспортних засобах певних категорій у Співтоваристві ,</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 96/53/ЄС від 25 липня 1996 року про максимально допустимі габарити для деяких транспортних засобів, що переміщуються в межах Співтовариства, під час національних і міжнародних перевезень і максимально допустиму масу під час міжнародних перевезень</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/40/ЄС від 6 травня 2009 року про перевірки технічного стану моторних транспортних засобів та їхніх причепів на придатність до експлуатації на дорогах (ПРИМІТКА: цю Директиву замінює Директива Європейського Парламенту і Ради 2014/45/ЄС від 3 квітня 2014 року про періодичні перевірки технічного стану моторних транспортних засобів і їхніх причепів на придатність до експлуатації на дорогах і про скасування Директиви 2009/40/ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 91/439/ЄЕС від 29 липня 1991 року про посвідчення водія (ПРИМІТКА: Цю Директиву замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради 2006/126/ЄС від 20 грудня 2006 року про посвідчення водія (нова редакція)</u>	- C-195/16 <u>Кримінальне провадження проти I</u> , ECLI:EU:C:2017:815 - C-632/15 <u>Costin Popescu v Guvernul României and Others</u> , ECLI:EU:C:2017:303 - C-339/14 <u>Кримінальне провадження проти Andreas Wittmann</u> , ECLI:EU:C:2015:333 - C-664/13 <u>VAS „Celu satiksmes drošības direkcija“ and Latvijas Republikas Satiksmes ministrija v Kaspars Nīmanis</u> , ECLI:EU:C:2015:417 - C-260/13 <u>Sevda Aykul v Land Baden-Württemberg</u> , ECLI:EU:C:2015:257

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-356/12 <u>Wolfgang Glatzel v Freistaat Bayern</u>, ECLI:EU:C:2014:350 - C-467/10 <u>Кримінальне провадження проти Baris Akyüz</u>, ECLI:EU:C:2012:112 - C-419/10 <u>Wolfgang Hofmann v Freistaat Bayern</u>, ECLI:EU:C:2012:240 - C-224/10 <u>Кримінальне провадження проти Leo Apelt</u>, ECLI:EU:C:2011:655
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/68/ЄС від 24 вересня 2008 року про внутрішні перевезення небезпечних вантажів</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 561/2006 від 15 березня 2006 року про гармонізацію певних норм соціального законодавства у сфері дорожніх перевезень</u>	- C-102/16 <u>Vaditrans BVBA v Belgische Staat</u>, ECLI:EU:C:2017:1012 - C-325/15 <u>Z.Š. and Others v X w G</u>, ECLI:EU:C:2016:107 - C-501/14 <u>EL-EM-2001 Ltd v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága</u>, ECLI:EU:C:2016:777 - C-287/14 <u>Eurospeed Ltd v Szegedi Törvényszék</u>, ECLI:EU:C:2016:420 - C-317/12 <u>Кримінальне провадження проти Daniel Lundberg</u>, ECLI:EU:C:2013:631 - C-222/12 <u>A. Karuse AS v Politsei- ja Piirivalveamet</u>, ECLI:EU:C:2014:142 - C-210/10 <u>Márton Urbán v Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága</u>, ECLI:EU:C:2012:64 - C-554/09 <u>Andreas Michael Seeger</u>, ECLI:EU:C:2011:523 - C-388/09 <u>Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH v Landeshauptmann von Wien</u>, ECLI:EU:C:2010:814
<u>Регламент Ради (ЄЕС) 3821/85 від 20 грудня 1985 року про реєструвальне обладнання на дорожньому транспорті (ПРИМІТКА: цей Регламент скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 165/2014 від 4 лютого 2014 року про тахометри на дорожньому транспорті, про скасування Регламенту Ради (ЄЕС) № 3821/85 про реєструвальне обладнання на дорожньому транспорті і про внесення змін до Регламенту Європейського</u>	- C-501/14 <u>EL-EM-2001 Ltd v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága</u>, ECLI:EU:C:2016:777 - C-287/14 <u>Eurospeed Ltd v Szegedi Törvényszék</u>, ECLI:EU:C:2016:420 - C-317/12 <u>Кримінальне провадження проти Daniel Lundberg</u>, ECLI:EU:C:2013:631 - C-210/10 <u>Márton Urbán v Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága</u>, ECLI:EU:C:2012:64

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Парламенту і Ради (ЄС) № 561/2006 про гармонізацію деяких норм соціального законодавства у сфері дорожніх перевезень)</u>	- C-554/09 <u>Andreas Michael Seeger</u>, ECLI:EU:C:2011:523 - C-124/09 <u>Smit Reizen BV v Minister van Verkeer en Waterstaat</u>, ECLI:EU:C:2010:238 - C-128/04 <u>Кримінальне провадження проти Annic Andréa Raemdonck та Raemdonck-Janssens BVBA</u>, ECLI:EU:C:2005:188 - Об'єднані справи C-228/01 та C-289/01 <u>Кримінальне провадження проти Jacques Bourrasse (C-228/01) та Jean-Marie Perchicot (C-289/01), та Union régionale syndicale des petits et moyens transporteurs du Sud-Ouest (Unostra Aquitaine) (C-228/01), Fédération générale des transports et de l'équipem</u>, ECLI:EU:C:2002:646 - C-297/99 <u>Кримінальне провадження проти Skills Motor Coaches Ltd, B.J. Farmer, C.J. Burley та B. Denman</u>, ECLI:EU:C:2001:37
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/22/ЄС від 15 березня 2006 року про мінімальні умови для імплементації Регламентів Ради (ЄЕС) № 3820/85 і № 3821/85 щодо соціального законодавства стосовно діяльності у сфері дорожніх перевезень</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1071/2009 від 21 жовтня 2009 року про встановлення спільних правил щодо умов, яких необхідно дотримуватись для провадження діяльності оператора дорожніх перевезень</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/15/ЄС від 11 березня 2002 року про організацію робочого часу працівників дорожнього транспорту із роз'їзним характером роботи</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/59/ЄС від 15 липня 2003 року про первинну кваліфікацію і періодичне навчання водіїв певних видів дорожніх транспортних засобів для перевезення товарів або пасажирів, і внесення змін до Регламенту Ради (ЄЕС) 3820/85 і Директиви Ради 91/439/ЄЕС</u>	- C-447/15 <u>Ivo Muladi v Krajský úřad Moravskoslezského kraj</u> , ECLI:EU:C:2016:533

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива 99/62/ЄС про стягнення плати за використання певної інфраструктури вантажними транспортними засобами</u>	- Об'єднані справи C-497/15 та C-498/15, <u>Euro-Team Kft. та Spirál-Gép Kft v Budapest Rendőrfőkapitánya</u>, ECLI identifier: ECLI:EU:C:2017:229 - C-18/08 <u>Foselev Sud-Ouest SARL v Administration des douanes et droits indirects</u>, ECLI:EU:C:2008:647 - C-157/02 <u>Rieser Internationale Transporte GmbH v Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs- AG (Asfinag)</u>, ECLI:EU:C:2004:76
<u>Директива Ради 91/440/ЄЕС від 29 липня 1991 року про розвиток мережі залізничного транспорту Співтовариства (ПРИМІТКА: Цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2012/34/ЄС від 21 листопада 2012 року про створення єдиного європейського залізничного простору)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 95/18/ЄС від 19 липня 1995 року про ліцензування залізничних підприємств (ПРИМІТКА: Цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2012/34/ЄС від 21 листопада 2012 року про створення єдиного європейського залізничного простору)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/14/ЄС від 26 лютого 2001 року про розподіл потужностей залізничної інфраструктури і стягнення плати за використання залізничної інфраструктури та про сертифікати безпеки (ПРИМІТКА: цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2012/34/ЄС від 21 листопада 2012 року про створення єдиного європейського залізничного простору)</u>	- C-489/15 <u>CTL Logistics GmbH v DB Netz AG</u>, ECLI:EU:C:2017:834 - C-136/11 <u>Westbahn Management GmbH v ÖBB-Infrastruktur AG</u>, ECLI:EU:C:2012:740
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 913/2010 від 22 вересня 2010 року щодо європейської залізничної мережі для конкурентоздатності вантажних перевезень</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/49/ЄС від 29 квітня 2004 року про безпеку на залізничному транспорті Співтовариства і внесення змін до Директиви 95/18/ЄС про ліцензування залізничних підприємств і до Директиви 2001/14/ЄС про розподіл потужностей залізничної інфраструктури і стягнення плати за використання залізничної інфраструктури та про сертифікати безпеки (Директива про безпеку на залізничному транспорті) (ПРИМІТКА: з 2020 року цю Директиву буде замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/798 від 11 травня 2016 року про безпеку на залізничному транспорті)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/59/ЄС від 23 жовтня 2007 року про сертифікацію машиністів локомотивів і поїздів залізничної системи Співтовариства</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/68/ЄС від 24 вересня 2008 року про внутрішні перевезення небезпечних вантажів</u> <u>Регламент Ради (ЄЕС) 1192/69 від 26 червня 1969 року про спільні правила нормалізації рахунків залізничних підприємств (ПРИМІТКА: цей Регламент скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/2337 від 14 грудня 2016 року про скасування Регламенту Ради (ЄЕС) № 1192/69 про спільні правила нормалізації рахунків залізничних підприємств)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/57/ЄС від 17 червня 2008 року про інтеропераційність системи залізниць у Співтоваристві (ПРИМІТКА: з 2020 року цю Директиву буде скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/798 від 11 травня 2016 року про безпеку на залізничному транспорті)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 92/106/ЄЕС від 7 грудня 1992 року про встановлення спільних правил для певних видів комбінованих перевезень вантажів між державами-членами</u>	- C-96/94 <u>Centro Servizi Spediporto Srl v Spedizioni Marittima del Golfo Srl</u> , ECLI:EU:C:1995:308
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 1370/2007 від 23 жовтня 2007 року про громадські послуги з перевезень пасажирів залізничними та автомобільними дорогами</u>	- C-292/15 <u>Hörmann Reisen GmbH v Stadt Augsburg and Landkreis Augsburg</u> , ECLI:EU:C:2016:817
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 1371/2007 від 23 жовтня 2007 року про права і обов'язки пасажирів залізничного транспорту</u>	- C-261/15 <u>Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV v Gregory Demey</u> , ECLI:EU:C:2016:709 - C-509/11 <u>ÖBB-Personenverkehr AG</u> , ECLI:EU:C:2013:613 - C-136/11 <u>Westbahn Management GmbH v ÖBB-Infrastruktur AG</u> , ECLI:EU:C:2012:740
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/15/ЄС від 23 квітня 2009 року про спільні правила і стандарти для організацій, що здійснюють інспектування й огляди суден, та для відповідної діяльності морських управлінь</u>	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 391/2009 від 23 квітня 2009 року про спільні правила і стандарти для організацій, що здійснюють інспектування і огляди суден</u>	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/21/ЄС від 23 квітня 2009 року про дотримання вимог держави прапору</u>	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/16/ЄС від 23 квітня 2009 року про державний портовий контроль</u>	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 336/2006 від 15 лютого 2006 року про імплементацію Міжнародного кодексу з управління безпекою в межах Співтовариства</u>	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 392/2009 від 23 квітня 2009 року про юридичну відповідальність морських пасажирських перевізників у випадку аварії</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/59/ЄС від 27 червня 2002 року про створення в рамках Співтовариства системи нагляду за рухом суден та інформування про їхній рух</u> <u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/45/ЄС від 6 травня 2009 року про правила і стандарти безпеки для пасажирських суден</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2008/106 про мінімальний рівень підготовки моряків</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради (ЄС) № 96/75 про системи фрахтування й ціноутворення на національному і міжнародному внутрішньому водному транспорті в Співтоваристві</u>	- C-92/15 <u>Sven Mathys v De Grave Antverpia NV</u> , ECLI:EU:C:2016:761
<u>Директива Ради (ЄЕС) № 87/540 про доступ до професії перевізника вантажів водними шляхами у сфері національних і міжнародних перевезень та про взаємне визнання дипломів, посвідчень та інших документів, що підтверджують формальні кваліфікації для цієї професії</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 96/50/ЄС про гармонізацію умов отримання національних свідоцтв капітанів для перевезення вантажів і пасажирів внутрішніми водними шляхами у Співтоваристві (ПРИМІТКА: Цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/2397 від 12 грудня 2017 року про визнання професійної кваліфікації в області внутрішнього судноплавства і скасування Директив Ради 91/672/ЄЕС та 96/50/ЄС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/87/ЄС від 12 грудня 2006 року про технічні вимоги до суден внутрішніх водних шляхів (ПРИМІТКА: цю Директиву замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/1629 від 14 вересня 2016 року про технічні вимоги до суден внутрішніх водних шляхів, внесення змін до Директиви 2009/100/ЄС і скасування Директиви 2006/87/ЄС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/68/ЄС від 24 вересня 2008 року про внутрішні перевезення небезпечних вантажів</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2005/44/ЄС від 7 вересня 2005 року про гармонізовані річкові інформаційні послуги (РІП) на внутрішніх водних шляхах у Співтоваристві</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2. Резюме вибраних рішень

15.2.1. Директива Ради 92/6/ЄЕС про встановлення й використання обмежувачів швидкості в моторних транспортних засобах певних категорій у Співтоваристві

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.2. Директива Ради 96/53/ЄС про максимально допустимі габарити для деяких транспортних засобів, що переміщуються в межах Співтовариства, під час національних і міжнародних перевезень і максимально допустиму масу під час міжнародних перевезень

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.3. Директива 2009/40/ЄС про перевірки технічного стану моторних транспортних засобів та їхніх причепів на придатність до експлуатації на дорогах

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.4. Директива 91/439/ЄЕС про посвідчення водія

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.5. Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/68/ЄС від 24 вересня 2008 року про внутрішні перевезення небезпечних вантажів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.6. Регламент (ЄС) № 561/2006 про гармонізацію певних норм соціального законодавства у сфері дорожніх перевезень

Справа	Резюме справи
C-325/15 <u>Z.Ś. and Others v X w G</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu (районний суд адміністративно-територіального району Вроцлав-Сродмієсте, м. Вроцлав, Польща) у ході судового процесу між Ś, M. і P., водіями автотранспортних засобів, задіяними в міжнародних перевезеннях, та X., їхнім колишнім працедавцем, щодо відмови X. виплатити надбавку за нічні години, проведені в транспортному засобі (пункти 10–13 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення тексту Регламенту 561/2006 і звернувся із запитом на ухвалення попереднього рішення до Суду Європейського Союзу (див. пункт 14 рішення). Рішення: Суд вирішив, що Регламент 561/2006, зокрема його стаття 8(8), не виключає національне законодавство, у якому встановлено умови, за яких водій транспортного засобу може вимагати відшкодування витрат на проживання, понесених працівником під час виконання службових обов'язків.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення необхідно взяти до уваги відповідним державним органам України, які відповідають за наближення національного законодавства до законодавства ЄС у транспортній сфері. Рішення проливає світло на повноваження національних органів влади щодо ухвалення національних правил у сфері дорожнього транспорту.
C-501/14 <u>EL-EM-2001 Ltd v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Szegedi közigazgatási és munkaügyi bíróság (адміністративний і трудовий суд м. Сегед, Угорщина) у ході судового процесу між EL-EM-2001 Ltd та Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (періональним генеральним директором у фінансових і митних справах, статистичний округ Південний Великий Альфельд, Угорщина) щодо арешту вантажного автомобіля, власником і оператором якого була компанія EL-EM-2001, з метою гарантування сплати штрафу, накладеного на водія цього автомобіля, який у той час працював на цю компанію (див. також пункти 13–18 рішення). Національний суд мав сумніви щодо тлумачення статті 19(1) Регламенту 561/2006, а отже, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду Європейського Союзу (див. пункт 19 рішення). Рішення: Суд вирішив, що Регламент 561/2006 виключає національне законодавство, яке дозволяє такий запобіжний захід як арешт транспортного засобу, що належить транспортній компанії, у ситуації, коли, по-перше, водій такого транспортного засобу, найманий транспортною компанією, керував ним з порушенням положень Регламенту Ради (ЄЕС) № 3821/85 від 20 грудня 1985 року про реєструвальне обладнання на дорожньому транспорті, і, по-друге, компетентний національний орган не довів відповідальність цієї компанії, оскільки такий запобіжний захід не відповідає вимогам принципу пропорційності. Значення: державним органам України, задіяним у наближенні національного законодавства до положень зазначеного вище Регламенту, необхідно взяти до уваги це важливе рішення.
C-287/14 <u>Eurospeed Ltd v Szegedi Törvényszék</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Gyulai törvényszék</i> (обласний суд м. Дюла, Угорщина) у ході судового процесу між Eurospeed Ltd та Szegedi törvényszék (обласним судом м. Сегед, Угорщина) щодо відшкодування збитків, спричинених штрафами, накладеними зазначеним судом на трьох працівників компанії Eurospeed, до якої в порядку суброгації перейшли їхні права, за порушення обов'язків згідно з положеннями Регламенту № 561/2006 (див. також пункти 15–26 рішення).

Справа	Резюме справи
	Рішення: Регламент 561/2006 не виключає національне законодавство, згідно з якими водій несе відповідальність за вчинені ним порушення положень зазначеного Регламенту замість або на додаток до транспортного підприємства, на якому він працює. Значення: це судове рішення є важливим для правотворчих органів, відповідальних за розроблення національного законодавства України в транспортній сфері. Воно роз'яснює, яка можливість для маневрування залишається в процесі наближення національного законодавства до положень Регламенту 561/2006.
C-317/12 <u>Criminal proceedings against Daniel Lundberg</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Svea hovrätt</i> (Швеція) у ході кримінального провадження проти пана Лундберга (<i>Mr. Lundberg</i>) через порушення обов'язку встановити й використовувати тахометр затвердженого типу на вантажному транспортному засобі (див. також пункти 8–13 рішення). Суд, що звернувся із запитом, звернувся до Суду щодо тлумачення терміна «некомерційне перевезення вантажів», установленого в статті 3(h) Регламенту № 561/2006. Рішення: Поняття «некомерційне перевезення вантажів», установлене в статті 3(h) Регламенту (ЄС) № 561/2006, поширюється на перевезення вантажів приватною особою для власних потреб лише в рамках хобі, якщо таке хобі частково фінансується за рахунок внесків сторонніх осіб чи підприємств, і якщо плата за перевезення <i>per se</i> не стягується. Значення: це рішення роз'яснює значення терміна «некомерційне перевезення вантажів» і тому повинно залишатися у сфері уваги державних органів України. Його можна використати в процесі наближення українського законодавства до положень Регламенту 561/2006.
C-222/12 <u>A. Karuse AS v Politsei- ja Piirivalveamet</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Tartu ringkonnakohus</i> (Естонія) у ході судового процесу між A. Karuse AS та Politsei- ja Piirivalveamet (Lõuna Politseiprefektuur) (управління громадського порядку, південна префектура поліції) щодо рішення держслужбовця направити транспортний засіб, що належав зазначеній компанії і не був оснащений тахометром згідно з вимогами законодавства, на позачерговий технічний огляд (див. також пункти 14–23). Естонський суд висловив сумніви й подав до Суду Європейського Союзу звернення щодо ухвалення попереднього рішення щодо тлумачення статті 13 Регламенту 561/2006 (див. пункт 24 щодо порушених питань). Рішення: Поняття «транспортні засоби, використовувані у зв'язку з дорожньо-ремонтними роботами» в статті 13(1)(h) Регламенту (ЄС) № 561/2006, у якому йдеться про транспортні засоби, що можуть бути звільнені

Справа	Резюме справи
	від встановлення тахометрів, необхідно тлумачити так, що воно поширюється на транспортні засоби, які перевозять матеріал до місця проведення дорожньо-ремонтних робіт, за умови, що таке перевезення пов'язане лише з проведенням таких робіт і становить допоміжний вид діяльності. Значення: це важливе судове рішення, яке роз'яснює значення одного з термінів, використаних у Регламенті 561/2005. Ураховуючи сказане вище, державним органам України необхідно взяти до уваги це рішення в процесі наближення законодавства до цього законодавчого акта.
C-210/10 <u>Márton Urbán v Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Hajdú-Bihar Megyei Bíróság</i> (Угорщина) у ході судового процесу між паном Urbán та Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága (Регіональним управлінням у фінансових і митних справах Північного Великого Альфельду) щодо накладення штрафу за недотримання положень про використання бланків для реєструвального обладнання на вантажному транспортному засобі, керованому заявником в основному провадженні. Ключове питання стосувалося сумісності положень угорського законодавства, які передбачають санкції за порушення положень Регламенту 561/2006 (див. також пункти 13–17 рішення). Рішення: вимогу пропорційності, установлену в статті 19(1) і (4) Регламенту (ЄС) № 561/2006, необхідно тлумачити як вимогу, що виключає застосування системи штрафних санкцій, як-от тієї, яку запроваджено урядовою постановою № 57/2007 про розмір штрафів за порушення певних положень щодо дорожніх перевезень вантажів і пасажирів, яка передбачає стягнення фіксованої суми штрафу за будь-які порушення, незалежно від тяжкості, правил використання бланків, установлених статтями 13-16 Регламенту Комісії (ЄЄС) № 3821/85 від 20 грудня 1985 року про реєструвальне обладнання на автотранспорті. Крім того, вимогу пропорційності, установлену в статті 19(1) і (4) Регламенту № 561/2006, необхідно тлумачити як вимогу, що не виключає застосування системи штрафних санкцій, як-от тієї, яку запроваджено урядовою постановою № 57/2007 від 31 березня 2007 року про розмір штрафів за порушення певних положень щодо дорожніх перевезень вантажів і пасажирів, яка встановлює сувору відповідальність. Навпаки, цю вимогу необхідно тлумачити як таку, що пом'якшує суворість штрафних санкцій, передбачених згаданою системою. Значення: це рішення є вкрай важливим для державних органів України. Зазвичай штрафні санкції за порушення положень законодавства ЄС встановлюють у національному законодавстві, і вони варіюють від

Справа	Резюме справи
	однієї правової системи до іншої. Це рішення демонструє, у яких випадках національний законодавець повинен знаходити баланс між суворістю санкції і пропорційністю.

15.2.7. Регламент (ЄС) 3821/85 про реєструвальне обладнання на дорожньому транспорті

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.8. Директива 2006/22/ЄС про мінімальні умови для імплементації Регламентів Ради (ЄС) № 3820/85 і № 3821/85 щодо соціального законодавства у сфері дорожніх перевезень

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.9. Регламент (ЄС) № 1071/2009 про встановлення спільних правил щодо умов, яких необхідно дотримуватись для провадження діяльності оператора дорожніх перевезень

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.10. Директива 2002/15/ЄС про організацію робочого часу працівників дорожнього транспорту із роз'їзним характером роботи

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.11. Директива 2003/59/ЄС первинну кваліфікацію і періодичне навчання водіїв певних видів дорожніх транспортних засобів для перевезення товарів або пасажирів, і внесення змін до Регламенту Ради (ЄС) 3820/85 і Директиви Ради 91/439/ЄС

Справа	Резюме справи
C-447/15 <u>Ivo Muladi v Krajský úřad</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Krajský soud v Ostravě</i> (обласний суд, м. Острава, Чеська Республіка) у ході судового процесу між паном Ivo Muladi та <i>Krajský úřad</i>

<u>Moravskoslezského kraj</u>	Moravskoslezského kraje (обласним органом влади Мораво-Сілезької області) щодо видачі сертифіката професійної компетентності водія (див. також пункти 20–30 рішення). Чеський суд звернувся із запитом про те, чи виключає стаття 4 Директиви 2003/59 національне законодавство, яке встановлює додаткові умови щодо звільнення водіїв певних видів вантажних або пасажирських дорожніх транспортних засобів від вимоги отримувати первинну кваліфікацію. Рішення: Стаття 4 Директиви 2003/59/ЄС не виключає національне законодавство, як-от те, що розглядалося під час основного провадження, згідно з яким особи, звільнені, відповідно до статті 4, від вимоги для водіїв дорожніх транспортних засобів певних категорій отримувати первинну кваліфікацію, повинні проходити періодичне навчання тривалістю 35 годин перш ніж приступити до такого виду водіння. Значення: це рішення є важливим для українських правотворчих органів, відповідальних за наближення національних положень до положень цієї Директиви. Воно прояснює тлумачення статті 4, і його необхідно враховувати під час розроблення/внесення змін до національного законодавства.

15.2.12. Директива 99/62/ЄС про стягнення плати за використання певної інфраструктури вантажними транспортними засобами

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.13. Директива 91/440/ЄЕС про розвиток мережі залізничного транспорту Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.14. Директива 95/18/ЄС про ліцензування залізничних підприємств

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.15. Директива 2001/14/ЄС про розподіл потужностей залізничної інфраструктури й стягнення плати за використання залізничної інфраструктури та про сертифікати безпеки

Справа	Резюме справи
C-489/15 CTL Logistics GmbH v. DB Netz AG	Фактичні обставини: Це звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Landgericht Berlin (Регіональний Суд, Берлін, Німеччина). Його було подано у ході судового процесу між CTL Logistics GmbH та DB Netz AG щодо відшкодування витрат на скасування та модифікацію у зв'язку з використанням залізничної інфраструктури, яка керується компанією DB Netz (див. також пункти 24–32 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2001/14/ЄС та направив до Суду 7 питань. Рішення: Положення Директиви 2001/14/ЄС, зокрема статті 4(5) та статті 30(1), (3), (5) та (6) цієї Директиви, необхідно тлумачити таким чином, що вони перешкоджають застосуванню національного законодавства, яке розглядається в основному провадженні, що передбачає перевірку справедливості витрат за користування залізничною інфраструктурою, у кожному окремому випадку, звичайними судами та можливістю, за необхідності, внесення змін до суми цих платежів незалежно від моніторингу, який був проведений регулюючим органом, що передбачено статтею 30 Директиви 2001/14, зі змінами і доповненнями внесеними Директивою 2004/49. Значення: це перше рішення Суду щодо дотримання Директиви 2001/14/ЄС. Воно надає важливе роз'яснення можливості для маневру, залишеного в руках держав-членів. Варто відзначити, що Суд постановив що згадане німецьке право несумісне з Директивою 2001/14/ЄС.

15.2.16. Регламент (ЄС) № 913/2010 щодо європейської залізничної мережі для конкурентоздатності вантажних перевезень

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.17. Директива 2004/49/ЄС про безпеку на залізничному транспорті Співтовариства і про внесення змін до Директиви 95/18/ЄС про ліцензування залізничних підприємств і Директиви 2001/14/ЄС про розподіл потужностей залізничної інфраструктури й стягнення плати за використання залізничної інфраструктури та про сертифікати безпеки (Директива про безпеку на залізничному транспорті)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.18. Директива 2007/59/ЄС про сертифікацію машиністів локомотивів і поїздів залізничної системи Співтовариства

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.19. Директива 2008/68/ЄС про внутрішні перевезення небезпечних вантажів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.20. Регламент Ради (ЄЕС) 1192/69 від 26 червня 1969 року про спільні правила нормалізації рахунків залізничних підприємств

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.21. Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/57/ЄС від 17 червня 2008 року про інтеропераційність системи залізниць у Співтоваристві

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.22. Директива Ради 92/106/ЄЕС про встановлення спільних правил для певних видів комбінованих перевезень вантажів між державами-членами

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.23. Регламент (ЄС) 1370/2007 про громадські послуги з перевезень пасажирів залізничними та автомобільними дорогами

Справа	Резюме справи
C-292/15 <u>Hörmann Reisen GmbH v Stadt Augsburg and Landkreis Augsburg</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Vergabekammer Südbayern</i> (комісія з державних закупівель у Південній Баварії, Німеччина) у ході судового процесу між компанією Hörmann Reisen GmbH, з одного боку, та Stadt Augsburg (містом Аусбург, Німеччина) і Landkreis Augsburg (районним органом влади Аугсбургу) (разом «державні замовники»), з іншого боку, щодо законності оголошення про проведення тендеру на надання послуг з громадських автобусних перевезень. Детальні фактичні обставини справи див. пункти 22–26 рішення. Суд, що звернувся із запитом, поставив Суду Європейського Союзу кілька запитань для уточнення сфери застосування Регламенту 1370/2007 і його зв'язку з директивами ЄС щодо державних закупівель (див. пункт 27 рішення). Рішення: Стаття 5(1) Регламенту (ЄС) № 1370/2007 означає, що в процедурі присудження контракту на надання послуг з громадських автобусних перевезень, стаття 4(7) зазначеного Регламенту залишається застосовною до цього контракту. Крім того, статтю 4(7) Регламенту № 1370/2007 необхідно тлумачити так, що ця стаття не виключає встановлення державним замовником 70-відсоткового рівня забезпечення надання послуг власними силами для юридичної особи, відповідальної за ведення й виконання контракту на надання послуг з громадських автобусних перевезень, як-от того, що розглядався в основному провадженні. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів відповідальних за транспортну сферу. Воно роз'яснює, у чому полягає важливий перетин зазначеного Регламенту і вторинного законодавства ЄС, що регламентує процедури державних закупівель. Його необхідно враховувати в процесі наближення внутрішнього законодавства України в цій сфері до зазначеного Регламенту.

15.2.24. Регламент (ЄС) 1371/2007 про права і обов'язки пасажирів залізничного транспорту

Справа	Резюме справи
C-509/11 <u>ÖBB-Personenverkehr AG</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Австрія) у ході судового процесу ÖBB-Personenverkehr AG проти рішення Schienen-Control Kommission (Комісії з контролювання залізничної мережі) від 6 грудня 2010 року щодо умов виплати підприємством ÖBB-Personenverkehr компенсації пасажиром залізниці (див. також пункти 21–26 рішення). Суд, що звернувся із запитом, поставив Суду два запитання щодо тлумачення положень Регламенту 1371/2007 (див. пункт 27 рішення).

Справа	Резюме справи
	Рішення: Перший підпараграф статті 30(1) Регламенту (ЄС) № 1371/2007 означає, що національний орган, відповідальний за виконання положень зазначеного Регламенту, не може, за відсутності будь-яких відповідних національних положень, нав'язувати залізничному підприємству, умови компенсації якого не відповідають критеріям, установленим у статті 17 зазначеного Регламенту, конкретний зміст таких умов. Окрім того, стаття 17 Регламенту № 1371/2007 означає, що залізничне підприємство не має права включати до загальних умов перевезення положення, згідно з яким це підприємство звільняється від обов'язку виплатити компенсацію в разі затримки, якщо ця затримка сталася через непереборні обставини або через одну з причин, наведених у статті 32(2) Єдиних правил щодо договору про міжнародне залізничне перевезення пасажирів і багажу Конвенції про міжнародні залізничні перевезення від 9 травня 1980 року, зі змінами і доповненнями, внесеними протоколом, ухваленим у Вільнюсі 3 червня 1999 року. Значення: це судові рішення необхідно взяти до уваги у процесі наближення національного законодавства України в сфері транспорту до цієї частини законодавства ЄС. Це рішення прояснює тлумачення певних положень, установлених у зазначеному законодавстві.
C-136/11 <u>Westbahn Management GmbH v ÖBB-Infrastruktur AG</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подала <i>Schienen-Control Kommission</i> (Залізнична наглядова комісія, Австрія) у ході судового процесу між Westbahn Management GmbH та ÖBB-Infrastruktur AG щодо відмови ÖBB-Infrastruktur надавати Westbahn Management у режимі реального часу дані про рух поїздів інших залізничних підприємств, що б дозволило Westbahn Management сповіщати своїх пасажирів про фактичний час відправлення поїздів, на які можна зробити пересадку (див. також пункти 17–24 рішення). Рішення: Стаття 8(2) Регламенту (ЄС) № 1371/2007 разом із частиною II додатка II до цього Регламенту встановлює, що до інформації про основні варіанти пересадок необхідно, окрім часу відправлень за розкладом, також включати відомості про затримки або скасування поїздів, на які можна зробити пересадку, незалежно від того, яке залізничне підприємство обслуговує такі поїзди. Окрім того, стаття 8(2) Регламенту № 1371/2007 разом із частиною II додатка II до цього Регламенту і стаття 5 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2001/14/ЄС від 26 лютого 2001 року про розподіл потужностей залізничної інфраструктури й стягнення плати за використання залізничної інфраструктури разом із додатком II до цієї Директиви встановлюють, що менеджер залізничної інфраструктури повинен на недискримінаційній основі надавати залізничним підприємствам у режимі реального часу дані про поїзди інших залізничних підприємств, коли такі поїзди є основними варіантами пересадок у розумінні частини II додатка II до Регламенту № 1371/2007.

Справа	Резюме справи
	Значення: це перше рішення щодо тлумачення Регламенту 1371/2007, воно надає цінну інформацію щодо значення статті 8(2) цього Регламенту. Воно повинно залишатися у сфері уваги правотворчих органів України, відповідальних за наближення національних положень до цього Регламенту і, можливо, буде використано для розроблення національних положень.

15.2.25. Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/15/ЄС від 23 квітня 2009 про спільні правила і стандарти для організацій, що здійснюють інспектування й огляди суден, та для відповідної діяльності морських управлінь

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.26. Регламент (ЄС) № 391/2009 про спільні правила і стандарти для організацій, що здійснюють інспектування й огляди суден

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.27. Директива 2009/21/ЄС про дотримання вимог держави прапору

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.28. Директива 2009/16/ЄС про державний портовий контроль

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.29. Регламент (ЄС) № 336/2006 про імплементацію Міжнародного кодексу з управління безпекою в межах Співтовариства

Справа	Резюме справи

	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.30. Регламент (ЄС) № 392/2009 про юридичну відповідальність морських пасажирських перевізників у випадку аварії

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.31. Директива 2002/59/ЄС про створення в рамках Співтовариства системи нагляду за рухом суден та інформування про їхній рух

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.32. Директива 2009/45/ЄС про правила і стандарти безпеки для пасажирських суден

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.33. Директива 2008/106 про мінімальний рівень підготовки моряків

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.34. Директива (ЄС) № 96/75 про системи фрахтування й ціноутворення на національному і міжнародному внутрішньому водному транспорті в Співтоваристві

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.35. Директива (ЄЕС) № 87/540 про доступ до професії перевізника вантажів водними шляхами у сфері національних і міжнародних перевезень та про взаємне визнання дипломів, посвідчень та інших документів, що підтверджують формальні кваліфікації для цієї професії

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.36. Директива Ради 96/50/ЄС про гармонізацію умов отримання національних свідоцтв капітанів для перевезення вантажів і пасажирів внутрішніми водними шляхами у Співтоваристві

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.37. Директива 2006/87/ЄС про технічні вимоги до суден внутрішніх водних шляхів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.38. Директива 2008/68/ЄС про внутрішні перевезення небезпечних вантажів

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

15.2.39. Директива 2005/44/ЄС про гармонізовані річкові інформаційні послуги (РІП) на внутрішніх водних шляхах у Співтоваристві

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 16 Корпоративне право

16.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Перша Директива Ради 68/151/ЄЕС від 9 березня 1968 року, зі змінами і доповненнями, внесеними Директивою 2003/58, про координацію гарантій, що їх вимагають держави-члени від компаній у розумінні другого параграфу статті 58 Договору для захисту інтересів членів і третіх сторін, з метою забезпечити рівноцінність таких гарантій у межах Співтовариства (ПРИМІТКА: скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/101/ЄС від 16 вересня 2009 року про координацію гарантій, що їх вимагають держави-члени від компаній у розумінні другого параграфу статті 48 Договору для захисту інтересів членів і третіх сторін, з метою забезпечити рівноцінність таких гарантій.)</u>	- C-174/12 <u>Alfred Hirmann v Immofinanz AG</u>, ECLI:EU:C:2013:856
HYPERLINK "http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1479733294776&uri=CELEX:31977L0091" <u>Друга Директива Ради 77/91/ЄЕС від 13 грудня 1976 року, зі змінами і доповненнями, внесеними Директивами 92/101/ЄЕС та 2006/68/ЄС про координацію гарантій, що їх вимагають держави-члени від компаній у розумінні другого параграфу статті 58 Договору для захисту інтересів членів і третіх осіб, щодо створення публічних компаній з обмеженою відповідальністю та підтримування їхнього капіталу та змін його розміру з метою забезпечити рівноцінність таких гарантій (ПРИМІТКА: цю Директиву замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради 2012/30/ЄС від 25 жовтня 2012 року, про координацію гарантій для захисту інтересів членів та іншихщо вимагають держави-члени від компаній у розумінні</u>	- C-41/15 <u>Gerard Dowling and Others v Minister for Finance</u>, ECLI:EU:C:2016:836 - C-174/12 <u>Alfred Hirmann v Immofinanz AG</u>, ECLI:EU:C:2013:856 - C-338/06 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Spain</u>, ECLI:EU:C:2008:740 - C-373/97 <u>Dionysios Diamantis v Elliniko Dimosio (Greek State) and Organismos Ikonomikis Anasygkrotisis Epicheiriseon AE (OAE)</u>, ECLI:EU:C:2000:150 - C-367/96 <u>Alexandros Kefalas and Others v Elliniko Dimosio (Greek State) and Organismos Oikonomikis Anasygkrotisis Epicheiriseon AE (OAE)</u>, ECLI:EU:C:1998:222

Акт законодавства ЄС	Судова практика
другого параграфу статті 54 Договору про функціонування Європейського Союзу для захисту інтересів членів і третіх сторін, з метою забезпечити рівноцінність таких гарантій і потім, згодом, <u>Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/1132 від 14 липня 2017 року стосовно певних аспектів корпоративного права)</u>	
<u>Третя Директива Ради 78/855/ЄЕС від 9 жовтня 1978 року на підставі статті 54(3)(g) Договору щодо злиття публічних компаній з обмеженою відповідальністю, зі змінами і доповненнями, внесеними Директивою 2007/63/ЄС (ПРИМІТКА: скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2011/35/ЄС від 5 квітня 2011 року щодо злиття публічних компаній з обмеженою відповідальністю)</u>	- C-343/13 <u>Modelo Continente Hipermercados SA v Autoridade Para As Condições de Trabalho - Centro Local do Lis (ACT)</u>, ECLI:EU:C:2015:146 - C-483/14 <u>KA Finanz AG v Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group</u>, ECLI:EU:C:2016:205
<u>Шоста Директива Ради 82/891/ЄЕС від 17 грудня 1982 року на підставі статті 54(3)(g) Договору щодо поділу публічних компаній з обмеженою відповідальністю, зі змінами і доповненнями, внесеними Директивою 2007/63/ЄС (ПРИМІТКА: Цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/1132 від 14 червня 2017 року стосовно певних аспектів корпоративного права)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Одинадцята Директива Ради 89/666/ЄЕС від 21 грудня 1989 року щодо вимог розкриття інформації про філіали на території держави-члена, відкриті певними видами компаній, регульованих законодавством іншої держави (ПРИМІТКА: ця Директива була скасована Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/1132 від 14 червня 2017 року стосовно певних аспектів корпоративного права)</u>	- C-167/01 <u>Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam v Inspire Art Ltd</u>, ECLI:EU:C:2003:512 - C-418/11 <u>Texdata Software GmbH</u>, ECLI:EU:C:2013:588
<u>Дванадцята Директива Ради у сфері корпоративного права 89/667/ЄЕС від 21 грудня 1989 року про приватні компанії з обмеженою відповідальністю, що складаються з одного учасника</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
(ПРИМІТКА: скасовано <u>Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/102/ЄС від 16 вересня 2009 року у сфері корпоративного права про приватні компанії з обмеженою відповідальністю, що складаються з одного учасника</u>)	
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/25/ЄС від 21 квітня 2004 року щодо пропозицій про поглинення</u> <u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/109/ЄС від 15 грудня 2004 року про гармонізацію вимог до прозорості стосовно інформації про емітентів, чиї цінні папери допущені до торгів на регульованому ринку, та про внесення змін до Директиви 2001/34/ЄС</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 липня 2016 року - C-140/13 <u>Annett Altmann and Others v Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht</u>, ECLI:EU:C:2014:2362
<u>Директива Комісії 2007/14/ЄС від 8 березня 2007 року щодо детальних правил імплементації деяких положень Директиви 2004/109/ЄС про гармонізацію вимог до прозорості стосовно інформації про емітентів, чиї цінні папери допущені до торгів на регульованому ринку</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/36/ЄС від 11 липня 2007 року про реалізацію деяких прав акціонерів компаній, зареєстрованих на біржі</u> <u>Четверта Директива Ради від 25 липня 1978 року на підставі статті 54(3)(g) Договору щодо щорічної звітності деяких видів компаній (78/660/ЄЕС) (ПРИМІТКА: скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність й пов'язані звіти певних видів підприємств, про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС і скасування Директив Ради 78/660/ЄЕС і 83/349/ЄЕС)</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - Об'єднані справи C-444/16 та C-445/16 <u>Immo Chiaradia SPRL та Docteur De Bruyne SPRL v État belge</u>, ECLI:EU:C:2017:465 - C-322/12 <u>État belge v GIMLE SA</u>, ECLI:EU:C:2013:632 - C-528/12 <u>Mömax Logistik GmbH v Bundesamt für Justiz</u>, ECLI:EU:C:2014:51

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Сьома Директива Ради від 13 червня 1983 року на підставі статті 54(3)(g) Договору про консолідовану звітність (83/349/ЄЕС) (ПРИМІТКА: скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про щорічні фінансові звіти, консолідовані фінансові звіти й пов'язану з ними звітність певних видів підприємств, внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС і скасування Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС)</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1606/2002 від 19 липня 2002 року про застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС від 17 травня 2006 року про обов'язкові аудити річних звітів і консолідованих звітів і про внесення змін до Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС і скасування Директиви Ради 84/253/ЄЕС</u> <u>Рекомендація Комісії від 14 грудня 2004 року щодо сприяння встановленню належної системи винагороди директорам компаній, зареєстрованим на біржі (2004/913/ЄС).</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рекомендація Комісії від 15 лютого 2005 року щодо ролі членів наглядової ради або директорів без виконавчих повноважень компаній, зареєстрованих на біржі, та щодо комітетів (наглядової) ради (2005/162/ЄС)</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2. Резюме вибраних рішень

16.2.1. Директива 68/151/ЄЕС (наразі Директива 2001/109 про координацію гарантій, що їх вимагають держави-члени від компаній у другого параграфу статті 48 Договору для захисту інтересів членів і третіх сторін, з метою забезпечити рівноцінність таких гарантій)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.2. Друга Директива Ради 77/91/ЄЕС про координацію гарантій, що їх вимагають держави-члени від компаній у розумінні другого параграфу статті 58 Договору для захисту інтересів членів і третіх осіб, щодо створення публічних компаній з обмеженою відповідальністю та підтримування рівня їхнього капіталу та змін його розміру з метою забезпечити рівноцінність таких гарантій

Справа	Резюме справи
C-41/15 <u>Gerard Dowling and Others v Minister for Finance</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Високий Суд (Ірландія) у ході судового процесу між паном Gerard Dowling, паном Padraig McManus, паном Piotr Skoczylas і Scotchstone Capital Fund Limited, з одного боку, та міністром фінансів, з іншого боку, у якому перша сторона добивалася скасування розпорядження Високого Суду від 26 липня 2011 року щодо збільшення акціонерного капіталу компанією, членами й акціонерами якої є заявники в основному провадженні, та щодо випуску нових акцій за ціною, нижчою за їхню номінальну вартість, на користь міністра (див. пункти 19–31 рішення). Рішення: Суд вирішив, що статтю 8(1) і статті 25 та 29 Директиви 77/91/ЄЕС необхідно тлумачити так, що їхні положення не виключають застосування заходу, як-от розпорядження, що розглядається в основному провадженні, якщо існує загроза фінансовій стабільності Європейського Союзу через значні порушення в економіці й фінансовій системі держави-члена, а результатом такого заходу є збільшення акціонерного капіталу публічної компанії з обмеженою відповідальністю без згоди загальних зборів акціонерів цієї компанії, випуск нових акцій за ціною, нижчою за їхню номінальну вартість, і ненадання існуючим акціонерам компанії переважного права на купівлю акцій за підпискою. Значення: це рішення є важливим для правотворчих органів України, оскільки воно роз'яснює обсяг повноважень держав-членів щодо ухвалення законодавства, подібного до зазначеного у справі, згаданій вище. Це рішення необхідно взяти до уваги під час розроблення відповідних національних інструментів для наближення українського законодавства до законодавства ЄС.

Справа	Резюме справи
C-174/12 <u>Alfred Hirmann v Immofinanz AG</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Handelsgericht Wien</i> (Австрія) у ході судового процесу між паном Hirmann та компанією Immofinanz AG щодо заяви про скасування придбання акцій цієї компанії. Пан Hirmann вимагав від суду, що звернувся із запитом, анулювати контракт на купівлю акцій і винести рішення про компенсацію збитків. У зв'язку з цим, заявник, зокрема, вимагав, щоб суд наказав Immofinanz AG сплатити суму, еквівалентну первинній ціні придбання акцій, разом з відсотками, в обмін на повернення цих акцій Immofinanz AG. Immofinanz AG заявила, що така претензія суперечить пріоритетним принципам національного законодавства і законодавства ЄС, що регулює діяльність компаній з обмеженою відповідальністю, зокрема — вимозі про підтримання такими компаніями належного рівня свого капіталу. Якщо було б визнано, що компанія несе відповідальність перед паном Hirmann, це було б рівнозначним захисту одного акціонера за рахунок усіх інших акціонерів компанії та її кредиторів (див. також пункти 16–20 рішення). Рішення: Суд вирішив, що статті 12, 15, 16, 18, 19 і 42 Директиви 77/91/ЄЕС необхідно тлумачити як такі, що не перешкоджають застосуванню національного законодавства, яке, в контексті транспозиції: –Директиви 2003/71/ЄС –Директиви 2004/109/ЄС –Директиви 2003/6/ЄС по-перше, передбачає, що публічна компанія з обмеженою відповідальністю, як емітент акцій, може нести відповідальність перед покупцем акцій цієї компанії на підставі порушень вимог щодо інформації, установлених у цих директивах, і, по-друге, зобов'язує, в рамках такої відповідальності, відповідну компанію відшкодувати покупцю суму, еквівалентну ціні придбання акцій, і викупити ці акції. Окрім того, відповідальність, установлена національним законодавством, про яке йде мова, не обов'язково обмежується вартістю акцій, розрахованою на основі їхньої ціни, якщо акції компанії котируються на біржі на момент подання позову. Значення: це рішення безперечно є важливим для українських органів влади, оскільки роз'яснює значення і сферу регулювання Директиви 77/91. З огляду на це, рішення необхідно взяти до уваги під час розроблення/ухвалення національного законодавства України, наближеного до цієї Директиви.
C-338/06 <u>Commission of the European Communities v Kingdom of Spain</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія звернулася до Суду із заявою про те, що Іспанія не виконала свої зобов'язання, установлені в статтях 29 і 42 Директиви 77/91/ЄЕС, оскільки: — надає дозвіл загальним зборам акціонерів ухвалювати рішення про випуск нових акцій без надання переважних прав на придбання акцій за підпискою і за ціною, нижчою за реальну вартість;

Справа	Резюме справи
	— надає переважні права на придбання акцій за підпискою в разі збільшення капіталу шляхом грошової компенсації готівкою не лише акціонерам, а й власникам облігацій, що можуть бути конвертовані в акції; — надає переважні права на придбання за підпискою облігацій, що можуть бути конвертовані в акції, не лише акціонерам, а й власникам таких облігацій попередніх випусків, та — не передбачає для загальних зборів акціонерів можливість відкликати переважне право на придбання за підпискою облігацій, що можуть бути конвертовані в акції (див. також пункти 12–22 рішення). Рішення: суд частково погодився із заявником і постановив, що Іспанія дійсно порушила положення зазначеної Директиви, оскільки: — надала переважні права на придбання акцій за підпискою в разі збільшення капіталу шляхом грошової компенсації не лише акціонерам, а й власникам облігацій, що можуть бути конвертовані в акції; — надала переважні права на придбання облігацій, що можуть бути конвертовані в акції, не лише акціонерам, а й власникам таких облігацій попередніх випусків; та — не передбачила для загальних зборів акціонерів можливість відкликати переважне право на придбання облігацій, що можуть бути конвертовані в акції (див. також пункти 23–57). Значення: це рішення є важливим для правотворчих органів України, оскільки роз'яснює, чого саме не можна передбачати в національному законодавстві держав-членів. Отже це рішення необхідно взяти до уваги в процесі наближення національного законодавства України до положень Директиви 77/91/ЄС.

16.2.3. Третя Директива Ради 78/855/ЄЕС від 9 жовтня 1978 року на підставі статті 54(3)(g) Договору щодо злиття публічних компаній з обмеженою відповідальністю, зі змінами і доповненнями, внесеними Директивою 2007/63/ЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.4. Шоста Директива Ради 82/891/ЄЕС від 17 грудня 1982 року на підставі статті 54(3)(g) Договору щодо поділу публічних компаній з обмеженою відповідальністю, зі змінами і доповненнями, внесеними Директивою 2007/63/ЄС

Справа	Резюме справи

16.2.5. *Одинадцята Директива Ради 89/666/ЄЕС щодо вимог розкриття інформації про філіали на території держав-членів, відкриті певними видами компаній, регульованих законодавством іншої країни*

Справа	Резюме справи
C-418/11 <u>Texdata Software GmbH</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Oberlandesgericht Innsbruck (Австрія) під час провадження, відкритого за заявою Texdata Software GmbH, яка оспорювала періодичні штрафні санкції, накладені на заявника Landesgericht Innsbruck (регіональним судом, м. Інсбрук), за порушення заявником обов'язку подавати річні звіти до зазначеного суду, який відповідає за ведення реєстру компаній (більш докладно див. пункти 17–24 рішення). Національний суд, що розглядав спір, вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення, щоб пересвідчитись, чи законодавство Австрії щодо штрафних санкцій, що застосовуються до компаній, які не надали річні звіти, є сумісним із законодавством ЄС (див. пункт 25 рішення). Рішення: Статті 49 і 54 TFEU, принципи дієвого судового захисту і повага до прав відповідача, а також стаття 12 Одинадцятої Директиви Ради 89/666/ЄЕС не виключають національне законодавство, як-от те, що розглядається в основному провадженні, яке передбачає, що після закінчення встановленого законом дев'ятимісячного строку для розкриття документів бухгалтерського обліку на компанію, філіал якої знаходиться на території відповідної держави-члена, накладається мінімальний періодичний штраф 700 євро негайно й без попередження та без надання компанії можливості висловити свою думку з приводу згодного порушення обов'язку розкривати інформацію. Значення: це рішення є важливим для правотворчих органів України, оскільки роз'яснює національні правила застосування штрафних санкцій за порушення законодавства ЄС. За традицією це є сфера дії національного права держав-членів, оскільки застосування штрафних санкцій майже ніколи не регулюється на рівні Союзу (див., зокрема, пункти 48–61 рішення).

16.2.6. *Дванадцята Директива Ради у сфері корпоративного права 89/667/ЄЕС від 21 грудня 1989 року про приватні компанії з обмеженою відповідальністю, що складаються з одного учасника (наразі: Директива 2009/102/ЄС у сфері корпоративного права щодо приватних компаній з обмеженою відповідальністю, що складаються з одного учасника)*

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.7. Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/25/ЄС щодо пропозицій про поглинення

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.8. Директива 2004/109/ЄС про гармонізацію вимог прозорості інформації про емітентів, чиї цінні папери допущені до торгів на регульованому ринку, і внесення змін до Директиви 2001/34/ЄС

Справа	Резюме справи
C-140/13 <u>Annett Altmann and Others v Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Verwaltungsgericht Frankfurt am Main</i> (Германія) у ході судового процесу між групою заявників та <i>Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht</i> (федеральним бюро з нагляду за наданням фінансових послуг) щодо рішення останнього від 9 жовтня 2012 року відмовити у наданні доступу до певних документів та інформації про <i>Phoenix Kapitaldienst GmbH Gesellschaft für die Durchführung und Vermittlung von Vermögensanlagen</i> (див. пункти 12–19). Рішення: Статті 54(1) і (2) Директиви 2004/39/ЄС означають, що в адміністративному провадженні національний наглядовий орган може спиратися на обов'язок зберігати професійну таємницю, коли особа, яка у справі, що не підпадає під кримінальне законодавство і не є в рамках цивільного або господарського провадження, бажає отримати доступ до інформації про інвестиційну компанію, що ліквідується за рішенням суду, навіть якщо основна модель бізнес-діяльності цієї компанії становила шахрайство в особливо великих розмірах та чинила навмисну шкоду інтересам інвесторів, а кілька керівників цієї компанії було засуджено до тюремного ув'язнення. Значення: це рішення є важливим для державних органів України, оскільки містить цінне тлумачення статті 54(1-2) Директиви 2004/39. Отже це рішення необхідно взяти до уваги в процесі наближення національного законодавства України до цього законодавчого акта ЄС.

16.2.9. Директива Комісії 2007/14/ЄС про детальні правила імплементації деяких положень Директиви 2004/109/ЄС про гармонізацію вимог прозорості інформації про емітентів, чиї цінні папери допущені до торгів на регульованому ринку

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.10. Директива 2007/36/ЄС про реалізацію деяких прав акціонерів компаній, зареєстрованих на біржі

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.11. Четверта Директива Ради на підставі статті 54(3)(g) Договору щодо щорічної звітності деяких видів компаній (78/660/ЄЕС) (наразі: Директива 2013/34/ЄС про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти деяких видів підприємств, внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС і скасування Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.12. Сьома Директива Ради від 13 червня 1983 року на підставі статті 54(3)(g) Договору про консолідовану звітність (83/349/ЄЕС) (наразі: Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти деяких видів підприємств, внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС і скасування Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

17.2.13. Регламент (ЄС) № 1606/2002 про застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.14. Директива 2006/43/ЄС про обов'язкові аудити річних звітів і консолідованих звітів, про внесення змін до Директив Ради 78/660/ЄЄС і 83/349/ЄЄС та скасування Директиви Ради 84/253/ЄЄС

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.15. Рекомендація Комісії щодо сприяння встановленню належної системи винагороди директорам компаній, зареєстрованих на біржі (2004/913/ЄС).

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

16.2.16. Рекомендація Комісії від 15 лютого 2005 року щодо ролі членів наглядової ради або директорів без виконавчих повноважень компаній, зареєстрованих на біржі, та щодо комітетів (наглядової) ради (2005/162/ЄС)

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 17 Політика у сфері аудіовізуальних послуг

17.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/65/ЄС від 11 грудня 2007 року про внесення змін до Директиви Ради 89/552/ЄЕС про узгодження деяких положень, установлених законом, підзаконним нормативно-правовим актом або адміністративним актом у державах-членах щодо ведення діяльності у сфері телерадіомовлення, скасованої Директивою Європейського Парламенту і Ради 2010/13/ЄС від 10 березня 2010 року про узгодження деяких положень, установлених законом, підзаконним нормативно-правовим актом або адміністративним актом у державах-членах щодо надання аудіовізуальних медійних послуг (ПРИМІТКА: цю Директиву частково замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради 2010/13/ЄС від 10 березня 2010 року про узгодження деяких положень, установлених законом, підзаконним нормативно-правовим актом або адміністративним актом у державах-членах щодо надання аудіовізуальних медійних послуг)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

17.2. Резюме вибраних рішень

17.2.1. Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/65/ЄС від 11 грудня 2007 року про внесення змін до Директиви Ради 89/552/ЄЕС про узгодження деяких положень, установлених законом, підзаконним нормативно-правовим актом або адміністративним актом у державах-членів щодо ведення діяльності у сфері телерадіомовлення, скасованої Директивою Європейського Парламенту і Ради 2010/13/ЄС від 10 березня 2010 року про узгодження деяких положень, установлених законом, підзаконним нормативно-правовим актом або адміністративним актом держав-членів щодо надання аудіовізуальних медійних послуг

Справа	Резюме справи
	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 18 Сільське господарство і сільськогосподарська політика

18.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Ради (ЄС) № 510/2006 від 20 березня 2006 року про охорону географічних зазначень та зазначень походження сільськогосподарських продуктів і харчових продуктів (ПРИМІТКА: цей Регламент скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1151/2012 від 21 листопада 2012 року про системи якості для сільськогосподарських продуктів і харчових продуктів)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1898/2006 від 14 грудня 2006 року про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 510/2006 про охорону географічних зазначень та зазначень походження сільськогосподарських продуктів і харчових продуктів (ПРИМІТКА: цей Регламент замінено Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) № 664/2014 від 18 грудня 2013 року, який доповнює Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1151/2012 щодо встановлення в межах Союзу символіки для охоронюваних зазначень походження, охоронюваних географічних зазначень і гарантованих традиційних продуктів і щодо деяких правил постачання, деяких процедурних правил і деяких додаткових тимчасових правил)</u>	Судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 110/2008 від 15 січня 2008 року про означення, опис, представлення, маркування і охорону географічних зазначень спиртних напоїв</u>	- C-75/15 <u>Viiniverla Oy v Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus</u>, ECLI:EU:C:2016:35 - Об'єднані справи C-4/10 та C-27/10 <u>Bureau national interprofessionnel du Cognac v Gust. Ranin Oy</u>, ECLI:EU:C:2011:484
<u>Регламент Ради (ЄС) № 479/2008 від 29 квітня 2008 року про спільну організацію ринку вина, а саме, Розділ III «Регуляторні заходи» і стаття 117 про заходи контролю, скасований Регламентом 491/2009</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>від 25 травня 2009 року і внесений до «Регламенту про єдину спільну організацію ринку сільськогосподарських продуктів» Ради (ЄС) № 1234/2007 від 22 жовтня 2007 року (ПРИМІТКА: цей Регламент замінено Регламентом Ради (ЄС) № 479/2008 від 29 квітня 2008 року про спільну організацію ринку вина, про зміни до Регламентів (ЄС) № 1493/1999, (ЄС) № 1782/2003, (ЄС) № 1290/2005, (ЄС) № 3/2008 і про скасування Регламентів (ЄС) № 2392/86 і (ЄС) № 1493/1999 і згодом Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1144/2014 від 22 жовтня 2014 року про надання інформації та заходи стимулювання щодо сільськогосподарських продуктів, впроваджені на внутрішньому ринку та в третіх країнах, і про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 3/2008)</u>	
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 555/2008 від 27 червня 2008 року про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 479/2008 щодо програм підтримки, торгівлі з третіми країнами, виробничого потенціалу і контролю в секторі вина, а саме, Розділ V «контроль у секторі вина» (ПРИМІТКА: до цього Регламенту неодноразово вносили зміни. Консолідований текст Регламенту 555/2008 доступний за посиланням).</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Ради (ЄС) № 509/2006 від 20 березня 2006 року про сільськогосподарські продукти і харчові продукти як гарантовані традиційні продукти (ПРИМІТКА: цей Регламент замінено Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1151/2012 від 21 листопада 2012 року про системи якості для сільськогосподарських продуктів і харчових продуктів)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1216/2007 від 18 жовтня 2007 року про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 509/2006 про сільськогосподарські продукти і харчові продукти, як гарантовані традиційні продукти (ПРИМІТКА: цей Регламент замінено</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) № 664/2014 від 18 грудня 2013 року, який доповнює Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1151/2012 щодо встановлення в межах Союзу символіки для охоронюваних зазначень походження, охоронюваних географічних зазначень і гарантованих традиційних продуктів і щодо деяких правил постачання, деяких процедурних правил і деяких додаткових тимчасових правил)</u>	
<u>Регламент Ради (ЄС) № 834/2007 від 28 червня 2007 року про органічні продукти і маркування органічних продуктів і про скасування Регламенту (ЄЄС) № 2092/91</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 889/2008 від 5 вересня 2008 року про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 834/2007 про органічне виробництво і маркування органічних продуктів щодо органічного виробництва, маркування і контролю</u>	- C-137/13 <u>Herbaria Kräuterparadies GmbH v Freistaat Bayern</u>, ECLI:EU:C:2014:2335
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1235/2008 від 8 грудня 2008 року про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 834/2007 стосовно заходів щодо імпорту органічних продуктів із третіх країн</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рекомендація Комісії від 23 липня 2003 року про настанови з розроблення національних стратегій і кращих практик, що забезпечуватимуть співіснування генетично модифікованих зернових культур із традиційним і органічним землеробством (ПРИМІТКА: замінено Рекомендацією Комісії від 13 липня 2010 року про настанови з розроблення національних заходів щодо співіснування для уникнення випадкової присутності ГМО в органічних зернових культурах і зернових культурах, вирощених традиційним способом)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Ради (ЄС) № 870/2004 від 24 квітня 2004 року про запровадження програми Співтовариства щодо охорони, опису, збору і використання генетичних ресурсів у сільському господарстві і про скасування Регламенту (ЄС) № 1467/94 Стандарти реалізації рослин, насіння рослин, продуктів рослинного походження, фруктів і овочів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄЕС) № 890/78 від 28 квітня 1978 року про детальні правила сертифікації хмелю (ПРИМІТКА: замінено Регламентом Комісії (ЄС) № 1850/2006 від 14 грудня 2006 року про детальні правила сертифікації хмелю і продуктів із хмелю)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Ради (ЄС) № 1234/2007 від 22 жовтня 2007 року про спільну організацію сільськогосподарських ринків і про спеціальні положення щодо деяких сільськогосподарських продуктів (Регламент про єдину спільну організацію ринків) (ПРИМІТКА: скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1308/2013 від 17 грудня 2013 року про спільну організацію ринків сільськогосподарських продуктів і про скасування Регламентів Ради (ЄЕС) № 922/72, (ЄЕС) № 234/79, (ЄС) № 1037/2001 і (ЄС) № 1234/2007)</u> <u>Регламент Комісії (ЄС) № 1295/2008 від 18 грудня 2008 року про імпорт хмелю з третіх країн (кодифікований текст)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 66/401/ЄЕС від 14 червня 1966 року про реалізацію насіння кормових культур</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 382/2005 від 7 березня 2005 року про детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 1786/2003 про спільну організацію ринку сухих кормів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 66/402/ЄЕС від 14 червня 1966 року про реалізацію насіння зернових культур</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 92/34/ЄЕС від 28 квітня 1992 року про реалізацію посадкового матеріалу фруктових рослин і фруктових рослин, призначених для виробництва фруктів (ПРИМІТКА: замінено Директивою Ради 2008/90/ЄС від 29 вересня 2008 року про реалізацію посадкового матеріалу фруктових рослин і фруктових рослин, призначених для виробництва фруктів (нова редакція)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 98/56/ЄС від 20 липня 1998 року про реалізацію посадкового матеріалу декоративних рослин</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 1999/105/ЄС від 22 грудня 1999 року про реалізацію лісового репродуктивного матеріалу</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2001/111/ЄС від 20 грудня 2001 року щодо деяких цукрів, призначених для споживання людиною</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 76/621/ЄЕС від 20 липня 1976 року щодо встановлення максимального рівня ерукової кислоти в оліях і жирах, призначених для безпосереднього споживання людиною, і в харчових продуктах з додаванням олій чи жирів (ПРИМІТКА: скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2015/2284 від 25 листопада 2015 року про скасування Директиви Ради 76/621/ЄЕС щодо встановлення максимального рівня ерукової кислоти в оліях і жирах і Регламенту Ради (ЄС) № 320/2006 про тимчасову схему реструктуризації цукрової промисловості)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії № (ЄЕС) № 2568/91 від 11 липня 1991 року про характеристики оливкової олії та олії з оливкової макухи і про відповідні методи аналізу</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Ст. 52 Регламенту (ЄС) № 1782/2003 від 29 вересня 2003 року про спільні правила для планів прямої підтримки в рамках спільної сільськогосподарської політики і про деякі плани підтримки фермерів та про внесення змін до Регламентів (ЄЕС) № 2019/93, (ЄС) № 1452/2001, (ЄС) № 1453/2001, (ЄС) № 1454/2001, (ЄС) 1868/94, (ЄС) № 1251/1999, (ЄС) № 1254/1999, (ЄС) № 1673/2000, (ЄЕС) № 2358/71 і (ЄС) № 2529/2001 (ПРИМІТКА: скасовано Регламентом Ради (ЄС) № 73/2009 від 19 січня 2009 року про спільні правила для планів прямої підтримки фермерів в рамках спільної сільськогосподарської політики і про деякі плани підтримки фермерів, про внесення змін до Регламентів (ЄС) № 1290/2005, (ЄС) № 247/2006, (ЄС) № 378/2007 і скасування Регламенту (ЄС) № 1782/2003 який згодом було скасовано Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1307/2013 від 17 грудня 2013 року про правила прямих виплат фермерам за планами підтримки в рамках спільної сільськогосподарської політики і про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 637/2008 і Регламенту Ради (ЄС) № 73/2009)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2002/53/ЄС від 13 червня 2002 року про спільний каталог сортів сільськогосподарських видів рослин</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2002/54/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насіння буряків</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2002/55/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насіння овочів</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2002/56/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насінневої картоплі</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1345/2005 від 16 серпня 2005 року про детальні правила застосування системи ліцензій на імпорт оливкової олії (ПРИМІТКА: скасовано Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) 2016/1237 від 18 травня 2016 року про внесення доповнень до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1308/2013 щодо правил впровадження системи імпортних та експортних ліцензій, внесення доповнень до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1306/2013 щодо правил звільнення та конфіскації застав, внесених як забезпечення таких ліцензій, внесення змін до Регламентів Комісії (ЄС) № 2535/2001, (ЄС) № 1342/2003, (ЄС) № 2336/2003, (ЄС) № 951/2006, (ЄС) № 341/2007 і (ЄС) №382/2008 та скасування Регламентів Комісії (ЄС) № 2390/98, (ЄС) № 1345/2005, (ЄС) № 376/2008 і (ЄС) № 507/2008)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2002/57/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насіння олійних і волокнистих культур</u> <u>Регламент Комісії (ЄС) № 1019/2002 від 13 червня 2002 року про стандарти реалізації оливкової олії (ПРИМІТКА: замінено Імплементативним Регламентом Комісії (ЄС) № 29/2012 від 13 січня 2012 року про стандарти реалізації оливкової олії)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 507/2008 від 6 червня 2008 року про детальні правила застосування Регламенту Комісії (ЄС) № 1673/2000 про спільну організацію ринків льону і конопель, вирощуваних для отримання волокна</u> <u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2000/36/ЄС від 23 червня 2000 року щодо продуктів з какао й шоколаду, призначених для споживання людиною</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року - відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 2001/113/ЄС від 20 грудня 2001 року щодо фруктових джемів, желе, мармеладу і підсолодженого пюре з каштанів, призначених для споживання людиною</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 1999/4/ЄС від 22 лютого 1999 року щодо екстрактів кави та екстрактів цикорію</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 223/2008 від 12 березня 2008 року про умови і порядок визнання організацій виробників, що займаються вирощуванням шовкопрядів (ПРИМІТКА: скасовано Делегованим Регламентом Комісії (ЄС) 2016/232 від 15 грудня 2015 року про внесення доповнень до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1308/2013 щодо деяких аспектів співпраці виробників)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива 2001/112/ЄС від 20 грудня 2001 року щодо фруктових соків і деяких подібних продуктів, призначених для споживання людиною</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1580/2007 від 21 грудня 2007 року про правила імплементації Регламентів Комісії (ЄС) № 2200/96, (ЄС) № 2201/96 і (ЄС) № 1182/2007 у секторі фруктів і овочів (ПРИМІТКА: скасовано Імплементативним Регламентом Комісії (ЄС) № 543/2011 від 7 червня 2011 року про детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007 щодо секторів фруктів і овочів та перероблених фруктів і овочів)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1760/2000 від 17 липня 2000 року про систему ідентифікації і реєстрації великої рогатої худоби і щодо маркування яловичини та продуктів з яловичини і про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 820/97</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 566/2008 від 18 червня 2008 року про детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>щодо реалізації м'яса великої рогатої худоби віком 12 місяців або менше</u>	
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 589/2008 від 23 червня 2008 року про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007 щодо стандартів реалізації яєць</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 1249/2008 від 10 грудня 2008 року про впровадження шкали Співтовариства для класифікації туш великої рогатої худоби, свиней та овець і про звітування щодо цін на них</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 617/2008 від 27 червня 2008 року про детальні правила імплементації Регламенту (ЄС) № 1234/2007 щодо стандартів реалізації яєць для інкубаторів та вирощування курчат на птахофермах</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Ради (ЄС) № 2991/94 від 5 грудня 1994 року про стандарти для пастоподібних жирів (ПРИМІТКА: скасовано Регламентом Ради (ЄС) № 1234/2007 від 22 жовтня 2007 року про спільну організацію сільськогосподарських ринків і про спеціальні положення щодо деяких сільськогосподарських продуктів (Регламент про єдину спільну організацію ринків)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 445/2007 від 23 квітня 2007 року про деякі детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 2991/94 про стандарти для пастоподібних жирів і Регламенту Ради (ЄС) № 1898/87 щодо охорони зазначень, використовуваних у реалізації молока й молочних продуктів (кодифікований текст)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 2001/114/ЄС від 20 грудня 2001 року щодо деяких видів частково або повністю зневодненого консервованого молока, призначеного для споживання людиною</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 273/2008 від 5 березня 2008 року про детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 1255/1999 щодо методів аналізу й оцінювання якості молока й молочних продуктів</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Ради (ЄЕС) № 3220/84 від 13 листопада 1984 року про шкалу Співтовариства для класифікації свинячих туш (ПРИМІТКА: скасовано Регламентом Ради (ЄС) № 1234/2007 від 22 жовтня 2007 року про спільну організацію сільськогосподарських ринків і про спеціальні положення щодо деяких сільськогосподарських продуктів (Регламент про єдину спільну організацію ринків)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Регламент Комісії (ЄС) № 543/2008 про детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007 щодо стандартів реалізації м'яса домашньої птиці</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2. Резюме вибраних рішень

18.2.1. Регламент (ЄС) № 510/2006 про охорону географічних зазначень ті зазначень походження сільськогосподарських продуктів і харчових продуктів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.2. Регламент (ЄС) № 1898/2006 про встановлення детальних правил імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 510/2006 про охорону географічних позначень та позначень походження сільськогосподарських продуктів і харчових продуктів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.3. Регламент (ЄС) № 110/2008 про означення, опис, представлення, маркування і охорону географічних зазначень спиртних напоїв

Справа	Резюме справи
C-75/15 <u>Viiniverla Oy v Sosiaali- ja terveystalalan lupa- ja valvontavirasto</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>markkinaoikeus</i> (торговий суд, Фінляндія) у ході судового процесу між <i>Viiniverla Oy</i>, компанією, заснованою відповідно до законодавства Фінляндії, та <i>Sosiaali- ja terveystalalan lupa- ja valvontavirasto</i> (наглядним і дозвільним органом у соціальній і медичній сферах) щодо рішення останнього від 18 листопада 2013 року заборонити компанії <i>Viiniverla</i> реалізацію напою з назвою «Verlados» з 1 лютого 2014 року (див. також пункти 10–15). Національний суд вирішив звернутися із запитом на ухвалення попереднього рішення, між іншим, для уточнення значення терміна «нагадування» (англ. <i>evocation</i>), ужитого в статті 16(b) Регламенту 110/2008. Рішення: Суд постановив, що для того, щоб визначити, чи має місце «нагадування» в розумінні вказаного положення, національний суд повинен спиратися на відчуття пересічного споживача, який достатньо інформований та достатньо спостережливий і обачний; при цьому поняття пересічного споживача розуміють як таке, що поширюється на європейських споживачів, а не лише на споживачів держави-члена, де виробляється продукт, який нагадує про охоронюване географічне зазначення. Крім того, Суд вирішив, що для того, щоб визначити, чи назва «Verlados» дійсно є «нагадуванням» про охоронюване географічне зазначення «Calvados», суд, що звернувся із запитом, повинен взяти до уваги фонетичний і візуальний зв'язок між цими назвами й будь-які докази, які можуть показати, що такий зв'язок не є випадковим, щоб установити, чи справді назва продукту викликає в уяві достатньо інформованого, достатньо спостережливого й обачного пересічного європейського споживача образ продукту, що має охоронюване географічне зазначення. Нарешті, що не менш важливо, Суд вирішив, що статтю 16(b) Регламенту № 110/2008 необхідно тлумачити так: не можна дозволяти використання назви, яку розцінено як «нагадування», у розумінні згаданої статті, про географічне зазначення, про яке йдеться в додатку III до вказаного Регламенту, навіть якщо не існує вірогідності сплутування. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно проливає світло на труднощі практичного характеру, які можуть виникнути під час застосування національних положень, що вводять в дію Регламент 110/2008. Отже, правотворчі органи України повинні ознайомитись з ним і взяти його до уваги під час підготовки або перегляду відповідного національного законодавства.
Об'єднані справи C-4/10 і C-27/10 <u>Bureau national interprofessionnel du</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Фінляндія) у ході судового процесу, ініційованого <i>Bureau national interprofessionnel du Cognac</i> щодо реєстрації <i>Patentti- ja rekisterihallitus</i> (Національним патентним бюро) у Фінляндії двох графічних торговельних марок для спиртних напоїв (див. також пункти 16–21 рішення).

Справа	Резюме справи
<u>Cognac v Gust. Ranin</u> <u>Oy</u>	Рішення: Суд вирішив, що Регламент 110/2008 є застосовним до оцінювання чинності реєстрації торговельної марки, яка містить географічне зазначення, охоронюване відповідно до цього Регламенту, у випадках, коли реєстрація відбулася до набуття чинності цим Регламентом. Крім того: Статті 23 та 16 Регламенту № 110/2008 необхідно тлумачити таким чином: — компетентні національні органи повинні, виходячи з положень статті 23(1) Регламенту № 110/2008, відмовити в реєстрації або анулювати реєстрацію торговельної марки, яка містить охоронюване географічне зазначення, і яка не підпадає під дію тимчасового відступу передбаченого в статті 23(2) цього Регламенту, якщо використання такої торговельної марки призведе до виникнення однієї із ситуацій, зазначених у статті 16 цього Регламенту; — ситуація, як-от та, про яку йдеться в другому питанні, що його містить звернення щодо ухвалення попереднього рішення, а саме реєстрація торговельної марки, яка містить охоронюване географічне зазначення або відповідний цьому зазначенню термін і його переклад, для спиртних напоїв, які не відповідають специфікаціям, установленим щодо цього зазначення, належить до ситуацій, про які йде мова в статті 16(a) і (b) Регламенту № 110/2008, без обмеження можливості застосування інших правил, установлених у статті 16. (див. також пункти 24–66 рішення). Значення: це рішення демонструє практичні труднощі, які можуть бути пов'язані з тлумаченням і прямим застосуванням Регламенту 110/2008. Отже, українським державним органам, відповідальним за наближення національного законодавства до цього правового акта ЄС, бажано тримати це рішення в полі своєї уваги.

18.2.4. Регламент (ЄС) № 479/2008 про спільну організацію ринку вина, а саме, Розділ III «Регуляторні заходи» і стаття 117 про заходи контролю, скасовані Регламентом 491/2009 від 25 травня 2009 року і внесені до Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007 від 22 жовтня 2007 року про єдину спільну організацію ринку

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.5. Регламент (ЄС) № 555/2008 про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 479/2008 щодо програм підтримки, торгівлі з третіми країнами, виробничого потенціалу і контролю в секторі вина, а саме, Розділ V «контроль у секторі вина»

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.6. Регламент (ЄС) № 509/2006 про сільськогосподарські продукти і харчові продукти як гарантовані традиційні продукти

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.7. Регламент (ЄС) № 1216/2007 про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 509/2006 про сільськогосподарські продукти і харчові продукти як гарантовані традиційні продукти

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.8. Регламент (ЄС) № 834/2007 про органічне виробництво і маркування органічних продуктів і про скасування Регламенту (ЄЕС) № 2092/91

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.9. Регламент (ЄС) № 889/2008 про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 834/2007 про органічне виробництво і маркування органічних продуктів щодо органічного виробництва, маркування і контролю

Справа	Резюме справи
C-137/13 Herbaria Kräuterparadies GmbH v Freistaat Bayern	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Bayerisches Verwaltungsgericht München</i> (Німеччина). Звернення було подано у ході судового процесу між <i>Herbaria Kräuterparadies GmbH</i> та <i>Freistaat Bayern</i> щодо можливості використовувати покликання на органічне виробництво в маркованні, рекламі та під час реалізації фруктового соку, змішаного з екстрактами трав, який містить, окрім органічних інгредієнтів, вітаміни неорганічного походження та глюконат заліза (див. також пункти 19–23 рішення).

Справа	Резюме справи
	Рішення: Суд вирішив, що статтю 27(1)(f) Регламенту Комісії (ЄС) № 889/2008 необхідно тлумачити так, що закон вимагає використання однієї із зазначених речовин, тільки якщо положення законодавства ЄС або положення національного законодавства, сумісного із законодавством ЄС, містить пряму вимогу про додавання зазначеної речовини до харчового продукту для того, щоб такий продукт було введено в обіг. Суд додав, що закон не вимагає використання такої речовини у значенні згаданої норми, якщо харчовий продукт реалізується як дієтична добавка, яку супроводжує твердження про харчову цінність або користь для здоров'я, або як харчовий продукт для особливих дієтичних потреб, хоча це і передбачає, що для дотримання положень, що регулюють додавання речовин до продуктів харчування, а саме положень: — Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/46/ЄС від 10 червня 2002 року про наближення законодавств держав-членів щодо дієтичних добавок зі змінами та доповненнями, внесеними Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1137/2008 від 22 жовтня 2008 року; — Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) №— 1924/2006 від 20 грудня 2006 року щодо тверджень про харчову цінність та користь для здоров'я, які зазначаються на пакованні харчових продуктів, і Регламенту Комісії (ЄС) № 432/2012 від 16 травня 2012 року про список дозволених тверджень про користь для здоров'я, які зазначаються на харчових продуктах, інших ніж твердження про зниження ризику виникнення захворювання та про розвиток і здоров'я дітей; а також — Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/39/ЄС від 6 травня 2009 року про харчові продукти для особливих дієтичних потреб і Регламенту Комісії (ЄС) № 953/2009 від 13 жовтня 2009 року про речовини, які можна додавати для спеціальних дієтичних цілей у харчові продукти для особливих дієтичних потреб; такий харчовий продукт повинен містити визначену кількість речовини, про яку йде мова (див. також пункти 32–51 рішення). Значення: це рішення є важливим для українських державних органів. Його необхідно взяти до уваги під час розроблення й ухвалення (або переглядання) національних положень, що його реалізують.

18.2.10. Регламент (ЄС) № 1235/2008 про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 834/2007 стосовно заходів щодо імпорту органічних продуктів із третіх країн

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.11. Рекомендація Комісії від 23 липня 2003 року про настанови з розроблення національних стратегій і кращих практик, що забезпечуватимуть співіснування генетично модифікованих зернових культур із традиційним і органічним землеробством

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.12. Регламент (ЄС) № 870/2004 про запровадження програми Співтовариства щодо охорони, опису, збору і використання генетичних ресурсів у сільському господарстві і про скасування Регламенту (ЄС) № 1467/94 Стандарти реалізації рослин, насіння рослин, продуктів рослинного походження, фруктів і овочів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.13. Регламент (ЄЕС) № 890/78 про детальні правила сертифікації хмелю

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.14. Регламент (ЄС) № 1234/2007 про спільну організацію сільськогосподарських ринків і про спеціальні положення щодо деяких сільськогосподарських продуктів (Регламент про єдину спільну організацію ринків)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.15. Регламент (ЄС) № 1295/2008 про імпорт хмелю з третіх країн (кодифікований текст)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.16. Директива 66/401/ЄЕС про реалізацію насіння кормових культур

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.17. Регламент (ЄС) № 382/2005 про детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 1786/2003 про спільну організацію ринку сухих кормів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.18. Директива 66/402/ЄЕС про реалізацію насіння зернових культур

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.19. Директива 92/34/ЄС про реалізацію посадкового матеріалу фруктових рослин і фруктових рослин, призначених для виробництва фруктів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.20. Директива Ради 2001/111/ЄС від 20 грудня 2001 року щодо деяких цукрів, призначених для споживання людиною

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.21. Директива Ради 76/621/ЄЕС щодо встановлення максимального рівня ерукової кислоти в оліях і жирах, призначених для безпосереднього споживання людиною, і в харчових продуктах з додаванням олій чи жирів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.22. Регламент (ЄЕС) № 2568/91 про характеристики оливкової олії та олії з оливкової макухи і про відповідні методи аналізу

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.23. Регламент (ЄС) № 1782/2003 про спільні правила для планів прямої підтримки в рамках спільної сільськогосподарської політики і про деякі плани підтримки фермерів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.24. Директива 2002/53/ЄС про спільний каталог сортів сільськогосподарських видів рослин

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.25. Директива 2002/54/ЄС про реалізацію насіння буряків

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.26. Директива Ради 2002/55/ЄС від 13 червня 2002 року про реалізацію насіння овочів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.27. Директива 2002/56/ЄС про реалізацію насінневої картоплі

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.28. Директива 98/56/ЄС про реалізацію посадкового матеріалу декоративних рослин

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.29. Регламент Комісії (ЄС) № 1345/2005 від 16 серпня 2005 року про детальні правила застосування системи ліцензій на імпорт оливкової олії

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.30. Директива 2002/57/ЄС про реалізацію насіння олійних і волокнистих культур

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.31. Регламент Комісії (ЄС) № 1019/2002 від 13 червня 2002 року про стандарти реалізації оливкової олії

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.32. Регламент (ЄС) № 507/2008 про детальні правила застосування Регламенту Комісії (ЄС) № 1673/2000 про спільну організацію ринків льону і конопель, вирощуваних для отримання волокна

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.33. Директива 2000/36/ЄС щодо продуктів з какао й шоколаду, призначених для споживання людиною

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.34. Директива 2001/113/ЄС щодо фруктових джемів, желе, мармеладу і підсолодженого пюре з каштанів, призначених для споживання людиною

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.35. Директива 1999/4/ЄС щодо екстрактів кави та екстрактів цикорію

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.36. Регламент Комісії (ЄС) № 223/2008 від 12 березня 2008 року про умови і порядок визнання організацій виробників, що займаються вирощуванням шовкопрядів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.37. Директива 2001/112/ЄС від 20 грудня 2001 року щодо фруктових соків і деяких подібних продуктів, призначених для споживання людиною

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.38. Регламент Комісії (ЄС) № 1580/2007 від 21 грудня 2007 року про правила імплементації Регламентів Комісії (ЄС) № 2200/96, (ЄС) № 2201/96 і (ЄС) № 1182/2007 у секторі фруктів і овочів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.39. Регламент (ЄС) № 1760/2000 про встановлення системи ідентифікації і реєстрації великої рогатої худоби і щодо маркування яловичини і продуктів з яловичини і про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 820/97

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.40. Регламент Комісії (ЄС) № 566/2008 від 18 червня 2008 року про детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007 щодо реалізації м'яса великої рогатої худоби віком 12 місяців або менше

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.41. Регламент (ЄС) № 589/2008 про детальні правила імплементації Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007 щодо стандартів реалізації яєць

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.42. Регламент (ЄС) № 1249/2008 про впровадження шкали Співтовариства для класифікації туш великої рогатої худоби, свиней та овець і про звітування щодо цін на них

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.43. Регламент (ЄС) № 617/2008 про детальні правила імплементації Регламенту (ЄС) № 1234/2007 щодо стандартів реалізації яєць для інкубаторів та вирощування курчат на птахофермах

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.44. Регламент Ради (ЄС) № 2991/94 про встановлення стандартів для пастоподібних жирів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.45. Регламент (ЄС) № 445/2007 про деякі детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 2991/94 про стандарти для пастоподібних жирів і Регламенту Ради (ЄЕС) № 1898/87 щодо охорони зазначень, використовуваних у реалізації молока й молочних продуктів (кодифікований текст)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.46. Директива Ради 2001/114/ЄС від 20 грудня 2001 року щодо деяких видів частково або повністю зневодненого консервованого молока, призначеного для споживання людиною

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.47. Регламент (ЄС) № 273/2008 про детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 1255/1999 щодо методів аналізу й оцінювання якості молока й молочних продуктів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.48. Регламент (ЄЕС) № 3220/84 про шкалу Співтовариства для класифікації свинячих туш

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

18.2.49. Регламент (ЄС) № 543/2008 про детальні правила застосування Регламенту Ради (ЄС) № 1234/2007 щодо стандартів реалізації м'яса домашньої птиці

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 19 Захист прав споживачів

19.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/95/ЄС від 3 грудня 2001 року про загальну безпечність продуктів</u> <u>Директива Ради 87/357/ЄЕС від 25 червня 1987 року про наближення законодавств держав-членів щодо продуктів, які видаються інакшими, ніж вони є, і через це загрожують здоров'ю або безпеці споживачів</u>	- C-132/08 <u>Lidl Magyarország Kereskedelmi bt v Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa</u>, ECLI:EU:C:2009:281 - Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії від 21 квітня 2008 року, яке вимагає від держав-членів забезпечити нанесення на магнітні іграшки, що їх вводять в обіг або надають на ринку, попередження про те, що вони становлять ризик для здоров'я і безпеки (2008/329/ЄС) (ПРИМІТКА: це Рішення втратило чинність)</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рішення Комісії 2006/502/ЄС від 11 травня 2006 року, яке вимагає від держав-членів вжити заходів, які забезпечуватимуть введення в обіг лише запальничок, що мають функцію захисту від дітей, і заборонити введення в обіг запальничок нових конструкцій (2006/502/ЄС) (ПРИМІТКА: це Рішення втратило чинність)</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 1999/44/ЄС від 25 травня 1999 року щодо деяких аспектів продажу товарів споживчого призначення й пов'язаних з ними гарантій</u>	- C-247/16 <u>Heike Schottelius v Falk Seifert</u>, ECLI:EU:C:2017:638 - C-133/16 <u>Christian Ferenschild v JPC Motor SA</u>, ECLI:EU:C:2017:541 - C-149/15 <u>Sabrina Wathelet v Garage Bietheres & Fils SPRL</u>, ECLI:EU:C:2016:840 - C-497/13 <u>Froukje Faber v Autobedrijf Hazet Ochten BV</u>, ECLI:EU:C:2015:357 - C- 32/12 <u>Soledad Duarte Hueros v Autociba SA and Automóviles Citroën España SA</u>, ECLI:EU:C:2013:637

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- Об'єднані справи з C-65/09 до C-87/09 <u>Gebr. Weber GmbH v Jürgen Wittmer (C-65/09) та Ingrid Putz проти Medianess Electronics GmbH (C-87/09)</u>, ECLI:EU:C:2011:396 - C-381/08 <u>Car Trim GmbH v KeySafety Systems Srl.</u>, ECLI:EU:C:2010:90 - Об'єднані справи C-317/08, C-318/08, C-319/08 та C-320/08, <u>Rosalba Alassini v Telecom Italia SpA (C-317/08), Filomena Califano v Wind SpA (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono v Telecom Italia SpA (C-319/08) and Multiservice Srl v Telecom Italia SpA (C-320/08)</u>, ECLI:EU:C:2010:146 - C-300/07 <u>Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik v AOK Rheinland/Hamburg</u>, ECLI:EU:C:2009:358 - C-404/06 <u>Quelle AG v Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände</u>, ECLI:EU:C:2008:231
<u>Директива Ради 93/13/ЄЕС від 5 квітня 1993 року про несправедливі умови в споживчих договорах</u>	- Об'єднані Справи C-381/14 & C-385/14 <u>Jorge Sales Sinués v Caixabank SA (C-381/14), and Youssouf Drame Ba v Catalunya Caixa SA (Catalunya Banc SA) (C-385/14)</u>, ECLI:EU:C:2016:252 - C-377/14 <u>Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová v Finway a.s.</u>, ECLI:EU:C:2016:283 - C-49/14 <u>Finanmadrid EFC SA v Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino</u>, ECLI:EU:C:2016:98 - C-169/14 <u>Juan Carlos Sánchez Morcillo, María del Carmen Abril García v Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA</u>, ECLI:EU:C:2014:2099 - C-169/14 <u>Horățiu Ovidiu Costea v SC Volksbank România SA</u>, ECLI:EU:C:2015:538 - C-96/14 <u>Jean-Claude Van Hove v CNP Assurances SA</u>, ECLI:EU:C:2015:262 - C-32/14 <u>ERSTE Bank Hungary Zrt. v Attila Sugár</u>, ECLI:EU:C:2015:637 - C-8/14 <u>BBVA SA, formerly Unnim Banc SA, v Pedro Peñalva López, Clara López Durán, Diego Fernández Gabarro</u>, ECLI:EU:C:2015:731

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-567/13 <u>Nóra Baczó, János István Vizsnyiczai v Raiffeisen Bank Zrt</u>, ECLI:EU:C:2015:88 - C-537/13 <u>Birutė Šiba v Arūnas Devėnas</u>, ECLI:EU:C:2015:14 - C-497/13 <u>Froukje Faber v Autobedrijf Hazet Ochten BV</u>, ECLI:EU:C:2015:357 - <u>Об'єднані справи C-482/13, C-484/13, C-485/13 i C-487/13, Unicaja Banco, SA проти José Hidalgo Rueda, María del Carmen Vega Martín, Gestión Patrimonial Hive SL, Francisco Antonio López Reina, Rosa María Hidalgo Vega (C-482/13), and Caixabank SA v Manuel María Rueda Ledesma (C-484/13), Rosario Mesa Mesa (C-484/13), José Labela Crespo (C-485/13), Rosario Márquez Rodríguez (C-485/13), Rafael Gallardo Salvat (C-485/13), Manuela Márquez Rodríguez (C-485/13), Alberto Galán Luna (C-487/13), Domingo Galán Luna (C-487/13)</u>, ECLI:EU:C:2015:21 - C-280/13 <u>Barclays Bank SA v Sara Sánchez García, Alejandro Chacón Barrera</u>, ECLI:EU:C:2014:279 - C-143/13 <u>Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei v SC Volksbank România SA</u>, ECLI:EU:C:2015:127 - C-34/13 <u>Monika Kušionová v SMART Capital a.s.</u>, ECLI:EU:C:2014:2189 - C-26/13 <u>Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai v OTP Jelzálogbank Zrt</u>, ECLI:EU:C:2014:282 - C-470/12 <u>Pohotovosť s. r. o. v Miroslav Vašuta, intervening parties: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS</u>, ECLI:EU:C:2014:101 - C-413/12 <u>Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León v Anuntis Segundamano España SL</u>, ECLI:EU:C:2013:800 - C-226/12 <u>Constructora Principado SA v José Ignacio Menéndez Álvarez</u>, ECLI:EU:C:2014:10 - C-488/11 <u>Dirk Frederik Asbeek Brusse, Katarina de Man Garabito v Jahani BV</u>, ECLI:EU:C:2013:341 - C-472/11 <u>Banif Plus Bank Zrt, v Csaba Csipai</u>,

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	<u>Viktória Csipaj</u>, ECLI:EU:C:2013:88 - C-453/10 <u>Jana Pereničová, Vladislav Perenič v SOS financ spol. s r. o.</u>, ECLI:EU:C:2012:144 - C-484/08 <u>Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid v Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)</u>, ECLI:EU:C:2010:309 - C-243/08 <u>Pannon GSM Zrt. v Erzsébet Sustikné Győrfi</u>, ECLI:EU:C:2009:350 - C-137/08 <u>VB Pénzügyi Lízing Zrt. v Ferenc Schneider</u>, ECLI:EU:C:2010:659 - C-40/08 <u>Asturcom Telecomunicaciones SL v Cristina Rodríguez Nogueira</u>, ECLI:EU:C:2009:615 - C-429/05 <u>Max Rampion, Marie-Jeanne Rampion, née Godard, v Franfinance SA, K par K SAS</u>, ECLI:EU:C:2007:575 - Об'єднані справи C-222/05 до C-225/05, <u>J. van der Weerd, Maatschap Van der Bijl, J.W. Schoonhoven (C-222/05), H. de Rooy, sen., H. de Rooy, jun. (C-223/05), Maatschap H. en J. van 't Oever, Maatschap F. van 't Oever en W. Fien, B. van 't Oever, Maatschap A. en J. Fien, Maatschap K. Koers en J. Stellingwerf, H. Koers, Maatschap K. en G. Polinder, G. van Wijhe (C-224/05), B.J. van Middendorp (C-225/05), v Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit</u>, ECLI:EU:C:2007:318 - C-168/05 <u>Elisa María Mostaza Claro v Centro Móvil Milenium SL</u>, ECLI:EU:C:2006:675 - C-237/02 <u>Freiburger Kommunalbauten GmbH Baugesellschaft & Co. KG and Ludger Hofstetter, Ulrike Hofstetter</u>, ECLI:EU:C:2004:209 - C-473/00 <u>Cofidis SA and Jean-Louis Fredout</u>, ECLI:EU:C:2002:705 - Об'єднані справи C-541/99 та C-542/99 <u>Cape Snc i Idealservice Srl (C-541/99) i між Idealservice MN RE Sas i OMAI Srl (C-542/99)</u>, ECLI:EU:C:2001:625

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- Об'єднані справи C-240/98 до C-244/98 <u>Océano Grupo Editorial SA і Rocío Murciano Quintero (C-240/98)</u> та між <u>Salvat Editores SA And José M. Sánchez Alcón Prades (C-241/98), José Luis Copano Badillo (C-242/98), Mohammed Berroane (C-243/98), Emilio Viñas Feliu (C-244/98)</u> , ECLI:EU:C:2000:346
<u>Директива Ради 90/314/ЄЕС від 13 червня 1990 року про пакетний туризм, пакетний відпочинок і пакетні тури (ПРИМІТКА: замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2302 від 25 листопада 2015 року про пакетний туризм і пов'язані туристичні послуги і про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 2006/2004 і Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/83/ЄС та скасування Директиви Ради 90/314/ЄЕС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/122/ЄС від 14 січня 2009 року про захист споживачів щодо деяких аспектів договорів таймшер, договорів про довгострокові туристичні продукти, перепродаж і обмін</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 85/577/ЄЕС від 20 грудня 1985 року про захист споживачів щодо договорів, укладених поза приміщенням підприємства (ПРИМІТКА: замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради 2011/83/ЄС від 25 жовтня 2011 року про права споживачів, внесення змін до Директиви Ради 93/13/ЄЕС і Директива Європейського Парламенту і Ради 1999/44/ЄС і скасування Директиви Ради 85/577/ЄЕС і Директиви Європейського Парламенту і Ради 97/7/ЄС)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/65/ЄС від 23 вересня 2002 року щодо дистанційної реалізації споживчих фінансових послуг і внесення змін до Директиви Ради 90/619/ЄЕС і Директив 97/7/ЄС та 98/27/ЄС</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2008/48/ЄС від 23 квітня 2008 року про кредитні угоди для споживачів і скасування Директиви Ради 87/102/ЄЕС</u>	- C-375/15 <u>BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG v Verein für Konsumenteninformation</u>, ECLI:EU:C:2017:38 - C-127/15 <u>Verein für Konsumenteninformation v INKO, Inkasso GmbH</u>, ECLI:EU:C:2016:934 - C-42/15 <u>Home Credit Slovakia a.s. v Klára Bíróová</u>, ECLI:EU:C:2016:842 - справа C-377/14 <u>Ernst Georg Radlinger and Helena Radlingerová v FINWAY a.s.</u>, ECLI:EU:C:2016:283, - справа C-449/13 <u>CA Consumer Finance v Ingrid Bakkaus and Others</u>, ECLI:EU:C:2014:2464 - справа C-565/12 <u>LCL Le Crédit Lyonnais SA v Fesih Kalhan</u>, ECLI:EU:C:2014:190 - справа C-602/10 <u>SC Volksbank România SA v Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor - Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)</u>, ECLI:EU:C:2012:443
<u>Рекомендація 98/257/ЄС від 30 березня 1998 року про принципи роботи органів досудового врегулювання, залучених до врегулювання споживчих спорів шляхом укладання мирової угоди</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Рекомендація Комісії 2001/310/ЄС від 4 квітня 2001 року про принципи роботи органів досудового врегулювання, залучених до врегулювання споживчих спорів шляхом укладання мирової угоди</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 98/27/ЄС від 19 травня 1998 року про судові заборони з метою захисту інтересів споживачів (ПРИМІТКА: цю Директиву скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/22/ЄС від 23 квітня 2009 року про судові заборони з метою захисту інтересів споживачів)</u>	- відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2006/2004 від 27 жовтня 2004 року про співпрацю національних органів, відповідальних за правозастосування законів у сфері захисту споживачів (Регламент про співпрацю у сфері захисту споживачів)</u>	- судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2. Резюме вибраних рішень

19.2.1. Директива 2001/95/ЄС про загальну безпечність продуктів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.2. Директива 87/357/ЄЕС про наближення законодавств держав-членів щодо продуктів, які видаються інакшими, ніж вони є, і через це загрожують здоров'ю або безпеці споживачів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.3. Рішення 2008/329/ЄС, яке вимагає від держав-членів забезпечити нанесення на магнітні іграшки, що їх вводять в обіг або надають на ринку, попередження про те, що вони становлять ризик для здоров'я і безпеки

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.4. Рішення 2006/502/ЄС, яке вимагає від держав-членів вжити заходів, які забезпечуватимуть введення в обіг лише запальничок, які мають функцію захисту від дітей, і заборонити введення в обіг запальничок нових конструкцій

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.5. Директива Європейського Парламенту і Ради 1999/44/ЄС від 25 травня 1999 року щодо деяких аспектів продажу товарів споживчого призначення й пов'язаних з ними гарантій

Справа	Резюме справи
C-497/13 <u>Froukje Faber v Autobedrijf Hazet Ochten BV</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden</i> (Нідерланди) у ході судового процесу між пані <i>Faber</i> та <i>Autobedrijf Hazet Ochten BV</i> щодо вимоги компенсувати збитки, спричинені через невідповідність, внаслідок якої нібито було завдано шкоди автомобілю, який пані <i>Faber</i> придбала в автосалоні <i>Hazet</i> (див. також пункти 17–30 рішення). Суд Нідерландів, який слухав справу, висловив сумніви щодо тлумачення кількох положень, установлених у Директиві 1999/44, а отже, подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду (див. пункт 31 рішення). Рішення: Суд постановив: Директива 1999/44/ЄС означає, що національний суд, який розглядає позов щодо договору, на який може поширюватись сфера дії цієї директиви, повинен визначити, чи можна вважати покупця споживачем у розумінні цієї директиви — навіть якщо покупець не спирався на цей статус у своїй вимозі, — як тільки такий суд матиме у своєму розпорядженні питання факту і питання права, необхідні для цього, або матиме можливість отримати їх, направивши запит щодо роз'яснення. Крім того, стаття 5(3) Директиви 1999/44 означає, що її необхідно вважати положенням, яке є рівноцінними національній нормі, яка в національній правовій системі має статус правила публічної політики, і що національний суд повинен за власною ініціативою застосовувати будь-яке положення, що транспонує її в національне законодавство. Статтю 5(2) Директиви 1999/44 необхідно тлумачити так, що вона не виключає національну норму, відповідно до якої споживач, який бажає скористатися правами, наданими йому цією директивою, повинен вчасно повідомити продавця про невідповідність, за умови того, що цей споживач має не менше двох місяців, щоб повідомити про невідповідність, з дати, коли він її помітив; що повідомлення стосується лише наявності невідповідності, і до нього не застосовуються норми доказового права, що зробило би неможливою або надзвичайно важкою реалізацію споживачем своїх прав. Водночас статтю 5(3) Директиви 1999/44 необхідно тлумачити таким чином, що норма, яка презюмує існування невідповідності під час постачання товарів — застосовується, якщо споживач надає докази невідповідності товарів, які продаються, умовам контракту, а ця невідповідність стала очевидною, тобто фізично очевидною, у період шість місяців з дати постачання товарів. Споживач не повинен доводити причину такої невідповідності або обґрунтовувати, що невідповідність виникла через дії продавця;

Справа	Резюме справи
	— може бути виключена з розгляду, тільки якщо продавець доведе, відповідно до передбаченого правового стандарту, що причина або виникнення такої невідповідності пов'язані з обставинами, які сталися після постачання товарів. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, які здійснюють наближення національного законодавства до Директиви 1999/44. Воно роз'яснює декілька правових питань, вкрай важливих для застосування цього законодавчого акта, а отже, його необхідно взяти до уваги під час розроблення відповідних національних законопроектів.
C- 32/12 <u>Soledad Duarte Hueros v Autociba SA and Automóviles Citroën España SA</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав суд першої інстанції № 2 м. Бадахос (Іспанія) у ході судового процесу між пані <i>Duarte Hueros</i>, з одного боку, та <i>Autociba SA and Automóviles Citroën España SA</i>, з іншого боку, щодо звернення пані <i>Duarte Hueros</i> про скасування договору продажу автомобіля через невідповідність характеристик автомобіля умовам цього договору (див. також пункти 17–22 рішення). Рішення: Директива 1999/44 виключає законодавство держави-члена, як-от те, що розглядалося під час основного провадження, яке не дозволяє національному суду, що слухав справу, з власної ініціативи знижувати ціну на товар, який є предметом договору купівлі-продажу, у випадку, якщо споживач, який має право на таке зниження ціни, у своєму позові вимагає тільки скасування цього договору, а дозволити його скасування не можна, оскільки невідповідність товару є незначною, незважаючи на той факт, що споживач не має права скоригувати свою первісну заяву або подати новий позов з метою домогтися зниження ціни. Значення: це важливе рішення роз'яснює повноваження національних судів у справах, пов'язаних із застосуванням національних положень на виконання цієї Директиви.
Об'єднані справи C-65/09 to C-87/09 <u>Gebr. Weber GmbH v Jürgen Wittmer (C-65/09) та Ingrid Putz проти Medianess Electronics GmbH (C-87/09)</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення були подані <i>Bundesgerichtshof</i> (C-65/09) і <i>Amtsgericht Schorndorf</i> (C-87/09) (Німеччина). Перше звернення було направлено під час судового провадження у справі між <i>Gebr. Weber GmbH</i> та паном <i>Wittmer</i> щодо постачання плитки відповідно до договору купівлі-продажу і щодо виплати фінансової компенсації. Друге звернення було направлено під час судового провадження у справі між пані <i>Putz</i> та <i>Medianess ma Electronics GmbH</i> щодо відшкодування вартості придбання посудомийної машини, характеристики якої не відповідали договору купівлі-продажу, замість її заміни (більш докладно див. пункти 16–31 рішення). Національні суди вирішили звернутися із зверненнями щодо ухвалення попереднього рішення щодо тлумачення статті 3 Директиви 1999/44.

Справа	Резюме справи
	Рішення: Суд вирішив, що стаття 3(2–3) Директиви 1999/44 передбачає, що, у випадку заміни споживчих товарів, які не відповідають умовам договору, але до виявлення недоліку були сумлінно встановлені споживачем відповідно до їхнього характеру й призначення, на товари відповідної якості, продавець має обов'язок або вивезти товари з дефектами з місця їхнього встановлення і встановити заміну, або відшкодувати вартість робіт із вивезення таких товарів і встановлення заміни. Такий обов'язок продавця існує незалежно від наявності положення про такий обов'язок у договорі купівлі-продажу. Окрім того, стаття 3(3) Директиви 1999/44 виключає національне законодавство, яке надає продавцеві право відмовитись замінити товари, що не відповідають договору, як єдиний можливий засіб правового захисту, з тих міркувань, що через обов'язок вивезти товари з місця встановлення й встановити їм заміну покупець несе витрати, непропорційні вартості, яку б мали товари, якби вони відповідали договору, а також тому, наскільки суттєвою є невідповідність. Таке положення, втім, не виключає того, щоб право споживача на відшкодування вартості вивезення дефектних товарів і встановлення товарів їм на заміну, у такому випадку, було обмежено виплатою пропорційної суми продавцем. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки роз'яснює сферу дії статті 3 Директиви 1999/44. Відповідно, правотворчим органам необхідно взяти його до уваги під час розроблення або редагування положень, які наближують законодавство України до вимог цієї Директиви.
C-404/06 <u>Quelle AG v Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände</u>	Фактичні обставини: Звернення щодо ухвалення попереднього рішення направив <i>Bundesgerichtshof</i> (Німеччина). Звернення було направлено у ході судового процесу між <i>Quelle AG</i>, компанією у сфері дистанційної торгівлі за каталогами, та <i>Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände</i>, офіційно зареєстрованою асоціацією споживачів, що діяла від імені пані <i>Brüning</i>, однієї з клієнток компанії <i>Quelle</i> (докладні фактичні обставини цієї справи див. у пунктах 12–15 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо відповідності законодавства Німеччини положенням зазначеної директиви. Рішення: Суд вирішив, що стаття 3 Директиви 1999/44/ЄС виключає національне законодавство, згідно з яким продавець, який продав невідповідні споживчі товари, може вимагати від споживача виплати компенсації за використання таких дефектних товарів до моменту заміни їх на нові товари. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки роз'яснює, застосування якого типу національних норм забороняє Директива 1999/44.

19.2.6. Директива Ради 93/13/ЄЕС про несправедливі умови в споживчих договорах

Справа	Резюме справи
C-169/14 <u>Horatiu Ovidiu Costea v SC Volksbank România SA</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Judecătoria Oradea</i> (Румунія) у ході судового процесу між паном <i>Costea</i> і <i>SC Volksbank România SA</i> щодо заяви про несправедливість певної умови кредитної угоди. Ключове питання, яке постало під час національного судового провадження, — чи можна вважати позивача, практикуючого юриста, споживачем у розумінні Директиви 93/13/ЄС. Рішення: Суд вирішив, що стаття 2(b) Директиви Ради 93/13/ЄЕС означає, що фізичну особу, яка займається професійною юридичною діяльністю та укладає з банком кредитну угоду, у якій не конкретизовано призначення кредиту, можна вважати «споживачем» у розумінні цієї статті, якщо ця угода не пов'язана із професійною юридичною діяльністю цієї особи. Той факт, що борг, який виникає у зв'язку із цією угодою, є забезпеченим іпотечною позикою, узятою фізичною особою як представником своєї юридичної компанії і пов'язаною з товарами, призначеними для виконання цією особою професійних обов'язків, як-от будівлею, що належить цій компанії, не є суттєвим із цього погляду. Значення: державним органам України необхідно узяти до уваги це рішення, оскільки воно додатково роз'яснює зміст терміна «споживач», використаного в Директиві 93/13, а також в інших директивах у сфері захисту прав споживачів.
C-96/14 <u>Jean-Claude Van Hove v CNP Assurances SA</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>tribunal de grande instance de Nîmes</i> (France) у ході судового процесу між паном <i>Van Hove</i> та <i>CNP Assurances SA</i> щодо нібито несправедливої умови страхового договору, який містить означення терміна «повна непрацездатність» для того, аби зазначена вище компанія забезпечувала покриття виплат на погашення іпотечної позики, узятої паном <i>Van Hove</i> (див. також пункти 10–24). Рішення: Стаття 4(2) Директиви Ради 93/13/ЄЕС означає, що умова страхового договору, призначена забезпечити, щоб виплати кредитору на погашення позики покривалися лише в разі повної непрацездатності позичальника, може вважатися винятком, установленим у цій статті, лише якщо суд, що звертається із запитом, дійде висновку про те, що: — по-перше, беручи до уваги характер, загальну структуру й положення договірної бази, а також її юридичний і фактичний контекст, ця умова встановлює суттєвий компонент договірної бази, і характеризує її, як таку; та

Справа	Резюме справи
	— по-друге, така умова викладена ясною, зрозумілою мовою, інакше кажучи, є не лише граматично зрозумілою для споживача, окрім того, угода прозора встановлює конкретне функціонування договірних домовленостей, яких стосується зазначена умова, та зв'язок між цими домовленостями і домовленостями, встановленими щодо інших договірних умов, так що споживач в змозі оцінити економічні наслідки для себе, спираючись на точні, зрозумілі критерії. Значення: це рішення є важливим для українських правотворчих органів, оскільки воно містить тлумачення Судом статті 4(2) Директиви 93/13/ЄЕС. Варто приділити особливу увагу, <i>між іншим</i>, пунктам 33–39, які містять тлумачення Судом терміну «головний предмет угоди», і пунктам 40–49, у яких йдеться про тлумачення понять «ясна, зрозуміла мова».
C-143/13 <u>Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei v SC Volksbank România SA</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Tribunalul Specializat Cluj</i> (Румунія) у ході судового процесу між паном і пані <i>Matei</i> та <i>SC Volksbank România SA</i> щодо нібито несправедливих умов споживчих кредитних договорів, які передбачають, по-перше, «плату за ризик» установлену <i>Volksbank</i>, і, по-друге, надають <i>Volksbank</i> право за певних умов змінювати відсоткову ставку в односторонньому порядку (див. також пункти 24–35). Рішення: Стаття 4(2) Директиви Ради 93/13/ЄЕС означає, що терміни «головний предмет договору» і «адекватність ціни й винагороди, з одного боку, на відміну від надання в обмін товарів чи послуг, з іншого боку» по суті не охоплюють види умов, що їх містять кредитні угоди, укладені між професійною установою і споживачами, як-от у розглядуваній справі, які, з одного боку, за певних умов дозволяють кредитору змінювати відсоткову ставку, а з іншого боку, передбачають «плату за ризик», установлену кредитором. Значення: це рішення важливе для українських правотворчих органів. Воно доповнює наявне тлумачення статті 4(2) Директиви 93/13/ЄС, і його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства.

Справа	Резюме справи
C-34/13 <u>Monika Kušionová v SMART Capital a.s.</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Krajský súd v Prešove</i> (Словаччина) у ході судового процесу між пані <i>Kušionová</i> та <i>SMART Capital a.s.</i> щодо методів примусового виконання застави, установленної як гарантія в рамках угоди про надання іпотечної позики, та законності положень, що їх містить ця угода (див також пункти 25–29 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення положень Директиви 93/13 і Директиви 2005/29, і тому вирішив звернутися до Суду із запитом на ухвалення попереднього рішення (див. пункт 30 рішення). Рішення: Суд вирішив, що Директива 1999/44 не виключає національне законодавство, яке дозволяє повернення заборгованості, що виникла через потенційно несправедливі договірні умови, шляхом позасудового примусового виконання застави на нерухоме майно, наданої споживачем як забезпечення, якщо такі національні положення не надто ускладнюють або не унеможливають практичний захист прав споживачів, наданих їм зазначеною директивою; що і повинен визначити суд. Крім того, судді постановили, що стаття 1(2) Директиви 93/13 означає, що договірна умова, яку містить договір, укладений між продавцем або постачальником і споживачем, виходить за межі сфери дії Директиви 1999/44, лише якщо така договірна умова відбиває зміст обов'язкового положення закону або підзаконного акта, що і повинен визначити суд. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки роз'яснює два питання. По-перше, воно дає уявлення про те, які шляхи розв'язання проблем є дозволені згідно з Директивою 1999/44, коли йдеться про національне законодавство. По-друге, воно уточнює сферу дії статті 1(2) цієї директиви. Останнє можна взяти до уваги під час розроблення відповідних положень українського законодавства.
C-26/13 <u>Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai v OTP Jelzálogbank Zrt</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Kúria</i> (Угорщина) у ході судового процесу між <i>Kásler</i> і пані <i>Káslerné Rábai</i> та <i>OTP Jelzálogbank Zrt</i> стосовно нібито несправедливих договірних умов щодо обмінного курсу, застосовного до виплат на погашення позики, узятій в іноземній валюті (див. пункти 20–34 рішення). Суд, що звернувся із запитом, звернувся, зокрема, щодо тлумачення термінів «основний предмет договору» і «адекватність ціни й винагороди, з одного боку, відносно надання товарів чи послуг, з іншого боку». Обидва терміни використовуються в Директиві 1999/44 (див. пункт 35 рішення). Рішення: Суд вирішив, що вираз «основний предмет договору», використаний у статті 4(2) Директиви 1999/44, поширюється на умову кредитної угоди в іноземній валюті, укладеної між продавцем або постачальником і споживачем на стандартних умовах, як-от тієї, що розглядається в основному провадженні, відповідно до якої обмінний курс продажу валюти застосовується для обчислення окремих частин виплати на погашення кредиту

Справа	Резюме справи
	лише в тому разі, якщо національний суд з'ясує, беручи до уваги характер, загальну структуру й положення договору, а також його правовий і фактичний контекст, що ця умова встановлює суттєвий обов'язок за цією угодою і, як така, характеризує її. Крім того, таку умову, якщо вона зобов'язує споживача сплатити, разом із окремими частками виплати на погашення займу, різницю між обмінним курсом продажу й обмінним курсом купівлі іноземної валюти, не можна вважати «винагородою», адекватність якої як зустрічного задоволення за послуги, надані кредитором, не може бути предметом розгляду щодо несправедливості відповідно до статті 4(2) Директиви 93/13. Окрім того, вимога про ясне й зрозуміле викладення договірної умови передбачає не лише те, що відповідна умова повинна бути зрозумілою для споживача з граматичної точки зору, а й те, що угода повинна прозоро встановлювати конкретне функціонування механізму конвертації відповідної іноземної валюти, а також зв'язок між цим механізмом і механізмом, обумовленим іншими договірними положеннями щодо надання позики, так щоб споживач був у змозі оцінити економічні наслідки для себе, спираючись на точні, зрозумілі критерії. Зрештою, Суд вирішив, що в ситуації, коли угода між продавцем або постачальником і споживачем не може продовжувати діяти після усунення несправедливої умови, зазначене положення не виключає норму національного права, яка дозволяє національному суду усунути юридичну необґрунтованість цієї умови шляхом її заміни на додаткове положення національного законодавства. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів з декількох причин. По-перше, воно роз'яснює значення фрази, вжитої в статті 4(2) Директиви 1999/44. Рекомендовано взяти це рішення до уваги під час розроблення відповідних положень українського законодавства. По-друге, це рішення також роз'яснює вимогу про викладення договірних умов ясною й зрозумілою мовою. Тлумачення Суду також можна використати під час розроблення положень національного законодавства. По-третє, аналіз того, що є дозволим в рамках повноважень національних судів, відповідно до національного законодавства, є важливим доповненням до відомостей про регуляторну автономію держав-членів у сферах, не охоплених цією Директивою.
C-226/12 <u>Constructora Principado SA v</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Audiencia Provincial de Oviedo</i> (Іспанія) у ході судового процесу між <i>Constructora Principado SA</i> і паном <i>Menéndez Álvarez</i> щодо відшкодування грошових внесків, сплачених останнім у рамках договору про купівлю нерухомого майна, укладеного з указаною компанією (докладний звіт про фактичні обставини див. у пунктах 9–15 рішення). Суд, що звернувся

Справа	Резюме справи
<u>José Ignacio Menéndez Álvarez</u>	із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення фрази «значна диспропорція прав і обов’язків сторін, що виникають згідно з договором», використаної в статті 3(1) Директиви 1999/44. З цією метою національний суд вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 16 рішення). Рішення: Суд вирішив, що наявність «значної диспропорції» не обов’язково вимагає, щоб грошові кошти, які повинен сплатити споживач згідно з договірною умовою, мали б, стосовно споживача, значний економічний вплив, зважаючи на суму транзакції, про яку йде мова; така «значна диспропорція» може з’явитися лише внаслідок достатньо серйозного погіршення правової ситуації, у якій споживач, як сторона договору, опиняється через дію відповідних національних положень. При цьому не має значення, чи це відбувається у вигляді обмеження прав, які, відповідно до цих положень, надаються споживачу за таким договором, або у вигляді обмеження на реалізацію таких прав, або у вигляді накладання на споживача додаткового обов’язку, не передбаченого національними правилами. Окрім того, судді постановили, що під час оцінювання того, чи існує така диспропорція, саме національний суд повинен зважити на характер товарів чи послуг, які становлять предмет договору, звернувшись до обставин укладання такого договору, а також до інших його умов. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки воно проливає світло на тлумачення одного з фундаментальних положень Директиви 1999/44. Рекомендовано взяти його до уваги під час розроблення відповідних положень українського законодавства.
C-243/08 <u>Pannon GSM Zrt. v Erzsébet Sustikné Gyórfi</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Budaörsi Városi Bíróság</i> (Угорщина) у ході судового процесу між Pannon GSM Zrt. і пані Sustikné Gyórfi щодо виконання абонентського договору про надання телефонних послуг, укладеного між цими сторонами (див. також пункти 12–18 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 6(1) Директиви 1999/44, і, отже, вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 19 рішення). Рішення: Суд вирішив, що стаття 6(1) Директиви 1999/44 означає, що несправедлива договірна умова не має зобов’язального характеру для споживача, і споживач не повинен був у зв’язку з цим успішно оспорити чинність такої умови заздалегідь. Крім того, судді постановили, що саме національний суд повинен визначити, чи задовольняє договірна умова відповідні критерії, згідно з якими її можна вважати несправедливою в розумінні статті 3(1) Директиви 93/13. При цьому національний суд повинен взяти до уваги той факт, що умова договору, укладеного між споживачем і продавцем або постачальником, яку було внесено без індивідуального

Справа	Резюме справи
	обговорення, і яка надає ексклюзивну юрисдикцію суду, в межах територіальної юрисдикції якого продавець або постачальник веде свою основну підприємницьку діяльність, може вважатися несправедливою. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки роз'яснює значення статті 6(1) Директиви 1999/44. З огляду на це, його необхідно взяти до уваги під час розроблення відповідних положень національного законодавства.
Об'єднані справи C-541/99 і C-542/99 <u>Cape Snc і Idealservice Srl (C-541/99), та між Idealservice MN RE Sas і OMAI Srl (C-542/99)</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Giudice di pace di Viadana</i> (Італія) у ході судового процесу між <i>Cape Snc</i> і <i>Idealservice Srl</i> та між <i>Idealservice MN RE Sas</i> і <i>OMAI Srl</i> щодо виконання стандартних договорів, які містять умову про надання юрисдикції <i>Giudice di pace di Viadana</i>, що було оскаржено сторонами <i>Cape</i> і <i>OMAI</i> на підставі Директиви 1999/44 (див. також пункти 6–9). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення терміна «споживач». Рішення: Суд вирішив, що термін «споживач», визначений у статті 2(b) Директиви 93/13/ЄС, застосовний лише до фізичних осіб. Значення: це рішення є важливим для українських правотворчих органів, оскільки роз'яснює значення терміну «споживач», установленого в Директиві 1999/44/ЄС і в інших директивах ЄС у сфері захисту прав споживачів.

19.2.7. Директива Ради 90/314/ЄЕС про пакетний туризм, пакетний відпочинок і пакетні тури_(ПРИМІТКА: замінено Директивою Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2302 від 25 листопада 2015 року про пакетний туризм і пов'язані туристичні послуги і про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 2006/2004 і Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/83/ЄС та скасування Директиви Ради 90/314/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.8. Директива 2008/122/ЄС про захист споживачів щодо деяких аспектів договорів таймшер, договорів про довгострокові туристичні продукти, перепродаж і обмін

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.9. Директива 85/577/ЄЕС про захист споживачів щодо договорів, укладених поза приміщенням підприємства

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.10. Директива 2002/65/ЄС щодо дистанційної реалізації споживчих фінансових послуг і внесення змін до Директиви Ради 90/619/ЄЕС і Директив 97/7/ЄС та 98/27/ЄС

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.11. Директива 2008/48/ЄС про кредитні угоди для споживачів і скасування Директиви Ради 87/102/ЄЕС

Справа	Резюме справи
C-377/14 <u>Ernst Georg Radlinger and Helena Radlingerová v FINWAY a.s.</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Krajský soud v Praze</i> (Чеська Республіка) у ході судового процесу між паном <i>Radlinger</i> і пані <i>Radlingerová</i> та <i>Finway a.s.</i> щодо заборгованостей за споживчою кредитною угодою, про які було заявлено під час провадження у справі про неплатоспроможність. Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2008/48/ЄС, а отже, вирішив подати звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду Європейського Союзу (див. також пункти 26–41 рішення). Рішення: Статті 3(1) і 10(2) Директиви 2008/48 та пункт I додатка I до цієї директиви означають, що загальна сума кредиту і сума вибирання кредитних коштів разом становлять суми, доступні споживачу, куди не входять кошти, використані кредитором на покриття витрат, пов'язаних із цим кредитом, які фактично не надаються споживачеві. Значення: Деякі питання стосуються аспектів правозастосування законодавства ЄС в національних судах держав-членів, отже вони не є важливими для українських державних органів. Проте, важливим є тлумачення статей 3(1) і 10(2) Директиви 2008/48, отже правотворчим органам необхідно взяти його до уваги під час наближення національного законодавства України до законодавства ЄС.

Справа	Резюме справи
C-449/13 <u>CA Consumer Finance v Ingrid Bakkaus and Others</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Tribunal d'instance d'Orléans</i> (Франція) у ході судового процесу між <i>CA Consumer Finance SA</i>, з одного боку, та пані <i>Bakkaus</i>, пані <i>Bonato</i>, уродженою <i>Savary</i>, і паном <i>Bonato</i>, з іншого боку, щодо вимог про сплату сум за споживчими позиками, наданими зазначеною компанією цим позичальникам, котрі не повернули цих позик (див. також пункти 12–18 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2008/48/ЄС, а отже, вирішив звернутися до Суду Європейського Союзу із запитом на ухвалення попереднього рішення (поставлені запитання див. у пункті 19 рішення). Рішення: Суд вирішив, що Директива 2008/48/ЄС виключає національне законодавство, відповідно до якого тягар доведення невиконання обов'язків, установлених у статтях 5 і 8 цієї Директиви, лягає на споживача. Крім того, ця директива також виключає необхідність встановлення національним судом того, що, в результаті стандартної договірної умови, споживач визнав повне й належне виконання кредитором своїх обов'язків, що існували до укладання угоди, і того, що таким чином ця умова призвела до перекладення тягара доведення виконання цих обов'язків на протилежну сторону, що може негативно позначитися на дієвості прав, наданих Директивою 2008/48. Суд також постановив, що стаття 8(1) Директиви 2008/48 не виключає проведення оцінювання кредитоспроможності споживача на підставі лише тієї інформації, яку надав сам споживач, за умови достатнього обсягу цієї інформації та наявності доказів на підтвердження заяв споживача. Ця стаття також не вимагає, щоб кредитор систематично перевіряв істинність інформації, наданої споживачем. Нарешті, що не менш важливо, Суд вирішив, що стаття 5(б) Директиви 2008/48 не перешкоджає кредитору надавати споживачу адекватні пояснення перед оцінюванням його потреб і фінансової ситуації; оцінювання кредитоспроможності споживача може означати, що надані адекватні пояснення необхідно адаптувати, і що ці пояснення необхідно надавати споживачу своєчасно до підписання кредитної угоди, проте складати якийсь спеціальний документ для цього не потрібно. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки роз'яснює значення декількох положень, установлених у Директиві 2008/48. Рекомендовано взяти його до уваги під час розроблення відповідних положень, призначених для наближення українського законодавства до вимог цієї директиви.
C-565/12 <u>LCL Le Crédit Lyonnais SA v Fesih Kalhan</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення направив <i>tribunal d'instance d'Orléans</i> (Франція) у ході судового процесу між <i>LCL Le Crédit Lyonnais SA</i> та паном <i>Kalhan</i> щодо вимоги про погашення заборгованості за споживчою позикою, наданою <i>LCL Le Crédit Lyonnais SA</i> пану <i>Kalhan</i> як фізичній особі, яку він

Справа	Резюме справи
	неспроможний виплатити (див. пункти 14–28 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 23 Директиви 2008/48, яка вимагає від держав-членів установити в національному законодавстві дієві, пропорційні і стримувальні санкції за порушення положень цієї директиви. Рішення: Суд вирішив, що стаття 23 Директиви 2008/48 виключає застосування національної системи штрафних санкцій, передбачених положеннями французького законодавства, про які йде мова. Її було розроблено таким чином. Недотримання кредитором свого зобов'язання перед укладанням угоди оцінити кредитоспроможність позичальника за допомогою відповідної бази даних позбавило кредитора права на отримання відсотків за угодою, але автоматично надало право на отримання відсотків за закріпленою законом ставкою, належних до сплати з дати винесення судового рішення, яке зобов'язує позичальника погасити заборгованість. Розмір суми до сплати ще збільшувався на п'ять відсотків, якщо, після закінчення двомісячного періоду з моменту винесення такого рішення, позичальник не погасив заборгованість у повному обсязі, у випадку, якщо суд, що звернувся із запитом, встановив, що — в справі, як-от та, що розглядається в основному провадженні, де непогашений залишок основної суми кредиту підлягає негайній сплаті через невиконання позичальником своїх зобов'язань — розмір сум, які фактично повинен отримати кредитор внаслідок застосування штрафних санкцій у вигляді позбавлення права на відсотки за угодою, не був значно менший за розмір сум, які б отримав кредитор, якщо б виконав свій обов'язок оцінити кредитоспроможність позичальника. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, оскільки наводить гарний приклад системи, застосування якої виключає Директива 2008/48. З метою наближення національних положень до статті 23 доцільно вивчити різні моделі, розроблені національними судами.
C-602/10 <u>SC Volksbank România SA v Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor - Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав <i>Judecătoria Călărași</i> (Румунія). Це звернення було подано у ході судового процесу між <i>SC Volksbank România SA</i> та <i>Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor – Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași</i> (національним органом захисту споживачів – районним бюро в справах захисту споживачів у м. Келераші) щодо певних положень угод, про надання споживчих кредитів, укладених між <i>Volksbank</i> та його клієнтами, які, за твердженням <i>Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor</i>, суперечать національному законодавству, розробленому для транспонування Директиви 2008/48 (див. пункти 19–35 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення зазначеної директиви, зокрема, щодо того, якою мірою її положення дозволяють державам-членам ухвалювати норми, які виходять за межі сфери, передбаченої законодавчим органом ЄС.

Справа	Резюме справи
	Рішення: Суд вирішив, що Директива 2008/48 не виключає включення до сфери практичного застосування національних норм кредитних угод під заставу нерухомості, навіть якщо такі угоди явно виключені зі сфери практичного застосування через статтю 2(2) зазначеної директиви. Крім того, Директива 2008/48 не виключає включення до сфери практичного застосування національних інструментів, розроблених для транспонування положень цієї директиви в національне законодавство, кредитних угод під заставу нерухомості, навіть якщо такі угоди явно виключені зі сфери практичного застосування цієї директиви через її статтю 2(2)(а). Судді також вирішили, що Директива 2008/48 дозволяє національним інструментам, розробленим для транспонування положень цієї директиви в національне законодавство, накладати на кредитні інститути обов'язки, не передбачені цією директивою, щодо видів зборів, які можна стягувати у зв'язку з угодами на надання споживчих кредитів, що входять до сфери дії цих інструментів. Зрештою, Директива 2008/48 також допускає застосування національних норм, які дозволяють споживачам напяму звертатися до органів захисту споживачів, які відтак можуть накладати штрафні санкції на кредитні інституції за порушення вказаних національних інструментів, не вдаючись спершу до заходів позасудового врегулювання, передбачених національним законодавством для такого виду спорів. Значення: це рішення є важливим для українських державних органів, і його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень українського законодавства. Це рішення роз'яснює фундаментальне питання регуляторної автономії держав-членів (яка, <i>mutatis mutandis</i>, застосовується й до України), тобто, можливостей для маневрування під час виходу за межі сфери дії Директиви 2008/48.

19.2.12. Рекомендація 98/257/ЄС від 30 березня 1998 року щодо принципів, застосованих до органів, відповідальних за позасудове врегулювання споживчих спорів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.13. Рекомендація Комісії 2001/310/ЄС від 4 квітня 2001 року про принципи роботи органів досудового врегулювання, залучених до врегулювання споживчих спорів шляхом укладання мирової угоди

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.14. Рекомендація Комісії 2001/310/ЄС від 4 квітня 2001 року про принципи роботи органів досудового врегулювання, залучених до врегулювання споживчих спорів шляхом укладання мирової угоди

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.15. Директива 98/27/ЄС про судові заборони з метою захисту інтересів споживачів

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

19.2.16. Регламент (ЄС) № 2006/2004 про співпрацю національних органів, відповідальних за правозастосування законів у сфері захисту споживачів (Регламент про співпрацю у сфері захисту споживачів)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Глава 20 Зайнятість, соціальна політика та рівні можливості

20.1. Список рішень

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 91/533/ЄЕС від 14 жовтня 1991 року про обов'язок працедавця інформувати працівників про умови, застосовні до контракту або трудових відносин</u>	- C-306/07 <u>Ruben Andersen v Kommunernes Landsforening</u>, ECLI:EU:C:2008:743- C-350/99 <u>Wolfgang Lange v Georg Schünemann GmbH</u>, ECLI:EU:C:2001:84- Об'єднані справи C-253/96, C-254/96, C-255/96, C-256/96, C-257/96 та C-258/96 <u>Helmut Kampelmann and Others v Landschaftsverband Westfalen-Lippe (C-253/96 до C-256/96), Stadtwerke Witten GmbH v Andreas Schade (C-257/96) та Klaus Haseley v Stadtwerke Altena GmbH (C-258/96)</u>, ECLI:EU:C:1997:585
<u>Директива Ради 1999/70/ЄС від 28 червня 1999 року щодо Рамкової угоди про роботу на визначений строк, укладеної Європейською конфедерацією профспілок (ETUC), Союзом конфедерацій промисловців і працедавців Європи (UNICE) та Європейським центром працедавців і підприємств, що надають суспільні послуги та послуги загальноєкономічного значення (CEEP)</u>	- C-158/16 <u>Margarita Isabel Vega González v Consejería de Hacienda y Sector Público del gobierno del Principado de Asturias</u>, ECLI:EU:C:2017:1014- C-631/15 <u>Carlos Álvarez Santirso v Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias</u>, ECLI:EU:C:2016:725- C-614/15 <u>Rodica Popescu v Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj</u>, ECLI:EU:C:2016:726- Об'єднані справи C-184/15 та C-197/15 <u>Florentina Martínez Andrés та Juan Carlos Castrejana López v Servicio Vasco de Salud and Ayuntamiento de Vitoria</u>, ECLI:EU:C:2016:680- C-16/15 <u>María Elena Pérez López v Servicio Madrileño de Salud (Comunidad de Madrid)</u>, ECLI:EU:C:2016:679- C-596/14 <u>Ana de Diego Porrás v Ministerio de Defensa</u>, ECLI:EU:C:2016:683

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-238/14 <u>European Commission v Grand Duchy of Luxembourg</u>, ECLI:EU:C:2015:128 - C-177/14 <u>María José Regojo Dans v Consejo de Estado</u>, ECLI:EU:C:2015:450 - C-117/14 <u>Grima Janet Nisttahuz Poclava v Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)</u>, ECLI:EU:C:2015:60 - Об'єднані справи C-362/13, C-363/13 та C-407/13 <u>Maurizio Fiamingo (C-362/13), Leonardo Zappalà (C-363/13) та Francesco Rotondo and Others (C-407/13) v Rete Ferroviaria Italiana SpA</u>, ECLI:EU:C:2014:2044 - C-190/13 <u>Antonio Márquez Samohano v Universitat Pompeu Fabra</u>, ECLI:EU:C:2014:146 - C-38/13 <u>Małgorzata Nierodzik v Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy</u>, ECLI:EU:C:2014:152 - Об'єднані справи C-22/13, C-61/13 до C-63/13 та C-418/13 <u>Raffaella Mascolo та Others v Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca та Comune di Napoli</u>, ECLI:EU:C:2014:2401 - C-361/12 <u>Carmela Carratù v Poste Italiane SpA</u>, ECLI:EU:C:2013:830 - C-290/12 <u>Oreste Della Rocca v Poste Italiane SpA</u>, ECLI:EU:C:2013:235 - C-363/11 <u>Epitropos tou Elegktikou Sinedriou sto Ipourgio Politismou kai Tourismou v Ipourgio Politismou kai Tourismou – Ipiresia Dimosionomikou Elenchou</u>, ECLI:EU:C:2012:825 - Об'єднані справи C-302/11 до C-305/11 <u>Rosanna Valenza and Others v Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</u>, ECLI:EU:C:2012:646 - C-268/06 <u>Impact v Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural</u>

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 97/81/ЄС від 15 грудня 1997 року щодо Рамкової угоди про неповну зайнятість, укладеної Союзом конфедерацій промисловців і працедавців Європи (UNICE), Європейським центром працедавців і підприємств, що надають суспільні послуги та послуги загальноєкономічного значення (СЕЕР), та Європейською конфедерацією профспілок (ETUC)</u>	<u>Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport</u>, ECLI:EU:C:2008:223 - C-212/04 <u>Adeneler and others</u>, ECLI:EU:C:2006:443 - C-144/04 <u>Werner Mangold v. Rüdiger Helm</u>, ECLI:EU:C:2005:709 - C-354/16 <u>Ute Kleinsteuber v Mars GmbH</u>, ECLI:EU:C:2017:539 - C-98/15 <u>María Begoña Espadas Recio v Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)</u>, ECLI:EU:C:2017:833 - C-527/13 <u>Lourdes Cachaldora Fernández v Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) and Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)</u>, ECLI:EU:C:2015:215 - C-221/13 <u>Teresa Mascellani v Ministero della Giustizia</u>, ECLI:EU:C:2014:2286 - C-476/12 <u>Österreichischer Gewerkschaftsbund v Verband Österreichischer Banken und Bankiers</u>, ECLI:EU:C:2014:2332 - C-415/12 <u>Bianca Brandes v Land Niedersachsen</u>, ECLI:EU:C:2013:398 - C-361/12 <u>Carmela Carratù v Poste Italiane SpA</u>, ECLI:EU:C:2013:830 - C-393/10 <u>Dermod Patrick O'Brien v Ministry of Justice</u>, ECLI:EU:C:2012:110 - C-486/08 <u>Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols v Land Tirol</u>, ECLI:EU:C:2010:215 - Об'єднані справи C-395/08 та C-396/08 <u>Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v Tiziana Bruno, Massimo Pettini (C-395/08), та Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v Daniela Lotti, Clara Matteucci (C-396/08)</u>, ECLI:EU:C:2010:329 - Об'єднані справи C-55/07 та C-56/07 <u>Othmar Michaeler (C-55/07 та C-56/07), Subito GmbH (C-55/07 та C-56/07) та Ruth Volgger (C-56/07)</u>

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	<u>v Amt für sozialen Arbeitsschutz and Autonome Provinz Bozen, ECLI:EU:C:2008:248</u> - <u>C-313/02 Nicole Wippel v Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG, ECLI:EU:C:2004:607</u>
<u>Директива Ради 91/383/ЄЕС від 25 червня 1991 року про доповнення заходів, покликаних сприяти поліпшенню безпечних і здорових умов праці працівників з трудовими відносинами визначеної тривалості або тимчасовими трудовими відносинами</u>	- Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 98/59/ЄС від 20 липня 1998 року про наближення законодавств держав-членів щодо колективного звільнення</u>	- C-429/16 <u>Małgorzata Ciupa and Others v II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi</u>, ECLI:EU:C:2017:711 - C-149/16 <u>Halina Socha and Others v Szpital Specjalistyczny im. A. Falkiewicza we Wrocławiu</u>, ECLI:EU:C:2017:708 - C-201/15 <u>Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) v Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalis kai Koinonikis Allilengyis</u>, ECLI:EU:C:2016:972 - C-422/14 <u>Cristian Pujante Rivera v Gestora Clubs Dir SL and Fondo de Garantía Salarial</u>, ECLI:EU:C:2015:743 - C-229/14 <u>Ender Balkaya v Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH</u>, ECLI:EU:C:2015:455 - C-80/14 <u>Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW) and B. Wilson v WW Realisation 1 Ltd and Others</u>, ECLI:EU:C:2015:291 - C-392/13 <u>Andrés Rabal Cañas v Nexea Gestión Documental SA and Fondo de Garantía Salarial</u>, ECLI:EU:C:2015:318 - C-182/13 <u>Valerie Lyttle and Others v Bluebird UK Bidco 2 Limited</u>, ECLI:EU:C:2015:317 - Об'єднані справи C-235/10 до C-239/10 <u>David Claes (C-235/10), Sophie Jeanjean (C-236/10), Miguel Rémy (C-237/10), Volker Schneider (C-238/10) та Xuan-Mai Tran (C-239/10) v Landsbanki Luxembourg SA</u>, ECLI:EU:C:2011:119 - C-323/08 <u>Ovido Rodríguez Mayor and Others v v Herencia yacente de Rafael de las Heras Dávila and Others</u>, ECLI:EU:C:2009:770 - C-44/08 <u>Akavan Erytisalojen Keskusliitto AEK ry and Others v Fujitsu Siemens Computers Oy</u>, ECLI:EU:C:2009:533 - C-12/08 <u>Mono Car Styling SA, in liquidation v Dervis Odemis and Others</u>, ECLI:EU:C:2009:466

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-385/05 <u>Confédération générale du travail (CGT) and Others v Premier ministre and Ministre de l'Emploi, de la Cohésion sociale et du Logement</u>, ECLI:EU:C:2007:37 - C-270/05 <u>Athinaïki Chartopoïia AE v L. Panagiotidis and Others</u>, ECLI:EU:C:2007:101 - C-188/03 <u>Irmtraud Junk v Wolfgang Kühnel</u>, ECLI:EU:C:2005:59 - C-55/02 <u>Commission of the European Communities v Portuguese Republic</u>, ECLI:EU:C:2004:605 - C-32/02 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:2003:555

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 2001/23/ЄС від 12 березня 2001 року про наближення законодавств держав-членів щодо захисту прав працівників у випадку зміни власника підприємств, бізнесу або частин підприємств або бізнесу</u>	- C-416/16 <u>Luís Manuel Piscarreta Ricardo v Portimão Urbis EM SA and Others</u>, ECLI:EU:C:2017:574 - C-200/16 <u>Securitas - Serviços e Tecnologia de Segurança SA v ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA and Others</u>, ECLI:EU:C:2017:780 - C-126/16 <u>Federatie Nederlandse Vakvereniging and Others v Smallsteps BV</u>, ECLI:EU:C:2017:489 - Об'єднані справи C-680/15 та C-681/15 <u>Asklepios Kliniken Langen-Seligenstadt GmbH v Ivan Felja and Asklepios Dienstleistungsgesellschaft mbH v Vittoria Graf</u>, ECLI:EU:C:2017:317 - C-336/15 <u>Unionen v Almega Tjänsteförbunden and ISS Facility Services AB</u>, ECLI:EU:C:2017:276 - C-509/14 <u>Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) v Luis Aira Pascual and Others</u>, ECLI:EU:C:2015:781 - C-160/14 <u>João Filipe Ferreira da Silva e Brito and Others v Estado português</u>, ECLI:EU:C:2015:565 - C-688/13 <u>Провадження, ініційоване Gimnasio Deportivo San Andrés SL</u>, ECLI:EU:C:2015:46 - C-328/13 <u>Österreichischer Gewerkschaftsbund v Wirtschaftskammer Österreich - Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen</u>, ECLI:EU:C:2014:2197 - C-458/12 <u>Lorenzo Amatori and Others v Telecom Italia SpA and Telecom Italia Information Technology Srl</u>, ECLI:EU:C:2014:124 - C-426/11 <u>Mark Alemo-Herron and Others v Parkwood Leisure Ltd</u>, ECLI:EU:C:2013:521 - C-463/09 <u>CLECE SA v María Socorro Martín Valor and Ayuntamiento de Cobisa</u>, ECLI:EU:C:2011:24

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-386/09 <u>Jhonny Briot v Randstad Interim, Sodexho SA, Council of the European Union</u>, ECLI:EU:C:2010:526 - C-242/09 <u>Albron Catering BV v FNV Bondgenoten and John Roest</u>, CLI:EU:C:2010:625 - C-151/09 <u>Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) v Ayuntamiento de La Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe and Ministerio Fiscal</u>, ECLI:EU:C:2010:452 - C-561/07 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:2009:363 - C-466/07 <u>Dietmar Klarenberg v Ferrotron Technologies GmbH</u>, ECLI:EU:C:2009:85 - C-396/07 <u>Mirja Juuri v Fazer Amica Oy</u>, ECLI:EU:C:2008:656 - C-313/07 <u>Kirtruna SL and Elisa Vigano v Red Elite de Electrodomésticos SA and Others</u>, ECLI:EU:C:2008:574 - C-485/05 <u>Mohamed Jouini and Others v Princess Personal Service GmbH (PPS)</u>, ECLI:EU:C:2007:512 - Об'єднані справи C-232/04 та C-233/04 <u>Nurten Güney-Görres (C-232/04) та Gul Demir (C-233/04) v Securicor Aviation (Germany) Ltd and Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG</u>, ECLI:EU:C:2005:778

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/14/ЄС від 11 березня 2002 року про загальні правила інформування та консультування працівників у Європейському Співтоваристві</u>	- C-176/12 <u>Association de médiation sociale v Union locale des syndicats CGT and Others</u>, ECLI:EU:C:2014:2 - C-405/08 <u>Ingeniørforeningen i Danmark v Dansk Arbejdsgiverforening</u>, ECLI:EU:C:2010:69 - C-385/05 <u>Confédération générale du travail (CGT) and Others v Premier ministre and Ministre de l'Emploi, de la Cohésion sociale et du Logement</u>, ECLI:EU:C:2007:37
<u>Директива Ради 2000/43/ЄС від 29 червня 2000 року про реалізацію принципу однакового ставлення до осіб незалежно від расової або етнічної приналежності</u>	- C-668/15 <u>Jyske Finans A/S v Ligebehandlingsnævnet, acting on behalf of Ismar Huskic</u>, ECLI:EU:C:2017:278 - C-83/14 <u>"CHEZ Razpredelenie Bulgaria" AD v Komisia za zashtita ot diskriminatsia</u>, ECLI:EU:C:2015:480 - C-451/10 <u>Galina Meister v Speech Design Carrier Systems GmbH</u>, ECLI:EU:C:2012:217 - C-54/07 <u>Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v Firma Feryn NV</u>, ECLI:EU:C:2008:397
<u>Директива Ради 2000/78/ЄС від 27 листопада 2000 року про загальні правила однакового ставлення у сфері зайнятості та професійної діяльності</u>	- C-143/16 <u>Abercrombie & Fitch Italia Srl v Antonino Bordonaro</u>, ECLI:EU:C:2017:566 - C-548/15 <u>J.J. de Lange v Staatssecretaris van Financiën</u>, ECLI:EU:C:2016:850 - C-539/15 <u>Daniel Bowman v Pensionsversicherungsanstalt</u>, ECLI:EU:C:2016:977 - C-443/15 <u>David L. Parris v Trinity College Dublin and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:897 - C-423/15 <u>Nils-Johannes Kratzer v R+V Allgemeine Versicherung AG</u>, ECLI:EU:C:2016:604 - C-406/15 <u>Petya Milkova v Izpalnitelen direktor na Agensiata za privatizatsia i sledprivatizatsionen control</u>, ECLI:EU:C:2017:198 - C-395/15 <u>Mohamed Daouidi v Bootes Plus SL and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:917

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-258/15 <u>Gorka Salaberria Sorondo v Academia Vasca de Policía y Emergencias</u>, ECLI:EU:C:2016:873 - C-188/15 <u>Asma Bougnaoui and Association de défense des droits de l'homme (ADDH) v Micropole SA</u>, ECLI:EU:C:2017:204 - C-157/15 <u>Samira Achbita and Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v G4S Secure Solutions NV</u>, ECLI:EU:C:2017:203 - C-188/15 <u>Asma Bougnaoui and Association de défense des droits de l'homme (ADDH) v Micropole SA</u>, ECLI:EU:C:2017:204 - C-548/15 <u>J.J. de Lange v Staatssecretaris van Financiën</u>, ECLI:EU:C:2016:850 - C-539/15 <u>Daniel Bowman v Pensionsversicherungsanstalt</u>, ECLI:EU:C:2016:977 - C-443/15 <u>David L. Parris v Trinity College Dublin and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:897 - C-423/15 <u>Nils-Johannes Kratzer v R+V Allgemeine Versicherung AG</u>, ECLI:EU:C:2016:604 - C-406/15 <u>Petya Milkova v Izpalnitelen direktor na Agentsiata za privatizatsia i sledprivatizatsionen control</u>, ECLI:EU:C:2017:198 - C-395/15 <u>Mohamed Daouidi v Bootes Plus SL and Others</u>, ECLI:EU:C:2016:917 - C-258/15 <u>Gorka Salaberria Sorondo v Academia Vasca de Policía y Emergencias</u>, ECLI:EU:C:2016:873 - C-159/15 <u>Franz Lesar v Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt</u>, ECLI:EU:C:2016:451 - C-122/15 <u>Провадження, ініційоване С</u>, ECLI:EU:C:2016:391 - C-441/14 <u>Dansk Industri (DI), acting on behalf of Ajos A/S v Estate of Karsten Eigil Rasmussen</u>, ECLI:EU:C:2016:278 - C-432/14 <u>O v Bio Philippe Auguste SARL</u>, ECLI:EU:C:2015:643 - C-530/13 <u>Leopold Schmitzer v Bundesministerin für Inneres</u>, ECLI:EU:C:2014:2359

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-529/13 <u>Georg Felber v Bundesministerin für Unterricht, Kunst und Kultur</u>, ECLI:EU:C:2015:20 - C-515/13 <u>Ingeniørforeningen i Danmark v Teknig</u>, ECLI:EU:C:2015:115 - C-417/13 <u>ÖBB Personenverkehr AG v Gotthard Starjakob</u>, ECLI:EU:C:2015:38 - C-416/13 <u>Mario Vital Pérez v Ayuntamiento de Oviedo</u>, ECLI:EU:C:2014:2371 - C-354/13 <u>Fag og Arbejde (FOA) v Kommunernes Landsforening (KL)</u>, ECLI:EU:C:2014:2463 - C-20/13 <u>Daniel Unland v Land Berlin</u>, ECLI:EU:C:2015:561 - Об'єднані справи з C-501/12 до C-506/12, C-540/12 та C-541/12 <u>Thomas Specht (C-501/12), Jens Schombera (C-502/12), Alexander Wieland (C-503/12), Uwe Schönfeld (C-504/12), Antje Wilke (C-505/12) та Gerd Schini (C-506/12) v Land Berlin та Rena Schmeel (C-540/12) та Ralf Schuster (C-541/12) v Bundesrepublik Deutschland</u>, ECLI:EU:C:2014:2005 - C-492/12 <u>Siegfried Pohl v ÖBB Infrastruktur AG.</u>, ECLI:EU:C:2014:12 - C-363/12 <u>Z. v A Government department and The Board of management of a community school</u>, ECLI:EU:C:2014:159 - C-286/12 <u>European Commission v Hungary</u>, ECLI:EU:C:2012:687 - C-267/12 <u>Frédéric Hay v Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres</u>, ECLI:EU:C:2013:823 - C-81/12 <u>Asociația ACCEPT v Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării</u>, ECLI:EU:C:2013:275 - C-546/11 <u>Dansk Jurist- og Økonomforbund, acting on behalf of Erik Toftgaard v Indenrigs- og Sundhedsministeriet</u>, ECLI:EU:C:2013:603 - C-476/11 <u>HK Danmark acting on behalf of Glennie Kristensen v Experian A/S</u>, ECLI:EU:C:2013:590 - Об'єднані справи C-335/11 та C-337/11 <u>HK Danmark, acting on behalf of Jette Ring v Dansk almennyttigt Boligselskab (C-335/11) and HK Danmark, acting on behalf of Lone Skouboe Werge v Dansk</u>

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	<u>Arbejdsgiverforening, acting on behalf of Pro Display A/S (C-337/11)</u>, ECLI:EU:C:2013:222 - C-152/11 <u>Johann Odar v Baxter Deutschland GmbH</u>, ECLI:EU:C:2012:772 - C-141/11 <u>Torsten Hörnfeldt v Posten Meddelande AB</u>, ECLI:EU:C:2012:421 - C-132/11 <u>Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH v Betriebsrat Bord der Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH</u>, ECLI:EU:C:2012:329 - Об'єднані справи C-124/11, C-125/11 та C-143/11 <u>Bundesrepublik Deutschland v Karen Dittrich (C-124/11) та Robert Klinke (C-125/11) та Jörg-Detlef Müller v Bundesrepublik Deutschland (C-143/11)</u>, ECLI:EU:C:2012:771 - C-415/10 <u>Galina Meister v Speech Design Carrier Systems GmbH</u>, ECLI:EU:C:2012:217 - Об'єднані справи C-297/10 та C-298/10 <u>Sabine Hennigs (C-297/10) v Eisenbahn-Bundesamt and Land Berlin (C-298/10) v Alexander Mai</u>, ECLI:EU:C:2011:560 - Об'єднані справи C-159/10 та C-160/10 <u>Gerhard Fuchs (C-159/10) and Peter Köhler (C-160/10) v Land Hessen</u>, ECLI:EU:C:2011:508 - C-447/09 <u>Reinhard Prigge and Others v Deutsche Lufthansa AG</u>, ECLI:EU:C:2011:573 - C-356/09 <u>Pensionsversicherungsanstalt v Christine Kleist</u>, ECLI:EU:C:2010:703 - Об'єднані справи C-250/09 та C-268/09 <u>Vasil Ivanov Georgiev v Tehniceski universitet - Sofia, filial Plovdiv</u>, ECLI:EU:C:2010:699 - C-246/09 <u>Susanne Bulicke v Deutsche Büro Service GmbH</u>, ECLI:EU:C:2010:418 - C-109/09 <u>Deutsche Lufthansa AG v Gertraud Kumpan</u>, ECLI:EU:C:2011:129

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-45/09 <u>Gisela Rosenblatt v Oellerking Gebäudereinigungsges. mbH.</u>, ECLI:EU:C:2010:601 - C-499/08 <u>Ingeniørforeningen i Danmark v Region Syddanmark</u>, ECLI:EU:C:2010:600 - C-341/08 <u>Domnica Petersen v Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe</u>, ECLI:EU:C:2010:4 - C-229/08 <u>Colin Wolf v Stadt Frankfurt am Main</u>, ECLI:EU:C:2010:3 - C-147/08 <u>Jürgen Römer v Freie und Hansestadt Hamburg</u>, ECLI:EU:C:2011:286 - C-88/08 <u>David Hütter v Technische Universität Graz</u>, ECLI:EU:C:2009:381 - C-555/07 <u>Seda Küçükdeveci v Swedex GmbH & Co. KG.</u>, ECLI:EU:C:2010:21 - C-388/07 <u>The Queen, on the application of The Incorporated Trustees of the National Council for Ageing (Age Concern England) v Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory Reform</u>, ECLI:EU:C:2009:128 - C-427/06 <u>Birgit Bartsch v Bosch und Siemens Hausgeräte (BSH) Altersfürsorge GmbH</u>, ECLI:EU:C:2008:517 - C-303/06 <u>S. Coleman v Attridge Law and Steve Law</u>, ECLI:EU:C:2008:415 - C-267/06 <u>Tadao Maruko v Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen</u>, ECLI:EU:C:2008:179 - C-411/05 <u>Félix Palacios de la Villa v Cortefiel Servicios SA</u>, ECLI:EU:C:2007:604 - C-13/05 <u>Sonia Chacón Navas v Eurest Colectividades SA</u>, ECLI:EU:C:2006:456 - C-144/04 <u>Werner Mangold v Rüdiger Helm</u>, ECLI:EU:C:2005:709
<u>Директива Ради 2004/113/ЄС від 13 грудня 2004 року про реалізацію принципу однакового ставлення до чоловіків і жінок у доступі до постачання товарів і надання послуг</u>	- C-236/09 <u>Association Belge des Consommateurs Test-Achats ASBL and Others v Conseil des ministres</u>, ECLI:EU:C:2011:100

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 92/85/ЄЕС від 19 жовтня 1992 року про запровадження заходів, покликаних сприяти поліпшенню безпечних і здорових умов праці вагітних працівниць, працівниць, які нещодавно народили, або годують грудьми (десята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	- C-531/15 <u>Elda Otero Ramos v Servicio Galego de Saúde and Instituto Nacional de la Seguridad Social</u>, ECLI:EU:C:2017:789 - C-335/15 <u>Maria Cristina Elisabetta Ornano v Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero</u>, ECLI:EU:C:2016:564 - C-65/14 <u>Charlotte Rosselle v Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI) and Union nationale des mutualités libres (UNM)</u>, ECLI:EU:C:2015:339 - C-167/12 <u>C.D. v S.T.</u>, ECLI:EU:C:2014:169 - C-5/12 <u>Marc Betriu Montull v Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)</u>, ECLI:EU:C:2013:571 - Об'єднані справи C-512/11 та C-513/11 <u>Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö (TSN) ry v Terveyspalvelualan Liitto ry (C-512/11) та Ylemmät Toimihenkilöt (YTN) ry v Teknologiateollisuus ry and Nokia Siemens Networks Oy (C-513/11)</u>, ECLI:EU:C:2014:73 - C-232/09 <u>Dita Danosa v LKB Līzings SIA</u>, ECLI:EU:C:2010:674 - C-471/08 <u>Sanna Maria Parviainen v Finnair Oyj</u>, ECLI:EU:C:2010:391 - C-194/08 <u>Susanne Gassmayr v Bundesminister für Wissenschaft und Forschung</u>, ECLI:EU:C:2010:386 - C-63/08 <u>Virginie Pontin v T-Comalux SA.</u>, ECLI:EU:C:2009:666 - C-506/06 <u>Sabine Mayr v Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG</u>, ECLI:EU:C:2008:119 - C-460/06 <u>Nadine Paquay v Société d'architectes Hoet + Minne SPRL.</u>, ECLI:EU:C:2007:601 - C-116/06 <u>Sari Kiiski v Tampereen kaupunki</u>, ECLI:EU:C:2007:536 - C-147/02 <u>Michelle K. Alabaster v Woolwich plc and Secretary of State for Social Security</u>, ECLI:EU:C:2004:192 - C-342/01 <u>María Paz Merino Gómez v Continental Industrias del Caucho SA.</u>, ECLI:EU:C:2004:160 - C-109/00 <u>Tele Danmark A/S v Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark (HK)</u>, ECLI:EU:C:2001:513

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-438/99 <u>Maria Luisa Jiménez Melgar v Ayuntamiento de Los Barrios</u>, ECLI:EU:C:2001:509 - C-333/97 <u>Susanne Lewen v Lothar Denda</u>, ECLI:EU:C:1999:512 - C-411/96 <u>Margaret Boyle and Others v Equal Opportunities Commission</u>, ECLI:EU:C:1998:506 - C-394/96 <u>Mary Brown v Rentokil Ltd.</u>, ECLI:EU:C:1998:331
<u>Директива Ради 79/7/ЄЕС від 19 грудня 1978 року про поступову реалізацію принципу однакового ставлення до чоловіків і жінок у сфері соціального забезпечення</u>	- C-137/15 <u>María Pilar Plaza Bravo v Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava</u>, ECLI:EU:C:2015:771 - C-527/13 <u>Lourdes Cachaldora Fernández v Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) and Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)</u>, ECLI:EU:C:2015:215 - C-318/13 <u>Провадження, ініційоване Х.</u>, ECLI:EU:C:2014:2133 - C-123/10 <u>Waltraud Brachner v Pensionsversicherungsanstalt</u>, ECLI:EU:C:2011:675 - C-577/08 <u>Rijksdienst voor Pensioenen v Elisabeth Brouwer</u>, ECLI:EU:C:2010:449 - C-537/07 <u>Evangelina Gómez-Limón Sánchez-Camacho v Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) and Alcampo SA</u>, ECLI:EU:C:2009:462 - Об'єднані справи з C-231/06 до C-233/06 <u>Office national des pensions v Emilienne Jonkman (C-231/06) and Hélène Vercheval (C-232/06) and Noëlle Permesaen v Office national des pensions (C-233/06)</u>, ECLI:EU:C:2007:373 - C-423/04 <u>Sarah Margaret Richards v Secretary of State for Work and Pensions</u>, ECLI:EU:C:2006:256 - C-303/02 <u>Peter Haackert v Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten</u>, ECLI:EU:C:2004:128 - C-172/02 <u>Robert Bourgard v Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti)</u>, ECLI:EU:C:2004:283 - C-351/00 <u>Pirkko Niemi</u>, ECLI:EU:C:2002:480

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-382/98 <u>The Queen v Secretary of State for Social Security, ex parte John Henry Taylor</u>, ECLI:EU:C:1999:623 - C-196/98 <u>Regina Virginia Hepple v Adjudication Officer and Adjudication Officer v Anna Stec</u>, ECLI:EU:C:2000:278 - C-104/98 <u>Johann Buchner and Others v Sozialversicherungsanstalt der Bauern</u>, ECLI:EU:C:2000:276 - Об'єднані справи з C-377/96 до C-384/96 <u>August De Vriendt v Rijksdienst voor Pensioenen (C-377/96), Rijksdienst voor Pensioenen v René van Looveren (C-378/96), Julien Grare (C-379/96), Karel Boeykens (C-380/96) and Frans Serneels (C-381/96) and Office national des pensions (ONP) v Fredy Parotte (C-382/96), Camille Delbrouck (C-383/96) and Henri Props (C-384/96)</u>, ECLI:EU:C:1998:183 - C-154/96 <u>Louis Wolfs v Office national des pensions (ONP)</u>, ECLI:EU:C:1998:494 - C-139/95 <u>Livia Balestra v Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS)</u>, ECLI:EU:C:1997:45 - C-77/95 <u>Bruna-Alessandra Züchner v Handelskrankenkasse (Ersatzkasse) Bremen</u>, ECLI:EU:C:1996:425 - C-66/95 <u>The Queen v Secretary of State for Social Security, ex parte Eunice Sutton</u>, ECLI:EU:C:1997:207 - C-280/94 <u>Y. M. Posthuma-van Damme v Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen and N. Oztürk v Bestuur van de Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging</u>, ECLI:EU:C:1996:27 - Об'єднані справи C-245/94 та C-312/94 <u>Ingrid Hoever and Iris Zachow v Land Nordrhein-Westfalen</u>, ECLI:EU:C:1996:379 - C-228/94 <u>Stanley Charles Atkins v Wrekin District Council and Department of Transport</u>, ECLI:EU:C:1996:288 - C-137/94 <u>The Queen v Secretary of State for Health, ex parte Cyril Richardson</u>, ECLI:EU:C:1995:342

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-92/94 <u>Secretary of State for Social Security and Chief Adjudication Officer v Rose Graham, Mary Connell and Margaret Nicholas</u>, ECLI:EU:C:1995:272 - C-8/94 <u>C. B. Laperre v Bestuurscommissie beroepszaken in de provincie Zuid-Holland</u>, ECLI:EU:C:1996:36 - C-444/93 <u>Ursula Megner and Hildegard Scheffel v Innungskrankenkasse Vorderpfalz, now Innungskrankenkasse Rheinhessen-Pfalz</u>, ECLI:EU:C:1995:442 - C-317/93 <u>Inge Nolte v Landesversicherungsanstalt Hannover</u>, ECLI:EU:C:1995:438 - C-297/93 <u>Rita Grau-Hupka v Stadtgemeinde Bremen</u>, ECLI:EU:C:1994:406 - C-128/93 <u>Geertruida Catharina Fisscher v Voorhuis Hengelo BV and Stichting Bedrijfspensioenfonds voor de Detailhandel</u>, ECLI:EU:C:1994:353 - C-57/93 <u>Anna Adriaantje Vroege v NCIV Instituut voor Volkshuisvesting BV and Stichting Pensioenfonds NCIV</u>, ECLI:EU:C:1994:352 - C-7/93 <u>Bestuur van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds v G. A. Beune</u>, ECLI:EU:C:1994:350 - C-420/90 <u>Elizabeth Bramhill v Chief Adjudication Officer</u>, ECLI:EU:C:1994:280 - C-410/92 <u>Elsie Rita Johnson v Chief Adjudication Officer</u>, ECLI:EU:C:1994:401 - C-343/92 <u>M. A. De Weerd, née Roks, and others v Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen and others</u>, ECLI:EU:C:1994:71 - C-154/92 <u>Remi van Cant v Rijksdienst voor pensioenen</u>, ECLI:EU:C:1993:282 - C-338/91 <u>H. Steenhorst-Neerings v Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen</u>, ECLI:EU:C:1993:857

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- C-337/91 <u>A. M. van Gemert-Derks v Nieuwe Industriële Bedrijfsvereniging</u>, ECLI:EU:C:1993:856 - C-328/91 <u>Secretary of State for Social Security v Evelyn Thomas and others</u>, ECLI:EU:C:1993:117 - C-226/91 <u>Jan Molenbroek v Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank</u>, ECLI:EU:C:1992:451 - C-165/91 <u>Simon J. M. van Munster v Rijksdienst voor Pensioenen</u>, ECLI:EU:C:1994:359 - Об'єднані справи C-63/91 та C-64/91 <u>Sonia Jackson and Patricia Cresswell v Chief Adjudication Officer</u>, ECLI:EU:C:1992:329 - C-9/91 <u>The Queen v Secretary of State for Social Security, ex parte Equal Opportunities Commission</u>, ECLI:EU:C:1992:297 - C-243/90 <u>The Queen v Secretary of State for Social Security, ex parte Florence Rose Smithson</u>, ECLI:EU:C:1992:54 - C-208/90 <u>Theresa Emmott v Minister for Social Welfare and Attorney General</u>, ECLI:EU:C:1991:333 - Об'єднані справи C-87/90, C-88/90 та C-89/90 <u>A. Verholen and others v Sociale Verzekeringsbank Amsterdam</u>, ECLI:EU:C:1991:314 - C-31/90 <u>Elsie Rita Johnson v Chief Adjudication Officer</u>, ECLI:EU:C:1991:311 - C-377/89 <u>Ann Cotter and Norah McDermott v Minister for Social Welfare and Attorney General</u>, ECLI:EU:C:1991:116 - C-373/89 <u>Caisse d'assurances sociales pour travailleurs indépendants "Integrity" v Nadine Rouvroy</u>, ECLI:EU:C:1990:414 - C-262/88 <u>Douglas Harvey Barber v Guardian Royal Exchange Assurance Group</u>, ECLI:EU:C:1990:209 - C-102/88 <u>M. L. Ruzius-Wilbrink v Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor Overheidsdiensten</u>, ECLI:EU:C:1989:639 - Об'єднані справи 48/88, 106/88 та 107/88 <u>J. E. G. Achterberg-te Riele and others v Sociale Verzekeringsbank</u>, ECLI:EU:C:1989:261

Акт законодавства ЄС	Судова практика
	- 151/87 <u>Cornelis G. Bakker v Rijksdienst voor Werknemerspensionen</u>, ECLI:EU:C:1988:191 - 80/87 <u>A. Dik, A. Menkutos-Demirci and H. G. W. Laar-Vreeman v College van Burgemeester en Wethouders Arnhem and Winterswijk</u>, ECLI:EU:C:1988:133 - 384/85 <u>Jean Borrie Clarke v Chief Adjudication Officer</u>, ECLI:EU:C:1987:309 - 286/85 <u>Norah McDermott and Ann Cotter v Minister for Social Welfare and Attorney-General</u>, ECLI:EU:C:1987:154 - 192/85 <u>George Noel Newstead v Department of Transport and Her Majesty's Treasury</u>, ECLI:EU:C:1987:522 - 150/85 <u>Jacqueline Drake v Chief Adjudication Officer</u>, ECLI:EU:C:1986:257 - 71/85 <u>State of the Netherlands v Federatie Nederlands Vakbeweging</u>, ECLI:EU:C:1986:465 - 30/85 <u>J. W. Teuling v Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Chemische Industrie</u>, ECLI:EU:C:1987:271 - 262/84 <u>Vera Mia Beets-Proper v F. Van Lanschot Bankiers NV</u>, ECLI:EU:C:1986:86 - 152/84 <u>M. H. Marshall v Southampton and South-West Hampshire Area Health Authority (Teaching)</u>, ECLI:EU:C:1986:84 - 151/84 <u>Joan Roberts v Tate & Lyle Industries Limited</u>, ECLI:EU:C:1986:83 - 275/81 <u>G.F. Koks v Raad van Arbeid</u>, ECLI:EU:C:1982:316 - 19/81 <u>Arthur Burton v British Railways Board</u>, ECLI:EU:C:1982:58

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива 89/391/ЄЕС від 12 червня 1989 року про запровадження заходів, покликаних сприяти поліпшенню безпечних і здорових умов праці працівників</u>	- C-335/15 <u>Maria Cristina Elisabetta Ornano v Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero</u>, ECLI:EU:C:2016:564 - C-65/14 <u>Charlotte Rosselle v Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI) and Union nationale des mutualités libres (UNM)</u>, ECLI:EU:C:2015:339 - C-127/05 <u>Commission of the European Communities v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland</u>, ECLI:EU:C:2007:338 - C-428/04 <u>Commission of the European Communities v Republic of Austria</u>, ECLI:EU:C:2006:238 - C-5/00 <u>Commission of the European Communities v Federal Republic of Germany</u>, ECLI:EU:C:2002:81 - C-241/99 <u>Confederación Intersindical Galega (CIG) v Servicio Galego de Saúde (Sergas)</u>, ECLI:EU:C:2001:371 - C-303/98 <u>Sindicato de Médicos de Asistencia Pública (Simap) v Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana</u>, ECLI:EU:C:2000:528
<u>Директива Ради 89/654/ЄЕС від 30 листопада 1989 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності робочого місця (перша окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 89/655/ЄЕС від 30 листопада 1989 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності при використанні працівниками робочого обладнання (друга окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС) (ПРИМІТКА: скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/104/ЄС від 16 вересня 2009 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності при використанні працівниками робочого обладнання (друга окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС))</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/45/ЄС від 27 червня 2001 року про внесення змін до Директиви Ради 89/655/ЄЕС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності при використанні працівниками робочого обладнання (друга окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС) (ПРИМІТКА: скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/104/ЄС від 16 вересня 2009 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності при використанні працівниками робочого обладнання (друга окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС))</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 92/91/ЄЕС від 3 листопада 1992 року про мінімальні вимоги для поліпшення захисту безпечних і здорових умов праці працівників, які виконують буріння на гірничодобувних підприємствах (одинадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 92/104/ЄЕС від 3 грудня 1992 року про мінімальні вимоги для поліпшення захисту безпечних і здорових умов праці працівників на гірничодобувних підприємствах з відкритим і підземним способами видобування (дванадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 89/656/ЄЕС від 30 листопада 1989 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності при використанні працівниками засобів індивідуального захисту на робочому місці (третья окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	- C-103/01 <u>Commission of the European Communities v Federal Republic of Germany</u>, ECLI:EU:C:2003:301
<u>Директива Ради 92/57/ЄЕС від 24 червня 1992 року про виконання мінімальних санітарно-гігієнічних вимог і вимог до безпечності на</u>	- C-224/09 <u>Кримінальне провадження проти Martha Nussbaumer</u>, ECLI:EU:C:2010:594

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>тимчасових або мобільних будівельних майданчиках (восьма окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	
<u>Директива Ради 83/477/ЄЕС від 19 вересня 1983 року про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом азбесту під час роботи (друга окрема Директива у значенні статті 8 Директиви 80/1107/ЄЕС) (ПРИМІТКА: скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/148/ЄС від 30 листопада 2009 року про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом азбесту під час роботи)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 91/382/ЄЕС від 25 червня 1991 року про внесення змін до Директиви 83/477/ЄЕС про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом азбесту під час роботи (друга окрема Директива у значенні статті 8 Директиви 80/1107/ЄЕС) (ПРИМІТКА: скасовано Ошибка! Закладка не определена.)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/18/ЄС від 27 березня 2003 року про внесення змін до Директиви Ради 83/477/ЄЕС про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом азбесту під час роботи (ПРИМІТКА: скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2009/148/ЄС від 30 листопада 2009 року про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом азбесту під час роботи)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/37/ЄС від 29 квітня 2004 року про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом канцерогенів або мутагенів під час роботи (шоста окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви Ради 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2000/54/ЄС від 18 вересня 2000 року про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом біологічних речовин під час роботи (сьома окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 90/270/ЄЕС від 29 травня 1990 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності при роботі з екранними пристроями (п'ята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	- Об'єднані справи C-74/95 та C-129/95 <u>Кримінальне провадження проти X</u>, ECLI:EU:C:1996:491 - C-11/99 <u>Margrit Dietrich v Westdeutscher Rundfunk</u>, ECLI:EU:C:2000:368 - C-455/00 <u>Commission of the European Communities v Italian Republic</u>, ECLI:EU:C:2002:612
<u>Директива Ради 92/58/ЄЕС від 24 червня 1992 року про мінімальні вимоги до забезпечення позначень безпеки та/або гігієни під час роботи (дев'ята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 98/24/ЄС від 7 квітня 1998 року про безпеку і захист здоров'я працівників від ризиків, пов'язаних із використанням хімічних речовин під час роботи (чотирнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 1999/92/ЄС від 16 грудня 1999 року про мінімальні вимоги для поліпшення безпеки та захисту здоров'я працівників у потенційно вибухонебезпечних середовищах (п'ятнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/44/ЄС від 25 червня 2002 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для працівників, які піддаються ризику, спричиненому фізичними факторами (вібрацією)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>(шістнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/10/ЄС від 6 лютого 2003 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для працівників, які піддаються ризику, спричиненому фізичними факторами (шумом) (сімнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	- Об'єднані справи C-256/10 та C-261/10 <u>David Barcenilla Fernández (C-256/10) and Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10) v Gerardo García SL</u> , ECLI:EU:C:2011:326
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/40/ЄС від 29 квітня 2004 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для працівників, які піддаються ризику, спричиненому фізичними факторами (електромагнітними полями) (вісімнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС) (ПРИМІТКА: скасовано Директивою Європейського Парламенту і Ради 2013/35/ЄС від 26 червня 2013 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для працівників, які піддаються ризику, спричиненому фізичними факторами (електромагнітними полями) (двадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС), що скасовує Директиву 2004/40/ЄС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/25/ЄС від 5 квітня 2006 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для працівників, які піддаються ризику, спричиненому фізичними факторами (штучним оптичним випромінюванням) (дев'ятнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

Акт законодавства ЄС	Судова практика
<u>Директива Ради 93/103/ЄС від 23 листопада 1993 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності під час роботи на борту риболовних суден (тринадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 92/29/ЄЕС від 31 березня 1992 року про мінімальні вимоги до безпеки та охорони здоров'я для поліпшення медичного обслуговування на борту суден</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Ради 90/269/ЄЕС від 29 травня 1990 року про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для ручного переміщення вантажів, де існує ризик, зокрема, травмування працівниками спини (четверта окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 91/322/ЄЕС від 29 травня 1991 року про встановлення індикативних граничних значень в рамках імплементації Директиви Ради 80/1107/ЄЕС про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом хімічних, фізичних і біологічних факторів на робочому місці</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2000/39/ЄС, що засновує перший перелік індикативних гранично допустимих концентрацій шкідливих речовин в повітрі робочої зони в рамках імплементації Директиви Ради 98/24/ЄС про безпеку і захист здоров'я працівників від ризиків, пов'язаних з використанням хімічних речовин на робочому місці</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року
<u>Директива Комісії 2006/15/ЄС, що засновує другий перелік індикативних гранично допустимих концентрацій шкідливих речовин в повітрі робочої зони в рамках імплементації Директиви Ради 98/24/ЄС та вносить зміни до Директив 91/322/ЄЕС та 2000/39/ЄС</u>	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2. Резюме вибраних рішень

20.2.1. Директива 91/533/ЄЕС про обов'язок працедавця інформувати працівників про умови, застосовні до контракту або трудових відносин

Справа	Резюме справи
C-306/07 <u>Ruben Andersen v Kommunernes Landsforening</u>	Фактичні обставини: <i>Højesteret</i> (Данія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було подано у ході національного розгляду справи за позовом пана Андерсена проти Kommunernes Landsforening (Національної асоціації муніципалітетів), що діє від імені Slagelse Kommune (колишня Skælskør Kommune) (Данія), яка була працедавцем пана Андерсена, щодо застосовності до нього колективного договору, який регулює трудові відносини у датських муніципалітетах (див. також пункти 17–20). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 91/533 і тому вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Він подав три питання, що стосувалися, між іншим, застосовності колективного договору до позивача, а також тлумачення термінів «тимчасова угода» і «тимчасові ... трудові відносини», які використовуються у статті 8 цієї Директиви. Рішення: Стаття 8(1) Директиви 91/533 не забороняє національні правила, якими передбачено, що колективний договір, призначений транспонувати положення Директиви 91/533 до національного законодавства, потрібно застосовувати до працівника, навіть якщо він не є членом організації, яка є стороною такого договору. Стаття 8(2) Директиви 91/533 не перешкоджає тому, що працівник, який не є членом союзу, що виступає стороною колективного договору, який регулює його трудові відносини, розглядається як «такий, що його охоплює» дія такого договору у значенні вищезгаданого положення. Більше того, Суд ухвалив, що «тимчасову угоду або тимчасові трудові відносини» у другому підпараграфі статті 8(2) Директиви 91/533 потрібно тлумачити як такі, що стосуються угод і трудових відносин, встановлених на короткий період. Судді додали, що, у випадку якщо у правилах держав-членів не встановлено норму для цієї мети, саме національні суди визначають тривалість для кожного окремого випадку, зважаючи на специфіку певних секторів або окремих видів професійної діяльності чи робіт. Проте, така тривалість повинна бути визначена таким чином, щоб забезпечувати дієвий захист прав, наданих працівникам Директивою 91/533.

Справа	Резюме справи
	Значення: це важливе рішення роз'яснює значення статті 8 Директиви 91/533 та можливості для маневрування, доступні для держав-членів. Необхідно взяти його до уваги, коли українські державні органи розпочнуть наближення національних правил до зазначеної Директиви.
C-350/99 <u>Wolfgang Lange v Georg Schünemann GmbH</u>	Фактичні обставини: Arbeitsgericht Bremen (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом Wolfgang Lange проти Georg Schünemann GmbH щодо законності звільнення пана ange компанією Georg Schünemann на підставі відмови пана Lange працювати понаднормово (див. також пункти 9–13 рішення). Німецький суд, який слухав справу, вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення і поставив 3 питання щодо тлумачення Директиви 91/533. Він мав намір з'ясувати, між іншим, чи є стаття 2(2)(i) Директиви 91/533 застосовною до угод з працівником, згідно з якими він приймає загальні умови працювати понаднормово. Рішення: Стаття 2(2)(i) Директиви 91/533 не стосується понаднормової роботи. Проте, відповідно до статті 2(1) Директиви 91/533, працедавець повинен повідомляти працівника про будь-які умови, які є основними елементами контракту або трудових відносин, і вимагають від працівника працювати понаднормово, коли є така потреба з боку працедавця. Інформацію необхідно повідомляти відповідно до тих самих умов, які встановлені Директивою для елементів, чітко зазначених у статті 2(2) Директиви. Судді додали що інформація може, якщо доцільно, за аналогією з правилом, застосовним, зокрема, до нормованого робочого часу відповідно до статті 2(3) Директиви, мати форму посилання на відповідні закони, підзаконні акти й адміністративні або статутні положення чи колективні договори. Більше того, жодне з положень Директиви 91/533 не вимагає того, щоб основний елемент контракту або трудових відносин, який не було зазначено у письмовому документі, наданому працівникові, або про який не було згадано з достатньою точністю, розглядався як незастосовний. Нарешті, що не менш важливо, Суд ухвалив, що, у випадку якщо працедавець не виконує свій обов'язок відповідно до Директиви 91/533 надавати інформацію, ця Директива не вимагає від національного суду застосовувати або утримуватися від застосування принципів національного законодавства, згідно з якими отримання доказів вважається таким, що було порушено, якщо сторона у справі не виконала свої обов'язки надати інформацію згідно з законом. Значення: це важливе рішення роз'яснює тлумачення Директиви 91/533, а саме її статті 2. Необхідно взяти його до уваги, коли українські державні органи розпочнуть наближення національних правил до законодавства ЄС.

Справа	Резюме справи
Об'єднані справи C-253/96, C-254/96, C-255/96, C-256/96, C-257/96 та C-258/96 <u>Helmut Kampelmann and Others v Landschaftsverband Westfalen-Lippe (C-253/96 до C-256/96), Stadtwerke Witten GmbH v Andreas Schade (C-257/96) та Klaus Haseley v Stadtwerke Altena GmbH (C-258/96)</u>	Фактичні обставини: <i>Landesarbeitsgericht Hamm</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було подано у ході національного розгляду декількох справ щодо відмов працедавців у підвищенні працівників на посаді на основі того, що вони не довели, що мали достатній стаж при виконанні роботи, яка вимагала відповідного рівня та ступеню кваліфікації, незважаючи на протилежну інформацію, повідомлену ним їхніми працедавцями у письмовій формі декілька років раніше (для детального ознайомлення з фактами див. пункти 12–22 рішення). Рішення: Оскільки повідомлення, зазначене у статті 2(1) Директиви Ради 91/533, інформує працівника про основні аспекти контракту або трудових відносин, зокрема, про пункти, зазначені у статті 2(2)(с), має таку саму презумпцію щодо його правильності, яка була б характерна в національному законодавстві для будь-якого аналогічного документа, складеного працедавцем і доведеного до відома працівника. Проте працедавцю потрібно дозволити навести будь-які докази протилежного на доведення того, що інформація у повідомленні дійсно неправильна або була представлена такою. Крім того, стаття 9(2) Директиви 91/533 у належному тлумаченні не виключає можливості для держав-членів звільнити працедавця від обов'язку надавати працівнику письмове повідомлення про основні аспекти контракту або трудових відносин, навіть за заявою працівника, коли такі аспекти вже були викладені в документі або трудовому договорі, укладеному до того, як набули чинності заходи з транспозиції Директиви. Значення: це важливе рішення суду роз'яснює численні положення, встановлені в Директиві 91/533. Його необхідно враховувати, коли українські державні органи розпочнуть наближення національних правил до зазначеної Директиви.

20.2.2. Директива Ради 1999/70/ЄС щодо Рамкової угоди про роботу на визначений строк, укладеної ETUC, UNICE та CEEP

Справа	Резюме справи
C-268/06 <u>Impact v Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for</u>	Фактичні обставини: <i>Labour Court</i> (Ірландія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було подано у ході розгляду справи за позовом ірландської профспілки <i>Impact</i>, що діє від імені ірландських державних службовців, проти державних відомств, у яких вони працюють, по-перше, щодо умов оплати праці та пенсій, застосованих до цих державних службовців, на підставі їх статусу працівників, прийнятих на роботу на визначений строк, та, по-друге, щодо умов для поновлення певних строкових трудових договорів одним із цих державних відомств (для детального ознайомлення з фактами див. пункти 17–35 рішення). Суд,

Справа	Резюме справи
<u>Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport</u>	що звернувся із запитом, подав 5 питань щодо дотримання застосовних правил на національному рівні, а також тлумачення матеріальних норм, встановлених у цій директиві (див. пункт 36 рішення). Рішення: Положення 4 рамкової угоди про роботу на визначений строк (додаток до Директиви 1999/70) потрібно тлумачити таким чином, що умови працевлаштування у значенні цього положення охоплюють умови, пов'язані з оплатою праці та пенсіями, які залежать від трудових відносин, за виключенням умов, що стосуються пенсій, обумовлених встановленою законом програмою соціального забезпечення. Відповіді, надані в секціях 1-4 висновків Суду, стосуються виконання цієї Директиви у національних судах. Значення: висновки Суду, встановлені у секціях 1-4, не мають значення для українських державних органів, оскільки вони застосовні лише до держав-членів ЄС. Однак, правотворчі органи України повинні взяти до уваги тлумачення положення 4-ої Рамкової угоди, коли вони розпочнуть наближення українського законодавства до відповідної Директиви.
C-212/04 <u>Adeneler and others</u>	Фактичні обставини: <i>Monomeles Protodikio Thessalonikis</i> (Греція) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справ за позовом пана Аденелера та 17-ти інших працівників проти їхнього працедавця, <i>Ellinikos Organismos Galaktos</i> (Грецька молочна організація, «ELOG»), стосовно не продовження ELOG їхніх строкових трудових договорів (для детального ознайомлення з фактами див. пункти 24–32 рішення). Грецький суд, який займався розглядом цього спору, вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення та подав чотири питання (див. пункт 33 рішення). Рішення: Положення 5(1)(а) Рамкової угоди про роботу на визначений строк, укладеної 18 березня 1999 року, яка додана до Директиви Ради 1999/70/ЄС, потрібно тлумачити як таке, що не дозволяє використання послідовних строкових трудових договорів, де їх використання виправдано виключно тим, що це передбачено загальним положенням статутного чи вторинного законодавства держави-члена. З іншого боку, поняття «об'єктивні причини» в значенні цього положення вимагає виправдання звернення до цього конкретного виду трудових відносин, як це передбачено національним законодавством, через наявність певних факторів, що пов'язані, зокрема, з відповідною діяльністю та умовами, за яких вона здійснюється. Крім того, положення 5 Рамкової угоди потрібно тлумачити як таке, що виключає національне правило, згідно з яким лише строкові трудові договори або трудові відносини, які не відокремлені один від одного на період часу більше 20 робочих днів, повинні розглядатися як «послідовні» у значенні цього положення. Суд також ухвалив, що Рамкову угоду про роботу на визначений строк необхідно тлумачити таким чином, що, оскільки національне законодавство

Справа	Резюме справи
	відповідної держави-члена не включає в сектор, який розглядається, будь-які інші дієві заходи для запобігання неправомірному використанню послідовних строкових трудових договорів і, за необхідності, покарання за це, ця Рамкова угода виключає застосування національного законодавства, яке лише в державному секторі абсолютно забороняє перетворення на безстроковий трудовий договір послідовності строкових трудових договорів, які фактично мають на меті покривати «визначені та постійні потреби» працедавця, і тому повинні розглядатися як такі, що становлять зловживання. Значення: одне з багатьох рішень Суду на основі Директиви 1990/70. Рішення є важливим, оскільки воно роз'яснює декілька основних правил, встановлених у Рамковій угоді, яка додається до зазначеної Директиви. Необхідно взяти його до уваги, коли українські правотворчі органи розпочнуть наближення законодавства до цієї Директиви.
C-144/04 <u>Werner Mangold</u> <u>Rüdiger Helm</u>	Фактичні обставини: <i>Arbeitsgericht München</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пана Mangold проти пана Helm стосовно строкового трудового договору, за яким пан Mangold був прийнятий на роботу паном Helm (для детального ознайомлення з фактами див. пункти 20–30 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 1990/70, а також Директиви 2000/78 (див. пункт 31 рішення). Рішення: За належного тлумачення положення 8(3) Рамкової угоди про строкові трудові договори, укладеної 18 березня 1999 року та введеної в дію Директивою Ради 1999/70/ЄС, національне законодавство, що розглядається в основному провадженні, яке з причин, пов'язаних із необхідністю сприяти зайнятості, незалежно від виконання цієї угоди, знизило вік, з якого можна без обмежень укласти строкові трудові договори, не суперечить цьому положенню. Водночас, Стаття 6(1) Директиви 2000/78 виключає положення національного законодавства, що розглядається в основному провадженні, яке дозволяє, без обмежень, за винятком випадків, коли існує тісний зв'язок із попереднім безстроковим трудовим договором, укладеним із тим самим працедавцем, укладання строкових трудових договорів після досягнення працівником віку 52 років. Значення: це рішення має значення для українських державних органів у частині роз'яснення у ньому тлумачення Директив 1990/70 та 2000/78.

20.2.3. Директива 97/81/ЄС щодо Рамкової угоди про неповну зайнятість, укладеної UNICE, CEEP та ETUC

Справа	Резюме справи
C-527/13 <u>Lourdes Cachaldora Fernández v Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) and Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)</u>	Фактичні обставини: Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані Cachaldora Fernández проти Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) та Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) стосовно визначення підстав для розрахунку пенсії через повну постійну втрату працездатності (див. також пункти 13–22 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 79/7/ЄЕС про поступову реалізацію принципу однакового ставлення до чоловіків і жінок у сфері соціального забезпечення, а також Директиви 97/81 (див. пункт 23 рішення). Рішення: Стаття 4(1) Директиви 79/7 не виключає норму національного законодавства, якою передбачено, що перерви у сплаті внесків, які існують протягом базового періоду для розрахунку пенсії з непрацездатності після періоду неповної зайнятості, враховуються шляхом використання базових мінімальних внесків, застосованих в будь-який час, зменшених внаслідок коефіцієнта скорочення цієї зайнятості, у той же час якщо такі перерви у сплаті внесків відбуваються після періоду повної зайнятості, такого зменшення не передбачено. Крім того, Рамкову угоду про неповну зайнятість, укладену 6 червня 1997 року і викладену в Додатку до Директиви Ради 97/81/ЄС, необхідно тлумачити як таку, що не застосовується до законодавства держави-члена, яким передбачено, що перерви у сплаті внесків, які існують протягом базового періоду для розрахунку пенсії з непрацездатності після періоду неповної зайнятості, враховуються шляхом використання базових мінімальних внесків, застосованих в будь-який час, зменшених внаслідок коефіцієнта скорочення цієї зайнятості, у той же час якщо такі перерви у сплаті внесків відбуваються після періоду повної зайнятості, такого зменшення не передбачено. Значення: це важливе рішення роз'яснює обсяг застосування Директиви 97/81, зокрема Рамкової угоди про неповну зайнятість, викладеної у додатку до неї. Його необхідно взяти до уваги українським державним органам, відповідальним за наближення національного законодавства до зазначеної Директиви. Більше того, воно повинно мати значення для осіб, відповідальних за наближення законодавства до Директиви 79/7.
C-313/02 <u>Nicole Wippel v Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG</u>	Фактичні обставини: <i>Oberster Gerichtshof</i> (Австрія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані Wippel, яка була прийнята на роботу на неповний робочий день на основі рамкового трудового договору, заснованого на принципі «робота на вимогу», проти її працедавця Peek & Cloppenburg GmbH & Co. KG щодо відсутності у її трудовому договорі домовленості про години роботи й організацію робочого часу (для детального ознайомлення з фактами див. пункти 19–27 рішення). Німецький суд, який займався розглядом цього спору, подав до Суду декілька питань щодо тлумачення положень

Справа	Резюме справи
	статті 157 TFEU (тоді стаття 141 Договору про заснування Європейського Співтовариства), а також декількох підзаконних актів. Рішення: Суд, що засідав у форматі Великої палати, ухвалив, що працівник, який має трудовий договір, такий, що його було розглянуто в основному провадженні, згідно з яким години роботи й організація робочого часу залежать від кількості наявної роботи та визначаються в кожному конкретному випадку за домовленістю між сторонами, підпадає під сферу застосування Директиви 76/207/ЄЕС про реалізацію принципу однакового ставлення до чоловіків і жінок у питаннях працевлаштування, професійної освіти, просування по службі та умов праці. Суд додав, що такі працівники також підпадають під сферу застосування Рамкової угоди, доданої до Директиви Ради 97/81/ЄС від 15 грудня 1997 року щодо Рамкової угоди про неповну зайнятість, укладеної UNICE, CEEP та ETUC. Це відбувається, якщо: — у них є договір або трудові відносини, визначені законом, колективним договором чи практикою, що діють у державі-члені; — вони є працівниками із нормованим робочим часом, розрахованим потижнево або в середньому за період роботи, який може тривати до одного року, що є меншим за нормований робочий час аналогічного штатного працівника у значенні положення 3(2) зазначеної рамкової угоди, і — працівників, які працюють неповний робочий день на непостійній основі, держава-член не позбавила, повністю або частково, переваг умов такого договору. Крім того, Суд ухвалив, що положення 4 Рамкової угоди, доданої до Директиви 97/81 та статті 2(1) і 5(1) Директиви 76/207, потрібно тлумачити так: — вони не виключають таке положення, зокрема параграф 3 Arbeitsgesetz (Закону про робочий час), яке встановлює базовий максимальний робочий час тривалістю 40 годин на тиждень і вісім годин на день, та яке також регулює максимальний робочий час і організацію робочого часу для штатних працівників і працівників з неповною зайнятістю; — у тих випадках, коли всі трудові договори інших працівників підприємства містять положення щодо тривалості щотижневого робочого часу й організації робочого часу, вони не виключають трудовий договір з неповним робочим часом для працівників того самого підприємства, як це розглядається в основному провадженні, згідно з яким тривалість щотижневого робочого часу й організація робочого часу не є визначеними, але залежать від кількісних потреб в плані роботи, яку необхідно виконати, що визначається в кожному окремому випадку, такі працівники мають право погодитись або відмовитись від такої роботи.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських державних органів. Воно роз'яснює тлумачення численних законодавчих актів ЄС, включно з Директивою 97/81 та Рамковою угодою, яка є додатком до неї. Це рішення повинно залишатися у полі уваги українських правотворчих органів, оскільки його необхідно врахувати під час розробки національних норм, спрямованих на наближення до цих законодавчих актів.

20.2.4. Директива 91/383/ЄЕС на доповнення заходів, покликаних сприяти поліпшенню безпечних і здорових умов праці працівників з трудовими відносинами визначеної тривалості або тимчасовими трудовими відносинами

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.5. Директива 98/59/ЄС про наближення законодавств держав-членів щодо колективного звільнення

Справа	Резюме справи
C-201/15 <u>Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) v Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalis kai Koinonikis Allilengyis</u>	Фактичні обставини: <i>Symvoulio tis Epikrateias</i> (Державна Рада, Греція) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було подано у ході розгляду справи за позовом Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis проти Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalis kai Koinonikis Allilengyis щодо рішення, згідно з яким міністр вирішив не дозволити AGET Iraklis колективно звільнити декількох працівників (для детального ознайомлення з фактами див. пункти 12–24 рішення). Рішення: Директива Ради 98/59/ЄС не виключає, в принципі, національне законодавство, згідно з яким, якщо немає домовленості з представниками працівників щодо запланованого колективного звільнення, працедавець може вдатися до такого звільнення, лише якщо компетентний національний орган державної влади, якого необхідно повідомити про заплановане колективне звільнення, у період, передбачений цим законодавством, і після вивчення документів у справі й оцінювання умов на ринку праці, ситуації на підприємстві й інтересів національної економіки, не приймає вмотивованого рішення не давати дозволу на деякі або всі заплановані звільнення. Проте, Суд додав, що ця позиція відрізняється, якщо (це питання у відповідних випадках належить до компетенції національного суду) у світлі трьох критеріїв оцінювання, на які посилається це законодавство, та конкретного їх застосування органом державної влади, яке підлягає розгляду

Справа	Резюме справи
	судами, що мають юрисдикцію, це законодавство доводить, що наслідком є позбавлення положень зазначеної директиви їх практичного значення. Необхідно додати, що таке тлумачення не залежить від можливого перебування держави-члена в умовах гострої економічної кризи та надзвичайно високого рівня безробіття. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює межі регуляторної автономії держав-членів і відносини між національним законодавством і відповідною Директивою. Його необхідно враховувати українським правотворчим органам, коли вони розпочнуть наближення національного законодавства до Директиви 98/59.

20.2.6. Директива 2001/23/ЄС про наближення законодавств держав-членів щодо захисту прав працівників у випадку зміни власника підприємств, бізнесу або частин підприємств або бізнесу

Справа	Резюме справи
C-509/14 <u>Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) v Luis Aira Pascual and Others</u>	Фактичні обставини: <i>Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco</i> (Високий суд Країни Басків, Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було подано у ході розгляду справи за позовом <i>Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)</i> проти пана Айра Паскуаля, <i>Fondo de Garantía Salarial</i> (Фонд гарантування заробітної плати) та <i>Algerosa Terminales Ferroviarios SL</i> («Algerosa») щодо колективного звільнення з посади пана Айра Паскуаля з економічних міркувань (для детального ознайомлення з фактами див. пункти 10–20 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2001/23 і тому направив до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Стаття 1(1) Директиви 2001/23/ЄС означає, що сфера застосування зазначеної директиви поширюється на ситуацію, коли державна компанія, відповідальна за господарську діяльність з управління інтермодальними транспортними одиницями, згідно з угодою про надання державних послуг, довіряє виконання цієї діяльності іншому підприємству, надаючи останньому необхідні засоби й обладнання, яким вона володіє, і згодом вирішує розірвати цю угоду, не беручи на себе зобов'язання щодо працівників того підприємства, на тій підставі, що вона буде надалі здійснювати цю діяльність із власним персоналом.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення роз'яснює значення статті 1(1) Директиви 2001/23/ЄС і може використовуватися для розробки положень з метою наближення національного законодавства до законодавства ЄС. Отже, його потрібно взяти до уваги ще на стадії розробки проектів законодавчих актів.
C-160/14 <u>João Filipe Ferreira da Silva e Brito and Others v Estado português</u>	Фактичні обставини: Varas Cíveis de Lisboa (Португалія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом (i) пана Феррейра да Сільва е Бріто та 96-х інших фізичних осіб проти (ii) Estado português (держави Португалія) стосовно ймовірного порушення законодавства ЄС з боку Supremo Tribunal de Justiça (Верховному Суду). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо, між іншим, тлумачення фрази «передача бізнесу», використаної в Директиві 2001/23/ЄС, і тому вирішив направити до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. також пункти 8–22 рішення). Рішення: Стаття 1(1) Директиви Ради 2001/23/ЄС означає, що поняття «передача бізнесу» охоплює ситуацію, коли підприємство, що діє на ринку чартерних перельотів, ліквідує його основний акціонер, який сам є підприємством повітряного транспорту, а останнє підприємство займає місце компанії, яку було ліквідовано, шляхом прийняття контрактів на оренду повітряного судна та поточних договорів чартерних перельотів, здійснює діяльність, яка раніше здійснювалась ліквідованим підприємством, відновлює роботу деяких працівників, які до цього часу були прикомандировані до цього підприємства, із дорученням ним обов'язків, ідентичних до виконуваних раніше, та приймає у власність невеликі предмети обладнання з ліквідованого підприємства. Необхідно зазначити, що інша частина судового рішення пов'язана з процесуальним питанням, актуальним лише для держав-членів ЄС. Значення: це рішення роз'яснює термін «передача бізнесу», що є фундаментальним для застосування Директиви 2001/23/ЄС, і тому українським державним органам необхідно його враховувати при наближенні національного законодавства до законодавства ЄС.
C-426/11 <u>Mark Alemo-Herron and Others v Parkwood Leisure Ltd</u>	Фактичні обставини: звернення щодо ухвалення попереднього рішення подав Верховний суд Великої Британії. Звернення було подано у ході розгляду справи за позовом пана Алемо-Геррона та інших проти Parkwood Leisure Ltd щодо застосування умов колективного договору (пункти 9–18 рішення). Верховний суд вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення з питанням щодо, якщо викласти коротко, того, чи потрібно тлумачити статтю 3 Директиви 2001/23/ЄС як таку, що забороняє державі-члену вирішувати, у випадку зміни власника підприємства, що динамічні положення, пов'язані з колективними договорами, у випадку їх погодження та прийняття після дати передачі, можуть бути примусово виконані проти нового власника.

Справа	Резюме справи
	Рішення: Суд ухвалив, що стаття 3 Директиви 2001/23/ЄС забороняє державі-члену у випадку зміни власника підприємства вирішувати, що динамічні положення, пов'язані з колективними договорами, у випадку їх погодження та прийняття після дати передачі, можуть бути примусово виконані проти нового власника, якщо зазначений власник не має можливості брати участь у переговорному процесі щодо таких колективних договорів, укладених після дати передачі. Значення: це рішення має значення для правотворчих органів України, оскільки воно роз'яснює, які дії держав-членів не є дозволеними відповідно до статті 3 Директиви 2001/23/ЄС. Отже, українським державним органам необхідно взяти його до уваги під час перевірки відповідності національного законодавства законодавству ЄС.
C-151/09 <u>Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) v Ayuntamiento de La Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe and Ministerio Fiscal</u>	Фактичні обставини: <i>Juzgado de lo Social Único de Algeciras</i> (Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) [профспілки] проти Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, пані M. del Rosario Vecino Uribe та 19-ти інших відповідачів і Ministerio Fiscal стосовно відмови Ayuntamiento de La Línea визнати офіційно призначеними представниками працівників осіб, яких було обрано виконувати цю функцію на різних підприємствах, відповідальних за послуги сторонніх організацій, передані зазначеному муніципальному органу (див. також пункти 12–16 рішення). Іспанський суд висловив сумніви щодо тлумачення статті 6(1) та направив до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Переведений суб'єкт господарювання зберігає свою автономію у значенні статті 6(1) Директиви 2001/23/ЄС, за умови, що повноваження, надані тим, хто відповідає за цей суб'єкт, в межах організаційних структур передавача, а саме право організувати відносно вільну та незалежну роботу в межах цього суб'єкта у напрямку своєї конкретної економічної діяльності, та, зокрема, повноваження давати розпорядження та інструкції, розподіляти завдання працівникам відповідного суб'єкта господарювання та визначати використання активів, доступних для суб'єкта господарювання, без прямого втручання з інших організаційних структур працедавця, залишається, в рамках організаційних структур одержувача, істотно незмінним. Суд додав, що проста зміна тих, хто несе одноосібну відповідальність, сама по собі не може зашкодити автономії переданого суб'єкта, за винятком тих випадків, коли ті, хто несе одноосібну відповідальність, мають доступ до повноважень, які дозволяють їм

Справа	Резюме справи
	безпосередньо організувати діяльність працівників цього суб'єкта і таким чином замінити їх у процесі прийняття рішень у цьому суб'єкті на тих, хто безпосередньо керує працівниками. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, і його потрібно враховувати під час розробки національних норм. Воно сприяє тлумаченню статті 6(1) Директиви 2001/23/ЄС.
C-466/07 <u>Dietmar Klarenberg v Ferrotron Technologies GmbH</u>	Фактичні обставини: <i>Landesarbeitsgericht Düsseldorf</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було подано у ході розгляду справи за позовом пана Кларенберга проти Ferrotron Technologies GmbH за заявою про те, що трудовий договір був переданий цій компанії (для детального ознайомлення див. пункти 11–22 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статі 1 Директиви 2001/23/ЄС, і тому вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 23 рішення). Рішення: Стаття 1(1)(a) та (b) Директиви 2001/23/ЄС означає, що зазначена Директива також може бути застосовною у ситуації, коли частина підприємства або бізнесу, що передається, не зберігає свою організаційну автономію за умови, що функціональна ланка між різними елементами переданої продукції зберігається, і що такий зв'язок дозволяє одержувачу використовувати ці елементи для здійснення ідентичної або аналогічної економічної діяльності. Значення: це рішення є важливим і повинно залишитися у полі уваги українських правотворчих органів. Воно роз'яснює сферу застосування Директиви 2001/23/ЄС, тому його необхідно враховувати для цілей наближення законодавства.

20.2.7. Директива 2002/14/ЄС про загальні правила інформування та консультування працівників у Європейському Співтоваристві

Справа	Резюме справи
C-405/08 <u>Ingeniørforeningen i Danmark v Dansk Arbejdsgiverforening</u>	Фактичні обставини: <i>Vestre Landsret</i> (Данія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було направлено у ході розгляду справи за позовом Данської асоціації інженерів, що діє від імені пана Гольста, колишнього працівника компанії Babcock & Wilcox Vølund ApS, проти Конфедерації працедавців Данії, яка діє від імені BWV, щодо звільнення пана Гольста компанією BWV (див. також пункти 24–32 рішення). Данський суд, який розглядав справу, висловив сумніви щодо тлумачення декількох положень

Справа	Резюме справи
	Директиви 2002/14/ЄС, і тому вирішив направити до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення (питання наведені у пункті 33 рішення). Рішення: Директива 2002/14/ЄС може бути транспонована шляхом колективного договору, в результаті якого група працівників охоплена відповідною угодою, навіть якщо працівники цієї групи не є членами профспілки, яка є стороною цього договору і їхня сфера діяльності не представлена цією профспілкою, за умови, що колективний договір є таким, що гарантує працівникам, які підпадають під його дію, ефективний захист прав, наданих їм Директивою 2002/14. Крім того, стаття 7 Директиви 2002/14 повинна тлумачитися як така, що не вимагає надання більш широкого захисту від звільнення представникам працівників. Однак будь-який захід, вжитий для транспозиції зазначеної директиви, незалежно від того, передбачений він законодавством чи колективним договором, повинен відповідати мінімальному рівню захисту, встановленому в статті 7. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів з двох основних причин. По-перше, воно роз'яснює, що Директива 2002/14/ЄС може бути наближена до <i>qua</i> колективного договору. По-друге, воно роз'яснює тлумачення статті 7 цієї Директиви. Воно підкреслює, що необхідно підтримувати мінімальний рівень захисту, який гарантується статтею 7.
C-385/05 <u>Confédération générale du travail (CGT) and Others v Premier ministre and Ministre de l'Emploi, de la Cohésion sociale et du Logement</u>	Фактичні обставини: <i>Conseil d'État</i> (Франція) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення в ході розгляду справи, ініційованої <i>Confédération générale du travail (CGT)</i>, <i>Confédération française démocratique du travail (CFDT)</i>, <i>Confédération française de l'encadrement (CFE-CGC)</i>, <i>Confédération française des travailleurs chrétiens (CFTC)</i> та <i>Confédération générale du travail-Force ouvrière (CGT-FO)</i> з вимогою скасування Постанови 2005-892 від 2 серпня 2005 року про адаптацію правил розрахунку штатних працівників підприємств (див. пункти 19–24 рішення). Французький суд висловив сумніви щодо тлумачення Директиви 2002/14/ЄС, а також Директиви 1998/59/ЄС, і тому вирішив направити до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Стаття 3(1) Директиви 2002/14/ЄС виключає національне законодавство, яке навіть тимчасово виключає певну категорію працівників з розрахунку кількості працівників у значенні такого положення. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування статті 3(1) Директиви 2002/14/ЄС. Воно не залишає сумніву, що навіть тимчасове виключення окремих типів працівників з розрахунку штатних працівників заборонено. Це рішення необхідно взяти до уваги

Справа	Резюме справи
	під час розробки національних норм з метою наближення українського законодавства до відповідної Директиви.

20.2.8. Директива Ради 2000/43/ЄС про реалізацію принципу однакового ставлення до осіб незалежно від расової або етнічної приналежності

Справа	Резюме справи
C-83/14 <u>"CHEZ Razpredelenie Bulgaria" AD v Komisia za zashtita ot diskriminatsia</u>	Фактичні обставини: Administrativen sad Sofia-grad (Болгарія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення в ході розгляду справи, за якою CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD вимагає скасування рішення Komisia za zashtita ot dikriminatsia (Комісії з захисту від дискримінації, «КЗД»), згідно з яким вона наказала CHEZ RB припинити дискримінацію пані Nikolova й утриматися від дискримінаційної поведінки такого типу у майбутньому (див. пункти 21–36 рішення). Болгарський суд висловив сумніви щодо тлумачення декількох положень законодавства ЄС і вирішив направити до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Він поставив 10 питань, що стосуються, зокрема, Директиви 2000/43/ЄС (див. пункт 37 рішення). Рішення: Концепція «дискримінація за ознакою етнічного походження» для цілей Директиви Ради 2000/43/ЄС застосовується, коли в міському районі, де в основному проживають мешканці ромського походження, всі лічильники електроенергії знаходяться на пілонах, що входять до складу мережі повітряного електропостачання на висоті від шести до семи метрів, в той час як такі вимірювальні прилади розміщуються на висоті менше двох метрів у інших районах, незалежно від того, чи застосовується цей колективний захід до осіб, які мають певне етнічне походження, або тих, хто, не маючи такого походження, страждають, разом із першими, через менш сприятливі умови або певний недолік, які виникають в результаті цих заходів. Крім того, Директива 2000/43, зокрема її статті 2(1) та (2)(а) та (b), виключають національне положення, яке встановлює, що для висновку про наявність прямої чи непрямой дискримінації на підставі расової чи етнічної приналежності в сферах, передбачених статтею 3(1) Директиви, менш сприятливі умови або певний недолік, на який посилаються відповідно статті 2(2)(а) та (b), повинні полягати в упередженому ставленні до прав або законних інтересів. Суд також додав, що стаття 2(2)(а) Директиви 2000/43 про те, що розташування лічильників електроенергії, як зазначено вище, являє собою пряму дискримінацію, якщо ця міра, як видається, була введена та/або збережена з причин, пов'язаних з етнічним походженням, спільним для більшості мешканців відповідного округу. Це у

Справа	Резюме справи
	кожному окремому випадку повинно бути перевірено національним судом. Нарешті, що не менш важливо, Суд також розтлумачив статтю 2(2)b Директиви 2000/43. Він ухвалив, що: — це положення виключає національне положення, згідно з яким для того, щоб існувала непряма дискримінація за ознакою расової або етнічної приналежності, повинен існувати певний недолік з причин расового чи етнічного походження; — поняття «вочевидь нейтрального» положення, критерію чи практики, як зазначено у цьому положенні, означає положення, критерій або практику, сформульовані чи застосовні, нібито нейтрально, тобто, беручи до уваги різні фактори, а не еквівалент захищеної характеристики; — поняття «певний недолік» у значенні цього положення не відноситься до серйозних, очевидних або особливо важливих випадків нерівності, але означає, що саме особи, які мають певне расове чи етнічне походження, опиняються в невідгідному становищі через положення, критерій чи практику; — якщо такий захід, як описано вище, не становить прямої дискримінації у значенні статті 2(2)(a) Директиви, то такий захід, в принципі, може мати вигляд нейтральної практики та становити для осіб даного етнічного походження певний недолік, порівняно з іншими особами у значенні статті 2(2)(b); — такий захід може бути об'єктивно обґрунтованим наміром забезпечити безпеку мережі ліній електропередач і належну фіксацію споживання електроенергії, лише якщо такий захід не виходить за межі того, що є доцільним і необхідним для досягнення цих законних цілей, та спричинені недоліки не були непропорційними до запланованих цілей. Це не відповідає дійсності, якщо було встановлено, що існують інші відповідні та менш обмежувальні засоби, що дозволяють досягти цих цілей, або, за відсутності таких інших засобів, що такі заходи є упередженим ставленням до надзвичайно законного інтересу кінцевих споживачів електроенергії, що проживають в районах, де в основному мешкають люди ромського походження, та мають доступ до постачання електроенергії в умовах, що не носять наступального чи стигматичного характеру та дозволяють їм регулярно контролювати споживання електроенергії. Значення: це рішення, безумовно, є важливим для державних органів України. Воно демонструє потенційні виклики у застосуванні національного законодавства на виконання Директиви 2000/43/ЄС в повсякденній практиці. Його, безумовно, варто детально вивчити та брати до уваги для наближення законодавства.
C-451/10 <u>Galina Meister v Speech Design Carrier Systems GmbH</u>	Фактичні обставини: <i>Bundesarbeitsgericht</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані Meister проти Speech Design Carrier Systems GmbH щодо дискримінації за ознакою статі, віку та етнічного походження, якої, як вона стверджує, вона зазнала під час процедури відбору

Справа	Резюме справи
	(див. також пункти 26–30 рішення). Суд, що звернувся із запитом, подав декілька питань стосовно тлумачення директив ЄС щодо недискримінації. Рішення: Стаття 8(1) Директиви Ради 2000/43/ЄС, стаття 10(1) Директиви Ради 2000/78/ЄС і стаття 19(1) Директиви 2006/54/ЄС повинні тлумачитися як такі, що не дають працівнику, який виправдано стверджує, що він відповідає вимогам, викладеним в оголошенні про роботу, і чия заявка на вакансію була відхилена, право доступу до інформації із зазначенням того, чи працедавець найняв іншого кандидата після завершення процедури відбору. Тим не менш, не можна не виключити, що відмова відповідача надавати будь-який доступ до інформації може бути одним з факторів, який необхідно враховувати в контексті встановлення фактів, на основі яких можна вважати, що існує пряма або непряма дискримінація. Значення: це рішення необхідно враховувати, коли Україна розпочне наближення національного законодавства до законодавства ЄС про недискримінацію. Воно резюмує практичні проблеми застосування таких норм у повсякденній практиці.
C-54/07 <u>Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v Firma Feryn NV</u>	Фактичні обставини: <i>Arbeidshof te Brussel</i> (Бельгія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи <i>Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding</i>, позивача в основному провадженні, проти <i>Firma Feryn NV</i>, відповідача в основному провадженні, після коментарів одного з його директорів, які публічно підтверджують, що його компанія не бажає наймати «іммігрантів» (див. також пункти 15–17 рішення). Рішення: Той факт, що працедавець публічно заявляє, що він не буде наймати працівників певного етнічного чи расового походження, становить пряму дискримінацію у процесі відбору у значенні статті 2(2)(а) Директиви Ради 2000/43/ЄС. Вірогідно, що такі заяви віднаджують певних кандидатів від подання своїх кандидатур і, відповідно, перешкоджають їхньому доступу до ринку праці. Публічні заяви, в яких працедавець повідомляє, що в рамках політики щодо відбору персоналу він не приймає на роботу працівників певного етнічного чи расового походження, є достатніми для того, щоб припустити наявність політики найму, яка є прямою дискримінацією у значенні статті 8(1) Директиви 2000/43. Суд додав, що тоді саме цей працедавець повинен довести, що не було порушення принципу однакового ставлення. Він може це зробити шляхом доведення того, що фактична практика процесу відбору персоналу підприємства не відповідає таким заявам. Крім того, Суд додав, що стаття 15 Директиви 2000/43 вимагає, щоб норми щодо санкцій, застосованих до порушень

Справа	Резюме справи
	національних положень, які ухвалено для транспозиції зазначеної Директиви, були дієвими, пропорційними та стримувальними, навіть якщо немає визначеної постраждалої сторони. Значення: це рішення, безумовно, має значення для українських правотворчих органів. У ньому наведено дуже хороший приклад прямої дискримінації. Крім того, воно надає роз'яснення щодо тягаря доведення та санкцій, які необхідно передбачити в національному законодавстві за порушення зазначеної Директиви.

20.2.9. Директива 2000/78/ЄС про загальні правила однакового ставлення у сфері зайнятості та професійної діяльності

Справа	Резюме справи
C-157/15 Samira Achbita and Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v G4S Secure Solutions NV	Фактичні обставини: <i>Hof van Cassatie</i> (Суд касаційної інстанції, Бельгія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані Samira Achbita та Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding проти компанії G4S Secure Solutions NV, зареєстрованої у Бельгії, стосовно заборони для працівників компанії G4S носити будь-які видимі ознаки їхніх політичних, філософських або релігійних переконань на робочому місці та залучати інших до будь-якого дотримання цих переконань (див. пункти 10–20 рішення). Суд, що звернувся із запитом, вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення, щоб роз'яснити тлумачення статті 2(2)(a) Директиви 2000/78 (див. пункт 21 рішення). Рішення: Відповідно до статті 2(2)(a) Директиви 2000/78 необхідно тлумачити так, що заборона носити хіджаб, що впливає з внутрішнього правила приватного підприємства, яким заборонено видиме носіння будь-яких знаків політичної, філософської або релігійної приналежності на робочому місці, не являє собою прямої дискримінації, яка ґрунтується на ознаках релігії або віри, у значенні цієї директиви. Проте таке внутрішнє правило приватного підприємства може становити непряму дискримінацію у значенні статті 2(2)(b) Директиви 2000/78, якщо встановлено, що очевидно нейтральне зобов'язання, яке воно накладає, фактично має вплив на осіб, що дотримуються певної релігії або переконання і ставить їх у несприятливе становище, якщо таке правило не є об'єктивно виправданим законною метою, такою, як прагнення працедавця дотримуватися політики політичної, філософської та релігійної нейтральності у відносинах зі своїми клієнтами, за умови, що засоби досягнення цієї мети є доцільними та необхідними, що повинен встановити суд, що звертається із запитом.

Справа	Резюме справи
	Значення: це цікаве рішення, яке повинно бути в полі уваги державних органів України. Воно піднімає цікаве й водночас дуже чутливе питання, пов'язане із заборонами на використання знаків політичної, філософської чи релігійної приналежності на робочих місцях. Це рішення необхідно взяти до уваги, коли Україна розпочне наближення національного законодавства до положень зазначеної Директиви.
C-188/15 <u>Asma Bougnaoui and Association de défense des droits de l'homme (ADDH) v Micropole SA,</u>	Фактичні обставини: Cour de cassation (Суд касаційної інстанції, Франція) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані Asma Bougnaoui та Association de défense des droits de l'homme проти Micropole SA, колишньої Micropole Univers SA стосовно звільнення останньою пані Bougnaoui через її відмову зняти хіджаб під час виконання завдань для клієнтів компанії Micropole (див. пункти 13–18 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення статті 4(1) Директиви 2000/78 і тому вирішив направити до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 19 рішення). Рішення: Суд ухвалив, що статтю 4(1) Директиви 2000/78 необхідно тлумачити таким чином, що готовність працедавця враховувати побажання клієнта, який не хоче більше користуватися послугами цього працедавця, якщо їх надає працівниця, що носить хіджаб, не може розглядатися як істотна та визначальна професійна вимога у значенні цього положення. Значення: це рішення має значення, оскільки воно роз'яснює важливий аспект тлумачення та застосування Директиви 2000/78. Його потрібно взяти до уваги для цілей наближення, а також використовувати для підготовки юристів і державних службовців, відповідальних за застосування положень законодавства України на виконання цієї Директиви.
C-258/15 <u>Gorka Salaberria Sorondo v Academia Vasca de Policía y Emergencias</u>	Фактичні обставини: <i>Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco</i> (Високий суд Автономної спільноти Країни Басків, Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пана Горка Салаберрія Сорондо проти Academia Vasca de Policía y Emergencias щодо рішення останньої видати повідомлення про оголошення конкурсу на заміщення вакантних посад, яке містило вимогу, згідно з якою кандидати на посади поліцейських в Автономній спільноті Країни Басків повинні бути молодше 35 років (див. пункти 16–21 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо того, що встановлення максимального віку 35 років як умови для участі у процесі відбору на посаду офіцера поліції Автономної області Країни Басків відповідає тлумаченню статті 2(2), статті 4(1) та статті 6(1)(с) Директиви Ради 2000/78. Для того, щоб це перевірити, він направив до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення.

Справа	Резюме справи
	Рішення: Статтю 2(2) Директиви Ради 2000/78/ЄС, у поєднанні зі статтею 4(1) зазначеної директиви, необхідно тлумачити як таку, що не виключає такого законодавства, яке розглядається в основному провадженні та передбачає, що кандидати на посади поліцейських, які повинні виконувати всі оперативні обов'язки, визначеними для поліцейських, повинні бути молодшими за 35 років. Значення: це рішення має значення, оскільки воно роз'яснює важливий аспект тлумачення та застосування Директиви 2000/78. Його потрібно взяти до уваги для цілей наближення, а також використовувати для підготовки юристів і державних службовців, відповідальних за застосування положень законодавства України на виконання цієї Директиви.
C-441/14 <u>Dansk Industri (DI), acting on behalf of Ajos A/S v Estate of Karsten Eigil Rasmussen</u>	Фактичні обставини: <i>Højesteret</i> (Верховний суд, Данія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи Dansk Industri (DI), що діє від імені Ajos A/S, проти законних спадкоємців пана Расмуссена щодо відмови Ajos сплатити пану Расмуссену вихідну допомогу (див. пункти 10–19 рішення). Одне з питань, розглянутих у національній справі, стосувалося заборони дискримінації за віком, у зв'язку з цим, суд, що звернувся із запитом, вирішив направити до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 20 судового рішення). Рішення: загальний принцип, що забороняє дискримінацію за ознакою віку, як це конкретно викладено у Директиві Ради 2000/78/ЄС, повинен тлумачитися як такий, що виключає, зокрема, у спорах між приватними особами, національне законодавство, яке позбавляє працівника права на вихідну допомогу в тому випадку, коли працівник має право вимагати пенсію за віком від працедавця за пенсійною системою, до якої працівник приєднується до досягнення віку 50 років, незалежно від того, чи працівник вирішить залишитися на ринку праці або вийти на пенсію. Значення: це важливе рішення роз'яснює тлумачення Директиви 2000/78 й, у більш загальному значенні, загальні принципи законодавства, що забороняє дискримінацію за віком. З огляду на це, воно повинно залишатися у полі уваги українських державних органів.
C-530/13 <u>Leopold Schmitzer v Bundesministerin für Inneres</u>	Фактичні обставини: <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Австрія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пана Schmitzer проти Bundesministerin für Inneres (щодо законності системи оплати праці державних службовців, затвердженої австрійським законодавчим органом з огляду на припинення дискримінації на підставі віку (див. пункти 16–20 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив

Справа	Резюме справи
	сумніви щодо тлумачення законодавства ЄС і направив до Суду 6 питань для ухвалення попереднього рішення (пункт 21 рішення). Рішення: Суд ухвалив, що стаття 2(1) і (2)(а) та стаття 6(1) Директиви Ради 2000/78/ЄС виключають національне законодавство, яке, з огляду на припинення дискримінації на підставі віку, бере до уваги періоди навчання та служби до досягнення віку 18 років, але, у той же час, запроваджує (лише для державних службовців, які зазнали цієї дискримінації) трирічне продовження терміну, необхідного для того, щоб перейти від першого до другого поступового кроку в кожній категорії державної служби та в кожній групі заробітної плати. Крім того, статті 9 та 16 Директиви 2000/78 повинні тлумачитися в такий спосіб, що державний службовець, який зазнав дискримінації за віком, що впливає з методу, за яким фіксується контрольна дата для розрахунку його просування, повинен мати можливість посылатися на статтю 2 цієї директиви, щоб заперечувати дискримінаційні наслідки продовження періоду просування, навіть якщо на його прохання ця контрольна дата була переглянута. Значення: це рішення має значення для процесу наближення. Воно роз'яснює тлумачення Директиви 2000/78, тому його необхідно взяти до уваги під час узгодження українських положень із законодавством ЄС у цій сфері. Його також потрібно застосовувати для підготовки державних службовців у питаннях недискримінації.
C-363/12 <u>Z. v A Government department and The Board of management of a community school</u>	Фактичні обставини: Equality Tribunal (Ірландія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані Z., уповноваженої матері, яка має дитину внаслідок договору про сурогатне материнство, проти Irish Government department and the Board of management of a community school щодо відмови надання пані Z. оплачуваної відпустки, еквівалентної декретній відпустці чи відпустці з усиновлення після народження цієї дитини (пункти 34–44 рішення). Оскільки суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення відповідних положень законодавства ЄС, він вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 45 рішення). Рішення: Директива 2000/78/ЄС означає, що відмова надати оплачувану відпустку, еквівалентну декретній відпустці або відпустці з усиновлення працівниці, яка не може мати дітей і яка скористалася послугами сурогатного материнства, не є дискримінацією на підставі інвалідності. Суд додав, що чинність цієї Директиви не може бути оцінена з урахуванням Конвенції Організації Об'єднаних Націй про права осіб з інвалідністю, але зазначену Директиву необхідно, наскільки це можливо, тлумачити у спосіб, який відповідає цій Конвенції. Більше того, Директива 2006/54/ЄС, зокрема її статті 4 та 14, повинні тлумачитися таким чином, що відмова

Справа	Резюме справи
	надати оплачувану відпустку, еквівалентну декретній відпустці, працівниці, яка як уповноважена мати має дитину внаслідок сурогатного материнства, не становить дискримінацію за ознакою статі. Ситуація такої уповноваженої матері в частині надання відпустки з усиновлення не входить у сферу застосування зазначеної директиви. Значення: це рішення має значення для наближення законодавства, оскільки воно роз'яснює тлумачення Директиви 2000/78 і Директиви 2006/54. Його необхідно взяти до уваги з метою наближення українського законодавства до законодавства ЄС, а також використовувати під час підготовки державних службовців і юристів-практиків.
C-447/09 <u>Reinhard Prigge and Others v Deutsche Lufthansa AG</u>	Фактичні обставини: <i>Bundesarbeitsgericht</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Німецький суд вирішив звернутися за допомогою до Суду у ході розгляду справи за позовом трьох пілотів — пана Прігге, пана Фромма та пана Ламбаха — проти їхнього працедавця Deutsche Lufthansa AG щодо автоматичного припинення їхніх трудових договорів після досягнення ними віку 60 років відповідно до положення колективного договору (див. пункти 22–35 рішення). Ключове питання полягало у тому, чи не протирічило таке положення забороні дискримінації за віком, встановленій у законодавстві ЄС. Рішення: Статтю 2(5) Директиви Ради 2000/78/ЄС необхідно тлумачити таким чином, що держави-члени через відповідні правила можуть дозволити соціальним партнерам вживати заходів у значенні статті 2(5) у сферах, зазначених у цьому положенні, які підпадають під дію колективних договорів, за умови, що ці правила надання дозволу є достатньо чіткими, щоб забезпечити відповідність цих заходів вимогам, викладеним у статті 2(5). Захід, який розглядається в основному провадженні, встановлює вікове обмеження, відповідно до якого пілоти не можуть більше здійснювати свою професійну діяльність у віці 60 років, в той час як національне та міжнародне законодавство визначає цей вік у 65 років; отже, він не є заходом, необхідним для громадської безпеки й охорони здоров'я у значенні статті 2(5). Крім того, статтю 4(1) Директиви 2000/78 необхідно тлумачити як таку, що виключає положення колективного договору, яке розглядається в основному провадженні та встановлює вікове обмеження у 60 років, з якого пілоти вважаються такими, що більше не володіють фізичними можливостями для здійснення своєї професійної діяльності, в той час як національне та міжнародне законодавство визначає цей вік у 65 років. Нарешті, перший параграф статті 6(1) Директиви 2000/78 необхідно тлумачити таким чином, що безпека повітряного руху не становить законну мету у значенні цього положення.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення є важливим для українських правотворчих органів. Воно роз'яснює тлумачення декількох положень Директиви 2000/78, і тому його необхідно взяти до уваги при застосуванні відповідних положень національного законодавства.
C-499/08 <u>Ingeniørforeningen i Danmark v Region Syddanmark</u>	Фактичні обставини: <i>Vestre Landsret</i> (Данія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення щодо тлумачення Директиви 2000/78 було подано у ході розгляду справи за позовом Ingeniørforeningen i Danmark проти Region Syddanmark щодо звільнення пана Андерсена (див. пункти 11–16 рішення). Рішення: Статті 2 та 6(1) Директиви Ради 2000/78 необхідно тлумачити як такі, що виключають застосування національного законодавства, згідно з яким працівники, які мають право на пенсію за віком від свого працедавця за пенсійною системою, до якої вони приєдналися до досягнення ними віку 50 років, не можуть лише на такій підставі висувати вимогу про вихідну допомогу, яка має на меті допомогти працівникам, які мають більше ніж 12 років стажу роботи на підприємстві, у пошуку нового робочого місця. Значення: це рішення має значення для державних органів України, оскільки воно демонструє, яке національне законодавство виключається положеннями Директиви 2000/78. Воно доповнює дуже об'ємну судову практику на основі цієї директиви та резюмує практичні проблеми її застосування на національному рівні.
C-341/08 <u>Domnica Petersen v Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe</u>	Фактичні обставини: <i>Sozialgericht Dortmund</i> (Німеччина) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані Петерсен проти Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe (Апеляційна рада для стоматологів у районі Вестфалія та Ліппе) стосовно відмови ради прийняти пані Petersen на посаду стоматолога після досягнення нею віку у 68 років (див. пункти 18–26 рішення).

20.2.10 Директива 2004/113/ЄС про реалізацію принципу однакового ставлення до чоловіків і жінок у доступі до постачання товарів і надання послуг

Справа	Резюме справи
C-236/09 <u>Association Belge des</u>	Фактичні обставини: <i>Cour constitutionnelle</i> (Бельгія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом Association belge des Consommateurs Test-Achats ASBL, пана van Vugt та

Справа	Резюме справи
<u>Consommateurs Test-Achats ASBL and Others v Conseil des ministres</u>	пана Basselier проти Conseil des ministres (Ради міністрів) Королівства Бельгія щодо скасування Закону від 21 грудня 2007 року про внесення змін і доповнень щодо відношення до статі у питаннях страхування, Закону від 10 травня 2007 року про боротьбу з дискримінацією між чоловіками та жінками. Питання, поставлене позивачами та судом, що звернувся із запитом, полягає в тому, чи було чинним положення статті 5(2) Директиви 2004/113. Рішення: Стаття 5(2) Директиви Ради 2004/113/ЄС не є чинною від 21 грудня 2012 року. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, і його потрібно враховувати. Наслідки цього рішення обговорено у <u>Настановах щодо застосування Директиви Ради 2004/113/ЄС до страхування, з урахуванням рішення Суду Європейського Союзу у справі C-236/09 (Test- Achats).</u>

20.2.11. Директива 92/85/ЄЕС про запровадження заходів, покликаних сприяти поліпшенню безпечних і здорових умов праці вагітних працівниць, працівниць, які нещодавно народили, або годують грудьми (десята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
C-167/12 <u>C.D. v S.T...</u>	Фактичні обставини: Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne (Велика Британія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані D, призначеної матері (також уповноваженої матері), яка має дитину в результаті договору про сурогатне материнство, проти S. T., її працедавця, та National Health Service Foundation Trust стосовно відмови надати їй оплачувану відпустку після народження дитини (див. пункти 17–26 рішення). Суд, що звернувся із запитом, подав до Суду сім запитань щодо тлумачення Директиви 92/85. Головне питання полягало в тому, якою мірою ця Директива є застосовною до бенефіціарів договорів про сурогатне материнство (див. пункт 27 рішення). Рішення: Директиву 92/85 потрібно тлумачити таким чином, що держави-члени не зобов'язані надавати декретну відпустку відповідно до статті 8 зазначеної Директиви працівниці, яка як уповноважена мати має дитину завдяки договору про сурогатне материнство, навіть у тих випадках, коли вона може годувати дитину грудьми після народження або коли вона годує дитину грудьми. Крім того, це не становить дискримінацію за ознакою статі відповідно до статті 14 Директиви 2006/54/ЄС. Значення: це рішення має значення для процесу наближення, оскільки воно роз'яснює сферу застосування Директиви 92/85, зокрема її незастосування до бенефіціарів договорів про сурогатне материнство. Його потрібно взяти до уваги, коли державні органи України розпочнуть наближення законодавства у цій сфері.
C-506/06 <u>Sabine Mayr v Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG</u>	Фактичні обставини: Oberster Gerichtshof (Австрія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані Mayr, позивачем в основному провадженні, проти її колишнього роботодавця Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG, відповідача в основному провадженні, після звільнення пані Mayr Flöckner (див. пункти 16–27 рішення). Головне питання, поставлене у запиті на ухвалення попереднього рішення Суду, полягало у тому, чи є працівниця, яка проходить процедуру екстракорпорального запліднення, «вагітною працівницею» у значенні першої частини статті 2(а) [Директиви 92/85], якщо на той час, коли їй було повідомлено про звільнення, яйцеклітини жінки вже були запліднені клітинами сперми її партнера, а отже, існували ембріони «in vitro», але вони ще не були трансплантовані у матку жінки? Рішення: Директива 92/85/ЄЕС не поширюється на працівницю, яка проходить процедуру екстракорпорального запліднення, коли на час повідомлення їй про звільнення її яйцеклітини вже були запліднені клітинами сперми її партнера, а отже, існували яйцеклітини, запліднені in vitro, але вони ще не були трансплантовані у її матку. Проте, статті 2(1) та 5(1) Директиви Ради 76/207/ ЄЕС виключають звільнення працівниці за таких обставин, як

Справа	Резюме справи
	ті, що розглядаються в основному провадженні, а саме, коли вона перебуває на останніх етапах екстракорпорального запліднення, а саме між фолікулярною пункцією та негайним перенесенням запліднених in vitro яйцеклітин в її матку, оскільки встановлено, що причиною звільнення стало те, що жінка проходить таку процедуру. Значення: Це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування Директиви 92/85, а також її взаємодію з Директивою 76/207 (зараз <u>Директива Європейського Парламенту і Ради 2006/54/ЄС від 5 липня 2006 року про реалізацію принципу рівних можливостей і однакового ставлення до чоловіків і жінок у питаннях працевлаштування та професійної діяльності</u>). Його необхідно взяти до уваги українським державним органам, коли вони розпочнуть наближення національного законодавства до відповідного законодавства ЄС у цій сфері.

20.2.12. Директива 79/7/ЄЕС про поступову реалізацію принципу однакового ставлення до чоловіків і жінок у сфері соціального забезпечення

Справа	Резюме справи
C-527/13 <u>Lourdes Cachaldora Fernández v Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) and Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)</u>	Фактичні обставини: Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані Cachaldora Fernández проти Instituto Nacional de la Seguridad Social та Tesorería General de la Seguridad Social стосовно визначення підстав для розрахунку пенсії через повну постійну втрату працездатності (пункти 13–22). Іспанський суд висловив сумніви щодо відповідності національного законодавства до законодавства ЄС, тому вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 23). Рішення: Стаття 4(1) Директиви Ради 79/7/ЄЕС не виключає норму національного законодавства, якою передбачено, що перерви у сплаті внесків, які існують протягом базового періоду для розрахунку пенсії з непрацездатності після періоду неповної зайнятості, враховуються шляхом використання базових мінімальних внесків, застосованих в будь-який час, зменшених внаслідок коефіцієнта скорочення цієї зайнятості, у той же час якщо такі перерви у сплаті внесків відбуваються після періоду повної зайнятості, такого зменшення не передбачено.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює зміст регуляторної самостійності держав-членів
C-123/10 <u>Waltraud Brachner v Pensionsversicherungsanstalt</u>	Фактичні обставини: <i>Oberster Gerichtshof</i> (Австрія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи за позовом пані Brachner проти Pensionsversicherungsanstalt (Управління пенсійного страхування) про збільшення розміру пенсії за віком, призначеної їй відповідно до програми пенсійного коригування на 2008 рік (див. пункти 16-37). Рішення: щорічна програма пенсійного коригування, як та, що розглядається в основному провадженні, належить до сфери застосування Директиви 79/7, а отже, підпадає під заборону дискримінації, встановлену в статті 4(1) зазначеної Директиви. Стаття 4(1) Директиви 79/7 потрібно тлумачити таким чином, що, з урахуванням статистичних даних, поданих національним судом, і за відсутності доказів протилежного, цей суд буде обґрунтовано вважати, що це положення виключає національну домовленість, яка призводить до виключення із виняткового збільшення пенсії значно більшого відсотка жінок-пенсіонерів, ніж чоловіків-пенсіонерів. Крім того, статтю 4(1) Директиви 79/7 необхідно тлумачити так, що якщо в ході перевірки, яку повинен здійснити суд, що звернувся із запитом, для того, щоб відповісти на друге питання (див. пункт 38 рішення), він повинен зробити висновок, що значно більший відсоток жінок-пенсіонерів, ніж чоловіків-пенсіонерів, насправді знаходиться у несприятливому становищі внаслідок виключення мінімальних пенсій із положення про виняткове збільшення, передбаченого програмою коригування, що розглядається в основному провадженні; такий недолік не може бути виправданий тим фактом, що жінки, які працювали, мають право на пенсію у більш ранньому віці, або що вони отримують свою пенсію протягом більш тривалого періоду, або тому, що стандартна сума компенсаційних додатків також була винятково збільшена порівняно з тим самим 2008 роком. Значення: це рішення має значення для державних органів України. Воно роз'яснює сферу застосування Директиви 79/7, тому його потрібно взяти до уваги під час розробки національних норм.
Об'єднані справи C-231/06 до C-233/06 <u>Office national</u>	Фактичні обставини: <i>Cour du travail de Brussels</i> (Бельгія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було подано у ході розгляду справ пані Джонкман, пані Верчеваль і пані Пермезан

Справа	Резюме справи
<u>des pensions v Emilienne Jonkman (C-231/06) та Hélène Vercheval (C-232/06) та Noëlle Permesaen v Office national des pensions (C-233/06)</u>	та National Pensions Office (див. також пункти 3–14 рішення). Суд, що звернувся із запитом, висловив сумніви щодо тлумачення положень Директиви 79/7 і вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення (див. пункт 15 рішення). Рішення: Директива 79/7 не дозволяє державі-члену, коли та ухвалює норми з метою надання дозволу особам певної статі, яких спочатку було дискриміновано, отримати право на доступ до пенсійної системи, застосовної до осіб іншої статі, вимагати сплату внесків на коригування разом з відсотками, крім тих, що компенсують інфляцію. Ця директива також виключає вимогу про здійснення виплати однією сумою, якщо така умова робить відповідне коригування неможливим або надмірно складним на практиці. Зокрема у цій справі, де сума до виплати перевищує річну пенсію заінтересованої сторони. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює, які дії держав-членів не є дозволеними відповідно до Директиви 79/7. Його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень.
C-196/98 <u>Regina Virginia Hepple v Adjudication Officer and Adjudication Officer v Anna Stec</u>	Фактичні обставини: Social Security Commissioner (Велика Британія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було подано у ході розгляду справи пані Хеппл і чотирьох інших осіб та судді з адміністративних справ щодо відмови останнього призначити їм допомогу через втрату доходу внаслідок тимчасової непрацездатності (див. пункти 16–17 рішення). Суд, що звернувся із запитом, надіслав звернення щодо ухвалення попереднього рішення, щоб перевірити правильність тлумачення відповідних положень Директиви 79/7 (див. пункт 18 рішення). Головним питанням була компетенція держав-членів встановлювати винятки відповідно до статті 7 зазначеної Директиви. Рішення: відступ, передбачений у статті 7(1)(а) Директиви Ради 79/7/ЄЕС, застосовується до матеріальної допомоги, зокрема допомоги через втрату доходу внаслідок тимчасової непрацездатності, що розглядається у цій справі, яку було введено до національного законодавства після закінчення періоду, передбаченого для транспозиції цієї Директиви, з урахуванням вікових умов, які відрізняються залежно від статі. Значення: це рішення є важливим для державних органів України, оскільки воно визначає сферу застосування винятків, передбачених у статті 7. Його необхідно враховувати у процесі розробки відповідних положень українського законодавства.

20.2.13. Директива 89/391/ЄЕС про запровадження заходів, покликаних сприяти поліпшенню безпечних і здорових умов праці працівників

Справа	Резюме справи
C-241/99 <u>Confederación Intersindical Galega (CIG) v Servicio Galego de Saúde (Sergas)</u>	Фактичні обставини: <i>Tribunal Superior de Justicia de Galicia</i> (Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Звернення було подано у ході розгляду справи за позовом <i>Confederación Intersindical Galega</i> проти <i>Servicio Galego de Saúde</i> щодо робочого часу персоналу, який надає виїзну екстрену медичну допомогу на території Автономної спільноти Галісія (див. також пункти 21–23 рішення) Рішення: Суд ухвалив, що діяльність лікарського та медсестринського персоналу, який надає допомогу в <i>Servicio Galego de Saúde</i> в диспетчерській службі, в бригадах первинної медично-санітарної допомоги та в інших службах, пов'язаних із наданням виїзної екстреної медичної допомоги на території Автономної спільноти Галісія, не підпадає під сферу застосування виключень або винятків, встановлених у статті 2 Директиви Ради 89/391/ЄЕС. Однак, така діяльність може підпадати під дію відступів, передбачених у статті 17 Директиви 93/104, якщо виконано умови, визначені у зазначеному положенні. Значення: це рішення має значення для державних органів України, оскільки воно роз'яснює сферу застосування Директиви 89/391. З огляду на це, рішення повинно бути враховано для цілей наближення національного законодавства.
C-303/98 <u>Sindicato de Médicos de Asistencia Pública (Simap) v Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana</u>	Фактичні обставини: <i>Tribunal Supreme de Justicia de la Comunidad Valenciana</i> (Іспанія) подав звернення щодо ухвалення попереднього рішення у ході розгляду справи <i>Sindicato de Médicos de Asistencia Pública</i> (Союз лікарів державної служби охорони здоров'я, далі <i>Simap</i>) та <i>Conselleria de Sanidad y Consumo de la Generalidad Valenciana</i> (Міністерство охорони здоров'я регіону Валенсія). <i>Simap</i> подав колективний позов проти останнього від імені медичного персоналу, який надає первинну медично-санітарну допомогу в медичних центрах цього регіону (див. пункти 22–27 рішення). Рішення: Діяльність лікарів у бригадах первинної медично-санітарної допомоги підпадає під сферу застосування Директиви Ради 89/391/ЄЕС про запровадження заходів, покликаних сприяти поліпшенню безпечних і здорових умов праці працівників і Директиви Ради 93/104/ЄС про певні аспекти організації робочого часу.

Справа	Резюме справи
	Значення: це рішення має значення для державних органів України, оскільки воно роз'яснює сферу застосування Директиви 89/391. Його потрібно взяти до уваги для цілей наближення національного законодавства.

20.2.14. Директива 89/654/ЄЕС у про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності робочого місця (перша окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.15. Директива 89/655/ЄЕС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності при використанні працівниками робочого обладнання (друга окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
C-2/97 <u>Società italiana petroli SpA (IP) v Borsana Srl</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення було подано <i>Tribunale di Genova</i> (Італія) у ході розгляду справи за позовом Società Italiana Petroli SpA проти Borsana Srl стосовно постачання бензину з мінімально допустимим вмістом бензолу та газо-і димогенераторів для встановлення в розподільчій системі, на вимогу останнього на підставі Директив 89/655 і 90/394 (див. також пункти 16–23 рішення). Для того, щоб ухвалити рішення у цій справі, суд, що звернувся із запитом, вирішив направити до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Рішення: Стаття 4 Директиви Ради 89/655/ЄЕС не забороняє державі-члену встановлювати граничний строк для адаптації наявного робочого обладнання, термін експлуатації якого закінчується до 31 грудня 1996 року, за умови, що строк не є занадто коротким, що не дозволяє працедавцям здійснити таку адаптацію або може спричинити витрати, які, безумовно, є надмірними у порівнянні з тими, які довелося би понести, якщо строк був би довшим. Судді також дали відповіді на питання, пов'язані з Директивою 90/394. Значення: це рішення має обмежене значення для українських державних органів, оскільки предмет рішення стосується виключно держав-членів. Однак, його необхідно розглянути для загального ознайомлення.

20.2.16. Директива 2001/45/ЄС про внесення змін до Директиви Ради 89/655/ЄЕС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності при використанні працівниками робочого обладнання (друга окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.17. Директива Ради 92/91/ЄЕС про мінімальні вимоги для поліпшення захисту безпечних і здорових умов праці працівників, які виконують буріння на гірничодобувних підприємствах (одинадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.18. Директива Ради 92/104/ЄЕС про мінімальні вимоги для поліпшення захисту безпечних і здорових умов праці працівників на гірничодобувних підприємствах з відкритим і підземним способами видобування (дванадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.19. Директива 89/656/ЄЕС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності при використанні працівниками засобів індивідуального захисту на робочому місці (третья окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
C-103/01 <u>Commission of the European Communities v Federal Republic of Germany</u>	Фактичні обставини: Європейська Комісія подала позов проти Німеччини (відповідно до статті 258 TFEU), стверджуючи, що вона суворо не дотримується положень Директиви 89/656/ЄЕС (див. пункти 5-10 рішення). Рішення: Суд постановив, що, через висунення додаткових вимог до індивідуального захисного обладнання для пожежних, шляхом застосування законодавства деяких земель, незважаючи на те, що воно відповідає вимогам Директиви Ради 89/686/ЄЕС і має маркування ЄС, Федеративна Республіка Німеччина не виконала своїх зобов'язань за статтями 1 і 4 зазначеної Директиви.

	Значення: це рішення має важливе значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює можливості для маневрування, доступні для національних державних органів, і повноваження для запровадження більш жорстких правил, ніж ті, що передбачені Директивою 89/656/ЄЕС.

20.2.20. Директива 92/57/ЄЕС про виконання мінімальних санітарно-гігієнічних вимог і вимог до безпечності на тимчасових або мобільних будівельних майданчиках (восьма окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
C-224/09 <u>Кримінальне</u> <u>провадження проти</u> <u>Martha Nussbaumer</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення було подано <i>Tribunale di Bolzano</i> (Італія) у ході розгляду кримінальної справи проти Марти Нуссбаумер, якій було висунуто обвинувачення у нехтуванні вимогами безпеки, які є відповідальністю керівника з роботи з клієнтами або керівника проекту на тимчасових або мобільних будівельних майданчиках (див. також пункти 12–15 рішення). Для того, щоб ухвалити рішення у цій справі, суд, що звернувся із запитом, направив звернення щодо ухвалення попереднього рішення до Суду. Рішення: Стаття 3(1) Директиви Ради 92/57/ЄЕС виключає національне законодавство, згідно з яким для приватних робіт, які не підлягають отриманню дозволу на проведення робіт на будівельному майданчику, на якому повинні бути присутніми більше одного підрядника, можна відступати від вимоги, накладеної на керівника з роботи з клієнтами або керівника проекту, призначати координатора з питань безпеки та гігієни праці на етапі підготовки проекту або, у будь-якому випадку, до початку робіт. Крім того, стаття 3(2) виключає національне законодавство, згідно з яким вимога щодо координатора, відповідального за виконання етапів робіт, до складання плану безпеки та гігієни, обмежується ситуацією, коли більше ніж один підрядник задіяний на будівельному майданчику, який залучено для приватних робіт, що не підпадають під дію цього зобов'язання та які не підпадають під особливі ризики, перелічені у додатку II до Директиви, як критерії для зазначеної вимоги. Значення: це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює сферу застосування статті 3(1) Директиви 92/57/ЄС. Воно пояснює, що державам-членам дозволено залишати у національному законодавстві, а що заборонено Директивою 92/57.

20.2.21. Директива 83/477/ЄЕС про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом азбесту під час роботи (друга окрема Директива у значенні статті 8 Директиви 80/1107/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.22. Директива 91/382/ЄЕС про внесення змін до Директиви 83/477/ЄЕС про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом азбесту під час роботи (друга окрема Директива у значенні статті 8 Директиви 80/1107/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.23. Директива 2003/18/ЄС про внесення змін до Директиви Ради 83/477/ЄЕС про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом азбесту під час роботи

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.24. Директива 2004/37/ЄС про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом канцерогенів або мутагенів під час роботи (шоста окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви Ради 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.25. Директива 2000/54/ЄС про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом біологічних речовин під час роботи (сьома окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.26. Директива 90/270/ЄЕС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності при роботі з екранними пристроями (п'ята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
Об'єднані справи С-74/95 та С-129/95 <u>Кримінальне</u> <u>провадження проти</u> <u>Х</u>	Фактичні обставини: <i>Procura della Repubblica presso la Pretura Circondariale di Torino</i> (Італія) та <i>Pretura Circondariale di Torino</i> (Італія) було подано два звернення щодо ухвалення попереднього рішення. Їх було подано у ході розгляду кримінальної справи проти осіб, щодо яких не встановлено факту ймовірного порушення законодавчого декрету № 626 від 19 вересня 1994 року, зокрема його розділу VI, який імплементує положення цієї директиви до законодавства Італії (див. пункти 3–16). Для ухвалення рішення у цій справі до Суду було подано декілька запитань. Рішення: Статтю 9(1) Директиви Ради 90/270/ЄЕС необхідно тлумачити таким чином, що передбачені нею регулярні перевірки зору повинні проводитись для усіх працівників, до яких застосовується Директива, і статтю 9(2) необхідно тлумачити таким чином, що працівники мають право на офтальмологічне обстеження у всіх випадках, коли перевірка очей і зору, проведена відповідно до статті 9(1), свідчить про таку необхідність. Крім того, за належного тлумачення статей 4 та 5 Директиви 90/270 зобов'язання, що ними накладені, застосовні до всіх робочих станцій, як це визначено в статті 2(b), навіть якщо вони не використовуються працівниками, як це визначено в статті 2(c), і робочі станції повинні бути пристосовані, щоб відповідати всім мінімальним вимогам, встановленим у додатку. Значення: це рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює значення декількох положень, передбачених у Директиві 90/270. Його необхідно враховувати у процесі розробки відповідних положень українського законодавства.
С-11/99 <u>Margrit Dietrich v Westdeutscher Rundfunk</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення було подано Arbeitsgericht Siegen (Німеччина) у ході розгляду справи за позовом пані Dietrich проти її працедавця Westdeutscher Rundfunk, публічного органу суспільного телебачення, який виробляє та транслює радіо- та телевізійні програми у федеральній землі Північний Рейн-Вестфалія. Зазначена справа стосується визначення граничного часу, який пані Dietrich повинна проводити кожного дня, працюючи з екраном (див. також пункти 13–23 рішення). Для ухвалення рішення національний суд вирішив направити до Суду звернення щодо ухвалення попереднього рішення і надіслав 3 питання (див. пункт 24 рішення). Рішення: Суд ухвалив, що термін «графічний екран» для цілей статті 2(a) Директиви Ради 90/270/ЄЕС включає екрани, які демонструють записи на плівці в аналоговому чи цифровому форматі. Більше того, статтю 1(3)(a) Директиви 90/270 необхідно тлумачити таким чином, що термін «контрольні кабіни для ... машин» не поширюється на роботу, що розглядається в основному провадженні, в якій аналогові або цифрові зображення

Справа	Резюме справи
	обробляються за допомогою технічних пристроїв та/або комп'ютерних програм для створення телевізійних передач. Значення: Це рішення має значення для українських державних органів, оскільки воно роз'яснює значення положень Директиви 90/270. З огляду на це, його необхідно враховувати під час розроблення відповідних норм національного законодавства.

20.2.27. Директива 92/58/ЄЕС про мінімальні вимоги до забезпечення позначень безпеки та/або гігієни під час роботи (дев'ята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.28. Директива 98/24/ЄС про безпеку і захист здоров'я працівників від ризиків, пов'язаних із використанням хімічних речовин під час роботи (чотирнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.29. Директива 1999/92/ЄС про мінімальні вимоги для поліпшення безпеки та захисту здоров'я працівників у потенційно вибухонебезпечних середовищах (п'ятнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.30. Директива 2002/44/ЄС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для працівників, які піддаються ризику, спричиненому фізичними факторами (вібрацією) (шістнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи

Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.31. Директива 2003/10/ЄС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для працівників, які піддаються ризику, спричиненому фізичними факторами (шумом) (сімнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
Об'єднані справи C-256/10 та C-261/10 <u>David Barcenilla Fernández (C-256/10) та Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10) v Gerardo García SL</u>	Фактичні обставини: це звернення щодо ухвалення попереднього рішення було подано <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León</i> (Іспанія) у ході розгляду двох справ за позовами пана Барценілла Фернандеса (C-256/10) та пана Мацедо Лозано (C-261/10) проти Gerardo García SL стосовно зобов'язання останньої виплатити надбавку відповідно до положення національного законодавства, яке передбачає таку надбавку за особливо важкі умови праці на автоматизованому робочому місці (див. також пункти 13–18 рішення). Іспанський суд, який займався розглядом цього спору, вирішив направити звернення щодо ухвалення попереднього рішення для роз'яснення тлумачення Директиви 2003/10 (див. пункт 19 рішення). Рішення: Відповідно до Директиви 2003/10, працедавець у компанії, в якій добовий рівень шуму на одного працівника, виміряний без врахування впливу індивідуальних засобів захисту слуху, перевищує 85 дБ (А), не виконує зобов'язань, що випливають з положень Директиви 2003/10, просто шляхом надання працівникам таких засобів слуху, щоб добовий рівень шуму було зменшено до рівня нижче 80 дБ (А), оскільки цей працедавець зобов'язаний реалізовувати програму технічних або організаційних заходів, спрямованих на зменшення впливу такого шуму до рівня менше 85 дБ (А), виміряного без врахування впливу індивідуальних засобів захисту слуху. Крім того, Директива 2003/10 не вимагає від працедавця виплачувати надбавку працівникам, які піддаються впливу рівня шуму вище 85 дБ (А), виміряного без врахування впливу індивідуальних засобів захисту слуху, лише на підставі того, що він не реалізує програму технічних або організаційних заходів, спрямованих на зменшення добового рівня шуму. Проте, національне законодавство повинно забезпечити належні механізми для того, щоб працівник, який зазнає впливу рівня шуму вище 85 дБ (А), виміряного без врахування впливу індивідуальних засобів захисту слуху, міг вимагати від працедавця дотримання превентивних зобов'язань, визначених у статті 5(2) Директиви 2003/10. Значення: Це судове рішення має значення для українських правотворчих органів, оскільки воно роз'яснює значення Директиви 2003/10. З огляду на це, його необхідно враховувати під час розроблення відповідних положень національного законодавства.

20.2.32. Директива 2004/40/ЄС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для працівників, які піддаються ризику, спричиненому фізичними факторами (електромагнітними полями) (вісімнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.33. Директива 2006/25/ЄС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для працівників, які піддаються ризику, спричиненому фізичними факторами (штучним оптичним випромінюванням) (дев'ятнадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.34. Директива 93/103/ЄС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності під час роботи на борту риболовних суден (тринадцята окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.35. Директива 92/29/ЄЕС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для поліпшення якості медичного обслуговування на борту суден

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.36. Директива 90/269/ЄЕС про мінімальні санітарно-гігієнічні вимоги та вимоги до безпечності для ручного переміщення вантажів, де існує ризик, зокрема, травмування працівниками спини (четверта окрема Директива у значенні статті 16(1) Директиви 89/391/ЄЕС)

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.37. Директива Комісії 91/322/ЄЕС від 29 травня 1991 року про встановлення орієнтовних граничних значень на виконання Директиви Ради 80/1107/ЄЕС про захист працівників від ризиків, пов'язаних із впливом хімічних, фізичних і біологічних факторів під час роботи

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.38. Директива Комісії 2000/39/ЄС, що засновує перший перелік індикативних гранично допустимих концентрацій шкідливих речовин в повітрі робочої зони в рамках імплементації Директиви Ради 98/24/ЄС про безпеку і захист здоров'я працівників від ризиків, пов'язаних з використанням хімічних речовин на робочому місці

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року

20.2.39. Директива Комісії 2006/15/ЄС про другий список орієнтовних значень граничної виробничої експозиції на виконання Директиви Ради 98/24/ЄС і внесення змін до Директив 91/322/ЄЕС та 2000/39/ЄС

Справа	Резюме справи
	Відповідна судова практика відсутня станом на 31 грудня 2017 року